

CIMELIA

754

0

VI. 2. 450.

l c c e f g h
i k l m n o p q r s s t
u u u v x y z z z

754

CIVELIA

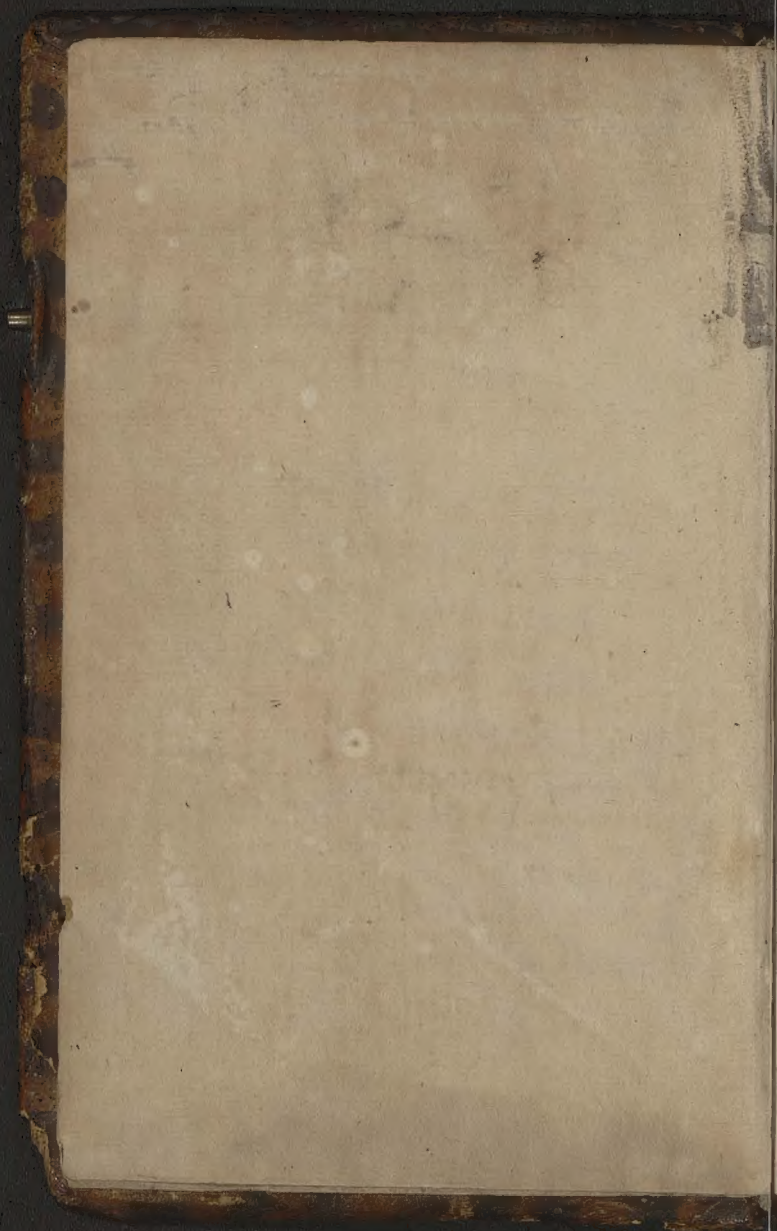
= Civi 1393

~~Geol. pol.~~ (p. Porwale)

Anno: 1719 die 3 Januarij Jan Lublin
his Book printing b. & Cat. Girony
Gigante N. 7044. rubli 15.
jako Krawieckiego syndat.

Katolickim ~~Sejmickim~~?
w do ukladu prubny &
wyp. Subrowinska - me-
stwie rary dostawie
wypolne.

Imy egzemplar me napis
X. Wągińskiego labor.

Fragment of text from the adjacent page, visible on the right edge. The text is written in a vertical column and appears to be in a historical script, possibly Latin or Greek, though the characters are partially obscured and difficult to decipher. Visible fragments include "O", "P", "S", and "2".

Katechum

álbo

Krotkie wie-

šno mieysce zebranie/ wiá-
ry y powinności Krześcijan-
stiey/ z pasterstwem Dborowym/
y domowym/ z Modliwami/ Psalmá-
mi/ y Piosnkami/ ná część á chwałę Pá-
nu Bogu/ á Dborowi tego ku zbu-
dowáníu/ teraz znówu zá pís-
nym przejrzeniem y po-
práwieniem wy-
dány.

Nakładem Jego M. Pána Jana
Abraámowiczá/ ná Wormianách/ Wote-
wody Micińskiego/ Presidénta Derps-
kiego/ Starosty Lidzkiego/ y
Wendenzkiego/ ic.

W Wilnie

W Drukárni Jana Karcána/
Roku Páńskiego 1594.

fol. k. tyt. błędnie
przepisana do tego wzd.
właściwie: po 1600 r.

AB
O

AB

Kato

id

y

z

8

panh

uo

ab

tem

nam

wy

Ab

1890. I. 46.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Alfabet to jest:

Katechizm albo książka w
jako której rebusie wian
y powinności chrześcijański
z pastoralem obowiązk y
duchowym, z modlitwami
psalmami y pieśniami, na
ucie i święte P. Bogu z
obowiązk języka świątyni
tenże nowy z pięknym przy-
jemiem y poprawieniem
wydany nakładem J. M. P.
Abrahamowicza z Wrocławia
Wojew. 10^{tych} 1890. Wrocław
1890. 1548. w 8^{ku}

[Faint, illegible handwriting on a blank page, possibly bleed-through from the reverse side.]

1.
Pro
Ch
ge
Reg
Ri
c
Reg
y
K
m
Sun
w
Wit

Tu brakuje.

1. tytuł.

Przedmowa do nowego
Chrześcianaństwa. Synod ewan-
gelicki Wileński. Księga 6.
Leczenie XXI — XX 6.

Regestr summoary katechizmu
Księga 2.

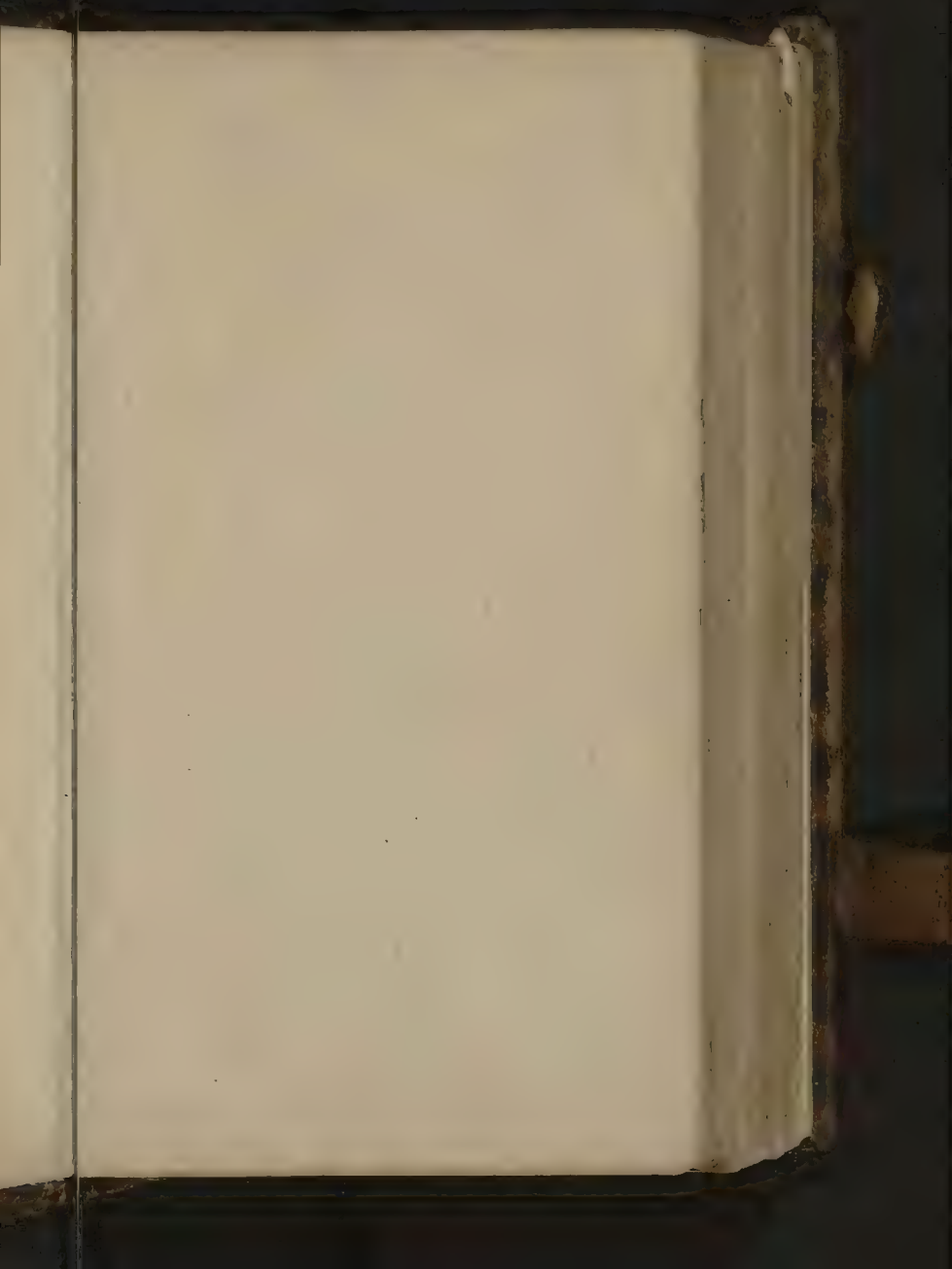
Pierwsza księga katechizmu
Chrześcianańskiego i nowo
W. X. Lit. 1. księga (tytuł)

Regestr podnieślięst Questy.
y ordniatow K. 1.

Katechizm Chześciański
mnięst, Księga 16.

Summula albo Schlerany
wiany apostołs. d. 14 — 20
Więstny katech. chześciański, d. 21

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Zali te
krywa
chce, q

Wie c
worzyt /
słowiet z
m rola
cerem /

Wie c
one kowa; y
wiadecm. o

Alc c
Zatym Pa
Tedy ni
Sonia

A same
myśle w p
dzenie ni. Se

9. Pytanie.

Zali tedy Bog ciału wiekowi nie czyni 4.

krywdy, kiedy tego ponim w Zakonie NIE-
ch e, czy go on wykonać nie może? Rz. dzieła

Nie czyni: gdyż Bog takowym ciłowiek
wzorzył / iakoby mógł temu dosić uczynić; ale
słowiek za poduszczeniem Diabła / i za swo-
im własnym wporcem / y samego siebie y wszystko
otomstwo z Boskich onych darów olnął.

Świadcetwa Pisma świętego.

Nie czyni:) Patrz wyśsey w pytaniu szóstym, na
one słowa; y onsem dobrym stworzył go, a tam naydziej
świadcetwa o tymże.

Ale ciłowiek za poduszczeniem) Genes. 3. v. 1:
Zatym Pan Bog rzekł do Niewiasty; Przecis to y zyniła:
Tedy niewiasta rzekła: Wąz on mnie zwioł, przetożem iadała.

Genes. v. 23 24. Bog stworzył człowieka ku nie-
sprawil go własnym wyobrażeniem przyro-
dzone z nienawiści Diabła; przysła śmierć

Z samego siebie y wszystko potem) Patrz
wyśsey w Pytaniu siódmym na one słowa; Zgad przyro-
dzenie nasze, &c.

10. Pytanie.

A opuścisz Bog ten wpor, y to odsta-
pienie ciłow ecie bez karania? Rz.

Nie, on srodze się gniewa / tak d'a wrodzo-
nych / iako y dla tych / którzy się
one według sprawiedliwo-
ści wiecznym karaniem płacą

Jako sam powiedział: Przeklęty każdy który nie trwa w tym wszystkim / co napisano jest w księgach zażonnych / aby to wypełnić.

Swiadczyć pisma świętego.

X owšem srodze sie gniewa) Ierem. 10. 5. 10. Pan jest Bog prawdziwy, Bog żywy, y Krol wieczny. Zdrży ziemia od gniewu jego, a narodowie nie będą mogli strzymać popedliwości jego.

Exod. 20. v. 5. Jam jest Pan Bog twoy, karząc nieprawość ojcowską w syniech do trzeciego y czwartego pokolenia. tych którzy mnie nienawidzą.

Rom. 2. v. 8 9. Sądziwym, y którzy nie są po prostu prawdziwi, dla słuchając niesprawiedliwości, oddana będzie popedliwość y gniew, utraipienie y wisk. przeciwko każdemu duszy człowieka, który złość popelnia, Zda naprzód, potym Grezjynd.

Wościeśnym y wiecznym) Prouerb. 3. 5. 31. Przekleństwo Pańskie jest w domu złośnikowym, a miejsce sprawiedliwych błogosławi.

Matt. 25. v. 41. Tedy rzecze y tym którzy po lewicy będą: idźcie odemnie przekleści w ogień wieczny, który zgotowany jest Diabłom y Aniołom jego.

Jako sam powiedział) To jest w księgach Mojżesowych 5. w rozdziale 27. v. 26. I Paweł święty do Galac. 3. v. 10.

II. Pytanie.

Aia! Bog nie jest miłosierny?

Testi en wprawdzie miłosierny / też jest sprawiedliwy / y potrzebuje miłosierność jego / aby to co się przeciw

Rz.

tak / że

wiedli

Gemu

Miejsce
jest / wi
zapłaciło

Testi
wolał Bog /
rychły ku g
chowaniu
stepki y g

Alle t
v. 7. la
mon ich,

Psal. 5.
prawości,

2. The
sanie tym

K A

O

Ponie
żym,
ghism
kior

Chce 2
Pato: 3

Najestatorwi iego zgrzeżyto/ naywyższym też/ to
 iest/ wiecznym sie na duszy/ y na ciele karaniem
 zapłaciło.

Swiadcetwa Pisma świętego.

Jestci on wprawdzie) Exod. 34. v. 6. 7. *Y do
 wolal Bog sam: Pan, a Pan Bog miłosierny, y łaskawy, nie
 rychty ku gniewu, obstruigcy w dobroci, y w prawdzie; za-
 chwaniący miłosierdzie nad tysiącami, a który gładze wy-
 stepki y grzechy.*

Alc także też iest sprawiedliwy) Exod. 34.
 v. 7. *Ia Bog karze złość oycowską w syniech, y w syniech sy-
 now ich, do trzeciego y czwartego pokolenia.*

Psal. 5. v. 5. *Ty nie iestes Bog którybys sie kochal w nie-
 prawości, a złośnik nie mieszka z tobą.*

2. Thessal. 1. v. 6. *Sprawiedliwa rzecz iest v Bogu,
 zaśie rym wrrapienie oddać, którzy was wrrapią.*

W T O R A C Z E Ś Ć K A T E C H I Z M V.

O Wybawieniu Człowieczym.

5.

12. Pytanie. Niedziela.

Ponieważ tedy są sprawiedliwym sądem Bo-
 żym, docieśnemu y wiecznemu karaniu podle-
 gliśmy: iestże widy iaki sposob, albo droga są
 ktorabyśmy od tego karania wyswobodzeni
 byli, y z Bogiem sie pojednali? Rz.

Chce Bog aby sie sprawiedliwości iego dosię
 stało: zaśym potrzeba iest / abyśmy albo sami

C... przez

przez się/ albo przez kogo innego dośiść uczynili.
Swiadectwa Pisma swietego.

Chce Bog) Genes. 3. 17. *Rzekł Bog do A-*
dama; iżes był posłuszny głosowi żony twoiej, a iżales z drze-
wa o którym cię zakazałem, mówiąc: Nie będziesz iadł z niego/
ziemia dla ciebie przikleta będzie wpracy pożywać z niej be-
dziesz/ po wszystkie dni żywota swego.

Exod. 23. v. 7. *Ia złośnikowi nie odpuścisz.*

Matt. 18. v. 23. 24. 25. *Przypodobano jest Krole-*
stwo Nubzskie/ niektoremu Krolowi/ który chciał liżbe
odbierać od slug swoich. A gdy počzał odbierać/ stawiono
mu niektorego, co był winien dziesięć tysięcy talentow. A gdy
on nie mógł zapłacić kazał go Pan iego zaprzedać y żonę ie-
go/ y dzieci/ y wszystko co miał/ y płacić dług.

2. Theisal. 1. v. 6. *Sprawiedliwa rzecz jest w Bogu*
zasie tym wrrapienie oddać, którzy was trapią.

— 13 Pytanie.

A możemyże sami przez się dośiść uczynić ? R.

Żadna niara: y owsem długu co dzień przy-
czyniamy.

Swiadectwa Pisma swietego.

Iob. 9. 1. 2. *Znamci sąprawda iż tak jest, że*
człowiek nie może być sprawiedliwym/ porównany z Bogiem.
Abowiem iestliby się nim chciał oto śpierać/ nie odpow. e mu
na iedne rzecz zysiąc.

Psal. 130. v. 3. *O Pánie iesli będziesz miał na pieczy*
złości/ y któż się ostoł Pánie r

Matt 6. v. 12. *Wy tedy tak się modlicie zc. Odpuść*
nam nasze winy/ iako y my odpuszczamy naszym winowaycom.

14. Pytanie.

Możli które stworzenie na niebie, albo na

ziemi,

temi, które tylko stworzenie i: s. 24
nas dosyć uczyńić? Rz.

Żadne: Bo naprzód niechce Bóg tego / co
Ciebie zgrzeszył / na żadnym inżym stworze-
niu mścić się: a potym też y nie może samo stwo-
rzenie gniewu Bożego przeciwko grzechowi
zniesć / y inżych od onego wybawić.

Świadcują Pisma świętego.

„Niechce Bóg tego” Ezech. 18. 7. 20. Czo-
wiek którybykolwiek zgrzeszył / on sam umrze: Syn nie po-
niesie złości Ojcowskiej / ani Ojciec poniesie złości syna swa-
tego: Sprawiedliwość sprawiedliwego zostanie przy nim / a
złość niepobożnego zostanie nad nim.

Exod: 32. v. 31. 32. 33. Wrócił si tedy Mojsześ do
Pána, y mowił tak k niemu: Wielkiego się zaiste dopuścił
grzechu ten lud; iż sobie pożył złote Bogi. Ale ty, abo im
wraz teraz odpuścić ten grzech ich, abo mnie wymaż z Księg
mich, kroś napisać. Na to Pan odpowiedział Mojsze-
sowi: Ten który przeciw mnie zgrzeszył, tegoć ja wymażę z
Księg moich. A tak odeydz teraz, y wiedź tam lud gdzie ja
ciebie każe, a Anioł mój pędzi przed tobą: A gdy przydzie
dzień pomsty mojej, ja się grzechu ich pomścić nad nimi.

„A potym też y nie może” Nahum: 1. 7. 6.
Kroś się oślo przed gniewem jego: abo kroś się ma sprze-
wić potę iłwosci rozniewania jego: a gniewanie jego sie-
rzy się iako ogień, a skały pądają się od niego.

Apocalip: 5. v. 1. 2. 3. 4. Widziałem Księgi napi-
sane, wewnątrz y z wierzchu zapieczętowane siedmiu pieczę-
ci. Y widziałem Anioła mocnego, który głosem wielkim od-
powiedział: Kroś iść godzien otworzyć Księgi, y odjąć
pieczęci ich: A żaden nie mógł, ani w niebie, ani na ziemi,

ani pod ziemią otworzyć Księg, ani na nie patrzeć. Iam tedy bardzo płakał; iż żaden nie był znaleźć on godnym, aby otworzył, i czytał Księgi, ani na nie patrzył.

15. Pytanie.

*Jakiegoż tedy mamy szukać Pośrednika
w wybawiciela.* R.

Któryby był prawym człowiekiem / y prawie
sprawiedliwym / a wszelkie nad wszelkie stworze-
nie moźniejszy; to jest / Któryby był wspot y
prawym Bogiem.

o władctwa słowa Bożego.

Prawym człowiekiem.) Gen.: 22. v. 18.
Vbłogosławione będą w NASIENIU twoim wszystkie naro-
dy ziemi.

Rom: 5. v. 17. Jeśli jednym przestępstwem śmierć kro-
lowała przez jednego (Adama:) daleko więcej ci którzy ob-
fitą łaskę, y darowanie vsprawiedliwienia biorą, w żywocie
krolować będą, przez jednego Jezusa Chrystusa.

A wszelkie nad wszelkie stworzenie) Esai: 7.
v. 14. Oto Panna pocźnie a porodzi Syna, a wzwieś imię
iego Emanuel, to jest: Bog z nami.

Ierem: 23. v. 6. za czasow iego Iuda będzie zbawione,
a Izrael bezpiecznie mieszkać będzie: a to jest imię iego, kto-
rym będzie zwan, Iehowa sprawiedliwość nasza.

Oze: 1. v. 7. Zmiesz się nad domem ludzkim, a wy-
bawie ie, w Iehowie Bogu ich.

Matth: 1. v. 23. Oto niekto Panna będzie brzemię-
na, y porodzi Syna, y nazowieś imię iego Emanuel; co iśli-
byś wykladał, znaczy, Bog z nami.

Luc: 11. v. 22. Gły mocniejszy nad ich targnąwszy się
nań zny

noń, zwycięży go, odeymie wszystkiego broni, a tupa jego
rozżieli.

2. Corint: 5. v. 19. Bog był w Chrystusie świąt sobie
jednając, nie przyczynając im grzechów ich.

6.

16. Pytanie.

Niedzie- Cżemu potrzebá aby był prawym Cżło-
la. wiekiem, y prawie sprawiedliwym?

Rz. Bo sprawiedliwość Boża potrzebuie/ aby
toż przyrodzenie cżłowiecze ktore zgrzeszyło/ też za
grzechy dosyć ucyniło: a zaś kto sam jest grze-
sny / za cudze grzechy płacić nie może.

Świadećwa Pisma Świętego.

Abby też przyrodzenie Cżłowiecze) Ezech: 18.
v 4. Dusza która zgrzeszy, też umrze.

Rom: 5. v. 19. Iako przez nieposłuszeństwo iednego
cżłowieka wiele ich stało się grzesznymi; także przez posłu-
szeństwo iednego, wiele ich stanie się sprawiedliwymi.

Hebr: 2. v. 14 15. 16. Iż tedy dziecięci wieczniki są ciá-
da y kwié; także też y on (Syn Boży) stał się wieczni-
kiem tych rzeczy, aby przez śmierć zwyciężył tego, który
miał Państwo śmierci, to jest, Czartá. A iżby wyzwolił te,
ktorykolwiek prze boiaźń śmierci, przez wszystkie żywot pod-
dani byli pod niewolę. Bo zaśle nie przyjął Aniołów, ale
plemie Abrahámowe przywziął.

A zaś kto jest sam grzeszny) Hebr: 7. v. 26. 27
Abowiem godził się nam Kapłan takowy pobeżny, niewinny,
niepokalany, oddalony od grzeszników, y który się stał wyż-
szy nad Niebiosá. Któryby nie potrzebował na każdy dzień,
iako oni Kapłani, pierwey za grzechy własne, zabitych ofiar
sprawować, potym za ludzkie. Bo to uczynił raz gdy same-
go siebie ofiarował.

1. Petr: 3. v. 18. Chrystus cierpiat raz za grzechy, sprawiedliny za niesprawiedline, aby nas przywiódł do Boga.

17. Pytanie.

Cjemu potrzeba aby też był wespol prawnym

Bogiem?

B.

Aby możliwością swego Bóstwa ciężar gniewu Bożego/ na samym ciebie znieść / a nam wrócić sprawiedliwość / y żywot naprawić y przywrócić mogli.

Świadectwa Pisma S.

Aby możliwością swego Bóstwa) Acl: 20. v. 18 Bog swą Kwią odkupił Kościół swój.

Esa: 53. v. 6. 8. 10. 11. Zbłądziłichmy wszyscy jako owce, obrociłichmy się każdy za swą drogą, a Pan wrzucił nas nieprawości naszym, &c. Wykorzenion jest ziemia żyjących, a zranion jest dla przestępstwa ludu moiego. Pan chciał dorzec nam boleści: jeśli by położył duszę swą za grzech, ogląda potomstwo swoje, &c. Ogląda zapłacie za pracę dusze swojej, y używie jej: a sprawiedliny szukał, wiele ich w sprawiedlini znajomością swoją; a on sam odnieście nieprawości ich.

2. Cor: 5. v. 19. 21. Bog był w Chrystusie świat sobie iednając, &c. Ten który nie znał grzechu, sstał się grzechem za nas, abyśmy się stali sprawiedliwością Bożą w nim.

1. Ioan: 1. v. 7. Krew Jezusa Chrystusa Syna jego oczyściła nas od wszelkiego grzechu.

Ioan: 3. v. 16. Tak Bog wmitował świat; i Syna swego iednorodzonego dał, aby, wszelki który wierzy w niego, nie zginął, lecz aby miał żywot wieczny.

18. Pytanie.

A który?

A któryż to iest pośrednik który wespół
 iest prawym Bogiem, y prawym, a prawie
 sprawiedliwym człowiekiem. Bz.

Pan nasz Jezus Chrystus/ który sstał sie nam
 od Boga/ Mądrością/ Sprawiedliwością/ po-
 święceniem/ y odkupieniem.

Swiadectwa Pisma świętego.

Pan nasz Jezus Chrystus) I. Tim: 2. v. 5.
 Jeden Bog, jeden pośrednik Boga y ludzi, Człowiek Chri-
 stus Jezus.

Akt: 4. v. 12. Y nie maści w żadnym innym zbawienia,
 ani iest żadne imię pod niebem, któreby było podane między
 ludzi, w którymby potrzeba abyśmy byli zbawieni.

Matt: 1. v. 21. Nazwieś imię tego Jezus, abowiem on
 wybawi lud swoy od przestow. 2c.

Który sstał sie nam od Boga) I. Cor: 1. v. 30
 31. Który (Jezus Chrystus) sstał sie nam mądrością od Bo-
 ga, y sprawiedliwością, y poświęceniem, y odkupieniem.
 Aby iako iest napisano: Kto sie chlubi, niech sie w Panu
 chlubi.

Galat: 4. v. 4. 5. Gdy przyszło wypełnienie czasu, po-
 stał Bog Syna swego sprawionego z niewiadły, który sie
 sstał poddanym zakonowi. Aby wykupił te, którzy byli pod
 zakonem, żebyśmy otrzymali sposobienie Synow. Inne świad-
 ectwa maś w pytaniu siedemnastym pod słony. Aby
 możność Bosstwa swego ić.)

19. Pytanie.

Skąd to wieś? Bz.

3 Ewangelicy / Ktora Bog naprzód w Raiu
 obiadł/ a potym przez Pátryarchy / y Proroki

rozmnożył/ ofiarami y inſzymi obrzędami zakon-
nemi wyprażał/ a nakoniec/ przez Syna ſwego ie-
dnorodzzonego wypełnił.

S wiadectwa Piſmá ſwiętego.

Bog na przód w Raiu obiaſowił) Genes. 3. 8.
14. 15. Rzekł tedy Pan do węſza: Poloże też nieprzyjaźń
miedzy tobą y miedzy niewiaſtą; miedzy naſieniem twym,
y naſieniem iej: To zerze głowę twą; A ty zerzeſz pie-
te jego.

A potem przez Pátryárchy y Proroki) Genes.
22. v. 17. 18. Będzie cie błogoſławił, y rozmnoże potomſtwo
twoje, iako gwiazdy niebieskie, iako piasek który ieſt ná
brzegu morskim, a potomſtwo twe poſiedzié bramy nieprzy-
jaciół ſwoich. A vbłogoſławione będą w twoim plemieniu
narody wſyſtkie ná ziemi.

Galat. 3. v. 16. Abrahámovi opowiedziane ſą obietni-
ce, y plemienioni jego nie mówi plemieniom, iako o wielu, ale
iako o jednym, y plemienioni twojemu, które ieſt Chriſtus.

Iohan. 5. v. 46. Ieſlibyſcie wierzyli Możyſzowi, wie-
rzylibyſcie y mnie, gdyż on o mnie piſał.

Akto. 10. v. 43. Za tymi (Ieżusem Chriſtusem) wſy-
scy Protory ſwiadectwa przynaſią: Iż każdy weźmie
grzechów odpuſzczenie przez imię jego, któżkolwiek weń v-
wierzy.

Oſiarami y inſzemi obrzędami) Hebr. 10. 5.
1. 9 10. Abowiem Zakon máiąc cień dobr przyſtych, a nie
ſam obraz rzeczy, nigdy nie może tymi oſiarami, które ná
każdy rok wſtawicznie oſiaruią, paſwiecić tych, którzy k nim
przyſtepuią, Tedy rzekł; oto ide, abym czynił o Boże wo-
lę twoje. Odeymie pierwoſe, aby wtóre poſtawil. Przez

którą

którą wolę
Chriſtuſa
Colof.
ala pokarm
Mieſiącá,
przyſtych,

A
dáv

Wtę
dwa
dobrod

Tyſt
53. v. 11
dlini zna
Pſalm
gniwał,
palitá ſie
w nim wſt
Marc
będzie t
Iohan
te godnoſ
wſyli w i

Jeſt

którą wolą jesteśmy poświęceni, przez ofiarę ciała Jezusa
Chrystusa raz uczynioną.

Colof. 2. v. 16. 17. Niechaj tedy was nikt nie osądza
o pokarmu albo pićia, albo względem swiera, albo nastania
Miesiąca, albo Sabatów. Ktore rzeczy są cieniem rzeczy
przyszłych, ale ciałem jest Chrystus.

20. Pytanie.

A wszytkimże ludziom, którzy w A- 7. Nie-
danie zgineli, przez Chrystusa zbá- dzieł.
wienie się przywraca? R.

Nie wszytkim: ale tylko tym / ktorzy praw-
dziwa wiara w onego wścżepieni bywała / y
dobrodziejstwa jego przyjmują.

Świadcują Pismá świętego.

Tylko tym / ktorzy prawdziwą wiara) Ełsaie
53. v. 11. Sprawiedliwy szuka moy, wiele ich wspanie-
dliwi wiadomością swoją.

Psal. 2. v. 12. Pocatuyćie Syná by się znać nie roj-
gniewał, á izbyćie nie zgineli z drogi, gdyby z preka zá-
palila się popedliwość jego: Szczęśliwi wszyscy ktorzy iedno
w nim vsiąg.

Marc. 16. v. 16. Ktżć wwierzy á okrzyć się, zbawion
bedzie: ale kto nie wwierzy potępian będzie.

Iohan. 1. v. 12. Ilekolwiek ich onego przyieli, dał im
te godność, aby się stali synami Bożymi, tym ktorzyby wie-
rzyli w imie jego.

21. Pytanie.

Co jest wiara? R.

Jest nie tylko wiadomość / którą pozwalam

mocno na wszystko/ co nam Bog w świecie swo-
im oznaymiał; ale też pewna duszność/ od Ducha
świątego przez Ewangelia w sercu moim wznie-
cona/ Która na Bogu przedstawia/ pewnie trzyma-
jąc; że nie tylko komu inżemu/ ale też y mnie
odpuszczenie grzechow/ wiceżna sprawiedliwość/
y żywot dąrowany jest: a to z łaski y z miłosier-
dzia Bożego/ dla samego Chrystusa załugi.

Świadectwa Pisma świętego.

Jest nie tylko wiadomość) Iacob. 2. v. 19.
Ty wierzysz iż jest jeden Bog, dobrze czynisz; y Diablić wie-
rza y drży.

Alle też pewna duszność) Hebr. II. v. 1. A
wierać jest gwarant rzeczy których sie nadziejemy, y dowod
niewidomych.

Która na Bogu przedstawia pewnie trzymia-
jąc) Ro. 4. v. 18. &c. Abrahám przeciw nadziei,
pod nadzieią wwierył. I przeciwko obietnicy Bożej nie
śwarył sie niedowiarstwem, ale stał mocny w wierze, y dał
chwałę Bogu. A prawdziwie wiedząc, iż on to był obietca,
mógł też y czynić. A przetoż y to mu poczytano za sprawie-
dliwość. A nie napisano jest dla niego tylko, iż mu to przy-
czytano jest: ale też dla nas, którym ma być poczytano, co-
bychmy mieli wwieryć w tego który wzbudził Jezusa.

Alle też y mnie) Habacuc. 2. v. 4. Sprawiedli-
wy z wiary swej będzie żył.

Rom. 1. v. 17. Sprawiedliwość Boża przez Ewangelia
bywa chciwiona z wiary w wiare, iako jest napisano; Spra-
wiedliwy z wiary (swey) będzie żył.

Galat. 2. v. 20. W wierze Syna Bożego żyję, który wmi-
łował mi, y wydał samego siebie za mnie.

Rom. 8.

Rom. 8. v. 38. Pewniem abowiem, iż ani śmierć, ani żywot, ani aniołowie, ani zwierchność, ani terażniejsze rzeczy, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadna inasza rzecz stworzona, nie będzie nas mogła odłączyć od miłości Bożej, która jest w Iezusie Chrystusie Panu naszym.

Aktor. 16. v. 31. Wierz w Pana Iezusa Chrystusa; a zbawion będziesz ty y dom twoy.

2 (to 3 listy) Ephes. 2. v. 8. 9. Łaska iesteśmy zbawieni przez wiarę: y to nie z nas, dar to Boży jest: aby sie kto nie chlulił.

Rom. 3 v. 24. 25. Wszyscy zgrzesyli, y nie dostawa im chwały Bożej: ale vsprawiedliwieni są darmo, to jest, z łaski iego przez odkupienie sprawione, przez Iezusa Chrystusa. Ktorego Bog postanowił, aby był vblaganiem przez wiarę, wylanśy krew swoie, ku okazaniu sprawiedliwości swoiey, dla odpuszczenia grzechow przeszłych.

22. Pytanie.

Ktore są te rzeczy, które potrzebą ciałowi Chrześciańskiemu umieć? Rz.

Te wszystkie/ ktore nam w Ewangeliey obieca: Których summa w składzie Apostolskim/ albo w artykułach powstęchney y niewarpliwey wszystkich Chrześcian wiary/ trotko się zawiera.

Swiadczyć Pisma świętego.

Te wszystkie ktore w Ewangeliey Iohan. 20. v. 31. Teć rzeczy są napisane abyście wierzyli.

Mat. 28. v 20. Wsząc ich chować wszystkich rzeczy którym nam przykazał.

23. Pytanie.

Który jest ten skład? Rz.

I. Wierze

- 1 Wierze w Boga / Oycá wszechmogacego / stworzyciela nieba y ziemi.
- 2 Wierze w Jezusa Chrystusa / Syna iego iedno-rodzonego / Pana naszego.
- 3 Który sie poczał z Duchá swietego / narodził sie z Marię dziewice.
- 4 Umeczon pod Pontskim Pilatem / ukrzyżo-
wan / umarl / y pogrzebion / zstapil do piekiel.
- 5 Trzeciego dnia zmartwychwstal.
- 6 Wstapil na niebiosá / siedzi na prawicy Bo-
ga Oycá wszechmogacego :
- 7 Z rąmienia przydzie iadzie żywe y zmarłe.
- 8 Wierze w Duchá swietego :
- 9 Swiety Kościół Chrześciański : swietych
obcowanie :
- 10 Grzechow odpuszczenie :
- 11 Ciála zmartwychwstanie :
- 12 Żywot wieczny : Amen.

24. Pytanie.

Ná wiele sie dzieł ten skład ? Rz.

Ná trzy części : Pierwsza iest / o wiecznym
O/cu / y o stworzeniu nas. Druga iest / o Sy-
nu / y o odzupieniu nas. Trzecia / o Duchu
swietym / y o poświęceniu nas.

25. Pytanie.

Gdyż tylko iedną iest / Istnść Boska ; czemu tych
trzech mán w-ś, Oycá, Syná, y Duchá s. Rz.
Je sie tak : Bóg w swoim słowie obiawił / iż te
trzy

trzy roze-
wdziw

Ji te
Ela: 6j.

2. Sam
a szewo

Aggæ
pon, 3 SA

tie z Egi
dzy námi

Pfal:
Duchem v

Matth
wystapil

(1 an) D
cho dzreg

SYN ou
Matth

chryzgi
1. loz

OCIEC,
2. Co

Chrystusa
tego, nie

2. The
wie serc

Chrystusa

trzy rozeynane osoby/ są iednym wiecznym/ y prawdziwym Bogiem.

Świadcują Pisma świętego.

Jż te trzy rozeynane osoby są iednym Bogiem
Esa: 61. DVCH Pana Boga ieść nademną.

2. Samuel 23. v. 2. DVCH Pański mówił przez mie,
a SŁOWO iego przezieyk moy.

Aggeus 2. v. 4 5. Ieśtem z wami, mówi PAN zaśie-
pow, z SŁOWEM którym postanowitem był z wami, gdyś-
cie z Egiptu wychodzili, y z DVCHEM moim stojącym wie-
dzy wami; nie boycieś sie.

Psal: 33. v. 6. SŁOWEM Iehowy niebiosy się sstały, a
Duchem wśt iego wśytko woysko ich.

Matth 3. v. 16. 17. A gdy był ochrzcżon (Iezus) wnet
wyśtąpił z wody; a oto się otworzyły iemu nieba, y widział
(Iaś) DVCHA Bożego zśtepującego iako gołębice, y przy-
chozącego nań. A oto głos z niebios mówiący: Ten ieść
SYN on moy miły, na którym ja prześtawam.

Matth: 28. v. 19. Idąc tedy wiżcie wśytkie narody,
chrzcżąc ie, w Imie Oycy, y Syna, y Ducha S.

1. Ioan: 5. v. 7. Trzey są ktorzy świadczą na niebie,
OCIEC, SŁOWO, y DVCH święty, a ci trzey iednć są.

2. Corint: 13. v. 13. Laska PANA naszego Iezuśa
Chrystuśa, y miłość Boga (Oycy) y spoleczność Ducha świę-
tego, niechay będzie z nami wśytkimi, Amen.

2. Thess: 3. v. 5. Niechay Pan, (to ieść Duch S.) sprá-
wuje sercá nasze, ku miłości Boga (Oycy) y ku ożekawaniu
Chrystusowemu.

O OYCV.

26 Pytanie.

Co wie-

9. Co wierzysz gdy mówisz: Wierzę
Niedzie- w Bogu, Oycu wszechmogącego,
la. Stworzyciela nieba y ziemi?

Rz. Wierzę / iż wieczny Ociec Pana naszego
Jezusa Chrystusa / który niebo y ziemię / ze wszyst-
kim co w nich iest / z niczego stworzył / y który
to wszystko wieczna swoia rada y opatrnością
zatrzymawa y rządzi; dla Chrystusa / Bogiem
moim y Oycem moim iest; a dla tego tak mu du-
sam / y tak na nim polegamy / iż nammię nie wstę-
pie / że mnie on wszystkimi potrzebami / tak du-
żnymi / iako y cielesnymi opatrzy; y owszem kie-
dy co przeciwnego w tym niedzielnym żywocie na
mie dopuścza / tedy to ku zbawieniu memu obca-
ci; gdyż y może to uczynić / iako wszechmogący
Pan; y chce uczynić / iako łaskawy Ociec.

Swiadczenia Pisma świętego.

Który niebo y ziemię) Psalm 33. v. 6. Słowem
Iehowy niebo się stało, a Duchem vsi iego wszystko wo-
sko ich.

Akt. 14. v. 15. 17. Bog który stworzył niebo y ziemię,
morze y wszystko co w nich iest, nie zaniedbał aby o nim
świadczenia wiedzieć nie miano, gdy nam dobrze czynił, da-
wając nam z nieba dżdże, y eżasy wrodzayne, napelniając
pokarmem y radością serca nasze.

Dla Chrystusa Bogiem moim) Iohan. 1. v.
12. A ilekolwiek ich go przyieli, dał im godność aby sta-
li synami Bożymi, tym którzyby uwierzyli wń.

Ephes. 1. v. 2. 5. Bog Ociec Pana naszego Jezusa Chr-
stusa, ten nas przeznaczył, aby nas sposobił za syny przez Je-

zusa

usła Chrystusa w sobie, wedle dobrowolnego w podobania wo-
ley swojej.

Jeźmnie wszystkichmi potrzebami) O tym patr-
szwiedectwo pierwszego pytania, w słowach : Iż tak duży :
Tak mi strzeże &c.

A też uczynić chce/ iako Ojciec) Matt. 6. v. 26.
31. 32. 33. Patrzcie na ptaki niebieskie, bo ani siał, ani
żną, ani zbierają do gumien, a wżdy Ojciec wasz niebieski ży-
wi je. Izali wy nie jesteście daleko ważniejsi niż one? Nie
bądźcieś troskliwi, mówiąc : Coż będziemy jeść, albo co be-
dziemy pić albo w czym chodzić będziemy? Abowiem Ojciec
wasz niebieski nie że tego wszystkiego potrzebuiecie. Ale su-
kajcie na przód królestwa Bożego, y sprawiedliwości jego,
a te wszystkie rzeczy będą wam przydane.

27. Pytanie.

10.

Co jest opatrzność Boża? R. Niedziela.

Wszędzielną y wszechwładną moc Bożą /
która niebo y ziemię/ ze wszystkim stworzeniem/
iako w roku zatrzymawszy y sprząwując; także te
rzeczy które z ziemi pochodzą/ y deszcz y suśa/ ro-
dzący / pokarm y napój/ dobre y złe zdrowie /
bogactwo y ubóstwo; nakoniec wszystko/ nie z
przypadku/ ani z trefunku; ale z Wycofności jego
rądy y wolei przypada/ y dzieje się.

Szwiedectwo Pisma świętego.

Wszędzielną moc Bożą) A ktor. 17. v. 24.

25. Bog który stworzył świat y wszystko co na nim jest, ten
gdz iż jest Panem nieba y ziemi, nie mieszkać w koście-
lech reka uczynionych. Ani bywa chwalony reko ma ludzki-
mi, iakoby czego potrzebować miał: gdyż on daie wszystkim

życie

żywor, y oddech, y wśystko. Y sprawi z iedney krwi wśy-
stek narod ludzki, aby mieszkali po wśystkiej ziemi, zámie-
rzynśy pewność czasów, które przedtym postanowił, y za-
łożywśy granice mieszkania ich. Abowiem przezeń żywimy
y ruchamy sobą.

Dejdz y sussa) Ierem. 5. v. 24. Lud ten ma ser-
ce wporne y niewierne, ani rzekli w sercu swym: Boymy sie
teraz Pana Boga nášego, który nam dawa deż iż rany y po-
zry, który regodnie pewne zachowywa żniwa nášego. Zło-
ści wásze odwróciły to od was, a grzechy wásze przekaziły tym
dobram wászym.

Dobre y złe zdrowie) Deut. 7. v. 15. Pan odey-
mie od ciebie każdą chorobę, y wśystki ciepskie karanie E-
giptskie, na któreś ty pátrzał, ani ich dopuści na cie, ale ie-
pniści na wśystkie nieprzyjacioly twoie.

Deut. 28 v. 25. Dla złości wynalazkow twoich, przepu-
ści na cie Pan suchoty, żimnice, gorączke, sussa, miecz, wiały
škodliwe, rdze, a beż cie tak trapić, aż zginieś. Y nie-
bo które nad tobą beż ie, sstańie sie miedżiane, a ziemia kro-
ra pod tobą beż ie, sstańie sie żelazną.

Ioan. 9. v. 1. 2 3. Przechodząc Pan Iezus wyższal ślepe-
go od narózenia. Y spytali go zwolennicy iego, mówiąc:
Mistrz kro zgrześyliś Teni, czyli rodzicy iego, iż sie ślepym
narodził? Odpowiedział Pan Iezus: Ani ten zgrześyli, ani
rodzicy iego: ale żeby sie sprawy Boże w nim okazały.

Bogactwo y ubóstwo) Prouer. 10. v. 23. Bło-
gostawieństwo Pańskie bogatych czyni, ani przynosi z sobą
żadnego trąfunku.

Deut. 28. v. 2. 3. Przypada na cie błogostawieństwo
wśelakie, iesli beż ieś posłusnym głosu Pańskiego. Szczę-
śliwym beż ieś w mieście, y szczęśliwym na polu. Szczęśliwym
beż ieś

beż ieś owoc
plodów by
szczęśliwym
skie prace
Pan Bog tw

Psal: 11
boi Pana.
y bogactwa
Prouer
Pan obudn

Deut: 2
głosowi Pa
cie. Nieś
lu. Beż ie

3. Para
żność, y mo
na niebie.
stwo, a rys
ieć są boga

ieś moc y
y wiewie
ist, tobie
Prouer
na wśyslek

Tamże
bra przed

N
Abysm
Bieściu

bedzie omoc żywota twoiego, pożytki ziemi twoiey, y przy-
ptodek bydla twego. Szczęśliwym bedziesz przychodząc, y
szczęśliwym odchodząc. Pan z bogactw spżarnią twoie, y wsy-
stkie prace rąk twoich bedzie błogosławił, w ziemi tej, którą
Pan Bog twoy da tobie.

Psal: 112. v. 1. &c. Błogosławiony człowiek, który sie
boi Pana. Można bedzie na ziemi potomstwo iego. Obfitość
y bogactwa w domu iego.

Prouerb: 22. v. 2. Potkał sie vbogi z Bogaczem; ale
Pan obudwu ieść sprawca.

Deut: 28. v 15. &c. A iesli posłusznym nie bedziesz
głowski Pana Boga twego, tedy wszystkie przekleństwa ogarną
cie. Nieszczęśliwym bedziesz w mieście, nieszczęśliwym na po-
lu. Bedziesz przeklery wchodząc, wychodząc.

1. Paralip: 29. v. 11. 12. Panie twoia ieść wielmo-
żność, y moc, y chwala, zwycięstwo y sława; nad to, wszystko
na niebie, y na ziemi twoie ieść. O Panie twoie ieść Krole-
stwo, a tyś ieść wynwyższonym Książęciem nad wszystko. Two-
ieć są bogactwa y cześć, tyś wszystko opanował, w reku twych
ieść moc y siła, a w mocy twej to ieść, wynwyższyć kogo chcesz,
y wtwierdzić. Od ciebie ieść wszystko; a od ciebie odbiera-
jąc, robie zaś oddawamy.

Prouerb: 16. v. 33. Los miec w podolek, ale od Pa-
na wszystkie skutki iego.

Tamże 2. v. 2. Każda sprawa człowieka zda sie być do-
bra przed oczyma iego: ale Pan wważa serca.

28. Pytanie.

Ná co sie nam przýda tá wiadomość

stworzenia y opatrzenia Bożego? Rz.

Abysmy byli w nieszczęściu cierpiwemi / w
szczęściu wdzięcznymi; a z strony rzeczy przyszłych

D

abysmy

abyśmy dobra nadzieie w Bogu najwiernie-
szym Oycu pokładali pewnie wiedząc: że niemają
nie / co by nas od miłości iego oderwało: gdyż
wszystkie stworzenia tak są w iego władzy: że bez
iego wolei / nie tylko co czynić / ale się y ruszyć
nie mogą.

Swiadectwa Pisma S.

W nieścieszeniu cierpliwym) Rom. 5. 4. 3. 8c.
W tręskach się chlubiemy, wiedząc iż tręsk cierpliwości spra-
wuje, a cierpliwość doświadczanie, a doświadczanie nadzieie.

Iob 1. v. 21. Nagom wyszedł z żywota matki mojej, y
nago się tamże wrócił. Pan był dale, y Pan pobrat: Niechay
że będzie błogosławione imię Pańskie.

Tenże 2. v. 10. Jeśli bychmy brali dobrą od Pana, a nie
ścieszenia przecieże przyjmować nie mamy.

Rom: 8. v. 38. Mocnie wierze, iż ani śmierć, ani ży-
wor, 8c. ani żadna rzecz stworzona nie będzie mogła nas
odłączyć od miłości Bożej.

Gdyż wszystkie stworzenia) Prouer: 21. 4. I.
Serce Krolewskie w reku Pańskich jest iako źródło wód,
a na wszystko, gdzie jedno chce, obróci je.

Iob 1. v. 12. Rzekł Pan do Szatana. Oto dajam pod
moc maierność iego, jedno się tylko na samego nie targay.

Matth 8 v. 31. 32. Prosił tedy czarci Jezusa, mo-
wić: Jeśli nas zjad wyrzucasz, dopuść nam wnieść w rzode
świn. I rzekł im: Idźcie. A oto potwala się rzode świn
ona wszystko zpredka w morze. y pozdychały w wodach.

Genes. 50. v. 20. Odpowiedział Ioseph Braciey: wy-
ścieżcie myślili przeciwko mnie: ale on (Bog) ku lepszemu o-
brocił, aby tak wiele ludu zachował, iako się to dziś okazuje.

Ioan. 19. v. 10. 11. Tedy rzekł Panu Jezusowi Pilat:

Nie mo-

Nie moni
mam in
miałbyś ja
wierzchu
Act 4

ewemu Iez
izraelskim
przedym
Luc. 2
dla imien

Matth
iż cięś, a
kory y d
blikow za
na ziemie
wroblkow

Ii m
Bych: y
Kutane

Ii m
zowieś II
iego.

1. Ioh
kiego g

Nie mówisz że mnieś niewieś iż ja mam moc rkrzżować cie,
y mam moc wybawić cie : Odpowiedział mu Iezus : Nie
miałbyś żadney mocy przeciw mnie, gdybyś ież nie podano
w wierzechu.

Act 4 v. 27 28. Zebrali się przeciw światemu Synowi
swemu Iezusowi Herod y Poncius Płat z pogány, y z ludem
Izraelskim. a by to uczynili, cokolwiek reką twą, y radą twą
przedtym uczynić postanowiła.

Luc. 21 v. 17. 18. Bądźciecie przemierzlymi w nssystkich
dla imienia mego : aleć y włos z głowy waszey nie zginie.

Match. 10 v. 38. &c. A nie boycie się tych którzy zabi-
ją ciało, a dusze zabić nie mogą; ale rączy boycie się tego.
ktory y dusze y ciało może zatracić w piekle. Izali dwu wro-
blikow za pieniądz nie przedaąg a wždy ieden nie wpadnie
na ziemię okrom o'ca waszego. Nie boycieś się tedy, wiele
wroblikow wy przewyżsacie.

O S Y N V.

29. Pytanie.

II.

Ciemu syna Bożego zowiemy Niedzie-
Iezus, to ieśt, Zbawiciel? R. Ia.

Iż nas zbawia od wszystkich grzechow nę-
szych; y żadne zbawienie / nie ma być skąd inąd
szukane / ani też może być indziej należione.

Swiadcztwa Pisma swiętego.

Iż nas zbawia) Matt. 1. v. 21. Imię iego na-
zowieś IEZUS: abowiem on zbawi lud swoy od grzechow
iego.

1. Iohan. 1. v. 7. Krew Syna Bożego czyści nas od wszel-
kiego grzechu.

Apoc. 1. v. 5. Który nas omył z grzechow naszych kwią swoią; y który nas wczynił krolmi y kapłany Bogu Oycu, temu niech będzie chwala, y moc na wieki wieków, Amen.

Żadne zbawienie) Ador. 4. v. 12. Y nie-maść w żadnym innym zbawienia, ani ieś żadne imie pod niebem, któreby było podane między ludźi, w którym potrze-ba abychmy byli zbawieni.

Esa. 43. v. 11. 25. Ia, Ia sam Pan ieśtem, a żadnego zbawiciela nie maś nad mie. Iacim ieś SAM, Ia, który gładze grzechy twoie dla mnie, a niechce pamiętać nieprawości twoich.

Iohan. 14. v. 6. Zaden nie przychodzi do Oycy ryłko przez mie.

30. Pytanie.

A wierzą ci w iednego Zbawiciela Iezu, a, kto-ry od świętych, albo od samych siebie, albo skąd inąd błogosławieństw a, y zbawienia szukasz? R.

Nie: Bo chociaż sie słowy Zbawicielem tym chlubia: wśakże sama rzecz a przez sie iednego Zbawiciela Jezusa. Gdyż musi być; że albo Jezus nie ieś doskonałym Zbawicielem; albo ci/ktorzy tego Zbawiciela prawdziwa wiara przy-miua/ wszystko w nim maia czego do zbawienia potrzebą.

Świadectwa Pisma świętego.

Bo chociaż) I. Cor. 1. v. 13. Iżali ieś rodzien Ion Chrystus? Aż Paweł ieś wkrzyżowan za was? albo w imie Pawłowe iścieście pokrzyżeni?

Iohan. 1. v. 19. 27. Aż ieś świadectwo Ianowe, gdy posylali Żydowie z Ieruzalem Kapłany y Lenny pytać

go: Ty coś ieś zaczął i wyznał a nie zaprzął; iż on nie był
Chrystusem, &c. któremu ja nie ieśm godzien rozwieść
rzemyką w rzewikow.

Gdyż musi być / że albo Jezus Galat. 2. v. 21.
Nie obracam i winię łaski Bożej: lecz ieś przez zakon
ieś sprawiedliwość; tedy Chrystus próżno umarł.

Tamże 5. v. 4. Prożnym sie nam zstł Pan Chrystus, przez
samych was, ktorzykolwiek przez Zakon bywacie vsprawie
dlivieni; y wypadliście z łaski.

Aborciem wśytko w nim mają Hebr: 12.
v. 2. Oglądajcie się na Jezusa Hermand, y tego który do-
konał wiary.

Rom: 8. v. 32. Ktory własnemu Synowi nie zfolgował,
ale go za nas wśytkich wydał na śmierć; iakoż tedy nam
wśytkich rzeczy nie daruje.

1. Corint. 1. v. 30. 31. Chrystus Jezus sstł sie nam
mądrością od Boga, y sprawiedliwością, y poświęceniem,
y odkupieniem: aby, iako ieś napisano; kto sie chlubi,
niech sie w Panu chlubi.

Colof: 1. v. 19. Abaniem vpodobalo sie Oycu, aby
wśytką doskonałość mieśkalá w nim.

Item 2. v. 10. I ieście sie w nim nápełnieni, który ieś
Głową wśelkiego państwa y przełożenstwa.

Ioan: 1. v. 16. A z pełności iego wśyscychmy bráli, y
łaskę za łaskę.

31. Pytanie.

Czemuż go nazywamy Chrystusem.
to ieś, pomagáncem.

12. Nie-
działá.

Rz. Że od Oycá zrzadzony / y od Duchá świego
tego pomázany ieś najwyższym Prorokiem y ná-
ucycielem / Ktory nam tájemna ráde / y wśytkie

wola Oycowska o odkupieniu nas obiałwil : y na-
 wyższym Káplanem / który nas iedyną ofiárą cia-
 ła swego odkupił / y uśtawiczenie za námi do Oy-
 cą przyczynia sie : y Xrolem / który nas Duchem
 świętym / y swoim słowem rządzi : y nábytego
 nam zbawienia broni / y dotrzymawa.

Swiádeciwá Pisma świętego.

Je od Oycá zrzadzony y od Duchá świętego)
 Hebr: 1. v. 8. 9. Ale ku synowi (nowi Bog Ociec) Stoli-
 cą twoią Boże, ná wieki wieków, Sceptum spráwiedliwé,
 iestci Sceptum Królestwa twoiego. Vmólowale: spráwiedli-
 wość, á nienawidziátes nie spráwiedliwóści, dla tegoż pomá-
 zał cie Bog, Bog twoy, óleykiem rádości nád towarzysze twe.

Náwyższym Prorókiem) Act: 7. v. 38.
 Ten ci jest Moyżesz on, który powiedział Synom Iyráelskim:
 Proróká wam wzbudzi Bog wasz z brátcy waszey, iáko mnie
 iegoż słuchaycie.

Matth: 17. v. 5. Ten jest Syn moy miły, ná którym
 prześtanam, tegoż słuchaycie.

Ioan: 1. v. 18. Zaden ci nigdy Boga nie widziáł, leż
 on Iednorodzony Syn, który jest w łonie Oycowym, ten nam
 opowiedziáł.

Náwyższym Káplanem) Hebr: 7. v. 20. 21
 Oni bez przysięgi Káplany sie stali : ále ten z przysięgą,
 przez tego, który mu rzekł: Przysięgił Pan, á nie będzie żá-
 lował: Tyś iest Káplanem ná wieki wedle porządku Mel-
 chisedechowego.

Xto y nas iedyną ofiárą Ciała swego odkupił)
 Hebr: 9. v. 11. 12. 14. 28. Christus Káplan przyslych
 dobr przez własną Krew swoie, wśedl raz do mieyscá święte-
 go, dostawşy wiecznego odkupienia &c. Krew Chrystusó

ná który

wa, który p
 nienagani
 wyżynkow,
 raz ofiarow

Tamże i
 grzechy, w
 poświęcił ná

Tamże.
 sie teraz ok

Romi:

ieści tym k

ieści ná prá

XAr

wielki, á b

Stolice Dan

lá kobonym

March:

y ná ziemi.

Ioan. 10

chaję, á iáe

ny daie y ni

ki mey.

Cje

Je prze

stusá / y p

mie iego r

ści ofiára

przciwko

wolnym si

na, który przez Ducha wiecznego, siebie samego ofiarował
nienaganiom Bogu, ożyszczeni sumnienia nasze od winarłych
wczynków, kuślubie Bogu żywiącemu, **Wi.** Chrystus iest
raz ofiarowan, aby zgładził grzechy wielu ich.

Tamże 10. v. 12. 14. Ten sprawiwszy iedne ofiary za
grzechy, wiecznie siedzi na prawicy Bożej. Iedną ofiarą
poświęcił na wieki, tych którzy bývają poświęceni.

Tamże 9. v. 24. Chrystus wsiadł do samego nieba, aby
sie teraz okazywał przed oblicznością Bożą.

Rom: 8. v. 34. Któryż iest aby potępił? Chrystus
iestli tym który zmarł, y onsem też który powstał, y który
iest na prawicy Bożej, który też przyżynia sie za nami.

X Krolom) Lucj 1. v. 28. 29. Tenći będzie
wielki, a będzie zwan Syn Najwyższego, y da mu Pan Bog
Stolicy Dawida Oycętego. Będzie też krolował nad domem
Iakobowym na wieki, a Krolestwu jego nie będzie koniec.

Matth: 28. v. 18. Dána mi iest wysystka moc na niebie
y na ziemi.

Ioan. 10. v. 27. 29. Oniećki może głosu mego stu-
chając, a iac znam one, y idą za mną. Iac im też żywot wiecz-
ny dacie y nie zginią na wieki; ani ich żaden nie wydrze z re-
ki mey.

32. Pytanie.

Cjemu sie ty Chryścianinem ozywasz? **Rz.**

Ze przez wiare iestem członkiem Jezusa Chri-
stusa / y pomazania iego uczestnikiem; abym Je-
mnie iego wyznawał / y iemu sie żywa wdzięczno-
ści ofiara stawiał: a iżebym też w tym żywocie
przeciwko grzechowi y Szatanowi z dobrym y
wolnym sumnieniem walczył; a na koniec wiecz-
nie z nim

ne z nim Królestwo na wszelkie stworzenie o-
trzymat.

Świadekwa Pisma świętego.

Je przez Wiara jestem członkiem) **Akt: 11.**
v. 26. A tak Zwoleńniki (to jest, wierzące w Chrystusa)
nazywano Chryścijany naprzód w Antyochiey.

A pomóżania jego uczestnikiem) **1. Corint. 6.**
v. 11. 15. I tymiście byli przedtym, ale iścieście omyci,
iścieście poświęceni, ale iścieście usprawiedliwieni w Imie-
niu Pana Iezusowym, y przez Ducha Boga naszego I zaż
nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusowemi.

Osiara żywą) **Rom: 12. 5. 1.** Prose was te-
dy Bracia przez litości Boże, abyście stawili ciała wasze na
osiare żywą, świętą, przyjemną Bogu, którą iest ono nasze
włosie usługowanie.

Z dobrym y wolnym sumnieniem) **1. Tim. 1.**
v. 18. 19. To rozkazanie zalecam ci synu Tymotheuszu, to
jest, abys wedle Proroctw, które przeszły o tobie, walczył
przez nie, onym dobrym wojowaniem: trzymając wiare y dobre
sumnienie, które odrzućmyśy niektorzy, poginęli od wiary.

Anańoniec wieczne z nim Królestwo) **2. Tim. 2**
v. 12. Iesli cierpimy z nim, królować też z nim będziemy.

Matth. 25. v. 34. Tedy rzecze Krol tym którzy będą
po prawicy jego; podźcie błogosławieni Oycą mego, posiad-
cie dziedzicznie królestwo waz zgotowane od założenia świata.

13. Niedzie-

33. Pytanie.

1a. Dla ktorey przyczyny Chrystusa zowiemy

Synem Bożym iednorodzonym, ponieważ

y my iesteśmy synmi Bożymi? **Rz.**

Bo sam Pan Christus iest spółwiecznym y

własci-

własciwo-
niego 3

Jest si

Prou. 8

y przed n

Ioan. 1

ia ko iedno

widział, le

skim ten n

Colof.

nienidome

Abawiem

ziemi, wio

Colof.

Istornie.

Rom.

Ocier) ale

Hebr.

Syni, ktow

ktorego 1

y nyrason

kie rzeczy

nie grzech

onego ma

A my

Wielisicie

Abba, to

szym, iż i

Ephel

aby nas

dlug dob

właściwym wiecznego Oycá Synem: á my dla niego z łaski od Oycá przyśposobieni iestemy.

Jest spolowiecznym y właściwym Synem)
Prou. 8. v. 25. Przedtym niżli gory byly vgrunтовane,
y przed nysyjskimi pógorkami narodziłam iest.

Ioan. 1. v. 14. 18. Widzieliśmy chwałę iego, chwałę
iako jednorodzonego od OYCA. Zadeni nigdy Boga nie
widziat, lecz on jednorodzony Syn który iest w łonie Oycow-
skim ten nam opowiedzial.

Colof. 1. v. 15. 16. Który iest nycbrażeniem Boga
niewidomego, Pierworodnym przed nysyjskim stworzeniem.
Abowiem przezeń są nysyjskie rzeczy stworzone na niebie y na
ziemi, widome y niewidome, &c.

Colof. 2. v. 9. W nim mieška w syjska pełność Bostwa
Istotnie.

Rom. 8. v. 32. Synowi własnemu nie przepuścił (Bog
Ociec) ale go wydał za nas.

Hebr. 1. v. 2. 3. A w te dni ostateczne, mowił nam przez
Syna, ktorego postanowił dziedzicem nysyjskich rzeczy, przez
ktorego też świat stworzył. Który będąc iadnością chwały,
y wyrażonym obrazem podłaci iego, zadržymawiając nysyjs-
kie rzeczy onym swoim mocnym słowem, sprawiwszy oczyszcze-
nie przechow naszych przez samego siebie, vsiadł na prawicy
onego mań staru naywyższego.

Á my dla niego z łaski) Roma. 8. v. 15. 16.
Wzieliście Ducha przyśposobieria, przez ktorego wolamy
Abbá, to iest, Oycze. Który Duch świadczy z duchem na-
szym, iż iestemy Synmi Bożymi.

Ephes. 1. v. 5. 6. Który (Bog Ociec) przeznaczył nas,
aby nas sposobił za syny przez Iezusa Chrystusa w sobie, we-
dług dobrowolnego w podobania wolei swojej, ku cześci chwa-
lecznej

lebney łaski swoiey, którą nas wdzięcznymi uczynił w onym
najmilszym.

34. Pytanie.

Dla czego zowieś go Pánem naszym? Rz.

Że ciało y duszę naszą od grzechow/ nie złotem/
ani srebreni/ ale droga krew swoia odkupiwośy/
y od wszystkiey mocy Diabelskiej wybawiwośy /
nas sobie za własne przywtaśczył.

Swiadcetwa Pisma świętego.

1. Petr. 1. v. 18. Wiedząc że nie skążitelniemi rzeczami
srebrem albo złotem iesteście wybawieni, od próżnego obco-
wánia waszego, ktoreście podane wzięli od Oycow; Ale dro-
gą kwią iako Baranka niepokalanego y niepomazanego, to
jest, Chrystusa.

Akto. 20. v. 28. Duch święty postanowił nas Biskupy, abyś-
cie pásli kościoł Boży, ktorego swoią oną własną kwią nabył.

1. Cor. 6. v. 20. Iesteście za zapłatę kupieni, chwalcieś
tedy Boga w ciele waszym y w duchu waszym, ktore są Boże.

1. Tim. 2. v. 6. Chrystus samego siebie wydał zapłatą
odkupienia.

Iohan. 20. v. 28. Odpowiedział tedy Tomasz: Pan moy
(ty iesteś) y Bog moy.

14.

35. Pytanie.

Niedzie- Co wierzyś, gdy mowiś: Pociął
lá. sie z Duchá świętego, narodził sie
z Mariey Panny? Rz.

Że Syn Boży/ ktory iest/ y zostacie prawdzi-
wym Bogiem/ prawdziwą naturę ciałowięcą z
ciała y ze krwi Panny Mariey/ za sprawa Du-
chá świętego prział/ aby był zarazem prawdzi-
wym

wym pot
wbytkin

Test y

5. v. 20. v

byłmy one

onym praw

Tenci iest

Iolan. 1.

ono bylo v

Rom. 9

ty iest nad

Praw

4. Gły pr

prawnone

Iolan. 1.

Luc. 1.

Duch świę

a dla tego

Syn Boży.

Matt. 1.

jesoni we s

pzyiąć M

pożeto, iest

aby sie spel

ka, tak mo

na, y poro

ca iestlibys

Abby

Dawido

wym potomkiem Dawidowym/bráćiey swey we
wsz;ikim podobnym/ oprocz grzechu.

Swiádeciwá Písmá swietego.

Jest y zostáie prawdzíwym Bogiem) I. Ioan.
5. v. 20. Wiemy iż Syn Boży przyszedł, y dał nam smysł, á
byśmy onego poznali, który iest prawdziny; á iestemy w
onym prawdzimym; to iest, w synie iego Iezusie Chrystusie.
Tenci iest on prawdziny BOG, y on żywot wieczny.

Ioan. 1. v. 1. Na początku bylo SŁOWO, á SŁOWO
ono bylo v Bogá, y bylo ono Slovo BOG.

Rom. 9. v. 5. Chrystus z Oycow poszedł wedlug ciała, kto
ry iest nád wszytkimi BOG błogosławiony ná wieki, Amen.

Prawdziną naturę człowieczą) Galat. 4. v.

4. Gdy przysło wypełnienie iżsu. posłał Bog Syná swiego
spráwionego z niewiaſty.

Ioan. 1. v. 14. A Slovo ono ciałem sie stało.

Luc. 1. v. 35. Ale Aniol odpowiadziawszy rzekł icy:
Duch święty przyjdzie ná cie; á moc Najwyższego zámie cie;
á dla tegoż też co sie z ciebie národzi święte, będzie nazwano
Syn Boży.

Matt 1. v. 20. 22. 23. Oto Aniol páński wkazał sie Io-
zefowi we śnie, mówiąc: Iozefie Synu Dawidow, nie boy sie
przyjść Marię za małżonkę twą, ábowiem to co sie w niej
pojęło, iest z DVCHA swietego. A to sie wszytko stało,
aby sie spełniło to co iest powiedziano od Pána przez Pro-
roka, tak mówiącego: Oto niektora pánna będzie brzemię-
na, y porodzi Syná, y nazwać będą imie iego Emmanuel;
co ieslibys wykládał, znaczy, Bog z nami.

Abym był zarazem prawdzimym potomkiem
Dawidowym/bráćiey ié.) Matt. I. v. 1. w wypisaniu
narodu

narodu Iezusa Chrystusa, Syna Dawidowego, Syna Abrah-
mowego.

Rom. 1. v. 3. O Synu swoim, który sie stal z plemienia
Dawidowego, ile według ciała.

Hebr. 2. v. 14. Iż tedy dźięci uczestniki są ciała y krewie,
także też y on stal sie uczestnikiem tych rzeczy, aby przez
śmierć zniszczył tego który miał państwo śmierci, to jest,
czartą. A nie przyniósł Aniołom, ale plemie Abrahamowe
przyniósł. Z kąd miał we wszytkim być podobnym bráćiej,
aby był miłosiernym, y wiernym Káplánem w tych rzeczach,
które sie dźiać miały v Bogá, ~~in~~ zgládeniu grzechow
ludzkich.

Támże 4 v. 15. Nie mamy Káplána któryby nie mogł
czuć krenkości nášych, ale kuśonego we wszytkich rzeczach
takież, oprócz grzechu.

36. Pytanie.

Co dá pożytek bierzesz z swietego pocze-
cia y národzenia Chrystusowego? Rz.

Jż on nášym Pośrzednikiem będąc / niewin-
nością swoią y doskonałą światobliwośćią /
grzechy moje w których poczęty jestem / y náro-
dzony / otrzyma / aby przed oblicze Boże nie przy-
chodzily.

Świádecwá Pisma swietego.

2. Cor. 5. v. 21. Bog to učinil, iż ten który nie vznał
grzechu, stal sie grzechem za nas, abysmy sie stali sprawie-
dliwoscíá Bożą w nim.

1. Cor. 1. v. 30. Który sie nam stal mądroscíá od Bo-
gá, sprawiedliwoscíá y poświęceniem, y odkupieniem.

Rom. 4. v. 6. 7. Iáko też Dawid opowiada szczęśliwosc
czlowieka, ktorému Bog poczyta sprawiedliwosc bez vczyn-

kuw ma

row monia-
puszczone, a k

Coż wien-
Rz. Jż o
który ná s
ná dokon
grzechowi
le y ná dus
iáko jedyn
od wiec
Bożej / sp
dostał.

Jż on d
Esa. 9. v
Syn jest nam
2. Cor. 8.
Chrystusa;
ście w bogac
Ośobliw
Zaprawdę
a wśladze mi
grónion jest d
karan jest d
mienichmy sa
sie każdy za
kich nas. W
pocze prześt
Rom. 3.

on mówiąc: Błogosławieni są, których nieprawości są od-
puszczone, a których zakryte są grzechy.

37. Pytanie.

15. Nie-

Coś wierzyć gdy mówisz, *Vcierpiał?* dzielą.

Rz. *On/* acz po wshytek czas żywota swego/
ktory na świecie prowadził: osobliwie iedną
na dośńczeniu onego/ gniew Boży przeciwko
grzechowi wshytliego narodu ludzkiego/ na cie-
le y na duszy ponosił: aby swoim wcierpieniem/
iako iedyna ofiara wbiagálna/ ciało y duszę naszą
od wiecznego potępienia wybawił/ y łaski nam
Bożey/ sprawiedliwości / y żywota wiecznego
dostał.

Swiidectwá Pisma świętego.

On acz po wshytek czas żywota swego)

Esa. 9. v. 5. Abowiem dziećiątko narodziło się nam, a
Syn iest nam dan.

2. Cor. 8. v. 9. Wiecie dobrotliwość Pana naszego Iezusa
Chrystusa; iż się dla was w bogim zstał, będąc bogaty, aby-
ście w bogaci byli w bóstwem jego.

Osobliwie iedną) Esa: 53. v. 4. 5. 6. 12.

Zaprawdę odniósł choroby nasze, a włożył na się boleści nasze
a wśakże mniemaliśmy go być zranionego od Boga. A on
zranion iest dla złości naszych, a zbit iest dla grzechów naszych,
karan iest dla pokoiu naszego, a zsiniałemi rąkami jego wzdrowie-
nichmy są. Zbłądziłichmy wshyscy iako owce, obroćiliłichmy
się każdy za swą drogą, a Pan wrzucił nań nieprawości wshy-
tkich nas. Wydał żywot swoy na śmierć, a policzon iest w
poczet przestępców, a on SAM odniósł grzech wielu ich.

Rcm 3. v. 15. Tego Bog postanowił, aby był wbiaga-

niem przez

niem przez wiare, wylawšy Krew swoie ku okazaniu sprawniedliwoci, dla odpuszczenia grzechow przestych.

1. Petr: 3. v. 18. Bo y Chrystus cierpiał raz za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwe, aby nas przywiódł do Boga.

1. Ioan: 2. v. 2. A onci i sť vbalganiem za grzechy nasze; a nie tylko za nasze, ale też y za grzechy u sť skiego sźzard.

Tamże. 4. v. 10. W tymci sie pokazała miłość Boża, nie iź bysmy my vmitowali Boga; ale iź on vmitował nas, y posłał Syna swego, aby byl vblaganiem za grzechy nasze.

38. Pytanie.

Co ją przyczyną była, iź pod sedzia

Pilatem vcierpiał

Rz.

Abym niewinnie przed Sedzia s̄wietekim osadzony/ od strąśnego Sadu Bożego/ktory w s̄yich ciekach/ nas wybawił.

Swiadectwá Pisma s̄wietego.

Abym niewinnie przed Sedzia) Ioan 18. v. 38. Wyssedł zaśie Pilat do Zydow, y rzekł do nich; Ia żadney winy do niego nie ndyduie.

Matth: 27. v. 24. Widząc Pilat iź to nie pomogło, on s̄em wiecey sie zamieszanie mnożyło, wsiąwszy wodę vmył ręce przed zebraniem ludzi, mowiąc: Iam iest niewinien krwi tego sprawniedliwego, wy sie w tym czuycie.

Od strąśnego Sadu Bożego) Psal. 69. v. 5. zmocnili sie nieprzyiaciele moi ktorzy mie gubią, oprócz moiey: tak, iź musze to wrócić, czego nie wydzierat.

Esa: 53. v. 5. Karan iest dla pokoru naszego.

2. Corint. 5. v. 21. Bog to wczynił, iź ten ktory ni

vznab

mal grzechu, sstał sie grzechem za nas, abyśmy sie sstałi
sprawiedliwoscia Bożą w nim.

Galac. 3. v. 13. Chrystus nas odkupil od przekleństwa
zakonu, gdyż za nas sstał sie przekleństwem, abowiem napisano
jest: Przeklery ktorzykolwiek wisli na drzewie.

39. Pytanie.

Iesli co w tym wiecey je na krzyżu iesť
przybity, a nišli kiedyby inšym sposo-
bem śmierci był stracony?

Rz.

Zaprawde wiecey: bo sie tym vperoniam je on
przekleństwo / ktore mnie należało / na sie przypiał:
gdyż śmierć przysiora od Boga była przeklata.

Świadećtwo Pisma świętego.

Gal. 3. v. 13. Chrystus nas odkupil od przekleństwa zakonu
gdyż za nas sstał sie przekleństwem, abowiem napisano jest
(Deut. 21. v. 23.) Przeklery ktorzykolwiek wisli na drzewie.

40. Pytanie.

Czemu było potrzebá, aby sie Chry-
stus aż do śmierci vmřyl?

16. Nie-
dzielá. Rz.

Dla tego iž sprawiedliwosci y prawdzie Bo-
žey żadnym inšym sposobem za grzechy naše do-
ść sie stać nie mogło: iedno samá śmierćią Sy-
na Božego.

Świadećtwo Pisma świętego.

Gene. 2. v. 17. Z drzewá wiadomości dobrego y złego
iesć nie bedziesz: abowiem iako skoro bedziesz iadł z niego,
śmierćią vmřiesz.

Hebr. 2. v. 9. Obacžamy Iezusa vkoronowanego
chwałą y cźcią, ktory sie malo co stał niźszym nad Anioły, dla
meki śmierci: aby z łaski Božey za wřytkie meki skořtonał.

Rom. 8.

Rom. 8. v. 3. 4. Młodość zakonu gdy nie mogła nic w cie-
le, Bóg posławszy własnego Syna swego w podobieństwie grze-
sznego ciała, a to dla grzechu, potępił grzech w ciecie. Ale
ono prawo zakonne było wypełnione w nas, którzy nie pa-
ciała chodzimy, ale według Ducha.

41. Pytanie.

Czemu iest pogrzebiony? Rz.
Aby tym wyświadczał że prawdziwie umarł.
Świadećwá Pismá świętego.

Luc. 23. v. 52. 53. Tedy Iosef Senator z Arymarię
przyśedşy do Pilata, prosił o ciało Pána Jezusowe: y wzię-
wszy wwinął w prześcieradło, y położył ie w grobie.

Akt. 13. v. 29. Y gdy wszystkimu dosięc wżynili, co o
nim napisano było; zizwşy go z drzewa położyli w grobie.

42. Pytanie.

Ponieważ tedy Chrystus za nas umarł, czemu
my przecie umierać musimy? Rz.

Śmierć naszą nie iest za grzechy nasze dosięc-
czynienie/ ale grzechu wyniszczenie/ y przeście do
żywota wiecznego.

Świadećwá Pismá świętego.

Śmierć naszą) Marci 8. v. 37. Co za zapłate
da człowiek za dusze swoje?

Piał. 49. v. 8. Zaden bratá nie okupi, ani może dać Bo-
gu okupu zań.

Alc grzechu) Rom. 7. v. 24. Niedłny ia cżło-
wiek, któż mie wyháwi z tego ciała śmierci?

Phil. 1. v. 23. Jestem ściśnian z obudwu stron, żądając
odejść y być z Chrystusem.

Ioan. 5. v. 24. Záprawde, záprawde wam powiadam:
Kto słowá mego słucha, a wierzy onemu który mie posłał, ma

żywot

żywot wie-
czny

Co

Że moc
spolet z ni-
biony: a
sne wiecy
samyh or

Że mo-
wiedza
krzyżowan-
ley nie duży
chu nołny.
też z nim ży-
wiałym śn-
w żądach

Alc žel
12. v. 1. 2.
ście stawali
Bogu; ktor-
podobaycie
nowienie w-
naby była

Na-
Abym
ciśnym

żywot wieczny, ani przyjdzie w poręczenie; on sam prześledzi
z śmierci do żywota.

43. Pytanie.

Co mamy za pożytek nade wszystko ofiary y
śmierci Chrystusowej? Rz.

Że mocą jego śmierci / stary nasz człowiek wce-
spolet z nim bywa ukrzyżowany / zabity y pogrze-
biony: aby złe pożądliwości y chciwości cieles-
ne wiecy w nas nie pánowały; ale żebyśmy nas
samych onemu ofiarze wdzięczności oddawali.

Świadectwo Pisma świętego.

Że mocą jego śmierci) Roma. 6. 7. 6. 7. 8.

Wiedząc to że stary on nasz człowiek pospołu jest z nim v-
krzyżowany, aby ciało grzechu było zniszczone, żebyśmy już dą-
le nie służyli grzechowi. Bo ten który umarł, jest od grze-
chu wolny. A jeśliżemy z Chrystusem umarli; wierzymy iż
też z nim żyć będziemy. Niechayże tedy grzech nie kroluje
w naszym śmiertelnym ciecie, abyście byli grzechowi poslušni
w żądząch cielesnych.

Alle żebyśmy nas samych ofiarze żywej) Rom.

12. v. 1. 2. Prośe was tedy Bracia, przez łitość Bożą, aby-
ście stawili ciała wasze na ofiarę żywą, świętą, przyjemną
Bogu; którą jest ono słusne nasze posługowanie. A nie przy-
podobaycie się temu wiekowi; ale się przemienicie przez od-
nowienie umysłu waszego, k temu abyście doświadczyli, kro-
taby była wola Boża dobra, wdzięczna y doskonała.

44. Pytanie.

Ná co przýdano, wstąpił do piekła? Rz.

Abym się w najwyższym utrapieniu y naj-
cięższym pokuśnieniu ta pociecha wspierał;

E

że Pan

że Pan mój Jezus Christus / niewypowiedzianym d. że swej utrapieniem / odręceniem / y strachaniem / w którym iako przedtym / tak osobliwie na Krzyżu wiśszac był pogrążony / od utrapienia y odręczenia piekielnego mię wybawił.

Świadcziwá Pisma świętego.

Isai: 53. v. 10. Pan chciał dotrzeć nań boleścią: Te-
sliby położył dusę swoję za grzech, ogląda potomstwo swoję,
a przedłuży dni swoie, a wola Pańska poszczęści się w re-
ku iego.

Psal: 116. v. 3. Ogarnęły mię były boleści śmierci, y
zięły mię utrapienia grobu, y potkał mię wójsk y boleść.

Matt: 26. v. 37. 38. Począł się Jezus smucić y ciężko
żałować; y rzekł im; Dusza moja iest prawie smutna aż do
śmierci.

Item. 27. v. 46. A około dziewiątey godziny, zawolał
Jezus wielkim głosem, Boże mój, Boże mój, czemuś mię
opiszczał

Hebr: 5. v. 7. Który za dniów cięła swego, gdy Mo-
dlitwy y prosby z wielkim wolańiem y płaczem ofiarował, y
tego który go mógł zachować od śmierci, y był wysłuchan (y
wybawion) z strachu.

Tamże. 12. v. 2. Ogładaycie się na Jezusa Hermand, y
tego który dokonał wiary, który miało wesela iemu wsta-
wionego, cierpiał krzyż wzgardziwszy sromotę, y vsiadł na
prawicy Bożey. A tak obaczcie który to iest, co takowe
przeciwieństwo cierpiał, od grzeszników przeciwko sobie, a-
byście, mdlejąc na sercach waszych nie wstali.

45. Pytanie.

17. Nie-
działa.

Ni co nam pożyteczne Chrystusowe

Zmarłych wstaniecie

82.

Waprzod /

Plan
śmierci
ktorey na
rzeczynti
byworow
wychow
zadatkier
nającego.

Plan
Rom: 4.
wstał z ma
1. Cor
żnać iest w
1. Pet
Jezus Chr
rodził nas
śa Chrystu
A pot
tako Chri
skiey, tak
Colof.
czy tych k
y Bożey
Tłaf
15 v. 20
ason, y s
przez izlon
stanie z ma
pierwey p
na w prz

Naprzód / Żmartwychwstaniem swoim
śmierć zwyciężył / aby nas tej sprawiedliwości /
ktorej nam przez śmierć swoje nabył / uczestniki
uczynił : a potom y my też mocą iego ku nowemu
żywotowi powstawamy : Naośtatek Żmar-
tychwstanie Chrystusa g'owoy naszej / jest nam
zadańkiem chwałebnego Żmartwychwstania
naszego.

Świadcztwa Pisma świętego.

Naprzód Żmartwychwstaniem swoim)
Rom: 4. v. 25. Christus umarł dla grzechow naszych , a
wstał z martwych dla usprawiedliwienia naszego.

1. Corint: 15. v. 17. Iesli Christus nie wzbudzon, pro-
żnać iest wiara wasza ; iestże iestście w grzechach waszych.

1. Petr: 1. v. 3 Błogosławiony Bog Ociec Pána naszego
Iezusa Chrystusa, kroy z wielkiego miłosierdzia swego od-
rodził nas ku nadziei żywey przez Żmartwychwstanie Iezu-
sa Chrystusa.

A potom y my też mocą iego) Rom: 6. v. 4.
Iako Christus iest wzbudzon z martwych ku chwale Oycow-
skiej, tak żebyśmy też y my w Nowości żywota chodzili.

Colcf. 3. v. 1. Ażak iestście wstali z Chrystusem, rze-
czy tych ktore wzgore są szukaycie, gdyż Christus na prawi-
cy Bożey siedzi.

Naośtatek żmartwychwstanie nasze) 1. Cor:
15 v. 20. 21. 22. Aleć teraz Christus z martwych wzbud-
zon, y stał się pierwszym ych ktorzy zaśneli. Bo gdyż
przez człowieka przysła śmierć: też y przez człowieka pow-
stanie z martwych. A każdy porządkiem swoim, Christus
pierwszy powstał. potom ci ktorzy są Chrystusowemi powsta-
ną w przyszłości iego.

46. Pytanie.

Iakó to rozumieś. wstąpił
na niebiosá ?

Rz.

Ze Chrystus przed oczymá Uczeniów / z ziemi
k niebu podniesiony iest / á do tego czasu dla nas
tam iest / y będzie / aż się wroci na sad żywych y
zmárłych.

Świadectwá Pisma świętego.

Przed oczymá Uczeniów) Aktor: 1. 5. 9.
A gdy oni patrzałł, podniesion iest, á oblok porwał go od
ożu ich.

Mar. 16. v. 19. Pan gdy do nich mówił, wżiet iest
wzgóre do niebá, y siadł na prawicy Bożey.

A do tego czasu dla nas) Hebr: 7. 5. 24. 25.
Ale ten iż na wieki trwa, wieczne ma kapłaństwo. Skąd y
zachować dostatecznie może te, którzy przezeh przystępują do
Boga, zawsze żywiąc, aby się przyczyniał za nami.

Tamże. 9. v. 24. Abowiem Chrystus nie wśedł do miey-
scá świętego reka uczynionego, koreby było kształtem praw-
dżiniego, ale do samego niebá, aby się teraz okazał przed
oblicznością Bożą za nami.

47. Pytanie.

Ażá Pan Chrystus nie iest z nami aż do
skończenia świata iakó obiecal ?

Rz.

Chrystus iest prawdziwy Bog y człowiek / á
przetoż według człowieczeństwa / niemáš go na
ziemi : ale według Bóstwa / Maiestatu / taksi /
y Duchá świętego / nigdy się od nas nie oddala.

Świadectwa Pisma Świętego.

Według człowieczeństwa niemáš go) Matt:

26. v. 11. Zawsze będziecie mieć w bogie między sobą; ale mnie nie zawsze mieć będziecie.

Ioan: 16. v. 28. Wyśedłem od Oycy, y przyszedłem na świat; y porym opuścić świat, a ide do Oycy.

Hebr: 8. v. 4. Bo ieśliby był na ziemi, nie byłby Káplanem.

Aktor. 3. v. 21. Iezusowi Chrystusowi potrzeba być w niebie, aż do czasu naprawienia wsech rzeczy, które opowiedział Bog przez vsiá Prorokow swietych.

Alle według Bóstwa/ Máiestatu/ ić.) Mat: 28. v. 20. Oto ja iestem z wami aż do skończenia świata.

Ioan. 14. v. 18. 21. Nie zostawieć was osierocić, wroce się do was. Ieśli mie kto miłuje, słowá moje zachowywać będzie, a Ojciec moy umiłuie go, y do niego przydziemy, y mieszkanie v niego uczynimy.

Támże. v. 16. 17. I bedeć ia prosił Oycy/ a innego pocieszytela da wam, aby z wami mieszkał na wieki. A to Duchá onego prawdy, ktorego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi ani go zna; lecz wy znacie go, gdyż v was mieszka, y w was będzie.

48. Pytanie.

Ażaj się tym sposobem dwie náтуры w Chrystusie nie rozrywają, ieśliby nie była tám

ciałowiecja, kedykolwiek iest Boska ?

Rz.

Plammy: Bo iż Bóstwo nie może być ograniczone/ y iest na wszelkim miejscu/ koniecznie idzie za tym/ że chociaż ono iest oprócz náтуры ciała wcielonego/ ktora przywzięto/ przecie iednak iest w niej/ y trwa w niej / będąc z nią w iedną osobę zjednoczone.

swiádecztwá pismá swietego.

Bośtwo nie może być ogarnione) Acl. 7. v. 49
 Niebo jest ścieśniona, a ziemia podnożek nog moich: Coż
 mi za dom zbudujecie, mówi Pan, albo które jest miejsce od-
 poczynienia mego?

Ierem. 23. v. 23. 24. Y mniemał żem ja jest Bog iyl
 ko z bliska, mówi Pan; a nie Bog z dal ka r. Możli się czo-
 wiek skrył gdzie by h go ia nie widział, mówi Pan i zali ia
 nie napotkam niebá y żem ię r mówi Pan.

Je chociaż ono jest oprocz natury) Col. 2. v. 9
 W nim mieszka nyska pełność Bośwa i słowne.

Ioan. 3. v. 13. Abowiem żaden nie wstąpił do niebia. ie-
 dno ten który zstąpił z niebá; Syn człowieczy, który jest w
 niebie.

Ioan. 11. v. 15. Ráduie się dla was (abyście wierzyli.)
 żem nie był tam, ale idźmy ku niemu.

Matt. 28. v. 6. Niemášci go tu, abowiem wstát zmar-
 twych, iáko powiedział, chodźcie oglądajcie miejsce gdzie
 leżał Pan.

49. Pytanie.

18. Nie- Co nam za pożytek przynosi do nie-
 dziela. bá Pána Chrystusowe wstąpienie? R

Pierwszy: że w niebie do Oycá za nami przy-
 czynia się: Drugi/ że ciało nasze w niebie mamy/
 abyśmy się t; miáło pewnym zakładem upeewnili
 iż ten który jest głowa naša/ y nas członki swoi
 do siebie pociągnie: Trzeci; iż nam Duchá swo-
 go miásto wzáiemnego zadátku posyła; za ktore-
 go spráwa/ nie ziemskich/ ale Niebieskich rzeczy
 szukamy/ kedy on sam jest po prawicy Bogá O-
 cá siedzący.

świáde-

Świadectwa Pisma świętego.

Pierwszy :) I. Ioan: 2. §. 1. Działki moje te rzeczy piśe wam, abyście nie grzeszyli: a ieś by kto zgrzeszył, Przyczynę mamy v Oycu Jezusa Chrystusa sprawiedliwego.

Drugi :) Ioan: 14. §. 2. 3. Ide do Oycá, á-lych nam nagotował miejsce: iż góże ia ieśtem / abyście wy byli.

Tenże. 17. v. 24. Ojcze, te którzy mi podał, chce aby tam góże ia ieśtem, y oni byli z nami, aby patrzyli na one chwale moje, którzy ty mnie dał.

Ephes: 2. v. 6. Wzstąpił (raz z nim) pospolu, y wespół-tek posadził w niebie w Chrystusie.

Trzeci :) Ioan: 16. §. 7. Y powiem ci wam prawdę; wamci to pożyteczno ieś, iż ia odeyde: bo ieśli- bych nie odszedł, Pociętyciel on nie przyjdzie do was; ale ieśliż pojde, posle go do was.

Aktor. 2. v. 33. Potym gdy prawicą Bożą był podwyż- szon, y obietanego Ducha świętego wziął od Oycy, toć teraz wylał, na co wy patrzyćie, y ślyśćie.

2. Corint: 1. v. 22. Który zapieczętował nas, y dał zadatek Ducha w sercach naszych.

50. Pytanie.

Náco przywdano; Siedzi na prawicy Bożej?

Rz. Bo Chrystus dla tego do niebá wstąpił/ áo by sie tam głowa Kościoła swego pokazał/ przez którą Ociec rozsytkim rzadzi.

Świadectwa Pisma świętego.

Abysie tam głowa) Ephes. 1. §. 20. 21. 22. 23. Którą (moę) okazał w Chrystusie gdy go wzbudził z mar- twych, y posadził go na prawicy swej w niebie. Daleko

nád wśelákíe páństwo y zwierzchność, y moc, y pánowanie, y nád wśelkíe ímie ktore míanowane bywa, nie tylko ná tym świecie, ale teź y ná przysłym. Y wśytkie rzeczy poddał pod nogi iego, y pośtanowił go GŁOWĄ nád wśyskíe rzeczy Kościolowi ktory ieśt ciałem iego, y wypelnieniem tego, ktory wśytkie rzeczy we wśyskích nápełnia.

Przez ktorego Oćiec wśyskim rządzi. Matt. 28. v. 18. Dána mi ieśt wśelka zwierzchność ná niebie y ná ziemi.

Ioan: 5. v. 22. Oćiec nikogo nie sądzi, leć wśytek sąd dał Synowi.

51. Pytanie.

19. Niedziela.

Ná coź sie nam przyda tá chwala

Głowy nášey Chrystusa.

Rz.

Uaprzod: że przez Duchá świętego ná nas cżłotki swoje/ dáry niebieskie wylewa; Potym; że nas swoją mocą od wśyskích nieprzyiaciół brzyćy y broni.

Świádecwá Pisma świętego.

Uaprzod: że przez Duchá s. Bphel. 4. v. 10 Który zśłapil, tenże teź ieśt ktory wśłzpił ná wśytkie niebiosá, aby nápełnil wśyskio.

Potym teź Ioan. 10. v. 28. Iac im wieczny żywot dawam, y nie zgina ná wieki, ani ich żaden wydrze z mey reki.

Psaln: 2. v. 9. Potrześ sie laską żelazną, a iáko naczyńie zdunskie pokruśyś ie.

52. Pytanie.

Iáko sie cieśyś zwróceniem Chrystusowym ná sąd żywych y umártych?

Rz.

Ze we

Ze we
niośby gl
woy za m
przelact
tam/ ktor
ná wiecej
bránemi/
cney dny

Sedzi
To gdy sie
wasse, izi
Rom:
maia poz
o:zekiwai
da nášego.
Philip
skąd teź Z
Który
Matth. 24
da. Idźcie
rowan ieśt
Amn
v. 34. Te
Podźcie Bl
Krolestwo

Co

Ze we woſkſkiej nędzy y prześladowaniu/poda-
nioſſy głowę / tegoż á nie innego / ktory ſie pier-
woy za mnie ná ſadzie Bożym ſtawił / y woſkſkie
przeklectwo ze mnie zdiał / Sedziego z niebá cze-
kam/ ktory woſyſtkie moje y ſwoie nieprzyjaćioły/
ná wieczne meki ſkaze : á mnie ze woſyſtkimi wy-
bránemi / do ſiebie ku wieczney radoſci / y wie-
czney chwale przeprowadzi.

Świadcetwa Piſmá ſwiętego.

Sedziego z niebá czekam) Lucę 21. v. 28.
To gdy ſie dzieć poźńie , pogładaycie ; á podnoſcie głowy
waſſe , iżci ſie inż przybliża odkupienie waſſe.

Rom: 8. v. 23. A nie tylko one rzeczy, ále y ci którzy
máią początki Duchá, to ieſt, my ſámi w ſobie wádechamy,
o:żekiwáiąc przyſpoſobienia ſynow, to ieſt, odkupienia cia-
lá náſzego.

Philip: 3. v. 20. Rzeczpoſpolita náſzá ieſt w niebie,
ſkąd też Zbáwiciela czekamy Páná Ieżufá Chriſtufá.

Który woſyſtkie moje y ſwoie nieprzyjaćioły)
Matth. 25. v. 41. Tedy rzeczé tym którzy po lewicy be-
dą. Idźcie ode mnie przekleci w ogień wieczny , ktory zgo-
towan ieſt Diabłu y Ániolom iego.

Á mnie ze woſyſtkimi wybranemi) Matth. 25:
v. 34. Tedy rzeczé Krol tym którzy będą po prawicy iego:
Podjcie Błogoſtáwieni Oycá mego, poſiádzcie dziedzicźnie
Kroleſtvo wam zgotowane od záłożenia ſwiátá.

O DVCHV S.

53. Pytanie.

Co wierzyſz o Duchu Świerym ?

20. Nie-

dziela.

B 5

Uaprzod

Rz. Naprzód : iż jest prarodzin ym y społwicz-
cznym Bogiem/ z wiecznym Oycem/ y z Synem
Potym/ że mi też jest dany/ aby mie przez prawdzi-
wa wiare Chrystusa y wśystkich dobrodzieystw
iego uczestnikiem uczynił : aby mie cieśzył / y wica-
cznie zemną przebywał.

S świadectwa Pisma świętego.

Iż jest prarodzin ym y społwicznym Bogiem
z Oycem/ i.) Eſai 48. v. 16. Teraz Pan Bóg y
Duch iego pośłał mie.

Aktor: 13. v. 2. Gdy tedy ſużyli Pánu y pośčili, Rzekł
Duch ś. nyla. żcie mi Barnabassá y Saulá ku tej sprawie.

Aktor: 5. v. 3. 4. Ananiaſu czemuś skłamał Duchowi
świeremu & Nie skłamałeś ludźmi ale Bogiem.

1. Corint. 6. v. 19. Azaż niewiecie iż ciało waſze ieſt
przybytkiem Ducha świętego, który w was ieſt & Chwalcież
tedy Boga w ciecie waſzym.

Matth: 28. v. 19. Idąc tedy uczyć wśystkie narody,
chrzcząc ie, w Imie Oycá, y Syná, y Ducha świętego.

1. Ioan. 5. v. 7. Trzej ſą ktorzy świadectwo wydają
ná niebie, OCIEC, SŁOWO, y DVCH Ś. á ci TRZET
IEDNO ſą.

Potym : że mi też jest dany) Galats 3. v. 14.
Abysmy obiecane go Ducha wzięli przez wiare.

1. Corint: 6. v. 17. Kto ſie przyłąża Pánu, iednym
Duchem i. ś.

Aktor. 9. v 31. A tak Kościoly po wśystkim Zymo-
ſtwie, y Galileiey, y Samariey miały pokoy, y budowały ſie,
á chodząc w baiaźni Bożej y w pocieſſe Ducha świętego ro-
zmnażały ſie.

1. Corint. 12. v. 11. Wśystkie te rzeczy ſprawnie ie-
den y

den, y ten

Co

Wier-
do Końca
máde sob
DVCHA
rzej zgod
gromi d
trane.

Iż E
18. Zade
Syn, ktor
Tenże
znam owie
wce mam,
y one przy
Oniż i rnia
Ephes
ſu zupełne
ſie, tak te
ymże. W
alle pośła
alle rady
ktorzy imy
wſaliſcie y
ſhawienia
ſieście z
Ioan.
moiega i

den, y renje Duch wdziałając ich z osobną każdemu, iako chce.

54. Pytanie.

Co wierzyś o świętym y powszechnym
Kościele Chrystusowym.

Rz.

Wierze / iż Syn Boży od początku świata / aż
do końca / ze wszystkiego narodu i ludzkiego gro-
mady sobie tu żyworowi wiecznemu obrana / p bez
DUCHA swego y SŁOWO, w prawdzie y wi-
rze zgodna zbiera / broni y zachowuje: a iż ia też
gromady iestem członkiem żywym / y na wieki zo-
stanie.

Swiadectwam i smą świętego.

Iż Syn Boży od początku świata) Ioan. I. 1.
18. Zadeni nigdy Boga nie widział; lecz on jednorodzony
Syn, który iest w łonie Ojcowym, ten nam opowiedział.

Tenże. 10. v. 14. 16. Iamci iest ON dobry Pasterz, y
znam owieczki moje, a moje też mnie znają. I drugie też o
wce mam, które nie są z tej owczarni, a porzeba abych też
y one przyniósł, y głosu mego słuchać będą: y będzie jedna
Owczarnia y jeden Pasterz.

Ephes. 1. v. 10. 11. 12. Aby w wypełnieniu cza-
su zupełnego zebrał w jedno Ciało wszystkie rzeczy w Chry-
ście, tak te które są w niebie, iako y te które są na ziemi, w
tymże. W którym dostaliśmy działu, będąc przeznaczeni we
dle postanowienia iego, który wszystkie rzeczy sprawuje, we
dle rady wolei swojej. A tymy byli ku czci chwały iego,
którzyśmy pierwsi nadzieie mieli w Chrystusie. W którym
wspaliście y wy, wstępując słowu prawdy, to iest, Ewangelia
zbanwienia waszego; przez którą skoroscie też uwierzyli, i-
stęście zapieczętowani Duchem onym S. obietnicie.

Ioan. 10. v. 27. 28. Owieczki moje słuchają głosu
mojego, a ia je znam, y iac za mą. Iac im iż żyją wie-
ny dani,

ny dawam, y nie zgina na wieki, ani ich żaden wydrze z mey ręki.

Apoc. 5. v. 9. T zaśpiewali nową pieśń, mówiąc: Gódzienes wziąć Księgi, y otworzyć pieczęci ich: abowiem zabieśles, y odkupiłeś nas Bogu przez krew twoie, ze wszytkiego pokolenia y języka, y ludu, y narodu: y wyżyniłeś nas Bogu naszemu Królmi y Kaptany.

Aliż ia tey gromady ieśtem żywym) I. Ioan: 3. v. 14. 19. 20. 21. My wiemy iż ieślesmy przeniesieni z śmierci do żywota, iż miłuiemy bracia: kro nie miłuię arda trwa w śmierci. Po tym znamy iż z prawdy ieślesmy, y przed nim bezpieczone serca nasze mamy. Abowiem iesli by nas osądziło serce nasze, mocniejszy ieśt Bog, niż serce nasze, y wie wszytkie rzeczy. Namieleyśy, iesli serce nasze nas nie osądza, my vsanie mamy v Bogu.

Psal. 23. v. 1. 4. 6. Pan moy ieśt Państersem moim, a przetoż żadnego niedostatku nie vznam. Choćbych też chodził w dolinie cienia śmierci, tedy sie iednak nie bede bał nic złego: bowiemes ry ieśt zemną. Nad to dobrodziejstwo y miłosierdzie twe poydą za mną, po wszytkie dni żywota mego; a bede mieśkal w domu Pańskim na długie czasy.

55. Pytanie.

Co sie rozumie przez spolecność
Swietych?

Rz.

Naprzod / że wszyscy y każdy z osobna wierni / Christusa y wszytkich iego dobr / iako iego cłona / si spolecność mają: a potym / że każdy z nich te dobra / ktore wzięli / na spolny pożytek / y na zbawienie wszytkich chetnie / y ochotnie obracać mają.

Swiade-

Naprzod

v. 3. Cośmy
kie też y wy
była z Oycem

1. Corin

wiezani, ku
naszego.

Rom. 8.

zfolgował, al
nam wszytki
od miłości C

Apotym

Ani może rze

glowa nogam

Philip. 2.

drugich. A

1. Corin

koby nieprzy

Co wier

Rz. 13

wego/ grze

przez wszy

miatał: y n

łósti wdarc

13. Bog

15. 16. 17.

ry bymą p

gdy przepon

Świadcetwa Pisma świętego.

Waprzod / że wszyscy społeczność) 1. Ioan: 1. v. 3. Cośmy widzieli y słyszeli, to wam oznajmujemy, abyście też y wy społeczność mieli z nami; a iżby społeczność naszą była z Oycem y z Synem iego Iezusem Chrystusem.

1. Corint. 1. v. 9. Wierny Bog, przez którego iestcie wezwani, ku społeczności Syna Iego Iezusa Chrystusa Pana naszego.

Rom. 8. v. 32. 35. Który też własnemu Synowi nie ofolgorwał, ale go za nas wszystkich wydał na śmierć; Iakoż nam wszystkich rzeczy z nim nie daruje. Ktoż nas odłączy od miłości Chrystusowej.

Apotym je każdy z nich) 1. Corint: 12. v. 21. Ani może rzec oko rece: Ja ciebie nie potrzebuje: abo jásie głowa nogam; nie potrzebuje was.

Philip. 2. v. 4. 5. Nie parrzcie swego, ale też co iest drugich. A niechay ta będzie chęć w was, co y w Chrystusie.

1. Corint: 13. v. 5. Miłość niczym sie nie brzydź, idakoby nieprzyjstojnym, nie szuka co iest iey.

56. Pytanie. 21. Nie-

Co wierzyś o odpuszczeniu grzechow? dzieła.

22. Iż Bog dla dosyćczynienia Chrystusowego / grzechow moich / y oney sfazy / z ktora sie przez wszystkich żywot biedzić musze / zgola zapamiętał: y mnie sprawiedliwością Chrystusową z łaski wdarował / abym kiedy na sad nie przyszedł.

Świadcetwa Pisma świętego.

Iż Bog zgola zapamiętał) Hebr: 10. v. 14. 15. 16. 17. 18. Jedyną ofiarę poświęcił na wiek rych, ktory bywają poświęceni. A sam Duch święty świadczy nam; gdy przepowiedział: Toć iest przymierze, ktore uczynie

z nami

z nimi po onych dniach, mówi Pan; Podam prawa moje w sercu ich, a napisze ich w myślach ich. A niecey nie bede pamietał grzechow y nieprawości ich. Przytym gdzie jest odpuszczenie tych, niemoż już niecey ofiary za grzech.

1. Ioan. 2. v. 2. A o ci jest w blaganiem za grzechy nasze, a nietylko za nas; ale też y za grzechy wssytkiego świata.

Rom. 8. v. 1. 2 3. Teraz tedy nie jest żadne potępienie rym którzy są w Iezusie Chrystusie. Ktorzy nie wedle ciała, ale wedle Ducha chodzą. Aboniem zakon Ducha żywota, który jest w Chrystusie Iezusie, wyswobodził mnie od zakonu grzechu y śmierci.

Tamże. 7. v. 24. 25. Niedziy ja człowiek, któż mnie wybawi z tego ciała śmierci? Dziękuję Bogu przez Iezusa Chrystusa Pana naszego.

A mnie strachliwość ciała Chrystusowa) 1. Corint. 1 v. 30. Chrystus stał się nam od Boga sprawniwością.

Ioan. 3 v. 18 Któryc wierzy w nich nie będzie potępion, a kto zaś nie wierzy, już potępion jest.

Tamże. 5. v. 24. Zaprawdę / zaprawdę powiadam wam : kto słowa mego słucha, a wierzy onemu który mnie posłał na żywot wieczny, a nie przyjdzie w potępienie : onsem prześledzi śmierci do żywota.

57. Pytanie.

22. Nie- Iako się cieszysz z martwychwsta-
dźtela. niem ciała?

Je nietylko duszą moją kiedy z ciała wyindziej natychmiast do Chrystusa głowy swej będzie przietta : ale że też y ciało moje / mocą Chrystusow wzbudzone / znnowu z duszą będzie złączone /

chwalebne

chwalebne
bani.

Włótych

Zaiste niemy

(tego będzie

skanie nie w

Apocal. 1

Blagoślawien

Luc. 16

niem Lazara

monie.

Tenże. 2

wisłacy) 13

dzieś do Kr

Zaprawdę p

Alle je te

54 55. Bo

żone przyto

ność. A gdy

y to śmierci

słowo napisa

wywieśtwo r

Philip:

na Iezusa Ch

aby się pod

cy, podług

1. Ioan.

my; ale sie

gdy on sie p

my go iako

chwalebncmu ciátu Chrystusowemu przypodo-
báne.

Swiádecwá Pisma świętego.

Nátychmiast do Chrystusa) 2. Cor: 5. & I.

Zaište wiemy, iż iesli przybytek tego žiemskiego domu ná
tego bedžie skažon, zbudowanie mamy od Boga, to iešł mie
škanie nie vrobione reką, wie knište ná niebie.

Apocal. 14. v. 13: Tedy m Rysal glos z niebá. Nápiš:
Błogosławieni nátychmiast vmarli, ktorzy vmieraią w Panu.

Luc. 16. v. 22. Y przydalo sie že vmárt žebrak imie-
niem Lázary, y zániesion iešł od Aniolow ná Łono Abrahá
mowe.

Tenže. 23. v. 42. 43. Zádym (lotr po práwey Stronie
wišacy) rzekł do Iezusa: Panie pomni ná mie, gdy przy-
džieš do Królestwa swego. Tedy mu powiedział Pan Iezus:
Záprawde powiádam tobie; Džis zemną bedžieš w Raiu.

Alle že tež y ciáto moje) 1. Corint. 15. v. 53.
54. 55. Boć musí To (Ciáto) skažone, przyoblec nieś. ká
žone przyrodzenie, y To śmiertelne, przyoblec nieśmiertel-
ność. A gdy to skažone przyoblecże nieśkažone przyrodzenie
y to śmiertelne przyoblecże nieśmiertelność, tedy sie sstanie
słowo nápisane: Smierć iešł pożarta w zywčiešstwo. Gdžiež iešł
zywčiešstwo tvero smierćie Gdžiež iešł bodžieć twoy, o grobie.

Philip: 3. v. 20. 21. Z niebá zbanvičiełá cžekarny Pá,
ná Iezusa Chrystusa. Ktory przemieni ciáto náše ná žemne,
aby sie podobnym sstalo chwalebncmu ciátu tego, wedlug mo-
cy, podlug ktorey iež može poddać sobie nysyškie rzeczy.

1. Ioan. 3. v. 2. Namileyšy/ teraz synni Božymi ieše-
šmy; ale sie iešćie nie pokazalo to bedžiemy; leč wiemy, iż
gdy on sie pokaže, iemu podobni bedžiemy, abowiem wyžy-
my go iako iešł.

58. Pytanie.

Co ja pocieche bierzęś ; Artykułu , o
Żywocie wiecznym.

Rz.

Jako teraz poczatkі żywota wiecznego w
sercu swoim poczuwam : tak po tym żywocie / Bu-
petne y doskonałe błogosławieństwo otrzymam /
w którym Boga na wieki mam chwalić : Ktorę-
go to błogosławieństwa / ani oko widziało / ani
ucho słyszało / ani żaden człowiek myśla ogarnął.

Świadcetwa Pisma świętego.

W sercu moim poczuwam) 2. Cor. 5. v. 2. 3.
Dla tego wdychamy, żądając być przyobleczeni przyby-
ciem naszym który jest z nieba. Jesliżę będziemy znaleźieni
przyobleczeni, a nie nagimi.

Ktorego błogosławieństwa) 1. Cor. 2. v. 9.
Przepowiadamy iako jest napisano ; (Esa. 64. v. 4) Czego
oko nie widziało y ucho nie słyszało , y w serce człowieka nie
wstąpiło, co nagotował Bog tym którzy go milują.

59. Pytanie.

22. Nie-
dźwela.

Temu wszystkiemu wierząc , co
ja pożytek ; tud maść ?

Rz.

Je przez Chrystusa jestem sprawiedliwym przed
Bogiem / y dziedzicem żywota wiecznego.

Świadcetwa Pisma świętego.

Habacuc 2. v. 4. Sprawiedliny z wiary swojej ży-
bedzie.

Rom. 1. v. 17. Sprawiedliwość Boża przez one (Ewán-
gelia) bywa objawiona z wiary w wiare, iako jest napisano :
Sprawiedliny z wiary bedzie żył.

Rom. 5. v. 9. 10. Będąc tedy usprawiedliwieni krwi

iego ,

iego, daleko wiecey będziemy teraz zachowani przezeń od
gniewu. Bo iśliście będąc nieprzyjaciółmi, iścieśmy ziednani
z Bogiem przez śmierć Syna iego; daleko wiecey będąc zie-
dnani, będziemy przez żywot iego zachowani.

Ioan: 3 v. 36 Kto wierzy w Syna ma żywot wieczny:
a kto nie jest pój. syn Synowi, nie ogląda żywota.

60. Pytanie.

Iako iśles sprawiedliwym przed Bogiem? Rz.

Sama wiara w Jezusa Chrystusa; tak / iś
choćby mnie sumnienie moje oskarżało / żem prze-
ciw wszystkiemu Bożemu przykazaniu iścieżto
zgrzeszył / y żadnegom nie zachował; nądto / y
do tego czasu iśtem do wszystkiego złego skłonny /
iednać przecie (bylech te dobrodziejstwa z wprz-
mą serdeczną wśnością przyjmował) bez żadney
moiey zaślgi / z szczerego miłosierdzia Bożego /
zupełne dosyć czynienie / sprawiedliwość y świa-
tobliwość Chrystusową mnie bywa przyczyną
y dąrowaną: tak właśnie / iakobym ja sie ani
grzechu żadnego dopuścił / ani żadną zmażał
sie nie trzymał: y owżem / iakobym to poslu-
szeństwo / które Chrystus za mnie odprawił / sam
doskonale wykonał.

Świadczy Pismo święte.

Sama wiara w Jezusa) Rom. 3. v. 21. 22.

23. 24. 28. Przeto żadne ciało nie będzie sprawiedliwio-
ne przed oblicznością iego z wżynkow zakonu: gdyż przez
zakon bywa poznanie grzechu. Ale teraz sprawiedliwość Bo-
ża, iśt objawiona przez zakon, poświadcżona świadectwem
zakonu y Prorokow. Sprawiedliwość mówie Boża przez wż-

re Jezusa Chrystusa, wszystkim y na wszystkie którzy wierzą; gdyż niemaś rozności. Abowiem wszyscy zgrzeszyli, y niedostawa im chwały Bożej, ale vsprawiedlinieni są darmo, to jest, z Łaski jego, przez odkupienie sprawione przez Jezusa Chrystusa. My tedy dowodzimy, iż człowiek bywa vsprawiedlinion przez Wiare, Oprocz vczynekow zakonu.

Rom. 4. v. 1. 2. 3. Coż tedy rzecżemy iż Abrahām oćiec nasz otrzymał (vsprawiedlinienie) wedle ciada? Abo-
wem iesli Abrahām z vczynekow był vsprawiedliniony, ma-
sie z iżego chlubić, ale nie przed Bogiem. Abowiem coż pi-
smo mówi? Wwierzył Abrahām Bogu, y przycztyano mu
iż ku sprawiedliwości. A nie napisano iest dla niego tyl-
ko, iż mu to przycztyano iest: ale też y dla nas, którym ma-
być przycztyano, cobychmy wwierzyli w tego, który wzbudził
Jezusa Chrystusa Pana naszego z martwych, który był wydan
dla grzechow naszych, a wzbudzon iest dla vsprawiedli-
wienia naszego.

Galat. 2. v. 16. Wiedząc, iż nie bywa vsprawiedlinion
człowiek z Vczynekow zakonu, ale TYLKO przez wiare w Je-
zusa Chrystusa, teżesmy my w Chrystusa Jezusa wwierzyli, a-
bysmy byli vsprawiedlinieni z wiary Chrystusowey, a nie z
vczynekow zakonnych: przeto, iż żadne ciato nie będzie v-
sprawiedlinione z vczynekow zakonu.

Ephes. 2. v. 8. 9. Łaską iestescie zbawieni przez wia-
re: y to nie z was, dar to Boży iest. Nie z Vczynekow; aby
sie kto nie chlubil.

Ioan. 3. v. 14. 15. Iako tedy Moyses wystawił był we-
ża na puszczy; tak potrzeba, aby wystawion był Syn człowie-
czy. Iżby każdy który weń wierzzy nie zginął, lecz aby
miał żywot wieczny.

Sprawiedliwość y światobliwość Chrystu-
sowa

toru i minie
ciwiech Pij

Cjem

Tlic ieb
podobat
bliwość y
stusa iest
a ia oncy
sobie przy

Alle iż si
1. Corin
Sprawiedli
Marth. 11
prześławam.

Colof. 1.
ka doskona
wszystkie rze
ży, które by
dectw w pya

21 oncy
10. Kiew
w sobie. Kr

nie wierzyl
nie iest siw
jwu iestli n
Act. 26. v.
miedzy Swier

lowa mnie bywa przycyżana.) Patrę w świadectwach Pisma świętego. Pytania 36. Także w pytaniu 37.

61. Pytanie.

Cjemu sama wiara w sprawiedliwym sie
być twierdzi?

Rz.

Nie żebych z godności wiary swej Bogu sie podobat i ale iż samo dosyć uczynienie / sprawiedliwość i światłość samego Pana Chrystusa jest moja sprawiedliwością przed Bogiem i ja oney żadnym innym sposobem przymować y sobie przywłaścić nie mogę / tylko wiara.

Świadełwa Pisma S.

Alle iż samo dosyć uczynienie Pana Chrystusa)

1. Corint. 1. v. 30. Christus sstał sie nam od Boga Sprawiedliwością, światłością, y odkupieniem.

Matth. 17. v. 5. Ten ieśł moy Syn miły, na którym przedstawam.

Colof. 1. v. 19. 20. Vpodobalo sie Oycu, aby nysystka doskonałość mieszkała w nim, y przezeń aby sobie poiednat nysystkie rzeczy, w spokoimssy przez krew Krzyża iego te rzeczy, które były na ziemi, y na niebie. Patrę innych świadełw w pytaniu 36. 37.

A oney żadnym innym sposobem) 1. Ioan. 5. v. 10. Który w Syna Bożego wierzy, ma świadectwo samo w sobie. Który nie wierzy Bogu, czyni go kłamcą: gdyż nie wierzył świadectwu, które Bog świadczy o Synu swoim. A to ieśł świadectwo; iż żywot wieczny dał nam Bog, a ten żywot ieśł w Synu iego.

Akt. 26. v. 18. Aby wcieli odpuśczenie grzechow y dział między Swierymi, przez wiare która ieśł we mnie.

62. Pytanie.

24. Nie-
oziała.

Czemu nasze dobre uczyńki nie mo-
gą być sprawiedliwościami, albo cje-
ściami niejaką sprawiedliwością
przed Bogiem? R.

Dla tego: iż potrzeba aby ta sprawiedliwość /
ktoraby się na Sądzie Bożym ostała / zupełnie do-
skonata była / y z każdego miary z Zakonem Bo-
żym się zgadzała: a nasze uczyńki y najlepsze w
tym żywocie są niedoskonale / a zgola grzechami
zmażane.

Świadećwá Pisma świętego.

Iż potrzeba aby ta sprawiedliwość) Gal. 3.
v. 10. Ilekć jest z Uczynków zakonu, pod przekleństwem
są, bo napisano jest: Przeklęty każdy któryby nie trwał
we wszystkich rzeczach, które napisane są w Księgach zaka-
nu, aby je czynił.

A nasze uczyńki najlepsze) Esaia. 64. v. 6.
Wszyscy jesteśmy jako plugaństwa, a wszyscy jesteśmy sprawiedli-
wości nasze są jako szary najplużawse: wszyscyśmy opadli jako
liść z drzewa, a złości nasze wniosły nas jako wiatr.

63. Pytanie.

Ileż nasze uczyńki dobre nie sąsiłgują, po-
nieważ Bóg ją nie y w tym y w przysłonym ży-
wocie nagrode uczyńnić obiecuje? R.

Nagroda ta nie bywa dawana z zasługi / a
z łaski.

Świadećwá Pisma świętego.

Nie bywa dawana z zasługi) Luc: 17. v. 10.

Wyga

Wy gdy w
słusznie
winni by

Rom. 8.

Alle z

Krol tym

Oyc m

wane od

Colof: 3

cie, iako

zmiecie

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

zupnie.

Wy gdy uczynicie nysyisko, to wam iest rozkazano mowcie ;
sluży nie użyteczni iestesmy , bo to uczynilismy , cosmy
winni byli.

Rom. 8. v. 12. A tak Bracia dłużnikami iestesmy.

Alleluja Matth: 25. v. 34. Tedy rzecze.
Krol tym ktorzy beda po prawicy ; Podjcie blagoslawieni
Oycia mego, posiadajcie dziedzicznie krolestwo WAM zgotowane
od zalozenia swiata.

Colos: 3. v. 23. 24. Cokolwiek uczynicie, z serca czyncie,
iako PANU, a nie ludziom. Wiedzac iz od Pana we-
zmiecie zaplate dziedzictwa ; abowiem Panu Chrystusowi
sluzycie.

64. Pytanie.

A nie czynisz tańduka bezpiecnyimi y
bezbożnymi ?

Rz.

Tac : gdyz to nie moze byc / aby ci ktorzy sa /
w Chrystusa przez wiare wstaczeni / nie wyda-
wali owocu wdzieczności.

Swi. deciwá Pisma swietego.

Matth. 7. v. 18. Nie może dobre drzewo zlych owocow
rodzić.

Rom: 8. v. 10 29. Iesli Chrystus wwas iest , ciato iest i
marne dla grzechu, a Duch iest żywor dla sprawiedliwości.
Abowiem ktore on przedtym poznal, ty też przedtym nazna-
czył, aby sie stali podobni wyobrażeniu Syna iego.

Ephesi: 2. v. 10. Iestechmy sprawą iego stworzeni, w
Chrystusie Iezusie ku uczynkom dobrym, ktore przedtym
Bog nągorował, abychmy w nich chodzili.

Ioan: 15. v. 5. Iatem iest macica, a wyscie sa latoro-
sli : ten ktory mieska we mnie, y w kim ia też mieskam, ten
przynosi wielki owoc ; Bo bezcinnie nie możecie nic uczynić.

Galat. 5. v. 24. *Ktorzy Chrystusowemi są, ciało wkrzy-
żowali z namiernościami y pożądliwościami.*

O ŚWIATOSCACH.

56. Pytanie.

25. Nie- *Ponieważ tedy sama wiara Chrystusa y
dzieła. wszystkich jego dobrodzieństw nas v-
częstniki czyni; skąd ta wiara
pochodzi?* Rz.

Od Ducha świętego / Który ia przez przepo-
wiadanie Ewangelii w sercach naszych zapala;
a przez używanie świętości potwierdza.

Świadczy Pisma świętego.

Od Ducha świętego) Ioan. 3. v. 5. *Kto sie
nie odrodzi z wody a z Ducha, nie może wnieść do królestwa
Bożego.*

Philip. 1. v. 29. *Wam dano jest w sprawie Chrystu-
sowej, nie tylko mieć wierzyc, ale też dla niego cierpieć.*

Ephes. 2. v. 8. *Łaską zbawieni jesteście przez wiarę;
y to nie z was jest, Dar to Boży jest.*

A przez używanie świętości) Matt. 28. v. 19.
20. *Idąc tedy uczyć wszystkie narody, chrzcić je, w imię
Ojca, y Syna, y Ducha świętego. A oto ja jestem z wami po
wszystkie dni aż do skończenia świata.*

Rom. 4. v. 11. *Abraham wziął znak obżezania, iako
Pieczęć sprawiedliwości wiary.*

66. Pytanie.

Co są świętości? Rz.

Są święte y widome znaki / y pieczęci / dla te-

go od

go od Bo-
tnice Pa-
pieczętow-
też każdem
Chrystusow-
łaski daru
wieczny.

Są świę-
v. 11. To-
toć będzie zn-
Rom. 4.
iako pieczęć
1. Sam. 1.
y niedźwiedzi
obrzezaniem
Ezech. 20
aby były zn-
rych poznać
Esa. 6. v.
i swej wagi
Orom dotknę-
aby ożyszczo-

1. Ista te-
do tego
Chrystu
iedyn

Tak jest

go od Boga postanowione : aby przez nie obietnice Ewangeliey bądziej w nas obiaśnił / y zacię pieczętował : to jest / że nietylko wszystkim / ale też każdemu z osobną wierzącemu / dla oney iedney Chrystusowey ofiary na krzyżu odprawionej / z łaski daruie odpuszczenie grzechow / y żywot wieczny.

Świadcstwa Pisma świętego.

Sa święte y widome znaki y pieczęci) Gen. 17 v. 11. **I obrzezować będziecie ciało nieobrześki waszey : a toć będzie znak przymierza mego między mną y między wami** Rom. 4. v. 11. **I wziął (Abraham) znak obrzezania, iako pieczęć sprawiedliwości wiary.**

I. Sam. 17. v. 36. A iesłysz ia sługą twoy zabilem Lwá y niedźwiedziá, tedyś sie też sstańie y Filišteńczykowi nie obrzezánemu.

Ezech. 20. v. 12. Nád to wstańilem im moie Sábathá, aby były znakiem między mną a między nimi, z ktorých poznacé miał, iżem ia iesł Pan, który ie poświęcam.

Esa. 6. v. 6. 7. A ieden przyleciał ku mnie mając w ręce swej węgł rozpálny : y dotknął sie warg moich, a rzekł : Otom dotknął tym warg twoich, aby odiera była złość twoja y aby oczyszcion był grzech twoy.

67. Pytanie.

Iaś tedy obie rzeczy, y słowo, y świętości, do tego zmierzają, aby wiare naszą do Ofiary Chrystusowey na krzyżu odprawionej, iako do iedynego zbawienia naszego Fundamentu prowadziły?

Tak jest : Bo Duch święty uczy przez Ewangelia

gelia / a potwierdza przez światości; że wszyst-
ko nasze zbawienie położone iest / w iedyney ofie-
rze Chrystusa / na krzyżu dla nas ofiarowanego.
s wiadectwá Pisma s.

Rom. 6. v. 3. Aż niewiecie iż ilekolwiek nas w Chri-
stusa Jezusa iest ochrzczonych, iestesmy ochrzczeni w śmier-
ci jego r

Galat. 3. v. 27. Bądźkolwiek iestecie ochrzczeni w
Chryście, oblekście Chrystusa.

68. Pytanie.

wiele światości postanowił Pan Chrystus
w Nowym przymierzu?

Dwie: Chrzcist / y święta Wieczerza.

O CHRZCIE.

69. Pytanie.

26. Nie-
dziela.

Idko się przy Chrście wspominaś y
potwierdzaś, że się oney iedyney
ofiary Chrystusowej ucjeśni
kiem sflawasz?

Ze Chrystus omycie wodą zwoierchorone przyka-
zał / przydawży te obietnice / iż ia nie mniej per-
niektwia y Duchem iego od plugaństwa duszne-
go; to iest / od wszystkich swych grzechow bywan
emyty / iako się po wierzchu emy wam wodą / kto-
ra plugaństwa cielesne oczyszcione bywaia.

s wiadectwo Pisma świętego.

Chrystus omycie wodą zwoierchorone przykazał
March. 28. v. 19. Chrzczajcie, w imie Ojca, &c.

Act. 1. 5

Act. 1. 5
nie byli p
Przyda
Zarym rzek
żdy z was w
a weźmiecie
Marcj 1
bedzie.
Rom. 6
chrzczonych
ci jego r
Marcj 1
dal Chrześ
Jako
v. 9. Iac
idzie za mn

Co to

Jest
łaski / d
nas przy
przez Du
ceniem i
żebyśmy
li / y w s

Jest b
w Chryśta
żół od: u

Aktor. 10. v. 47. Izali kto może bronić Wody, żeby ci nie byli pochrzczeni którzy wzięli Ducha świętego

Przydawajże te obietnice) Aktor. 2. v. 38. Zatem rzekł Piotr do nich: Wznaycie się a ochrzćcie się, każdy z was w Imię Jezusa Chrystusa, ku odpuśczeniu grzechów a weźmiecie dar Ducha świętego.

Marci 16. v. 16. Kto wierzzy a ochrzci się, zbawion będzie.

Rom. 6. v. 3. Aż niewiecie; iż ilekolwiek nas jest ochrzczonych w Chrystusa Jezusa, jesteśmy ochrzczeni w śmierci jego

Marci 1. v. 4. I był Jan chrzcząc na puści, a opowiadał Chrysteżnania ku odpuśczeniu grzechów.

Jako się po wierzchu omywa wodą) Matt. 3. v. 9. Iac was chrzcie wodą ku upamiętaniu, ale ten który idzie za mną, Ten ci was ochrzci Duchem s. y ogniem.

70. Pytanie.

Co to jest Krwiz y Duchem Chrystusowym
omytym być?

Rz.

Jest bracie od Boga odpuszczenie grzechów z łaski / dla Krwiz Chrystusowej / która on dla nas przy ofierze swej na krzyżu wylał: Potym też przez Ducha świętego odnawiać się / y za poświęceniem jego sstać się członkiem Chrystusowym / żebyśmy im dalej tym więcej grzechom umierali / y w światobliwości bez rągany żyli.

Świadczy Pisma świętego.

Jest bracie od Boga odpuszczenie) Ephe. 2. v. 7. W Chrystusie Jezusie mamy odkupienie przez Krew jego, to jest odpuśczenie grzechów z obfitej łaski jego.

Hebr. 12. v. 24. Przysłapiliście do Iezusa Pośrednika Nowego Testamentu, y do kwinie pokropienia, która zanieysze rzeczy mówi, niżli krew Abłowa mówiła.

Zachar. 13. v. 1. W on dzień, będzie studnica otworzona Domowi Dawidowemu, y mieszkańcom Ierozolimskim, ku omyciu grzechow y nieczystoty ich.

Potym też przez Duchá świętego odnawiając) Ioan. 1. v. 33. Nád którym widziś Duchá zstępującego, y nád nim zostawiającego, Tenći jest który chrzci Duchem świętym.

1. Corint. 6. v. 11. Takimiście byli niektorzy; ale iesteście omyci, ale iesteście poświęceni, ale iesteście vsprawnieni w imie Pana naszego Iezusa Chrystusa, przez Duchá Boga nášego.

Rom. 6. v. 4. Iesteśmy z Chrystusem pospółu pogrzebieni w śmierci jego przez Chrześ, aby iako Chrystus z martwych wzbudzon jest ku chwale oycowskiey, tak, żebyśmy też y my w nowości żywota chodzili.

71. Pytanie.

Gdzie Pan Chrystus obiecał że nas tak pewnie
Krwia y Duchem swoim omywa, iako wo-
da Chrtu omyci bywamy ?

Rz.

W postanowieniu chrztu / gdzie tak się maia
słowa: (Matth: 28. v. 10.) Idac weście wasz-
cie narody: chrzcząc ie/ w Imie Oycá/ y Syná/ y
Duchá świętego. (Marci 16. v. 16.) Ato
wierzy á ochrzci sie/ będzie zbawion. Ato nie
wierzy/ będzie potępion. Ta obietnica powtarza
się/ kiedy pismo chrześ nazywa Omyciem odro-
dzenia/ y omyciem grzechow.

Swiade-

Omyci
czynkow
dzia swego
nia Duchá
X omy
Wstąpi á och
Pańskiego.

wiec
ieś
Rz. 11
ocyszczenia

(Tie.)
wspomnienie
Duchem sw
1. Petr.
mując pluga
wzyna Boga

Cjemu
cie
Rz. 11
ieś/ áby
cielesne w
se trwia
ale daleko
y zadatkie
wie od gr

Świadcetwa Pisma świętego.

Omyćiem odrodzenia) Tit. 3. 5. Nie 4 v-
czynkow sprawiedliwych którebyśmy czynili; ale 3 miłosier-
dzia swego zachował nas przez omyćie odrodzenia y odnowie-
nia Ducha świętego.

Y omyćiem grzechow) Actort 22. 5. 16.
Wstań a ochrzcź sie, a omyj grzechy twe wzywając Imienia
Pańskiego.

72. Pytanie.

27. Nie-

wiec tedy samo omyćie gwałtowne dzieła.
jest samym odpuszczeniem grzechow?

2. Nie. Bo tylko sama krew Jezusa Chrystusa
oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Świadcetwa Pisma świętego.

Nie.) Matt. 3. 5. II. I a was chrzćcie wodą ku
wspamiętaniu: ale ten który idzie za mną, Teni was chrzćci
Duchem świętym.

1. Petr. 3. v. 21. Chrześť zachowywa też nas nie zdey-
mując plugawości ciała, ale to czyniąc; iż dobre sumnienie
wzywa Boga przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

73. Pytanie.

Czemu tedy Duch S. nazywa Chrześť Omy-
ćiem Odrodzenia y omyćiem grzechow?

2. Nie bez ważney przyczyny Bog tak mówi: to
jest/ aby nie tylko nas nauczył/ że iako plugaństwo
cielesne woda bywaia oczyszczone; tak grzechy na-
še krewia y Duchem Chrystusowym oczyszczaia się:
ale daleko więcej/ aby nas tym świętym znakiem
y zadatkiem wpewnił/ że my nie mniej prawdziwie
od grzechow naszych wnetrznym omyćiem o-

czyszcie.

czyszczeni bywamy; iako zwierzchoroną wodą omyci bywamy.

świadectwa pisma świętego.

Uauczył nas) Pátrz w 66. pytaniu pod słowy: *Sz święte y widome znaki.*

Alie daleko więcej / aby nas tym znákiem) Pátrz w pytaniu 67. pod słowy *sámymi.*

Item. w pytaniu 71. pod słowy *sámymi.*

74. Pytanie.

Máiaż teź być Niemowiatką chrzczone?

Rz. Rowżem. Bo gdyż rowno z dorosłymi do przymierza y Kościoła Bożego należa / y zároveň im teź przez Kreró Chrystusowe odpuszczenie grzechow / y Duch święty sprawcą wiary z dorosłymi obiecuie się; máia być przez chrzest w Kościół Boży wśczępieni y od niewiernych potomstwa odłączeni / tak wlaśnie / iako w stárym przymierzu / przez obrzezanie się działo: ná tiorego mieysce w Nowym przymierzu chrzest nastąpił.

świadectwa Pisma Świętego

Rowno do przymierza y Kościoła Bożego należa) Genesi 17. v. 7. *A ymocy te przymierze swe między mną y między tobą, między potomstwem twym poro bie w narodź ichich, ymową wieczną, abych był Bogiem twoim, y poro wstawa twego na tobie.*

A zároveň im przez Kreró Chrystusowe) Matcz 19. v. 14. *Rzekł Jezus: Zaniechajcie dzieć, a ni im zabraniajcie przychodzić do mnie, abowiem takowych jest Królestwo niebieskie.*

Aktor 2 v. 38. 39. *Záczym rzekł Piotr do nich: y*

znayćie

3. aycie sie, a o. hrzci sie każdy z was w Imie Iezusa Chrystu-
sa na odpuszczenie grzechow, a wżmiecie dar Duchá swięte-
go. Abowiem sie wam rá obietnica słała, y Dżiakom ná-
szym, y wś, skim ktorzy daleko są, y ile iehkolwiek wyowie
Pan Bog náš.

Esa. 44. v. 1. 2 3. A teraz Iakobie slugo moy Ru-
chay, y ty Istra:lu ktoregom wybrał: Oto tak mowi Pan kto-
ry cie sprawił y stworzył, a wspomóżyciel twoy iesiże z żywo-
tá. Nieboy sie Iakobie slugo moy, y ty sprawiedliwy, kto-
regom ja cbrał. Abowiem wyleie wode na prągnąca, a rze-
ki ná suchość: Wyleie Duchá moiego ná Nasienie twoie,
a blagosławienstwo moje, ná Narod twoy.

Psal. 22. v. 11. Testem tobie poruczon záraz po vro-
dzeniu: a skoro z Żywota matki moiey tyś iest Bogiem moim.

Luc. 1. v. 76. A tak dziecietko ono podrasłało, y był
wmo: nione Duchem.

Náia być przez chrzest w Kościół Boży wście-
pieni) Aktor: 10. w. 47. Iżali kto może bronić
wody, żeby ci nie byli pochrzczeni, ktorzy wzięli Duchá S.
iako y my

Jako sie w stárym przymierzu dżiało) Gen: 17.
v. 12. Wśelki Meżczyzna osmego dnia po swem narodzeniu
bedże obrzezowan miedzy wami w Narodziech waszych.

Wá ktorego mieysce Chrzest) Colof. 2. w. 12 13.
Pogrzebieni z nim przez Chrzest, przez ktory wście z nim
powstali przez wiare, y was też gdyście byli umarli w grze-
chach, y w nieobrzezce ciata waszego, ożywił z nim popólu od-
puszczimśy wam wśyskie grzechy.

O S. WIECZERZEY P A N S K I E Y.

28. Nie-
dziela.

75. Pytanie.

*Iako w S. Wieczerzy Pańskiej bywaś
vpomnion y vpewnion, że sie oney ie-
dyney ofiary Chrystusowey na krzyżu
ofiárovány, y wśytkich iego
dobr vcześniekiem stawaś?* Rz.

Ze Chrystus y mnie y wśytkim wiernym la-
mánego chlebá pożywać/ y z podawánego kubká
pić kazał/ ná swoje pámiatke/przydawóży te obie-
tnice; Naprzód: Ze ciáto iego niemniey pewnie
zá mie ná krzyżu ofiárováne y lamáne / y Krew
iego zá mie przelana: iáko widze że chleb Pański
dla mnie lamie sie/ y kubek mi sie podáie. Potym
że duśá mojá nie mmiey pewnie iego ciátem zá
nas vkrzyżoványm/ y krewiá zá nas rozłana / ku
żywotorwi wiecznemu bywa karmiona; iáko chleb
y wino / znáki ciáta y krowie Pańskiey / z rak slugi
Bożego biorąc/ Vśty cielesnemi przyjmuię.

Swiádectwá Pisma świętego.

Te obietnice) Matth: 26. v. 27. 28. *A gdy
oni iedli, wziął Pan Iezus chleb, á podziękowáśy, łamał y
dawał ucznióm swoim, y rzekł: Bierzcie, iedzcie, to iest ciá-
to moie. A wzięwśy kielich, podziękował, y dał im rzekąc:
Pijcie z tego wśyscy.*

1 Corint. 10. v. 16. 17. *Kielich błogosławieństwa kto-
ry błogosławimy; izali nie iest spolecznością, krwi Chrystu-*

śowey?

soney r A chleb który łamiemy, iżali nie iest społeczności
Ciała Chrystusowego r Abowiem wiele nas iest iednym chle-
bem y iednym ciałem, gdyż wszyscy iednego chleba iestlesmy
wczęśniki.

1. Corint. 11. v. 23. 24. 25. Ia tom wziął od Pána,
tom wam też podał. Iż Pan nasz Iezus Chrystus tey nocy, kto-
rey był wydan wziął chleb, y podziękowawsy złamał, y rzekł;
Bierzcie, iedźcie, toć iest Ciało moje, które za was bywa la-
mane, to czynćcie na pamiątkę moje. Także też y kubek po-
wieczędzy, mówiąc: Ten kubek iest Nowy Testament przez
Krew moje, to czynćcie ilekroć będziecie pić, na pamiątkę
moje.

1. Corint. 12. v. 13. Wszyscy iestlesmy Nápoieni ied-
nym napoim w iednego Ducha.

76. Pytanie.

Co to iest wkrępowanego Ciała Chrystu-
wego pożywać, y Krew iego
przelana pić?

Rz.

Iest nie tylko wszystkie męka y śmierć Christu-
sowe pewna serdeczna wiara przymować y przez
to odpuszczenia grzechow / y żywota wiecznego
dostawać: ale też przez Ducha świętego / który
społem w Chrystusie y w nas mieszka / tak się z
nas świętym ciałem iego ziednoczyć; iż choć on
w niebie / a my na ziemi iestlesmy / wstąże iedną
ciało z ciałą iego / y kość z kości iego / ostarwamy
się. Aliało wszystkie członki ciała iedna dusza;
tak y my tymże y iednym Duchem obżywieni y rza-
dzeni bywamy.

Swiadczyć Pismá świętego.

Przez to

Przez to żywota wiecznego dostać) Ioan: 6. v. 35. 40. &c. Rzekł Pan Iezus: Jamci on iest Chleb żywota: ten który do mnie przychodzi, żadnym sposobem taknąć nie będzie, a kto we mnie wierzy, nigdy nie upragnie. A tak iestci ta wola onego który mie posłał; iżby każdy, który widzi Syna a wierzy weń, miał żywot wieczny, a ia go wzbudzę. w on ośmi dniem. Jamci iest Chleb on żywota którym z nieba sstał, iestliby kto jadł z tego chleba, żyć będzie na wieki. A Chleb który ia dam, iestci moje ciało, które ia dam za żywot świata. Zaprawdę zaprawdę powiadam w: m; iesli nie będziecie iestci ciała Syna cztawiecznego, y pić iego krwi, nie macie żywota w sobie.

Alle też przez Duchá świętego z iego ciałem naszym wcielonym zjednoczyć się.) Ioan: 6. v. 55. 56. Abo wiem Ciało moje iest prawdziwie pokarm, a Krew moja prawdziwie iest napoy. Kto pożywa mego ciała, a pije krew moją, we mnie mieszka a ia w nim.

Colof. 3. v. 16 17. Zehyście mocno uwierzeni byli przez Duchá iego, wewnętrznym cztawieczem. Aby mieszkali Chrystus przez wiare w sercach waszych.

1. Corint: 6. v. 15 17. 19 Izaż niewiecie, iż ciała wasze są członkami Chrystusowemi? A kto się przylatza panu, iednym Duchem iest. Azaż niewiecie iż ciało wasze iest przybytkiem Duchá świętego/ który w was iest?

Ephes 5. v. 30. Iestemy członkami ciała iego, z ciałem y kości iego.

Tak y my tymże y iednymże Duchem) Ioan. 6. v. 57. Iako mie posłał on żywiący Ociec, y ia żywe przez Oycá, także y ten co mie będzie pożywał, żyć będzie przez mie. Item. 14. v. 23. Iesli mie kto miłuje, słowa moje zachowwać będzie; a Ociec moy umiłuie go, y do niego przydziemy, y mieszkanie y niego uczynimy.

Tenże.

Tenże. 15. wdzia, a mnie nie przynosi owoc ożenie we mnie owoc samą pani wy iesli nie wyszcie szla też mieszkam możecie wzy

Gdzie wnie poddanie

W post o ktorey ta Luci 22. 1. Ius tey no czyniwość cie a iedziecie mie: To o ciałem y kłubek iest to czynicie, moie. Ile ba tego/ y pominać b pomina P Zubeł dżi

Tenże. 15. V. 1. 2. 4. Iamci jest ona winna Máticá prądziwa, á Oéiec moy jest Winarzem. Wśelką latorośl we mnie nie przynosząc owocu, odetnie ; á wśelką która przynosi owoc oczyszcza, aby obfity owoc przyniosła. Mieszkaycieś we mnie á ja w was : bo iáko latorośl nie może przynieść owocu sama z siebie, iesliż nie będzie rwać w Máticy, także ani wy iesli we mnie rwać nie będziecie. Iaciem jest máticá, á wyszcie sá latorośli : ten który mieszka we mnie, á w kím ja też mieszkam, ten przynosi wielki owoc : Bo beze mnie nic nie możecie uczynić.

77. Pytanie.

Gdzie Chrystus obiecał je wierzącym tak pewnie Ciało y Krew swoje ku iedzeniu y pićiu podać ; iáko z tego łamanego chleba pożywiają, y kubką tego piá ? Rz.

W postanowieniu świętey Wieczerzey swojej / o ktorey tak słowá brzmią : (Matt : 26. Mar. 14. Luc : 22. 1. Corint. 11.) Pan nasz Jezus Chrystus tey nocy / ktorey wydany iest / wziął chleb / y uczyniwszy dzięki / łamał y dawał / mówiąc : Bierzcie á iedźcie / to iest ciało moje / ktore sie za was łamie : To czynćcie na pamiątkę moje. Tymże obyczaiem y kubek / gdy odwieczerzali / mówiąc : Ten kubek iest nowym przymierzem w Moiey krwi : to czynćcie / ilekolwiek będziecie pić / na pamiątkę moje. Ilekroć ábowiem będziecie pożywać chleba tego / y z kubką tego pić / śmierć pańską przypominąć będziecie / aż przyjdzie. Te obictnice przypomina Páwł święty / gdy mówi : (1. Cor. 10.) Kubek dziękczynienia / ktorym dzięki czyniemy / i-

zali nie iest uczestnictwem Krwie Chrystusowej :
Chleb ktory łamiemy / izali nie iest uczestnictwem
Ciała Chrystusowego. Ponieważ iednym ciałem
wiele nas iest : bo wszyscy iednego chleba Uczę-
stnikami iestemy.

78. Pytanie. 29. Niedzie-

*Ażaj tedy Chleb y wino sławia się samym iā.
własnym Ciałem y Krwią Chrystusową?*

Rz. Żadna miara. Ale iako woda chrztu s w
Krw Chrystusowā nie obraca się / ani iest samym
oczyszczeniem grzechow / ale tylko znakiem y rpo-
minkiem tych rzeczy / ktore nam we chrście pieczę-
towane bywāia : tak ani chleb świętey Wicze-
rzy Pāńskiej iest samym Ciałem Chrystusowym :
acż wzgłędem światości y zwyczajnego Ducho-
wi świętemu o tych rzeczach mowienia / Chleb
Ciałem Chrystusowym nazywa się.

Świadcztwa Pisma świętego.

Żadna miara.) Matth: 26. v. 29. *A powiā-
dam wam iż nie bede pił odtąd z tego owocu winnice, aż w on
dzień gdy go bede pił z wami Nowy w krolestwie oycā mego.*

1. Cor. 10. v. 16. Chleb ktory łamiemy.

Tamże 11. v. 26. 27. 28. Ilekroć będziecie iść chleb
ten y kubek będziecie pić, śmierć Pānskā opowiadając będzie-
cie, aż przyjdzie. A tak ktoby iadł Chleb ten, &c. niego-
dnie będzie winien Ciała Pāńskiego. A każdy niech się do-
świadczy, a także niechay ię on Chleb, y z kubkā onego pić.

*Choć iā wzgłędem światości y zwyczajnego
Duchowi świętemu o tych rzeczach mowienia*)
Genesis: 17. v. 10. 11. Toć iest przymierze moie wśel.

ka meż-

*kā meżczy-
na znak przy-
Exod: 12
d4: Co to i
Przejęcia Pa-
Tamże 12
ich, a ku pa-
był wściech-
k4: Egip-
Tamże 2
niez lud, mo-
czynit znam-
Titi: 3 v.
mycie odro-
1. Petr:
rowiając się
1. Cori-*

*Ciem-
swoim
prym
świe-*

*Nie b-
stus: to i-
Chleb y
tak też r-
go Kren-
mem y i-
cznego*

ki międzyżna będzie obrzezowan między wami. A toć będzie na znak przymierza mego między mną y między wami.

Exod: 12. v. 26. 27. Kiedy was wasze dzieci pytać będą: Co to jest za Ceremonia? Odpowiedź; iż jest ofiara Prześcia Pańskiego, który w Egipcie omiał Izraelszyki.

Tamże 13. v. 9. To będzieś miał na Znak na reku twoich, a ku pamięci przed oczyma twemi, aby zakon Pański był w siębiech twoich. Abowiem Pan wywiodł cie mozną reką z Egiptu.

Tamże 24. v. 8. Tedy wziął Moyses krew, a pokropił nią lud, mówiąc: Tać jest krew przymierza, które Pan uczynił z nami.

Tit: 3. v. 5. Z miłosierdzia swego zachował nas przez omycie odrodzenia.

1. Petr: 3. v. 2. Ktorey (Arse Noego) teraz chrześcówniając się zachowują nas też.

1. Corint: 10. v. 4. A opoka była Chrystus.

79. Pytanie.

Ciemuż tedy Chrystus Chleb nazywa Ciałem swoim, a kulek Krwią swoją, lub Nowym przymierzem we Krwi swej; dotego Páwel święty Chleb y wino uczestnictwem Ciała y

Krwie Chrystusowej?

Rz.

Nie bez wainey przyczyny/tak mowí P. Chrystus: to iest / nietylko aby nas nauczył / że iako Ch'eb y Wino żywot docześnie zatrzymawáia; tak też wskazywane iego ciáto / y wylana iego Krew prawdziwie są dusze nášey pokarmem y napoicem / którym do żywota wiecznego wychowani bywamy: Ale daleko

wiecey / aby nas tym widonym znakiem wper-
nit / że my nie mniej prawdziwie ciała y krwi ie-
go za sprawa Duchá świętego Uczestnikami
stawamy się / iako te święte znaki na wspomini-
nianie iego wsty cieleśnymi przyjmujemy. Do tego
też / że iego mek a y posłuszeństwo / tak pewnie na-
sze jest / iakobyśmy sami za nasze grzechy karanie
odnieśli / y Bogu za nie dosyć uczynili.

Świadcetwa Pisma świętego.

Tak też użrzywowane iego Ciało y wylana ie-
go Krew są pokarmem.) Ioan: 6. v. 51. 55.
Chleb który ja dam, jest Ciało moje, które ja dam za żywot
świata. Ciało moje prawdziwie jest pokarm; a Krew moja
prawdźiwie jest napoy.

Alc daleko wiecey) I. Corint: 10. v. 16. Kubek
dziękczynienia, którym dzięki czynimy, izali nie jest uczestni-
ctwem krwi Chrystusowej y Chleb który łamiemy izali nie
jest uczestnictwem Ciała Chrystusowego y

30. Nie-
działa.

80. Pytanie.

Co za różnica jest między Wieczerzą
Pąską y Mszą Papieską?

12. S. Wieczerza Pąska świadczy nam / że
mamy dostonale wszystkich grzechow naszych od-
puszczenie / dla oney iedyney ofiary Chrystuso-
wey / ktora sam raz na krzyżu odprawił: Do te-
go / że przez Duchá świętego bywamy wstępie-
ni w Chrystusa / ktory teraz według człowieczeń-
stwa tylko w niebie jest na prawicy Oycowstey /
y tam chce od nas być chwalony.

Mśa zaś nie przynawia tego / aby żywi y

zmarli

zmarli mie-
nieli Chr-
Christus za
tego Mśa
Chleba y
lic potrzeb-
nie innego
ney Ofiar-
brzydkie

Ze ma-
Matt: 26. v.
dal im mowi-
Krew moja
rozlana na o-
Ioan 19.
konano jest
świata.)

Hebr: 7.
kowi poboż-
ników, y ko-
potrzebowal-
grzechy nia-
Bo to czyni-
Tamże. 8.
Krew kozłow
do miedzy S-
aby często ofi-
miejscá świę-
iał często cie-
ni do konie-
żen

marli mieli odpuszczenie grzechow dla iedyney
meki Chrystusowey / iesliby y teraz na każdy dzień
Chrystus za nie od kściezy nie byl ofiarowany: Do
tego Miśa wcy / że Chrystus cielesnie pod osobami
Chleba y Wina iest / dla tegoż go w nich chwa-
lić potrzeba. A tak własny fundament Miścy /
nic innego nie iest / iedno zaprzeczenie sie iedyney o-
ney Ofiary y Meky Jezusa Chrystusa / a zgoda
brzydkie Bálwochwałstwo.

Świadectwa Pisma swietego.

Ze mamy doskonałe wysystich grzechow)

Matt: 26. v. 27. 28. A wżigwşy kielich, podziękował, y
dal im mówiąc: Pijcie wszyscy z tego. Abowiem to iest
Krew moia Nowego Testamentu, która dla wielu ich bywa
rozlana na odpuszczenie grzechow.

Ioan 19. v. 30. Tedy Iezus gdy wżiął ocet, rzekł: Wy-
konano iest (to iest zbawienie ludzkie przez one ofiare iego
swietg.)

Hebr: 7. v. 26. 27. Abowiem godził sie nam Káplán ró-
kowy pobożny, niewinny, niepokalany, oddalony od grze-
śników, y który sie sstał wyższy nád niebiosá. Któryby nie
potrzebowal na każdy dzień, iáko oni Kápláni, pierwey za
grzechy własne, zabitych ofiar sprawować potym za ludzkie.
Bo to wżynił raz, gdy samego siebie ofiarował.

Támże. 8. v. 12. 25. 26. 27. 28. Chrístus nie przez
krew kozlow y Cielat, ale przez własną Krew swoje, wszedł raz
do miejsca Swietego dosławszy wiecznego odkupienia. A nie
iżby często ofiarował samego siebie, iáko Káplán wchodzi do
miejscá swietego każdy rok ze krwią cudzą. (Bożby byl mu-
siat często cierpieć od założenia świáta) Ale terazże sie raz
na dokończeniu wiekow okazał, ku zglądzeniu grzechu przez

ofiarowanie samego siebie. A iako to trwa, iż ludzie raz w mżec muszą a potym sąd będzie. Tak y Chrystus raz ieśt ofiarowan, aby zgładził grzechy wiela ich.

Tamże 9. v. 10. 12. 14. 18. Przez którą wolą ieśteśmy poświęceni, przez ofiarę Ciała Iezusa Chrystusa raz wżynioną. Ten sprawiwszy iednę ofiarę za grzechy, wiecznie siedzi na prawicy Bożej. Gdy iedną ofiarą poświęcił na wieki tych którzy bywają poświęceni. Przypym, gdzie ieśt odpisżenie grzechow, iużci niemaś ofiary za grzech.

Do tego / że przez Duchą swietego bywamy wśczępieni w Chrystusa) 1. Corint. 10. v. 16. Kubek błogosławienia, którym błogosławimy; izali społcznością krwi Chrystusowej nie ieśt? A chleb który łamie-my, izali nie ieśt społcznością Ciała Chrystusowego?

Tamże 12. v. 13. Bo wszyscy ieśteśmy napoieni iednym napoieiem w iednegoż Duchą.

Tamże 6. v. 17. A kto sie przyłącza Pánu, iednym Duchem ieśt.

Mśa zaś nie przyznawa tego) Concilium Tridenckie w Sessyey 13. Kánonie 5. Ieśliby kto rzekł, iż przednieyszy pożytek naszwierśey Eucharystiey ieśt, odpaszczenie grzechow, niech leżdzie przeklety.

Toż w Sessyey 22. Kánonie Ieśliby kto rzekł, że Mśey ofiarą tylko ieśt chwały y dziekczynienia, abo gola pamiętka ofiary na krzyżu wżynioney, a nie też ofiarą wblaganą za żywych y umarłych, za grzechy, kaźni, dosycczynienia, abo też y inne potrzeby, niech będzie przekleństwem.

81. Pytanie.

Ktorzy ludzie mają przystępować do stołu Páńskiego?

Tylko ci którzy prawdziwie żałują że Bogá grzechá-

grzechám
dla Chry
ktore poz
te y ktor
rze/ y w n
dnicy/ y ci
pienie sob

Alobl
pić Kubk
czestnikám
1. Cori
a także nie
bowiem kro
ie y piie.

Mája
ścien
mew
Rz. 3
mierze B
má wśzyt
przetoż k
costolstie
cieśkiego
ma pzypp

1. Cori
dno zchodzi
abowiem ka

grzechami swymi obrażili / iednak dusza / że im dla Chrystusa są odpuszczone / y inże niedostatek które pozostają / meka y śmiercia jego być pokryte : y którzy pragną / im dalej tym więcej w wierze / y w nowości żywota pomnażać się. A obłudnicy / y ci którzy się nie prawdy wiekają / potępienie sobie idzą y piia.

Świadectwa Pisma świętego.

A obłudnicy 1. Corint 10. 21. Nie możecie pić kubka Pańskiego, y kubka Dyablow nie możecie być uczestnikami Stolu Pańskiego, y Stolu Dyablow.

1. Corint: 11. v. 28-29. A każdy niech się doświadczy, a także niechaj je z chleba onego, y z kubka onego piie. A łowiem który je y piie niegodnie, potępienie samemu sobie je y piie.

82. Pytanie.

Miałby być ci do tey S. wieczerzey przypuszczeni, którzy się wygnaniem y żywotem niewiernymi y niebożnymi być pokązuia?

Re. Żadnym sposobem: Bo taka rzecz przymierze Boże bywa zplugawione / y gniew Boży na wszystko zgromadzenie bywa pobudzony: A przetoż kościół według nauki Chrystusowej y Apostolskiej / używając Kluczo Królestwa niebieskiego / takowych do świętey Wieczerzey nie ma przypuszczać aż się pokają y obyczaje od micnia

Świadectwa Pisma świętego.

1. Corint: 11. v. 20. 21. 30. 34. Gdy się tedy w iedno zchodźcie, toć nie dla używania wieczerzey Pańskiej. abowiem każdy wprzod wieczerzey swej żąywa, y taknie je-

den a drugi jest piianym. Dla tegoć między wami jest wiele młotych y niemocnych, a wiele ich zaśnelo. A tak bracia moi, iesli kto łaknie, niechay sie domá naie, abyście sie na potepienie nie zchodzili.

Psal. 50. v. 16. Złośnikowi Bog rzekł: coż tobie do tego że ty opowiedaś wstawy moje r a bierziesz w vsła tne przy mierze moje r

Esai: 1. v. 11. 12. 14. 15. Co mi powielkość ofiar wá szych r Mowí Pan: Gdyscie przychodzili, abyscie sie okaza wali przedemną, któż tego żadał z tak wá szych r Wroczy szych swiat wá szych nie nawidzi dusá moia, są mi obrzydli e. y gdy rościagniecie rece wá se, zakryie oczy swe od was, tak że gdy bedziecie przedluzać modlitwy wá se, nie wysłucham; abowiem rece wá se są pełne krwi.

Esai. 56. v. 3. Który ofiaruje wolu, iakoby człowieka zabił, &c. bo zaśle obierali sobie drogi swoje, a dusá ich kachala sie w obrzydliwościach ich.

31. Nie- 83. Pytanie.

dziela. Coż to są klucze krolestwa niebieskiego?

Rz. Przepowiadanie Ewangeliey/y kárność kościelna: przez ktore wiernym niebo sie otwiera/ a przed niewiernymi zamyka sie.

Swiadectwa Pisma swietego.

Matth. 16. v. 19. Tobie dam klucze krolestwa niebie skiego, iż cokolwiek zwiążesz na ziemi, bedzie związane na niebie: a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, bedzie rozwiązano na niebie.

Tenże 18. v. 18. Zaprawdę powiadam wam, cobyscie kolwiek zwiążali na ziemi, bedzie związane na niebie: A cobyscie rozwiążali na ziemi, bedzie rozwiązano y w niebie.

84. Pytanie.

Idkim

Iákim křtalem otwiera sie y jámyka sie křo-
leřtvo niebieskie przez opowíádanie

Ewángeliey?

Rz.

Gdy wedlug rořkazánia Chrystusowego wřřyt
řim wiernym / y řáždemu z osobná iáwnie opo-
wiáda sie / ře im wřřyřtkie grzechy od Boga / dla
zařlugi Chrystusowej řa odpuřćzone / ietolwieř
obietnice Ewángeliey prawdířwa wiára przy-
muia : A zař wřřyřtkim niewiernym y obłudnym
opowíáda sie ; ře tář dlugo gniew Boży y pote-
pienie wiećřne náđ nimi wiři / iáto dlugo w
řwrych zlořćiach trwáć beda : wedlug řtorey E-
wángeliey řwiádećtwa / Bog tář w terázniety-
řym iáto y w przyřřlym řywocíe řáždego řadzić
bedřie.

řwiádećtwa Pířmá řwíetego.

Gdy wedlug rořkazánia Chrystusowego)
Marcí 16. v. 15. 16. y řzekł im : wyředřy ředy ná wyř-
řek řwiáť , opowíádáćie Ewángeliá wřřyřřkiemu řtworze-
niu. Ktoć wwierzy á ochřzi řie , zbawion bedřie. A kto nie
wwierzy , potepion bedřie.

A řtor. 2. v. 27. 28. A tář to řyřřat , rořřalili řie ná řer-
cu , y řzekłi do Piórřá y do inrych Apořtolow : Coř mamy řzy-
nić meřowie Bráćia. Zářym Piórř řzekł do nich : Vřnáyćie
řie á ochřřćićie řie řáždý z was , w Imie Ieřuřá Chřiřřuřá , ku
odpuřćřeniu grzechow , á weřmieććie dar Ducha řwíetego.

Támře , 13. v. 38. 39. 46. Nieťře wam ředy bedřie iá-
wno bráćia , iř przez řego (Ieřuřá Chřiřřuřá) oznáymuie řie
wam grzechow odpuřćřenie , y řo wřřyřřko , od ćřęęořćie przez
Zakon Mořřęřřow nie mogli być rořwiázáni. Przez řegoć řá.

żdy który wierzy, bywa rozwiązany. Wamci było naprzód potrzeba opowiadać słowo Boże, ale gdy je odrzucać, a skądziecie się być niegodnymi wiecznego żywota, ocoż my obrócamy się do Poganów. Abowiem nam tak Pan rozkazał mówiąc: Poślanowilem cie światłością Poganom, abyś był zbawieniem aż do ostatecznych ziem.

Tamże, 26. v. 17. 18. Oto cie posyłam abyś otworzył oczy ich, iżby się nawrócili z ciemności do światłości, a z mocy satanśkiej do Boga, aby wzięli odpuszczenie grzechów, y dział między świętymi, przez wiarę która jest we mnie.

85. Pytanie.

Jakim sposobem zamyka się y otwiera się królestwo niebieskie przez karność Kościelną?

85. Gdy według rozkazania Pana Chrystusowego / ci ktorzy tytułem tylko są Chrześciani / a nauka y żywotem dalekimi się być od Chrystusa pokazują / będąc nie poieden króć braterskie wspomnieni / błędow y złości odstąpić niechcą / do Kościoła bywania odniesieni / albo do tych ktorzy od Kościoła na to są wysadzani. A iesliby ieszcze y tych wspomnienia nie słuchali / tedy od tychże od wywiania światości / od zgromadzenia wiernych / y od samego Boga / z królestwa Chrystusowego bywania wyrzuceni : a gdzieby zaś do poprawy się mieli / y sama rzecz to pokazowali / znorow ić to Chrystusowe y Kościoła jego członki bywania przyjmowane.

Świadczenia Pisma świętego.

Matth. 18. v. 15. 16. &c. A iesliby zgryzesz przeciwko robie Brat twoy, idź a karz go między tobą a onym samym: iesli cie

iesli cie w
Ruchal, w
dnu abo r
nie w Ruchal,
nie w Ruchal,
Zaprawde
mi, bedzie
ziemi, bedzie

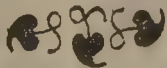
1. Corin
dzy wami i
swoego. Iac
żuściem iak
wy bedzie w
moim) mo
nowi na zgi
Pana Jezusa
2. Thim
przez imie
czyli od ka
według nau
miesci na Be
cie, aby sie
2. Ioan.
tey nauki n
pozdawia

Jeśli cie wstuchal, wyskaleś Brata swego: a jeśli by cie nie wstuchal, weźmi z sobą jeśli że jednego albo dwu, aby w wściech dwu albo trzech świadków, stała każda rzecz. A jeśli by ich nie wstuchal, powiedz zgromadzeniu, A jeśli by zgromadzenia nie wstuchal, niechci będzie iako który Poganin y Celnik. Zaprawdę powiadam wam; co byście kolwiek związali na ziemi, będzie związane na niebie: A co byście rozwiązali na ziemi, będzie rozwiązano y w niebie.

1. Corint. 5. v. 1. 2. 3. 4. 5. Koniecznie słyhać iż między wami jest nieczystość, to jest, iż niektórzy ma żone Oyc swego. Iac zaiste iako nie obecny ciałem, ale obecny Duchem, iusciem iako obecny osądził, aby ten który to tak wyżnił. (A wy będąc w Imie Pana naszego Jezusa Chrystusa, był podan sąta nowi na zginienie ciała, aby Duch był zachowan w dzień on Pana Jezusow. A z takim ani iedziecie.

2. Thess. 3. v. 6. 14. A opowiadać y wam Bracia, przez imie Pana naszego Jezusa Chrystusa, iż byście sie odłączyli od każdego brata, który sie nierządnie sprawnie, a nie według nauki którą wziął od nas. A jeśli nie słucha kro powieści rąszej, tego przez list oznaymiecie, ani z nim obcuycie, aby sie zawn ydżił.

2. Ioan. v. 10. 11. Jeśli kro przychodzi do was, a tey nauki nie przynosi, nie przyjmujcieś go w dom, ani go pozdrawiajcie. Abowiem kro go pozdrawia, więcej sukieniem jest złych jego wyżynkow.

TRZECIA CZĘŚĆ

KATECHIZMU

O WDZIECZNOŚCI.

32. Nie-
dział.

86. Pytanie.

*Ponieważ od wszystkich grzechów y
niedz, krom żadney naszej zasługi, z
Bożego miłosierdzia Bożego, dla
Christusa wyzwoleni jesteśmy, na coż
tedy dobre uczynki czynić mamy?*

*32. Iż skoro nas Pan Christus Krwią swo-
ją odkupił / zaraz nas Duchem swoim odnawia
na wyobrażenie swoje / abyśmy tak wielkich do-
brodzieństw doznawali / po wszystkich żywot wdzie-
czność naszą ku Bogu okazowali / iżeby on przez
nas był wielbiony. Potym abyśmy się też sami z
owocow / każdy o swej wierze sprawowali. A na-
tenc abyśmy niewinnością żywota naszego / in-
nych też Christusowi pozyskali.*

Swiadectwa Pisma świętego.

*Iż skoro nas Pan Christus odkupił) Rom. 6
v. 21. Teraz będąc wybawieni od grzechu, a zstawszy się
służebniki Bogu, macie pożytek wasz ku świętobliwości, a ko-
niec żywot wieczny.*

*Tamże 8. v. 14. Wszyscy którzy Duchem Bożym bywają
rzędzeni, ci są Synami Bożymi.*

1. Corint. 6. v. 20. Jesteście zapłać kupieni, chwał-

ieś tedy

*cież tedy Bo-
Boże.*

*Abysmy t
Colof. 3. v.
wdzięczni.*

*Matt. 5.
przed ludźmi
Oycy wasze
Potym*

*1. v. 10. A
twierdzili w
bo i eslibyście*

*Matt. 7.
dżi, ale spro-
Galar. 5.*

*nie nic nie w
sie sprawni*

*Pokoy, Ciery
Anator*

*v. 1. 2. Zo-
ktory nie są
byli pozyska*

*Rom. 14.
tore pokoi*

*To ci n
niewdzi*

*beśpiec
swey d*

śadna m

sy: ani nie

cięż tedy Boga w ciełe waszym y w Duchu waszym, ktore są Boże.

Abysmy wdzięczność naszą ku Bogu pokazywali) Colof. 3. v. 15. Wezwani jesteście w jedno ciało, bądźcieś wdzięczni.

Matt. 5. v. 16. Także niechay świeci światłość wasza przed ludźmi, aby obaczywszy wasze uczynki dobre, chwalili Oycę waszego, ktory jest w niebie.

Potym abysmy się też sami z owocow) 2. Petr. 1. v. 10. Aprzeż się Bracia raczej się starajcie, abyście w twierdzili wezwanie y wybranie wasze (przez dobre uczynki) bo jeżeli będziecie te rzeczy czynili, nigdy się nie powalicie.

Matt. 7. v. 17. Wszelkie drzewo dobre, owoce dobre rodzi, ale sprochniałe drzewo owoce się rodzi.

Galat. 5. v. 6. 22. W Chrystusie Jezusie, ani obrzezanie nie jest ważne, ani nieobrzezanie, ale wiara przez miłość się sprawująca. Ale owoc Ducha jest: Miłość, Wesele, Pokoy, Cierpliwość, Dobroć, Wiara.

A nakoniec abysmy niewinnością) 1. Petr. 3. v. 1. 2. Zony niech będą poddane mężom swoim, aby y ci którzy nie są posłusni słowu, przez obcowanie żon bez słowa byli pozyskani, gdy wyższą wieczne obcowanie wasze.

Rom. 14. v. 19. Przetoż tedy starajmy się o te rzeczy ktore pokoiowi należą, y też społecznemu budowaniu.

87. Pytanie.

To ci nie mogą być zbawieni, którzy 33. Nie-
niewdzięcznymi będąc y w grzechach
besspiejnie leżąc, od nieprawości
swę do Boga się nie nawracają. R.

Żadna miara. Bo iako Pismo święte świadczy: ani niewstydlivi / ani Bógochwalcy / ani cudzoł-

cudzołożnicy/ ani złodzieje/ ani łakomcy/ ani piś-
nice/ ani obmowcy/ ani drapieżnicy dziedzic. w a
Krolestwa Bożego nie dostapia.

Świadectwa Pisma świętego.

1. Corint. 6. v. 9. 10. Abo niewiecie iż niesprawiedli-
wi nie będą dziedzicmi Krolestwa niebieskiego. Nie myl-
cie się, ani nieczyszcici, ani białochwalczy, ani cudzołożnicy, ani
roskośnicy, ani Sodomczycy, ani złodzieje, ani łakomi, ani
piśnice, ani obmowcy/ ani drapieżnicy, nie będą dziedzicmi
Krolestwa niebieskiego.

Ephes. 6. v. 5. Bo to wiecie iż wszelki niewstydlivy abo
nieczysty, abo lakomy, który ieśt białochwalcą, nie ma dz-
dzictwa w Krolestwie Chrystusowym y Bożym.

88. Pytanie.

Ná czym gależy náwrocenie człowieka
do Boga?

Rz.

Ná umartwieniu stárego / a ożywieniu no-
wego człowieka.

Świadectwa Pisma S.

Ephes. 4 v. 22. &c. Złóżcie z siebie co się dorycze pie-
wśego postępowania stárego człowieka, który zdradliwym
pożądliwościami bywa zepsowan; a odwróćcie się Duchem w
myślu waszego, y przyoblećcie nowego człowieka, który we-
dle Boga stworzon ieśt ku sprawiedliwości y świętobli-
wości prawnicy.

Colos. 3. v. 5. 6. &c. Umartwiajcie się tedy członk-
wasze ziemskie, grzech nieczysty, plugiśtwo sprostakosk-
stę pożądliwość y łakomstwo, które ieśt białochwalstwem.
Dla których rzeczy przychodzi gniew Boży ná syny niepos-
łusze. Ale teraz odłóżcie wy te wszystkie rzeczy, gniew, po-
żądliwość, złość, słorzeczliwość, plugane słowa z wś waszych

Nie kła-

Nie kłama-
nego starego
który się od-
rygo stworz-
1. Corin-
cie byli nowi

Co i-
Rz. P-
chami swo-
cy onemu

Rom: 8-
cie: Ale i-
Hosea 5-
dortąd aż się-
go, w utrapi-
loel 2. v.
wásze, a uan-

Co i-
Pravd-
a wprze-
wywota: w-
brych w-
czy

Pravd-
Bog: tedy p-
my, przez Pa-
Tamże 14-

Nie kłamaćcie jeden przeciw drugiemu, gdyżżeście zwlekli o-
nego starego człowieka z uczynkami jego, y oblekli nowego,
który się odnawia ku wznowieniu, podług wyobrażenia tego kro-
tygo stworzył.

1. Corint. 5. v. 7. Wyczyszcścieś tedy stary kwas, abyś-
cie byli nowym zadziałaniem.

89. Pytanie.

Co jest umartwienie starego człowieka?

Rz. Prawdziwie żałować z serca / żeś grze-
chami swymi Bogą obraził: a im daley tym wie-
cey onemu się brzydzić y wystrzegać się ich.

Świadczywa Pisma świętego.

Rom: 8. v. 13. Jeśli byście według ciała żyli, pomrze-
cie: Ale jeśli Duchem ciała sprawy umartwicie, żyć będziecie

Hosea 5. v. 15. Odejdę a wroce się do miejsca mego,
dotąd aż się oni winnymi wznązą, a szukać będą oblicza moie-
go, w wyrapieniu swym szukać nie będą.

Joel 2. v. 13. Rozedrzyćcie serca wasze, a nie odzienia
wasze, a nawróćcie się do Pana Boga waszego.

90. Pytanie.

Co jest ożywienie nowego człowieka?

Rz.

Prawdziwe wesele w Bogu przez Chrystusa /
a wprzeyme y cherne wśilowanie postanowienia
żywota; według wolei Bożej / y wśelających do-
brych uczynków wykonania.

Świadczywa Pisma świętego.

Prawdziwe wesele w Bogu) Rom: 5. v. 1.

Bedąc tedy przez wiarę usprawiedliwieni, pokoy w Bogu ma-
my, przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Tamże 14. v. 17. Królestwo Boże nie jest pokoy ani

pięć 3

Picie ; ale sprawiedliwość y pokoy, y wesele przez Duchá S.

Esa. 57. v. 15. Oto tak mowi Pan. Ia ná mierzcu wy-
sokim y swietym mieszkac bede , z skruszonym á vniżonym
sercem ku ożywieniu ducha pokornych , y ku czynieniu ser-
ca skruszonych.

A wprzemy y chetne wśitowanie) Rom: 6.
v. 10. 11. Bo iż (Christus) vmarli, grzechowi raz vmarli.
A iż też żywie, żywieć Bogu. Takżec też y wy rozumieyćie
sie być vmartłymi grzechowi, á żywymi Bogu, przez Christu-
śá Pána nášego.

Galat. 2. v. 20. A żywe już nie ia , ale żywe we mnie
Christus: á żywot który teraz żywe w cieie, w wierze Syná Bo-
żego żywe, który vmiłował mie, y wydal samego siebie zá mie.

91. Pytanie.

Ktore są dobre vczynki? R.

Tylko te/ ktore sie z prawdziwey wiary we-
dlug zakonu Bożego dzieia / y ku iego samego
chwale obracają sić á nie te ktore z nášey dumy
wymysłone/ álbo od ludzi podane są.

Swiádecwá Pismá swietego.

Ktore z prawdziwey wiary) Rom. 14. v. 23.
Cokolwiek nie ieś z wiary, grzech ieś.

Wedlug zakonu Bożego) 1. Sam. 15. v. 22.
Y rzekł do Saulá : Y mniemasz aby sie to tak Bog kochał w
palonych ofiarách, iako w posłuszeństwie roskazania iego
Oto lepiej ieś być posłusznym niż ofiarować, á słucháć lepiej
ieś, niż tłustosć baránia iemu oddawáć.

Eph. 2. v. 10. Jesteśmy sprawą iego, stworzeni w Chri-
stusie Iezusie ku vczyńkom dobrym, ktore przedtym Bog ná-
gotował, ábychmy w nich chodzili.

A ku

Duch. S.
ku chwale Bożej czynicie. I. Cor. 10. 31. *wszystko*

nieyściu wy.
wniżonym
ieniu ser.
Niektóre z naszey dumy Deut. 12. 8. 32.
Nie bądźcie tak czynić iako tu dziś czyniemy, co sie komu
widzi być najlepszego. A tak cokolwiek ia wam iedno roską-
zuję, o tym sie staraycie abyście temu dosić czynili, nic do
tego nie przydaważc, ani vmnieysząc od niego.

Rom: 6.
raz wmar.
rozumieycie
ez Chrystu-
Ezech 20. v. 18. Nie chodźcie za wstawami oycow was-
sz; ch, a sądow ich nie ostzegaycie.

ie we mnie
ie Syna Bo-
ebie za mie.
Esa 29. v. 13 Ludu tego boiają przećiw mnie iest z ro-
skazania ludzkiego.

Math. 15. v. 9. Dármo mie chwala, wcząc náuk, które
są wstawami ludzkimi.

92. Pytanie.

34. Nie-

Który iest Zakon Boży?

dzielá.

Re.
biary wo-
o samego
zey dumy
Re. Mowil Pan Bog wszystkie te słowa. Páirg
w mnieyszym Kátechymie fol. 4

93. Pytanie.

Iáko sie dziela te Przykazania? Re.

14. 23.
15. 22.
og kochal
zania iego
uchal lepie
ieni w Chri-
rym Bog
Ta dwie tablice: Z których pierwsza we
czworcu podaie / iáko sie mamy przećiw Bogu
zachować: poslednia zaś w šestciorgu / iákie po-
winności bliźniemu oddawać mamy.

94. Pytanie.

Czego chce Bog po nas w pierwszym przykazaniu?

Re.
Abym / iáko mi iest mile duszne zbawienie /
ták sie wácowal y wystrzegal wszelkiego bálwo-
chwalstwa / czarnośsieństwa / czarowania / zabo-
tonu / wzywania świętych / y inšego stworzenia:
a zaś abym iedynego prawdziwego Boga dobrze

znał/ iemu samemu duszał/ z wielką pokorą y ciężką
 pliwnością iemu się poddawał: od niego samego
 go wielkatch dobr czekał: a na koniec/ abym z wa-
 przeymego serca onego miłował/czczył/ ważył/tak
 bardo / abym się raczej wielkatch stworzenia
 wyrzekł/ a niżelibym się namniey czego przeciwko
 wolei jego dopuścił.

Świadectwá Pisma świętego.

Bátwochwalstwa) I Cor. 10. v. 14. Bráćia
namalšy moi, strzeżcie się bátwochwalstwa.

Czarnokšieštwá/ czárowánia (álbo žegnánia
 žabobonow) **Leuit. 19. v. 31. Nie wdawaycie się do**
czárowników, ani szukaycie rady od wiešćžkow, iżbyście
się od nich nie sslugawali: bom ja i št Pan Bg waš.

Deut. 18. v. 10, 11. Niechay się nikt między wami nie
žnayduie, coby miał przenašać przez ogień, álbo syna álbo
corke swoje, ani wiešćžek, ani gušlnik, ani ten coby wrožył,
ani czárownik. Takžé ani czarnokšiežnik, ani ten który ma
správe z duchy žłemi, ani práktykarz, ani ten coby się od
vmárlých czego dowiádoval.

Wzywánia šwietych y inštego stworzenia)

Ela. 8. v. 19. Izali nie doklada šielud Boga šwego c-
zaž od žywyh do vmárlých biegáją

Matth. 4. v. 10. Pána twego bedžieš chwalit y onemu
šamemu bedžieš šužyt.

Apoc. 19. v. 10. Vpadlem před nogi (Aniola který do
mnie mowil) abym go chwalil, ale on mi rzekl: Patrz abyš
nie čzynil tego; leštemiž šugá z robą ieden z bráćiey twoiey;
ktorzy máją šwiádecwo ležušowe. Chwal Boga.

Colof. 2. v. 18. Zaden się niech nie waży štánovit čže
go okolo was, z poddaštwá y chwały Aniolow, w te się rzetžy

wádawáigé

wdawac,
 myhu ci
 lerem.
 ryw cšenie
 a odliaga
 Tak ba

zenia wy
 čebie w gr
 bowiemci p
 rch, niżliby
 Terže 1
 mie, nie ie
 potrzeba b

Jest m
 edynego
 wie swoi
 aniec/ w c

2 Regum
 Bogó (nym
 Rom: 1
 ržičela kro
 Golar. 4
 ym ktorzy
 Ephel. 5
 wochwalca,

Cięg

wdawiając, których nie widział, a próżno się nadymając z w
myślu ciała swojego.

Ierem. 17. v. 5. Pan tak mówi. Przeklery człowiek kró-
ry w człowieku rfa, a który pokłada ciało ramieniem swoim,
a odciąga serce swe od Pana.

Tak bärzo / abym się raczej wółskiego stwor-
żenia wyrzekł) Matt. 5. 4. 29. Jeśli prawe oko
ciebie w grzech przynodzi, wyrwi je, a żarż od siebie; a-
bowiemci pożyteczniej jest, aby zginął jeden z członków two-
ich, niżliaby miało być podane wśyisko ciało na meki.

Tenże 10. v. 37. Kto miluje oycę albo matkę, więcej näd
mie, nie jest mię gadzien. Aktor. 5. v. 29. Więcej nam
potrzeba być posłusnym Bogu, niżli ludzjom.

95. Pytanie.

Co jest bätwochwälstwo?

Rz

Jest miästo iednego Boga / albo dprocz onego
iedynego y prawdziwego Boga / który się w sto-
wie swoim obiawił / co inšzego sobie zmyśläc y
knieć / w cymbyś nädzieie położył.

Swiädectwo Pismä swiętego.

2 Regum. 17. v. 33. A ihoćiaż się bali Pana a wždy kużyli
Bogö inym wedle znyżäiu poganow, skąd ie był Pā preniesł.

Romi. 1. v. 25. Y kużyli rzeczą stworzoną mimo stwo-
rzciciela który jest błogostwiony na wieki.

Galat. 4. v. 8. Onšem gdyście Boga nie znali kużyliście
rym którzy z przyrodzenia nie są Bogowie.

Ephes. 5. v. 5. Wiećie iż wśelki lakomy, który jest bät-
wochwalca, nie ma dźiedżicwa w krölestwie niebieskim.

96. Pytanie.

Czego chce po nas wtore przyka-
żanie?

35. Nie-
dźiela.

Rz. Abyśmy Boga żadnym obrazem ani kształtem nie wyrażali / ani żadnym innym sposobem chwalili / iedno którym sie w słowie swoim chwalić roztazał.

Świadcują Pisma świętego.

Abyśmy Boga żadnym obrazem ani kształtem) Deut: 4. v. 15. Macie sie tedy pilno przestrzegać. gdyżście nie widzieli podobieństwa żadnego w on dzień w który Pan z wami mówił z Horeb pośród ognia: abyście sie nie uwiecali, a nie czynili sobie rytego podobieństwa, albo obrazu na jakikolwiek kształt, albo meżczyński, albo niewieści: albo też na kształt jakiego ziemskiego zwierzęcia, także na podobieństwo prastwa skrzydatego latającego na powietrzu: ani też na podobieństwo jakiej gadziny, która je płaz po ziemi, ani na kształt jakiej ryby, która jest w wodzie pod ziemią.

Esa. 40 v. 18. Komuż tedy podobnym uczynicie Boga, a co za obraz uczynicie ziemie

Jedno którym sie roztazał) Pater: wyśsey w pytaniu 91. w słowach, według jakonu jego; także: a nie które; dumy nąśsey.

97. Pytanie.

To tedy żadnego i gółá obrázu. albo podobieństwa nie trzeba wymyślać?

Rz.

Pan Bog żadnym sposobem nie ma być wyrażany / ani też może: A stworzenie zaś acz wolno wyrażać / iednakże zakazuje Bog Obrazowo czyścić y mieć / żebyśmy albo one same / albo Boga przez nie chwalić / albo czcić mieli.

Świadcują Pisma świętego.

Jednakże

Jedną
żebyśmy
czyn sobie

Deut: 4
twój ma w

Albo Bog

v. 3:4. I

widzieć ie

lamal, y zla

wil, abowi

Rom: 1

lił, iako B

Gdyż zjedn

obraz iżlon

Apa

re

Rz. T

hymni być

nie niem

wiadamie

Ktore

v. 8. Zai

awno jest

Habacu

który rstru

klamstwa

Alc jym

v. 19. A

Jednakże zakażenie Bogu Obrazów czynić y mieć
żebyśmy albo one same) Exod: 34. v. 17. Nie
czyn sobie Bogów rzyrch.

Deut: 16. v. 22. Ani sobie czyn słupa, boć go Pan Bog
zwoy ma w nienawisć.

Albo Bog i przez nie chwalić mieli) 2. Reg: 17.
v. 3-4. I sprowował się pobożnie Ezechiass Król, tako y Da-
wid oćiec jego. Bo wygładził kapłanie pogorach, balwary po-
lamal, y złamał weża miedzianego którego był Moyses spra-
wił, abowiem aż do onych czasów Izraeliżycy kładzili i mu.

Rom: 1. v. 21. 23. Znając Boga, przecie go nie chwa-
lili, iako Boga, onsem próżnymi się stali w myślach swoich.
Gdyż zomieniali chwale nieśmiertelnego Boga, sprawiwszy
obraz człowieka śmiertelnego, y prakow y zwierząt.

98. Pytanie.

Aż w Kościele nie mogą być cierpiadne, kto-
re są miastem Księgą przestym ludziom?

Rz. Nie mogą: Bo się nam nie godzi medra-
rymi być nad Boga / który chce aby tego Kościoł/
nie niemem obrazu / ale żywym słowem jego opo-
wiadaniem był ćwiczony.

świadczeń pisma świętego.

Ktore chce aby niemem obrazu / Jer: 10.
v. 8. Ziste w tym iednym tylko zgłupieli y posaleli, iż
dzwono jest im nanka próżności.

Habacuc 2. v. 18. Na coż jest pożyteczny rzyr Obraz,
który rzuca się zemię iego, rzecż włana y Naucejcieł
klamstwa.

Alle żywym słowem jego opowiadaniem) 2. Pet.
1. v. 19. Mały namocniejszy Aowu Prorockie, którego

pełniąc, dobrze czytać, iako kaganca świecącego w ciemnym miejscu, aż się dzień oświeci, a iutrzenka wstydzie nas sercach waszych.

1. Tim: 3. v. 15. 16. 17. Oł dzieciństwa świadome pism świętych, które cie mogą uczynić uczonym ku zbawieniu przez wiarę, która jest w Jezusie Chrystusie. Wszystkie pismo od Boga natchnione jest, y pożyteczne ku nauce, ku strofowaniu, ku karaniu, y ku ćwiczeniu, które jest w sprawie dliności. Aby człowiek Boży był doskonałym ku wszelkiej sprawie dobrej dostatecznie naużony.

99. Pytanie.

36. Nie-
działa.

Co Stánowi Bóg w trzecim
przykazaniu?

Rz.

Abyśmy nie tylko przeklinając / albo trzymo-
przysięgając / ale też ani lekkomyślnie przysięga-
jąc / Imienia Bożego żelzywie / albo nieważnie
nie używali: ani też milcząc albo pobożając / tak
sprosnym występkom nie pomagali: ale żeby-
śmy nasświetłego Imienia Bożego / z wielkim na-
bożeństwem y posłanowaniem używali: żeby tak
prawdziwym y statecznym wyznaniem / wyznan-
niem / nakoniec każdym słowem y czynkiem na-
był / on był wystawiany.

Świadectwa Pisma Świętego.

(Nie tylko przeklinając) Leuit: 24. v. 11.
Tedy on który był z matri Izraelskiej narodził, targnął
się na drugiego nieważniemi słowy, bluźniąc Imię Pańskie:
y wnet go wiedziono do Mojsześa. Tedy Pan tak mówi do
Mojsześa. Roskaj tego bluźnierzą wynieść przed namiory, a
niech go lud wszystek ukamionuje.

Albo trzy-

Albo
nie przy-
nia Boga
Ale też
v. 34. Ja
przysięga-
Iacobi: 5
grycie, ani
sięga; ale
abyście nie
Ale że
v. 23. Za-
wyślo i wst-
no przykle-
gać będzie.

Także
nie bój-
je się i-
ile

Żapra-
du wiet-
jal iako s-
tegoż też t-

Żapra-
dusze swoje
mąym: ie.
Leuit: 5.

Albo Przywo przysięgając) Leuit: 10. v. 12.
Nie przysięgajcie fałszywie przez Imię moje, ani życie Imie-
nia Boga waszego: A bowiem ja Pan.

Alte też ani lekkomyślnie przysięgając) Matt: 5.
v. 34. Ja wam powiadam, abyście żadnym sposobem nie
przysięgali.

Iacob: 5 v. 12. A naprzed Bracia moi, nie przysię-
gajcie, ani na niebo, ani na ziemię, ani żadną inszą przy-
sięgę; ale niech będzie słowo wasze, Ieś, Ieś, y Nie, Nie:
abyście nie wpadli w potępienie.

Alte żebyśmy nas świętego Imienia) Esai: 45.
v. 23. Zaprzysięgałem sam przez się, a sprawiedliwe słowo
wyšlo z ust moich, które mi się wstężyć nie wroci: każde kła-
no przykleknie przedemną, y każdy język mnie przysię-
gać będzie.

- 100. Pytanie.

Także to jest ciężki grzech przysięgając, albo
nieściszcia wimszować, Imię Boże znieważać,
że się też y Bog na tych gniewa, którzyby tego
ale w nich ieś, nie żakagowali, albo nie
bromli?

Zaprawdę ciężki: Bo niemają żadnego grze-
chu świętego/ albo któryby Boga bardziej obra-
żał/ iako świętego Imienia tego zelżywość: Dla
tegoż też ten grzech śmiercią karać rozkazał.

Świadczy Pismo święte.

Zaprawdę ciężki.) Prouerbi: 29. v. 24. Ma-
dusze swoje w nienawiści, który ducha przekleństwa, anigo o-
znaym: ie.

Leuit: 5. v. 1. Iesliby też krotkolwiek zgrzeszył, będąc

do przysięgi powany o taką rzecz ktoeyby był świadom, albo ią sam widział, albo od kogo innego o niej wiedział gaj. by niechciał zeznać, ten odniesie karanie za złost swoje.

Ten grzech śmiercią kazano karac) Deut: 24. v. 16. Kto by co ku z-łżywości Imienia Pańskiego mawiał, śmiercią umrze, a ukamienowanie go wszystko zgromadzenie, chociażby był postronny, chociaż domowy, bo iż zbliżać imię Pańskie, umrzeć musi.

101. Pytanie.

37. Nie- *A może kto przystoynie przysię Imię*
działa. *Boże przysięgać?*

Rz. *Może*; gdy albo Urząd tego potrzebuie; albo iaka potrzeba tym sposobem słowem potwierdzić / y prawdy podeprzeć także: żeby się y chwalebę Bożą oślawić / y innych zbawieniu dogodziło. Bo takowa przysięga słowem Bożym się stanowi / y dla tego też ludzie święci w starym y Nowym przymierzu słusznie iey używali.

Świadcują Pisma świętego.

Słowem Bożym się stanowi) Deut: 6. v. 13. *Bożę się Pana Boga twego y służ mu, a przysięgay przez imię iego.*

Elai: 48 v. 1. *Sluchaycie tego domie takobow, którzy się ozywacie imieniem Izraelskim, którzy przysięgacie przez Imię Pańskie, a przypominacie Boga Izraelskiego, a coż gdy nie w prawdzie ani w sprawiedliwości.*

Hebr. 6. v. 16. *Ludzie przez tego przysięgają, którzy iest wieśszy, y w których koniec każdego sporu, iestci przysięga ku potwierdzeniu przydana.*

Dla tegoż ludzie święci) Genesi 21. v. 23. 24.

A tak

A tak (rzekł Abimelech Abrahamowi) przysięż mi tu przez Boga, iż mie w niczym podchodzić nie będziesz, ani synowi moich, ani także wnukowi moich. Tedy odpowiedział Abraham, Ia przysięge.

Tamże. 21. v. 53. A tak przysięgl Iakob (Labańowi) przez bożych (to jest Boga którego sie bał) Izaaka Ojca swego.

Iosue. 9 v. 15. 18. 19 Tedy Iosue uczynił z nimi pokoy, a wszedł w przymierze, y dopuścił im żywo zostać, a Xiążetą zgromadzenia przysięgly im, y nie mordowali ich synowie Izraelscy, a bowiem Xiążetą zgromadzenia przysięgly im były przez Pana Boga Izraelskiego, skąd szemrało w sy. Siko zgromadzenie przeciwko Xiążetom. Tedy Xiążetą odpowiedzieli wsemu zgromadzeniu; My przysięglismy im przez Pana Boga Izraelskiego, a także sie ich ani sknąć nie możemy.

1. Samuel. 24. v. 22 23. Przysiężę mi (mowi Saul do Dawida) teraz przez Pana, iż potomstwa mego nie wygubięs po mnie. A tak Dawid przysięgl Saulowi.

2. Samuel. 3. v. 35. A tak Dawid przysięgl tymi słowy: Tak mi niechay Bog pomaga, iż nie bede iadł by namniej pierwey niż słońce zaydzie.

1. Regum 1. v. 29 Tedy Krol Dawid przysięgl.

Roman. 1. v. 9. Bog któremu ia służę, jest mi świadek, iż ustanicznie owas czynię wspomnianie.

2. Corint. 1. v. 23. A ia wzywam Boga na świadectwo, na dusze moje, iż solgując wam, iśćżem nie przyszedł do Koryntu.

102. Pytanie.

A nie wolno przysięgać przez ludzkie
świète, albo inśe stworzenie? R.

Tie. Bo słuszną przysięgą jest wyzwanie Boga

gdyż / ktorym go prosimy / aby on iako iedyny serc
wglądaj / świadcetwo dał o prawdzie / y przy
siejże starat / ieśliby wmyślnie oszukiwał. A tnie
kowa cześć żadnemu stworzeniu nie należy.

Świadcetwa Pisma świętego.

Ktorym go prosimy / aby on) 2. Cor. 1. 23.
A ia wzywam Boga na świadcetwo, na dusze moje.

Roman. 9. v. 1. Prawdeć mówię przez Chrystusa, nie
klamamci, w czym mi poświadcza sumnienie moje przez Du-
cha świętego.

A takowa cześć) Matt. 5. 34. 35. 36. Ia
wam powiadam, abyście żadnym sposobem nie przysięgali,
ani na niebo, gdyż ieś stolica Boża, ani na ziemi, gdyż ieś
podnożkiem nog iego: ani na Ieruzalem, gdyż ieś miasta
wielkiego Krola. Ani na głowie moie beż ieś przysięgał:
abowiem nie możesz wżynić iednego włosa białego albo czar-
nego.

Hebr. 6. v. 16. Ludzie przez iego przysięgają, który
ieś wieśsy.

38. Nie-
lziela.

103. Pytanie.

Coroskazuje Bog w ciwartym

Przykazaniu?

By.

Naprzod / aby wstuga Ewangeliez y skoly
były zachowane; y abym ia iako w inſte dni / tak
osobliwie w dni święte chetliwie chodził do zgro-
mądzienia świętego; światości używał; do po-
politych modlitw / swoje też przylaczał; według
przemożenia swego cokolwiek na ubogie dawał.
A potym / abym przez wſzystek żywot / od złych
praw proſien był; pozwalając Panu / aby przez

Duch a

Duży sm
powoł: y
czy on S

Abym wst
gom cie zsta
nie doſtawa,
był przykaza

2. Timo
miedzy wiel
też godni bez

1. Corint
czy śiali, aza
nieczyr ielli

wiecy my
czy pracuię,
tego: a ktor

też Pan poſta
Ewangeliez
Abym

Plal. 68 v.
Tamże 40
zgromadzeni

zgromadze
Aktor. 2.
kościelie, y

Według
niemſzego a
waga co z ſię

A tak ab
Elaiz. 66. v.

Duch świętego sprawę swoją we mnie odprawa-
nował: y tak abym ieszcze w tym żywocie wie-
czny on Sábát zaczął.

Świadełwa Pisma świętego.

Abym usługą Ewangelicę) Tit. 1. 5. Dla te-
gom cie zstawił w Kreće; abys do końca poprawił, czego
nie dostawa, y postanowił stać się po miastach, iakom ja tobie
był przykazał.

2. Timot. 2. v. 2. A te rzeczy któreś wysłał odemnie
niedzy wielą świadków, poruczaj wiernym ludziom, którzy
też godni będą ku nauczaniu innych.

1. Corint. 9. v. 11. 12. 26. Ieśliśmy wam duchowne rze-
czy śiali, azaż to wielka rzecz, ieślibysmy żeli wasze cielesne
rzeczy? Ieśliż inni tey mocy nad wami używają, czemuż nie
wiecey my? Azaż nie wiecie, iż ci którzy około świętych rze-
czy pracują, pożywają tych rzeczy, które są z miejsc świę-
tego? a którzy przy ołtarzu są, z ołtarza też pożywają. Tak
też Pan postanowił, tym którzy Ewangelią opowiadają, aby
Ewangelicę żyli.

A abym do zgromadzenia świętego chodził)
Psal. 68 v. 27. Chwalcie się Bogu w zebraniu.

Tamże 40. v. 11. 12. Nie tałem miłosierdzia twego w
zgromadzeniu wielkim. Opowiedalem sprawiedliwość twoją
w zgromadzeniu wielkim.

Aktor. 2. v. 42 46. I byli wstawicznie trwając zgodnie
w kościele, y w łamaniu chleba, y w modlitwach.

Według przemożenia swego) 1. Cor. 16. 2. Piernosego dnia po Sabacie każdy z was niechay odłożyć zbier-
ając to z szkodliwości Bożej będzie mógł.

A tak abym ieszcze w tym żywocie on Sábát)
Esaia. 66. v. 23. I stanie się że od miesiąca do miesiąca, od

Sabatu

Sabatu do Sabatu 3. hnać się będzie w seikie ciało, ku chwale
ludzi przed oblicznością moją, mówi Pan.

104. Pytanie.

Co Bóg kładzie na nas w piątym

Przykazaniu?

39. Nie-

dźela.

Rz.

Abysmy rodzicom/ a zgotą wszystkim naszym
przełożonym powinna wdzięczność/ miłość y zyczli-
wość oddawali: a żebyśmy się ich zyczliwocy na-
uce y karności z takim/ iako przystoi/ posłuszeń-
stwem poddawali. Do tego też abysmy ich wy-
stępki y obyczaje cierpliwością naszą znaszali/ za-
wsze o tym myślać/ że Bóg chce nas ich ręką pro-
wadzić y kierować.

Świadectwa Pisma świętego.

Abysmy tak rodzicom) Ephes. 6. v. 1. 2. 3.
Dzieci! słuchajcie rodziców waszych w Panu, bo to jest roz-
prawiedliwa. Cóż ojców twego y matkę (które jest pier-
wsze przykazanie z obietnicą) abyście się dobrze dźiali, y aby-
był długo żył na ziemi.

Colos. 3. v. 18. 20. Zony bądźcie poddane swoim me-
żom, iako przystoi w Panu. Synowie słuchajcie rodziców was-
zym wszystkim, abowiem to Panu miło.

Rom. 13. v. 1. Każdy człowiek niechaj będzie poddany
wierzchnim przełożenstwom: Abowiem nie jest przełożen-
stwo iedno od Boga.

1. Petr. 2. v. 13. Bądźcie tedy poddani każdemu wrzede-
wi ludzkiemu dla Pana, chociaż królowi, iako przedni wy-
słannik; choć przełożonym, iako tym którzy od niego po-
stanowieni są. Abowiem ta jest wola Boża, abyście dobrze czynili,
zachowując nieumiejętność sławnych ludzi.

Hebr. 13.

Hebr. 13. v. 17. Bądźcie posłuszni przelożonym waszym,
bądźcie im poądani, abowiem oni czują o duszach waszych,
ko ci którzy liczbę oddać mają; aby z weselem czynili, a nie
tędy mając: boć to wam iest niepożyteczno.

Do tego abyśmy ich występił) Prover. 23. v.

2. Bądź posłuszen oycu twemu, z ktoregoś posłedi, a nie
ćiey gardzić marką twoią, gdy sie już starzeie.

Gencl. 9. v. 25. Rzekł tedy Noe: Niech będzie prze-
cym Chanaan, a będzie slugą slug bráćiey swoiey.

1. Petr. 2. v. 18. Słudzy niech będą poddani Pánom
wom z wśelaką boiaźnią, nie tylko dobrym y ludzkim, ale
i w frogim. Abowiem to iest rzecz wdzięczna, iesli kto dla
umnienia Bożego cierpi trąsunki, będąc nieślusnie wyrąiony

Matt. 22. v. 21. Oddawaycież Bogu co iest Bożego; a
cesarzowi co iest Cesarskiego.

105. Pytanie.

40. Nie-

Czego chce po nas Bog w srostym

dziela.

Przykazaniu

Rz.

Abym bliźniego ani myślą/ ani słowem/ ani
postawą/ nierzkać wczynkiem/ ani sam przez sie/
ani przez kogo innego/ nie lżył/ albo nienawidział
albo obrażał/ albo zabijał: ale wśelakiey chci-
wości zemścżenia sie zaniechał. Dotego abym
ot ie samemu nie škodził/ ani sie dobrowolnie w
niebezpieczeństwo wdawał. Za cym też aby sie
zaborstwa nie działy/ wrzedowi niecz złcił.

Swiadectwa Pisma S.

Abym bliźniego ani myślą) Matt. 5. v. 21. 22.
Słyszeliście iż rzeczo no iest starym: Nie będzieś zabijał, a
ktokolwiek zabiie, będzie winien sądu. Ale ja wam powia-
dam,

dam, iż każdy który sie gniewa na brata swego bez przyczyny albo wpo nie, będzie winien sątu: A ktokolwiek rzecze bratu swemu Racha, będzie winien aby był karan od rady: a ktokolwiek rzecze bliźni, będzie winien meki ogniovey.

Alle welatkiey chć: wości zemščżenia) Rom.

12. v. 19. Nie mščzyc sie sami o namileyszy, onsem daycie nieysie gniewowi, abowiem napisano iest: Moiać iest pomsta, a iac otdam, mowi Pan.

Ephes 4. v. 26. Gniewaycie sie, a nie grzeście, Rońce niechay nie zashodzi nad rozgniewaniem waszym: a nie daycie mieysca Diablu.

Orzedowi miecz dal) Gen. 9. v. 6. Ten który wylat krew izlowieczy, od izlowieka krew iego wylana bedzie: abowiem Bog stworzył izlowieka na wyobrażenie swoje.

Exod 21. v. 14. A iesliby kto vmyslnie a zdradnie czy hać na cudze zdrowie, a zamordowalby go: Ten y od oltarza moiego będzie wziet na śmierć.

Matt. 26. v. 52. Tedy rzekł Piortowi Iezus: Obro miecz swoy na mieysce iego: Abowiem wszyscy ktorzyby miecz brali, mieczem poginą.

Rom. 12. v. 4. Przelożony, iest sluga Bożym robie k dobremu: a iesli wczynisz co iest złego, boy sie, boć nie darc mo miecz nośi, gdyż iest sluga Bożym, mścicielem ku gniewu przećwinko temu któryby złe czynił.

106. Pytanie.

Alle to przykazanie gda sie samego tylko zaboystwa żaká; y wac?

Lecż Bog żakázuie zaboystwa / pokázuie to ze pocztu y żródła zaboystwa / to iest gniwo, zazdrości / nienawisć / y chćwości pomsty nienawidz; y to wszytko za morderstwo poczyta.

Swiade.

Świadectwa Pisma świętego.

Ze początku y źródła zaboystwa / to jest / gnie-
ou Rom: 1. w. 29. Napełmeni wśelakiey nie / pr-
radliwości, nieczystoty, złości, lakomstwa, nieczoty, pe-
i zazdrości, morderstwa, swaru, zdrady, przewrotności.

A to wszystko za morderstwo poczyta) 1. Ioan.
v. 9. Który mówi iż jest w światłości, a brata swego
nienawidzi, jeśliże dołąd jest w ciemnościach.

1. Ioan: 3. v. 15. Ktokolwiek nienawidzi Brata swego;
nieżoboyca jest: a wiecie że wszelki męzoboyca nie ma żywota
niecznego w sobie trwającego. Patrz w 105. pytaniu pod
Ten który
omy. A bym bliźniego ani myślę.

107. Pytanie.

41. Nie-

A dosyćże ną tym, iż tym sposobem
przerzecjonym żadnego nie
gąbiamy?

dziela

42.

Nie dosyć: Gdyż Bog potępiając gniew / za-
drość / y nienawiść / chce tego po nas / abyśmy
bliźniego równie iako samych siebie miłowali: a
ebyśmy ludzkości / cichości / wstydności / cierpli-
wości / y miłosierdzia przeciwko niemu zażywali
coby icmu ku skrocie mogło być / jebyśmy temu
te z nas może być zabiegali: krotce mówiac: a-
byśmy taki wmyśl mieli / jebyśmy się y nieprzyjacie-
lom naszym dobrze czynić nie zbraniáli.

Świadectwa Pisma świętego.

Jebyśmy ludzkości / cichości / ic.) Ephes. 4.
v. 12. Proście iako wieżien w Panu, abyście postępowali i-
ko się godzi w powołaniu, którym jesteście wezwani: z wse-
laka skro-

laka skromnością, ciichością y cierpliwością, znając iedną drogę w miłości.

Galat: 6. v. 1. Bracia, choćby był wwieǳien człowiek w iaki wypadek, wy Duchowni naprawuycie go duchem ciichości, obawiając samego siebie, abys y ty nie był kuszon.

Rom: 12. v. 18. Jeśli być może, ile z nas jest, ze wszystkimi ludźmi w pokoju żywić.

Krotce mówiąc) Matth: 5. v. 44. Ja wam powiadam; Miłuycie nieprzyjacioly wasze; błogosławcie te którzy was przeklinają, dobrze czyncie tym którzy was mają w nienawiści, modlcie się za tymi którzy się na was targają, y prześladowają was.

Rom. 12 v. 20. Jeśli tedy taknie nieprzyjaciół twoych nakarm go; jeśli pragnie napoy go: bo to czyniąc, węgla ogniste zgarniesz na głowę jego.

108. Pytanie.

Iako potrzeba rozumieć siódme przykazanie?

Rz. Jż Bog wśhelatą sprosnością się brzyǳi: dia tego też y my mamy się iey zgotą wystrzegać/ y ona się brzyǳi: a zaś potrzeba abyśmy pomiernie/ wstydliwie/ y wstydliwie/ lub w małżeństwie, lub w bezżenstwie żywot swoy prowadzili.

Świadcują Pisma świętego.

Bog się brzyǳi) Levit: 18. v. 26. 27: Nie czyncie żadney z tych wstydkich sprosności. Abowiem to nie skali przed wami w oney ziemi, parając się tymi wstydkimi sprosnościami, splugawili ziemię tę. A takci was ziemia nie wyrzuci z siebie, gdy od was nie będzie splugawiona, tak iako wyrzuciła pogań, co tam w niej przed wami było.

A zaś potrzeba abyśmy pomiernie) 1. Thes. 4 v. 3. 4. 5. Taćż. Śł wola Boża (to jest) poświęcenie wo-

śe, że-

Se, żebyście się powściągli od nieczystoty: y aby miał każdy z was naszytnie swe rzymać w świętobliwości, y uczciwości. Nie będąc sieci pożądliwości, jako Pogań, którzy nie znają Boga.

Hebr: 13. v. 4. Pożądane jest małżeństwo między wszytkimi, y toż niepokalane: ale nieczyste, y cudzołożniki, oszadzi Bog.

1. Corint: 7. v. 17. Etc. Iako każdemu udzielił Bog, iako każdego wezwiał Pan, tak niechay postępuje. Ci którzy żony mają, niech będą iakoby ich nie mieli. Ktorzy są żywą światą iakoby go nie używali, bo przemiła kstała światą tego. Pánienka która nie stała za męż, stara się o rzeczach Pańskich aby była świętą, tak cićtem iako y duchem.

1. Tim: 5. v. 5. 6. Ktora prawdziwie wdowa jest, y osierociła, ma nadzieję w Bogu, y trwa w prośbach y w modliwach w nocy y w dzień. Ale która jest w troskach, i żywiąc umarła jest.

109. Pytanie.

Iż wiecey Bog nie kazał w tym przykazaniu, iedno cudzołóstwa, y temu podobnego nierządu?

Rz.

Ponieważ Ciało y Dusza nasza są przybytkiem Ducha świętego / chce Bog abyśmy to oboie w czystości y świętobliwości zachowali / y dla tegoż uczynków / postaw / mów / myśli / pożądliwości plugawych / y tego wszystkiego / co ciłowicie do takich rzeczy powabia / gota kazał.

Świadectwa Pisma świętego.

A dla tegoż uczynków / postaw / mów Ephes: 5. 3 4. Grzech nieczysty y wszelkie plugaństwo albo takomstwo, niechay nie będzie ani pomienione między wami, iak

świety

świetym przystoi. Niewstydliność y blażenska mowa. żarty, y rzezy które nieprzystoią, ale raczej błogosławienie. Bo to wiecie, że n.śelaki niewstydliny, albo nieczyste, nie ma dzie-
dzictwa w Królestwie Chrystusowym y Bożym.

Matth. 5 v. 28. Powiadam wam, iż każdy który wey-
szry na niewiaście, aby iey pożądał, już z nią cudzołóstwo po-
pełnił w sercu swoim.

A tego wszystkiego co powabia człek a) Bph.
5. v. 18. Ani sie wpiaycie winem, w którym iest zbytek.

110. Pytanie.

42. Nie-
działa.

Czego Bog ^zakazuje w ośmym
przykazaniu?

Rz.

Nie tylko tey kradzieży / y drapieżstwa / które w-
rzad karze: ale pod imieniem złodzieystwa / za-
myka wszelkie kradzieże y wyłudzenia / ktorymi cu-
dze rzeczy łapamy / y do siebie gwałtem / albo pod
zastona prawą wyciągnąć vsilniemy: iako są /
niesprawiedliwa waga / niesprawiedliwy torciec /
nie rowna miara / nie dobry towar / fałszywa
moneta / lichwa / y wszelaki inny sposob nabycia
majątności od Boga zakazany. Do tych sie
też ściaga wszelkie łakomstwo / y rozmaite darów
Boskich nieprzystoynne śafowanie y używanie.

Świadczy Pismo świętego.

Alle pod imieniem złodzieystwa zamysł a) Prou:
11. v. 1. Waga zdradliwa iest obrzydliwa przed Panem,
ale gwałt sprawiedliwy podoba sie mu.

Ezechiel 45. v. 10. Waga sprawiedliwa niech bedzie.

Deut: 25. v. 13. &c. W worku twym roznych gwałt
nie mieć nie będziesz, żeby miały być iedne miarę, drugie

miary.

mnieysze. Ale mney całą y sprawniedliwą wage, abyś długo żył w ziemi którą tobie dała Pan Bog twoy. Abowiem krokolwiek to czyni, tedy ten iest obmierzył przed Panem Bogiem twoim, iako każdy co nieprawość czyni.

Psal: 15. v. 5. Ktoż Panie wprzbytku twoim przebywać będzie, a kto będzie mieszkał na gorze twoiey c który pieniedzy swoich nie dańa na lichwe.

Lucæ 6. v. 35. Pożyczaycie, nie sie z tego nie nadzie- wając, tedyć będzie wielka nagrodą waszą, a będziecie syno- wie onego naywyższego.

Dotych sie ściaga rozmaite dārow Boskich nieprzystoynę) Prouerb: 5. v. 17. Zrōdła two- ie niechay tobie samemu będa, a nie cudzym z tobą (to iest, w cudze rece ich nie podaway wracając.)

Item. 21. v. 20 Skarb kosztowny / y wonne oleyki są w domu człowieka mądrego, ale człowiek ślony rozproszy ie.

III. Pytanie.

Ktorychże turzeczy Bog żakdżuie? R.

Abym dochodom / y pożytkom bliźniego / ile ze mnie być może dopomagat / y pomnożenie czynił: y tak sie z nim obchodził / iakobyś sobie życzył / że- by sie zemna obchodzono : do tego abym pilnie / y ścięzrze powinność swoā wykonywał / abym też y inšzych w niedostātku ratować mogł.

Świādecwā Pismā świētogo.

Tak sie z nim obchodził.) Matth: 7. v. 12. A tak nšysko cobyscie chcieli aby wam ludzie czynili, także y ny im czynicie ; bo ten iest Zakon y Prorocy.

Dotego abym pilnie) Ephel: 4. v. 28: Ten który kradł, niechay już nie kradnie, ale raczej niechay ro-

bi, pracując rekoma toby było dobrego, aby mógł użyć potrzebemu.

43. Nie-
działa.

112. Pytanie.

Co wyciąga dziewiąte przykazanie?

12. Abym przeciwko żadnemu fałszywie nie świadczył / niczyich słow nie spociał / nikim złe nie mówił / nikomu nie kłamał / nikogo lekkomyślnie / albo nie przesłuchawszy sprawy / nie potępiał: ale abyem wszelkiego kłamstwa y obłudy / iako własnych spraw Diabelskich / ieślibym nie chciał na się frogiego gniewu Bożego pobudzić / z pinością sie wystrzegał: przy sądziech y przy innych sprawach / abyem sie prawdy trzymał / y tak iako sie rzecz ma / bezpiecznie y statecznie zeznawał. Dotego / abyem cudzey sławy y dobrego mniemania / ilebym mógł / bronił y przynmazał.

Świadectwa Pisma świętego.

Abym przeciwko żadnemu) Prouerb. 19. 9. Świadek kłamliwy nie wyjdzie karcenia, a który powiada kłamstwa, zginie.

Tamże 21. v. 28. Świadek fałszywy zginie, ale człowiek sprawiedliwy co słyszy to zeznawa.

Niczyich słow) Psalm. 15. 3. Ten będzie nieśkal na gorze świętey twoiey Panie, który chodzi w dośkonłości, a obchodzi sie sprawiedliwie, mówiąc prande w sercu swoim: który nie obmania językiem swoim.

Psalm. 50. v. 19. 20. A złośnikowi Bog rzekl. Wsta twe rozpuszczaj się złości, a język twoy plećie zdrady; zasiadaś a mówisz przeciw Bratu twemu, a wniacząś czi syno-

ni ma-

wi markie
twie.

Uitog

v. 1. Nie

Przy

nie radu

Ephes:

nie prawde

kami iedni

Doteg

Przed nysy

drugim, a

Ciego

Rz. 2

uko jedn

tego nie p

nie / y z du

we wszel

Rom. 7.

chem Nie d

no przez zak

jakon nie r

A mo

z

Rz. 17

tu zysa / ty

Renistwa:

wi matki twojej. Bede cie karał, a przeloże to przed oczy twoje.

Takogo lekomyślnie nie potępiał) Matth. 7. v. 1. Nie sądzicie, abyscie nie byli sądzeni.

Przy sądziech) I. Corint. 13. v. 6. Miłość nie raduje sie z niesprawiedliwości, ale sie weseli z prawdy.

Ephes. 5. v. 25. Aprzeżoż odłożymy kłamstwo, mówcie prawdę każdy bliżniemu swemu, abowiem iestemy członkami iedni drugich.

Dotego abym cudzey sławy) I. Petr. 4. v. 8. Przed nysytkimi rzeczami mieycie vprzeymą miłość iedni ku drugim, abowiem miłość zakrywa wielkość grzechow.

113. Pytanie. 44. Nie-

Czego sąkazuje d jesięte przykazanie? dzieła.

Rz. Abysmy nammięyszy chęci/y myśli przeciwo ko żadnemu przykazaniu Bożemu/ do serca naszego nie przypuszczali: ale żebyśmy sie ostarwicz nie/ y z dusze wśhelákim grzechem brzydžili: a zaś we wśhelákiey sie sprawiedliwości Kocháli.

Świadectwá Piśmá swietego.

Rom. 7. v. 7. Coż tedy rzeczemyc Zakon iestli grzechu Nie day tego Boże. Onsemem grzechu nie poznal iedno przez zakon: bobych też y pożądliwość nie poznal, by był zakon nie rzekl: Nie bedziesz pożadał.

114. Pytanie.

A mogaj ci, ktorzy sie do Boga nawrocili ze przykazania práwie wypelnić?

Rz. Nie mogaj: ale y naswietłszy ludzic / potu tu žyja / tylko nieiákie poczátki mája tego postuśbenstwa: a wśháke tak / że wprziyma y niezmys-

ślona chucią/ nie według niektórych/ ale według
wszystkich mądatow Bożych żyć poczynając.

Swiadczy Pismo świętego.

Alle y nas wietrzy) Eccles: 7. v. 21. Zásťeć
nie iest NIKT spráwiedliwy, któryby dobrze czynił á nie
grzeszył.

1. Ioan. 1. v. 8. Ieslibychmy rzekli iż grzechu nie ma-
my, sami siebie osukawamy, á prawdy w nas niemáš. Iesli
byśmy rzekli, żeśmy nie zgrzeszyli, kłamcá Boga czynimy
á słowá iego w nas niemáš.

Rom. 7. v. 14. Bo wiemy iż zakon iest duchowny, ale
já cielesny iestem, záprzedany pod grzech.

Á wśáfže táfže wprzeymá) Rom: 7. v. 22.
Abowiem ráduie sie zakonowi Bożemu według zewnerzniego
człowieká.

Philip: 3. v. 14. Bieże ku základowi wezwánia Bożego,
tego które iest z gory przez Iezusá Chrístusá.

Psal. 1. v. 2. Szczęśliwy ten człowiek, którego w zako-
nie Páńskim iest chuc iego, á w nim rozmysla wéduie y w
nocy.

III. Pytanie.

Ná cóż tedy Bog zakon swoy ták pilnie, y ták
srodze opowiedác káże; ponieważ żadnego ná
tym świecie niemáš, któryby sie według nie-
go doskonałe záchowác mógł? R2.

Náprzód; á byśmy przez wszystkie żywot náš /
im dáley tym wiecey wynawáli/ i áka iest przyro-
dzenia nášego do grzechu sfloność: i żebyśmy tym
chetniey odpuszczenia grzechow y spráwiedliwo-
ści w Chrístusie prágneli. Potym á byśmy záro-
bne ná

ffe ná ty
Duchá
wiecey n
śmy też z
znaczone

Nápr
21. A my
zakonie sa
winien wś
bedzie wś
zakonu, g
1. Ioan
wierny i
ffe, y oty
Psal. 32
á złości m
bie złości m
Potym
niwiećie,
ale ieden z

O

45 Nie
działá.
Ji iest
was pr
lafi swo

ſſe na tym byli y zawoſſe o tym myſłili / y laſſi
 Duchá ſ. od Oycá żądali / iáko byſmy co dzień tym
 wiecey ná podobieńſtwo Boże odnawiali ſie ábyſ-
 my teſż záczać ſem / kiedy z tego ſwiátá zeydſiemy / ná-
 znáczoney nam doſkonáłoſci z weſelem doſtapili.

Swiadectwá Piſmá ſwietego.

Naprzód / ábyſmy wznawáli) Rom: 3. v. 20.
 21. A my wie my, iż cokolwiek zakon mówi, tym ktorzy w
 zakonie ſą mówi, áby wſelkie wſtá były zarulone, y aby był
 winien wſyſtek ſwiát ſádu Bożego. Przeto żadne ciało nie
 będzie wſprawiedlinione przed obliżnoſcią jego z wſyſtkow
 zakonu, gdyż przez zakon bywa poznanie grzechu.

1. Ioan. 1. v. 9. Ieſlibychmy wznawali grzechy náſe,
 wiernyc ieſł y ſprawiedliny, żeby nam odpuſcił grzechy ná-
 ſe, y oczyſcił nas od wſelkiej nieſprawiedliwoſci náſey.

Pſal. 32. v. 2. Aprzetoż grzech moy oznaymiałem tobie,
 á złoſci moiey nie kryłem : Mówiłem ; wyznań przećwko ſo-
 bie złoſci moie Panu, á tyś odpuſcił wine grzechu moiego.

Potym / ábyſmy) 1. Corint: 9. v. 24. Aſa-
 niewiecie, iż ci ktorzy wzwod biegną, áż ci wſyſcy biegną,
 ale ieden zakład bierze : iákoże bieżcie iáko byſcie otrzymali.

O MODLITWIE

116. Pytanie.

45. Nie-
 dziełá.

Cjemu Chreſćcianom potrzebna
 ieſt Modlitwa?

Rz.

Iż ieſt przednieyſza czaſtka tey / ktorey Bog po-
 was prágnie wdzięcznoſci: Dotego / iż tylko tym
 laſſi ſwoy y Duchá ſwietego Bog nycza / ktorzy
 prawdzie

prawdziwym wzdychaniem wstawić się o to go
prośba / y za to mu dziękczynia.

Świadećwá Pisma świętego.

Jest przedmiejść (cz. 1. 14. 15)
Ofiaruy Bogu chwale, odday najwyższemu śluby twoje. Wzy-
wayże mie czasu wstąpienia, a wyrwie cie, abys nie chwa-
lę wzięł.

Dotego iż tylko tym) Matt: 7. 7. Proście
a będzie wam dano.

Luci 11. 13. Jeśli wy będzie z tymi, wzięcie dawać
dobre dary dzieciom waszym: Iakoż daleko wlecey Ociec
wasz niebieski da Ducha S. tym którzy od niego prośzą

117. Pytanie.

Czego do tej Modlitwy potrzebáktoraby
sie Bogu podobáł, y żeby od niego
była wysłuchána?

Rz.

Abysmy od samego prawdziwego Boga / kto-
ry sie w słowie swoim obiaćwil / tego wszystkiego
czego od siebie żadać rozkazal / prawdziwa ser-
deczna chćcia żadali: Z prawego naszego niedo-
státku / y naszej nędzy wznáńcia / przed obliczem
máieřtatu Bózego / pokornie sie wniżáli: ná tym
mocnym gruncie polegáli; że nas Bog / chociaż
niegodne / dla Chrystusa iednak perwne wysłu-
cha / iáko to nam w słowie swoim obiecał.

Świadećwá Pisma świętego.

Abysmy od samego prawdziwego Boga)
Ioan. 4. v. 22. Wy chwalicie co niewiećcie, a myć chwali-
my co wiemy.

Tego wszystkiego czego od siebie) I. Ioan: 5.

V. 14.

7. 14. Toć ieść wśanie które mamy v Boga ; iż ieslibysmy
co prosili wedle woley iego, , słucha nas.

Ze nas Bog dla Christusa) Ioan: 16. 7. 23.
Zaprawde, zaprawde, powiadamci wam, o cokolwiek prosie
bedziecie oycu w imie moie, da wam.

Daniel 9. v. 17. 18. Wysłuchayże iuz teraz Boże nasz
modlitwy slugi twego, y prosby iego. DLA PANA. Abo-
wiem my nie osiagniemy modlitw naszych przed oblicznoscia
twoja wedlug sprawiedliwosci naszych, ale wedlug obfitego mi-
osierdzia twoiego.

Jako to nam obiecal) Matti 7. 7. 7. Proście-
i bedzie wam dano, szukajcie, a naydziecie, kolacie a be-
dzie wam otworzono.

Ierem: 29. v. 12. Wzywajcie mnie bedziecie, a poydziecie
drogami moimi. Modlic mi sie bedziecie, a wysłucham was.

118. Pytanie.

Ktore to są rzeczy ktorych od siebie za-
dadć roskazuje ?

Wszystkie tak duszne iak cielesne potrzeby / Kto-
re Pan nasz Jezus Christus w tey Modlitwie /
ktorey nas sam nauczył / zamknal.

119. Pytanie.

Ktora to ieść modlitwa ?

46. Nie-
działa.

Re. Oycze nasz / ktorys ieść / ic.

120. Pytanie.

Czemu roskazuje Christus abyśmy tak do Bo-
ga mowili ? Oycze nasz.

Aby zaraz na samy poczatku Modlitwy należąca
syno Boży wciwosc y dusznosc ku Bogu / w nas
pobudził / ktora Modlitwy naszej fundamentem

ma być : to jest : że Bog dla Chrystusa sstat dla
nam Oycem / y czego od niego prawdziwa wiara
ra żadamy / daleko mniej nam tego broni / niż
nam rodzice ziemskich dobr bronią.

Świadectwa Pisma świętego.

Matth 7. v. 9 10. *I ktoż ieśli, z was człowiek, którego ieśli
by syn prosił o chleb, izali mu poda kamień? Ieśli by o rybę
prosił, izali mu poda węż? Ieśli wy tedy będąc z tymi, v-
mieście dary dobre dawać dzieciom waszym; iakoż wieciey O-
ciec niebieski was da rzeczy dobre tym, którzy go proszą.*

121. Pytanie.

*Czemu przydano? Który ieśli
w niebiesiach?*

Rz.

Żebyśmy o niebieskim *Naiestacie* Bożym nie
podlego y ziemskiego nie pomyślali: do tego / a-
byśmy od iego wszechmocności / cokolwiek ieśli
duższy y ciążu potrzebnego / oczekiwali.

Świadectwa Pisma świętego.

Żebyśmy o *Niebieskim* Bożym *Naiestacie*)
Ierem. 23. v. 23. 24. *I mnieś żem ia ieśli Bog tylko
bliska, mowi Pan, a nie Bog z daleka? Możli sie człowiek
skryć gdziebych go ia nie wiaźiał, mowi Pan? Izali ia nie
napełniam niebą y ziemię, mowi Pan.*

Elsai: 66. v. 1. *Tak mowi Pan: Niebo ieśli stołca mo-
ia, a ziemia ieśli pednożek nog moich: gdzież tedy będzie re-
dom ktory dla mnie zbuduiecie? A gdzież będzie męysce
odpočzynienia mego?*

Dotego / abyśmy od iego) *Aktor: 17. v: 25.*
26 27. *Bog ktory stworzył niebo, świat, onże daie wszyt-
kim żywot, y oddech, y wszytko. I sprawił zjedney krwi*

wszytek

wszytek naroz-
mierzysz na
dozyszy gran-
przech żywie-

Rom: 10.

Greka, bo re-

ny go wysywa-

K

Rz. E

przod aby

wszytkich

drość / do

prawde m

Al potym

nowy / y

to by nas

zclzone / a

Day na

24. Pan tak

moicy, a mo

niech sie nie

chlubi, niech

zamiat, to ie

szd y sprawi

cham, mowi

Ioan: 17

meo mali b

wa Chrystu

wszystek naród ludzki, aby mieszkali po wszystkich ziem, zaniezyszy pewność i żalów, które przedrym posłanowił, zaożywszy granice mieszkania ich. Aby szukali Boga, aboniem przezeń żywiemy, y ruszamy sobą, y iestechmy.

Romi 10. v. 12. A niemaści roznie, ani Zydá, ani Greka, bo tenże Pan wszystkich bogaty iest na wszystkie, którzy go używają.

122. Pytanie.

Ktora iest pierwsza prośba?

47. Nie-

dziela.

R. Świeć się imię twoie. To iest. Day naprzód abyśmy cie dobrze poznali / y znaczna we wszystkich sprawach twoich wszechmocność / mądrość / dobroć / sprawiedliwość / miłosierdzie / y prawdę uważali / opowiadali / y wystawiali : Al potym / abyśmy wszystek nasz żywot / myśli / morwy / y uczyntki do tego zawię kierowali / iakoby nasświetle Imię twoie / dla nas nie. byto zelzone / ale raczej czcía y chwata obiaśnione.

Świadectwa Pisma S.

Day naprzód abyśmy cie poznali Iere: 9. v. 23.

24. Pan tak mowi : Niech się mądry nie chlubi z mądrości swoiey, a mocarz niech się nie chlubi w mocy swoiey, y bogacz niech się nie podnosi w bogactwach swoich. Ale ten który się chlubi, niechayże się tylko w tym chlubi, że nie poznat y zrozu miał, to iest, że ja iest Pan, który czynie miłosierdzie, sąd y sprawiedliwość na ziemi ; Aboniem w tym ja się kocham, mowi Pan.

Ioan: 17. v. 3. A teni iest żywot wieczny, aby cie samego znali być Bogiem prawdziwym, y ktoregoś postat Iezusa Chrystusa.

Al potym

A potym abyśmy wszyscy żywot nasz) Psal: 7 v. 8. *Vsta moje niechay będą napełnione chwałą twoją, sławą twą na każdy dzień.*

Psal: 115. v. 1. *Nie nam Panie, nie nam, ale imienia wi twemu daj chwałę, dla miłosierdzia twego, y dla prawdy twoiey.*

48. Nie-
dzielą.

123. Pytanie.

Która jest wtóra Prośba?

Rz.

Przydź królestwo twoie. To jest. Rządź nam tak Duchem y słowem twoim / żebyśmy się tobie im dając tym więcej poddawali: choray y pomnażay kościół twój: psuy sprawy Diabelskie y wszelką moc przeciwko maieństwowi twojemu wynoszącą się: obroć wniwecz wszystkie rady, które się przeciw słowu twemu wsteczynają: aż będziesz zupełnie y doskonałe królował / gdy się sstać nieść wszystko we wszystkich.

Świadectwa Pisma świętego.

Rządź nas słowem) Matt: 6. v. 33. *szukajcie naprzód królestwa Bożego, y sprawiedliwości jego, a wszystko rzeczy będą wam przydane.*

Choray y pomnażay) Psalm: 51. v. 20. *Obchodź się łaskawie, syonem wedle twoiey dobroci, a podobuń mury Ierozolimskie.*

Psuy sprawy Diabelskie) Roma: 16. v. 20. *A Bóg pokoiu zerze Szaradę pod nogami waszymi w rychle.*

49. Nie-
dzielą.

124. Pytanie.

Która jest trzecia prośba?

Rz.

Wadź wola twoją jako w niebie / tak y na ziemi. To jest. Daj abyśmy y wszyscy ludzie /

własney

własney wolej wyrzekłszy się/ twoiey wolej / kto-
 a sama iest świat / chęlitwie y bez wszelkiego
 semrania podawali się : A tak każdy z osobną zle-
 ona sobie powinność / wiernie y ochotnie odpra-
 powali / iako czynią Aniołowie w niebie.

Świadectwa Pisma świętego.

Abysmy się własney wolej wyrzekli) Matt: 16.

24. Ktoby chciał zaimną iść, niech się sam siebie zaprzy-
 weźmie krzyż swój, a zaimną idzie.

Tit: 2. v. 11. 12. Oświeciła się ona łaska Boża zbawien-
 a wszystkim ludziom, która nas naucza, abysmy zaprzasty
 nie pobożności, y świętych pożądliwości, erzeźwie, y
 rawniedliwie, y pobożnie żyli w terażniejszyem wieku.

Jako czynią Aniołowie) Psalm: 103. v. 21.
 logostawieś Pana wszystkim zastępy jego, którzyście są stu-
 mi jego, a czynicie dosyć wolei jego.

125. Pytanie.

50. Nie-

Która iest czwarta prośba?

dziela.

2. Chleba naszego powszedniego daj nam
 się. To iest. Dodaway nam wszystkiego / cze-
 o nam do tego żywota potrzeba : Abysmy przez
 poznali / żeś ty iest iedyne źródło / z którego
 wszystkie dobra płyną : y gdziebyś ty nie błogo-
 awit / tedy wszelkie nasze stáranie y przemysł /
 owsem twoie własne dary / nie powodzą się
 ani / y skutdzą. A przetoż daj abysmy rśność na-
 e od wszelkiego stworzenia odwrócić / w to-
 ne samym pokładali.

Świadectwa Pisma świętego.

Żeś ty iest iedyne źródło) Iacob: 1. v. 17.

Wszelkie

wszelkie dārowanie dobre, y wszelaki dar doskonały iest z g
ry zstępujący od Oycā swiātości.

Aktor: 14. v. 17. Y nie zāniechal (Bog) aby o nim
swiādectwa wiedzieć nie miano, gdy nam dobrze czynił / da
wając nam z nieba dżdże, y czaśy wrodzayne, napelniając po
karmem y radością nasze serca.

Ugdybieś ty nie błogosławil) I. Corint: 15
v. 38. Ale Bog daie mu ciało iako chciał, y każdemu nasie
niu, iego własne ciało.

Deut: 8. v. 3. Karmił cie Manna, ktoreieście dni ry
dni przodkowie twoi nie znali, aby cie nauczył: iż człowie
nie żywie w samym chlebie, ale też y w tym wszystkim co po
chodzi z wś pańskich.

Psal: 37. v. 16 Lepsza iest trochā sprawiedliwego
ā niż bogactwa niebożnych wielkie.

Uprzetoż day abyśmy wśność) Psal: 55. v. 23
włożye brzemie twoie na Pānā, a on cie podeprze, ā nie d
sie zāchwiać na wreki sprawiedliwemu.

Psal: 56. v. 12. Vsażąc Bogu nie sie nie boie, aby n
człowiek miał co wżynić.

Psal: 62. v. 11. Nie vsaycieś w krzywdzie dni w dra
pieśtnie, ā nie podawaycie sie w prożność. Iesliże przybi
dzie miētności, nie przykładaycie serca.

Psal: 146. v. 2. Nie vsaycie w Książetach āni w żac
nym człowieku, w którym niemaś ratunku żadnego.

51. Nie-
dział.

126. Pytanie.

Ktora iest piata prośbā? R.

Odpusć nam winy nasze / iako y my odpuszcza
my naszym winowaycom. To iest. Nie poczyta
nam niedzym grześnikom / wszystkich grzechow
naszych / y tey nieprawości / ktora y teraz w na

trwa/

rwia/ dla krwie Chrystusowej: iako też y my to
 ąści twej świadectwo w sercach naszych poczu-
 wamy/ że stale przedsięwzięcie mamy/ wżytym
 torzy nas obrażali/ z serca odpuszczając.

Świadectwa Pisma świętego.

Nie poczytay nam dla krwie Chrystusowej)

Psalm: 51. v. 3. 9. Zmiluy sie nademną Boże według mi-
 łości twojej, a według wielkiej łitości twojej, zgladź nie-
 równości moje. Oczyszczyć mnie łopem, y będę ochodożon, omy-
 eż mnie, a nad śnieg będę wybielony.

Ioan: 14. v. 6. Nikt nie przychodzi do Oycy, tylko
 przez mnie.

Ioan: 2. v. 2. Oni iest vblaganiem za grzechy nasze, a
 iest tylko za nasze, ale też za grzechy wszystkich świat.

Jako też y my to stale) Matt: 6. v. 14. 15.
 Bo iestli odpuscicie ludziom vpadki ich, odpusti wam też O-
 ciec on wasz niebieski. Ale iestli nie odpuscicie ludziom ich,
 y Ociec ci wasz nie odpusti wam vpadkow waszych.

12. Nie-

127. Pytanie.

dział.

Ktora iest szesta prosba?

Rz.

Nie w wodę nas w pokuŝenie / ale nas zbaw
 ode złego. To iest. Ponieważ z przyrodzenia tak
 ndli y słabi iestefmy / iż y przez minute ostać sie
 nie możemy; a glowni naszym nieprzyiaciele/szatan/
 świat/ y własne nasze ciato/ wstawiczenie na nas
 szturmuia/ ty nas wspieray/ y Duchą twego mo-
 ca posilay/ abyśmy w tym boiu duchownym/ nie
 swankowali: ale tak dlugo sie tu potężnie opie-
 rali / ażbyśmy zupełne nadoŝtatek zwycięstwo o-
 trzymali.

swiade-

Świadectwa Pisma świętego.

Ponieważ z przyrodzenia) Ioan: 15. 5. 5.
Bez mnie nic nie możecie.

Psal. 144. v. 4. Człowiek jest podobny próżności.

Psal. 103. v. 14. On zna iżechmy my proch.

Al główni nieprzyjaciele) I. Petr: 5. 5. 8.
Bądźcie trzeźwi y czujcie ; abowiem przeciwnik nasz Diabeł,
iako lew rycząc, krąży szukając kogoby pożarł.

Galat. 5. v. 17. Ciało pożąda przeciwko duchowi,
duch przeciwko ciału ; a te rzeczy między sobą przeciwne są,
abyście nie czynili tego co byście chcieli.

Ty nas wspieraj) Matt: 26. 5. 41. Czujcie
a modlcie się ; abyście nie weszli w pokusę : Duch ci jest che-
tny, ale ciało mdle.

Alc tak długo się im potężnie) I. Thes: 5. 5. 23.
A sam Bog pokoju niech was poświęci zupełnie, a duch was
cały y dusza, y ciało bez nągánienia w przyszcie Pana naszego
Iezusa Chrystusa, niechay będą zachowane.

128. Pytanie.

Iakóż Zamykasz twoje Modlitwe ? R.

Abowiem twoje jest królestwo y moc y chwata
na wieki wieków. To jest : Wszystkiego tego o
ciebie żądamy : iż ponieważ y Królem naszym/
wsechmogacym jesteś/ wszystkiego nam też/
chcesz y mojesz dodać. Al o to wszystko dla teg
prosimy/ żebyż zrad/ nie nam; ale imieniowi two
mu świętemu wszystką chwatą oddana była.

Świadectwa Pisma świętego.

Iż ponieważ Królem naszym) Rom: 10. 5.
; 1. 12. Pismo ś. powieda: Wszelki kto wen wierzy, pobawia
nie będzie

nie będzie: abowiemci ten Pan iest bogaty, na wysytkie kro-
czy go wzywając.

2. Petr. 2. v. 19. Vmieć Pan pobożne ludzi i pokuſzenia wy-
pawii.

Alto wszystko dla tego proſiemy) Ioan: 14.

v. 13. O cokolwiek tedy będziecie proſić w Imie moje, to
uczynię, aby był wielbion Ociec w Synu.

Hier. 33. v. 8. 9. Oczyszczę ie od wszelakiey nieprawo-
ści ich, którą przeciw mnie zgrzeszyli, y przepuſzczę wysytki
żalostiam ich, którymi obrażili me y obruſyli. I ſłanę ſie
ninie chwałę, radoſcią y ſławę, y wielmożnoſcią przed wyſy-
kami narody, którzy uſłyszę wszystko dobre które ia czynię i
imi: y vleknę ſie a żądzą ſłyſząc o ſczęſcieiu ich, y o pokoiu
który uczynię nad miaſtem.

129. Pytanie.

Co znaczą to ſłowo

A M E N.

Rz.

Rzecz perwona y niepochybna być. Bo Modli-
wa moia daleko perwniej od Boga iest wyſłu-
chana / niżeli ia w ſercu ſwoim poczuwam / że te-
go wszystkiego wprziymie pragne.

Owiadectwa Piſmá ſwiętego.

2. Corint. 1. v. 20. Ile iest obietnic Bożych w nim (to
ieſt, w Chryſtusie) ſę Tak, y w nim AMEN, ku chwale Bożej
przez nas.

2. Tim. 2. v. 13. Ieſli ieſteſmy niewiernemi, wſak oż-
on rwna wiernym, zaprzec ſamego ſiebie nie może.

Koniec Pierwey Czeſci Katechizmu.

R E G E S T R
S Z C Z E G V L N Y
*Słow, y rzeczy, tychże obudwu Ká-
techizmow podług Liter dla łatwieyszego
znależenia.*

A.

- Adam grzechem swoim wnedze współstek naród ludzi i w.
prowądził 27. 28.
Amen co znaczyć? 142.
Athanazjuszowe wiary Rátholickiey wyznánie. Pátrz w
4. Części/ o Wierze.

B.

- Bab sie radzić czárniacych / Bog załazał pod przelec.
twem III. 112
Báwochwałstwo co iest? 113.
Bog iedney istności iest trzech osob 1. 2. 42. 43.
w Boga Opcá wierzyć co iest? 43. 44.
Bog Dziec iáko Pána Chrystusowym / iáko nášym iest
Opcem? 44. 54. 55.
Bog nie czyni kázydy kázac pelnić zákon niepodobny
teraz ku wypełnieniu 29.
Bog káże grzechy i sprawiedliwości 29. 30.
Bog będąc miłosiernym iest sprawiedliwym 30. 31.
Boga nie mieć cudzego co to iest? 113.
Bliżniego miłować co to iest? 123.

C.

- Chrystus co iest? 3. 34. Czemu Synem Bożym? 55.
Czemu Chrystusem? 51. 52. 53. Czemu Pánem nášym?
56. Czemu Jezusem? 49. Czemu sie stał człowie-
kiem będąc Bogiem? 3. o poczęciu iego co mamy wie

rzyc? 56.
wierzy
mu my
mierci i
mu zna
iest 366.
67. Pojs
práwicy
póciéha
Chleb y W
przyrod
Chleb cze
Chrześcián
Chrześcián
Chrześcián
Ciało Pána
Co to iest
93. San
go pojsu
19. 20. G
dác ie ku
sie chleb
tu ná ziem
lem święt
wamy sie
Głowiek d
iego stada
obawieni
Garnok sie
Cudzołostw
dobrowoln
dobre wczyn
cjafta wst
Daplate z l

R E G E S T R.

- rzyc? 56. Pożreć tego? 58. o Mce iego co mamy
 wierzyć? 59. 60. 22. 22. Czemu pogrzebion? 62. Cze-
 mu my vmieramy gdyż on za nas vmarł? 62. Pożreć s.
 mierci iego 63. Czemu aştapil do piekła? 63. 64. cze-
 mu zmartwychwstał? 64. 65. Wştapil do nieba/co to
 iest? 66. Jaki z nami iest choć wştapil do nieba? 66.
 67. Pożreć wniebowştapienia iego 68. Siedzi na
 prawicy Bożey co iest? 69. Na sad że przypdzie co za
 poćiechą iad? 70. 71.
 Chleb y Wino w Wieczerzey s. nie przemienia sie w
 przprodzone Ciało Chrystusowe y w Krew iego 96.
 Chleb czemu Ciałem swoim nazwał p. Chrystus 97.
 Chrześcianina nazwisko pierwsze niż Kacoliká 9.
 Chrześcianin prawdziwy ktory iest? 1. 2. 53.
 Chrześcianinowi co należy vmieć? 3. 41.
 Ciało Pana Chrystusowe iest potarm duşny 18. 92
 To to iest Ciała Chrystusowego pożywać y Krew iego pić
 93. Sama wiara bywa pożywana 19. 94. Samo ie-
 go pożywanie y Krewie pićie ywot wieczny sprawuie
 19. 20. Gdzie obiecał Pan Chrystus tał duşom naszym
 dać ie tu pożywaniu/ iako rełom y všom naszym daie
 sie chleb s. łamany? 95. Choć iest w niebie przećie my
 tu na ziemi sprawa Duchá s. przez wiare y iego Cía-
 lem świętym tał sie łączamy/ że ciało z ciała iego aşta-
 wamy sie. 93. 94.
 Słowiek dobrym iest od Boga stworzon 1. 26. vpadet
 iego ślad? y iako złym go/y narod ludzki wćzynil 27. 28.
 Zbawienie iego ślad? Patrz/Wybawienie.
 Czarnoksięstwo y czarowanie/zakazane od Boga 112.
 Ludzjośstwo/ tałże y przy nim co sie łącząnie? 126.

D.

- Dobrowolność naszą tpltó z Duchá świętego 28.
 Dobre wćzynki ktore są? 110. Nic nie zasługuia ani sa
 czaştka vsprawiedliwienia nášego przed Bogiem 82.
 Zapłate y łaski biora? 82. Czemu ie iednak koniecznie

REGESTR.

Chrześcianinowi prawemu potrzeba czynić 106.
o Duchu świętym co mamy wierzyć? 71. 72. 42. 43.
Duchem świętym być omytym z grzechow co iest? 87.
Duszą wiernego iak przedko z ciała wychodzi / tak przedko
do Chrystusa przechodzi 76. 77.

E.

Ewangelia s. o wybawieniu naszym iak dawnaz 37. 38.
y komu to wybawienie opowiada? 39. Summa
Ewangelicy s. 41. o Ewangelicy vsługi zpi maia stu
dzy Bożp 121.
Ewangelicy czemu v. pwaia słowa / Troycy S. patrz w
Przedmowie do Chrześcianskiego człowieka ku kościu.

G.

Gniew iest żrzdlem zaborstwa 124. 125.
Grzech pierworodny abo pierwszego człowieka pierwszy
co iest? Ktora przyczyna iego y skutek i y karanie? 27.
28. 29. 30.
Grzechy tak pod Starym iako y pod Nowym Testamen-
tem bedacych wiernych odpuszczone sa dla Krwie
Chrystusowej 41.
Grzechow odpuszczenie iuz doskonale iest sprawione na
krzyżu od Chrystusa Pana ofiara Ciała iego 98. 99.

I.

Jeżusem czemu sie jowie Chrystus? 49.
w Jezusa ktorzy nie wierza Chrześcianie! 50.

K.

Katholicka wiara prawa ta sama byla / wierzyć Troycy
w iedności / a iedności w Trocy. Patrz w 4. Czesci / o
Wierze w wyznaniu Athanazyjskowym / y Synodow
Generalnych Czterech. Za Katholiki ci sami byli w k-
sęp miani. Tamże
Kielich Krwie Pańskiej w ksyfym wierzącym z posta-
nowienia Pana Chrystusowego y nauki Apostolskiej
należy 15. 95.
Klucze Królestwa niebieskiego / co y ktore sa. 102. Za-
kim spo-

kim spo-
o Kości-
do Kości-
ności iest
Krzyż s. c
omyciu
sua 88.
la dzia-
Krwia Ch-
to iest i

Łościeńni

Miara nie-
Moneta fi-
Ministron
Modlitwa
iest pot-
rzeba i
Msa Papi-
stey

Taklad na-
Uawrocen
Nedza cilo
Uiedziel
Obraz Boz
Obrazem s
Obrazu słu-
Obrazow z
Chrześci-
O odpuszc-
Odpuszczen
ie przy s
Opactzynob-

REGESTR.

106. tym sposobem sie nimi niebo otwiera zc. 103. 104. 105.
 72. 42. 43. o Kościele s. co mamy wierzyć? 73.
 87. do Kościoła na słuchanie słowa Bożego chodzić powin-
 121.
 76. 77. Arzest s. co jest/ y kto go wstawił? 13. Wpomina nas o
 omyciu Krwia Chrystusowa 86. Sam to czyni P. Chri-
 37. 38. stua 88. Czemu sie nazywa omyciem grzechow 89. Dgo-
 Summa la działom Chrześcijańskim nakazy 13. 14. 90. 91.
 maia su Krwia Chrystusowa y Duchem świętym być omytym co
 121. to jest? 87. 88.

L.

Łościec niesprawiedliwy y lichwa 128

M.

124. 125. Miara nie równa 128.
 125. Moneta fałszywa Tamże.
 27. Ministrom opatrzenie wieczne powinno za ich praca 125
 Modlitwa Pańska/ y iey części abo rozdział 11. 12. Czemu
 Testament jest potrzebna Chrześcijańom? 133. y czego do niey po-
 41. trzeba 134. Wykład iey dostateczny 135
 98. 99. Msa Papięska iak rożna jest od świętey Wieczerzey Pań-
 98. 99. skiej 98. 99.

N.

Nakład na chwale Bożę powinny 121.

49. Nawrociecie/ patrzyć; Połuta

50. Niedza cżłowieczę co jest y ślad? 24. 25.

Niedziela. O. 120.

Obraz Boży w cżłowieku pierwszym co był 26.

Obrazem sie wyrażać y czcić Bog zallowa 113. 114.

Obrazu stworzenia iako sie nie godzi czynić ani mieć 114

Obrazow zgola żadnych w Kościele nie godzi sie mieć

Chrześcijańskim/ choc iako Książ prostych ludzi 115.

O odpuszczeniu grzechow co mamy wierzyć 75.

Odpuszczenie albo rozgrzeżenie z grzechow/ iako sie dzie-
 ie przez ługi Boże 102. 103. 104. 26.

Opatrność Boża co jest y w czym? 45. 46. 47. Pożytek
 21 3 tey na

REGISTR.

tey nauki

47. 48.

P.

- Pisma s. maia w sobie skuteczna nauka zbawienna 116.
 Poiecha iedyna Chreścianańska ktora jest? 21.
 Poluta co jest / y ktore częsci iey sa? 108. 109. Bez po-
 kuty żaden złośnik nie może być zbawion 107.
 Pomsta żalazana 124
 Posrednik a iakiego szukać nam potrzeba? 34. Cemu do-
 giemy człowiekiem ma być? 34. 35. 36. Sam Pan
 Christus taki jest tylko 37.
 Pożądliwości iakiey Bog żalazuje 131.
 Przykazanie Boże od żadnego człowieka nie może być
 wypełnione 7. 25. 131. 132. Cemu iednak o nim
 potrzeba wiedzieć 7. 8. y czemu Bog niepodobne przy-
 kazuiac nie czyni trzwydy człowiekowi 29. Cemu
 ie przecie tak pilnie y stródze opowiadać każe 132.
 o Przysiedze nauka dostateczna 116. 117. 118. 119.

R.

Rozgrzeszenie pasterkie co jest y iako sie dzieie? Patrz o
 kluczach Królestwa niebieskiego.

S.

- Sabat albo Niedziele świecić co jest? 120
 Sakramenta abo swiatości co sa 84. y wiele ich? 13. 86.
 Do iednego cplu z Słowem Bożym zmierzają 85.
 Sad Pana Christusow ostatni iako nas ciepi? 70. 71.
 Siedzenie na prawicy Bożej co jest? 69. pożytek iego 70
 Społeczność swietych co jest? 74. 75.
 Sprawiedliwemi iako iestefiny przed Bogiem 79.
 Summula nauki Apostolskiej o s. Wiecejzey 17. 26.
 Wiadectwa fałszywego Bog żalazuje czego przypym
 żalazuje 26.
 Stworzenie człowiecze pierwsze iakie bylo? 130.
 Synami Bożymi iako my / a Pan Christus iako Synem
 iednorodzonym Bożym? 12. 55. 64. 65.

Troycę

Troycę s.
 mi albo
 ści Kach
 ściep / w

Dsprawied
 to sie sta
 twierdzi
 ni swow

Wiatra zbaw

2. 84. C
 Jako w
 zbawien
 na przy
 czemu / y

Wdziecznoś
 iako?

Wybawieni
 dne seżer

przez tate
 byl prawy

wybawier

Wiecejza s.

Christus

to sie nie

nia sie w

Czemu sie

a Wino K

micą 98. c

puszczeni
 iey y cyle

Pola Boża

REGISTR.

T.

Troycę świętą wyznawający Prawymi sami Kacholikami albo Chryścianami zwani. Pátrz w czwartey Czeski Káthechyzmu w Tytule / o Wierze s. Chryścianstwie / w Athánázjuszowym y 4. Synodow wyznaniu.

V.

Ospráwiedliwienie náše przed Bogiem co iest? 78. Jáko sie stawá 79. S samey wiary / iáko y czemu być twierdzimy 81. Niez rozpntow. 82. Náuká tá nie czy ni swowolnych Chryścian 83.

W.

Wiárá zbáwienna co iest? 39. 40. 41. S kád pochodzi? 2. 84. Sumná iey 41. 42. Pozytek 78. Czeski iey 42. Jáko w nas nie iest doskonála / á wšakže prawdziwá y zbáwienná? 10. Jáko do iey doskonałości y pomnożenia przychodzi? 11. 84. Samá wiárá vspráwiedliwíá czemu / y iáko? pátrz / O vspráwiedliwieniu.

Wdzieczności powinniśmy Pánu Bogu zá wybáwienie / y iáko? 106. 107.

Wybáwienie człowiece przez co? 32. Przez nas ani žádné sčzere stworzenie niepodobne 32. 33. Lecž tylko przez táłowego / ktoryby y człowiektem / y Bogiem był prawym 34. Przyczyny tego 35. 36. Komu služy wybáwienie przez Christusa? 39.

Wiečerzý s. Pánska co iest? 14. Ostawá iey sam Pán Christus 15. Summowná o nieynáuká 17. 18. 20. Jáko sie z niey vpevniamy o zbawieniu 92. Nie przemienia sie w niey chleb w istorné číálo Christusowe 96. Čemu sie w niey chleb zowie Číálem Christusowym / á Mino Krwia iego? 97. Wiečerzý s. á Mšey roznica 98. 99. Ktory do s. Wiečerzý máia być przypuščeni 100. A ktory nie máia być 101. Pozytki iey y cyle 15. 19.

Dola Božý Ktora pelnić mamy / y Ktora iest? 128. 109.

oaton

REGISTR.

Z.

Zakon Boży który iest: 111. Summa iego 25. Wykład
iego dostateczny 111. 112. 113. 26. ostatkã pátrz w slo-
wie; Przykazania Boże.

Zbawienie człowieka stad. Pátrz: Wzbawienie.

Zmartwychwstanie Pána Chrystusowe 64. 65.

Zmartwychwstanie nasze iako nas cieszy: 76. 77.

O żywocie wiecznym náukã iako nas cieszy: 78.

Koniec Regestrow Kátechizmowych.

Popraw tak ná kárcie 9. Syná iego iednoroz-
dzonego/ przyday/ Pána nášego. 17. ná odrzu-
pienie/ przyday / y. 36. ná samym cieie / czytay
ná swoim cieie. 96. Jednym ciátem / przyday
wprzod/ iednym chlebem y iednym ciátem. In-
ne omylenia dobry y bázny czytelnik łatwie
sam popráwi.

Wtóra część katechizmu
Chrześcijańskiego
Wiel. Księstwo Litew.

Wtóra część partu-
stów dowodów y
dowodów.

DOM
STER
ZNAC
PIE

Do G

byśmy r
acy / ch
nia iego
łości ie
rzenia
drzech
yż don
sybretán
wa zna

✻ ✻ ✻

DOMOWEGO PA-
TERSTWA Z ZNA-
ZNACZENIEM TYLKO
PIEŚNI Y MODLITW ICH

Formá krotka.

Do Goſpodarza Chrzeſciánſkie-
go nápomínánie.

NJedz o tym Goſpodarzu
Chrzeſciánſki / Iż tá ieſt
wola Pána Boga náſzego;
byſmy wſzyſcy ludz ie ná ſwiecie be-
cy / chodzili według wole y przyka-
nia iego ſwietego / w boiaźni / y w
łóſci iego ſwiete y / bez wſzeláti ego
rſzenia. Záczy m tákowa ma byc w
orzec Chrzeſciánſkich ſpráw :
yż domy Chrzeſciánſkich ludzi ſa-
ybytkámi Bożymi. To zaś potym
wa znáć / g dzie ieſt ſpráwá podług

✱ ✱ ✱

przystoynego y pobożnego rzędu/ iako
 Apōstol ſwięty mowi: To ieſt; gdy
 goſpodarz chrzeſciański/ktory ieſt Pa-
 ſterzem domowym / owa Biſkupem/
 iako Auguſtyń mowi; dziatki y czełada
 te ſwa wiedzie ſwoim przykładem y
 napominaniem ku pobożności, ku
 wzywaniu imienia Pańskiego / ku
 dziekowaniu za dobrodzieyſtwa Pań-
 ſkie. Z takim goſpodarzem pewnie
 Pan Bog mieſzka/ y nad iego domem
 błogoſławieństwo iego zawiſze ieſt. A
 to wſzytko iednak przez Jezuſa
 Chryſtuſa Pana naſzego. Prze-
 toż y ty tak czyn: A Pan
 Bog zawiſdy z toba
 będzie. Amen.

Náp
 darsk
 wy
 te

Gdy win
 pielbić imi
 ntłości / 3
 at duſzne
 ſy czynić /
 wego mile
 Taprzo
 niu niebieſt
 ſkiego: że
 poie Boſt
 upienia na
 go iednoro
 potepienia r
 drow iego r
 wſzych cza
 pewnia/ y
 Potrzećie
 wa poſwia

Nápomínánie Gospo=

dárskie, ku Modlitwam Domo-
wym, do cželadki y do dzia-
tek zc. gdy ráno wstana.

Dziatki miłe/gdyż sie táf Pá-
nu Bogu Oycu nášemu Tłiebieſcie-
mu ſpodo báto : Że nas ſpolecznie
zgromádzić raczył / w tym domu :
tędy winniſmy ſpolecznie záwždy chwalić / y
mielić imię ſwiete iego; dziełuiac iego ſwiete y
miłóſci / zá iego niewymowne dobrodzieyſtwa /
iáť duſzne iáť y cielesne / ktore on nád námi ra-
cił y czynić / nigdy nieprzeſtawiać : Przez Syná
ſwego miłego Jezufa Chriſtufa.

Náprzód tedy dziełować mamy Oycu náſze-
mu niebieſkiemu/zá dobrodzieyſtwo Stworzenia
náſzego: że nas raczył ſtworzyć ná wyobrażenie
ſwoie Bofkie. Potym/zá dobrodzieyſtwo Oda-
wienia náſzego: Iż nas/ zſtawſzy Syná ſwo-
go iednorodzonego / zátráconych z wiecznego
tępienia wybáwić raczył; á to przez nadroſſka
rew iego nas wykupiwoſzy. O czym nas dzie-
łuyſzych czaſow / miłóſiennie przez ſłowo ſwoie
wewnia/ y te táſte ſcjo drobliwie podawa.
Potrzećie/ Dziełować mamy y zá dobrodzieye-
wa poſwiecenia náſzego: że nas raczył przez

Duchá świętego odrodzić w nadzieie żywota wiecznego / á to przez głos ś. Ewangelieyi Uprawniając nas jesteśmy sa Synami y Cerkami Bożymi / á dziedzącami królestwa niebieskiego / przez Páná nášego Jezusa Chrystusa.

Poczwarte / Dziękować mamy Bogu Oycu naszemu : iż nas w Opátrznosci swey prawi Oycowski / iáto przez wszytek wiek żywota nášego / ták y przez tę noc przešła / aż do dnia dziedzącego zachować raczyi od wszego złego ; á z łaski swey Oycowskiej / dla Jezusa Chrystusa Páná nášego.

A to Dziękczynienie naše Bogu Oycu niebieskiemu troiákim sposobem od nas ma być pokazywane.

¶ Naprzód Wiara : to iest gdy to w sobie czuiemy / iż nie z naszej godności / nie z naszej prace / ani hojności tu żywiemy : ale z Pánstkiej opieki / y iego świętey opátrznosci. Ták / iż to zároveň wyznąć musimy : że Pan Bóg sam iest studnica wszytkiego dobra nášego ; á i my nic od siebie nie mamy / tylko grzech : Bo o niego samego wszytko dobre bierzemy.

Powtore / Uczynkiem mamy dziękczynienie czynić Oycu niebieskiemu : to iest ; Sercem y wstawiąć / y przyznawać przez wstawianie wielmożnych spraw dobroci Pánstkiej iego. Czego dosyć iáśnych przykładów w Psalmiech Dawida Króla y Proroka ś. Ktoreg iestátem tu chwale ták dobrotliwego Páná po

budząc

budząc się mamy. ¶ Potrzebie/ Ma-
my dziełczynienie czynić Bogu naszemu/ samym ra-
zywaniem dobrym iego wielkiej dobrotliwości.
To iest/ gdy nam daie dobre zdrowie on sam Bog
naś/ tedyć ie powinniśmy trawić w pobożności/
w sprawiedliwości/ y w trzeźwości/ a w wszel-
kich notach Chrześciańskich. A gdyż Pan Bog da-
wa majątności / tedyć nimi podług iego swieter-
woley Rządować mamy: Bo za takim Rządunkiem
dzie błogosławieństwo iego / z ich przynnoże-
niem. A iż w Kredzie Apostolskiej/ w Bogu
Oycu/ w Synu iego milego / y w Duchu s. wie-
rzymy/ a wierząc wyznawamy: Przetoż też przy-
jęz wierzę dobrodziejstwa tegoż Boga/ Oycu y
Synu iego iednorodzonego / y Duchu s. wysta-
wiać/ za nie dziękujemy/ pokornym y uniżonym
sercem tak mówiac:

¶ Bądź tobie cześć y chwala Boże Oycze/ zc.

¶ Bądź tobie cześć y chwala Pánie Jezu/ zc.

¶ Bądź tobie cześć y chwala Boże Duchu/ zc.

Patrz też Modlitwy o Trojcy przenaświeta-
śey w Pieśniach. A 20.

Atym Gospodarz w ten sposób be-
dzie mówił do czeladki swej.

¶ O dziełczynienie / działki me mile/ które-
śmy teraz czynili Pánu Bogu naszemu
niebieskiemu/ Oycu/ Synowi/ y Du-
chowi

PASTERSTWO

chorwi światemu/ iest przygotowaniem ku drugim dobrodzieystwom Boga naszego. Abowiem iako wdziecznym bywają przynajane; tak zaś niewdziecznym bywają odeymowane.

Aprzetoż podziekowaćszy za przeszłe / ieszczeż o przyszłe dobrodzieystwa/ wdajmy się/ teraz do majątku Boga naszego. Pokornymi tedy/ y wierzonymi/ a wiernymi naszymi modlitwami będziemy prosić iego świętey dobroci; aby nas dnia dzisieyszego / y przez wszystko wiek żywota naszego w łasce swoiey zachowywać raczył/ tak; żebyśmy ten dzień strawić mogli/ ku chwale imienia iego świętego/ chodząc y sprawując się wiernie y pobożnie w powołaniu naszym: a iżbyśmy też mogli służyć we wszystkim dobrym bliżnim naszym.

Prośmy też Oycę naszego niebieskiego / aby między nami pomnażał królestwo swoje/ tak; żeby on nas sam rządził/ y sprawował słowem swoim iakobyśmy byli posłuszni iego rozkazaniu świętemu.

Nakoniec prosić będziemy Páná Boga naszego za wszystko Zbor chrześcijański; aby go on w wszystkim błogosławić raczył/ broniąc go od wszystkich nieprzyjaciół iego tak duchnych/ iako y cielesnych: a zachowywając go we wszystkim dobrym. 2. Każdemu osobna/ aby raczył być ku wspomózeniu chorych aby raczył być lekarzem; smutnych pocieszeniem; podrożnych strożem; wdow y sirot opiekunem.

Funem.

Funem; nieplodnych rozmnożenie; brzemiennych
rozwiązaniem łaskawym; żywych sprawca; umie-
rających wodzem do żywota wiecznego; dobro-
dzieiom naszym obfita nagroda za ich dobro-
dzieystwa. Te wszystkie prośby będziemy czy-
nić/ nie w nadzieie naszego modlenia/ albo wy-
chania; ale w nadzieie miłosierdzia Oycy nasz-
go niebieskiego/ y w nadzieie zasługi y przyczyny
Syna iego iedynego Jezusa Chrystusa.

Wszakże aby tym sprawniemy były serca na-
sze ku modlitwie/ potrzebą nam w przod obaczając
przy modlitwie świętey Chrześcijańskiej pięć rze-
czy. Naprzod/ wola a rozkazanie Boże; który tego
po nas chce/ y to nam rozkazuje/ abyśmy się iemu
modlili. Do czego nas przez Dawida s. wiedzie
mówiącego w Psalmie 50. Ofiaruy Bogu ofiarę
chwaly: Potym sam/ toż przez tegoż tak mówiące:
Wzyway mnie czasu utrapienia/ a wyrwę cię a ty
mnie ucieisz. A Syn Boży mówi w Mattheusza w
7. Proście a będzie wam dano; szukajcie a nay-
dziecie: kłóćcie a będzie wam otworzono. Wiec
w Psalmie 145. Bliżki jest Pan (mowi Dawid
s.) wszystkim/ ktorzy go wzywają w prawdzie/
czyni wolej dosyć tych ktorzy się go boją/ a wy-
słuchywa wolania ich/ y zachowywa ie.

Potym/ przy Modlitwie mamy obaczając z pil-
nością obietnice Boże/ za ktorými obiecuie proś-
by nasze wysłuchając: O czym nas Syn iego miły
wpewnia/ mówiąc w Mattheusza w 7. Proście

á weźmiecie : A n tegoż w 18. O co zezwola dwa
 albo trzy na ziemi / á prosić beda / sstanie sie im
 od Oycá moiego. Wiec v Lśaiášá s. w 65. roz-
 dziale. Pierwcy / mowi / niż ząwołáia ku mnie /
 ozowe sie im ia : nie przestána ięścze mowić / á ia
 wysłucham.

Potrzebie / Miewmy ná bąciności wiäre / że-
 byśmy nie w nadzieie nášey godności / y wielo-
 mowności modlili sie ; ále w imie Pána nášego
 Jezusa Chrystusa / ktory nam ięst droga do Boga
 Oycá / wbląganiem zá grzechy náše / y pokryciem
 nášey niegodności. Táka tedy wiäre miewmy
 ku Pánu Bogu / iż on chce wspomóc / wysłuchác /
 y ráutowác iáko náášćáróšy Oćiec ; Vmie / iáko
 sam náymedršy ; A moze / iáko Pan wšechmogá-
 cy : Náđ to y widži / y wie wšytkich potreby
 wšyſtkie / ktorych niť inny oprócz niego nie wie /
 áni teź ráutowác / álbó dáć moze im wspomóženia.
 Przeto kto z táka wiára do niego przychodži / ten
 sie w prośbie swey nie ofuka ; Ktora táka wiára
 ra ludzic Chrześćiáńscy prawdziwi / sa rozni od
 wšech bálwochwalcow : Bo oni do iednego sie
 Boga stworzyciela wšech rzeczy wćiekáia ; á ci do
 stworzenia rozmaitego od stworzyciela wćiekáia
 sie w potrzebách swoich. Dłaciego teź ná sumnie
 niu tátoroi żadney póćiechy nie máia. Bo / że wiára
 żadnemu stworzeniu nie náleży / tylko sámemu
 stworzycielowi Bogu Oycu / y Synowi / y Ducho-
 wi s. cc Chrzeſt ſwíety iáśnie ſwíadczy ; Prze-
 toż teź

toż też/ oprocz tego żadne stworzenie by nas wiet-
 sze/ ani ma / ani być może zbawienie w Modli-
 twie wywołane. Znów przeklęty każdy/ktory na-
 dzieje (wysłuchania albo zbawienia) pokłada w
 człowieku/ mówi Prorok Jeremiaś w 17. Roz-
 dziale; a błogosławiony ten wśleki ktory wzywa
 Imienia Pańskiego y dufa w nim.

Poczwarte / Miewmy y to na baczności / aby-
 smy zawsze porządek ten w Modlitwie zachoo-
 wywali/ktorego nas nauczył Pan Chrystus; jeby
 smy naprzód szukali Królestwa Bożego / y sprá-
 wiedliwości jego / a potem rzeczy tych ktore nam
 służą ku temu żywotowi doczesnemu. Wszakże /
 podawiając to na wśzechmocna wola Dycá swe-
 go niebieskiego/ktory nas przedzey wysłucha/gdy
 się w prośbach naszych / na jego wola spuszczać
 będziemy. I. Ioan. 5.

Popiate / Tego też przy Chrześciańskiey proś-
 bie nie zapamietywamy : Jebyśmy się prożnym
 wielomowstwem przed Pánem Bogiem popisó-
 wać niechcieli/modlać się iemu podług pewnych
 modlitw liczyli;albo też z zakrwawionym sercem.
 Gdyż iáko ona jest rzecz obłudnych Sárizeuszów;
 tak zaś tá/ niebożnych Ráimów. Niechciejmy
 też być onymi ktorzy w modlitwach swych radzą
 Bogu/ kiedy/ y iáko ie ma wysłuchać : ale raczej
 żadaymy pomocy Ducha świętego/ ktory dopo-
 maga krewkościami naszym. Abowiem tego/ co
 byśmy prosili/ nie wiemy/ ale sam Duch świę-
 ty prosi

PASTERSTWO

ty prosi za nami wzdychaniem niewymownym.
Bo nas wzbudza y serca nasze wiedzie ku czynie-
niu modlitw/ wedle potrzeby naszej/ y wedle wo-
ley Bożej. Rom. 8.

Mając tedy w sobie y czując tego Ducha Oyc-
cow/ iego/ y Synowskiego/ iako działki niego-
dne Oycu naszemu naymilościwsiemu/ przez Pos-
rzednika/ y modlitw naszych Osiarowitka iedy-
nego Jezusa Christusa Pana naszego/ wiara pra-
wdoma y nadzieia stateczna w iego Boskie słu-
by y obietnice/ nakaznie wpożyczamy się/ naprzód
śpiewając/ a potem wstanie modląc się iemu.

PIESNI PORANNE.

1. P I E Ś N.

Naczyj nas dziś wspomoc Panie/ ić. Patr-
z w Pasterstwie Zborowym Pieśń 5. poranna.

2. P I E Ś N.

Ołoierny Boże Oycze / ić. Tąmże Pieśń
4. I innych tąmże patr-.

3.

Psaln którykolwiek, albo Pieśń według potrzeby
y czasu śpiewać się może.

4.

Wyznanie wiary Apostolskiej; wierze w Boga, ić
5. Zątym.

5.

Zárym pokleknawszy Zátpiewáia; Oycze náš
Duchem swym swietym: ic. Pátrz támje w
poránných przed Kazániem Pieśni 2. Albo inných
támje.

Zátym

Wstawšy Gospodarz / rzeknie: I; Piśmá
swiate powiádaia / że tenże Duch swiety
Pánstí, nie może nigdy wytrwáć przy złośliwey
dušy: A my to ná sie záwždy wyznáwáć musie-
my; ješmy sa uštáwicznie grzešni / przeštepcy wo-
ley / y Przykazánia Boga nášego: A ináczej go
wbíagáć nie możemy / iedno pokornemi sercy / a
prošbámi swymi / wyznáwáiac przed nim złošci /
y wpaďki swoje; Prošac go iáko Oycá nášego /
przez Syná iego milego / aby sie raczył zmitowáć
náď námi wpaďtym stworzeniem swoim / wedle
swietých obietnic / a miłosierdzia swego swiete-
go / co iuž wczýnmy temi słowy / pokleknawszy.

Wšechmogacy á wšzego miłosierdzia Bože / á
Oycze Pána nášego / ic. Pátrz iey w / powie-
dnych modlitwách támje w Pásterstwie Zborowym.
Modlitwá. I. Zátym powstałšy rzecze w te słowa.

Tuž dšiatki mile niechćieyćie nic soba trwożyć /
ospáczáć / áni watpić / o miłosierdziu Boga Oyc-
á wášego przeciw sobie / y o odpuščzeniu grzes-
how wášých / gdysćie sie iemu z sercá práwego
dáli winni ze wšech grzechow swých. Owšhem
sewni badźćie / że to wpořozenie sercá škrustone-

PASTERSTWO

go/ y Duchá wniżonego/ zá wdziaczną ofiárę Bog
Oćiec przyia/ złości wam wáśse odpusćit/ od
wszystkich was nieczystości oczysćit/ á z nayplu-
gawších nád śnieg iásnieysze uczynil.

Wam/ mowie/ to wszystko Bog Oćiec dla Je-
zusa Chrystusa Syná swego uczynil/ ktorzy sie
grzechow swych káicie/ zá nie żałuićie/ Od nich
przez śmierć Chrystusową wyswobodzeni być za-
dacie. Sluchayćieś wperwnienia w tey mierze z
słowá Bożego/ ktorymi Pan Bog nas cieśy pod
przyśięga mowiac: (Bzech. 33.)

Żywe ia/ mowi Pan Bog/ nie kocham sie w
śmierci grzesznego człowieka/ y owżem żadam/
aby sie náwróćit złośliwy od drogi swoiey złośli-
wey/ á był żyw. Atorzy tedy słowom tym Bo-
gá żywego wierzyćie/ iuż w łasce w niego ieste-
ście. Atorzy zaśie wporne w złościach swych
trwacie / á onych poprzestáć y zaniecháć wolej
nie macie; to też zaś záperwne wiedzćie/ że was
śmierć wieczna/ piekło y zátrocenie náśláduie :
ieśli sie/ mowie/ ku Pánu nie náwróćicie/ y káiać
sie z złego wáśzego żywota nie będziecie; ták iż
choćiażbyście też przedtym co nalepiey czynili/
to wam wszystko nic nie iest/ ani będzie pożyte-
cznot á to wedlug wyroku Páńskiego/ który ták
do wszystkich w obec przez Proroká Ezechielá
mowi: (Ezech. 33.)

Spráwiedliwość spráwiedliwego nie wyba-
wi go/ ktoreykolwiek godziny przestapi wola mo

ie. Ale

ie. Ale
ro sie
wroci.
złościach
on was/
rzuć. A
nimi; á
do końca
ktory do
Niech
wáśse sa
wui; k
wieci.
POT
botne po
bo z Stá
lomonow
Tewego
ták stow
bywáto.
A w d
świeta z
żboru po
ych miej
Popr

1 Páni
ściwfy
2 Wra

ie. Ale złośliwy człowiek zatracon nie będzie/ sko-
ro się odwróci od złości swoich/ a tu mnie się na-
wróci. To tedy wy słysząc/ niechcieście w swych
złościach trwać; ale się ku Panu nawracajcie/ a
on was/ iako przyrzekł y obiecał/ od siebie nie od-
rzuci. Wy też zaśie drudzy nie stawaście się le-
niwi; ale iakoście poczęli w drogach Pańskich/
do końca chodźcie: gdyż nie ten co poczęna; ale
który do końca trwa/ zapłacie miarę.

Niechże was w tym wszystkim/ po wszystkie dni
washed sam Pan Bog/ według swej wolej spra-
wuje; któremu niech będzie cześć y chwala na
wieki. Amen.

P O R T M. Ma Gospodarz czytać w dni ro-
botne po prostu/ ieden którykolwiek rozdział/ al-
bo z Starego Testamentu z Przypowieści Sa-
lomonowych/ albo też z innych Ksiąg: albo z
Nowego Testamentu/ co dzień porządkiem. Aby
tak słowo Boże obficie w sercach naszych prze-
bывало.

A w dzień święty/ ma przeczytać Ewangelią
świętą z Postyllę z wykładem/ pierwey niż do
Zboru poydzie. Daleko pilniey to ma czynić/ na
tych miejscach/ gdzie Zboru niemają.

po przeczytaniu, ma się z czeledką modlić tym
porządkiem.

I Panie Boże wszechmogący Oycze nasz nami-
łościwszy/ dziękujemy twej/ ić.

2 Wracę twoje Oycze niebieski/ ić.

Oycze

PASTERSTWO

3 Oycze nasz któryś iest w niebiesiech / rć.

4 Rącz nam dąć miły Pánie / rć.

5 Boże bądź miłościw nam / niedzmemu / grze-
sznemu / wpádtemu stworzeniu swoiemu : Boże
w Trocy świętey iedyny / Oycze / Synu / y Du-
chu święty / zmiłuy się nad námi niedznić ámi swo-
imi. Amen.

Aliěliby nie było czytánie: tedy po Spowiedzi
záráz ma mówić te Modlitwy / teraz pomie-
nione.

Po modlitwách gđś ma te mówić słowá.

Bądźmyż perwney nádziecie / że Oćiec Źiebieski /
z mięwymowney miłości swoiey / raczył te
prośby náše przypuścić ku świętemu Máiesta-
towi swemu / y raczył ie wysłucháć. A iest rzecz
perwna: iż podług prawdzimych swoich obietnic
dla Jezusá Chrystusá Syná swiego / raczy ie wy-
pełnić : iedno my tego wszystkiego od niego za-
pełnym dufániem ćierpliwie oczekawáymy. A te-
raz kończąc to náše nabożeństwo / tak zászpie-
wáymy.

1 Day nam Pánie miłościwy / rć.

2 Królowi nád wśemi Królmi / rć.

3 Bogu Oycu / y Synowi / rć.

Potym ma błogosláwić ćzeladce , którymkolwiek
z tych błogosláwienstwem.

Błogosláwiony Bog á Oćiec / rć.

Źiechay się nád námi / rć.

Źiechże nam błogosláwi Pan Bog / rć. Kro-

rych

rych niech patrzą w Paśterstwie Zborowym, w Mo-
dlitwach porannych.

Nakoniec rozpuszczając czeladkę
rzeknie.

Dzięciś już dziatki miłe/ w Imię Pańskie ka-
żdy do powinności swej: a pracujcie wier-
nie w powołaniu swoim/ mając przed oczyma
swoimi wola/ y rozkazanie Pańskie. Al Pan Bog
będzie z wami. Amen.

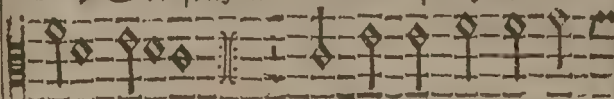
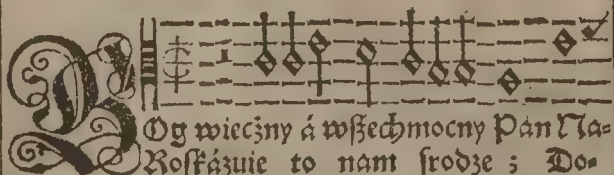
Nápominanie Gospo-
darskie, ktore ma czynić do czeladki
swey przed Obiadem.

Dziatki miłe już mamy bracie/ y używać
darów Bożych/ ku naszemu pożywie-
niu/ y ku posileniu ciała naszego:
Przetoż wszyscy pokornie prosimy
Oycę naszego niebieskiego/ aby nam raczył oka-
zać te łaski swoje/ żebyśmy tych iego darów uży-
wali/ ku chwale imienia iego/ y ku zdrowiu na-
szemu doczesnemu/ przez Pana naszego Jezusa
Chrystusa. Ztym będzie śpiewać z tych Pieśni
Ezdraszkowych.

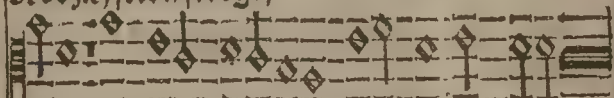
P I E S N I
PRZED OBIADEM.

PASTERSTWO

1. P I E Ś N.

rodu ludzkiego / Rep. Byśmy sercem wdzięczni
brodzieystwá swego /

byli/ A czasu wszelákiego imię Pánstie sławili.

2 Bo my niedźni robaczkowie od niego zbieras-
my/ Rep. Jáko od Oycá Synowie/ cokolwiek tu
mamy. A zá to co on spráwuie/ Tylko sobie częś/
chwale od všech nas zostáwuie.

3 Podnieśmyž iuž z naboženstwem oczy náše
k niemu; Rep. Boć on z swojá lástáwostí/ iest
gotow káždemu: A gdy ręká swá otworzy /
Wšego dobrá przysporzy / nam y wšemu
stworzeniu.

4 Rzeczymyž: O wieczny Pánie náš z twej
Boskiej dobroci/ Rep. Swoie święte przejeżdža-
nie ześli z wysokości: Kácž pokármymy błogosławić/
Ktores

Ktoś ty raczył sprawić / nam tu naszej ży-
wności.

2. P I E Ś N.

Anie Boże wieczney chwaly / Kro-
Błogosław nam y tym dąrom z op-

lu z wysokoſci / Rep. Abyſmy ich pożywiać tobie
cowskiej miłości:

dziękowali / A rozliczne dobrodziejstwa zawſze

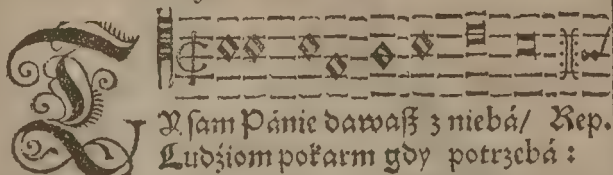
wystawiali: Przez Chriſtą Syna twoiego / a Pa-

ną naszego / Jeni z tobą w ſpolecznoſci żywie Du-

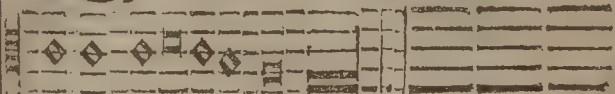
chą świętego / Bog wieczny a prawdziwy / Amen

PASTERSTWO

3. PIEŚN.

D sam Pánie dawaś z niebá/ Rep.
Ludziom pokarm gdy potrzeba :

A ná roztázanie twoie / Rep.

Ż suchey skály plyná zdroie.

2 Wszęć nam swej łáski wieczney/ Rep. Tlá-
tey puszczý niebespieczney. A pożyw lud swoy wy-
brány/Rep. Aż przyidzie kráý obiecány.

3 Dayśe nam prawdziwe wodze : Rep. By-
smý nie zbládzili w drodze A oświeć nas duchem
swoim/ Rep. Tlieh przy twoiey prawdzie stoim.

4 Tláucz nas prawdziwey miáry/ Rep. Já-
ko przyimowác twe dáry : A rácz ie nam błogo-
stáwić/ Rep. Ktores ty sam ráczył spráwić.

Psálmy 23. 145. 146.

MODLITWA.

Panie Boże wszechmogacy / ktoryś iest
źródłem/y nieprzebránem skárbem wszy-
tkich dobrych rzeczy/ rácz rozszerzyć bło-
gostáwienie twoie nád námi w bogimi slugá-
mi swoimi : y rácz poświęć te pokármý / ktore
śa dáry szczodrobliwosci twoiey; áby ták używá-
iac ich stromnie/á trzejwie/ wedlug woleý two-
iey;

iey/pożywaliśmy ich z dobrym sumnieniem. Racz
 że to nam ieśćcie dać; abyśmy cie zawzięli za prą-
 wego Oycá nášego / y za źródło wszystkich do-
 brych rzeczy/ z wprzeyma wdzięcznością naszą / y
 dziękowaniem/ uznawali. A żebyśmy tak wy-
 wiali pokarmu tego cielesnego/ abyśmy iednak
 przodkiem czuymi / a chutliwi byli/ całym sercem
 do chleba onego duchownego/ nauki świętey two-
 iej / ktoraby sie dusze nasze pały/ y wychowy-
 wały/w nadziei żywota wiecznego: Przez Je-
 zusa Chrystusa Syna twego miłego/ a Páná ná-
 szego/ Amen. Oycze náš. rc.

2. MODLITWA.

Panie Boże wieczney chwały Królu z wy-
 sokości/ rc.
 Oycze náš ktoryś jest w niebiesiach / rc.

3. MODLITWA.

Panie Boże wszechmogący / Oycze miło-
 śierny / oczy wszystkich vsáia w tobie/ a
 ty im dawaś pokarm / czasu swego: O-
 twarzaś reke twoie/ a nasycaś do wolej wszystko
 stworzenie błogosławieństwem twoim. Prosi-
 my cie pokornie/ odpusć grzechy nasze; poświęć
 nas Duchem swoim świętym: opátruy żywno-
 ścia ludzic w bogie: Błogosław nam po wszystkie
 dni żywota nášego/ y tym pokarmem/ ktorých z

PASTERSTWO

ſki twey używać mamy. Dcżyn to wszystko o co
cie prosimy / dla milego Syna twego / Jezusa
Christusa Pana naszego/ Amen.

Oycze nasz/ rc.

4 MODLITWA.

PAnie Boże wszechmogacy / ktoryś wszystko
stworzył / y teraz jeszcze przez moc twoie
Boska opatruiesz to wszystko ; ktoryś też
lud Izraelski rostkofnym chlebem Nanny niebie-
stey cudownie na puszcz y karmil ; chciey nam te-
raz w bogim slugom twoim / łaskę twoię / y święte
błogosławieństwo dać / y błogosławić te dary
twoie / ktore z szciodrobliwey łaski twey przymo-
wać będziemy : abyśmy ich świętobliwie / y skro-
mnie używali / według woli twoiey / a przez tą-
kie środki ciebie poznawali być Oycem / y źród-
łem wszystkiego dobrego : a żebyśmy napierwey
szukali duchownego chleba słowa twoiego / kto-
rym dusze nasze bywają nakarmione ku żywoto-
wi wiecznemu / ktoryś nam nagotował przez
świętą krew Syna twego milego / Pana naszego
Jezusa Christusa / Amen.

Oycze nasz ktoryś jest / rc.

Nauka krótka , iako się przy stole sprá-
wować ma każdy Gospodarz z cze-
ladką swoją , a owszem czasu iá-
kiegokolwiek wesela.

Przy

Pia

iako przy t
wój : Al
rozmowy/
ry do Phi
Bracia /
cokolwiek
cystego/
jest z do
iako chwa
koju będzie
gdy się d
śmit ach ie
osobliwie
na Christu
Strzeżcie
jone serca
nim stará
przyszedł
wszech ná
tak o ludzi
pocyna / i
go był pod
przysięciel z
niemu dob
był z tym z

Bzy stole ma być wielka ucziwość; pro-
 zne żarty / y nieprzyстойne gadki / nie ma-
 ia być zgola przy Chrześcijańskim stole /
 iako przy tym / przy którym darrow Bozych uży-
 wania : Ale maia być pobożne / święte / ucziwe
 rozmowy / według onego co mowi Apostoł świę-
 ty do Philipensow w 4. rozdziale. Tłósfáték/
 Brácia / cokolwiek iedno iest prawdziwego/
 cokolwiek sprawiedliwego / cokolwiek
 czystego / cokolwiek przyjemnego / cokolwiek
 iest z dobra sława / iesli ktora cnota / iesli
 iaka chwala / to myślćie / to czynćie / á Bog po-
 koiu będzie zwámi. Takowe sprawy przy stole
 gdy sie dzieia / Bog pokoiu przy nim / y iego ucze-
 stnikách iest / iako tu Apostoł święty mowi. A
 osobliwie pomnieć też potrzeba y ná te słowa Pá-
 ná Chrystusowe / w Łukaszá s. w 21. Rozdziale /
 Strzeżćie siebie samych / áby kiedy nie byly obciąż-
 one sercá wáśke objárstwem y opilstwem / y zby-
 tnim stáraniem te^o swiátá / á z predkáby ná was
 przyšedł dzień on. Bo iako sídło przyjdzie ná
 wśech ná ziemi mieszkájących. Owa iako domá /
 ták w ludzi Chrześcianań prawy / niech sobie ták
 poczyňa / iakoby Pan Bog naprzód / ze wśystkie-
 go był pochwalon; Potym bliźni zbudowan; nie-
 przyaciół zawstydzon ; on sam też w całym sum-
 nieniu dobrym przed Bogiem y przed ludźmi
 był zátym zachowan / Amen.

PASTERSTWO

Nápomínánie Gospodárskie, ktore
ma czynić do czeladki swey,
PO OBIEDZIE.

Słatki miłe/ ták do was mowi Pan Bog
przez Proroka swego Mojżesza/ w pia-
tych Kiegách w rozdziale. 8. Kiedy sie
náieš y násycon będzieš / tedy będzieš błogosta-
wić Pána Boga twoiego ná ziemi oney dobrej/
ktoraci Pan Bog twoy dał. A strzež sis/ żebyś
nie przepomniat Pána Boga twoiego. Godzi
sie nam tedy Pánu Bogu dziękować / y iemu
wdzięczność wkrázować / ták śpiewaniem / iáko
modlitwami nabożnymi/ zá dobrodziejstwa ie-
go święte/ ktorešmy teraz z rakiego wzięli.

PIESNI PO OBIEDZIE.

I. P I E S N.

Notá iey iáko, Pánie Boże wszechmogacy / zc.
Pieśń pierwsza przed Obiadem.

Boże chwalać Pánie tobie / zá te dáry
twoie : Jes nákarmił y nápoil nas
stworzenie swoje. A iákoś dał chleb
powšedni ciáłu ku żywności/ Ták po-
śilay słowem swoim duš nášych krewkošci
Przez Chrystá Syná twoiego / á Pána ná-
šegot Jenž z toba w spoleczności żywie Duchá
świętego

świętego / Bog wieczny a prawdziwy / Amen.

2 P I E Ś N.

Notá iey iáko, Ty sam Pánie dawaś z niebá/ zc.

Pieśń 3. przed obiádem.

To żywi powietrzne ptaki? Rep. Kto
zwierzęta? Kto robaki? Kto pod wo-
dą błedne ryby? Rep. Ty sam Pánie
bez pochyby.

2 Ty sam Pánie z swej możności / Rep. Da-
waś wszytko ku żywności : A napełniaś mieyscá
wszytki / Rep. Nieprzebránemi pożytki.

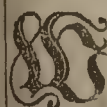
3 Tegoś sie człowieku zwierzył : Rep. Anis
kresu nie zamierzył : Aby ku potrzebie swoiey / Re.
Użył hojney łáski twoiey.

4 Bądź część / chwata / twej miłości / Rep. Żá-
twoie szczodroblivosti : Żywje dusze a day chle-
bá : Rep. Aторы płynie z twego niebá.

Inśyich Pieśni pátrż w Pásterstwie Zboro-
wym, w Pieśniách Odwiecznyich.

MODLITWY PO OBIEDZIE.

1 MODLITWA.

Wszystkie narody niechay Pánu chwata
wyspiewuia : Bo sie rozszerzyło mito-
sierdzie iego nád námi / a prawda iego
trwa ná wieki.

PASTERSTWO

Badź chwalać Panie tobie / za te dary twoje /
Jeś nakarmil / i. iako w Pieśni pierwszej.

2 MODLITWA.

BAnie Boże Gycze niebieski / dziękujemy to-
bie iako za wszystkie dobrodzieystwa two-
ieś tak osobliwie za terażniejsze / ktorými bez prze-
stanku nas żywić raczyś w tym doczesnym żywot-
cie. Za te / y za insze wszelkie dobrodzieystwa
z ręki twojej szczerobliwej płynące / tobie Bogu
iedynemu Gycu / y Synowi / y Duchowi święte-
mu cześć y chwałę oddawamy / na wieczne cza-
sy trwająca. Amen.

3 MODLITWA.

Błogosławiony badź Panie Boże / który nas
nakarmił z młodości naszej / który każdemu
stworzeniu pokarm dawał. Racz napelnić serca
nasze radością / y weselem / abyśmy miałe dost-
tek wszelki / ku wszelkiej sprawie dobrej obśto-
wali / w Chrystusie Jezusie Panu naszym. Z kto-
rym tobie Gycze / chwala / cześć / y panowanie /
wespół z Duchem świętym / na wieki niech be-
dzie. Amen.

4 MODLITWA.

Bogu Gycu / y Synowi / y Duchowi święte-
mu / który nas stworzył / odkupił / y poświę-
cił / a teraz z szczerobliwej łaski swej nakarmil /
y napoi.

y nápoit/ niechay będzie wieczna część / y chwata
ná wieki wieczne/od nas/y od wšęgo stworzenia
oddána. Amen.

*Tenże pobożny porządek ma być zachowan
przy wieczerzey, który iest już wyjšey
opisány przy Obiedze.*

Nápomínánie Gospodárskie, kto-
re ma czynić do czelad-
ki swojej
W WIECZOR.

Dziatki miłe/Dobrodziejstwa bázro wiel-
kie wzięliśmy od Pána Boga Oycá nášze-
go niebieskiego / tego przeszłego dnia :
Przetoż tákże / iáko y poránu / dziękuymy Pánu
Bogu/á Oycu nášemu/zá wielkie á niewymowa-
ne miłosierdzie iego / z ktorego nas nigdy nie o-
puszcza : ále sie o nas stára/ á wšystkim dobrym
obdárza/dusznym y cielesnym: co iáwnie teraz ná-
to widzimy. A rznáwác to mamy / iż wšystko
dobro/ktorekolwiek mamy / od niego pochodzi.

Przeto y tego času Wieczornego bedziem sie
nodlic Pánu Bogu Oycu nášemu/w imia Jezu-
á Chrystusa Syná iego / áby nas raczył obdáro-
wác swoim náswietłym pożegnáním : ták/ że-
ysmy te noc pod swięta obrona iego/w pokoju/
w táscie iego swiętey przespáć moglišeby w ten
čas

PASTERSTWO

čas / gdy nasze ciało odpoczywać będzie / dusz
nasza y sumnienie nasze w łasce Pańskiej czuyr
było.

A przytym prosić go będziemy / aby Ociec nie
bieski nas w straży swej oycowstey stał przez
noc / iako y przez wszystkie czas żywota naszego / o
naszego złego / tak dusznego / iako y cielesnego za
chowac y bronić z łaski swej światey raczył.

Prosić też będziemy aby w teyże obronie zach
wać raczył wszystkie lud swoy Chrześciański n
w wszelakim miejscu bedący. Co wszystko uczyn
my naprzod śpiewając / a potym się modląc.

PIESNI WIECZORNE

I. PIEŚN.

Jezu Chryste Panie miły / rć.

2. PIEŚN.

Chryste dniu naszej światłości / rć.

*Pátrz ich w Pásterstwie Zborowym w Pieśniach
odwieczornych.*

MODLITWY WIECZORNE.

1.

Szechmogacy Boże Oycze nasz niebieski
dziękujemy rć.

2. Pánie

2.

Panie Boże wszechmogący / Któryś zrzadził
noc ku wytnięciu / rē.

3.

Panie Boże wszechmogący / oycze nasz nami-
tościwszy / rē.

4.

Szechmogący a łaskawy Boże oycze nasz
niebieski / raczyś nas przyjąć / rē.
Oycze nasz któryś jest / rē.

5.

Racysz nas pożegnać miłosierny Oycze nasz
niebieski / rē.

Pórz tych Modliw wśytkich w Modliwách Od-
wieczornych Pasterstwa Zborowego.

ROZPVSZCZENIE CZELADKI.

Dziesięć już Dziatki mile / każdy z was na miej-
sce swe / a uspokoycie się / a Pan Bóg niechay
będzie z wami / abyście dnia jutrzejszego /
zdrowemi y ochotnemi ku służbie Bo-
żej / y pracom waszym powstać
mogli. Amen.

KONIEC Pasterstwa Domowego.

(*) (*) (*)

1. Corinth. 14. § 40.

*Wszystko przystoynie y'porządnie
niech się dzieie między wami.*

Pfalm 71. § 8.

*Vstá moie niechay beda nápełnion
chwała twoia, y sława twa ná
káždy dzień.*

Z B
PA

PIES
Porán
Kaz

PIE
Pastery,
sy osobne
y zácínie,
Pfalmow, lu

P
Pfalm 95
Pfalm 100.
Melodia. C

ZBOROWEGO PASTERSTWA

Formá kroćiuchna,

W ktorey sa

P I E S N I Y M O D L I T W Y

*Poránne y Odwieczorne, ták przed
Kazánien iáko y po Kazánien.*

P I E Ś N I P O R A N N E.

*Pasterz przyszedłszy do Zboru Bożego, á odpráwiw-
szy osobne swe Modlitwy, bęz wśelkicy przedmo-
wy záczenie, y spiewać będzie przed Kazánien, lubo
Psálmow, lubo Piesni tych którakolwiek.*

P S A L M Y P O R A N N E.

Psálm 95. Szedłszy sie. albo Podómy z ochotą.

Psálm 100. Tluż teraz narodowie. Psálm 117.

Alleluia. Chwalcie Pána Boga / zc.

I. P I E Ś N.

Ná Stára Noze.

Mojny

PASTERSTWO

Możny Boże wśey radości / Roz-
mnożycielu światłości / Oświeć
nasze ciemności.

2. **N**oc ona jużci minęła / Co po-
wśem świecie stnęła / Już z twej łaski zginęła.

3. **K**toż nas Adam nabrał / Gdy przestę-
stwem w Raju sprawił : Że każdy w ciemnoś-
ciach był.

4. **P**rzetoż przyśłedi twoy Syn miły : A prze-
jednał nam te winy / Abychmy w nich nie byli.

5. **N**iemuś nas w opiekę dał / Aby czart nam
nie władał : Gdyż już mocy postradał.

6. **T**ylkoś nam tę noc zostawił : Coś nadznie
mu ciężku sprawił : Aby swej prace użył.

7. **A** z tej nas raczyś przeżegnać / Ten przyśł
dzień szczęśliwy dać : Gdyż nam czas z grzechow
powstać.

8. **Z**y naszą wierna światłości / Już oświe-
ciła nasze ciemności : A przym w wieczne radości.

9. **A** day nam z grzechow porwanie : A swe
łaski przeżeganie / Na twej chwały wyznanie

2. P I E S N.

Notá iey, iáko ; Żnamy Wycze nasz niebieski / i. c.

Pieśń I. o Pokucie.

Możny Boże z wysokości / Bądź czę-
ściej chwala twej miłości : Żeś nas bron
w tej ciemności / Od czartowskiej o

Frutno

krutności : W pokojuś te noc przespąć dal : A
w dobrym zdrowiu zachował.

2 Różne też nas y dnia tego / Zachować od
wszego złego : Niech myśli y sercá nasze / Ku to-
bie wzdychają zároveň : Bo krom ciebie / two o-
wieczki / Nie mają indziej wcieczki.

3 Ku czci swey Oycze łaskawy / Róż obró-
cać nasze sprawy / A własne y pospolite / Niech
zawsze biera obfite / W łasce twoiey pomnożenie :
Boś ty nasze wspomozienie.

4 Anielska straż miey nad nami / Nad swoi-
mi dzierieczkami : Tak nas żadna rzecz nie ruszy /
Zarora z śataniskiey pokusy / Na ludzkie zwykła
przychodzić / Duszy / ciálu wielce škodzić.

5 To prośać nic nie wapiemy / Że wysłucha-
ni jesteśmy : Przez Chrystá Páná naszego / Po-
średniká iedynego : Jenż ztoba kroluie wiecz-
nie / A z Duchem świętym społecznie.

3. P I E Ś N.

Ná też Note.

Dziesięć światło słoneczne. sc. Pátrgo Troy-
cy świętey Pieśń I. A 14.

4. P I E Ś N.

Ná też Note.

Dziękujemy Boże Oycze / Dziękuiem twoey
świętey łasce : Jes nas tey nocy prze-
skley / Pokusy chytrey śataniskiey / A

C

wyżlekiej

PASTERSTWO

wszystkiej niebezpieczności / Zachował wszystkich w całości.

2 Przytym pokornie prosimy / Miłości twojej żądamy / Bysmy y dnia dzisiejszego / Byli wolnymi od złego. Racz też przy zdrowiu doczesnym / Dać nam wszystkiego dobra wszystkim.

3 Wszechmogący miły Panie / Wysłuchaj nasze wołanie / Dla zasług Syna twoiego / Na śmierć za nas wydanego / Z którym ty przebywasz wiecznie / Rz Duchem świętym społecznie

5. P I E Ś N.

Na tę Note.

Naciyś nas dziś wspomóc Panie ;
Błogosław to zgromadzenie / Ktore czynim w Imię twoie / Potrzeby oddać swoje / W ręce twoie / Opatrz cje miły ; Wspomagayże swoje syny.

2 Wysłuchayże prosby nasze / Ktore czynim k tobie zawsze : Pośil serca y sumnienie : Daj wolej swej zrozumienie. Pocięś,ś nas w każdey sprawie / Boć to służy tobie prawie. Amen.

6. P I E Ś N.

Czwala Bogu z wysokości. Patrę o Troycę świętą Pieśń 2. A 15.

7. P I E Ś N.

Stworzy:

Stworzy cielu wszechmogący. Patrzą o Pokucie Pieśni 2. § 1.

8. P I E Ś N.

Prośim cie ktory mieśkaś. O Modlitwie Páńskiey Pieśń 2. § 14.

9. P I E Ś N.

Znamy Oycze náš niebieśki. Patrzą o Pokucie Pieśni 1. § 1.

A wtym mogą sie inne Pieśni y Psálmy według potrzeby y czasów śpiewać.

Potym o Przykazaniu Bożym, Pieśń ktorakolwiek śpiewać sie może. Apo tey Pieśń o wyznaniu Wiary świętey Chrześcijańskiej, ma być śpiewana.

A zátym przyklekawszy, z tych ktorakolwiek Pieśń ma być śpiewana.

Przed śamym Kazaniem.

1. P I E Ś N.

Zmiłuy sie Boże nad námi. Patrzą o Słowie Bożym Pieśni 6. § 13.

2. P I E Ś N.

Notá iey iáko; Znamy Oycze náš niebieśki.

Słóże náš Duchem swym świętym / Rácz nas rzadzić / ciebie prosim : Słowa twego nas náuczay / W Wierze praw-

PASTERSTWO

dziwey pomnażay ; Żebyśmy cie z Chrystem P
nem/Chwalili na wieki. Amen.

3. P I E Ś N.

BOże Oycze przy słowie twym. Pátrż o Troy-
cy świętey Pieśni 7. A 18.

4 P I E Ś N.

Bładź nas Pánie przy słowie twym. Pátrż o
Słowie Bożym Pieśni 9. E 14.

5. P I E Ś N.

Jezu Chryste Boże wieczny / á niebieski Pá-
nie. Pátrż o Modlitwie P. Pieśni 4. G. 15

6. P I E Ś N.

Lości nasze przed tobą wszystkie wyznawamy
Pátrż o Modlitwie Páńskiej Pieśni 2. Prosim
cie ktory miastkaś / F. 6. 7. G. 14.

7. P I E Ś N.

Roślimże cie Oycze miłościwy. Pátrż o sło-
wie Bożym Pieśni 2. F. 7. E 10.

8. P I E Ś N.

Oycze nasz dobrotliwy/racjze nam być mił-
ościwy. Pátrż o Mece Páńskiej Pieśni 4. M

droś

drość Oycá/ ić. 7. 12. 13. C. 6.

9. P I E Ś N.

Baranku nasz iedyny/ ktory głodziś nasze wi-
ny. Pátrę o Pokucie Pieśni 2. Stworzycie-
lu wszechmogacy. 7. ostatni. 5 2.

10. P I E Ś N.

Rośim cie Oycze niebieści / ráćże nam zów-
żdy wyczać/ ić. Pátrę o Troycy świętey Pie-
śni 5. 21 18.

11. P I E Ś N.

Aldrożba krwia twoja odkupiłeś nas Pánie.
Pátrę o Mece Pániskiej Piesni 9. C 8.

12. P I E Ś N.

Trzy można ręka swoja. Pátrę o Kościele ś.
Pieśni 10. D 19. Mogą być y inſze Pieśni
śpiewane według czasów, Máteriey, y potrzeby.
Po Pieśniach wstąpiwszy ná Káthedre przed Spo-
wiedzią, Zaczynać ma od Błogosławieństwa,
ktoregożkolwiek z tych.

1. BŁOGOSŁAWIENSTWO.

2. Corinth: 1.

Błogosławiony Bog á Ociec Páná nasze-
go Jezusa Christusa / ktory iest Oycem
miłosierdzia/ y Bogiem wszege pocieſze-

PASTER SRWO

nia/ćieśćac nas we wszytkim wdraczeniu naszym/
dla tego; abyśmy też mogli ćieśćyc one / Ktorzy są
w niejakim wciśnieniu / tymże sposobem wćieśze-
nia/ ktorzym nas samych Bog ćieśzy : Tenże nam
niech błogosławil / y strzeże nas na wieki/ Amen.

2 Błogosławieństwo.

Ephes: 1.

Błogosławiony Bog y Oćiec Páná nášego
Jezusa Christusa / który błogosławił nas
wszelkim Błogosławieństwem duchowym w
niebie / przez Christusa. Jáko nas wybrał w
nim/przed tym niż był záłożon świat/ abyśmy by-
li świętymi/ y nienáganionymi przed nim przez
láskę. Tenże nam niechay przez tegoż Jezusa Chri-
stusa błogosławi teraz y na wieki wieczne.
Amen.

3. Błogosławieństwo, z tychże słow wzięte.

Błogosławiony Bog á Oćiec Páná nášego
Jezusa Christusa/ktory nas w tymże Synu
swoim namilšym / pierwey niżli ieścze záłożył
był fundáméntá świata tego/ do żywota wiecz-
nego przeżyřzał/ á przez głos Zwángeliey swo-
iey świętey/ zá spráwa Duchá swego s. powo-
tał do niego : Tenże to/ jáko Bog na wieki wie-
kow Błogosławiony/niechayże nam swym świę-
tym Oy

tym Oycowskiem błogosławieństwem błogosławi / y będzie przytomnym i tak we wszelkich sprawach naszych / tak osobliwie w teraźniejszym naszym / luczkim zgromadzeniu naszym. Alby ono było / Naprzód / z chwala imienia iego świętego : Potym / z dusznym zbawieniem naszym : Tłóścieniem / z zbudowaniem bliźniego naszego. Czego my od niego sobie wprzemy y wiernie życząc y winszując / rzeczymy na to wszyscy nabożnie : Amen.

4. Błogosławieństwo.

1. Petri 1.

Błogosławiony Bóg a Ociec Pana naszego Jezusa Chrystusa / który z wielkiego miłosierdzia swojego / odrodził nas ku nadziei żywej / przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa / ku dziedzictwu które zginąć nie może / ani być pomazane / ani zepsowane / a jest nam zachowane na niebie. A którzy jesteśmy zachowani mocą Boga przez wiarę ku zbawieniu / które gotowe jest / aby było objawione czasu swego : Tenże niech nam teraz y zawsze błogosławi. Amen.

5. Błogosławieństwo.

2. Corinth. 13.

Płaska Pana Jezusa Chrystusa / y miłość Boga (Oycá) y społeczność Ducha świętego / niechay będzie z wami wszystkimi. Amen.

PASTERSTWO

6 Błogosławieństwo.

I. Thesalon: 5.

Płaska Páná nášego Jezusa Christusa niech
bedzie z námi / Amen.

*Może być czynione Błogosławieństwo y inszymi
słowy, z pismá swietego wzietymi, wedlug
daru Duchá swietego.*

Po Błogosławieństwie vczyini Pásterz
krociuchne vpomnienie do Pokuty, iá-
ko mu Pan Bog da, albo tež tymi
słowy krotkimi :

Mamileyszy Chrześciance w Pánu Chri-
stusie: Wszystkie Pismá swiate wpomi-
náia nas / ábyśmy w przod grzechy nasze
rozmaíte vznakáli / á vznakwszy onych sie Pánu
Bogu spowiedáli / bez wszelkiey zastony ich / pro-
sząc z vnizonym sercem odpuszczenia ich z szczyre-
go miłosierdzia Bożego / dla iedyneho Pośred-
nika Jezusa Christusa dosyćvczynienia. A ácz-
kolwiek to záwsze / y ná každym miejscu mamy
czynić : iednakże w iáwnym zgromádszeniu
wiernych osobliwie mamy to wykonywác :
Abby ták sam Bog był sprawiedliwym okazan / á
my zásie poddánymi słuźnemu potepieniu z sie-
bie sámych / á z niego być tylko zbáwionymi. A
przetoż iuż vpadáiac ná kolána serec nášych przed
wielmo.

wielmożnym **M**aiestatem **P**ana **B**oga naszego /
w te słowa nabożnie y pokornie z zawstyżeniem
twarzy naszej / **M**odlmy się.

1 MODLITWA Spowiedna.

Mszehmogacy á wšwego miłosier-
dzia Boże / á Oycze **P**ana naszego
Jezusa **C**hrystusa / Oto my niedźmi
ludzie / á wpáde stworzenie twoie /
wpadamy przed oblicznością twoia / nie śmieiąc
podnieść oczu swoich do **M**aiestatu twoiego
świętego: wiedząc to żechmy przewinili / á obra-
żili **M**aiestat twoy święty rozlicznymi grzechy /
przestępując wstáwicznie wola á przykazanie two-
ie: zapomniawšy y strachu / y dobrodziejstwa
twoiego; dopuszczając temu swemu swowolne-
ściátu / każdey swey woley / y zmysłom ie^o wšytkim.
Co ty wšytko lepiej wiesz / y znaš ná nas / náš
wšehmogacy **P**anie. **A**lák cie pokornie pro-
simy / iáko **B**oga y **O**ycá / ábyś raczył być **B**ogiem
miłosierdym / nam niedźnemu stworzeniu swoie-
mu: y odpusć nam wšytkie występki nasze; z łá-
ski á z miłosierdzia swojego **B**oskiego / y dla one-
go iedynego **S**yna swego / ták iákoś to nam zó-
ślubic / y obiecáć raczył: y dla tegoś go nam ra-
czył dáć / áby z nas żaden nie zginal / iedno áby
przezeń zámwždy znalazł / miłosierdzie twoie / y zbaw-
wienie swoje. **A** przytym rácz potwierdzić nas

PASTERSTWO

Duchem swoim świętym/abyśmy poznawšy ciebie tak Wielmożnego Pána swojego / zawszy się strzegli / iakobyśmy wiecey nápotym swowolnie nie obrazáli Máiestatu twego świętego / á nie pobudzáli ná sie srogiego gniewu twoiego / ná pomste swoie. * Rácz też otworzyć / y oświecić náš miły Pánie zmysły naše / abyśmy słucháli wyrokow twoich / á rozumiarošy one / czynili wola y ráde twoie / uczynkami dobrymi / y żywotem pobożnym okázuieć owoc wiáry dobry po wszytek czas żywota nášego. Dayże nam też prosimy cie pokornie / Duchá twego świętego / ktoryby wszytkę naszą mądrość cielesną / y dufanie o sobie z myślow naszych wyiał / á pycha sobie sprzećiwna stłumił : Abyśmy cie wszyscy zgodnie w światobliwość / y w sprawiedliwość po wszytek czas żywota nášego chwalili / á ciebie być Bogiem naszym prawdziwym / nie tylko iezystem ; ale też y sprawami naszymi / z myślu prąwego przed wszystkimi ludźmi wyznawali. * To wszytko rácz nam dáć z łáski / á z miłosierdzia swego ; dla Syná swojego milego / Pána á Zbáwiciela nášego iedyneho Jezusá Chrystusá / iako Bog á Ociec náš ná wieki święty y błogosławiony. Amen.

2 MODLITWA Spowiedna.

Panie y Sedžia serc / myśli / y uczynkow naszych / przed toba / ktoryś iest wszechmogący / wy-

cy/wyznawamy ; jesteśmy sa bardzo źli/y grzeszni lud-
 dzie/ tak; że w nas nic niemamy/ iedno wielki nie-
 dostatek/ dla skazoney natury naszej / ktora za-
 wždy grzechowi przyzwala / a przeciwna jest
 twej świętey wolej : a stad wpada w gniew
 twoy/y w winę potępienia wiecznego. Przetoż
 ciebie prosimy miłosierny Oycze / o łaskę/ y ode-
 puszczenie grzechow naszych ; Dla Jezusa Chri-
 stusa Syna twego milego/ktory za nas na krzyżu
 umarł/ y zapłacił winę y karę naszą; y dosyc wy-
 nił sadowi twoiemu : y nas z toba w łaskę zied-
 noczył. Dla takowey łaski / o miłosierny Oycze/
 nie rącz z nami wchodźć w sąd ; Bo żaden czo-
 owiek nie będzie usprawiedliwion przed toba : y
 nie rącz policzać grzechow naszych ku potępieniu ;
 ale datury nam Ducha swego świętego/ ku pra-
 wodziwemu nawroceniu/ y wiernemu pokutowa-
 niu. Ktorem posileni/ y pocieszeni/bedziemy sie
 tobie ze wszystkimi sprawami naszymi podobać.
 Rączże to uczynić dla Jezusa Christusa Syna
 twego milego / Pana a Zbawiciela naszego /
 Amen.

3 MODLITWA Spowiedna.

Panie Boże wszechmogacy / Stworzycielu / y
 Oycze nasz namitościwszy/ Sedzia serc/ my-
 śli/ y uczynkow naszych/przed toba wyznawamy ;
 jesteśmy sa grzeszni a bardzo źli ludzie / pełni wszyst-
 kich niedostatkow / y grzechow wielkich / czego
 teraz

PASTERSTWO

teraz przed oblicznością twoją żałujemy: y prosimy cie wprzecynym sercem/ o łaskę/ y o odpuszczenie grzechow wszystkich naszych/ dla Jezusa Chrystusa Syna twego miłego. W imię którego prosimy cie wieczny Oycze/ o Ducha twego świętego; któryby nam prawdziwe wznanie grzechow naszych dał/ á ku prawdziwemu pokutowaniu/ y dobrym uczynkom/ wstawić nie pobudzał. Zmiłuj się nad nami/ wszechmogący Pánie / á rácz nam odpuszcic wszystkie grzechy nasze/ dla Jezusa Chrystusa Syna twe^o mile^o/ Pána á Zbawiciela nasze^o iedyne^o/ z toba na wieki królującego/ Amen

4 MODLITWA Spowiedna.

O Pánie Boże / Oycze Pána naszego Jezusa Chrystusa/ Oycze wielkiego / á nieskończonego miłosierdzia; tyś nam raczył wola łaski swej oznaymic/ przez Syna swojego; Iż ludziom pokutującym przybliża się królestwo niebieskie. Al przetoż rácz nas ludzie pokutujące / á za grzechy swe żałujące/ o Pánie przysięć w łaskę swoję: á day nam pewnym wśaniem osiągnąć głos poselski twój/ gdy do nas mówić raczysz; Odpuszczonec są grzechy twoie. Odpuszcze Oycze nasze łaskawość grzechy nasze/ á zapamiętaj ich na wieki: y już nas prowadź droga swoję sprawiedliwości; á sumnienie nasze / wrzodami grzechow naszych splugawione / łaską Ducha twego świętego wćieść/ y radością niebieską rozwesel. Amen.

MODLI-

S MODLITWA Spowiedna.

Ojcze niebieski / wieczny á miłosćiwý Boże /
 Wyznawamy przed Maieństwem twoim Bo-
 skim / żechmy się niedzi / á optákani grzesznicy / ná-
 rodzeni we wśhelákíey złości / y niepiáwosci / stóni
 ni ku wśsemu złemu / leniwi ku dobremu : á iże-
 chmy żyjac w tym grzesznym nášym żywocie / twoie
 święte przykazanie przestępowáli: przez co gniew
 twoy przeciw sobie pobudzamy / á za spráwiedli-
 wym twoim Dekretem ná się obalamy wieczne
 potępienie. Ale / o Pánie / záluicmy tego / żechmy
 cie rozgniewáli: á oskarżamy nas sámých / y złości
 náše: y žádamy áby twojá łáská ku pomocy ná-
 šey nedzy / y niedostátkowi nášemu przybyła.
 Chćieyże się tedy nád námi zmiłowác / o nádo-
 brotliwšy Pánie Boże y Oycze náš mily: odpusć
 nam náše grzechy / przez náświetšą mekę Syná
 twego namilšego / Páná nášego Jezusá Chri-
 stusá: Al nápotym / day nam łáskę Duchá twego
 święte° / ktorýby nas náše niespráwiedliwość z
 cáłego serca náuczał poznáwáć: á byśmy się we zły
 sami sobie obrzydzili / á w nowym żywocie po-
 wstáli / w ktorýmby prawdziwe owoce swiato-
 bliwości / y spráwiedliwości przynosząc / mogli-
 śmy się tobie podobáć dla Jezusá Chrystusá. Day-
 że nam též słowo twoie náświetšé / wedlug wo-
 ley twoiey Boskiey / wyrozumieć : á byśmy się
 z tego uczyli / wšytkę náše nádzieie w tobie sá-
 mym

PASTERSTWO

mym pokładać / á od wŝytkiego stworzenia ſie oddalać: Zeby teŝ náŝ ſtáry człowiek / w nas ze wŝytkimi poŝadliwoſciami / dzień po dzień / był uŝrzyjowany: á my ábyſmy ſie tobie oſiárowáli oſiára żywa / ku chwale imieniowi twoiemu ſwie temu / ku zbudowaniu bliźniego náŝego: Przez Pána náŝego Jezuſá Chriſtuſá. Amen.

6. MODLITWA Spowiedna.

O A grzeſzni ludźie / ſpowiádamy ſie tobie Pánu Bogu wŝechnogacemu / Oycu náŝemu niebieſkiemu / z náŝych wŝytkich grzechow / ktore chęſmy ſie dopuſćili / od młodoſci náŝey / áż do tey goſziny: Zeſmy zgrzeſzyli iáwnie / y tájennie / przeſtepuiać dzieſięćioro twoie przykázanie / ktore ſie w tych dwou zámyſka: Zeſmy ciebie Pána Boga ſwego / nie miłowáli ze wŝytkiego ſerca ſwego / ze wŝytkiey duſze náŝey / y ze wŝytkich ſił náŝych: A bliźniego náŝego / nie ták iáko ſámych ſiebie. Czego nam ſerdecznie žal / y tego ſie ſpowiádamy / y inŝych grzechow / ktoreſmy popelnili wczynkiem / przemowieniem / pozmýſleniem: Ktore grzechy / lepiey ty Pánie wieſz ná nas / á niŝli one my pámietać y wyliczáć możemy. Ale nie watpiemy w Miłóſierdziu twoim: y proſimy ſobie ná pomoc Pána náŝego Jezuſá Chriſtuſá / áby ſie on zá námi raczył przyczynić / do ciebie Oycá ſwego: ábyſ nas nie raczył ſoſdzić
podług

podług
iego wiel
go miłosi
grzeſznie /
obietnice
zuſá Chriſ

7.

Szec
wy C
wielmożn
bez wŝeg
przeciwn
żyć nie pr
gdz nie go
uſtawowi
póć policie
rom tego
my / pro
go złego;
byczaiem
chwalać ci
wierzego
przeciwn
ług roſtaz
tuiać. A
nieśliwym
ma wiec

podług złości naszych ciężkich / ale podług swo-
iego wielkiego / niewymownego / y nieśkończone-
go miłosierdzia. Różne na nas weyrzec ludzie
grzeszne / ktorzy do ciebie wołamy / w nadziei
obietnice twej / y zastugi Syna twego miłego Je-
zusa Chrystusa: Oycze nasz / ktoryś jest w nie. zc.

7. MODLITWA Spowiednia.

WSzechmogacy / a wieczny Boże / y miłości-
wy Oycze nasz / wpadamy pokornie przed
wielmożnym Młaiestatem twoim / błęszc to / y
bez wżęgo ochylania / na się zeznawaiac / iżemy
przeciw tobie ciężko zgrzeszyli / y ostarwicznie grze-
szyć nie przestawamy / tak bierz; iżemy tego nie-
gdy niegodni / abyśmy ku twemu świętemu mł-
iostatowi poyrzec mieli / nietylko abyśmy mieli
oyć policzeni między działki twoie. Abowiem o-
m tego; iż w grzechu zacięci / y zrodzeni ieste-
my / proźni będąc wżęgo dobrego / a pełni wżę-
go złego; iestc k temu na każdy dzień rozlicznym
obyczaiem przykazania twoie gwałcimy; Nie
hwalac cie podług zacności Młaiestatu twego
świętego / y podług oycowskiej prawcy miłości
przeciw nam twoiej; a Bliźniego naszego / po-
dług rozkazania twego / postugami naszymi nie
ratuiac. A tak to zeznać musimy; iż my za sprá-
wiedliwym sadem twoim / iestemy winni potę-
pienia wiecznego / y prawieby iuż z nami źle było /
kiedyby

PASTERSTWO

Kiedyby tey frogości / y sprawiedliwego Sadu
twoiego / Syn twoy namileyşy śmiercią swo-
ią frogę nie wblagał. W którym to Synu two-
im takes nas przyiąć raczył; że / wşystkim złości
şworych káiacym / z wielkim oświadczeniem / y na-
perwieniem şwietey / á prawey Ocowşkiej ká-
śkawości twoiey / dobrowolnie zábiegaş / nie
prágnąc śmierci grzeşnego człowieka / ale ráczey
chceş / áby sie xpámietal / á żyw został. Dufając
tedy naylástawşy Oycze w tey to łasce twoiey /
przed Thron Máiestatu twego şwietego / przez
zasługę Syná twego miłego / wpadamy / pokor-
nie proşąc; żebyś ná nas raczył weyjrzeć / okiem
miłosierdzia twoiego. A to nie dla nas grzeş-
nych niegodników / ktorzyşmy nic innego nie sa-
tylko grzechem z przyrodzenia náşzego / á tak syná
mi gniem / y zátrácenia; Ale dla Syná twego
miłego Jezusa Chrystusa / który jest náşą sprá-
wiedliwością / odkupieniem / y şwiatobliwością.
Proşimy cie też / iżebyś też nam dárował Duchá
twego şwietego / któryby serca náşe / przez ş-
práwie iákoby kámiennie / náchnieniem swoim
tak zmiękczyć raczył; áby twoy zákon ś. mogli by-
ná nich nápişany; á przez nas potym / iáko prze-
odnowione / á prawey şwiatłości dşiatki / w
wşystkim żywocie náşym / mogli być czyniony
zá iego şwieta pomoca / ku twey / y Syná two-
go / y Duchá şwietego wieczney chwale / z po-
mnożeniem Kóściółá şwietego. Amen.

8
D
P
li n
şmy
ajow
mi wy
rym
rozg
şumie.
że nas
nas od
wiem
beoşie
tru por
káže
iákoş
şmiluy
nieprá
şie şmi
cym / y
cym. Pr
Libowic
wych /
chwala
9
W
şierny

8 MODLITWA Spowiedna.

Panie Boże wszechmogacy zgrzeszyliśmy prze-
ciwko tobie : Jużemy niegodni / abyśmy by-
li nazwani działkami twoimi; niegodniśmy / aby-
śmy oczy do nieba podnieśli / prze rozliczność grze-
chow naszych / y abyśmy plugawymi wsty naszymi
rozrywali wielkiego imienia twoiego. Bo-
tym samym / Jezmy cię Bogu nałaskawego
rozniewali / zstaliśmy się niegodnymi nieba y
ziemie. Prosimy cię Panie / prosimy cię / nie rączę-
że nas od oblicza twego odrzucać : nie rączę się od
nas oddalać / abyśmy niedzignicy nie zgineli. Albo-
wiem iesli nas łaska twoja bronić y śczyćć nie
będzie / zginaliśmy : będziemy iako proch od wia-
tru porwani / a prawię wniewcz obroćimy się. De-
każe wielkość miłosierdzia twego nad nami /
iakoś niegdy nad synem Marnotrątnym okazał.
Zmiłuy się nad nami Boże / a nie pamiętaj na
nieprawości nasze. Zmiłuy się nad nami : iakoś
się zmiłował nad onym Lotrem na trzyszu wyzsa-
cym / y nad onym Jawnogrzeźnikiem pokutnia-
cym. Przyimi pokute niepożytecznych slug twoich :
Abowiemes ty Panie przyśled / nie sprawiedli-
wych / ale grzesznych do pokuty wyzwać. Tobie
chwala na wielki wieków. Amen.

9 MODLITWA Spowiedna.

Wszchemogacy Boże / Tyś iest Bog miło-
śierny / łaskawy / dobry / długocierplivy / nie-

PASTERSTWO

rychty ku gniewu/ lutościwy nad karaniem/ bo-
ny w miłości/ żalnościwy z każdego vtrapienia. Co
wszystko w tym pokazuje się/ że ty śmierci nie po-
żadaś grzesznego człowieka; ale żeby się nawro-
cił/ tego ty chcesz. Dla tego; długo cierpiś nam/
czekaąc naszego wpańietania/ y nawrocenia. Ty
sam miły Pánie grzechy odpuszczasz. A ták cie
pokornie prosimy/ náucz nas tego/ iákobyśmy od
grzechow powstać mogli. Nawróć ty sam nas
do siebie/ á bedziemy nawroceni: vztrow nas
od grzechow nášych/ á bedziemy vztrowieni: V-
lec; nas/ á bedziemy vleczeni: Obrze; náše sercá/
á bedziemy cie szukać / przez prawdziwa pokute;
pomoz nam powstać z grzechow nášych: wley
pokute w sercá náše: szukay nas sam á bedziemy
znalezieni: bochmy sa iáko owce strácone y zgna-
bione. Omyj nas od grzechow nášych; odpuszcá
je y każ; za grzechy náše. Stworz w nas serce
czyste. Duchá twego świętego od nas nie odcy-
muy: nie odrzucay nas od oblicza swojego. O
náš miły Pánie / weyrzy tak ná nas okiem miło-
siernym; iákoś weyrzał ná Mágdalene pokutu-
iaca / ná Dawida za grzechy żaluiacego / y ná
Piotra płáczacego. Prosimy cie nie pámietay
złości nášych / ktorychśmiy się dopuszczáli z miło-
dości nášej/ aż do czasu dzisieyszego: Zmiluy się
nad námi náš Pánie/ zmiluy się nad námi/ á dá-
ruy nas łaska swoia święta. A pólichmy iedno
zywi/ vczyń to: ábyśmy za grzechy náše pokuto-

wáli/

wáli/pok
wáli. C
Opie náš

Po Sp
przez op
chow

Bądź
mili
iżecie ob
á z wiern
dziu iego
á odpuszc
lug obiet
wie raczy
to Bog p
świeta ieg
tego; Bog
Amen.

Bądź
Pánie;
zasługi S
biernice s
Bede mił
sym / á z
boda. Ap
wierzone

wáli/pokuty nie odkładali/ ná śmierć się nágoto-
wáli. Uczynźe to Boże náš o co cie prosimi.
Oycze náš ktoryś iest ić. Amen.

Po Spowiedzi ma być rozgrześenie
przez opowiedanie pokutuiącym grze-
chow odpuszczenia, tymi słowy:

Bądźcieś tedy tego pierwni iście / Chrześciance
mili / ięśliżę tego z prawego serca żaluiecie ;
iżęście obrażili tak dobrego Pána Boga swego
a z wiernym sercem dusacie światemu miłośier-
dziu iego / że wam będzie Bogiem miłosierdym/
a odpusći wam srogość gniewu swego / wed-
ług obietnic swych / ktorych nam wiele zosta-
wić raczył w Pismiech świętych swych : Bo
to Bog prawdziwy iest / a nigdy nie sa omylne
świète iego słowa. A to się nam zstanie / w imie
tegoż Boga/ Oycá/ y Syná/ y Ducha świętego/
Amen.

Albo też tymi słowy.

Bądźcieś tedy pierwni tego namilſzy Chrześci-
anieżec wam P. Bog odpusćił grzechy/ dla
zasługi Syná swego Jezusa Chrystusa/ podług o-
bietnice swej świętey / w te słowa uczynioney :
Bede miłosierw nieprawości / y grzechom wá-
ſzym / a złości wáſzych / iuż dálej pámietać nie
bede. Przetoż iáko Apostołowie máiąc klucze
związane sobie Królestwa niebieskiego / od Sy-

PASTERSTWO

na Bózego ludzjom wierzącym y poſtutuiacym /
opowiadali grzechow odpuszczenie ſłowem Bo-
żym: Ták yia teraz będąc ſługą Chriſtuſowym /
a ſaſárzem tájemnic Bożych / wam wſzytkim co
ſie ſercem ſcziyry do P. Boga náwracaćie za grze-
chy ſwoie żałuićie / do nich ſie wracać niechćie /
o ich odpuszczeniu całą dufność w miłoſierdziu
Bożym / y zaſłudze Jezuſa Chriſtuſa doſkonaley
poſtadaćie / opowiadam wſzytých grzechow wá-
ſzych odpuszczenie / y żywota wiecznego dárówá-
nie; á to w imię Boga / Oycá / y Syná / y Du-
chá Świétego / Amen.

Albo teſz tymi ſłowami krotſzymi.

Błagamy peroney nádzieie ſie Oćiec niebieſki z
nierwymowney miłoſci ſwey / raczyt te proſby
wáſze przypuſcić ku ſwíetemu Náieſtatorowi ſwo-
iemu / y raczyt ie wyſłuchać. A ieſt rzecz perona /
iſ podług prawdziwych ſwoich obietnic / dla Je-
zuſa Chriſtuſa Syná ſwego raczy ie wypełnić / ie-
dno my tego wſzytkiego od niego zupełnym dufá-
niem cierpiwie czekaemy. A teraz ku wtwierdze-
niu w tey láſce iego Boſkiey / y wiáry wáſzey po-
mnoſzeniu z pobożnoſcią / poſtuchayćie ſłow Du-
chá ſwiétego.

Zátem przYSTĄPI do textu ktoregokolwiek wſiete-
go z Piſmá ſwiétego, czaſow dni robotnych; á czaſow
Niedzielných, y czaſow ſwiąt Wroczyſtych do Ewán-
geliey ſwiétey álbo do ſłużącego potrzeby textu ſ.

Po czy-

Po czytaniu textu świętego, zaśpie-
wając którąkolwiek z tych Piosnek.

J. P I E Ś N.

Przez two słowá posłubione. *Pátrę o Słowie*
Bożym pieśni 8. L 13.

Albo też tylko teyże Pieśni wiersz 4. y 5 Głos ie-
go my słyżac owoce/ ić. My którzy temu wierzy-
my/ rzecźmy wszyscy/ ić.

2. P I E Ś N.

Panie Jezu Chryste przez two zmiłowanie /
Ráczysz nam dáć prośim Boskie przeżegná-
nie ić. *Pátrę o Wcieleniu Syná Bożego Pieśń II.*

Zátym innych Pieśni po Ewángeliey, podług swiá-
Procjystych, y Máteriey Pátrę w Pieśniách
Czwartej Części Kátechizmu,

Albo też nie śpiewając, będą mówić
po textcie S. z tych która
modlitwę.

1. M O D L I T W A przed Kazaniem.

Panie Boże wszechmogący Oycie nasz niebie-
ski / Ktorego zakon iest tak doskonały : że bla-
gane náwraca dusze/ niećwiczoným dodaie ma-
rości/á oczy małuczkich oświeca : pókornie cie
D 3 prosimy,

PASTERSTWO

prosimy / podług twego niewymownego miłosierdzia / abyś te ciemne smysły nasze / i zasnoscia Duchá twego swietego oświecić raczył ;
 żebyśmy zakon twoy zrozumieć / á zrozumiány /
 uczynkami okazać po wszytek czas żywota naszego mogli. Alżci sie tak podobáło Oycze nasz
 namilosciwoşy / osobliwie prostym á wzgárdzo-
 nym / tájemnice swietey wolej twoiey oznay-
 miaćy ná takie práwie lástka swoia wzgląd mieć /
 którzy w Duchu cierpliwym y pokornym / sami
 sobie nie dufájac / twego swietego stowá požada-
 ia / ná nim przestáia ; Dajże nam / prosimy cie /
 Duchá twego swietego / któryby wszytkie nasze
 mądrość cielesná / y dufanie o sobie / z umyslow
 naszych wyiał / á pyche sobie sprzeciwná w nas
 ztłumił. Abyśmy cie wszyscy zgodnie w swiato-
 bliwoşci y sprawiedliwoşci / po wszytek czas ży-
 wota naszego chwalili / á ciebie być Bogiem ná-
 şym práwym / nie tylko ięzykiem ; ále też y sprá-
 wami naszymi / y práwym zmysłem / przed wszy-
 tkimi ludźmi wyznawali. Tego od ciebie zadamy
 namilosciwoşy Oycze / przez imie namilşego
 Syná twego / Páná y Zbáwicielá naszego Jezusa
 Chrystusa / Amen.

2 MODLITWA przed Kazaniem.

Bleż otworzyć y oświecić nasz miły Pánie r-
 myśly nasze / abyśmy słucháli wyrokov two-

ich / á

ich/ á zrozumiawszy one/ czynili wola y ráda two-
 ie; uczynkami dobrymi/ á żywotem pobożnym o-
 kázuiać owoc wiary dobry/ po wszytek czas żywo-
 ta nášego. Dayże nam też prosimy cie pokornie/
 Duchá twego świętego/ któryby wszystkie náše
 mądrość cielesną/ y duszanie o sobie z umysłów ná-
 szych wyiał/ á pycha sobie sprzeciwna stłumił: Ab-
 byśmy cie wszyscy zgodnie w światobliwośći/ y
 w sprawiedliwości po wszytek czas żywota ná-
 šego chwalili/ á ciebie być Bogiem nášym pra-
 wodziwym/ nie tylko językiem; ale też y sprawami
 nášymi z umysłu prącego przed wszystkimi ludź-
 mi wyznawali. * To wszystko rácz nam dać z
 łaski/ á z miłosierdzia swego; dla Syná swiego
 miliego / Pána á Zbawiciela nášego iedynego
 Jezusa Christusa/ iáko Bog á Oćiec náš ná wie-
 ki święty y błogosławiony. Amen.

Zárym káżanie być ma, według potrzeby.

*Po kázaniu záleciwszy potrzeby
 wszystkiego kościoła Bożego; te modli-
 twy mówione być máia według po-
 trzeby y času.*

1. MODLITWA po Kázaniu.

Bładź tobie cześć / y chwałá Boże Oycze/ 1c.
 Bładź tobie cześć/ y chwałá/ Pánie Jesu/ 1c.
 Bładź tobie cześć / y chwałá Boże Duchu s. 1c.
 Pátry iej o Trojcy s. 21 20.

2. MODLITWA po Kazaniu

Z prośb Modlitwy Pańskiey.

Szechmogacy y wiecznie miłosierny Boże Oycze nasz niebieski! Dziękujemy twej świętey wielmożności / za wszystkie święte dary twoie / które obficie zarówno i nam płyna z ręki łaskawey twoiey; ktorými żywić / y opatrować raczyś dusze y ciała nasze. O raczyś nas miłosierny Oycze zachować w tej łasce swej na wieki. Błogosławieństwo swoje rącz rozlać na wszystkie sprawy / y potrzeby nasze. Bądźże oycem naszym miłościwym / a my będziemy za łaską świętą twoją / dziełkami tobie miłymi / y powolnymi. Okaż nam twarz swoją / a będziemy zbawieni. Daj nam zrozumieć sprawy / y tajemnice królestwa swojego: Rącz napisać wola zakonu swojego w sercach naszych. Daj miłosierny Oycze kościołowi twojemu pokoy : y rącz dać przełożonym naszym wszystkie Ducha swej mądrości / ku sprawowaniu ludu swego. Lud chrześcijański wszelkiego stanu / y powołania / sprawuy miłosierny ręka swoją. Winy nasze / ktoreśmy zastrzyli grzechy naszymi / docześnie y wiecznie / raczyś nam miłościwie odpuszczyć. Nieprzyjaciele kościoła swego / rącz powściągnąć / y nawrócić ku prawdzie twoiey. Od chytrości śatanśkiey rącz nas bronić. W nowym żywocie tobie miłym / rącz nas przez Ducha swego świętego postanowić / y od wszelkiego złego /

śnego y

śnego y
O Racz
siernym
y porze
złać na
niebieski
milzgo
imnien
rys iest

3

Pán
bro
bie w se
go Syn
zusa Chr
dobrodz
y podob
braz sw
cił: prze
picnia /
nie nasz
świeteg
staceln
świeteg
foiu na
chwale
twoja s

Śwego y cieleśnego / rącz nas zachować y obronić.
 O raczyś nas ogarnąć swym świętym / y miło-
 śiernym błogosławieństwem / w każdej sprawie /
 y potrzebie naszej / y pokoy swoy święty rącz ro-
 złąć na nas. O raczyś to uczynić Boże Oycze nasz
 niebieski / dla Jezusa Chrystusa Syna swego na-
 milżego / Pána y zbawiciela naszego; ktorego
 imieniem ciebie tak wyzywamy: Oycze nasz kto-
 ryś jest w niebiesiach / etc.

3. MODLITWA po Kazaniu.

O Pánie Boże wszechmogący / miłosierny a do-
 brotliwy Oycze nasz niebieski / dziękujemy to-
 bie w sercu skrużonym y wniżonym / przez iedyne-
 go Syna twego / Pána y Zbawiciela naszego Je-
 zusa Chrystusa / za wielkie y nieogarnione dary / y
 dobrodziejstwa twoie; żeś nas na wyobrażenie
 y podobieństwo swoje stworzył; y utracony o-
 braz swoy / w Synu swoim namilżym przywro-
 cił: przez ktoregoś też z wieczney śmierci y porę-
 pienia / śmiercią iego stroga wybawił; y oczyścze-
 nie nasze krwią iego droga / przez Ducha swego
 świętego w nas zapieczętował: y tych czasow o-
 statecznych nadroższym skarbem słowá twego
 świętego obdąrował; y do iego słuchania w po-
 łożiu nas zgromadzał. Chwalimy przytym
 chwalebne imię twoie / za obrona y opatrność
 twoją świętą Oycowstą; ktorey ostatecznie z

PASTERSTWO

twoy świętey dobrośliwości nad sobą doznawa-
my; tey nocy przešley / y iuż dnia dżisieyszego do-
znaliśmy. Prosimy cię pokornie iáto Boga
y Oycá namitošierńieyszego / ábyś do końca nad
námi te łáscie swoje oycowšć pokázowác raczył
złóšci nášych rozlicznych przepomniał: Duchem
swoim świętym odrodził: Abyśmy odtąd w
świátobliwóšci / y w spráwiedliwóšci żyli / przed
tobą y wšytkimi ludźmi / tu chwale twoiey świę-
tey. Słowo twoie święte rácz wkorzenić w
sercá náše / Duchem swoim świętym. Od nieprzy-
iációl nášych dušnych y cielesnych / rácz nas zám-
wždy bronić. Potrzebámi ciátu nášemu nale-
żacemi / ile znaś być z chwałą świętą twoią / y z
nášym zbáwieniem / rácz nas opátrować. Ko-
šciolá swego ná tym / y ná wšelkim mieyscu be-
dacego / rácz być zámwždy obrońcą / y pomnożeniem.
Oczyżny nášey / rácz miłóšciwie bronić od mieczá
nieprzyiácielskiego / powietrza morowego / ognia
škodliwego / głodu cieškiego / y niešczęšcia wše-
lákiego. KROLA Páná nášego z KROLOWA
Máizonką ie° / y ze wšytkim zacný domóštwé kro-
leštwá iego / rácz chowác w łáscie twoiey świętey.
Ráda y Hetmány iego / y Przełożone káždego y
tutecznego mieysca / sam rácz spráwáwác / podług
powołánia ich. Pán y Pátrony Košciolá two-
iego Cá ošobliwie tutecznego / rzádz; od wšelákie-
go niešczęšcia ich broń: w dobrym zdrowiu przy-
prárodzie zbáwienney twoiey przez wšytek cás

żywota

żywota
dobro
daleko
nych.
ch; ut
piekme
nieprzy
strojem
imienia
z błogo
wiazan
dác / z
go Syn
stusá
krolu
Oyc

4

Pr
lu
towi
przez
siey
iešcie
ná po
byšmy
li / ani
spodob

żywota ich/ choway. Nie zapomina y też Oycze
dobrotliwy/ Bráciey y Siostr naszych/ tu blisko y
daleko bedacych/ á od ciebie rozmaicie nawiedzo-
nych. Rácż być chorych lekarzem; smutnych pocie-
cha; utrapionych ratunkiem; wdow/ y sierot os-
piekunem; więziow Chrześciáńskich z niewoley
nieprzyacielskiej wybawieniem; podróżnych
strojem; nieplodnych z łáski swey / dla chwaty
imienia swego / rozmnożeniem; á brzemiennych
z błogostawieństwem swoim / szczęśliwym roz-
wiązaniem. To wszystko raczże uczynić y nam
dáć/ z łáski y z miłosierdzia swojego; dla iedne-
go Syná twoiego / Páná nášego Jezusá Chri-
stusá : ktory z toba y z Duchem świętym żywie y
króluié na wieki wieków. Amen.

Oycze náš ktoryś iest w niebie / ié.

4. MODLITWA po Kazaniu

z Prosb modlitwy Páńskiej.

Panie Boże wszechmogący/Oycze y zbawicie-
lu náš namilostiwý/ dziękuiemy Máiest-
towi twoiemu świętemu; żeś nas z łáski twoiey/
przez tę noc przeszłą raczył przywieść do dnia dzi-
siejszego. Prosimy cie pokornie raczże to nam
ieścże dáć; áby nam wszytek zszedł na chwale/ y
na posłudze Máiestatu twego świętego/ tak; że-
byśmy żadney inšey rzeczy nie myslili/ nie mowi-
li/ ani poczynáliš iedno/ czymbyśmy się mogli tobie
spodobáć/ y być posłusznym twoiey świętey wo-
ley

PASTERSTWO

ley : Żeby tak wszystkie sprawy / y uczynki nasze /
 obracały się ku czci / a ku chwale imienia twoiego
 świętego / y ku zbawieniemu zbudowaniu bli-
 żnich naszych ; Ktorzyby się przykładem naszym po-
 ruszali / ku służbie / y czci świętey twoiey. A iako ias-
 nością słowa twego / oświecaś / y ogrzewaś
 wszystkich świat / dla pożytku / y wczasu tego to ży-
 wota naszego doczesnego : Tak też racz oświecić
 rozum nasz / nie wgaśnionymi promieniami / y iasno-
 ścią Ducha twego świętego ; Ktorzyby nas przy-
 sprawniełości twoiey tak zachowywali ; iż do-
 czego byśmykolwiek myśli swoje przyłożyli / nie-
 chayby ten był cel nasz ustawiczny ; żebyśmy cho-
 dzili w bojaźni twoiey : a żebyśmy nie mieli inşey
 myśli / ani przedsięwzięcia inşego / iedno iakoby-
 śmy służyć mogli twoiey świętey chwale. Spraw-
 też y to ; żebyśmy od samey łaski twoiey / same-
 go błogosławieństwa twego świętego / y wszel-
 kiego dobra naszego / oczekawali ; A nie wazyli się
 też żadney rzeczy takiej / ktoraby tobie wdzięczna
 być nie miała. Raczej nam to iestćże dać ; iż po-
 się tu staramy / około zachowania tego to żywota
 naszego / y praca podeymuiemy o rzeczy należące /
 ku pozyskaniu / y odzianiu cielesnemu ; żebyśmy y w
 ten czas / podnawali do ciebie wzgore myśli nasze
 to iest : do błogosławionego onego żywota wie-
 cznego / Któryś obiecać raczył wiernym swoim.
 A kiedy nas tak będziesz chował / y z strony dusze /
 y z strony ciała / w opiece twoiey / raczyś nas ie-

ścić

ścić um
 pokuszo
 nia / w
 św pocza
 to cie pr
 dżięcy
 y przez
 tak ; je
 pod świ
 zawo
 ty sam
 ie / tak
 ziednoc
 naszym
 wym S
 śach na
 te tak wi
 pamięta
 my się do
 żnięcy
 mowneg
 raczył ty
 Ba z serc
 na / a Pa
 imieni
 men

S.

Bęże vmocnić/ przeciwko nalażdom wszytkim/ y
 pokusom szatanśkim/ ktore nas wstawićnie ogar-
 nia/ w tym to żywocie. Przytym ięszcżes iż nie do-
 śwęć począc/ ięśli w tę do końca niewytrwamy; Prze-
 to cie prosimy Panie/ żebyś nas nie tylko przez
 dzisieyszy dzień/ rządzić/ y sprawować raczył: ale
 y przez wszytek czas żywota nášego/ aż do końca/
 tak; żebyśmy wszytek wiek náš strawić mogli/
 pod światym rządem twoim. A iż też potrzeba sie
 zawżę w cnotach świętych pomnażać. Będżże
 ty sam w nas przymnażać dzień po dzień łaski swo-
 iej/ tak długo/ aż sie dostatecznie przylaczymy / y
 zjednoczymy z twoim namilśzym Synem/ Panem
 naszym Jezusem Chrystusem: ktory iest prawdzi-
 wym Słońcem/ ktore wstawićnie świeci w du-
 szach naszych. A żebyśmy mogli odzierżec v ciebie
 te tak wielkie dobrodzieystwa; rącz pierwey za-
 pamiętać wszytkich grzechow naszych/ktorychęs-
 my sie dopuścili od młodości nášey / aż do tera-
 źniejszyey godziny: y rącz ie nam z twego niewy-
 mownego miłosierdzia odpuścić; iakos obiecać
 raczył tym wszytkim ktorzy cie wzywają / y pro-
 szą z serca prawego/ w Imię twego milego Sy-
 na/ a Pana nášego Jezusa Chrystusa. A ktorego
 imieniem ciebie wzywamy / tobie sie śa-
 memu modlimy: Oycze náš kto-
 ryś iest w niebie/ ię.

5. MODLITWA po Kazaniu.

Panie

PASTERSTWO

Panie Boże wszechmogący / niech święta
twoja chwala dla grzechów naszych nie be-
dzie posromiona / bośmy rozmaicie przeciw to-
bie zgrzeszyli. Mianowicie w tym; żeśmy two-
mu naszywstszemu słowu nie wierzyli / y nierozumie-
nością naszą / krnąbrnością / y niepamiętaniem
gniewu twojego naprzeciw sobie / co dzień pobudzili;
dla czego / słuszniebys nas miał karać. Ale o Pa-
nie / wspomnij na twoje wielkie miłosierdzie /
y zmiłuj się nad nami. Daj nam wzniesienie / y opła-
tanie grzechów naszych / z polepszeniem żywota
naszego. Potwierdź ludowi twojemu usługi two-
je / Różnorodzie słów twoich; aby szczerze y stale
przepowiadali je. Umocni y zwyciężność naszą;
aby mieczem świętym / od ciebie poruczonym /
sprawiedliwie y wiernie władali / y rządili.
Bron nas od wszelkiego błędu / y niewiary; po-
stulim wszystkie złe y szkodliwe rady / które są prze-
ciw słowu / y Kościołowi twemu wynalezione.
O Panie nie oddalaj od nas Ducha twoiego
świętego / ani słów twoich; ale daj nam praw-
dziwą wiarę / cierpliwość / y stałość. Przyjdź na
pomoc Kościołowi twemu / a wyzwobodź go od
każdego ucisku / nasmiwiania / y okrucieństwa.
Pocięż wszystkie chore y troskliwe / a posli nam
swoy święty pokój / przez Pana naszego Jezusa
Christusa prawdziwego Króla pokoju / który nam
te prawdziwe obietnice dał / tak mówiąc: Za-
prawda / zaprawdę powiadam wam; Ocoła-

wiel

wiel Oye
wam do
Oye na

6.

Panie
łoscir
miłości;
wac od w
fney / iak
cse nasz na
go dżisiey
od wysystk
święta oye
tych / y tobi
sdrowui za
te pamięta
wazaiac d
iac raczył /
ego / Pana
niem tobi

7.

Recet
przez r
tata nasz
jesodobli

wiek Oycá w Imie moie prosić będziecie / to
wam da; y tak nas nauczył modlić się tobie:
Oycze náš ktoryś jest/ ić.

6. MODLITWA po Kazaniu.

O Anie Boże wszechmogacy / Oycze náš nanna-
tościwośy / dziękujemy twej świętey Boskiej
miłości; iżes nas tej przeszłej nocy raczył zachow-
wać od wszelkiej niebezpieczności nášey/ tak du-
żney/ iako y cielesney. Pokornie cie prosimy / Oyc-
cze náš naymiłościwośy; abyś też nas y dnia te-
go dzisieyszego / y po wszystkie dni żywota nášego /
od wszystkich nieprzyjaciół nášych/ ręką twoją
świętą oycowstą zaščyćił / y w sprawách świę-
tych / y tobie miłych / w łasce twoiej / y w dobrym
drowiu zachował: Abyśmy ná słowo twoie świę-
te pámietałi / y zároveň ie przy sobie zachowali / ro-
ważając dobrodzieystwa twoie / ktoreś nam okaa-
ać raczył / dla Jezusa Christusa Syná twego mi-
łego / Páná y Zbawiciela nášego. Ktorego imie-
nem tobie się modlimy: Oycze náš ktoryś jest / ić.

7. MODLITWA po Kazaniu.

Ręce twoie / o Oycze niebieski / ná ten dzień / y
przez wszystkie żywot náš / poruczamy dusze y
iata nášę: Także to wszystko / cokolwiek iedno
szkodliwej ręki twoiej świętey mamy: od
wszego

8. MODLITWA po Kazaniu.

Dziękuję tobie czynimy Panie Boże. Ojcze nasz
namilostiwoszy / żeś nam dnia dzisiejszego na-
szczęścić raczył / tu słuchaniu y uczeniu się słowa two-
go świętego. Ale że nas Syn twój miły nauczył
tego; że nie ci są błogosławieni / którzy słowa two-
go tylko słuchają; ale którzy go y słuchają / y strze-
gą / y według niego się sprawaia; a strzec / cho-
wać / y według niego się sprawaować / z nas żaden
nie może / okrom osobliwego ratunku / y pomocy
Ducha twego świętego: Przetoż cie pokornie
prosimy o wszechmogący / żywy / mocny / a miło-
ściwy Boże Ojcze nasz niebieski; aby naprzód on
główny nasz nieprzyjaciół / a przeciwnik naszego
zbawienia / nam swymi chytrściami skłodzić nie
mógł: ani tego / czegośmy się teraz nauczyli / z pa-
miecí wybierał; albo w nas zatusiał. Przytym
zaś prosimy / abyś nam swoją pomoc / Ducha
twego świętego dał: żeby on sercá nasze opoczy-
stę / a zatwardziatę / mocą swoją zmiaęczył / y zia-
mie z nich płodną uczynił; pokrapiając ie wstawi-
cinie dżdżem miłosierdzia twego: aby dobre o-
woce / które w nas słowo twoje rodzi / za pomocą
tego nigdy nie wysychały / ani wstawały: ale aby się
w nas tym więcej tu cęci / a chwale imienia
twego świętego / y tu zbudowaniu bliźnich na-
szych mnożyły. O raczże nam to dać Boże nasz /

PASTERSTWO

Oycze nasz/ y dobrodziejcu nasz/ dla Jezusa Chry-
stusa Syna twego milego/ Amen.

9 MODLITWA po Kazaniu.

SWiecznie żywy/ y wszechmogący/ á miłośnier-
ny Boże/Oycze Pána nášego Jezusa Christu
śa/dziękuiemy tobie z prawego serca; żeś sie nam
przez słowo swe raczył okazać/bedac w tajemno-
ści wielmożności swoiey/ żadnemu przedtym nie
znaiomy; ábychmy cie Bogiem naszym być ználi/
á rozlicznych Bławanow w myślach naszych z
niewiernymi/ nie tworzyli.

¶ Dziękuiemyć też; żeś nam on wieczny de-
kret swoy o poiednaniu/ y naprawie wpadku ná-
szego/od początku świata oznaymił: według kto-
regu/gdy czas od ciebie náznaczony przyšedł/ra-
czyłeś namillşego Syna twoiego / ná ten świat
zestąć/ áby sie zstał ofiára za nas: á ták byli pro-
żni gniewu twoiego/y cięřkořci grzechu nášego.
Dla ktego Syna twoiego ořtawiczenie zgro-
madzař/y rozmnażař Kořciol wiernych twoich
chwalcow/ ktory pořwiacař y rzađiř Duchem
twoim řwietym.

¶ Dziękuiemyć / że nam vřycař náuki / nie-
gdy wymyřłami ludzkimi zátłumionej/Ewángel-
liey swoiey řwietej : przez ktora sobie mocnie znie-
walař serca; popisuietř dzieđice ku wieczney
chwale; y grzechow nářych odpuřćzenie zlářti
řćyrey swoiey oznaymuetř.

Dziękuię

¶ Dziękujemy / że nas w nocy / y we dnie przez swe światło Anioły strzeżesz / y bronisz od wszelkich okrutności / y sił Diabelskich: y po ki tu jesteśmy na świecie / że nam hojnie / y łaskawie zdrowia wycząszczywnością wstawić opatruię: pomieścić nam spokojne iedną: Rzeczpospolita naszą w pokoju zachowywasz / we wszystkim dobrym pomniasz. Za te wszystkie niewymowne dobrodziejstwa wielmożności twojej / winniśmy wstawić na w sercach naszych wdzięczność.

¶ Ale my o przynamiliśmierci Dycze / musimy znać y niewdzięczność naszą: Gdyż cię tak łaskawego Dycę wstawić nie / y cięśko obrazamy: Jacyśmy gniew twój sprawiedliwy przeciw sobie pobudzamy / y potapienie wieczne zasługujemy. Albowiem sercem naszym od ciebie odstepujemy: myśli naszą daleka od ciebie: oczy / y wszystko ciało nasze woley twej nienawidzą. Owa takimi się przeciw tobie stawiamy: iakobyśmy / ani stworzeniem twoim nie byli: ani ty naszym oycem nadobrotliwym nie był. A przetoż my pokornie z płaczem serdecznym / wietamy się ku miłosierdziu twemu / abyś nas nie odrzucił dla sprostności grzechu naszego: wszak tobie samemu grzeszymy: przeto się tobie samemu winni dajemy. Opuść nam winy nasze / dla namilszego Syna twego Jezusa Chrystusa Pana naszego: gdyż go wydał na okrutną śmierć dla nas. Dla tego namilszego Syna twoiego wysłuchaj nas: zmiłuj się nad nami:

PASTERSTWO

mi: ulży cięskłości naszych: odłóż twoy gniew:
wspomni na nieogarnione miłosierdzie twoie.
Spraw w nas serca czyste/ o Boże nasz/ y Du-
chem świętym wgruntuy wewnętrzne siły nasze: nie
oddalay nas od obliczności twoiey/ y Ducha
twego świętego nie odeymuy od nas. Spraw
zbawienią radość w sercach naszych: abyśmy sie
ni wczym innym; iedno tylko w tobie Kochali/ w
tobie samym radość wyciżę nasze porządali.
Kładz słowem twoim świętym drogi spraw na-
szych: Tłech żaden grzech nie paniuie nad nami.
A te światłość/ Ktoras tych czasow w sercach
naszych rozpalił/ do końca rącz rozmnażać/ y tu
wieczney twey chwale zachować. Tłech praw-
dżwie czuiemy skodkość iężmą twoiego/żebyśmy
pod twoim brzemieniem nie ostawali. Wżytkie
wragania/ prześladowania/ nasmięwista nie-
przyaciół Syna twoiego/ ośkodzi nam; abyśmy sie
nimi przed niewdzięcznym światem/ y przed to-
ba cięskyli: gdyż ie dla nasświetłego imienia two-
go cierpiemy. Rozpal w sercach naszych praw-
dżiwa/ a święta śmiałość: abyśmy bezpiecznie
za błogostawieństwem twoim/ prawdę twoię
świętą wyznawali.

¶ Żatym cie prosimy o naliłośćiwoży Dycze/ rącz
na tym mżernym końcu świata/ kóściół twoy
strapiiony zachować/ y mocna ręka obronić: Kto-
remu wielkie/ y niezliczone zewżad dolegają cie-
skłości/ od szatana/ y slug ięgo: przez ktore twoię
świętą

święta
błedy
ktory
niszczeni
dбору
dżiwa
chą
nauć
tey
iey
przykład
bem
stali.

¶ Żm
miej
iednego
Chrystusa
¶ Kro
iego/ y
że z
mi
przycie
bawicie
powolny
ce
¶ D
ka/
wata
y sie

świeta prawde chce wygładzić/ a swe zwykłe
 błedy utwierdzić. Rozprosz tych wszystkie rady/
 którzy myślą o sług twoich/ y słowa twego wy-
 niśczeniu. Stłum y te/ którzy są tu zgorzknieniu
 Zboru twego świętego; fałszywa nauka z praw-
 dziwa mieszaiać Syna twego namilskiego/ y Du-
 cha świętego bluźniac. Day wiele prawdziwych
 nauczycielow/ którzyby nauki Ewangeliey świę-
 tej ściszrze uczyli; którzyby chwaly twej nie wo-
 siey śkuli; którzyby owieczkom twoim miłym/
 przykładni swym żywotem byli; żeby tym sposo-
 bem wiele dziedzicow do królestwa twego pozys-
 káli.

¶ Zmiluy się też nad Oyczyzna naszą; aby w
 niej będący nieprzyjaciele w błąd zawiejdzeni/ do
 iedynego Pasterza a Biskupa dusz naszych Jezusa
 Chrystusa nawrocili się.

¶ Królá Pána nášego/3 Królowa Matkónka
 iego/ y z zacnym domostwem królestwa iego/ ták-
 że z Rada/3 Hetmány/ y Rycerstwem iego/ y wsze-
 mi Pánstwá iego przelożonymi/ ku umilowaniu/ y
 przyieciu Syna twego miłego Jezusa Chrystusa/
 zbawiciela iedynego/ uczyń y spraw ochotnym y
 powolnym: aby iemu z tymi wszystkimi dał mie-
 sce bezpieczne w Pánstwach swoich.

¶ Zachoway też y Miasta/ Wsi/ y wszelkie mie-
 sca/ ktore miluiac przyjmują / a przyjmując cho-
 wają na grunciech swych Zbor twój święty: a-
 by się dzień po dniu/ mnożyła y rozszerzała praw-

PASTERSTWO

da Ewangeliey twoey świętey. Racz wedle obietnice Syna twego/stokrotnim błogosławieństwem swym nagrodzić tym którzyby sieroty / wdowoy/ y Stugi twoie dla imienia twego świętego opátrowali. ¶ Zachoway też Chrześciańskie Szkoły: z ktorych twe Zbory święte/ y porządne Rzeczypospolite wyrastaia.

¶ Wsmierz o przedobrośliwy Oycze złe przygody/ tak ogulne wszystkich / iako y szczególne z nas każdego: oddal mory/ ognie/ wojny/ y niepogody škodliwe.

¶ Day wcześnie czasy / aby nam ziemia oddata w całe pożytki: aby poznali wszyscy/ żeś ty Pánem y Bogiem iest naszym táłstáwym.

¶ Day wszystkim podreżnym/ także pracowitym / szczęśliwe y spokojne/ podług wolej swey świętey / powódzenie.

¶ Racz cieszyć wszystkich smutnych / którzy sia do ciebie samego wciekają w swoich pokusách/ niedzách/ troskách/ chorobách/ y we wszelákich dolegliwościách/ przez Jezusa Chrystusa Pośrednika iedynego nášego. A osobliwie day tym pociecha swoje z Duchá świętego / którzy cierpią dla imienia twoiego więzienia / morderstwa/ y z ziemi wygnania.

¶ O to wszystko do ciebie Oycá swego naszego/ y iedynego/ my owieczki twe wciekamy sia: a będąc niegodnymi i krwawá Baranká niewinnego/ Syná twego namilskiego / Błagocieszymy sia: y bezpiecznie w iego nasáwietszym imieniu do

iestatu

iestatu
ze nas
Duchem
náñez
woley p
Oycze n
twe sw
w nas n
niebie
go day
iako y m
nie w wo
złego. A
chwala

BLO

Po

Z CZ

N Jech
strzeż
Niech
nami / a m
Niech o
spokoj sw

iestatu twego świętego przystępujemy. O rączę
 że nas już godnym naczyniem uczynić swoim: a
 Duchem swoim świętym zmiękczyć / y sprawę serca
 nasze: żebychmyć zarówno przyjemne wedle twoiey
 woley posługi wyrządzali. Day aby / o niebieski
 Oycze nasz / ktoryś jest w niebieszech / w nas imię
 twoje święte świeciło się / a królestwo twoje / aby
 w nas miejsce miało. Bądźże wola twoja / iako w
 niebie tak y na ziemi. Chleba nasze po wśednie-
 go day nam dzisiaj. I odpusć nam nasze winy /
 iako y my odpuszczamy naszym winowaycom. I
 nie w wodę nas na pokuszenie: Ale nas zbaw ode
 złego. Albowiem twoje jest królestwo / moc / y
 chwala / na wieki wieków. Amen.

BLOGOŚLAWIENSTWA

Po MODLITWACH KAZANYCH.

1. Błogosławieństwo.

Z czwartych ksiąg Moyszeowych
 z Rozdziału. 6.

Niech nam Pan Bog błogosławi / a niech
 strzeże nas.

Niech rozjaśni twarz swoje Pan Bog nasz
 nami / a niech nam będzie miłościwo.

Niech obroci Pan Bog twarz swoje ku nam /
 a pokoy swoy święty niech nam da. Amen.

PASTERSTWO

2. Błogosławieństwo Z Psǎlmu 67.

Niechay sie nád námi Pan Bog zlituie / á niechay nam błogosławí. Niechay nas oswiećci iásnością twarzy swoiey / á niechay też nam / y wssytkim narodom oznáymi drogi swoje: Abyśmy sie w nim sámym Kochać mogli / á ie-
go wielbić nigdy nie przestawali. A tory niech będzie pochwalon ná wieki. Amen.

3. Błogosławieństwo.

Mie w Troycy s. iedyneho Boga / Oycá / Syná / y Duchá s. / niechayże będzie známi teraz y záwsze / y ná wieki wieków. Amen.

Po tym błogosławieństwie, rospuścájac zbor świe-
ty, z tych pieśni którakolwiek spiewána ma być.

PIESNI PO KAZANIU PORANNYM.

1 P I E Ś N po Kazaniu.

Ozegnay nas Boże Oycze / mocą twoey świe-
tey práwice / ié. Pátrzy iej w Pieśniách, o
Troycy Przenasławiejszey, Pieśń 6. A 18: Notá
iej iáko Psálm 134. Otoż teraz / ié.

2 P I E Ś N po Kazaniu.

Boże

B Oże Oycze stworzenia wszelkiego / Ktoryś
nam dał słowá / ię Pátrz o Słowie Bożym
Pieśń 10. **R** 14.

3 PIEŚN po Kazaniu.

B Oże Oycze przy słowie twym / Rącz nas zaa
chowác prawdziwym. Pátrz o Trojcy
Przenajwieszey Pieśń 7. **A** 19.

4 PIEŚN po Kazaniu.

Z Pieśni 5. o Słowie Bożym, **V** 9.
R 13.

B Oycze wszechmogący / sprawco dobrá wsze
go / Piosneczki te y chwaly każdego wiernego
Storo usłyść raczyś; laska Hostwá swego
/ Weyrzy nań przez zasługę śmierci Syná
swego.

5 PIEŚN po Kazaniu.

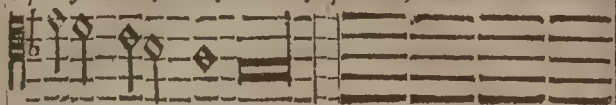
Z Psálmu 67.

B La miłosierdzia twoiego / zmiłuy się
nad námi : A błogosławieństwo twoie / day by
R 5 **byto**

PASTERSTWO

było z nami/ Boże wieczny niech twa światłość

świeci między nami.

2 Jżebyśmy wszyscy ludzie / na tej niskej ziemi/Twoje drogi święte znali/ y chodzili nimi; Zbawienie twoe znali nad narody wszyscy.

3 Różnijże już to nam z łaski dać/ wszechmogący Panie: Słowo twoje w sercach naszych by miało mieszkanie: Miłosierdzie twoje święte niech przy nas zostanie.

4 A tak cie beda wystawiać wszyscy narodowie/ W tym to świecie mieszkający/ y ziemscy Krolowie: A każdy cie Pánem swoim/ y Bogiem nazowie.

5 Na sprawy twoe święte patrzac / beda się radować/ Wszyscy narodowie beda chwale tobie wdawać: Bowiemy ty w łasce swojej raczysz lud sprawować.

6 Tużesz teraz wierni społem / Pána wyśławiaamy; Jemu wszyscy narodowie wierna chwała wdajemy; Zbawicielem miłosiernym Boga wyznawamy.

7 Bo Pánstkiego miłosierdzia wszyscy doznawamy; A pożytki niezliczone z łaski iego mamy:

Na bło

Na bło
my.

8 By

Panie:

wzdy zo

twoie pr

2
S
iey o

7
Z
w

Psalm 6

Tenje.

Psalm 11

Psalm 13

I inne

p

A

G

Tę błogosławieństwo Boże zawsze się spuszcza-
my.

8 By racie nam błogosławić / nieśmiertelny
Panie : Wola twoja święta przy nas niech za-
wsze zostanie : A day poznać wżem narodom
twoje panowanie.

6 PIEŚN po Kazaniu.

Szy nam Panie miłościwy / Potoy zc. *Pátr;*
Siey o Pokuszeniu. G 2.

7 PIEŚN po Kazaniu.

Ztryż moją ręką swoją / zc. *Pátr;* o Kościele
świątym *Pieśń 10.* D 19.

P S A L M Y po Kazaniu.

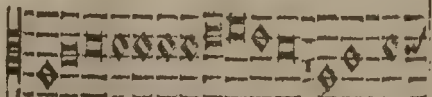
Psalm 67. Okaż Boże nad nami / zc.
Tenże. Błogosław nam nasz Panie. zc.

Psalm 117. Alleluia. Chwalcie Pana / zc.

Psalm 134. Otoż teraz dobrozyczenie / zc.

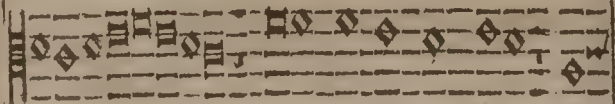
I inne.

po Kazaniu. H Y M N
Ambrożego y Augustyna.

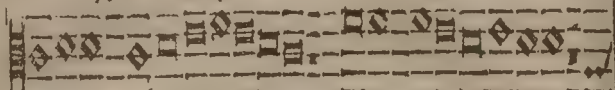

Tobie Bogu chwalimy / Ciebie Pa-

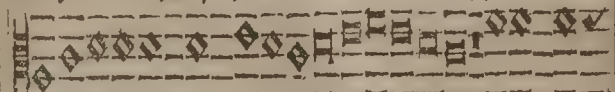
PASTERSTWO

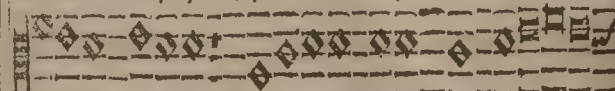
nem wyznawamy. Ciebie wiecznego Oycā wszy-

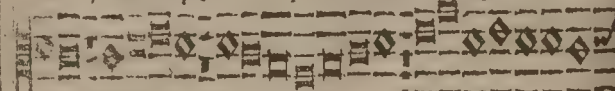
tkā ziemiā czci y chwali. Tobie wszyscy Anieli/

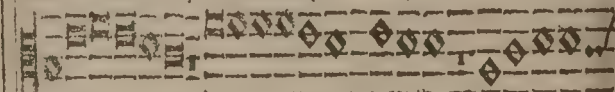
tobie niebiosā y wszystkie mocarstwa/ Tobie Che-

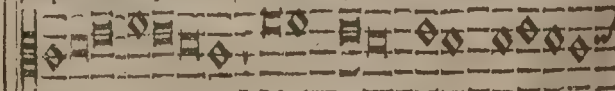
rubin y Seraphin/nieprzestawiaacy głosem wo-

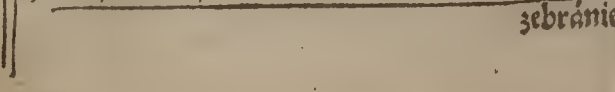
łaia : Światy / światy/ ś. Pan Bog nasz za

śpawo. Pełne są niebiosā y ziemiā Majestatu

chwaly twoiey. Ciebie chwalebne Apostolskie

zebranie

zebranie

bie iasny

otragu zi

znawa:

lebnego t

ciebysciela

Christe

zebranie / Ciebie sławna liczba Prorocka/ Cie-

bie iasny zastep Męczennicy chwali. Ciebie po

okregu ziemi święty Kościół Chrześcijański wy-

znawa: Oycą niezmierny wielmożności: Wie-

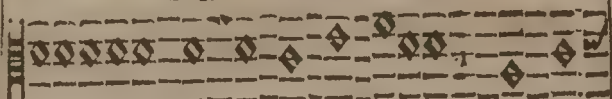
lebnego twego prawego/ y iedynego Syna: Po-

cieśzyćielą także Duchą świętego. Tyś krol chwa-

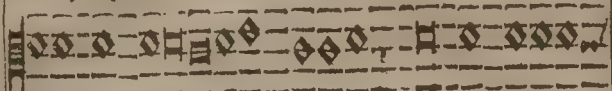
ły Chryste: Ty Oycowski iestes wieczny Syn: Ty

ku wy-

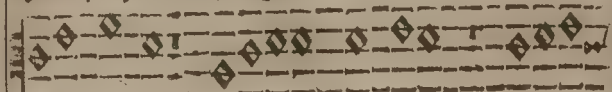
PASTERSTWO

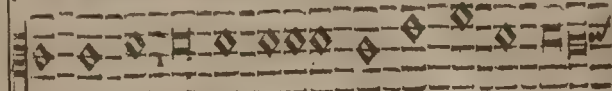
tu wykupieniu mając przypaść człowiek a / nie wsty-

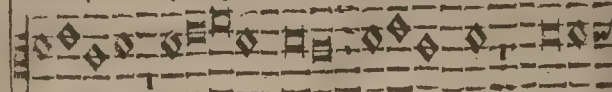
dziłeś się Pánienskiego żywota: Ty zwyciężywszy

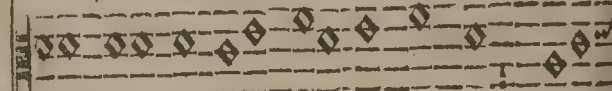
zadło śmierci / otworzyłeś wierzącym królestwo

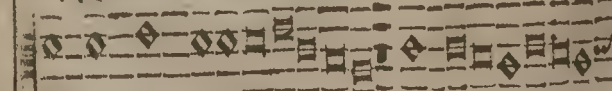
niebieskie: Ty na prawicy Bożej siedzisz w chwa-

le o Oycá. Wierzymy iż sadzić masz przysć Ciebie

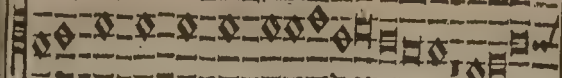

tedy prosimy / służy twoje rącz wspomoc / ktores

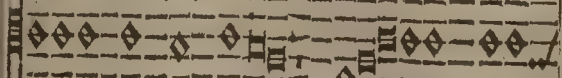

droga krwιά raczył odkupić. Rącz nas wieczna ze

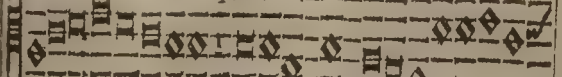
wytkimi

wszystkimi świętymi chwała obdarować. Uczyni

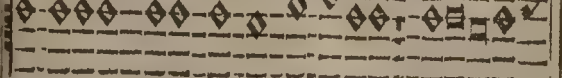
zbawiony lud twój Panie/ a błogosław dziedzi

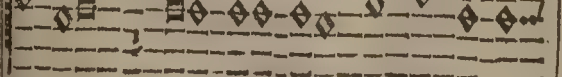
ctwu twojemu. A rządź ie y wywyż one aż na

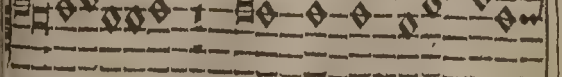
wieki. Przez wszystkie dni nasze błogosławimy cie/

chwalimy Imię twoie bez przestania/ y na wie

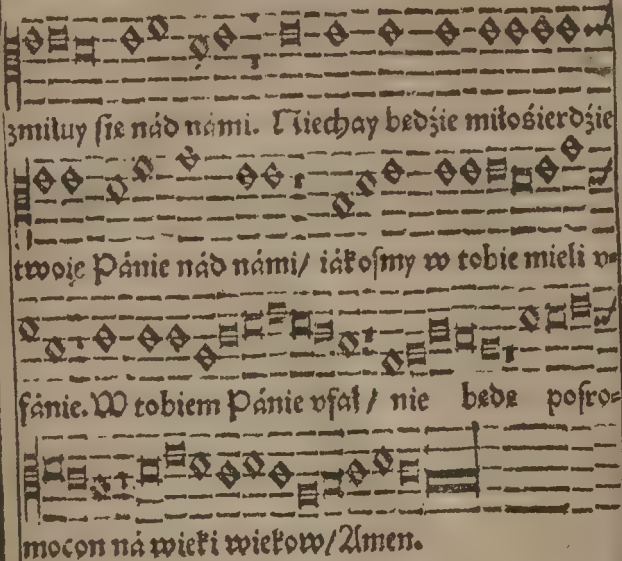
ki wieków. Raczysz miły Panie dnia tego nas

od grzechu zachować. Zmiłuy się nad nami Panie

zmiłuy

PASTERSTWO

zmiłuy się nad nami. Tłechay będzie miłosierdzie
twoje Pánie nad nami/ iákośmy w tobie mieli v-
fanie. W tobiem Pánie vřat/ nie beda posro-
mocon ná wieki wiekow/ Amen.

Z tegoż wřetá Pieřń.

Bogá cie chwalimy/řc. Pátrę o Tryocy ř.
Pieřń 8. A 19.

P I E ř Ń ořtátnia po Kazániu.

Krolowi nád wřemi krolmi/řc. Pátrę iey
o Tryocy ř. 9. Pieřń. A 20.

PIESNI Y MODLITWY
ODWIECZORNE
z Formą kroćiuchną.

Po obie

Po obie
řc. me.

Nad iey
Pieř

K

mi/ ř řc.

2 Bg

lie/ řep.

cyrř mieř

wřem do

3 Vyř

řiem řym

duře řwe

nie: W p

pořilenie.

K

Poobiedzie do Zboru Bożego przyśledzcy Państwo
 ścinnie, którakolwiek z tych i ucina.

1 PIEŚN odwieczorna.

Nota iey iako: Bog wieczny a wszechmocny /ie.

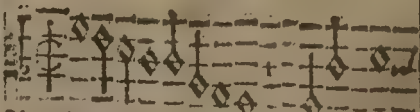
Pieśń 1. przed obiadem. na karcie 10.

W Anu Bogu wszechmocnemu dziękuj-
 my w radości /Rep. Iże on ciatu na-
 szemu /dał chleb tu żywności: Racz
 nas dary swoimi / Na karmić obfio-
 mi / I swoicy szczedroblowości.

2 Bądźże Oycze niebieści / cześć / y chwała to-
 bie / Rep. Ze nas w tey nędzy ziemskiej / tak ra-
 cysz mieć sobie: Żywiś / chowaś / y daruieś / A
 wszem dobrym opatruieś / Na wszelką godzinę.

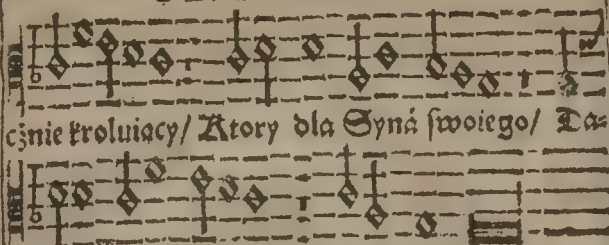
3 Użyjeże nam dziateczkom swym / poży-
 dziem żywi / Rep. Abyśmy twym słowem świętym
 dusze swe karmili. Day nam grzechów odpuszcze-
 nie: W prawcy wierze pomnożenie / W łasce twej
 posilenie.

2 P I E Ś N.

W

Anie Boże wszechmogący / Oycze wie-
 czynie

PASTERSTWO

cynie Kroluicy/ Ktory dla Syna swoiego/ Da-

tes nam wiele dobrego: Z laski swojej.

2 Tobie sluzy dziekczynienie/ Samemu dobra-
rzeczenie: Bo ty o wszystkich piecza masz/ Opá-
trujesz/ hoynie chowasz: Krolu wieczny.

3 A my zprzysiętych polármow/ A żywotu
przydanych dárow/ Tobie wdziacznie dziakuiemy:
A slusna chwale spiewamy: O Boze náš.

4 Bądźże Boże tobie chwala/ Cześć/ moc/ śla-
ta/ iásność sława: Boś ty wszystkich rzeczy Pá-
nem/ Wiecznie Kroluicym. Amen. Alleluia.

3 PIEŚN odwieczorna.

Nota iey iáko: Bog wieczny á wszechme-
cny/ ic. Pieśń I. przed Obiádem. kár. 10.

Wzdaymyż cześć Bogu swemu z dobro-
dzieystwa iego: Rep. Bo zacna iemu
chwala od stworzenia wszege: A to
mysla nabojna/ á serdecznym poklonem: Za lác-
kę nam dána.

2 Chwala tobie náš Pánie/ co niebo oléa
tciem/ Rep. Przykrywasz mocá swojá/ dájac deidy
swym

swym cśasem; Wśedhmogacy będąc Pan/Wśy-
tko tu pożytku nam: Abyś był od nas znan.

3 Pśaśtru/wśemu dobytku/ potărmy przy-
prawiąś: Rep. Potym ie tu pożytku/ ludu swe-
mu dawaś. A przeto Panie tobie/Ża te żywność
od ciebie: Chwała bądź na niebie.

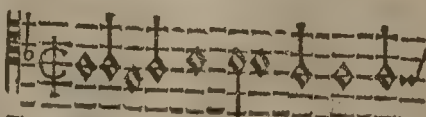
4 Ciebie prosim; Panie/potărmy przywioży:
Rep. Day byśmy ie strawili/bez wśelakiey zma-
zy; W pracách/ y w wćciwości/Czyniac swe po-
winności/W świetey pobożności.

5 Rącz dąć y potarm duży/ słowá naswieto-
żego: Rep. Wo nietylko tu z chleba żywiemy; śa-
mego; Ale z słow świetych yst twych/ Dayże
nam vzywác ich: Domieść nas swych świetych.

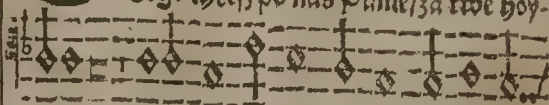
4. PIEŚŃ odwieczorna.

Co żywi powietrzne ptaki/ ić. Pár; iey w Pá-
sterstwie domowym. Kártá 13.

5. PIEŚŃ odwieczorna.

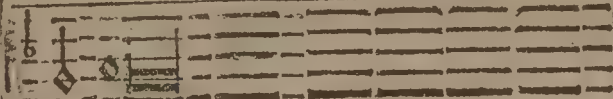

Zego chceś po nas Panie/ża twe hoy-

ne dary? Czego ża dobrodziejstwa ktorym nie-
máš.

PASTERSTWO

maż miary?

2 Gościł cie nieogarnie/wszedy pełno ciebie/
A w otchłaniach/ y w morzu/ná ziemi/ná niebie.

3 Słota też wiem nie pragnieśi bo to wszystko
twoie; Cokolwiek ná tym świecie mieni człowiek
swoie.

4 Wdzięcznym cie tedy sercem Pánie wyzna-
wamy; Bo nád to przystoyniejszey ofiary nie ma-
my.

5 Tyś Pan wszystko światá; tyś niebo zbu-
dował/ A pięknymi gwiazdami/ ślicznieś uba-
tował.

6 Tyś fundament záłożył/nieobeszley ziemi/ A
przykryles iey nágość zioly rozlicznemi.

7 Dá twoim rozkazaniem w brzegách morze
stoi: A zamierzonych gránic/ przestęczyć się boi.

8 Rzeki wod nieprzebranych wielka hojność
máią; Białý dzień á ciemná noc/ czasy swoje znáia.

9 D twoy mocy nocna rosa ná młde sioła páda-
nie; A zágorzále zboża/ dejdź obżywa snadnie.

10 Tobie k woli rozliczne Wiosná i wiátki ro-
dzi/ Tobie k woli w kłosianym wiencu Látó che-
dzi.

11 Wino Jesień/ owoce rozmaíte darwa/ Po-
tym do gotowego/ gni éna éimá roslawa.

12 D twoich rąk wszelkie zwierze patrzy swey

żywno

żywno
bliw

13

Pánie

stanie.

14

ziemi

lami tr

Za

q Po

Po Ste

má S

miec be

Po Raz

pi/ 3 ko

dzie mor

M

żywności: A ty każdego żywiś / z swej szczególności.

13 Bądź na wieki pochwalon nieśmiertelny Panie: Twoja łaska / twoja dobroć / nigdy nie stanie.

14 Chowaj nas poży raczyś / na tej nieszczęśliwej ziemi: Jedno mieć zawždy będziem pod strzechami twemi.

Zatym Pieśni inne y Psalmy według czasów.
y potrzeby będą spiewane.

¶ Po śpiewaniu / Błogosławieństwo recyjni.
Po Błogosławieństwie do czytania Textu Pisma S. przystąpi. Po czytaniu Kazanie mieć będzie według czasu y potrzeby.
Po Kazaniu do Modlitw Wieczornych przystąpi / z których podług potrzeby ktorakolwiek będzie mowil.

MODLITWY OD WIECZORNE.

I MODLITWA.

Wszehmogacy Boże Ojcze nasz niebieski / dziękujemy przez Jezusa Chrystusa Pana naszego; iżś nas przez ten dzień dzisiaj / od wszystkiego złego / duchownego y cielesnego zachować raczył. Przysięgam potornie cie prosimy / abyś nam raczył odpuszczyć wszystkie grzechy nasze.

PASTERSTWO

chy nąsse / ktorymśmy cie obrażili / y nieślusnie w
powinności swey postępowali. A racz nas w o-
pięte swą swietą na tę noc przysła przyiać. Aboc-
wiem my dusze y ciała nąsszy to wszystko / coto-
wiek iedno z szkodrobliwocy razi twoiey Boskiej
mamy / w twoe swiate a mocne ruce poruczamy.
Aniot twoy ś. niech będzie przy nas; aby dusza
ny nieprzyiaciel / żadnego prawa swego zlosliwie-
go / nad nami nie przewodził. Bądźże to rzeczy-
nie dla Jezusa Chrystusa Syna twego milego / Pa-
na a zbawiciela nąsszego / ktorego imieniem cie-
bie wyzywamy / tak iako nas nauczyć raczył.
Oycze nąś ktoryś iest w niebiesiech / zc.

2 MODLITWA.

WAnie Boże wszechmogacy / ktoryś tak
zrządził noc tu wychnieniu / y odpoczy-
nieniu człowieka; iakoś też ten dzień
raczył stworzyć / tu pracom / prosimy cieś okaż
nam w tym łaska swoie / żeby ciała nąsse tak od-
poczywały; iakoby dusza do ciebie zawždy ciuć nie
przestawała: A żeby serca nąsse nie były tak ospale
y obciążone / coby się nie miały zawżę pobudzać
tu miłości twoiey. Żebyśmy też tak teraz odlo-
żyli na stronę od siebie wszystkie prace / y star-
nia nąssze; iakoby też dusza nąssa mogła mieć iako
ochłoda / y odpoczynienie / według potrzeby swe-
iey. Ale tak; żebyśmy iednak nigdy nie przepo-
minali ciebie; żeby nam nie wychodziła z pamięci

ci dobroć

ci dobroć / y łaską twoją / która my zawsze mieć
 mamy / dobrze wyrażona w myślach naszych.
 Dajcie to nam ięście dać / żebyśmy w tym na-
 szym spłaniu / słusnej miary nie przebiegali / namię-
 duiac lubości / y wezrą w cielesnych: ale żebyśmy
 tylko snu używali / ile go potrzekuje przyrodzenie
 nasze: żeby nasza trz mogło być gotowe / y spo-
 sobnie / y słusnie / y woi. Ostaćcie / rącz
 nas zachować czystymi / y chędogimi / tak z strony
 dusze / iako y z strony ciała / y strzec nas od wszel-
 kich niebezpieczeńści / tak: żebyśmy to spłanie ob-
 racało ku chwale imienia twego. ¶ A iże ten
 dzień nie tak przeminął: żebyśmy cię w ten rozmia-
 rami grzechami naszymi nie obrażili / będąc słoń-
 ni ku złe czynieniu / dajcie Oycze łaskawy: iż iako
 ciemnością nocną wszystkie rzeczy na świecie by-
 waia zakryte y zatłonięte / aby też tak wszystkie grze-
 chy nasze / o których odpuszczenie my cię prosie-
 my / miłosierdziem twoim były zatłonięte y zakryte.
 A nie rącz nas dla nich odrzucać od obliczności
 swojej: gdyż Syn twój miły / a nasz iedyny / y do-
 stępny zbawiciel / za nie rmarł / y onekrowia swo-
 ją z nas cmył. Wyśłuchajże nas Boże nasz / Oycze
 nasz: dla Jezusa Chrystusa Syna twego / którego
 imieniem ciębie wzywamy: Oycze nasz kto-
 ryś jest w niebiesich / ię.

3. MODLITWA odwieczorna
 po Kazaniu w Niedzielę.

PASTERSTWO

W Anie Boże wszechmogacy / Oycze nasz
 namilosciwoszy / dziękuiemy tobie / za te
 wielkie dobrodziejstwa twoie / ktore na-
 stawic; nie z niewymowney dobroci swey / okazu-
 ies; nad nami. Naprzec; za toz;e raczy; sie; staz;ac
 nie o;ciat;la nasze / opatruiac nas wszyt;imi potrze-
 bami / ktore naleza; tu zachowaniu; żywota naszego.
 Potym; za to nawiac;ey / y napierw;ey: jes; nas
 raczy;ł odrodzic; w nadziei lepszego żywota : kto-
 ry; te; nam raczy;ł obiawi;ć / przez swa; święta
 Ewangelia. O to cie; pilnie prosimy; nie dopusz-
 czay; aby diabeł nasz; / ktore; sa; iakoby; zatopione; w
 ciełech naszych / sadzili; sie; / albo; wiaznety; / na rze-
 czach; tych cielesnych / y skazaniu; poddanych: Ale
 to spraw; jeby;śmy z;aw;sz;e byli; czynni; / czekajac; two-
 go namilszego Syna / Pana naszego Jezusa
 Chrystusa / kiedy; sie; pokaze; z nieba; na nasze od-
 kupienie / y zbawienie. Amen.
 Oycze nasz ktory; sie; jest w niebiesiach / i;c.

4 MODLITWA odwieczorna.

W Szechmogacy a; łaskawy Boże Oycze nasz
 niebieski / raczy; nas przyiac; w Boska opie-
 ke swoie / na te; noc y przez wszytek; żywot nasz. A
 rac; przy nas Anioły swoie; święte; miec; / ktorzyby
 nas moga; twoia; bronili / od nieprzyjaciol; du-
 szych y cielesnych. Te; łaski; rac; nad nami; wczynic;
 dla Jezusa Chrystusa Syna; twego; milego / Pana
 y Zbawiciela; naszego. Amen. Oycze nasz / i;c.

Błogo.

S
D
niel
nam b
Oycor
nasze d
swoiey
święty
any z

Za

An

PIE
TV

Notá ie

W
le
linic.

Błogosławieństwo na noc.

Rzączyś nas pojeźnác miłosierny Oycze náš
niebieski Duch em swoim świętym ; a rzączyś
nam błogosławie onym wiecznym / a świętym
Oycowśrim błogosławieństwem swoim. Rzeczy
naśke duszne y cielesne ku świętey cści / a chwale
swoiey ty sam sprząwuy ; a w łácc / y w poróu
świętym twoim/nas y wśhytkie wierne Chryści
ány záchoway dziś/y ná wieki wieczne/ Amen.

*Záтым mogą być y inne podług cjasu y po-
trzeby mowione Modlitwy.*

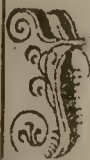
*A nákoniec Pieśń którąkolwiek z tych Zącznie
spiewác, po Modlitwách.*

PIESNI PO MODLI- TWACH ODWIECZOR-

NYCH, ALBOTEŻ PRZED
MODLITWAMI.

I. P I E Ś Ń.

*Notá iey idko, Známý Oycze náš niebieski/ zc.
o Pokucie § I.*

lámie.

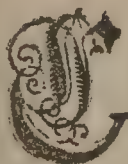
Wzu Chryste Pánie miły / Tyś wśhytkie
piekielne síly/ Przez náśke swoje porąził/
A nam wieczny pokoy sprząwít. Rzączyś
miłosierny Pánie, Wysłuchác náśke we-

PASTERSTWO

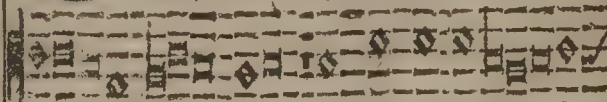
2 Jesli Aniola swieiego / Aby z roztazania
twego/ Przed dusznymi sprzeciwami/ Bronil nas
twoje sluzebniki; A zachowal bez wsey szkody/ Od
kazej nagley przygody.

3 Tobie wszytko poruczamy / Cozkolwiek w
twoj mocy mamy. Coś nam wyscizyl z laski twoj/
Niech to bedzie w opiece twoj; Gdyz z Oycem/ y
z Duchem swietym/ Krolujesz na wieki. Amen.

2. PIEŚN.

Zriszte dniu naszej swiatlosci/ Nocne

odkrywasz ciemnosci; Za swiatlosc cie prawda

znamy: Gdy twoj nauki sluchamy.

2 Prosimy cie swiety Panie / Racz dac spo-
kojne wyspanie; Perwie gdy nas bronie bedziesz
Trudnosci wszelkie odwiedziesz.

3 Day by ciezkci sen nie zmorzyl; A nieprzyja-
ciel nie zburzyl; Jesli mu ciasto przyzwoli/ Wie-
cznie nas sobie zmiwoli.

Oczy

4 Oczy kiedy sie spać wezma / Tysli serdecznie
niech nie spia : Za twoiey razi obrona / Studzy
wierni mocnie stana.

5 Naż Panie raczyś nas bronić ; A nieprzye-
iaciela stłumić ; Sprawuic nas twoie slugi :
Swa Krwia stales naże dlugi.

6 Raczyś nas mieć na pieczy swej / Tu w tey
ciekłości cielesney : Obrońcas ty każdey dusze /
Racz być Panie przy nas zawsze.

7 Bądź chwala Dycu wiecznemu / I Syno-
wi iego milemu / Także Duchowi świętemu /
Bogu w Trocy iedynemu.

3. PIEŚN.

3 Sercá práwie ochotnego / Wielbi duśo ma-
3 Pána mego / zc. Patrzyć w Pieśmách Ad-
wentowych, Pieśń 9. B 7.

4. PIEŚN.

3 Duśo moia Pána swego / Wielbi czaśu
3 wśhelátiego. zc. Tánje Pieśń 10. B 8.

5. PIEŚN.

3 Szelkie stworzenie śpiwaw / A dziś zawo-
3 lay / zc. Patrzyć o S. Wicjercey Pán-
skiej. Pieśń 7. B 3.

6. PIEŚN.

PASTERSTWO

Dziwne iwoie wspomnianie / Prawe iest nasze
 dochowanie / c. Tamże Pieśń 8. 4.

7. P I E S N.

Nadź pochwalon Arolu niebieski / ziemi

ski / pełny wszy miłości / w zasługaniu swym na

hoy niey by. **T**ys iest żywot obzywiciacy /

stodce smutne cięśacy. Tys nadzieia w tobie wśa

iacych. A tobie samemu wolamy / bo my pomo

cyw ni im inzym znaleźć nie możemy. Ciebie

my żadamy y prosimy kłaiacy / A w tym to poru

Beniu płaczacy / w smutnym a płacziwym łedac

padole. Przetoż ciebie pośrednika y iednacza pro

simy / Aby ty nadobrotliwŝe / a na miłosier

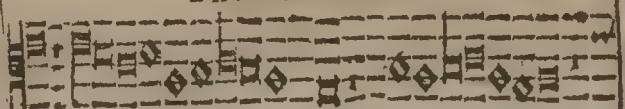
nieŝe Oycą twego / oczy ł nam łasławie a m

łosławie obrocił / A Duchą twego obdaro

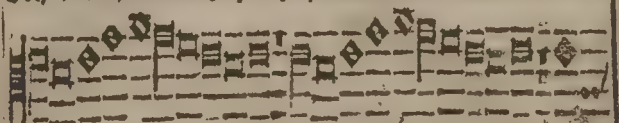
wanie / y iego łwierte odnowienie / w teg mił

ści /

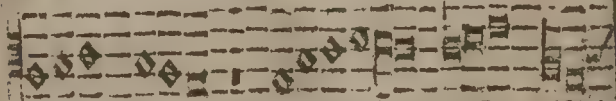
PASTERSTWO

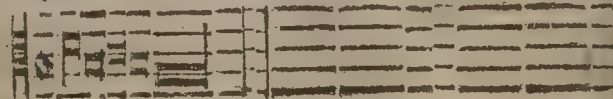
ści/ ktoras nam zasłużył sam/ miłościwie obrot.

O namilosiwoży / O nadobrotliwoży / O

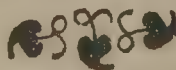
naślodży Jezusie/ Synu z Panny czystey Ma-

ry cy.

*Moga też być y inne Pieśni y Psál-
my według czasu, świat, y potrzeby
śpiewane.*

Koniec Części Wtorey Kátechizmu.

RE
W

Bądź ch
Bądź po
Bog wie

Christe d
Ciebie B
Czego ch

Dla mile

Jezu Chr

Kto żyw

Miłosier
Mocny Z

Dyśe náf

Panie Bo
Panie Bo
Pánu Bo

REGISTR PIESNI

W TOREY CZĘŚCI KA-

TECHIZMV.

B.

Bądź chwala Panie tobie za te dary / Kartą 13

Bądź pochwalon Krolu niebieski / 46

Bog wieczny a wszechmocny Pan / 10

C.

Chryste dniu naszej światłości / 45

Ciebie Boga chwalimy / 38

Czego chcesz po nas Panie / 42

D.

Dla miłosierdzia twoiego / 37

L.

Jezu Chryste Panie miły / 45

K.

Kto żywi powietrzne ptaki / 13

M.

Miłosierny Boże Oycze / 17

Mocny Boże z wysokości / 17

O.

Oycze nasz Duchem swym swietym / 18

P.

Panie Boże wieczney chwały / 10

Panie Boże wszechmogący / 41

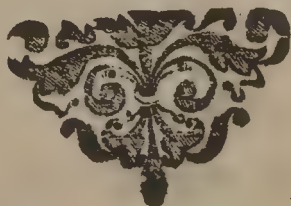
Panu Bogu wszechmocnemu / 41

Kaczys

REGISTR

R.	
Raczysz nas dziś wspomoc Panie/	18
T.	
Ty sam Panie dawasz z niebá/	11
W.	
Wieczny Boże z wysokości/ bądź cześć	17
Wzdaymyż cześć Bogu swemu/	42

Koniec Regestru.

18
11
17
42
Trenwa cyf

Katechizmus zborów
wielkie^o Xęstwa
litewskiego,

W ktorej są wszystkie
psalmy Dawidowe

P S

DA

Ca

Beatus v

B

Handwritten musical notation on a five-line staff.

Handwritten text: "Hodsi ro 3"

Handwritten musical notation on a five-line staff.

Handwritten text: "gracnych"

Handwritten musical notation on a five-line staff.

Handwritten text: "Droßem"

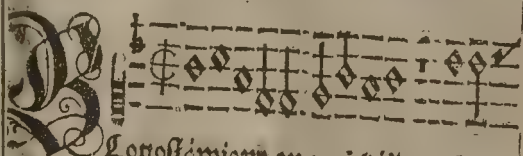
Handwritten text: "100"

PSAŁTERZA
DAWIDOWEGO

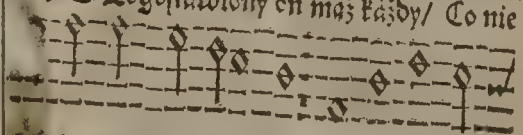
CZĘŚĆ PIERWSZA.

PSALM I.

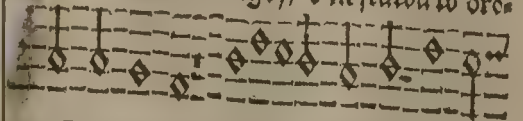
Beatus vir qui non abiit in consilio.

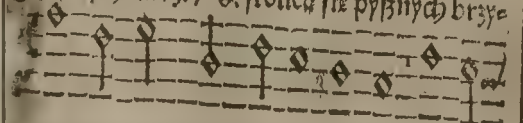
Błogosławiony ten mąż każdy / Co nie

chodzi w złych radę nigdy / Nie stawa w dres

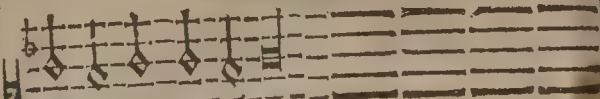
zczynnych ludzi / A stolica się pysknych brzye

w dres się w Pańskim zakonie / Aocha

mysiąc.

PSALM I

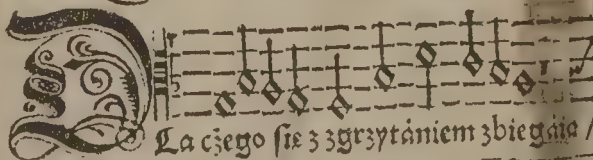
myślac w nocy we dnie.

2 Ten będzie iak drzewo szczone / Nad żrzo-
dtami záwssze zielone / Ktore da owoc času swe-
go / A list żaden nie spádnie z niego: A cokolwiek
czynić będzie / Szczęśliwie się mu powiedzie

3 Nie będa żli w tákicy rośroşy / Pan ie iak o
proch wiatr roşroşy: Nie stána żli ná sadzie
dobrych / Ni grzeşni w radzie sprawiedliwych:
Bo zna Pan drogi prawdziwych / Roşroşy
drogi złośliwych.

PSALM 2.

Quare fremuerunt gentes.

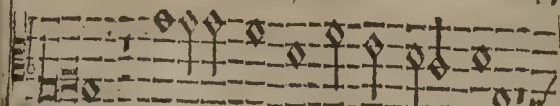

La czego się zgrzytaniem zbiegaia /

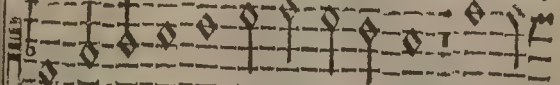
Poganie á prożne rzeczy dumáia: Zgromadzaia

sie Krolowie ziemscy / Ták ie też y inne Ksiazet

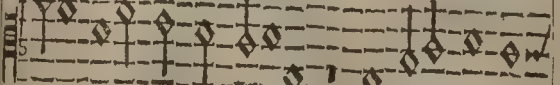
wşy, cy

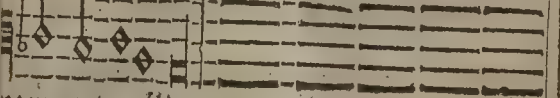
wszyscy / Wspolek radząc naprzeciwko Panu/

A naprzeciw Christowi milemu : Mowiac:

Skazmy rade w ktora sie wdali/ Riazmo ktore

nam zgotowali.

2 Smiecie sie z nich on co w niebie mieſzka/Pan
iaſz ich rady ſam w glupſtwo obraca/ A roze-
miewawſzy ſie/ przemowi k nim/ Przestrasz-
yſzytki gniewem ſwoim wielkim: Jam tu ſam
Krola poſtanowil mego/ Na gorze mey Syonu
iwietego. Wypowiem dekrét/Pan tak ku mnie
nowil: Tyſ ieſt ſyn moy iam ciebie dziś ſplodził.

Źadaj mie/ a dam ci za dziedzictwo Pogań/
kracie ſwiata za Pańſtvo / Pratem żelaznym/
edzieſz ich rzadzić/A iako ſtorupe bedzieſz ie kru-
pe. Rozumieycieſz to iuż wſzyſcy Krolowie /
wicieieſz ſie y wy ziemſcy ſedziowie/ Stuzcieſz

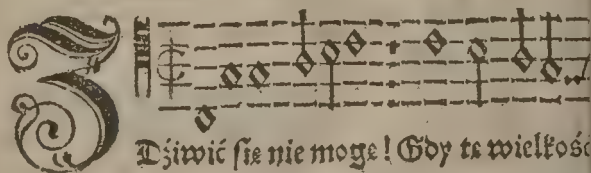
PSALMY

z boiaźnią iuż Pánu swoiemu/ A z wielkim drze-
niem ráduycie się mu.

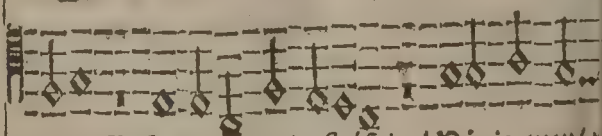
4 Ublápcieś Syná y pocáluycie (to iest ócho-
tnie iemu się poddaycie) A by się śnać ná was
nie rozgniewał/ Wnetby z was każdy drogi swey
postradał : Boć się wíec pretko zópala gniew iea-
go/ Którym tłumi sobie przeciwnego. Błogos-
łáwieni wśzyscy co w nim mają Tłádzicie/ y náś
się też spuszczaia.

PSALM 3.

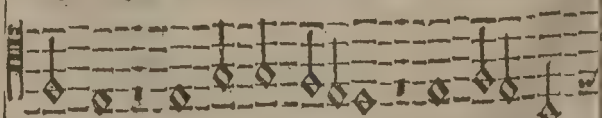
Domine quid multiplicati sunt.

Dziwić się nie mogę! Gdy ta wielkość

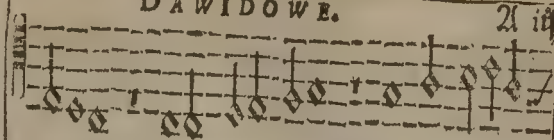

widzę Tych którzy mnie frásuia / Pánie moy/

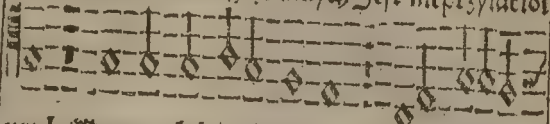

mnóstwu/ Słóści okrucieństwu/ Co przeciw mni
powstaia.

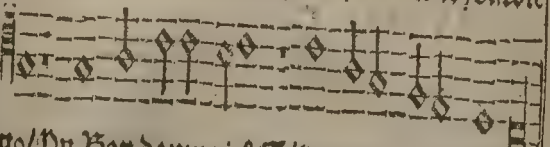
powsta
mych/X
go/Dn 2
2 Tys
nie Głor
Odpowie
Wzdrzem
mie Pan
wielkiego
3 Powst
Bowiemi
Nieprzyiac
Dana same
wisto/ X
wycieństwo
Domini

powstała: Wiele ieście imych Jest nieprzyjaciół

mych/Atorzy z hárdości swoiey/Onie wybawie

go/On Bog dawny ie°/Ták mówia duszy moiey.

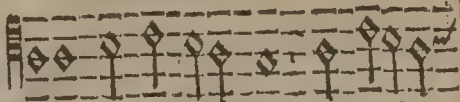
2 Tys jest święty moy/Panie/Czwala/wybawie
nie Głowy slugi twoiego. Do Pana zawolam/
Odpowiedz otrzymam/ Z tej gory świętey iego.
Wzdrzemie sie y zasnę/ A zasnę sie ocuca: Bowiem
mie Pan podeprze/ Nie lekne sie tego/ Ludu ták
wielkiego/ Bowiem mie on nie zepre.

3 Powstańże Pánie moy/Wybaw mie Boże moy
Bowiem ty sam porażysz/Policzki tych wszystkich/
Nieprzyjaciół moich/Zeby złośliwych struszył. O
Pána samego/Ciłowieká kázdego/Wybawienie
sámwisto/ A błogosławieństwo (Moc/ chwala/
wypćieństwo) W Pánu ludu swoiego.

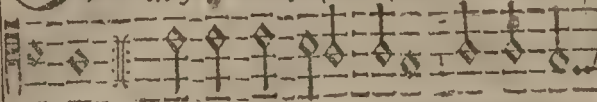
Psalm tenże 3.

Domine quid multiplicati sunt.

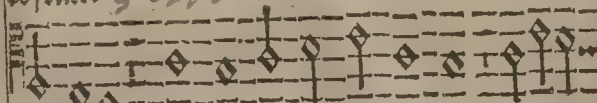
PSALM

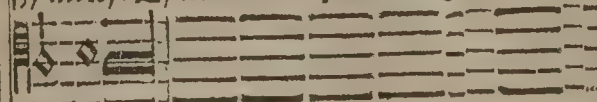
Anie iak ich wiele iest / ktorzy sie ze
A ze złości z wporu przeciw mnie po-

bráli / Rep. Wiele ich ktorzy morwia nadzney due
wstali: *3 m m*

By moiey / By nie mać w Pánu Bogu ten nádzie-

ie swoiey.

2 Lec ty mnie przyimi k sobie / okaż możność
swoie / Rep. A podnieś unijona nadzyna głowe
moie / Bom ia wolał do ciebie / wielkim głosem
Panie / Wslyś z gory swey świętey / me nadzney
wołanie.

3 Zasnalem ia w łasce twoey / a zaśiem ocucił /
Rep. Bom sie w opiekę twoie moy Panie poru-
czył / Nie strach mie nie tysiące w ludu zlosliwe-
go: Gdyż cie pewnym obrońcą mam Pána swo-
iego.

4 Powstanie ty moy Panie / z twa Boska mo-
żności

żnościa/Rep. Potlum me sprzeciwnik z taka ich
srogoscia/Atorzy bez wsey przyczyny/tak na mie
powstala: Zetrzy zeby grzesnikow / co na mie
zgrzytaia.

5 Bowiem twoie zbawienie/moy wsechmocny
Panie/ Rep. Z wiecznym błogostawienstwem/
w ludu twym zostanie: Bowiem ty mocnie ra-
czyłś podnieść upadłego/ Atory sie wiernie poda-
da/ pod moc Bostwa twego.

P S A L M 4.

Cum inuocarem exaudiuit me.

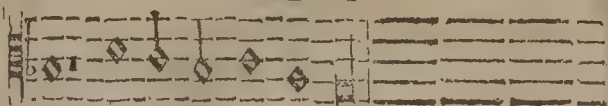
Szywać cię Boże świadku mojej

niewinności / Atoryś mie zwykł wywodzić ze

wsech mych trudności / Chciey sie teraz nade-

mna troskliwym zmiłować/ A moie smutne pre-

PSALMY

sby/ łaskawie przyjmować.

2 Alwy o nie żyćliwi/ o zapamiętali/ Długoż
sie na ma sławę będziecie targali? Długoż rze-
czy niemiłych naśladować chcecie? A lada
wiatru głupi chwytáe sie będziecie?

3 Także wieǳcie łogo Pan sobie wluwie/ Tego
w żadney przygodzie już nie odstepnie. Nie od-
stąpi mnie moy Pan: i zawsze z łaski swoiey/ Da-
wał mięysce/ y darował/ y da prośbie moiey.

4 Rádze tedy żebyście przed oczyma mieli/Pána
sta boiażni á gniewać wiecey go niechcieli. To noc
to rozbieraycie dnia przeszłego sprawy: Tom
przystoynie uczynił/ tum Bogu nieprawy.

5 Wiec nie bóránem áni wolem go błagaycie/
Ale przedem summienie czyste przynasłaycie. Co
gdy będzie/ już peroni tego być możecie/ Ze sie ná
swych náǳieciach/ nie nie záwiedziecie.

6 Nie wiá drudzy/ dobrego mienia nam potrze-
ba O Pánie ty chciey tylko swoim okiem z nieba/
Ná mie pozrzeć grzesznego: to są ośiádlósci/ To
skárby/ to póciechy/ y moie radosci.

7 Insy niechay spichlerze náwieszone máia/
Niechay wszystkie piwońice winem zástawiaia:
Ja w náǳieci łaski twey bede spał bezpiecznie/
Bo mie ty sam Pánie moy opátruieś wiecznie.

PSALM

P S A L M 5.

Verba mea auribus percipe.

W

Osluchay Pánie słow moich / Racj ic

przyiać do uszu swoich. Wyrozumley me myślenie

Racj ná głos y ná me wołanie Krolu y Boże

moy mily: Tobie ja oddam moie modły.

2 Wzarań Pánie usłysz głos moy / Bom ja iest
przed toba sługa twoy. Stáne zgotowany ráno/
A bede ná to pátrzył pilno / Żes ty Bog co złości
niechcesz / A z nieprawym mieścić nie będziesz.

3 Ani sie ostoig żadni / Przed oczyma twymi
złostliwi: Bo nienawidzisz káždego / Złosci wśfe-
lákcie czyniacego: Wśhem zatráciś wśelkiego/
A kamlivé słowá mowiacego.

4 Pan sie brzydzi mężem ká: dym / Żakoyca / tál-
śe y sal-

PSALMY

że y fałszywym. Ja zaś rafaąc w wielkości Two-
iey niewymowney dobroci / Wndę do domu
twoiego / Wszem wierzącym bärzo miłego /
5 A pochwałe cie poklonem / W sercu
pokornym uczynionym. Prowadź mie w sprá-
wiedliwości Pánie / dla przeciwników złości
Rącz mie w swej drodze tak rzadzić / Iżebym z
niey nie mogł ubładzić.

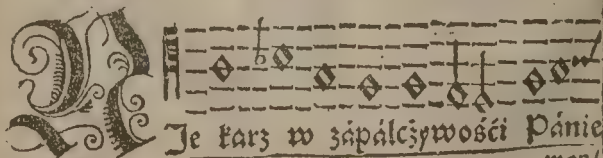
6 Bo prawdy w wściech nie máia / Wnetrznos-
ści ich złością paláia / Gárdło ich grob otworzo-
ny / Język zaśie bärzo pochlebny. Rospross ie Bo-
że dla slug twych: Niech odpádną od rad swo-
ich złych.

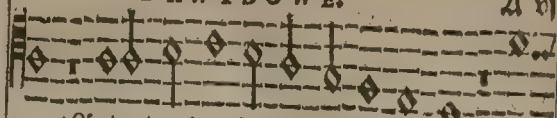
7 Odrzuć ie precz dla wielkości / Ich niewy-
mowney nieprawości: Bówiemci sie sprzeciwia-
ia / Vporem cie swoim gniewáia / A tak sie ci roze-
ráduia / A którzy w tobie nádzicie máia.

8 Stawiać cie z obrony wiecznie / Co miluia
imie twe mocnie. Bówiem ty Pánie każdemu /
Dobrorzeczyś sprawiedliwemu: Dobra wola
twoa onego / Bóniś iak tarcza czasu wštego.

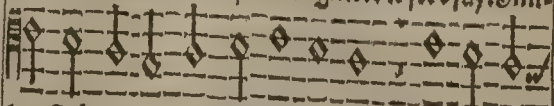
PSALM 6.

Domine ne in furore tuo arguas me.

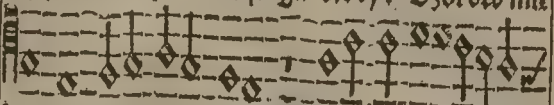

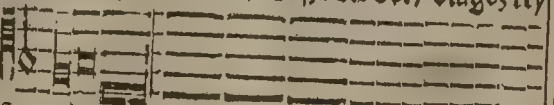
moy/ Ani mie też w swoim gniewie stroszył mi-

szł sie bomei zemdlal sługą twoy: Uzdrow mie

bo sie zlekły moje kości/ Duszą sie boi/ długoż tey

śrogości?

2 Nawróć sie Panie wyrwi duszę ma/ Zacho-
waj mie prze zwykłą miłość swą: Bowiem w
śmierci niemam twoy pamięci/ W grobie ktoż cie
będzie miał na pieczy: Żaden iście/ gdyż go robał
roztoczy.

3 Spracowałem sie k tobie wzdychając/ Lża-
mi łozę w nocy pokrapiając/ A to gdym nieprzy-
jaciele widział/ Ano sie raduia/ iam sie napłakał
Tak; jem sobie oczu swoich natargal.

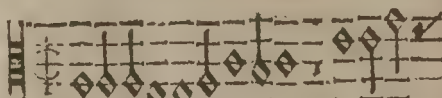
4 Odstepcież już odemnie wy wszyscy/ Ktorzy
sie kochacie w niebożności: Albowiem Pan wy-
słuchał głos moy sam/ Wsłuchał Pan moy pro-
szenia moiego/ Przypał modlitwę od sługi twoiego

Uciechje

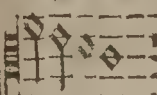
PSALM

5 Tłuchcie już moi nieprzyjaciele / Będa pobawieni / mówcie śmiele / A niech się przelećna wosy-
scy żaraz / Co się z mey niemocy kochali teraz / Gdy
wyższa zdrowego / y wesola twarz.

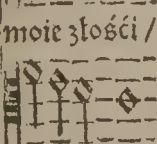
Psalm tenże,

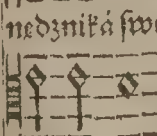
Je rącz w popędliwości / Panie za

moie złości / Gniewem swym nacierać / Na mie

niedzika swego / Co strachem sadu twego / Mu-

że tuż umierać.

2 Przywiedź na pamięć sobie / W ciężkiej moiej

chorobie / Jes Pan miłościwy : Obacz serce
strwożone / Kości me pokruszone / A przestań być
mściwy.

3 Duchą mi już nie stać / Bo się śmierci podać
ie / W ciężkim utrapieniu : A ty mój miły Panie /

Rychło

Rychło
4 W
nie Tł
Wzdr
5 Wi
tobie :
wstanie
miał.
6 Tł
nia / Je
Co pości
7 Już
oku / R
nym / Zd
czyniła.
8 Ods
mmie Tł
kości / Do
9 Sły
le / Do m
tom w ni
10 A
śmiele / p
nawieni /
woie.

Domin

Kychoż odpoczywając / Daś memu sumnieniu?

4 Wroć się do mnie Panie / A okaż żmilorob-
nie / Nie dney duszy mojej / Niechaj się iestże żywio-
Uzdrowia miłościwo / Boć się śmierci boi.

5 Wieś że nie ci co w grobie Dawida chwały
tobie : Bo odpoczywają. Żmartych mił nie
wstanie / Wyznawać ciebie Panie / Bo ducha nie
mają.

6 Niemającej pośilenia / Dla rzecznego kwi-
nia / Ze snu oczom moim. Lzy me to żeznawają /
Co pościel oblewają / Gorzkim płaczem swoim.

7 Już nie stawa y wzroku / Memu biednemu
oku / A twarz się zmienia : A nieprzyjaciółom
mym / Zdrowiu memu nie chętnym / Śmiechu na-
czyniła.

8 Odstąpież precz odemnie / Bo przyiaciela ze
mnie / Nie ma ten co grzeży / Jużci Pan z wyso-
kości / Dodał mi swej miłości / A was nie wcieży.

9 Słykał Pan prosby moie / A słońce rży swo-
ie / Do mego wotania : Uczynił o cem żadał / Po-
com w niebo poglądał / Z swego żmilorobania.

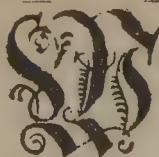
10 A stał nieprzyjaciele / Nie śmieia mi już
śmieie / Poyrzeć w oczy moie / I wstydem po-
hąnbieni / A hąnba żawstydzeni / Ża postępi
woie.

P S A L M 7.

Domine Deus meus in te speravi.

W tobie

PSALMY

Tobie Panie nadszicia moja / Raczże

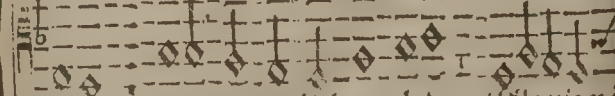
mi wywyżczyć pokoja: Niech nieprzyjaciół mych zło-

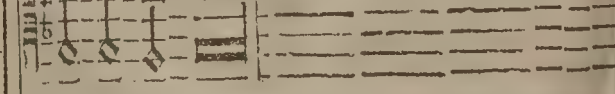
ści / Nie żadała mi przyszłości: Zerst ich chodź

za zdrowiem moim / Spiegując ci wawrę sercem

swoim / Duszę moję jak lew głodny / Ale nie na

czas pogodny.

2 Jesli m był wmyślu takiego / Cieścić sie z
padku bliźniego A myśliłim go w czym skłodzić,
Albo w trudności rzywodzić / Doznali dobry me
niechęci / Pręciłim go gdy z swej pamięci / Co m

by

był niepr
3 Niec
niech sie
gardlem
popędim
ści: O
icy spran
4 Ana
bie pości
iestatu p
w ludu
sprawie
5 Wcy
niem sta
Boże /
ia tarcz
spieczno
dego w
6 Wic
ia / y luto
Spodzie
oroci /
cia ostreg
7 Na
mi siłami
me wmt
icy dbaia
miec ma
skodza

był nieprzyjacielem/ Nie znali mnie przyjacielem/

3 Niechcie mnie Panie pohańdwić Nieprzyjacieli
niech się radowie/ Że mnie ma pod mocą swoją/ Z
gardłem moim/ y z sławą moją. Ale powstań w
popadliwości/ A wstągnij z tych ludzi wściekło-
ści: Odcucie się Sędzio prawy/ A podcym się mo-
iej sprawy.

4 A narodowie się wciekają/ Widząc to/ do cie-
bie pośpiekają: Tym kę woli powstań o Panie/ Zma-
niejsztu pozrzyj na nie/ Aby obaczyli twe sady/ A
w ludu twoim śliczne rzady/ Przysądź mi ma-
sprawiedliwość/ A serca mego niewinność.

5 Uczyniże wstręt niepobożnemu/ A zmocnie-
niem staw się dobremu/ Boć przed toba samym
Boże/ Stręć się z myślą nikt nie może/ Tyś mo-
ją tarczą sprawiedliwości/ W każdej mojej niebo-
spieczności: A nie tylko mnie samego/ Lecz ka-
żdego wprzemygo.

6 Wiedziat cię sobie miłościvym/ Wierni zna-
ją/ y lurościvym/ Tak zaś złośliw dnią każdego/
Spodziewa się gniewu twego: A iesli się nie
okroci/ A do ciebie się nie nawróci/ Dobyłeś mie-
czą ostrego/ Na strącenie wpornego.

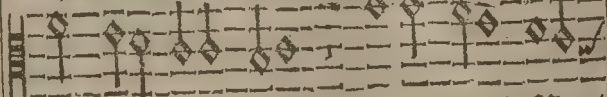
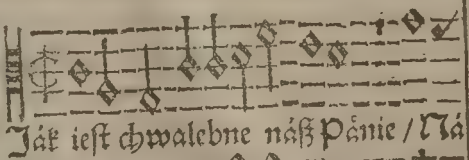
7 A natoczyłeś tuł strzałami/ Wyciągniony troy-
mi siłami/ Strzelając tak pewnie po nich/ Że się
nie wrócić żaden z nich. Na co chociaż nie wry-
scy dbają/ Bo iat na złość Boga gniewaia/ Na
śmierć marność wrodzą/ A tora duffam swym

PSALM 7

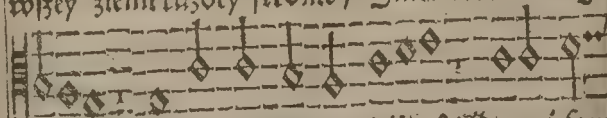
8 Dol który kopał na bliźniego/ Ten się przy-
godził nań samego/ Gdy nieśczęście co ie na mie-
zrobił/ dźwiga iego ramię: A ia zaś bede nays-
wyższemu/Chwale oddawał Panu swemu/Spie-
wając z prawey wdzięczności/ Pieśń iego sprá-
wiedliwości.

PSALM 8.

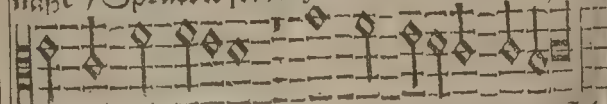
Domine Dominus noster, quam ad.

wšey ziemi káždye stronie / Imię twoie Boga

náše°/Spráwie stworzenia káde°/Któryś sam

chwale swa uwielbił/ A nad niebiosá wywyższył.

2 Okazałś częśc twej moźności/ A niewymo-
wney miłości/ Z wšt pierśi śacych dziełek máłych,
Dla nieprzyjaciół swych wielkich/ Bys przeciw-

nił.

ni ká tym wstroomił/ A tego coby sie sam mścił.

3 Gdy ná niebiosá twoie pátrzam / Pálcow
twoch spráwy wważam/ Widze gwiazdy y przy
nich miesiąc/ Musze z soba myśleć mówiąc: Coż
jest człowiek iż nań pámietasz/ Syn ludzki iż go
nawiedzasz?

4 Bázos máto wniżył iego Od narodu Amiel-
skiego: Bos go iscie wkoronował/ Czcia y chwa-
lę wdárowali/ Ktemus go y Pánem uczynił/ Ná d
tym cóś swa ręká spráwił.

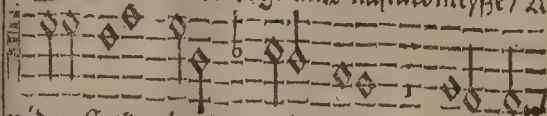
5 Wszytkos pod nogi iego podbił/ Owce/ by-
dło/ Ktores stworzył: Jeszcze ná d to Zwierzetá
dzikie/ A wszystkie ptaki niebieskie/ Ryby morskie
narodu wšzego/ A co chodzi w ścieżkách iego.

6 Jakże tedy náš miły Pánie/ Pátrzac ná to
two stworzenie/ Nie mam sie dziwować twoie-
mu/ Imieniu tak spániátemu/ Ktore po wszystkiey
ziemi slynie/ A ná wieki nie przeminie?

Psálm tenże.

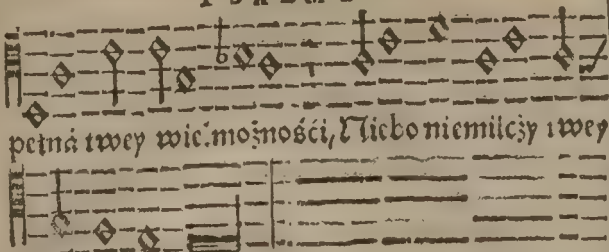

Amie ktorego imie naślawnicyſze / A

ná dewszystko záwždy nadziwnicyſze / Ziemiá jest

PSALM

wśzechmocności.

2 Głośną iest chwałá twoiá w wściech dzieł
Wiśzacych iestże v pierśi swych máteł: Te sam
spráwuieś / Ku pohańbieniu / Nieprzyiaciól swych
złemu plemieniu.

3 Wyśokie niebá pálcow twych robotá / Gwiaz
zdy iáśnieyše niż świetny bláśł złotá / Słońce y
Mieśiac z odmienná twarzá / Same nie mówiac /
mnie mówić káżá.

4 Coż wždy iest człowiek / że go máśł ná pieczy?
Stáđ to / żeś lástrow náń / má syn człowieczy?
Nie puści przodku Aniółom w niebie / Koroná
chwały wziawszy od ciebie.

5 Przełóżyłes go náđ cżynny swoimi / Aby zá
zdániem swoim włádał nimi / Wśytko pod iego
nogi poddáles / Słucháć iáť Páná wżem rośta-
zales.

6 Stáđ bydeł stáda má sobie powolne / Alż y
źwierzęta ná puśczy swowolne / Páki powietrze-
ne y morskie ryby / Wiádomo ścieżek w morzu
bez chyby. Rep. Pánie ktorego / c.

PSALM

P S A L M 9.

Confitebor tibi Domine.

Głebie Pánie zázwdy bedzie / Jezyt

moy wyznawac wšedzie / Achwala przedziwnych

spraw twoich / Nie wynidzie nigdy z ust moich.

2 Tyś moia radość własciwa / Z ciebie mi do-
bra myśl żywa / Imię twej świętey wyniosłości /
Budzi we mnie Pieśni wdzięczności.

3 Abowiemeś ty sam śmieie / Rozgromił nie-
przyiaciele / Niewiedzieć kiedy sie podzieli / Jak
jedno twarzy twej zayrzeli.

4 Tyś lituiac krzywdy moiey / Zasiadł na stoli-
cy swoiey / Abys bronil mey niewinności / Sz-
dzia wieczney sprawiedliwosci.

5 Przepadli ziemia Poganie / Kiedys pušcił
swoy strach na nie / Wšyscy naprzod pogineli /
Z głubna sie nadzieia mineli.

6 Ależci nieprzyiacielu moy / Na tym byl wšy-

PSALMY

stek umysł twój / Spustoszyć miasta ziemie moiej /
Czyliś dokazał myśli swoiej ?

7 Tlic / Bo moc Króla wiecznego / Poraziła
cie pyśnego : Tła toć stolice Pan nárządził / Ze-
by y nahárdzkiego sadił.

8 Onci poki granic sstawa / Tła wszytek świat
prawa dawca / Onje y ludzkie nieprawości / Sa-
dzi w swoiej sprawiedliwości.

9 On iest wcieczka ubogich / Polozonych w
krzywdach srogich / On w nazatośniefszym frás
funku / Dodaje wiernym swym ratunku.

10 Wszyscy ktorzy go poznali / Tła nim sie nie o-
żukali / A co mu ich kolwiek dufali / Gotowa
pomoc yznawali. * * *

11 Wszechmogacemuś śpiewaycie / Jego moc
opowiadaycie / Niech o tym wiedza w każdey
stronie / Ze mieszka Pan Bog na Syonie.

12 Pomścił sie Pan sprawiedliwy / Wslyszawszy
żałobliwy / Głos swoich ubogich wołania / Dla-
krwie ich niewinney rozlania.

13 O Boże nie ogarniony Poyrzy / iakom polo-
zony / Dziś w testliwej niebezpieczności / Wspo-
możje mie z swoiej litości.

14 Rącz mie z rąk śmierci wybawieć / Dusze na
swobodzie stawić : Aia wesół z łaski przyietey /
Sławić cie bede w Cerkwi świętey.

15 Wteżec doły żli, wpadali / Co ie na inſze ko-
pali / W tymżec sie sidle potowili / Co ie na do-
bre zaſtawili.

W tymci

16 W
zagine
swoich
17 Tła
przetle
Pan B
18 Lec
Pan do
pohanb
19 Po
niech b
wszytki
20 Og
bedac p
chayze

Vt

W

15 sie prz

16 W tymci sława twoia słyńcie/ A na wieki nie
záginie/ Ze sie sam zdraycá wplotł práwcie/ W
swoich własnych rák dhytrey spráwcie.

17 Tákci wiśi nád grzesznymi/ Nád narody
przekletymi/ Vpad cieśki nie wchroniony/ Jż
Pan Bog v nich zápomniony.

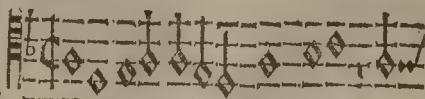
18 Lecż strapionego człowieká/ Tie zápomni
Pan do wieká/ Ani w sobie dufájącego/ Da
pohanbić sluge swojego.

19 Powstań wieczny swych obrońcá/ Twoy sąd
niech będzie do końca/ Stráśńnie iáwny światu
wszytkiemu/ Tie day sie nigdy zmocnić zlemu.

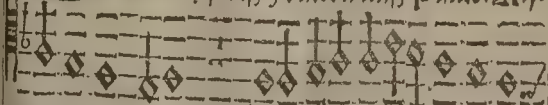
20 Ogární stráchem Pogány/ Atoży dzisia
bedac Pány/ Jutro z chudzinámi zrownáia/ Tie-
chayze sie ludźmi być znáia.

P S A L M 10.

Vt quid Domine recessisti longe.

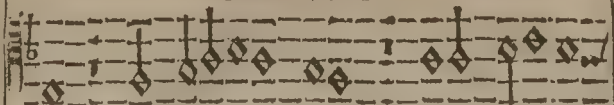

Żemuż stoisz z daleká náš Pánie? A y

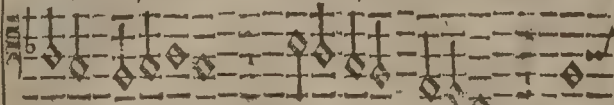

ieś sie przed námi/ Czásu tego niniejszego tak iá

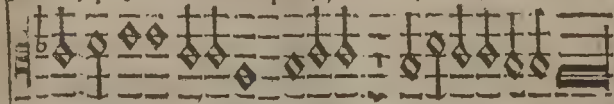
PSALMT

wonie/ Gdy wdraczenie mamy? Oto cż'owież nie-

zbożny prześląduie/ Szpychy swoiey nadżne°/ Niech

że sam swego wymysłu skosztuie/ vsidlony od nie°

2 Abowiem sie niezbójnik raduie/ Z dusznych
żądliwości/ Łakomego chwali/ a tym przypra-
wuie/ Bogą k zapalczywości/ Práwie nie niedba
człowiek Ten niezbójnik twarzą swą wyniosła /
Bo go od siebie odpadza nadymnik Nádeta swoia
myśla.

3 Drogiego czasu wśzego hoynie/ Szczęścia sie
mu cysćcie/ Sady twoie od licá iego perwne/ Wd-
dalone są iścierza nic ma nieprzyiaciela káżdego/
Myślać tak na swym sercu: Nie rusza sie nic nie
wynam złego/ Zostana na swym mieyscu.

4 Wsta iego ztorzeczeństwa pełne/ Zdrády/ obtu-
dności/ A pod ięzykiem zaś prace niezmierne/ A
wśfelkie niezbójności/ Szuka mieysca z ktorego-
by zdrádził/ A zabił niewinnego/ Ta wśse strony
oczy swe rozpuścił/ By wpaść w bogiego. * * *

Dybie

5 Do
dostak
siecía p
Tát my
Nie w
6 Pán
ná strá
myśla:
praca
Abys
zastug
6 Ty
rátui
tego
go/ N
czásu
7 Ty
wdrac
nie/ B
rocie
cey boi

In Do

5 Dybie iako lew na zwierze chytrze/ Alby tylko
doftal/ Al utapiwſzy bez wſſey lutoſci drze/ Co ſwa
ſciecia poimal/trze: Trapi/ gdy zduzieie nbogiego/
Tak myſlac na ſercu ſwoym Bog twarz odwrócił
Nie wſpamiata tego Nigdy na wieki potym.

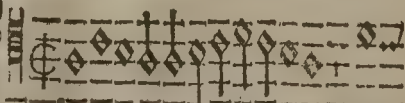
6 Panie Boże powſtań wznies rękę ſwą/ Pátrzy
na ſtrápionego/ Czemu cię zły bluźni/ mowiac ſwa
myſla: Nie będzie ſukał tego. Ale ty wiſz iſz
praca utrapionych/ Tákże zapalczywoſć zły ch/
Albys oddał każdemu z ſkarbow ſw/ ch/ Według
zaſług ich właſnych.

6 Ty ſam bierzeſz w opiekę nadznicá/ Sierota
rátuię/ Zetrzy ramię zlego/ y niebożnicá/ Al wnet
tego probuieſz/ Iſi ſkoro będzieſz ſukał złoſci ie-
go/ Nigdziey iego nienaydzieſz/ Bo ty Pan y krol
czáſ. w. ecznego/ Pogány z ziemie zbierzeſz.

7 Ty Panie ſam wyſłuchawałſz chcenie ludzi
wdráconych: Gotuię ſerce ich/ Daieſz wytchnie-
nie/ Biorac ie do rſzu ſwych/ Iſebyſ ty ſad ſie-
rocie uczynił/ Tákże teſ ſtrápienemu/ By luź wie-
cey boiaźni nie czynił/ Ten ziemſki człowiek iemu.

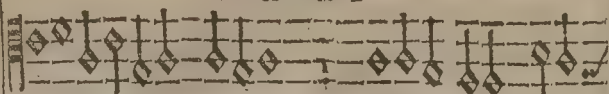
P S A L M 11.

In Domino confido quomodo dicitis.

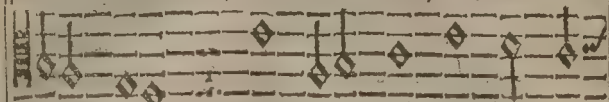

Anu ia wſam czemuſ mi ná gory/ Bo

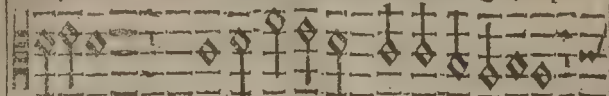
PSALM

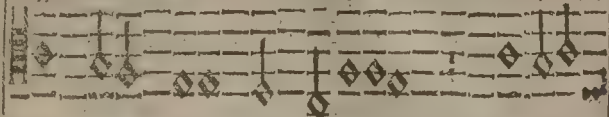
straznicie wiec wstecznie / Wlatuy moriac / iako

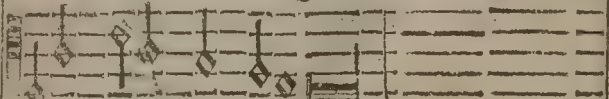
ow ptak / ktory Przed łowcem nie ma gdzie pasc

bezpiecznie : Sly na dobrego strzala nalozymy

Lut / mierzy z kata / bo go koniecznie / Mysli nie

zywic / strzale nam pusciwszy.

2 Prawem sie zadaj was nie wbezpieczy / Kiedy nie sadza w sprawiedliwosci / Moca a gwaltatem ida wszystkie rzeczy : Prozno y dusac swej niewinności. Alec na niebie Bog co swiatem rozdzi / Jakie sa dobrych y zlych godności / (Znając ie dobrze) prawem swym rozsadi.

3 Pokaze laski swoje cnotliwemu : Bo sprawiedliwosc jego on widzi / Ale zas zaplaci czo-

wieko

wiekom
Spusci
krywy
ogniem

Salu

Nota

Widz
2 Bog
dziny /
chelpim
sie miec
Pana nie
3 Upa
Rep. X
Powstan
wywie ie
4 Pans
Rep. p
prelewa

wiełowi ziemi: Bo sobie iego niebożność bydzi.
Spuści deszcz na złe goracy śiarczany/ Dobrze o-
krywszy/ co z nich świat bydzi/ Źruci grom z
ogniem y z wichrem zmieszany.

P S A L M 12.

Saluum me fac Domine, quoniam.

Nota iego, iakor: O wieciny Synu Boży.

Patrż o Słowie Bożym, Pieśń 4.

Zachoway mie o sprawco nie-
bieskiego donu/ Rep. Prawdy nie-
maż na ziemi/ niemaż vsać komu. I tie
wysłysyż iedno kłam: vsyć pochlebiąg/

U w chytrym sercu iadu śmiertelnego taia.

2 Bogday złe zginał każdy cziowiek niepraw-
dziwy/ Rep. Każdy chytry pochlebca / y każdy
chcipliwyr. Mowia bowiem z vsł naszych dobrze
sie mieć mamy / Każdy wswoy gebie wolen my
Pana nie znamy.

3 U Pan zaś slyšac ludzi nedznych nárzekanie/
Rep. A płacz nie wtulony y ciężkie wzdychanie.
Powstań ia (powieda) na ratunek smutnych/ U
wyrwe ie z niewoley Tyrannow okrutnych.

4 Pánstie słowa są cysłe/ y prożne przygany/
Rep. Pánstie słowa brant ścżery / siedntroc
przelewány: Pánie/ ty nas zachoway od ludzi

zdradli-

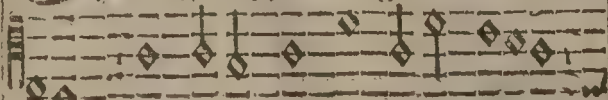
PSALM

zdradliwych / Słych zewszad pełno / kiedy władza
jest złośliwych.

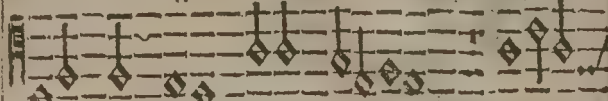
Tenże Psalm.

Wzbadź Panie a spraw nam wybá-

wienie: Boć sprawiedliwość z ziemię wygnano /

Dobrych y świętych ludzi pokolenie / I światá y

z prawda precz wywołano.

2. Nieścierłość serca / przymowki nie cudne / Te są
na świecie częśc nazacnieysza / Język kłamliwy a
serce obłudne / Chytre praktyki / mądrość prze-
dnieysza.

3. Bodayże ale pochlebcy zginali / Ktorzy świę-
rości w wściech nie mają: Bodayże sie y z świę-
ściem pominali / Co sie w swej pyśney mowie
kochają.

Isalij

4 Iżaliż tego my nie dowiedziemy / Aby nam
wszyscy zwierzchność przypznali / Od czegoż iżyż /
że ie namowiemy / Aby nas Pány swymi wyznali:

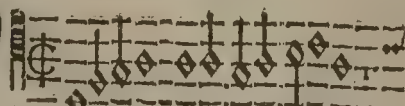
5 Lecż Pan wysłyszał niedznych nárzetania / W
rzekł: Wstane ia na ratunż smutnych / Złuszyły
mie ich rzewliwe wzdychania / Już ie z niewoli
wyrwe okrutnych.

6 Nie wątpliwie sa czyste Páńskie słowa / Nad
krusiec srebra siedm kroć pławiony: Nie ma
przysady żadney Páńskiego mowa / Przez ktora
wszelki grzech iest zgániony.

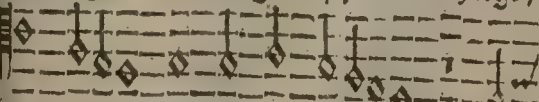
7 Bronże nas Pánie od ludzi zdrádlivych / W
tobieć nadzieie swa pokładamy: A iż wiec moż-
ność Tyránnow złośliwych Złości mnoży /
niechże ich nie znamy.

P S A L M 13.

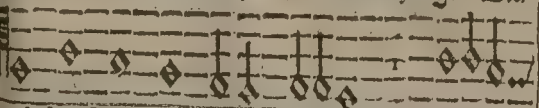
Vsquequo Domine obliuisceris me.

Jakże długo moy Pánie niedznego /

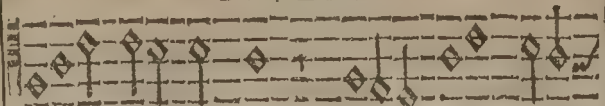

Przypominąć chceś czy do dnia wiecznego? Dłu-

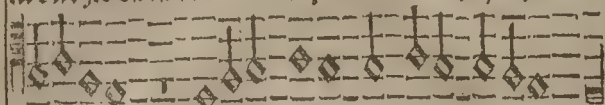

goż chceś kryć twarz swoie odemnie? Długoż sta-

PSALMY

ia radzić bede we mnie / Pracując każdy dzień na

sercu smutnym? Długoli gore daś przeciwnikom
mym.

2 Weyrzyjś oto Pánie ná mizernego / Wyflu-
chay Pánie Boże mnie smutnego / Rácź oświecić
oczy me przespiecznie / Wych nie zaśnat w śmierci
nieopátrznie / Wy nie rzekł złośliwy moy nieprzy-
iaciel / Już nád nim moc mam iużemci go zwa-
czył.

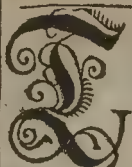
3 Niechayby się ze mnie nie cieszył wśelki / Prze-
násładownik moy mnie bérzo cieszył / Gdyby wy-
szwał mnie poruśzonego : Nie day mu Pánie do-
czekać tego / Lecz iákom wśat w miłosierdziu two-
im / Tak racź być iáściwym obrońca moim.

4 Wśat ia w dobroci twoiey nádjicie mam,
zbawieniem twoim serce me pocieszam / Przeto
też y z serdeczney radości / Bede stawiał twe do-
broćtwości / Żeś nádenma możność swoię oka-
zał / Gdyś mnie od wiela nieprzyiacioli wyrwał.

PSALM 14.

Dixit insipiens in corde suo, non est.

Taf

Ala iest mowa w sercu glupiego :

Niemaszei Boga. Wiec cnota zginela / Na swie-

cie / A nieprawosc gora wzela : Nowina wyzrec

sprawiedliwego / A dobrego.

2 Poyrzat z niebieskiey Pan wysokości / Bylo-
liby wzdy czym brzagnac na ziemi / A iestli rozum
z synami ludzkimi ? Mialliby Boga kto w wcie-
wosci / Z powinności ?

3 Alec sie wszyscy chwycili zlego / Nie masz kto-
by mial na Boga baczenie / Ktoby boiaznia rza-
dzil swe sumnienie : Nie mogli wyzrec Pan y
iednego / Cnotliwego.

4 A nie znaiasz swych nieprawosci ? Z wci-
skiem ludzi pozyrac wiernie / Natykaiac swe ta-
komstwo niemierne : Nie wkorzasz sie Bogu w
zalości / Za swe zlości ?

Pycha

PSALMY

5 Pychą im kósćie w gardle ich stanie/ Kiedy
ich strachy Pan ogarnie swymi/ Pokazawszy to/
że trzymá z dobrymi: Tam się obaczá/ co jest w
tym Pánie Miec dufanie.

6 W pośmiejch to sobie żliol rácali/ Kiedy eno-
stliwi żywac w pokójności/ Vśáiac moc nie Bo-
skicy opátrznosci/ Wsypieć nie sobie tu poczynáli/
Choć i máli.

7 Oby z Syoná przysło zbawienie/ Ludowi
twojemu/ z więzienia cięskiego/ Toćby Izrael z
miłosierdzia twego/ A Jákob/ wielkie miał po-
cieńżenie/ I tleszczenie.

PSALM 15.

Domine quis habitabit in tabernaculo.

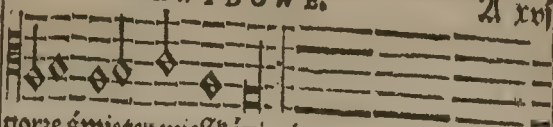

Ktoż będzie przemieszkawał/ W
twoim przybytku świętym Pánie? A Ktoż też bę-

dzie obcował/ Albo też sobie budował Na twej

gorze

gorze

gorze światey mieścićanie ?

2 Który chodzi w niewinności/ W sprawiedli-
wości sie też Kocha/ A mowi zawsze w szczerości
Prawda okrom obłudności/ Wszystko z prawego
serca działa.

3 Nikomu nie wragaiac/ Językiem swym ku zle-
mu słownym/ Słę bliźniemu nie działaiac/ Sta-
wy mu nie naruszaiac/ Niewierzy powieściam
złym słownym.

4 Ślōśliwych sie wystrzegaiac/ A tych zaś co sie
boia Boga/ Śawŝe cżając y wystawiaiac/ N-
gdy tego nie targaiac/ Gdy w czym raz bliźnie-
mu przysięgá.

5 Nie dawa w lichwá pieniedzy/ Dárow prze-
ciw prawym nie bierze/ Gdy ich w niewinności
widzi/ A ktokolwiek sie tak rządzí/ Nie poruŝy
sie/ Bog go strzeże.

P S A L M 16.

Conserua me Domine, quoniam spe.

Ná slárá Nota ma być śpiewány.

DKtórym mieszkaś ná wysokim
niebie. Rep. Ja nie mam inŝey ná-
dzieie krom ciebie/ Ty mie chćiey wspo-
moc w moiey doległōści/ Boże litości.

PSALMT

2 Tyś moim Pánem/ Ależ ty dárów moich Nie
potrzebuieś/ Jednák wiernych twoich/ Trzymać
się bede/ A czuśy wiecznemi/ Przestáne z nimi.

3 Jáka obśtrość tych omylnych Bogow/ Jáka
(o bledzie) ciżba do ich progow/ Odemnie of
fiar nie odniosą/ ani Beda wzywáni.

4 Pan cześć własnóści/ Pan cześć mey nágro
dy/ W opiece iego nie boie się škody/ Nie mogli
ná mie dział przypásć požadnieyşy/ Ani pi
knieyşy.

5 Pánu ia wielce/ Pánu ia dziekuie/ Ktorego
ráda w sercu swoim czuie/ Czuie ia we dnie/ Zgá
snali też zarze/ Duch mie moy karze.

6 W káżdey swey myśli/ y w káżdey swey sprá
wie/ Mam Páná záwždy przed oczyma práwie/
On przy mnie stoi/ ábym z żadney strony/ Nie
był wzruszony.

7 I tadze mi rośće rádość osobliwa/ Serde
cína ktorey ięzyk nie pokrywa/ Imo to záwždy
brzmi okolo vchá/ Dobra otuchá.

8 Bo ty moy Pánie z wieczney láski twoiey/
Nie zapámietaj w grobie duşę moiey/ Ani do
puścisz doznáć trázy swemu/ Wlubionemu.

9 Ty do żywota droge okázuieś/ Ty nieprzebrá
nym weselem śásuieś/ Wiecznych rośloşy plyn
żywe zdroie/ Przez rące twoie.

PSALM 17.

Exaudi Domine iustitiam meam

Pán

DAWIDOWE.

A 114

U nie pomoż mey słusności / A przy-

puść w vszy me wołanie : Poyrzy y ná ciebie

wzdychanie Serca oproc; obludności. Sam prá-

wem osadź sprawy moje / Podług swey sprawie-

dlowości : A od twoiey opatrności / Przyime

wybieganie dekrety twoie.

2 Doświadc; Pánie sercá mego / Jesliże indziej
myśliło / Ujeli się vszy mówilo / Tie doznaś go
obludne

PSALM T

obludnego/ Nie przykrzyłyć mi twoiey drogi/
Przymówki ludzi złośliwych/ Przecie na ścieżce
cnotliwych/ Strawiłem mocno swoje nogi.

3 Prowadź mnie torem drog swoich/ A żeby nie
przyaciół frogi/ Nie uczynił we mnie żadney
trwogi/ Szwanku zachoway nog moich. Raczże
mie wysłuchać łaskawie/ Ciebieć ia wzywam w
cieśkłości/ Schyl się do mnie z wysokości/ A po-
każ to wszystkim na iawie.

4 Że ty swoich bronić raczysz/ A torzy w tobie
całe dufają/ Niechże ci coć się sprzeciwiąia/ Wie-
dza/ że ty wszystko baczysz/ Bądźże y moim strożem
Panie/ Ják żrzenice oká swego/ Pod strzydłami
czucia twego/ Niech mi się pokoiu dostanie.

5 Przed nieprzyjaciół mych złością/ A torzy mie
zewszad najeżdżają/ A na me gárdło nacierają/
Otocz mie swa bezpiecnością. Dobrzeć w rosto-
ściach swych roztyli/ I tadże im tá pyśna mowa/
A przeciw mnie krwawe słowa/ A ziemię by mi
nie życzyli.

* * *

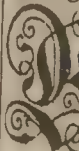
6 Rownie tak lew iadowity/ Goniac zwierząt
pretkonogie/ Albo y iego Lwietá frogie/ Czychać
zwykły z iamy skrytey. Oprzedz ie Panie w ich
srogosci/ Aby wcietać musieli/ Niechby twego
zakusili Miecza/ Którym tnieś nieprawości.

7 Niech mie pod meczą nie mają/ Ci/ co ich re-
skosć wiek doczesny/ A zbawienie/ żywot cielesny/
Co się w tym świecie kochaia : Których brz-
dom dawaś dostatk/ Że nietylko iedza sami/

Lecz

Lecz d
ostatk
8 A
wdziec
śmierci
tedy str
go/ Pod
pokoiu

Dilig

Tys m

Poki żyw
Tarcza/ i

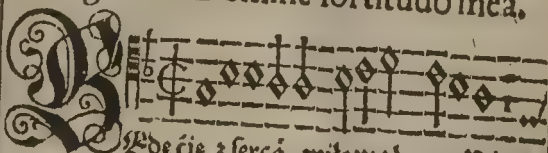
ilá ma 93
wając m

Lecz dzieciam ich y z wnukami/ Dostawia sie
ostatti.

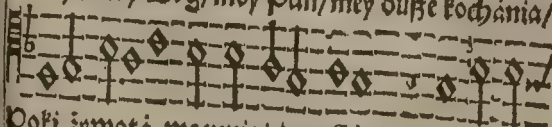
8 Aia w twej sprawiedliwosci / Ogladam
wdziecznosc twarzy twoiej / A gdy sie ockne z
smierci swoiej / Tasycisz mie wielebności. Badsz
tedy strojem moim Panie / Jaki zrzemice oka swe-
go / Pod strzydłami czucia twego / Niech mi sie
pokoiu dostanie.

P S A L M 18.

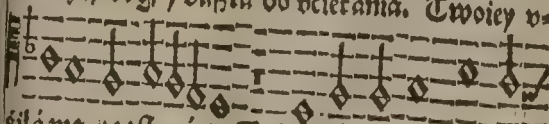
Diligam te Domine fortitudo mea.

Wda cie z serca milowal moy Panie/
Tys moy Bog/moy Pan/mey dusze Kochania/

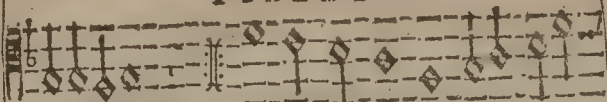

Poki żywota we mnie iedno stanie : Bos ty iest
Tarcza / rog / y bastia do wcietania. Twoiej v-

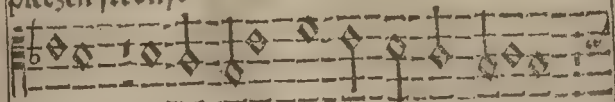

sila ma y zastona / Tys skata / twierdza / tys
zywaiac mozej obrony / Bywalem na wssze bef-
ma

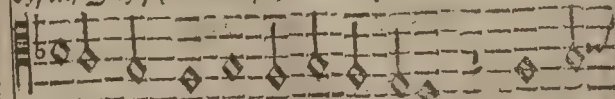
PSALMY

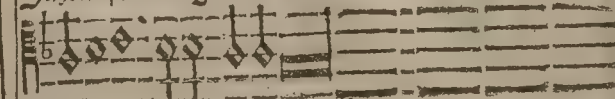
ma obroná Rep. Już mie śmierć stroga była otoc-
pieczen strony.

czyła/ Już y piekielnych wód powodził strwożyła :

Jużem stał w grobie/ już ná mie była/ Śmierć nie

laskawe rece wrzuciła.

2 W tey ci skrości ia będąc położony/ Obroci-
lem sie do Pańskiey obrony/ A on mie slybat/ ścio-
dzac ná niebie : Przypuścił strąga moie do siebie
Rep. Ziemia zadrżała/ á ná wszystkie strony Trze-
sły sie gory/ Pan gniwem wzruszony/ I noz drze-
dym puszczal/ oczy pałaly Dniem/ á z twarzy wo-
gle strzelály : Schylił niebá y zstąpił/ nieprze-
szkana Pod iego nogi céma była postana : Siad-
ná Cherubiech służyć gotowych/ Lećiał ná pio-
rach strzydeł wiatrowych.

3 Ciemnymi mgłami stolice osadził/ Chmury
burze do siebie zgromadził : Lecź hyskawice cni-
zapalał.

zapalał
dąg
Grad
kyl g
chm
przerá
tefelin
niebels
4 3
Stad
glic m
odiat z
ná swo
mu nie
mi rac
ia drog
nie^o nie
te/ Ro
5 2
gac sie
dowos
on nie p
bry deb
mu. Ty
dol zely
ciemmos
losci i z
wal y m
6 Sw

zapalały/ Grady/ y żywe węgle padały/ Rep.
 Zagrzymał Pan niebem/ puścił głos strąśliwy/
 Grad leciał z nieba/ z grądem ogień żywy : Ru-
 szył gromow/ y wypuścił strzały Ogniste/ strą-
 chał ziemię drżały. Poburzył morza gniew twoy
 przeraźliwy/ Rozsądził ziemię/ aż w sam grunt
 tęskliwy : Łasława rękę z wysokości ściągnął/ Z
 niebopieczney mie tomi wyciągnął.

4 Z nieprzyjacielskich wyrwał mie rąk moich
 Stad mi nie škodzi waśni ludzi niebożnych : Ze-
 szlić mie byli w przygodzie moiej/ Lecz mie Pan
 odiał złości swoiej/ Rep. Z cieśni mie wywiodł
 na swoy płac przestrony. Dał znać ratunkiem zem-
 mu nie wzgardzony. Sprawiedliwość ma płacić
 mi raczy/ Tłiwinnosci mey on nieprzebaczy/ Bom
 ia drog iego zawsze naśladował/ A nigdym od
 nie^o nie odstępował. Prawa ie^o y mnie były wzia-
 te/ Kochaniem wielkim oślawy święte. * * *
 5 A dotrzymam mu moiej śluteczności/ Strze-
 gac sie po kim żyw wśhelakiej złości/ Sprawie-
 dliwość ma płacić mi raczy : Tłiwinnosci mey
 on nie przebaczy/ Rep. Światemuś święty/ y do-
 bry dobremu/ Chytry d yrcmu/ y zły przeciw złe-
 mu. Ty z okernego na gere sadził/ Gárdego na-
 dol zeliżwie składał/ Tyś lampę moie/ tyś moie
 ciemności/ Rozświecił Boże/ ogniem swej swia-
 łości : Z toba przebede woysk ile zocze/ Z sloba-
 wał y mur darsko przestocze.

6 Świate drogi twe/ a słowa brant prawy/

PSALMT

Tys wiernych twoich obrońcá łaskawy / Kto
Pan krom Páná tego nášego : Kto Bog krom
Bogá tego wiecznego? Rep. Sercem/ y mąstwem/
ten mie opátruie/ Ten iáko raczy żywoť moy spró-
wuie. Dal mi że zrownáć z Jeleniem moge/ Pra-
tko ná státe stáwiáiac noge. Ten mie náuczył iá-
ko bronia władać/ Jáko tuż ciągnąć/ że sie musi
padać : Twoiá mie tarcz y reká wspieráta /
Twoiá y łaska mmie ponnázáta. * * *

7 Z twierdzites bieg moy/ ták że moje nogi/ Nie
musiaty zlym wstepowác z drogi/ Nieprzyaciela
goniac/ zgonilem/ Chcac go zarázem stłumić/ stłu-
mitem/ Rep. Bitem ie/ á powstać nie mogli zgo-
lá. : Składáli ná ziemié hárdę swoje czoła. Tys
mi dodawał sercá w boy srogi/ Nieprzyacielaś
dal pod me nogi : Wołáli/ á nie był ich nikt rá-
tuiac : Plákáli/ á nie był ich nikt żáluiać. Jáko
proch wiatry tra wstáwicznie/ Takem ie potárt
w błoto wliczne.

8 Tys mie z rosterkow domowych wybárwil/
Tys mie y głowa narodowi wystárwil/ Lud nie
znáiomý czołem mi biie/ Ná sam sluch praw mych
poslussen żyie. Rep. Obecý ku mmie twarz chetliwa
zmyśláia/ Bo iuż y zamkom swym niedowierzáia.
Chwalon bądź Boże niezwyćieżony/ Czyń iáwna
moc swá ná wszystkie strony/ Tys moy obrońcá/
ty zemśczenie dawasz W rekę moie / y w moc
Pánstwa podawasz/ Od nieprzyaciół tys mie wy-
bárwil/ Niebezpiecznegoś bezpiecznym spráwil.

A prze

9 A przetoż beda wſzedzie cie wyznawal/ Imie
two ſwiātu/w Pieśniach ſwych podawal/Pota-
kał miłością Pan Arola ſwego/ Dawida ſobie
wſchońcego / Rep. A iako iemu tak potomſtwu
iego / Błogoſławić chce do wiekà wiecznego.
Chwalon bądź Boże niezwyćżony/ Czyn iawną
moc ſwa nà wſhytki ſtrony/ Tyś moy obrońcà/ty
zemſzczenie dawafł W rękę moie/ y w moc Pàń-
ſtwà podawaſł Od nieprzyiaciòł tyś mie wybà-
wił/ Niebeſpiecznegoś beſpiecznym ſprawił.

P S A L M 19.

Cœli enarrant gloriam Dei.

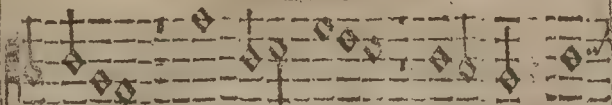

Dzisiaj w ſwoim rzadzie/ Chwale Bo-
gà ſłepem zawieſzonŷ / Gwiazdami

ja wſzedzie/ Głoſno wyznawàia: Rep. Gdy dzien
nàtłnionym, Spraw iego nie tãia.

ze dniem plynie/ Czàs nigdy nie zgini: Za; Bogà

P A L M Y

nie wyznawa. Tloc idac za noca: Cala swoia mo-

ca/ Nadrość iemu przyznawa.

2 Świat nie miałac mowy/ Dość iasnemi slo-
wy/ Rozumieć sie dawa/ Rep. Gdy niechce być
táym/ Ruchem iednostáynym/ Pokad ziemie z
stawa: Niebo swoich biegow/ Kolo ziemskich
brzegow. Pilnie bez przestania: Tám słońce go-
race/ I iásno świecace/ Na rostkózne miéstkánia.

3 Trych ráno wychodzac / A rumiano wsche-
dzac/ Ták sie światu stáwia/ Rep. Jáť gdy wa-
dzieczne lice/ wychodzac z tojnice/ Oblubieniec z-
iáwia/ Wierc iáť Obrzym z lezy/ Porwaroszy sie
bieży/ W okol światá wszytkiego: A próżno sie
bronić/ Albo sie gdzie zchronić / Przed promia-
niámi iego.

* * *

4 Otwóřem Żákon Boży/ Dořonáły/ mnoży/
Duřom náwrocenie/ Rep. A świadeciwa iego/
Chociaż naprostszego/ Otworza sumnienie. Wszy-
tkie Pánřcie mowy/ Zbáwiennymi slowy/ Serce
wrořeláia/ P-żykazania iego/ Wzroř serca ślepe-
go/ Skutecznie ořwiecaia.

5 Boiaży Pánřta światá/ Nie dármo iest wzię-
ta/ Bo trwa póki światá/ Rep. Wyrořki praw-

dziwo

d two Pánstie spráwiedliwe/ Nie ruszá ich láta:
 Stoto nie w tey cenie/ Ni drogíe kámiennie/ W
 i átkiey sa práwa twoie: Nie táť miodu sobie/ Já
 to wierzyć tobie/ Szukáia wstá moie.

6 Kto słow twych pilnuie/ A onych sánuie/
 Nie ná tym nie tráci/ Rep. Rostac z nich w ma-
 drości/ A w wnieiatności/ Dobrze mu sie ptáci.
 A grzechy/moy Boże/Ktoż zrozumieć moze/A iá-
 koż ie pominać? S swey Pánie miłości/ Odpusć
 me krwóści/ Nie day mi w nich záginać.

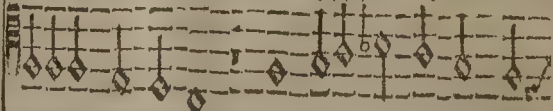
7 Wíec y z inszych złości/Swóláscjá z wporności
 Wybaw sluge swego/ Rep. Niech im nie ho-
 duie/Grzyżieníe nie czuie/ Sumnieníe cięskiego:
 Tay wst mych śpiewanie/ Sercá rozmyślanie/
 Bywáło z chwála twojá/ O pocieszycielu/o moy
 zbawicielu/ Rządźcie mie wola swojá.

P S A L M 20.

Exaudiat te Dominus in die tribulati.

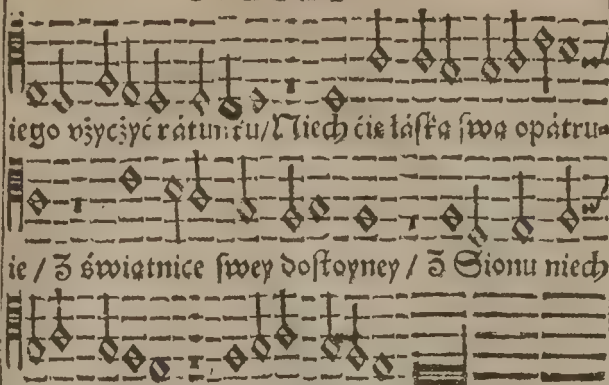
Dex áie Pan slyšy w dzień twoie°

wielkiego frásunku/ Bog Jákobow niech ci swe-

nie

PSALMY

iego wzyjcie ratunek / Ciebie cie łaska swa opatrza

ie / Z światnice swej dostoyney / Z Sionu niech

łaska daruie / Z miłości swojej hojney.

2 Ciebie wexrzy na twoie ofiary / Ciebie przed
sie przypuści / Ciebie łaskawie na twoie dary O-
gień z nieba spuści : Ciebie Pan na wszystko rękę
kładzie / Co w twoim sercu czuie / Ciebie skutek
myślam twym y radzie Szczęśliwy nągotuie.

3 Napełń prośby iego prośimy / Alz niebezpie-
czeństwa / Wyrwi / żeć ku części zawieśimy Chora-
gwie zwycięstwa / Widząc iako ty Krola swego
Słyszysz / w iego żadości / Zromiac go od upadku
złego / Prawica swej możności.

4 W wozy swe y w Konie dusaia / nasze prze-
ciwnicy / Twego zaś imienia wyzwoia / twoi do-
mownicy / Oni przegradowy upaść musza / A my
zaś powstaniemy / Proźno sie o zwycięstwo kusa /
My cie za nie chwalinmy.

5 Racz nas Panie w łasce swej chować / A
Krola naszego / A gdy na niego bedziem wetać /

Tiebie

Uciech słyży każdego / Rącz go łaska swa opátro-
wac z swiagnice swej dostoyney / z Syonu rącz
sita dárówac z miłości swoiey hoyney.

P S A L M 21.

Domine in virtute tua lætabitur Rex.

W

Anie twoy sie Krol ráduie / Ze go mo

cy nábiawiaß / A soba sam zástawiaß : Lecy to

sobie smákuie / Gdy go od wsszystkiego Záchowye

waß ztego.

2 Ták sie k niemu skłaniac raczyß / Ze oczko-
wiek cie prosi / Odmowy nie odnosi : Ták modli-
twy iego baczyß / Ze ná samo slowo / Stawáß
mu gotowo.

Aczajem

PSALMT

3 A czasem czyniś dla niego / Że y poprzedzaś
dary Swymi iego ofiary : Okryłś głowę iego
Wzodbną koroną / Ż złotą wyrobioną.

4 Wmyśli iego był cieżyc / Żebyś w potrzebie iego
Zachował go żywego : Abyś raczył y przedlu-
żyć życia bezpiecznego / W dni czasu wiecznego.

5 Wielka jest część iego Panie / Gdyś mu zwo-
yżyczliwości / Ładał wielkie zacności : Ża czym iego
Krolowanie / Przez tryumfy geste / Nie wa chwa-
ły częste.

6 Pożegnanie dalesz iemu / Aby wzorem twej
chęci / Dostał w ludzkiej pamięci : Obrociłś
twarz swą k niemu / Ż ktorey on radości / Żaży-
wa w hojności.

7 Wrobiec Krol wmyślił Boże / Nie wac swo-
ie dufanie / A kazać śmiecie na nie : Przetoż też
nigdy nie może Szwankować choć w trwodze /
Bo korzysta w Bódze. * * *

8 Prawica twoa wszystkie zgoni / Ktorzyć się
przeciwiaia / A lewce poważaia : Przed toba się
nie ochroni / Ktory twej miłości / Żadawa przy-
trości.

9 Jako płomienie palia / W piecu nieugaszo-
nym / Tak w gniewie zapalonym Twoim / Złoś-
cy zgoraia / Srodze ie pogubiś / Bo złości nie lubiś.

10 Odeymieś precz od nich ziemie / Aby się nie
rochali / A złego nie działali : Ż nimi też wespół
i h plemie ż gruntu wykorzeniś / Rodzay ten
wypłeniś.

Buntos

11 Bunt
dławy
li się zwo
dowiedla
12 Pierz
preto w
moc swo
Głos naj

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

Deus n

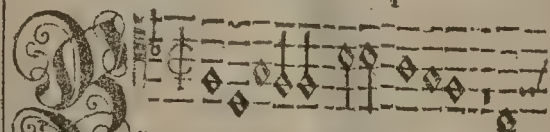
Deus n

11 Buntować się na cie śmieją W swej niewsty-
diny radzie/ Lecj polowieni w zdradzie/ Mni-
li się z swą nadzieją / A na co zaśiedli/ Tego nie-
dowiedli.

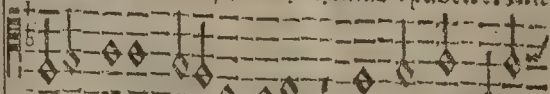
12 Pierzchną przed twymi strzałami/ Aleć im
pretko w oczy Łut twoy pewny zaśłoczy: Draj
moc swą/ je pieśniami/ Chwała twoja wśędzie/
Głos nasz krzyczeć będzie.

P S A L M 22.

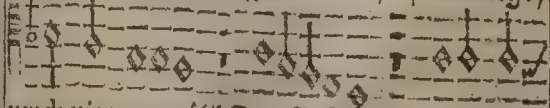
Deus meus Deus meus, respice in me.

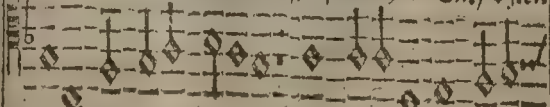
Dzie mój / Boże czemuś opuścił / Imię

świego/ z opieki spuścił/ Abyś prośb nigdy

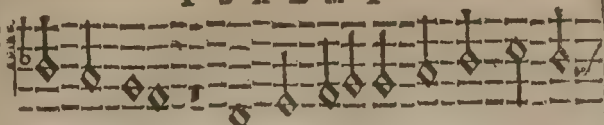

mych nie przypuścił Do r-ku swoich: Cały dzień

wolać/ czełaiac pomocy/ Nie wydychaiac wolać

PSALMT

tem y w nocy : Lecż sie doczekać nie moge z twey

mocy Rátowánia.

2 Tyś w Izraelu z wielkiey miłości / Obrat
miejsztanie swey wielebności / Tām gdzie odnośisz
skusżne wdzieczności / Godne twey chwały. Przodo-
kowie nášy toba sie ścypćili / A gdy sie kolwier
nā ciebie spuścili W swoich cięskościach / wspo-
możeni byli Láska twoia.

3 Nā cie wotáli : a wysłuchani / W tobie wfali
nie zaśromani / A gdy od ciebie porátowani / We-
selili sie. Niam zaś robak / robak niešťczęśliwy /
Robak nie cztowiek / v wšytkich brzydliwy / Po-
spolitemu gminowi śmiech żywy / Zwielticy
wzgárdy.

* * *

4 Kto nā mie poyżrzy / Kāżdy sie śmieie / Gęba
zākrzywia / a głowa chwieie / Przymawiaiac mi
o me nādzieie / Atorem miał w tobie : Bogu
wóžák wfat / niechże go rátuie / Niech go wyzwoli
ieśli go miluie / Wyżrzymy ieśli mu pomoc zgotu-
ie. Co w niego dufat.

5 Tyś mie z żywota wywiodł mátki mey / Je-
šťčem v pierśi wfat w lāsce twey / A doznawa-

tem

tem w małuczkości swej / Twojej opieki. Je-
szczęm w pieluchach gągnąć się ku tobie / A obra-
tem cie wiecznym Bogiem sobie / Nie powatpi-
wszy w lichę swej osobie / O twej łasce.

6 A dziś w ostatniej Pannie potrzebie / Slugi
swoiego nie pchaj od siebie : Bo gdzież mam re-
cieć / Iedno do ciebie / Widząc śmierć froga : By-
cy mie zerzład srodzy otoczyli / Bycy Bazanscy
zawarli otyli / Aby nędznika w skutach roznośili
Ta swych rogach.

7 Tak więc lew frogi gardło swe chciwe Roz-
dziera / zwierze drac zstopy żywe / Ják ci roz-
darli na mie straszliwe Pászczeki swoje. Rozpyta-
nałem się iako wodą prąwie / Kość nie zostala ja-
dna w swoim stawie : A serce mdlejąc w tak
smutney postawie / Ják wołł taie. * * *

8 Noc moia wyszła / wilgość wrodzona / Je-
zylá iako żuśel spalona / A duszá niechce być po-
cieżoną / Jí grob swoy widzi. Zastoczyła mie
wściekłych psow gromada / Obegnála mie me-
cnotliwa rada : Owa mi zerzład nędznikowi
biada / W tych trudnościach.

9 Kęce y nogi moje przebili / Kości przez skora
wszystkie zlicyli : A pásac oczy serca cieszyli / Mo-
ia boleścią. Podzielili się moimi kátami / O su-
łnia moje miotáli kostkami / Imię me z ziemie y z
mymy sprawami / Chcąc wyglądzić.

10 Nie rącz mie Pannie moy odstępować / Jes-
moc moia rącz mie ratować : Rącz mi zbawie-

P S A L M T

nie swe nagotować : Z swoiey miłości. Wszak
tes ty zawždy moim Pánem drogim / Obronje
mie sam psom wóściel tym / lwom irogim / Szabli
okrutney / Zwierzom iednorogim / Moca swoia.

11 Aia twe imie bráciey obiawie / Szod zbo-
ru dobroć twoie wystawie : A ná wšytek świat
chwałę rozstawie Možności twoiey. O ktorzy
Pánu w boiaźni służyć / A Jakobowym domem
sie liczyć / Wy ktorzy Pánstie Mándaty pełnicie
Z powolnością. * * *

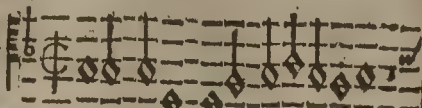
12 Chwalcie Pána / moc iego wyznaycie / Jego
w swych sercách boiaźń chowaycie : A że nie gár-
dzi on / uznawaycie / Prośba rboga. Wslyłat
plącz moy gdym ráunku prosił / Przetoż go be-
da ná wšytek świat głośli : A będzie słuby ode-
mnie odnośli / W swym Kościele.

13 Tedy sie głodni chleba náttáia / Dádza część
Pánu co go szukaia : A ich sercá w cále wiek
przetrwáia / Wiek nieśkończony. Swiát sie oba-
czy dla Pánstiey dobroci / A z niey do Pána zia-
mia sie náwróci : Bowiem Pan wšytkie naro-
dy okróci / Zwierzchnościá swa.

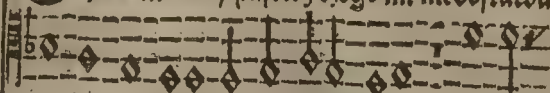
14 Za stołem iego beda godować Panietá / beda
mu y hołdować : Nie przestána go nigdy miło-
wać Z potomki swenti. A tak ná wieki / ludzie
Pánsey świeci / Podawác beda potomkowi pá-
niáci (Ktorych doználi) wielkie Boskie chęci /
Wdziejnym sercem.

P S A L M 23.

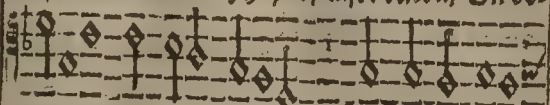
Dominus regit me, & nihil mihi deerit.

W

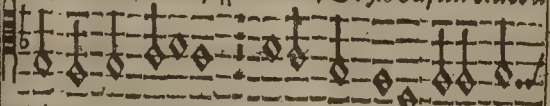
An moy pasterz ciego mi niedostawa

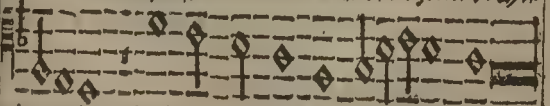
Gdyż mi tak wiele z hojney łaski dawa/ On ode

poczynek mmie miły sprząwue/ Gdzie buyna trawa

wodzić mnie rośkośnie/ A tam mnie wodzi na koch

nie moje / Gdzie są wod zdrowych przczrocyste

Zdroie.

2 On dla swey chwały o mym zdrowiu radzi/
 A temu mie rownym gościńcem prowadzi/ Bym
 po dolinie cienia śmiertelnego Chodził/ nie ba-
 bych się nie škodliwego : Boś ty iest zemna w-
 spomożenie twoie/ A łaska twoia są pociechy moje.

P S A L M Y

3 Przed sprzeciwkami memi ty gotujesz/ Sro-
moy y głowę moję pomazujesz Olejki/ k temu cza-
są ma oplywa/ A miłość twoją nieodmienna by-
wa/ Przeciw mnie : Owszem w twoim domu
Panie/ Na wieczne czasy będzie me mieszkanie.

Psalm tenże 23. na słara Note.

W Al moy ktory zawsze mnie sam rzadzić
raczy: Rep. Ten mie w niedostatku ni-
gdy nie przebaczy. Wszystkiego obficie
zawszy mie nabawi/ Na hoynych państwach
zawszy mie postawi.

2 Zdrowymi wodami duszę ma napoi/ Rep.
Wszystkie ież kłopoty on sam uspokoi : W każdym
władzeniu sam ja on nawróci/ Żalostne me czasy
w wesele obroci.

3 Wywiodł mie na drogę swych sprawiedliwo-
ści/ Rep. Dla imienia swego odpuścił mi złości/
Tak iż choćbych chodził w cieniu śmierci wiecz-
ney/ Nie strach mie nic złego/ bom w strąży bezpie-
czney.

4 Zawszys zemna Panie w męj każdej potrze-
bie/ Niechły twej karanie cieśzy mie od ciebie/ Zgo-
towałeś mi stół mych wiecznych radości / Na
żałość tym co mnie czynili przykrości.

5 Natrzesz głowę moję maszczami drogimi /
Kubeł moy napełniś winy wybornewi/ Ziawiś
miłosierdzie twe na mie niedz nego/ Tu już po-
wstanie dni żywota moiego.

Abeda

6 A bede ia mieścić w domu twoim Panie/
 Jak iedno nadluzey moich dni dostanie/ Bede w
 Krolestwie twym iuz mieścić bezpiecznie/ Co ty
 sam racz sprawić mnie na wieki wieczne.

P S A L M 24.

Domini est terra & plenitudo eius.

Nota tego Psalmu iako 12. Zachoway mie o ic.

Wzińska jest wszytká ziemiá y
 iej osiadłości/Rep. Wszetek ten o-
 frag światá w swojej syrokości/ A
 ci ktorzy też na nim obecnie mieszka-
 ia/ Niech iuz dziwna moc Páńska w tym zawždy
 poznáia.

2 Jaka tu dziwna możność Pan swoie w tym
 ziawił/Rep. Iz nad morzem fundáment iego tak
 wystáwił/ Tád wszytkimi rzekámi mocnie go zbu-
 dowal/ Aby sie iego mocy każdy przypátrowal.

3 A ktorzy jest taki człek coby o swej mocy/Rep.
 Wstąpił na gore Páńską procz iego pomocy? A-
 bo ktoż wždy na miejscu iego światym stanie/
 Gdyż tam każdemu zlemu trudne jest mieszkanie.

4 Jedno ten co race swe chowa w niewinności/
 Rep. A czystym sercem strzeże dusze od prośności/
 Ten też co nie przysięga na zdrádie bliźniemu/
 Owszem mu życzy wšego iak sobie samemu.

5 Ten ci błogostáwienstwo od Pána będzie brał/
 Rep. A wieczne miłosierdzie nad soba będzie znal/

PSALMI

Już mu od Boga iego zbawienie przypadnie/
Wszystko co iedno pocznie zdarzy mu sie snadnie.

6 Takiemuc narodowi chce Pan blagosławic/
Rep. Ktory sie ta boiażnia przed nim bedzie bła-
wić/ A ktory z wiernym sercem bedzie szukał iego/
Jako Pana a Boga swego wszechmocnego.

7 Wstańcież ziemscy Książetą/ a zacni Krolow-
wie/ Rep. Wstańcie wszyscy mocarze y wszyscy
Panowie/ Otworźcie wszystkie forty y wszystkie swe
brány/ Niechay wnidzie Krol chwaly Pan wie-
czny nād Pāny.

8 Ktoryż to iest krol taki/ tak wielkiej zacności
Rep. Pan możny przed ktorym drża ty świeckie
możności/ Onci to iest Pan możny co wszystko
zholdował/ A wszedy w kaźdey bitwie moc swa
okāzował.

9 Otworźcież wy Książetą wszystkie brāny wio-
cine/ Rep. Niech ma krol wielkiej chwały w nich
weście bezpiecne/ Otworźcież iuż forty swe Pa-
nu tak możnemu/ A Krolowi nād krolmi zawa-
żdy wszechmocnemu.

10 A ktoryż to iest wždy Krol a ten wszechmo-
cny Panż Rep. Pan ktory wszystkie mocy obraca
wniwecz sam/ Ten ci ma być zwan Krolew wszey
chwały bezpiecnie/ Gdyż na ziemi na niebie sam
kroluje wiecznie.

Psalm. senje 24.

Arag

K

Kag ziemie / y ze wszytkimi Pobyt na

nim mającymy / Własnością swoją Pan miąnuie /

Bo mu na morzu grunt sprawił / W rzekach go

mocnie postawił / Tak / że nigdy nie postwankuie.

2 Kto dostąpi twoiej gory powiedz Panie :

Albo który na miejscu twoim świętym stanie :

Kto myśl y rece zachował Czyste / a kto się w

rował Krzyż y h przysiąg na okłamanie.

3 Tenci pobłogosławienia / Ten y usprawie

dliwienia Dostąpi od Pana swojego / Takowy

Pana szukać / W twarzy się jego Kochać / Jest

potomkiem Jakoba cnego.

4 Podnieścież się wy iuż brony / Idzie Krol nie

wystawiony / Aby mieścić na wieki z wami / Co

za Krol niewystawiony : Krol co w mocy do

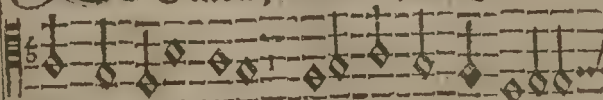
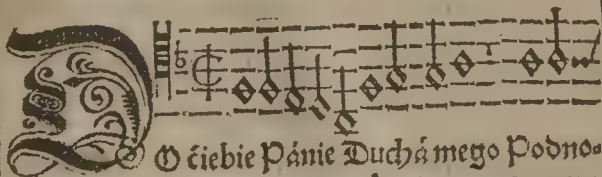
świadczony / Mocny walecznik jest za nami.

PSALM T

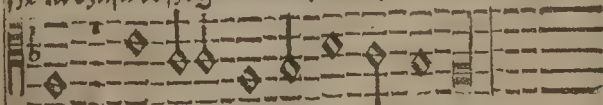
5 Ale otworzyć się brony / Idzie król niewy-
stowiony / Aby mieszkał na wieki z wami. Co za
król niewystowiony ? Król co w mocy doświada-
czony / Pan Zastępów / a Król z chwałami.

PSALM 25.

Ad te Domine leuauī animam meam.

że ja czasu wskiego : Boże moy w tobie nadzieje

mam / A wstydu się z tad nie obawiam.

2 Niech mi nie wragáia wśhscy / Przeciwnicy
moi wielcy : Bo nigdy zhańbiemi nie beda / Ato-
rzy w tobie wśność mieć beda.

3 Ale zaś wnet oni wśhscy / Atorzy w swoicy
wśhteczności / Grzesząc sprzeciwiają się tobie /
Odnośa wieczną hańba sobie.

4 Naucz mnie w swoich drogách chodzić / Bych
w ścieżkách twych nie mogł zblądzić / Prowadź

ćwicz /

ćwici/ w prawdzie ktoraś jest sam: Wszak w
twoy obronie nadzieie mam.

5 Wspomni na miłosierdzie swoje/ Na dobroci
dawne twoie/ A przebacę grzechom meym mło-
dości/ A pomni na mnie z swej litości.

6 Oto Pan wielkiej dobroci/ Co y grzesznych
nie odrzuci/ Lecz ciche w sędziach będzie rządził/
A pokorne w drogach swych wodził. * * *

7 Wszystkie drogi Pana nashęgo/ Sa miłość y
prawda iego/ A zwołasz tym co go szukają/ w
przymierzu sie iego kochają.

8 Przebacze dla imienia twego/ Występku
mego ciężkiego: Wszak ty rządzisz w drodze ká-
dego/ Ciebie sie Pánie boiącego.

9 Dusze ich długo dobrym żywiał/ Na ziemi
potomstwo mnożąc/ Tajemnice tym swe obja-
wiał/ Ktore pod twa bojaźnią być znały.

10 Ja też wznoszę k tobie oczy swe/ Bys wyr-
wał z sidła nogi me/ A wejrzał na mnie z swej li-
tości/ A uszył nadz y też trudności.

11 Z frąsunkow ciężkich serca mego/ Wyrwi
Pánie sługe twego/ Wejrzyj na moie wniżenie/
A odpusć wszystko me zgrzeszenie.

12 Obacę mych nieprzyjaciół wielkość/ Złość
ich y przeciw mnie ządrość: Przeto strzeż y broń
dusze moiej/ Bych nie wstał w nadziei twoiej.

13 Strzeżysz mnie ty sam czasu wshęgo/ Od nie-
bezpieczeństwa złego: Day w skierości chodzić
przy sobie/ Abych mógł zawždy trwać przy tobie.

PSALMY

14 Wybarwie Izraela twego / Panie z frásun-
tu wóſkkiego / Ktoryś zebrał przez Syná ſwo-
go / I odrodził z Duchá ſwiętego.

PSALM 26.

Iudica me Domine, quoniam.

Sadź mie Pánie á wyſrzyſz niewinnoſć
Tobie wſáiac záwždy / beſpiecznie

moie / Re. Chćiey mie Pánie doſwiadczyć / chćiey
toie.

mie ſpoſztować / Aláko złotá w ogniu chćiey

mie ſprobować.

2. Miałem twe miłóſierdzie przed ſoba záwždy
Rep. Spráwowałem ſwoy żywót wedlug twey
prawdy / Nie miałem towarzysztwa z nieſtátes-
cnymi / Ani wmda w ieden dom z niepobożnymi.
Nie

3 Nie miałem serca ku złym/ Ani mieć będe/ Rep.
 Z niecnotliwym pospolu nigdy nie sięde/ Zácho-
 wam ręce (da Bog) swe w niewinności/ A twoy
 oltarz otoczą kołem radości.

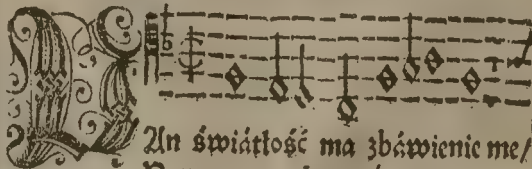
4 Aby ludzie głosu twę chwały słucháli/ Rep.
 Aż wst moich twe dżitwne sprawy poznali/ Nam
 rośkoś Pánie pátrzac na twoy dom świąty/ A
 na przybytek wieczney chwały twę wzięty.

5 Nie trąć Pánie dusze mey ze złoczyńcami/ Rep.
 Ani żywota mego z mąjobycami / A którzy w
 swym okrucieństwie nie mają miary/ A ręce ná-
 pełnili cudzemi dary.

6 Pánie iam żył w żyteł swoy czas w niewin-
 ności/ Rep. Zbaw me/ a wzięty sie moiey cięskó-
 ści/ Prostem chodził/ a to są twe dary Pánie/
 Przetoć będe we Zborze dżęłował za nie.

P S A L M 27.

Deus illuminatio mea.

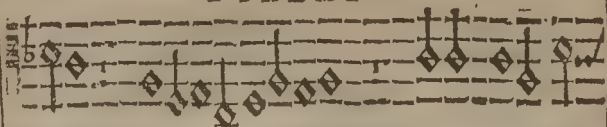

An światłość ma zbawienie me/
 Pan moca żywota mego /

A tegoż sie będe bał/ Rep. Gdy sie żli ná mie táre
 A tegoż sie będe lękał/

PSALMY

gali/ Aby ciało me pożarli/ Wszyscy co mnie nie-

nam widzą/ Otraciwszy się odpadną.

2 Choć przeciw mnie bufsy stana/ nie leknie się
me serce/ Rep. Choć i też powstanie bitwa/ w
nim będę ufał i jeszcze/ Jednemu z Pana żądał/
Tegoż się będę domagał/ Abych mieszkał w do-
mu jego/ Po wsze dni żywota mego.

3 Abych się przypatrzał Panu/ Kiedy piękny och-
wyci serce/ Rep. Bych w jego Kościele myślał o ie-
go wszechmocności: On mi bowiem zakryje w
swym/ W dzień zły/ przybytku mnie miłym/ W
namiecie mnie swym zachowa/ Na stałe wzniesie
pomoc da.

* * *

4 Już teraz gloriole moje w ośrogi na wszystkie
strony/ Rep. Sam Pan wywyższy nad wszelki
nieprzyjaciół mymi/ Ja zaś i w przybytku jego/
Serca prawe ochotnego/ Oddam ofiarę krzy-
żowa/ Panu śpiewając pieśń chwalebna.

5 Słysz głos którym wołam Panie/ Zmiłuj się
wysłuchaj mnie/ Rep. O tobieć mi serce moje mo-
wi/ wperwiniąc mnie/ Szukajcie oblicza mego/
Otoż Panie szukam iego: Nie krzyż oblicza swa-

go/

go/ 6 T
opuszcz
mie nie
Ze wszy
Wszyst
7 N
sta pra
day mie
wstałi/
mnie s
8 Al
wzycy
dobroci
sta me
ce/ N

A
Na st
i. O

w ziemi.
Słysz
Rep. Po

go/ Nie skłaniaj w gniewu sługi twego.

6 Tyś sam pomocą moia był/ przetoż nie nie opuszczaj/ Rep. Boże zbawienia moiego/ teraz nie nie zostawiaj/ Bo Ociec mój z Matką moją/ Ze wszystką obroną swoją/ Opuścili mnie już zgotą/ Wszakże ty Pan ma obroną.

7 Naucz mnie Pánie drogi swej/ y prowadź ścieżką prawną/ Rep. A to dla nieprzyjaciół mych/ nie daj mi na ich wola/ Borym przeciw mnie powstałi/ Ci co mi na gardło stali/ Salszymwie przeciw mnie świadczac/ A nieprawość na mnie mówiac.

8 Ale ja vždy przedsię wierze/ iże w ziemi żyjących/ Rep. Oglądam/ y też używam wszelkich dobroci Pánstich/ A ty duszo Pána ciekaj/ Bądź stała nie sie nie lekaj/ Boć Pan vmocni twe serce/ Tani się zday/ nikt cie nie zetrze.

P S A L M 28.

Ad te Domine clamabo.

Ná stára Notę. Albo iáko: Ach wszechmogacy/ zc. O Pokuszeniu, czasu wojny, Głodu, zc.

Pieśń I.

Kolu niebieski/ Zdrowie dusze moiej/ Rep. Do ciebie wolam a ty twarzy swoiej/ Nie kryj przedemną: albo mnie licz z temi/ Co już są w ziemi.

2 Słysz prosby moie/ Ktore w każdej dobie/ Rep. Posyta cię wielki żalofny ku tobie/ Z płacien podno.

PSALM

podnosić ręce ku iasnému/ Domowi twemu.

3 Nie kładź mie w poczet z ludźmi nieprawymi/ Rep. Nie zadržay mie pospół z grzesznymi/ Kto rzy izykem chęć opowiadaia/ Sercem zdradzaia.

4 Dąptać im wedle uczynków ich Panie/ Rep. Day im nagrodę która za ich stąmie/ Niech łaska iaka zasłuzi sobie/ Śnaja po tobie.

5 Niechca rozumieć Pánstkiej rady twoiey/ Rep. Je mie podwyższasz ty sam z łaski swoiey/ Przeto ie zniżczył/ A za twoia rana/ Już nie powstana.

6 Pánu bądź chwala v którego byty/ Rep. Wazne me prosby to tarcz to me sily/ A temu sie zaruody serce moje kloni/ A on mie broni.

7 Z tad duszy moiey wesela dostawa/ Rep. Z tad lutnia moia Pánu chwale darwa/ Pán lud swoy chowa/ Pán iest nieprzebytem/ Krolowi Bcytem.

8 Miei na swej pieczy oycze miłosierny/ Rep. Dziedzicwo twoie/ y wzytek lud wierny/ Zyw ie w dostátku/ A w wadze v swiata/ Na wieczne lata.

Tenże Psálm 28. Notá iáko Psálm 1.
Błogosławiony on masz/ ic.

DO ciebie ia wolam/ moy Panie/ Skáło moia/ moie dusanie/ Nie odwracay sie odemnie/ Ráczey sklon rzy swoie do mnie/ Boć mi przydzie zrownac z tymi/ Co sa pogrzebieni to ziemi.

Dstyz

2 Ustysz wotanie/ usłysz proszę/ Bacz że ręce do
nieba wznoszę/ Nie licz mię z ludźmi nieprawymi/
Nie trąc mię pospół z grzesznymi/ Niechay z mi-
m czaſtki nie mam/ Wszak wieſz że o nie nic nie-
dbam.

3 Chęć ięzykiem opowiadaia/ A w sercu iad-
ſczyry chowaia/ Niechayże ſie im tedy Panie/
Wedle rezyntow plaça ſtanie/ Niech taſta zna-
ia po tobie/ Jaka zaſłuzyli ſobie.

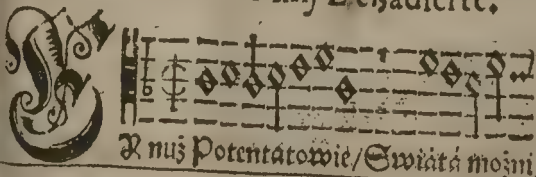
4 Namniemy bowiem o cie nie dbaia/ Ani ſpraw-
twoich wwaia: Przetoż im z ſwey ſprawiedli-
wości/ Ze wſeltley ich niebezpiečnoſci/ Nie tyl-
ko wſtąć nie pomożesz/ Lecz ie zniſzczysz iako mo-
żesz.

5 Bądźże chwala Bogu wiecznemu/ Ze dał
mieyſce wzdychaniu memu: On ieſt ſiła/ on tar-
cja moia/ Za nim ia wzywam poſcioia/ Przetoż
ſpiewaiać w radoſci/ Chwale dam iego miłoſci.

6 Pan ieſt ſiła ſwemu ludowi/ Pan ratunkiem
ſwemu Krolowi/ Mniey na ſwey pieczy wierne
ſwoie/ A ſzczęſć Panie dziedzictwo twoie/ Paſac
ie dobrami ſwymi/ Ozdob chwałami wiecznymi.

P S A L M 29.

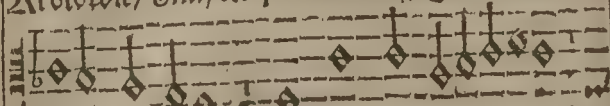
Adferte Domino filij Dei, adferte.

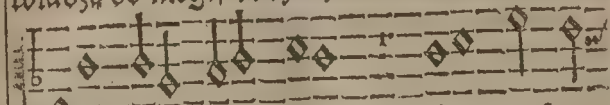
PSALM T

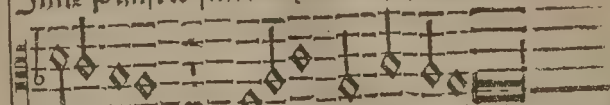
Krolowie/ Śnaycie Páná wietšzego/ Wziawšy

władza od niego/ Wdzieczność mu za to pokážcie

Imie Pánstie sławne sławcie/ Pánem go swym

wyznawáiac/ W Kościele mu sie kłanáiác.

2 Głos Pánstí wody leie / A morzem strážnie chwieie/ Głos Pánstí piorun srogi Rzuca / Skąd wielkie trwogi/ Głosu Pánstiego możności/ Kto wystowi y godności/ W głosie swym Pan pokážnie/ Że on nád wšytkim pánuie.

3 Kofie Cedry Libáńskie/ Drzuzgoca głosy Pánstie/ A choć sie ich korzenie/ Wielu mocno ziemie/ Przecie ie z gruntu wyrwaca: Głos Pánstí gory obraca / Że mu staczą iák cielekta/ Iák jednorozcoro kóžlekta.

4 Ná ten głos Pánstí srogi/ Z ogniem porostá ia trwogi / Arábskie drža pustynie / Iż ich ten strách nie minie / A żwierz džiłi sie frásuie/ A

wiec

wiec y
cipi to
s Lec
w twoy
Pán ná
lowat:
Krolow
stanie.
s Pan
trwie/P
pofoy n
Zwiata
wyšzeg

Exalta

śałość
tych
wiec

wiec y dzieci swe truie / Lasy z liścia opadaia / Bo
cyp i to głos dobrze znaia.

5 Lecz Panie chwał twych wiele / Ktore brzmią
w twym Kościele / Bo tam chceś być rznany /
Pán nad wszytkimi Pány: Już na ten czas kro-
lował: Gdy strážny potop świat psował / Pan
krolować nie przestanie / Po ki iedno wietor
stanie.

6 Pan lud ktory miłue / Ten męstwem opá-
truie / Przy nim w potrzebie stawa / Z szczęściem
po to mu dawa. Przetoż wy Potentatorowie /
Świata moi ni Monarchowie / Znaycie nad soba
wyższego / Bo czymesćie / to od niego.

P S A L M 30.

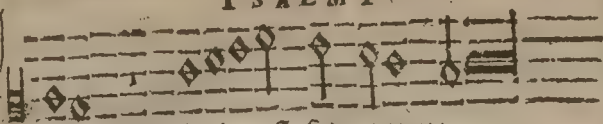
Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me.

W Anie moy bede cie stawil / Boś mie

śałości pozbawil / Do ozdobyś mi przyspieszył / Al

tychś mna nie nacieszył / Co czekaia wpadku
mego!

PSALMY

1 mego/ Nie lekając się sadu twego.

2 Panie wolałem ku tobie/ A tyś mnie wspierał
w mey chorobie/ Już ci byłem/ widząc się w grobie
Moy żywot/ zwątpił o sobie: Aleś mnie od grobu
zaćhował/ A żywotemś mnie dąrował.

3 Zborze Pański śpiewaj swemu/ Obrońcy de-
brotliwemu/ Uczyni część powinna z chęci/ Jego
nas wietrzey pamięci: Nie długość miejscą gnie-
wu dawa/ Bo go w ocmgnieniu przestawa.

4 Ale miłosierdzia swego/ Niechciał mieć za-
mierzonego/ Jeśli wiecior zafrąsuię/ Tedy rano
umituię. Ja szczęściem swoim wyniesiony/ A de-
stątkiem uspokojony/

* * *

5 Śmiałem rzec: w tey klubie stoiz/ Ze się od-
miąnny nie boiz/ Pamięć twoją kątą była/ Mnie
tak mocno utwierdziła: Ale skoros swą twarz
odwrócił/ Zarązemes umysł moy skrocił.

6 Przetożem wolał ku tobie/ W prośbach swo-
ich/ mówiac sobie: Co za korzyść mocny Boże/
Mego zginienia być może/ Żalić proch część bra-
dzie dawał/ Albo twa dobroć wyznawał?

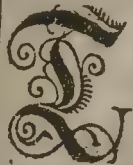
7 O Panie rąć się zmiłować/ A mnie smutne-
go rątować/ Wzyleś żywotley litości/ Obrociłeś
płacz w radości/ A ziawoży ze mnie wor żałobny/
Włożyłeś na mnie płaszcz ozdoby.

8 Przetoż cie z weselem wśędzie / Duffa moia
wielbic

wielbić będzie: Twoją chwałą wieczny Panie/
W pieśniach moich nie ustanie/ Boś mnie ty żało-
ści pozbauił/ A radościś mnie zaś nabiuił.

P S A L M 31.

In te Domine speraui, non confundar.

Wey Panie ufam wielbności/ niech

że tedy proszę/ W tydu nie odnożę/ Wziń nademną

swęj litości/ A dla siebie samego / Zbaw mię

wszystkiego złego.

2 Rąć przyiać mile prosby moie/ A z tey moiey
nędzy/ Wyrwi mię co przedzy: Pokaż tym przy-
mnie siły swoje/ Boć ia do ciebie bieję/ Jako na-
pewna wieję.

3 Tyś zamek moiey bezpiecności/ Bronźże mię
nędznego/ Dla imienia swego: Bym się do prze-

P S A L M Y

Flatey zazdrości / Mogł minąć / rącz mi pomoc /
Wszakęs ty sam moia moc.

4 Oddawam ci sie w ręce twoie / Boś mie od-
kupit sam / Ciebie swym Pánem znam / Te sobie
brzydzi serce moie / Co miluią próżności / Ja du-
sam twej miłości. * * *

5 W twoiey sie ja cieſze lutości / Tąc moim ko-
chaniem / Ta wiadowaniem / Dla tey w każdey
moiey trudności / Łaskawieś mi sie stawit / A
duſzęs mą wybawit /

6 Tyś mie nieprzyjaciółom moim / Moźnie ca-
deymował / Zdrowego zachował : Tyś mie po-
siłat duchem swoim / Wiodąc przeſtroną droga /
Mnie pod naciężą trwoga.

7 A teraz zmiłuy sie moy Pánie / Boć w tym
zfráſowaniu / A rękopotaniu / Żywota moiego
nie zſtanie / Ato weyſrzy ná oſobę / Snaźnie po-
zna choreba :

8 Oczy w cieſkim płaczu zboláły / Serce me
ſtruchláto / A ciáto zemdláto : Látá przed czáſem
zuciełáły / A żywot iuż wſtawa / Bo ſil w koſciách
nie ſtawa. * * *

9 Śmiecia sie ze mnie przeciwnicy / Sąsiedzi
ſie śmiecia / A głowami chwicia : Alż y powinni
moi wſzyſcy / Wlúiać mie zdaleká / Wzgárdzone-
go człowieka.

10 Od wſzytkichem ták porzucony / Jáko trup
śmierdzący / Już w grobie leżący : A iáko ſko-
rupá wzgárdzony / Wſzyſcy mi wragáia / Wſzy-
ſcy ſie oſzczerzáia. Wſzyt

11 Wszystko ich na mie buntowanie/ Jakoby to
sprawie/ Gárdia mie pozbawie. Alec ia Pánie
mam dusanie/ Jes ty Bog moy obrońca/ A bę-
dziesz aż do końca.

12 Wiem ia że w świetey ręce twoicy/ Trzymasz
moie lata : A bieg mego świata : A przetoż ne-
dzney dusze moiey Tę dopuszczay na męci/ Nie-
przypiaćielstey ręki.

13 Rozświeć twarz swoie światą prośe / Nad
swym służebnikiem/ Bądź mi pomocnikiem : A
niechay wstydu nie odnośe/ Ję ia duszając tobie/
Wzywam na ratunek sobie.

* * *

14 Niech żyli z żyłymi sprawami swymi/ Pohán-
bione plemie/ Zápádna pod ziemie : Wsta niech
sie stana niemymi/ Ludzi wszystkich klámliwych
A do tego chępliwych.

15 O iáko iest wiele dobr Pánie/ Ktore tym go-
tuiesz/ Co ie swymi czuiesz : Tym sie od ciebie do-
brze stanie/ Ktorzy w tobie duszają/ Tę ży świat
nie nie dbają.

16 Takie w swym namięcie ukrywasz/ Gdzie
ich nie obudzi Nadetość zlych ludzi : Takie na
swym pokoiu miemasz/ A strzeżesz nich każdego/
Języka wstecznego.

17 Niechże imie błogosławione Twoie Pánie
będzie/ Bos mie bronil wśędzie/ Ják miásto do-
brze opátrzone : W twej świetey opátrności/
Wyłem bezpiecności.

18 Bystoć to jem w strachu moy Pánie/ Już

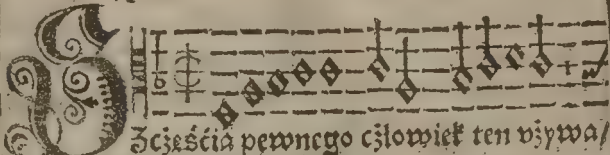
PSALMY

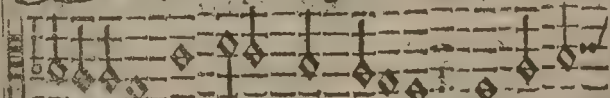
watpił o tobie/ W chęci twej ku sobie/ Alés ty
me smutne wołanie/ Oney potrzebney chwile/
Przyiał do siebie mile.

19 Miłuyćieś Pana świeci iego/ Bo trzyma z
wiernymi/ Brzydźi się bårdymi: Pośilcie w nim
sercá swoięgo/ Bo w nim pomoc vznacie/ Co
mu chtë dufacie.

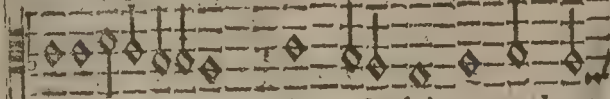
PSALM 32.

Beati quorum remissæ sunt iniquita.

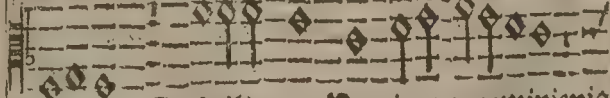
Szczęścia pewnego człowiek ten vżywa/

Do ktorego się z łaski Pan ożywa/ Nieprawość

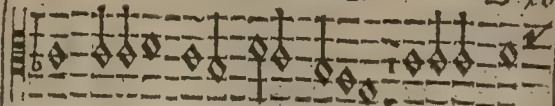

iego mu odpuszczając/ A sprosny bårzo grzech po

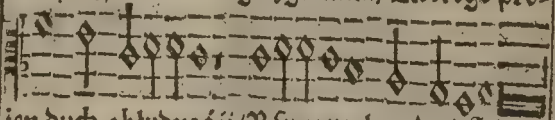

krywając. Szczęśliwy co Pan iego przewinienia

Nie poczyna

Nie poczyta mu do iego zginienia / Ktorego pro-

zien duch obłudności / A serce wolne od nieścicyro-
łości.

2 Gdy m niewiarywości miłżeniem chciał zniknąć /
Grzechu ni słowkiem przed Bogiem nie tyłć /
Schnąć we mnie moje sprochniałe kości / Z wiel-
kiej dla grzechow we mnie tęskności : Bo ręką
twoją na mnie nacierała / we dnie y w nocy grzech
moy wytykała : Skąd schneły we mnie me wil-
gotności / Jak ziemia w letne schnie gorącości.

3 Obaczysz sie / takem mówił sobie : Grze-
chy me wszystkie / już obiawie tobie / Ledwie m
przed tobą odkrył sumnienie / Dajes na wszystko
swe rozgrzeszenie. Przetoż gdy człowiek czuje co do
siebie / Nalepiey sie mu ztym wćiec do ciebie / Cho-
ciaby morze ziemia żalało / On za twą łaską zo-
stanie cało.

* * *

4 Tyś ma wćiecką w każdym wtrapieniu / Ty
mie wszystkim odeymieś złemu / Ty w wćiech
mych pobudzasz śpiewania / Jakie więc czyni / co
zbyt więzienia. Rzektles do mnie / Ja ciebie bede
wodził / Po drogach moich / abyś po nich chodził /
Ja oką swego z ciebie nie spuszcza : A nie sie kie-

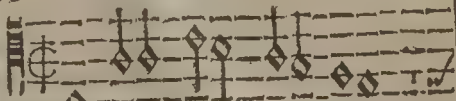
P S A L M T

dypotknać dopuścić.

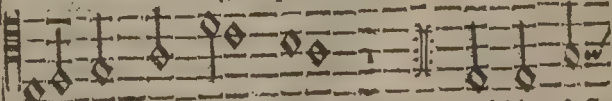
5 Jedno nie bądźcie tym/ czym iest koń/ ani
Tym co muł/ bo ci w rozum sa obrani/ A potrze-
buią muntstuku/ wodze: Aby ie człek miał po wo-
li w drodze. Nie iedne rozge ma Pan Bog na
złego / Lecż y ná pieczy ma w sie wierzącego.
Wesela w Pánu wy używajcie/ Coście cnotliwi/
wdzięcznie śpiewajcie.

P S A L M 33.

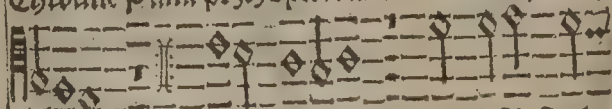
Exultate iusti in Domino, rectos.

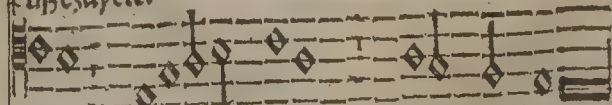
W; spráwiedliwi zaśpiewajcie /
Wászą powinność pámietajcie /

Weselać sie w swoim Pánie. Rep. Tła toż sie
Chwalić Pána przez śpiewanie. Głosy roś-

wdajcie/ Rep. W trąbę zątrąćcie/ Tła Ańsie zło-
puścićajcie.

coney/ Tłaciągnawssy strony/ Dzieki mu czynicie.

2 Pieśń nowa Pánu zaśpiewaycie/ Tora gło-
su wesolego/ A z pobożnością to działaycie/ Po-
każcie chęć serca swego/ Boć to Pan prawdziwy/
W sprawách światobliwy/ Trwa bez przestá-
nia: A choć świat piastuje/ Nie spiac zawni-
duje/ Nie ma wstania.

3 Rocha się Pan w sprawiedliwości/ A sady
swoje mituje: Ziemią pełną iest litości/ Ktora
wszystkie opatruie Niebios wysokość/ Słowem
swoy możności/ Onie sam sprawił: On ie Dze-
chem yst swych/ Lny woysk rozmaitych/ W nie-
bie postawił.

4 Onie zgromadził morskie wody Jáko do-
státku iákiego/ A żeby nie czyniły szkody/ Zlat ie
w przepaść skárbu swego: Przetoż okrag swiá-
tá Boga w wieczne lata Niechay się boi: Nie-
chay przed nim plemie/ Co ośiadło ziemie/ Ze
drzeniem stoi.

5 Bo ledwie Pan wyrzeczę słowo/ Aż się zaraz
wszystko stánie/ Wszystko mu się stáwi gotowo/
Ná námmieysze rozkazanie: Narodow práktyki/
Pomieszał y żyti/ Wniwecz obrocił: Rzkomo-
chytne rády/ Myśli pełne zdrády/ Opák wy-
wrocił.

6 Ale co sam ten Pan wrádzi/ To aż ná wieki
trwác będzie/ A co zámysli/ przyprowadzi On
do skutku zawni-
duje. Narod to szczęśliwy/
Z którym dobrotliwy/ Pan Bog przestawa/ A

PSALMT

ktorym oblicznym/ A ludem dziedzicznym/ Swo-
im wyznawa.

7 Pan tylko z nieba pożyrzy okiem/ Na te tu
ziemskie niziny/ A zaraz po świecie syrokim Wszy-
tkie ludzkie wyżyży syny. Z pałacu swojego Widzi
nasświetszego/ Co nas na ziemi/ Wszytkie sam
sprawuie/ Wszytkie opatruie/ Darami swoymi.

8 Wszytkie Pan widzi nasze sprawy/ Bo prze-
zeń serce stworzone/ Widzi myśli naszych zabawy
Bo mu zawsze otworzone. Króla nasświetszego/
Żadne woysko jego/ Nie poratuiet Niech mo-
carz zwycięstwa/ Sobie z swego meśtwą/ Nie
obiecuiet.

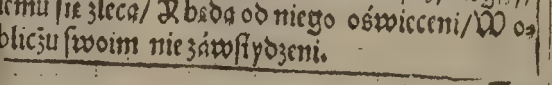
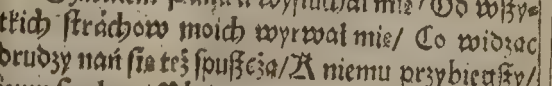
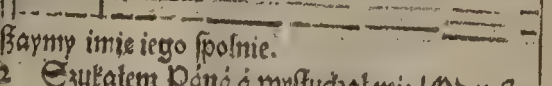
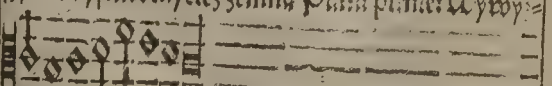
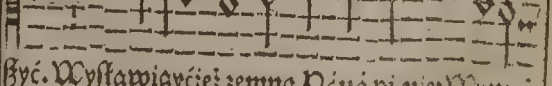
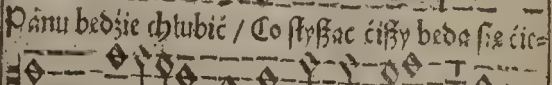
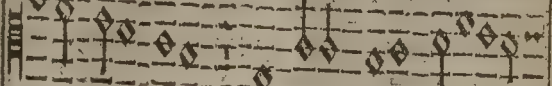
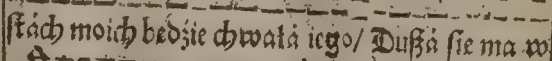
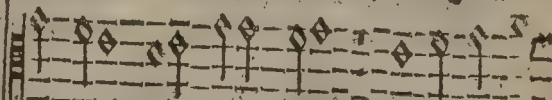
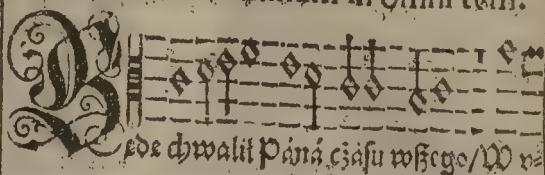
9 Niebezpieczna vsać koniowi/ Choćaby y na-
resztemu/ Szkodą vsać y ramięciowi Swemu/
choć namężnieyszemu: W samym tylko Panie/
Kto ma swe duszanie/ W potrzebie każdego Na-
z ośa Pańskiego/ Na sie iasstawego/ Obrona
zawszdy.

10 Tych on strzeże w każdej przygodzie/ Bro-
niac od śmierci srogości/ Tychże też nie pomorzy
w głodzie/ Dając im chleba w hojności. Przetoż
w takim Panie/ Niechay nie przestanie/ Dusza
dusności: Gdyż na wszystkie strony/ Pierwa swej
obrony/ Ziego możności.

11 W nim wesela doskonałego Będzie w wszyscy
wzywáli/ Co my w mocy jego świętego. Imienia
całe duszali. Niechayże iuz Panie/ Twoie zmiło-
wanie/ Po tobie znamy/ Jako wieść/ że w tobie/
A nie sami w sobie Nadzicie mamy.

P S A L M 34.

Benedicam Dominum in omni tem.

PSALM

3 Ten niedziuk wołał/ Pan go wysłuchał/ Od
wszego go ciężku zachował. Zmiot Pański oboz
stawa w krąg tych/ Co się go boją/ y wyrwa
ich. Stęskniesz á bacicie iak dobry Pan/
Szczęśliwy człowiek/ co w nim rza sam.

4 Bójcie się wy wierni świeci iego/ Bo nędze
nie maś bojącym się go/ Lwiera niedostatku
znać musza (to jest mocarze) głodu zakaża: Ale
ci którzy Pana szukają/ W naszym niedostatku
nie znają.

5 Zeydźcie się á słuchaycie me dżiatki/ A naucz
was bojaźni Pańskiej/ Któryż jest maż co tu chce
długo żyć/ Widzieć dobrą y długo zdrowym być?
Strzeżże izyła twego od złości/ Wargi two
niech nie mówią chytróści.

6 Odchyl się od złe^o/ á czyn zbójnie/ Szukay poko
ia/ á będziec dobrze. Tąd sprawiedliwemi Pańskie
oczy/ A ku głosu ich są ie^o vszy: Twarz ie^o przeciw
brojący złości/ By ie stali z ziemi/ y ich pamięci.

7 Sprawiedliwych wołania słucha Pan/ Ze
wszech trudności wyrwa ich sam: Błiski jest
Pan skrzyżonym na sercu/ Zachewa zfraszowane
w duchu. Wielec nieśczęścia sprawiedliwy ma/
Wszakże go Pan ze wszego wyrwa.

8 Strzeże Pan y iego kości wszystkich/ A żadna
nie będzie skrzyżona z nich/ Ztego złość straci:
Pan też spuścisz/ co prawych nienawidza roz
proszy/ Sam Pan odkupi zdrowie slug swoich/
A nie zborzy nik w nim wsiadących.

PSALM

DAWIDOWE.

B xviii

PSALM 35.

Iudica Domine nocentes me.

W

Anie stań ze mną w potrzebie/ Boć

mi gwałt wielki bez ciebie/ Porwi miecz/ porwi

tarczę swoje/ Powstań a ratuj duszę moją/ Dnie

stap od tych co mnie gonia/ Wroć się na wstecz

swoją bronią. Rzecz się smatney duszy mojej; Jam

ci zdrowie głowie twojej.

Tlich

PSALM T

2 Niech nie wyda zawstydzienia / Co pragna
mego zginięcia : Niechay sromotnie wciękaia / Co
wpadku mego czekaia : Jako wicher gdy sie kraći
Prochem ziemskim dzirwie mać : Tak samych
ich obrony / Aniol Pański niech rozgromi.

3 Niechay drogami śliskimi / Niechay chodzą
y ślepymi : Aniol Pański niechay ie gromi. Niech
iako tego godni / tłomi : Bo na mie siǳa stawa
ia / Doly zdradliwe kopaią / Wynayduia do mnie
winy / Chociam im nie dać przyczyny.

4 Pomieścay sam ich praktyki / Niech sie im po
myla byti : Boday sie sami wtowili / W sieciach
co ie na mie rzucili / Boday w doly powpadali /
Co ie na mie wykopali : A ia zebym sie radował
W Pánu / Ktory mie ratował. ***

5 Niechże rzeka moie kości / Pánie ktoć rowien
w litości : Ty nie dawasz trapić ubogich / Otru
cięństwu tyránów srogich : Ty chudziń w wci
śnieniu / Odeymuieś możnięszemu : Ale sie na
moy stan wczęiwoy / Targnac śmiał świadek kła
mliwoy.

6 Za dobre miżle oddaia / Na me gardło za
siadaia : Chociażem ia / Káždy to powie / Graso
wał-mysł swa o ich zdrowie : Wórnoścac z po
stem wśilnie / Modliem sie za nie pilnie : Tak
wiec sobie nabliż-go / Brát żaluie brátá swego.

7 Taká po matce żalobá / W iakiey była ma o
sobá : A ont sie na mie schodzili / Z nieśczęści
mego sie cieszyli : Skrycie sie mnie naśarpali

Alle

Alle y iawnie ściypali : Oprocz moiey mnie win-
ności / Trąpia bez wszelkiey litości.

8 Z iadu sie na mnie pułali / Żabami cieśćto
zgrzytali / A dwornie ze mnie przeganiáli / Aby
sie za to náiađáli. Dokąd Pánie nie obaczyś :
Dokąd mie wspomoc nie raczyś : Dusze moie /
z swey miłości / Odeym od tych lwow wście-
kłości.

9 Aia cie bede wystawiać / A w Zborze świę-
tych wyznawać : A w poyśrzedku ludu wielkie-
go / Pokazęć wdzięczność serca swego. Tylko
niech sie nie raduia że mnie / co mie przesładuią /
Boc do mnie winy nie máia / Niechże na sie nie
mrugáia.

10 W mowie ich niemáš poćoiu / Myśla zám-
ydy o rozboiu / Żeby utrapić wboiego / Żeby po-
ruśzyć spokojnego : Do vszu rozdarli geby / Wy-
ścierywszy na mie zeby / Nowiac : że iuz ogle-
dáli / Ciego dawno požadáli.

11 Widziś Pánie krzywdę moie / Nie milczę śa-
ko o swoie : Nie stoję odemnie z daleka / Nie der-
strapionego człowieka : Powstań na sąd sprá-
wiedliwy / Osadz kto praw / a kto krzywy : Nie
cieś przeklećcy zazdrości / Przyszay me spráw-
dliwości.

12 Niechay nie mowia w swey myśli / Czyście
tá nani / to nam k myśli : Niechay tey nie odno-
śa chluby / Żeby mie przywiedli do zguby. Niech
ta ráćzey zapalaia / Co moiey zguby szukaia / Bo-

P S A L M Y

day sami lekkość mieli/ Wtóra mie przyoblec
chcieli.

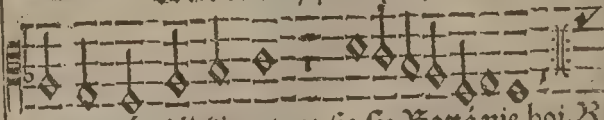
13 A ci day weseli byli/ Ktorzy cnoćie mey życzy-
li/ Tiedh morwia/ Chwała wiecznemu/ Ktory
pokoy studze swoiemu Sprawuie z łęcyrey miło-
ści: Przetoż iezyk moy z wdzięczności / Twę
sprawiedliwości Panie/ Stawic nigdy nie prze-
stanie.

P S A L M 36.

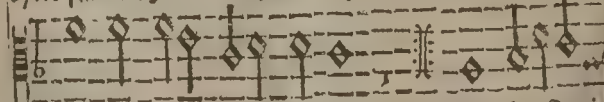
Dixit iniustus vt delinquat in semet.

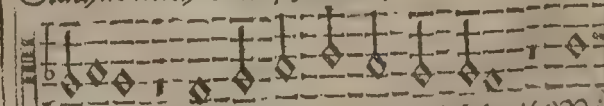
Porna złość bezbożnego/ Jest mi
Wiec w niey sobie pochlebuie/ A w

perwonym świádkiem tego/ że sie Boga nie boi. A
tym sie nadziwić nie czuie/ że pomsta nad nim stoi.

Zdrády pełne iego mowy/ Rep. Dla zlepšenie
Stuchac niechce rády zdrowey/

woie^o: Owsem w nocy śmie myśl bawic/ W i

kie

Kiey niecnocie dzień strawić / Oprocz wstydu wyjść
 (Ciego.

2 Twocy świecy Panie litości / Pełne niebios
 wysokość / Prawda aż pod obłoki / Rep. A two-
 ie sprawiedliwości / Przenośa gor wysokość /
 Sad iak przepaść głęboki : Ludziey zwierz opę-
 tuię / Re. O Panie toć nas miłuię ! Pod twymi
 nam strzydłami Łoyność demu swego dawaś /
 Tamię nas też y napawaś Źrzodeł twych roś-
 ścią.

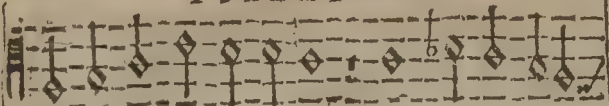
3 W ciebie żywota zdroie / Także oświecenie
 swoje Mamy w naszej ciemności / Rep. Niechże
 tedy co sie znaia / Twoia łaska zawsze maia /
 Cieś ie w ich niewinności : Niech mie nie depce
 nogami / Rep. Niech żyty nie tyk a rękami / Ta mo-
 ie oskutanie / Rączy niech za swoje złości / Upa-
 dnie w twoicy srogości / Tak że wiecey nie
 wstanie.

P S A L M 37.

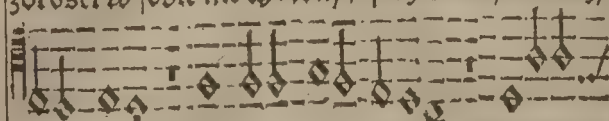
Noli æmulari in malignantibus.

Dla złoślikow sie nie wzruszay / Za
 zdrości

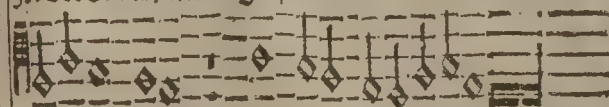
PSALMY

zdrości w sobie nie choway / Przeciw tym i torzy

złości broia / A Boga sie nie boia: Bo iak się

no pretko wshna / Jak trawa zielona w wiodna.

2 Ufay w Panu a czyn dobrze / Ty na ziemi
żyw sie w prawdzie / Kochay sie w Panu a on ci
da / To czego twoje serce żada: Spuść na Pana
twoje sprawy / Ufay w nim / a on ie odprawi.

3 A wywiedzie iako światłość / Sam Pan
twoje sprawiedliwość / A sady także sprawi two-
je / W podobienstwo południowe / Spuść sie na
Pana cierpliwie / A nie w nim swa nadzieie
chciwie.

4 Nie wzruszay sie przeciw temu / Ze sie be-
ści we wżem zlemu / A przeciw ciłowieku jadno-
mu / Brzydliwosci czyniacemu / Przeżtań gnie-
wu puść gorliwość / Nie wzruszay sie / byś miał
czynić złość.

5 Abowiem wszyscy złośnicy / W tarychmiast
bada wycie: i: Ziemia w dżedzierwo otrzymaia /

Ci ktor

Ci ktor
złego
6 Alle
na ziem
ktory o
żebami
7 Alle
ście dni
padet w
nadznie
8 Lec
złaman
Tij bog
na zych
9 Pan
trwadzi
go / Ja ci
yceni /
10 B
Paniecy
zniszcze
ca: Pra
11 Bł
iego / Ci
i wyicie
spodoba
12 Gd
wa pod
Sprawi

Ci ktorzy Pana czekaia. Potrway mało: a wnet
złego Nie będzie wyzryść w miejscu iego. ***

6 Ale zaś ludzie pokorni / Będa dziedzić się
na ziemi / A radować się w wielkim będa Pokoju /
ktory osieda / Zmysła zły przeciw prawemu /
Żebami zgrzyta przeciw iemu.

7 Ale Pan śmieie się z niego / Bo widzi przy-
ście dnia złego / Dobyli żli mieczą swojego / A w-
padet w bogiego / A tuż też swoy naciagneli / By-
medzne w sprawach ich niszczyli.

8 Lecz ich miecz serce ich przydzie / A tuż też ich
złaman będzie. Lepsza trochę sprawiedliwego /
Niż bogactwa nieubożnego / Starte będa ramię
na złych / Pan zaś podeprze sprawiedliwych.

9 Pan zna czasy wśech niewinnych / A wie-
trwa dziedictwo ich / Nie znáia wstydu żadne-
go / Ża czasu nieszczęśliwego : Owszem będa na-
yceni / Czasu głodnego wyżywieni.

10 Bowiem pogina złośnicy / A nieprzyiaciele
Pánsey / Jako w dymie bóránia tłustość / Tak
zniszczie wśytká ich złość. Pożycza zły á nie wra-
ca: Prawy zaś dáie / y wypłaca. ***

11 Błogosławieni od niego / Otrzymáia ziemię
iego / Ci zaś co przezeń są przekleci / Będa na wie-
ki wyćięci. Sprawuje Pan postęptki swych / A
spodoba mu się droga ich.

12 Gdy wpádnie nie stłucie się / Pan go reka
swa podeprze. Byłem mlodym iużem się stárzał /
Sprawiedliwgom nie widział Opuśczonego /

P S A L M Y

niego Potomstwa chleba jebrzącego.

13 Każdy dzień dawa/ rozdawa / Błogosławione dziatki ma. Czyn dobrze a przestani od złości / A będziesz mieścić na wieki; Bo Pan/ miluje sad zawsze/ Nie opuszcza swych miłych nigdy.

14 Owszem zawsze sam strzeże swych / Wykonania potomstwo złych; Sprawiedliwi ziemię osiągną/ A wiecznie w niej mieścić beda. Mądrość wsta sprawiedliwych/ Myśla/ aśad mowi ięzyk ich.

* * *

5 Zakon Boży jest w sercu ich/ Ani sie potkną nogi ich. Sprawiedliwego złośliw patrza/ Jakoby go zabił kufas/ Nie da go Pan w ręce jego; Choc go osadza/ nie straci go.

16 Czekaj Pana drog iego strzeż / Wywyższy cie/ a tak weźmieś; Ziemię w dziedzictwo/ y ogładasz/ Wyciecie złych / Ktore sam znaś. Tam czeka widział moznego/ Jak drzewo Cedru wysokego;

17 Ale tak marnie zaginął; Ze potym ani nie słychał. Przypatrz sie zaś czeka ścziemu / Także też y niewinnemu; Ze koniec takiego czeka / Jest sława trwająca do wieka.

18 A zaś wspolek przestępcy/ Beda rosproszeni wszyscy; A beda wyrzuczone tych/ Ostatki ludzi złośliwych: Wybawienie zaśie przyjdzie/ Na wszystkie sprawiedliwe ludzkie.

19 Od Pana który jest moc ich/ Czasu wiecznowych ślękich; A będzie ie podpomagał Pan/ Wyra-

wie

wie ie y wybawi sam/ Od niezbożnych ie zachowa/ Ze w nim ufali: to rzecz pewna.

P S A L M 38.

Domine, ne in furore tuo arguas me.

W

Anie nie w popędliwości/ swey ostro-

ści/ Przeciwno mnie powstaway: Ani mie w swey

surowości/ dla mych złości/ Ta karanie pada-

(way.

2 Złotyły strzały twoie/ W serce moje/ A trapię
mie żaloscia: Rod twoiey moźney ręki/ Ciesze
nie meki Cierpie z wielką tęsknością:

3 Dla twego gniewu strasznego/ Nie całego
W ciełe mym nie zostawa: Róściom moim dla
mych złości/ W szeteczności/ Pokoju nie dostawa.

4 Stąnęła mi nad głowa złość/ A nieprawość/
Jako naciężę brzemie: Przetoż na ratunek wo-
łam/ Bo nie zdołam/ Wtłoczy mie pewnie w zie-
mie.

PSALMY

5 Rany mi się odnowiły / Rozły / Zatarone
plugąstwa: Znowu chora moja dusza / Leczyć
muszę / Z wielkiego swego głupstwa. ***

6 Chodzę wшыtek poturzony / Zemdłony / W
wielkiej swojej ciężkości / A stad strąsunku smut-
nego / Dnia każdego / Wzywam bez mierności.

7 Weronatrz wшыtko wygorzało / Moje ciało /
Boleści mych jest wiele: Czuje to że już zdrowego
Ni jednego Ciotka niemaż w mym ciele:

8 Mizerniem wшыtek zmedzony / Pokruszony / Ze
się ruszyć nie mogę: Ryczeć muszę w swej ciężko-
ści / A w żałości / Bo czuje w sercu trwogę.

9 Aleć zawsze iówna tobie / W mey osobie /
Jest żadość moja / Boże; Tobieć me rzewne płá-
kanie / A wzdychanie / Táiemne być nie może.

10 Trwożliwe bázno myślenia / A watpienia /
Na serce następuią: Aż y oczy w tym zemdleniu /
W boleuiu / Wzroku utracę czuia.

11 Bliscy moi mey ciężkości / Bez litości / Z dala
się przypatrzáli: A krewni moi mili Opuści-
li / Jakoby mie nie ználi. ***

12 A tym czasem żli w chytrości / W skrytey
złości / Czynili o mnie ráde; Jakoby mie wlowili /
A zabili / O tym zmyśláli zdráde.

13 Cożem tu sobie począć miał / A tom zostat
Wlommemu podobny; Ktory strácił wшы styżenie /
A mówienie / Do spraw jest nie sposobny.

14 Ich się ná mie buntowania / A zmarwiania /
Ja by namniemy nie bois: Ale iáż zwyczaj głuche-
go /

go / A memego / Jako słup woryty stoje.

15 Boć ia z twego zlitowania / Rátowania /
Pámie moy oczekiwam : Ty mi sie tástawie stá-
wisz. Tę wybáwisz / Tádżicie tey wzywam.

16 Tylko mechay sie złošnicy / Przeciwnicy / Tád-
denma nie ráduia : A ze mnie sie pošmiwánia /
Przeganiánia / Tiedch przyczyn nie náyduia. ***

17 Ponieważ y oprocz tego / Zycia swego / Jes-
stem bliſki stróſzenia : Kiedy w cieſkiej swey bo-
eſci / A teſtnoſci / Tiej czuie nie wſienia.

18 Znam to / że za ſwoie złoſci / Niepráwoſci /
Słuſzne karanie neſze : Ale iż mie grzech moy me-
czy / Cieſzto dreczy / Olituy ſie mnie proſze.

19 Boć nieprzyiaciele moi / W mocy ſwoiey /
Duſze mi przypieráia : A máia mie w nienawiſci /
Ludzie wſzyſcy / Choc przyczyny nie máia.

20 Szlym mi dobre oddawáia / Gdy mi táia : A
dla tego ich mierze ; Ze ſie ſtrzegac wſelkiej zło-
ſci / Niezboſnoſci / Cnoty ſie mocno dſierze.

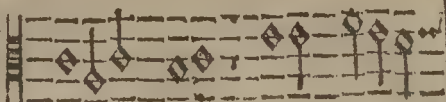
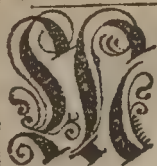
21 Pámie ták opuſzczonego / Sługi ſwego / Ty
ſam nie rácz opuſzczáć : Ani mie z ſwoiey opieki /
Aż ná wieki / Tiej rácz neſznego puſzczáć.

22 Owoſtem w ten to mo ; ſráſunek / Day rátu-
nek / A niechciey omieſtkiwáć : Boś ty Pámie
mym zbáwieniem / Pócieſzeniem / Bywał / y ra-
czyſz bywáć.

P S A L M 39.

Dixi, custodiam vias tuas.

PSALMY

Swiam tak z soba człowiek wtrapio-

ny: Będzie strzegł drog twych trudnych na wśse
(Strony.

2 Aby m iezyt swoy od grzechu zachował / Na
tym muntuku będzie go hamował.

3 Milczcie iako głuch to mając na pieczy: Aby m
nie mieśkat ze złym dobrej rzeczy.

4 Wściągając wst swych gdy widze złośnik a /
Co mie sromotnie chce zelżyć nadznika.

5 Grozy się bol moy serce we mnie pala / Myśl
tak ciężkiemu ognio wi nie zdoła.

6 Owa nakoniec w takim wtrapieniu / Nie mo-
głem zdzierzeć ięzyka w milczeniu /

7 Mowiacz dayże mi wiedzieć to moy Panie /
Rychtoli moie skończenie się stanie.

8 A tocbym temu nigdy był nie wierzył / Ześ
tylko na piadż dni moie zamierzył.

9 Owa im wiecey rozmyślam sam z soba / Wi-
dze żywot moy nieczemny przed toba.

10 Zaprawda człowiek nie jest nic innego: Tyl-
ko prożny cień tu za wieku swego.

11 Gdyż nie inaczej iako obraz chodzi / Burzec
się pro-

się pro-
12
funk r-
13 C-
tylko ie-
14 V-
Akalor-
15 S-
to sam-
16 Y-
wstaw-
17 W-
Tedy s-
18 R-
Gdyż-
19 W-
wst-
20 T-
Gdyż-
21 M-
wst-
22 Da-
Ze się w-
23 Pie-
to w mo-

Exp

sie prożno á nic nie záfłodzi.

12 A choć nawiecey bogactwa nązbiera/ Száfunk rąk obcych to po nim pożyra.

13 Czegoż ia tedy dąley czekać Pánie/ W tobieć tylko iest me wszystko wśanie.

14 Wybawże ty mnie od wśech moich złości/ A szalonym mie nie day k zelżywości.

15 Szty m zámknę wśá y pomilczec musze/ Boś to sam spráwił Pánie iac tak tuśe.

16 Włysz kárania/ y tak wielkiey męci/ Boć iuż wstawam przed gniewem twey ręki.

17 Wśák gdy ty kárześ/ dla złości człowieka; Tedy sie tak z nim obchodzisz z dąleká:

18 Tłiszczac iáko mol w nim wszystkie zacności/ Gdyż y sam człowiek iest z śczyrey prożności.

19 Wysłuchayże iuż próśby moie Pánie / A do wśu twych przyimi me wołanie.

20 Nie milczże też mych / á przyim ie do siebie/ Gdyżem oto iest gościem tu w ciebie.

21 Nieśkáiáć tylko do czasu krótkiego/ Jáko y wszyscy za wieku pierwszego.

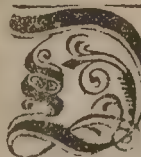
22 Dayże mi wytchnąć moy Pánie ná chwile/ Ze sie wždy w żalu swym troche pośile.

23 Pierwey niż zeyde/ niżli mie nie sśtanie: Bo to w mocy swey masz sam o moy Pánie.

P S A L M 40.

Expectans expectaui Dominum.

P S A L M T

Orądem czekał Pánstkey lutości/ Aż

sie do wstáwiczego/ Ozwal wolánia moiego/ A

wyciągnal mie w swey wszechmocności/ I trzęsá

woice smrodliwey/ A káluże brzydliwey. Nawet y

to sprawił/ Ze ná twárdey stále/ Mit iac mie

cále/ Włogi me postáwił.

2 Tymci wstá moie do śpiewánia/ Raczyl káská-
wie pobudzić / Abym y inše mogł budzić / Do
serdecznego w Pánu dufánia. Bo ścieśliwie ten
żywie/ A to w nim dufa prawdziwie: I pyśnym

nie prze-

nie prze-
mi/ U
3 Pán
le swoia
maż ja
temu
Ostary/
ści: A
4 Dla
jdy naś
ia/ coś
wwey w
chaniu:
W wiel
5 Sla
Edzie na
wstania.
moie/ I
moie. I
ia/ Seb
6 Opa
ty mnie sa
Edzie S
Bomci nie
Nie tak w
to wiele c
7 Racz
mie rátun
przyspieky

nie przestawa/ Ani sie za tymi/ Co są kłamiłowy-
mi/ Nigdy nie wdawa.

3 Panie tak cudow twoich jest wiele/ Ze coby
ie swoia mowa/ Niat ogarnąć/ albo głowa/ Nie
miał żadnego/ moge rzec śmiecie. A i nie zdetam-
temur/ Cożci dać Panu memu? Nie dbaś o
Ofiary/ Atoze są swe złości/ Datbym twej miło-
ści: Niedbaś o te dary.

4 Dla tegoś vszy moje stworzył/ Żebym zaws-
zdy naświejszego Pilnie słuchał słowa twego: A
ia/ coś w Piśmie o mnie położyt/ Rzekłem: O-
twey woli/ Ide dać sie powoli/ Tę v mnie w ko-
chaniu: A twoy zakon świąty/ W sercu przypieczy/
W wielkim szanowaniu. * * *

5 Stawia wszędzie sprawiedliwość twoją/
Gdzie nawietże zgromadzania/ A napotym bez-
wstania. Stawic mam wola/ znaś w tym chęć
moją/ I prawda zbawienie twoje/ Wymaia wsta-
moje. Jęś błogosławiony/ Niech to wszyscy cze-
ją/ Sobie cie śmakuia/ Na wsze świata strony

6 O Panie w swoicy wielkiej litości/ Opátruy
ty mnie sam wszędzie/ Day/ że przy mnie zawszdy
będzie Straż świętey prawdy twej y miłości.
Bomci niezliczonymi Ściśnien przypadki złymi/
Nie tak włosów wiele/ Na głowie nąyduie/ Ję
to wiele czuie Ciężkości w mym ciele.

7 Rącz się do mnie mój Panie słońcie/ Rącz
mie ratunkiem pocieszyć/ Rącz z pomsta prętko
przyspieszyć/ Na te/ co énnieci na me złe gonić:

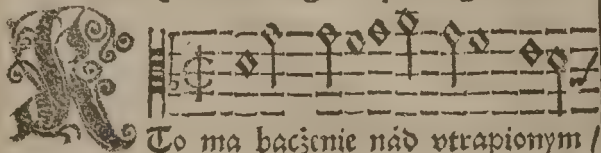
Niechay

PSALM

Uciechay sie iawnie wstydza/ Co mie nie rãdzi
widza/ Boday hãnbe mieli/ Co w niešczęściu mo-
im/ Nowia w sercu swoim: Tegomyc teŝ chcieli.
8 A ci niech dobrych dni wywãia/ A torzy sie
nã cie pytaia/ Co cie zbawieniem swym znaia :
Uciechay cześć twoie wdzięcznie wyznaia. Bie-
dny ſia syn cztowieczy : Lecz mie Pan ma nã pie-
czy. Proſze duſzy moiey (Wſakeſ ty moy Panie
Jeſt iey wspomaganie) Przybadz w taſce ſwoiey.

PSALM 41.

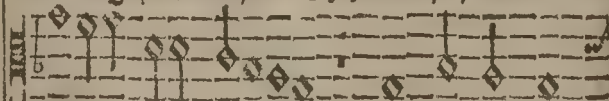
Beatus, qui intelligit super egenum.

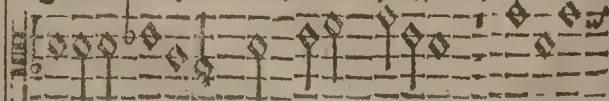
To ma baczenie nãd vtrapionym /

Ten błogostãwionym Szczęśliwy y ten kto v-

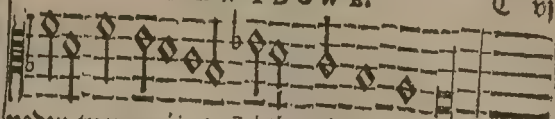

bogiemu/ Zrozumie kaŝdemu: Przykre Pan chwi-

le iego cieſknoſci/ Odmienia w radoſci/ A ci co

nedzy)

nedzy tu wagaia/ Zabię za to maia.

2 Pan mu wycza w iego niemocy/ Swoy świe-
tey pomocy: A testliwego niemoc leżenia/ W
zdrowie mu odmienia. Przetoż y ia w swoy wiel-
kiey ciężkości/ Żadam twey miłości/ Dayże ty
zdrowie sam moiey duszy/ Atoż grzech moy suszy.

3 A wszyscy moi nieprzyiaciele/ Storzecza mi
śmiele/ Mowiac: O by rychto śmiercią zginął:
A wiecey nie slynął. A iesli kiedy mie nawiedzali/
Tedy chęć zmyślali: Chodzili tylko coby wlowić/
Zeby o mnie mowić.

4 Nowiny sobie te rozsyłali/ Na mie sie zma-
wiáli: Co pocinę wszystko złe wykladaia/ Z mych
bied roztos maia/ Mowiac: Ża iegoć to niepra-
wości/ W takowey ciężkości/ Na iego gárdło
śmierć następuje/ Już mu nie folguie.

5 Aż y ten com go umiłowal/ Ża brata ścaco-
wat/ Atożemum duszał/ co chleb moy iadal/ Prze-
ciw mnie zasiadał. Ty sie nademnie żmily moy
Panie/ A day mi powstanie: Day sie zli taka
placa cieszyli/ Jaka zasmuzyli.

6 W tym ia doznawam miłości twoiey/ Prze-
ciw duszy twoiey/ Ze zlosnik ze mnie sie nie radu-
e/ Ani tryumfuie. Wied mie y chorowasz w swoy
niebezpieczności/ Na wszystkie wieczności: Bądź
niechwała Izraelski Panie/ Poti wiekow stanie.

PSAŁTERZA
DAWIDOWEGO
CZĘŚĆ WTORA.

PSALM 42.

Quemadmodum desiderat cervus.

Nownie iak buyny Jelen czasu go-
dz wielka chucia pozada zrzodla chlo-

racego/Rep Tymze kstatem wielce pragnie Duce-
dracego;

Ha moiá k tobie Pánie.
2 Pragnie duszá ma Boga/ Boga żywiacego/
Rep. Aż silney żadliwosci cieka czasu tego; Se-
bych sie napátrzał twoiey / Pánie moy twary
wesoley.

3 Ták w dzień iako y w nocy gdy mi to mowio-
no/ Rep. Redyz iest on to Bog twoy? w płac-
mie przywodzone/ Atory áciem za pokarm miał

Wszak

Wszakżem ciebie nie zapomniat.

4 Bawiem w nawietnym smutku tam iedne re-
skoś miał / Rep. Żem pomniat na on poczei / kto-
rym doprowadzał z weselem do domu twego /
Tymże cieśże ducha mego.

5 Mowiac nie frąsuy sie wždy we mnie duszo
moia. Rep. Wolay śmieie do Pana / onci twa
nadszeia / A ia mu uczynie dzieki / Gdy wskromi me
frąsunki.

6 Toć Panie moy dusze ma nawiecey rozrze-
wnia / Rep. Że tak wielka niewczesność od nie-
przyiaciel ma. A wszakże ia wždy pocieszam /
Choć tu za Jordanem mieszkam.

7 Tak sie teraz stożyły na mie wsze kłopoty /
Rep. Jak sie z шумem zbiegają wielkich dżdżow
potoki / A wszakże ia na to nicnie dbam / Zwla-
szczą że to z twoiey wolcy mam.

8 Myślac o tym każdy czas / że mie wždy pocie-
szy / Rep. Pan Bog moy w którym wśam / w
dzień dla swey dobroci / A ia w nocy piosnki me-
mu / Dam z prosba Bogu żywemu.

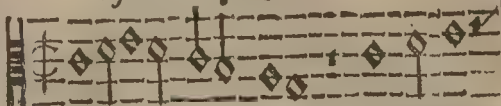
9 Wolałac tak do niego / iak do mocney stąty:
Rep. Przeczżes Panie zapomniat / mnie tak czas
niematy / Przeczż tak długo w tej żalosci / Trwam
dla niezbożnikow złości.

10 Bobych snadź latwiey wytrwał od mieczą
braniemie / Rep. Nizli nieprzyacielski żart / y ra-
ganie: Gdy mowia do sługi twego / A gdzież
mał Boga swiego?

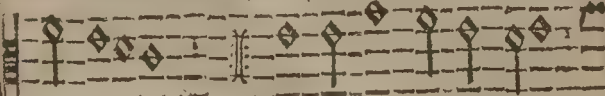
PSALMY

II Wszakże się wždy nie frásuy we mnie duszo
moia/ Rep. Wolay śmiele do Pána onci twa na-
dziecia/ Aia mu uczynię dzieki/ Gdy wstrome me
frásunki.

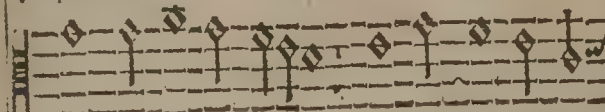
Psalm tenże 42.

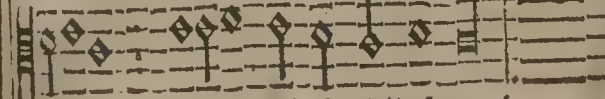
Wko Jelen szuka zdroia/ W cieſkim re-
Tak cie Boze dusza moia/ Zada w swym

morderwaniu/ Rep. Pragnie cie Boga swego/
zfrásowaniu/

W mocy zawždy żywego/ Mowiac: Rychłoli

moiego/ Ogladam Pána wdzięcznego?

2 Cieſko płaczac bez przestania/ Lzami karmie
swa dusze. Re. Gdy brzydkiego wragania/ Gdzie
twoy Bog? ſłuchac muſze. Wygnan od Domu
twego/ Mnie przed tym codziennego/ Z wielka
wielu ich radoſcia/ Teraz ſchnac muſze żaloſcia.

A czemuś

3 A cze
omdlewa
ry/ ſe n
czyniem
tuy Boze
4 Cieb
Jordani
wam/ T
paſci wo
ſzeleſt ſro
5 Wie
tracaly:
porazic
ratuieſt
A wiec
6 Kze
przebacy
ſtemu wo
Kiedy m
go: Gdzie
7 A cze
omdlewa
ry/ ſe mu
czyniem
przytomn

Iudica

3 Czemuż tak wždy bez miary Duszo moia
omdlewaś? Rep. Bądź w Bogu tey całej wi-
ry/ Że mu w rychle zaśpiewaś; A oddaś dzieł-
czynienie/ Ża iego wybawienie: Tylko rychło ra-
tuy Boże/ Dusza daley trwać nie może.

4 Ciebieś sobie przypominam/ Tu w krainie
Jordańskiej: Rep. Z gory Mizar ciebie wy-
wam/ Na pustyni Hermonskiej/ Gdy twych prze-
páscei wiry/ Ża soba się zmurczyły/ Aich z bukiem
śleleś frogi/ Czynił we mnie wielkie trwogi.***

5 Wiec twe straszne narwałości/ O mie się o-
tracąły: Rep. Duchy twej popedliwości Dmac/
porazić mie chciły: Aleć mie z swej litości/ Po-
ratuięś w trudności: Ża coć będa chwale dawał
A wiecznie ciebie wyznawał.

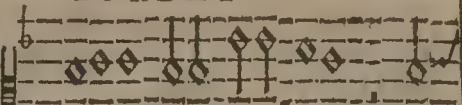
6 Kzele Bogu skale swoiey: Czemużes mia
przebaczył? Rep. Czemuś mie z ciężkości moiey
żłemu wyrwać nie raczył? Prawieć mie zabijaia/
Kiedy mi wagaia/ Morwac niemal dnia każde-
go: Gdzież iest Bog coś wfał w niego?

7 A czemuż wždy tak bez miary/ Duszo moia
omdlewaś? Rep. Bądź w Panu tey całej wi-
ry/ Że mu w rychle zaśpiewaś; A oddaś dzieł-
czynienie/ Ża iego wybawienie: Weselać się z
przytomności/ Oblicza iego miłości.

P S A L M 43.

Iudica me Deus, & discerne causam.

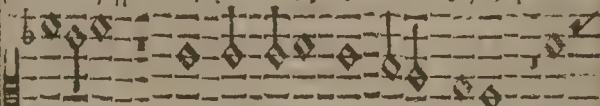
PSALMT

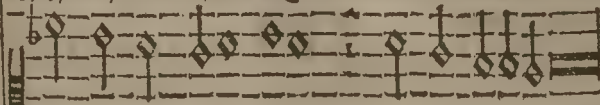
Oje moy/Sedžia spráwiedliwy/Rác

sie moiey spráwy podiać/Przeciwo zlych potwa

rzy żywey/Zwlastczá tego co ziaǳle chciwy/Mnie

chce w swoje sieci poiać/ Rác mie moźmie od-
Ciać.

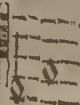
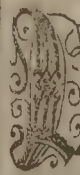
2 Boje moy nádzieia ma w tobie / Czemużes
mie wždy odrzućil? Patrząy w iakiey chodze ja-
tobie/Wstawnie ia nośac ná sobie/I sie nieprzy-
iaćiel rzucił Ná mie/ y zaśmucił.

3 Rácże mie prawda swey światłości/X teraz
oświećić Panie / Ze mie wprowadzi w swey i-
sności / Ná gore twej światobliwosci / Gdzie
raczyś mieć swe mieśkanie/ X odpoczywanie.

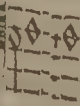
4 Abym tam do Oltarza twego / Z ofiarami
przyšla-

przyste
wesela o
wyzna
Dus
sie frafor
cia on sa
dzietwa

Deu

wie nam

nego/Da i

gansie pl

DAWIDOWE.

C ix

przystępował / A ciebie Boga wszechmocnego / A
weseła dawce szczęśliwego / Na Arfie wdzięcznie
wyznawał / A chwalec oddawał.

5 Duszko moia czemu w żalosci Truchleiac masz
sie frasować? Wzywaj w Bogu tey duszności / Ze-
cia on sam w twoiey trudności (Ża co mu będziesz
dziękować) Racz poratować.

P S A L M 44.

Deus auribus nostris audiuiimus.

anie w wyszym swe slychali Dycos

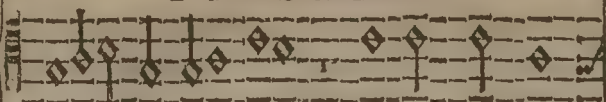
wie nam to powiadali / Cos ty sprawował dziw-

nego / Ża ich wieku dawnieyszego: Jaks ty Po-

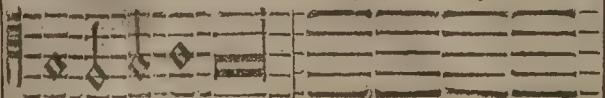
ganszcie plemie / Ręka swa strasznie stad wygładził

2 A namis

PSALMT

A námiś te ſwieta ziemia/ Jeſzcze w przodkach

naſzych naſadził.

2 Nie przez miecz ſwoy tego dowiedli / Że te ſliczne kraie oſiedli / Ani za ſwoim ramięm/ Cieſza ſie tym wybawieniem: Ale ie tu wprowa-
dziła Prawica twa / y moſne ramię z twarza
twoa/co im ſwieciła: A to ieſt taſki twey znanie.

3 Tyś Boże Kroleſm mym doſtoynym/Tyś ta-
ſka Jakobowi hoynym: Ty maſz na ſwoim ba-
czeniu/Wierne ſwe w ich wdreczeniu: Przy tobie
nieprzyiaciele ſwoie wſzytkie ſnádnie zetrzemy/
A te ktorzy hárdzi śmieie W imieniu twoim po-
depcemy.

4 Boma nigdy nie wſat ſwemu Łukowi / cho-
ćiaż nayteſſzemu / Ani oſtremu mieczowi/ Żeby
mie odiał gwałtowi: Tyś nas z wtrapienia za-
woſſe Potężnie ſam Boże wybawiał / Tyś nie-
przyacioly naſze O wielkie leſkoſci przypra-
wiał.

5 Co kiedy ſobie wſpominaſmy / Winnać za to
cieść oddawamy: A co dzień będziem oddawać/
Imie twe ſławne wyznawać: Aleć nas teraz nie
baczyſz/Oblicza naſze pohańbiłiac / A hermanić

nam

nam nie
6 Al
podaw
lupia z
rzeż h
chce/M
7. Tie
bárzo
by tow
wzgard
czym ni
ſczypli
8 Prz
dychmy
trzeſa g
Co gdy
dzie mu
na ludz
9 A co
okrutno
cáia ſie
jeſmy ci
Przymie
10 Ser
rym ſie
oſtapiły
Miedzy
garniemi
11 Jeſt

nam nie raczyś / Pomocy żadney nie dawając.

6 A coż za dziwo że wpadamy? Że sromotnie tył
podawamy? A ci co nas w nienawiści Młoda/
lupia z nas korzyści / A włafnesmy one owoce / Tł
rzesz haniebną odlaczone : Bo nas kárpa iáko kto
chce / Miedzy pogánstwo rozproszone.

7 Nie drogoś lud swoy ofšacował / A tanieś go
bárzo stárgował : Nie podniosłeś ceny iego / Já-
by towaru zbytego : Dales nas do wielkiej
wzgárdy Sasiádom nášym nieżyczliwym : Já-
czym nieprzyiaciel hárdy / Przeżydza słowem ro-
szczypliwym.

8 Przypowieściáśmy sie wšsem oštáli : Wzgár-
dychmy sie od wšech nábráli / Gdzie nas záyrza/
trzęsa głowa / Sromocac nas brzydka mowa :
Co gdy bywa dnia káżdego / Haniebnie sie wšty-
dzić musiemy / Że dla wštydu / wzroku swego A
ná ludźie podnieść nie śmiemy.

9 A coż gdy w tákiej nieprawości Wywáia y
okrutności : Trwożac nas swymi groźbámi / Rzu-
caia sie y rełámi. W takim cieškim wniżeniu Aza-
jesmy cie zabaczyli? Azajesmy w swym sumnieniu
Przymierza twego oštapili? ***

10 Serca sie nášze nie cofáły Od ciebie / w kto-
rym sie kocháły : Náwet teź y nášze nogi / Nie
oštapily z twej drogi : Ačjesmy byli zamknieni
Miedzy smokámi okrutnymi / Prawie zerwał o-
garnieni / Umámi przestráchów śmiertelnymi.

11 Ješlijesmy cie zabaczyli / Imieniu twemu
nie stu-

PSALMY

nie służyli? Jeśli białonow wyzywali? Przed
nimi ręce składali? Zali przed tobą Panie Stry
te być mogą takie rzeczy? Gdyż y serc naszych
wzdychanie Nasz y siebie na dobrej pieczy.

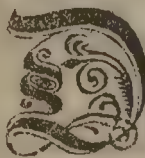
12 Dla ciebie/dla ciebie samego Zabuśia nas
dnia każdego/ A twoie sługi niewinne Rzeza ias
to owce inne: Ockniże się już nasz Panie/ A zetrzy
ten sen z oczu swoich/ Wspokoy swe rozgniewanie/
Nie odrzucaj wiecznie sług twoich.

13 Czemuż wždy twarz swoje ukrywaś? Przecz
iako byś zapomniat zbywaś Okrutnego utrapie-
nia Naszego/ y reśnienia? Serce w nieśczęściu
zniścza wósz/ W prochu się y w popiele wala/
Ciało boleścią zemdlawósz/ Sámó na się ziemię
obala.

14 Wstań Panie nam ku pomocy/ W twej
wszechmocney dufamy mocy: A dla twych wie-
cznych litości/ Wybaw nas z wszystkich cięskości
Nysmy lud twoy/ á tyś Bog nasz/ Do ciebie się
my uciekamy: A iż nasze potrzeby znaś/ Opátrzy
nas w nich Boże żądamy.

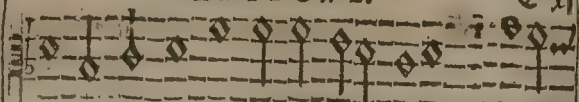
PSALM 45.

Eruclauit cor meum verbum bonum.

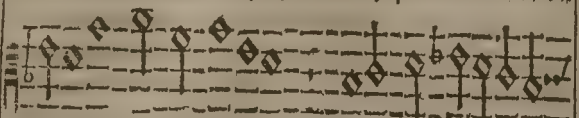

Uch mte moy budzi zacne opowiedac

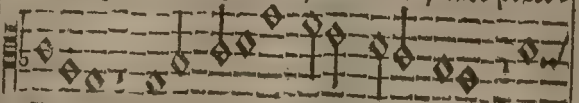
Dziele

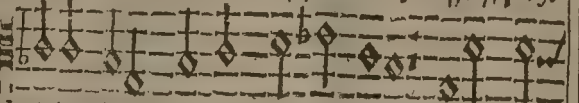
Dziecie Królewskie / y tym o nich składać : Będa

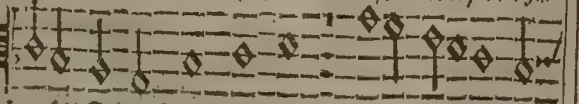
me wargi o nich śpiewały / Będa y rece pretko

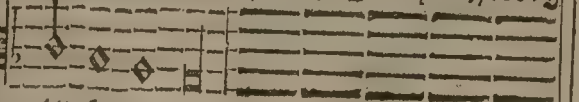
pięły. Swoia nroda wśytkie ludzkie syny / Prze-

chodził Królu / nie iest żaden inny / Takiey wdzia-

czości słodkich mow swoich / Jaka polożył Bog

w wściech twoich.

2 Przypaść miecz swoy zacny Bohатыrze / Miecz
chwaly swoiey / co sie zdobi szczyrce : Z tymże iako
Król wsiadź na koń śmieie / Tym groźni niecheta-
ne nieprzyiaciele : Ostrzegay prawdy y sprawie-

P S A L M Y

dlivości/ Bronże niewinnych w ich cney niewinności. Dożay mestwa prawica swoia/ Niechay sie dziwow twoych wszyscy boia.

3 Wszak masz na wpor nieprzyjaciół twoich/ Nie mylnie ostrze hartownych strzał swoich: Ża tychci strachem pądna przed toba/ A wyznają cie Panem nad soba. Miałstat Boże twoy na wieki trwały/ Miałstat który napełniony chwaty/ A scepter twoych rzadow/ y panowania/ Scepter jest twoych sadow/ y prostowania.

4 Umiłowałeś sprawiedliwość świętą/ Masz w nienawiści bezbożność przeklętą/ Staćcie Bog twoy/ Boże przed innymi/ Daćci radość z ucieszniki twymi: Wdzięczne wonności puszczą kłata twoia/ Kiedy wychodzisz z swojego pokoia/ Wyrobionego z stonowey kości/ W którym używasz swoich uciesności.

5 Tam masz y corki rodu Arolewskiego/ Stroy nie ubrane kosztym skarbów twego: Tam w ścypym złoćie po swej prawicy/ Miejsca postąpił Oblubienicy: Słuchay Arolewno/ wważay z pilnością/ Jaka cie uciesił Arol twoy dostojnością: Zapamiętajże narodu swego/ Nie testni więcej w dom Dycy twego.

6 A Arol twoy będzie więcej cie śanował/ A z twej piękności bierzay cie miłował: A iż jest meżem y Panem twoim/ Czyn mu uciesność wto nem swoim: Do ciebie Tyrskie corki z dary swymi/ Poyda y inшы/ z kleynoty drogimi: A ty cnot pełną/

pełną/ 7 Oblubienicy 8 Og 9 cie więcej 10 rzy na 11 twe in 12 od wiel 13 znają/

Deu

D

S

S

S

S

S

S

S

pełną/we wstyd rumiana/ A w droga ście sli-
cznie ubrana.

7 Będzieś do Króla przyniesioną swego/ Do
Oblubieńca Kochania lubego : Zaprowadza cie
pamiętki twoje/ Z krewnymi twymi w jego po-
koier/ A on wynidzie naprzeciwko tobie/ Z wielką
radością witając cie sobie : A sprawi ztym sta-
wne wesele/ Ta którym będzieście wciechy wiele.

8 Oglądaś w rychle (da Bog) syny swoje/ Co
cie wciecha za rodzice twoje: Oglądaś syny/ Kto-
rzy na ziemi Kłazety słynąć będą wielkimi : A ia-
two imię każdemu człowieku Wspominać będą/
od wieku do wieku : A wszyscy ludzie ciebie wy-
znają/ Aż na wiek wieków sławę przynają.

P S A L M 46.

Deus noster refugium & virtus.

Bóg nasz/ w każdej naszej potrzebie /

Sprawił nam wcieczkę do siebie : On na każdy

nasz strasunek/ Tłapetwiony jest ratunek. Nie le-

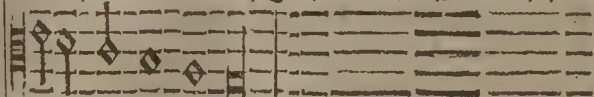
PSALM T

kaymy: sie w żadney trwodze/Choćby sie y świat

walił srodze: Choćby gory niewzruszone/Były w

morze przeniesione.

2 Choćby y morze wylało / A strąsnieby ze
wzrost huczało / Opołoby sie padały / A naywyższe
gory chwiały: Przecie między tymi trwogami/
Wdziacney swej rzeki otnogami / Weseli Bog
Miasto swoje / W którym ma śliczne pokoe.

3 Nigdy poruszone nie bywa / Bo w nim za
wždy Pan przemieszkwa / A od samego światania
Dawa mu swe ratowania: Niech sie świat iak
chce furijue / Niech chytrze narody buntuie: Sko
ro Pan słowo wypuści / Ziemią sie zaraz rospuści.

4 Pan Zastępów po nas iest / Ani Precz niego
nikt nam nie hetmani: Bog Jakobow z nami
wspędzie / Tenże walczyć za nas będzie: Podzię
obaćcie sprawy Pańskie / Mieźne rzady iego Zet
mianście / Jako z ziemię wykorzenił / Moc złośni
ców wszeźet wyplecił:

5 Po wszytkim świecie zniost precz wojny / Po
kruszywszy

kruszy
grom
wojny
znajcie
dam na
6 Or
nikt na
wspędzie
w każd
ka do si
nieyhy

Om
V

Wszystkim
własnym
swoicgo/

kruszywszy łut niepokorny: Potłukł y bronie o-
gromne/ Popalił wozy wojenne/ Mowiac: Już
woynie pokoy dacie/ A mnie Bogiem swoim po-
znaycie: Jamci Pan naywyższy w ziemi/ Wla-
dam narody wszytkimi.

6 Owa Pan zastępów nasz/ ani Procz niego-
nikt nam nie hetmani: Bog Jakobow z nami
wszedzie/ Tenże za nas walczyć bedzie: Bog nasz
w każdej naszej potrzebie/ Sprawił nam zwycię-
stwa do siebie/ On na każdy nasz strasunek/ Taperem
nieyszy jest ratunek.

P S A L M 47.

Omnes gentes plaudite manibus.

Vs wszyscy spolem/ wderzmy czołem

Aleścimyż rękami/ Chwalmyż pieśniami/ Pana

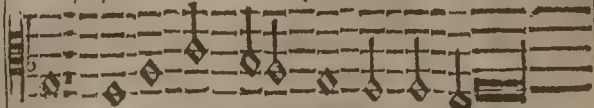
swoiego/ Boga wielkiego/ Bo jest nasz Zetman/

A iedyż

PSALMY

Niedyny Pan. Niemáš srožkego/ Ni moźnicyse-

go Wšytek świat czuie/ Ze Pan kroluie.

2 Czuią Poganie/ Ze ten Pan ná nie/ Nas lud
swoy wśádził / Gdy nas w prowadził/ Według
swoiego Słowa świętego/ W te kraie tedy Do-
státki wśedy/ Darowy ná te wość/ Dźiedziczna
wieczność Ludowi swemu/ Włochánemu.

3 Wiec żeby z námi Mizerákami/ Z táśka po-
stapil/ Ná gore wśtapil / Z wesolym pieniem/
Głošnym trábieniem: Tuż tedy społem/ Wder-
my czołem/ Psálmy śpiewáiac/ Z serc wykrzyk-
iac/ Ku chwale swego/ Krolá moźnego.

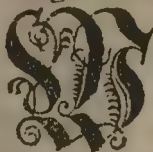
4 A wy wiec głowy Madre/ niech mowý
Wám przed inšymi Stawa prostšymi/ Wyśta-
wiać Pána/ Ktorego sámá Wśechmocność bu-
dzi Wśech stanow ludzi/ Służyć sámemu/ Abrahámowemu/ Bogu wiecznemu/ Nieśmiertelnemu.

5 On swoich śczytem/ On nieprzebitem Wśech
kráiorow murem/ Ktore on śnurem/ Monárchom
rozdał / Aby chwale miakł Tuż tedy społem/
Wderzmy czołem/ Psálmy śpiewáiac/ Z serc wy-
krzyk áiac/ Ku chwale swego/ Krolá wiecznego.

PSALM

P S A L M 48.

Magnus Dominus et laudabilis nimis.

Ielki Pan niewystłowny / Rep.
 Stawny na wsze światá strony /

Lecz ná gorze swey pożegnány / Rep. Syon gor
 Wszech nastawnieyszy iest vżnány /

wysokich świat / Co stynie ná wszytek świat / Put

nocnymi swymi boki Zdobí świat iáko syroki / ná

nim miásto zbudowane / Wielkiego tróla wkochar
 (ne.

2 Támże Bog ná swe pokoie / Rep. A wierni
 tez w Bogu swoje : Bo czasu swey wielkiej tru-
 dności / Rep. Tám używáta bezpiecności. Krc-

lowie

PSALMT

torwie sie znowili/ By miasto obroczyli: Ale kto
co ie wyzrzel/ Dziwuiac sie/ Strachem drzeli/ A
niedoczekawszy trwogi/ Oderzyl pretko w nogi.

3 Jaki na matke gdy rodzi/ Rep. Takiż bol na
nie przychodzi: I jak na morzu wiatr okraty/ Rep.
Rzucasz ie w mocy nie wiecy: O czymesmy slycha
li/ Tosmy y ogladali/ Ze Pan zawždy bronil swoe
go Miasta niezwyćezonego: Miasta/ w którym
by mu chwala Od mieszczan sie iego dziala. ***

4 Na toś ie bowiem wystawil/ Re. Bys w nim
moc swa wieczna z iawil: Tuć w naswieršym
twoim Kościele/ Rep. Rozważamy twoich
spraw wiele: Jako twe imie Boże/ Po świećie
šlynac moze/ A nie maś czasu żadnego/ Od two
iey chwały prośnego: Bo reką twą przeciw zło
ści/ Przestrzega sprawiedliwości.

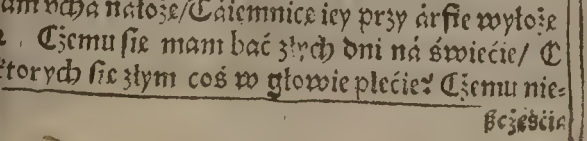
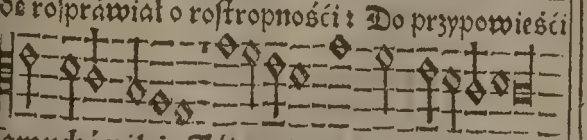
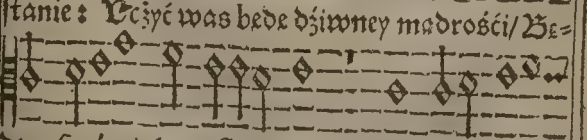
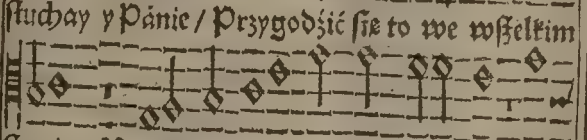
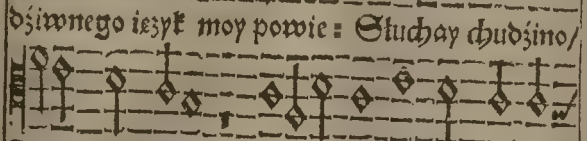
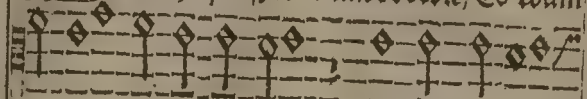
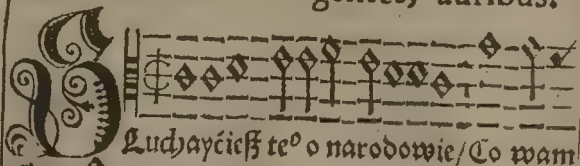
5 Tuż wierchy Syonškiey gory/ Rep. Tuż
wy Izraelskie cory/ I wyrokow Pańskich sie ra
duycie/ Rep. W koto miasto obeydżie/ A wieje
w nim policżcie: Patrżcie co w nim za obronę/
Czym ta gorą ozdobioną/ Tak żebyście dzieciom
o tym/ Slušna sprawę dali potym.

6 Boć ten Pan Bog/ iest Pan Bog náš/ Rep.
A nim będzie na wieczny čas: Ten wodzem nas
šym zawždy będzie/ Rep. Po ki nam iedno życia
zbedzie. A przetoż mu dusaymy/ Swa radość w
nim składaymy: Gdyż nam tey swoiey miłości/
Życz y w takowey hoyności/ Wżycz y przy skon
niu/ A w onym wiecznym miešćaniu.

PSALM

P S A L M 49.

Audite hæc omnes gentes, auribus.

PSALMY

Ńcieścia / żeby nog moich Nie wplatało w sieć zło
ści swoich / Niech dusza kto chce swej majątności
A w iey nadziei żywie w hárdości / Nikt rodzo
nego nie odkupi brata / Kiedy mu Pan Bog kaže
złtego świata.

3 Drogi na okup żywot człowieczy / Chcieć go
zapłacić głupie to rzeczy : Nie może nikt żyć / nie
umierać / Skazać się musi w proch się wraca
jąc : Pod iednym prawem / niech o tym wiedza /
Madrzy y głupi w śmierci siedza : A majątność
ich y wszystko zebranie / Pewnie że przyjdzie oba
cym w rozszarpanie.

4 Tym więc zawodza swoje nmiemania / Tużac
że wieczne ich budowania : Przetoż kosztowne
zamki stawiaia / Przewiści swymi ie nazywaia :
Ale tey sławy nie długo będzie / Bo śmierć w też
stopy ściga ich wśedzie : Rownego Ńcieścia z
inšymi wruśa / A iedną drogą z bydlaty iść
musza.

* * *

5 Ale głupiego ktoż wynicuje : Przecie swe so
bie sprawy snakuie / A dzieci iego toż zalecia /
Tegoż się po nim mocno trzymiaia / Przetoż do pie
kła beda wtargnieni / Od śmierci frogiey żywe
połknieni : Cnotliwi zaśie beda ziemią władać /
A owi musza wszystkiego postradać.

6 Już ich hárda myśl wszystką wstanie / W cie
mnościach się im mieścić dostanie : Lecz Bog
swych wiernych dusze wybawí z piekła : a z soba
chwały nabawi. Nie boy się tedy nic bogatego

Człowie

DAWIDOWE.

C ros

Człowieka/ w świeckiej sławie hárdego. Bo y
nahárdy wſzytkiego odbieży / A iego sławá do
grobu z nim wobieży :

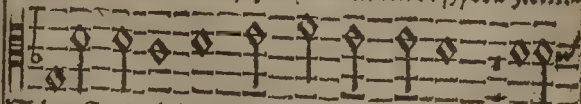
7 Niech ſobie iák chce tu pochlebuie / Niech ten
y inſzym/ żywot cukruie : Za Dycy ſwoymi wedro-
wác muſi/ Tám góſie ciemności wiecznych wku-
ſi : Owa choć człowiek w ſzczęſciu opływa / Cho-
ciaż y ſławę ſwiátá nżywa / Jeſli rozumem rza-
dzić ſie nie będzie / Rowno z bydłery w zginieniu
zaſiedzie.

P S A L M 50.

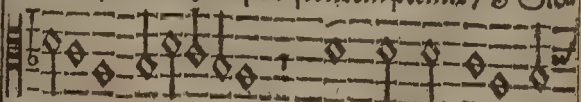
Deus Deorum Dominus locutus est.

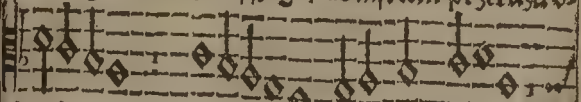
Ożny Pan wola ná wſzytká ziemię

Ná wſzytko ludzkie pod ſłońcem plemię / Z Sio-

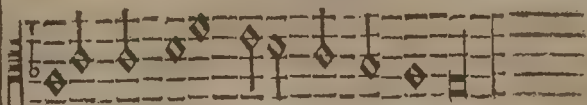

ná ſwego náſłicznieyſzego / Błáſkiem przeraża o-

czy káżdego: Onoż iuż idzie/ idzie Bog prawdziwy

PSALMT

Sluchac go musi kazdy czlowiek zywy.

2 Przed twarza iego ogien trawiacy / Okolo niego widher krecacy : Nieba y ziemie przed sie przyzowie. Przy nich swe prawa ludziami opowie. Rzeczy/zgromadzcie moje poswiecone / Co zemnia maia przymierze ztwardzone.

3 A tu niebiosa Boga samego / Przyznaja Sedzia sprawiedliwego ; Sluchay Izrael / Sluchay ludu moy / Przed toba swiadcze zemci ia Bog twoy : Nie bede cie stad karal ani winil / Ze bys mi ofiar powinnych nie czynil :

4 Nie wezme z domu twoiego wolu / Ani klescia z twego oholu / Moy zwierz jest w sztet w lesiech chowany / A co na gorach nie oglastany / Znam wszystkie ptaki w stalach sie lagace / I moje sa bydla doma sie mnozace. * * *

5 Bedeli chcial iesc / nie rzekl tobie : Moia jest ziemia / y co ma w sobie. Alaz ia iadam iuche worowa : Alaz tez y krew pijam kozlorwa : Czesluy ty Boga ofiarami chwal / A iszczac sluby / pokaz mu sie staly.

6 Wzyway mie w zly czas / ia dzwigne ciebie / A ty mnie bedziesz wazyl v siebie. Slezo zas pokatal Bog tymi siewy : Jako smiesz wspomniec moje umowy / Jako Przymierze z poniewaz karaniem Pogardzasz Panstwm y napominaniem.

Gdzie

8 Gdzie
warzy
twoie ku
gorame
Arwam
8 Siat
motnie b
mowil to
Ale prz
o nie w
9 W
Bog i
was bez
sci, Ten
wieniem

Miser

losierdzie

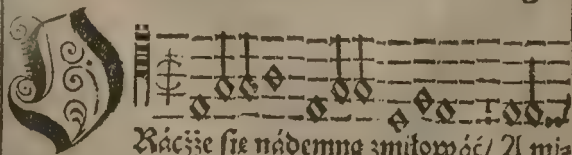
8 Gdzie bowiem zayrzeć złodzieia mojesz/ To-
warystwa mu zaraz pomojesz: I cudzoziemki
twoie kumanie/ Bluznierstwie yst twych iest ble-
gotanie / Jezyk przeklady napelniony zdrady /
Arwawe rozsiawa miedzy bracia zwaady.

8 Siadaż obmawiać bliźniego swego / Gro-
motnie brata żyć rodzzonego: A iem nic o to nie
mowił tobie/ Stradeś mie sądził podobnym sobie:
Aleć przed ccy wystawie twoe złości/ Karzac cie
o nie w swey sprawiedliwości.

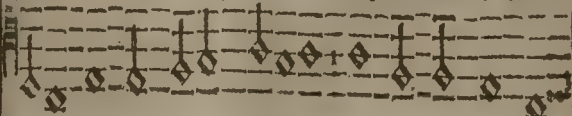
9 Uważaycież to ludzie nadeći/ Co w was na
Bog: niemajż pamięci / Bym zaś nie porwał
was bez litości: Kto mi ofiara czyni wdzięczne-
ści, Tenći mie uczi: A kto pokutuje/ Ten mie zbá-
wieniem swym zawždy ucziue.

P S A L M 51.

Miserere mei Deus secundum mag.

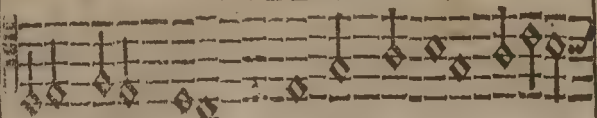

Rácie sie nádemna zmiłować/ A mi-

łosierdzie mi swoje okazać / A zglądzić wszystkie
niepra-

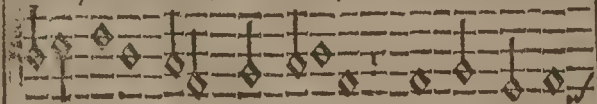
PSALM I

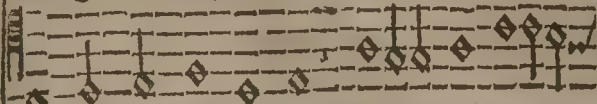
nieprawości moje / Według wielkości miłości

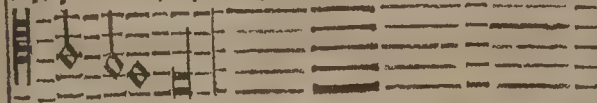
twojej. Wielce mnie rącz omyć z mojej złości / Tak

że od grzechu mego mnie oczyści : Wszakże ty sam

jest Pan mój / y Bog mój ; Aia też do ciebie wo-

łam sługą twój.

2 Albowiem nieprawości moje znam / A grzech
mój oto zawzięte przed sobą mam. Tobiem / tobie
Panie samemu zgrzeszyłem ; Złem przed oczyma twy-
mi uczyniłem. A tak chociaż mnie ty karać będziesz /
Przedem prawym się y czystym okaziesz / Choć-
by cie kto sadył z srogosci ; Gdyż to już zaśluziły
moje złości.

We zło-

3 W
grzech
choć
pokal
wzeme
mow
ktore
4 Pok
sion od
wybie
is, Da
te ktore
swoie od
zładzi
5 Ser
chą pr
odruc
świat
Podepr
prze
tobie
6 Wyb
kę ty
śpietw
wości
rzyć /
bym ofi
lonych
7 Tę

3 We złościć o moy Panie poczet był / A w grzechu w żywocie matki żywion był; Wszakże ty chociaż tak zepsowanego / Wielkością grzechów pokalanego / Nie raczyłeś od siebie odrzucić; O wszystkimś mądrością raczył opatrzyć: Abych wamowki nie nalażł nigdy / Przeciwn prawdzie w ktorej się kochaś zawsze.

4 Pokropiś mnie Izopem z lutości / A będą oczyszczenia od nieprawości. Omyeśś mnie a nad śnieg wybieleie / Od grzechów prze ktore prawie mdleie. Daśś słyszeć wesele / y radości; A pocieśśa się te ktoreś stękał kości; Od grzechów mych twarz swoje odwróciś; A wszystkie moje złości ty sam zglądziś.

5 Serce czyste moy Boże stworz we mnie / Duchą prawnego odnow w posrzedku mnie; A nie odrzucaj od oblicza twego; Ani odeymuy Duchą świętego. Przywróć swego zbawienia radości / Podeprzy mnie dając Duchą wolności. Będę przestępce nauczał drog twych / A nawróci się t tobie wiele grzesznych.

6 Wybaw mnie Boże od krwawie przelania / Wszakże ty ieś Bog moiego zbawienia; A będzie wyśpiewował one wszystkie / Jezyk moy sprawiedliwości wielkie. Wargi moje Panie rącz otworzyć / A usta me twa chwale będą sławić. Dałbym ofiary / w niey się nie kochaś; A darów palonych to wiem nie żadaś.

7 Teć są ofiary Boga naszego / Oddać iemu

PSALM T

duchą skruszonego / Serce pokornego / umiowanego /
Rzecz perwana / że Bog nie wzgardzi iego. Czynię
Panie Syonowi dobrze / Dobuduy murów w Je-
ruzalem wnetze: A tak się roszczasz w ofiarach
tych / Co wynida z serca szczerego wiernych: Tam-
żec włożą cielce na ołtarzach twych.

PSALM 52.

Quid gloriaris in malitia.

Notá Psálmu tego 52. iako 86. Tłakoń
Panie ku mnie ię.

N Rzecze się mocarz chlubisz
z złości: Boże miłosierdzie trwa w
wieczności. Rep. Język twój broi
złości zdradliwie / Jako ostrą brzyt-
wą bązo chciwie / Wiecey się roszczesz w złym
A niż w którym czynku dobrym / A wiecey me-
wie kłamiwie / Tłizli twierdzić która rzecz pra-
wodziwie.

2 Miłuięś wszystkie słowa škodliwe / A powie-
ści wśhelakie zdradliwe: Rep. Atoż cie Bog zni-
sczy aż do szczątká / Nie zostawi w domu twym
potomka: A wykorzeni cie perwie / Z ziemi ży-
wacych nie omylnie. Widzac prawi beda się bac
A beda się też zawždy z tego śmiać.

3 Mowiac; otoż masz człowieka tego / Co ni-
kłada sił swych na Boga swego: Rep. Ale w
swych wielkich bogactwach vsal / A w złościach
zwykłych

zwykłych
domu
mam
wielki
4 B
dobroć
nadziei
spieczn
serce m
jest w

Dixi

N

sprawi
2 Poy
koliby w
zum z syn
uczciwo
4 Alec
by miał n
swe sum
go Cnotl
4 A nie

zwykłych zawždy się znacziat. Ale ia jest w
domu Pańskim/ Podobny oliwom zielonym; Bo
mam w miłosierdziu Bożym / Wspanie swoje na
wieki/wiecznym.

4 Będzie cie moy Pánie wiecznie chwalił / Za
dobroć twą ktoras mi uczynił; Rep. A będzie miał
nadsziesie ścátieczną/ W imieniu twoim iście prze-
spieczną; Abowiemci imię twoie/ Ciebie smatne
serce moje: Bo przed oblicznością twoich/Dobre
jest wśech słuźebników wiernych.

P S A L M 53.

Dixit insipiens in corde suo. non est.

Ná te Note, iako Psálm 14.

Nie jest mowa w sercu głu-
piego/ Nie máści Boga: Wier cno-
ta zginęła/ Nie świećcie/ á nieprá-
wość gore wzięła/ Wtórą wyzrzeć
sprawiedliwego/ A dobrego.

2 Poyrzat Niebieskiy Pan wysokość/ Wy-
toliký wždy czym brząnać na ziemi/ Aleśli ro-
zum z synami ludzkiemi? Miałiby Boga kto w
wężćwości/ Z porwinności?

3 Aleć się wszyscy chwyćli złego/ Nie máści kto-
by miał na Boga baczenie/ Ktoby boiáźnia jego
swe sumnienie Rządził; nie wyzrat Pan y iedne-
go Cnotliwego.

4 A nie znáią szych niepráwości/ Cisnąć

P S A L M T

Pánstkie y pozýráiac wiérne/ Nátýkáiác swé tá-
komstwo niemierne: Nie wkorzaj się Bogu w
żałości: Ża swé żłości.

5 Lecz przyjdzie ná nie takowa trwoga/ Że
choćia strachu nie będzie żadnego/ Przecie się be-
da leżąc cienia swego: A tam poczuia/ co iest od
Boga Pomsta stroga.

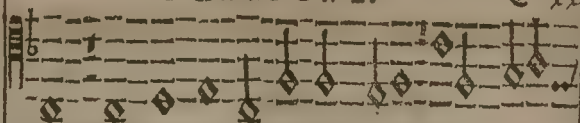
6 Bo Pan potrze ich przeklęte kości/ A beda ze-
wssad wstydem ogárnieni/ Jáko ci ktorzy w Bo-
ga wżgárdzeni/ Jż żądawali wiernym przykro-
ści/ Bez winności.

7 O by z Syonu przyszło zbáwienie Ludowi
twojemu z więzienia cięskiego/ Toćby Izrael z mi-
łosierdzia twego/ A Jácob wielkie miał pocie-
szenie/ W nieśkonczenie.

P S A L M 54.

Deus in nomine tuo saluum me.

Dze moy/ przez imię swoje/ Raczże mié
trudności wybáwić/ Racz się o krzywdę mą zástá-
wić

wie: Niech mie broni ramię twoie. Boże/prośba

ma do ciebie/ Kąć do mnie skłonić swoje uszy/ A

dać ratunek moiej duszy / W teraźniejszej iey po-
(trzebie.

2 Boć zdrowia mego szukaia/ Zły niewierny
narod Pogański/ W okrutności swojej Tyrani-
skiej/ Ci co Bogiem pogardzaia. Aleć mie Pan
swoim zowie/ Ratując mie rękami swemi/ Prze-
stawa zawsze przy mnie z tymi / Co łaskawi
na me zdrowie.

3 Onoż Pan co mie wybawi/ A tory wszystko
to złe obali/ Tę re stworzy mie podstrzegali: Tak
obietay tak sprawi. Ją co mu ofiary szkodre/
Bede ia z weselem oddawał: Bede imie iego
wyznawał/ A tóre na wieki jest dobre.

4 Bo mie ze wszystkich trudności/ Pan moy mi-
łosćmiwie wybawił/ A nad tymi pomsta zostawił/
Co mi wyrzadzali złości. A mam to od ciebie Pa-
na/ Ze me oko na wszystkie/ śmieie Poyrzy/ swo-
ie mie

PSALMY

ie nieprzyjaciele : Za coć niech cześć będzie dana.

PSALM 55.

Exaudi Deus orationem meam.

Boże słysz moje żadości / Nie kryj prze-

demna swej litości : Racz na moje biedę y kłanie /

Okiem pozrzyć dobrotliwym / A rchem swym

miłościwym Słysz me teskliwe nárzekanie.

2 Násłuchamci sie tego wiele / Jako mię kłna
nieprzyjaciele : Widze z iaka niewstydlivością /
Wszystko złe na mię zmarwiaia / A gardła mego
skutia / Zapaleni ku mnie wściekłość.

3 Z czego serce moje boleie / A od strachu śmier-
ci truchleie ; Rowna mi sie ciężkiej chorobie /
Kiedy nie widze ratunku / W trwodze moicy y
frásunku

11 Asunku: Tak że też muszę mówić sobie:

4 O bym miał strzydlą gołębice / Przekożbym
ia zbyt tej testnice / Anibym tu ia więcej siedział /
Leżałbym na lepsze wieczasy / W puszcza między
głuche lasy / tam gdzieby o mnie nikt niewiedział.

5 A przyspiechałbym wcielać / Wiatr ten z wie-
chrem przez omielać. Wytrąć złe ludzkie miły Pa-
nie / Niech się zamieści ich rada / Bo w ich mie-
ście gwałt a zdrada: Lepšie niż kto maia mie-
skanie.

6 A te w nich / co zechca / broia / We dnie w nocy
na murach stoia: Na rynku wciąż z nieprawo-
ścią / Wżytko co chce to przewodza: Wlicami się
zaws wiodza: Przeklęta obłuda z chytrością.

7 A nie takby mi to bolało / Kiedyby mi to
potykało Od nieprzyjaciela iawnego / Ktore mu-
by śladniey wlede / Śladnieyby się go y wstrzedz /
Tęli z drayce demowego.

8 Aleś ty człowiecze mnie rowny / Stał mi się
nieprzyjaciół główny: Mój wodez / Ktoregom się
ia radzał / Z ktorym się za ręce wadzał / Za stol-
swoy z sobą sadzał / Z ktorymem y do Zboru cha-
dzał.

* * *

9 Niech ie ie śmierć podławi marnie / Niech ie
żywo piekło zagarnie: Bo w ich mieszkaniu w kła-
zdego / Tylko nieprawość przebywa / Lec dusza
ma Boga wzywa / Ten mi zbawi wszystkiego
złego.

10 W wieczor / y rano / y w południe / Modla się
Bogu

P S A L M T

Bogu nie obłudnie/ Alz mie wstyszy y wybawí Du-
 szę moię od zlych ludzi/ Ktore złość ná woynę bus-
 dzi/ A pokoy mi przed nimi spráwi.

11 Bog mocny po wszytkie wieczności/ On w-
 styszy moie żadości: A owi iáko zasluzyli/ Nie wy-
 da od niego kázi/ Bo nigdy w Bożey bóráżni O
 zlepšení swym nie myslili.

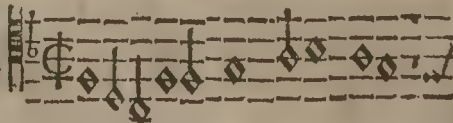
12 Mysl złośniká/ tylká o boiu/ Niechce z ni-
 kim mieścić w pokoiu/ Przymierza nigdy nie do-
 trzyma: A choć słowká ma pieśczone/ Jáko má-
 sto rozpuszczone/ Przecie mu serce krew rozdyma.

13 Słowá iego ták cicho plyná/ Jáko olej gdy
 go leia rynná: Lecz iáko gołe miecze skodzą. Ty
 sie ná Páná spusć wśedzie / On podpora twoia
 będzie/ Dobrzy przy nim bezpiecznie chodzą.

14 A te co tu broili złości/ Powpycha sam Pan
 w doł żalostí: A połowice wieku swego Nie do-
 ciekáia głownicy / Ani chytry obłudnicy: Jáć
 Boże dufam w cie samego.

P S A L M 56.

Miserere mei Deus, quoniam:

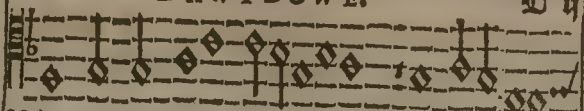

Kzez swe o Boże moy zmiłowanie /

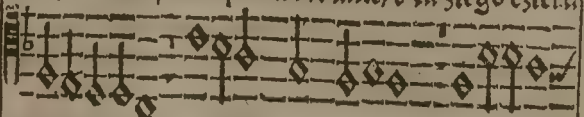
Ráč,

DAWIDOWE.

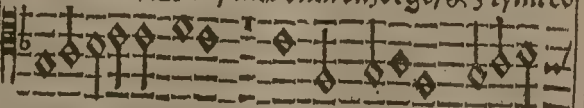
D 4

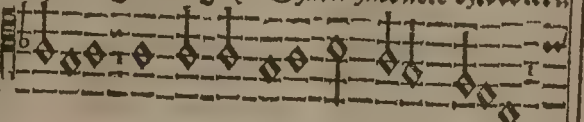
Racj mi dać swoje porátowanie / Tł z tego cżłeka

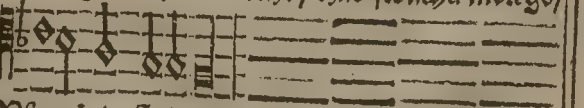
wsilowanie / Który mie dnia każdego / Z tymi co

mu pomagają tego / Szuka zatracić cżłowieka

nędznego / Lecj ia na każdy czas strachu moiego /

Wsam je dostois.

2 W tobie Boże sławie prawdę twoję / Ktorey
wierząc / ciebie duszę swoją / Ani się strachowi
ludzkich nie boję : I w natrudniejszej chwili Rę-
dżiby mnie w czym iako wstąpi / A żeby na mnie co
złego zmyślili / Czymby mnie przed wszystkimi ob-
winili / Przyczyny szukaia.

3 Tł toć z sobą tajnie zasiadają / O tymże się
z sobą naradzają / A na ma duszę zewsząd cżyhaia /

W swej

PSALMY

W swej wściekley okrutności : Za co ie 19 Boże
bez wśey litości/ Rozgromiś w srogiey swey sprá-
wiedliwości / A iak tego ich godne nieprawo-
ści/ Bada strofowane. * * *

4 Moie zaś wścieki zrachowane Maś / by
wszystkie do wiadra zebrane/ Tawet w reiestrach
swych zapisane/ Me wszystkie kłopotania Przetoż
sromotne wyżze wietania Swych nieprzyjaciol/
w dzień mego wotania. A iż Pan Bog iest ze-
mna bez przesłania/ Przy nim sie ostoie.

5 W tobie Boże stawie prawdę twoię/ A torey
wierzac/ cieśże dusze swoie. A nie sie strachow lu-
dzin nie boie Przetoż comci ślubował/ Wypela-
niwszy/ wdzięcznić beda dziękował/ Zes dusze
moie od śmierci zachował/ Abym przed tobą dro-
gi swe prostował/ Światłością żywota.

PSALM 57.

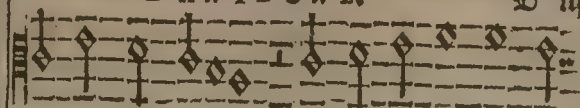
Miserere mei Deus, miserere.

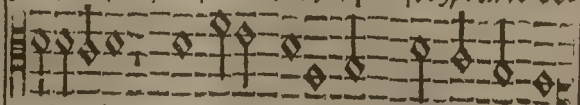
Słukuy sie/zmiłuy nademną Panie/W

robie duszą ma kładzie duszanie / A niechce w tobie

prześlac

przeſtác ſwey duſnoſci/ Aż ia pod ſkrzydła w ode-

poczywanie Do ſiebie przyimieſz/ y zbawiſz trud-

(noſci

2 Wzywając ia bede Boga możnego/ On mi w-
zyczy ratunku ſwego: Pośle mi z nieba tego co
wybawi/ A duſza wyrwie z rąk okrutnego/ A
iego ku mnie złość w hańbie zoſtawi.

3 Bog wszechmogący/ perwienem tego/ Pośle
mi z nieba poſła wdzięcznego/ Poydźcie przedemna
iego taſka ſwieta/ W niey beſpieczeńſtwa perwie-
nem ſwego/ A zemna poydźcie iego prawda wſieta

4 Mieſzkamci między ſrogimi lwami/ Co prze-
grająia y poſogami: Żeby podobne oſtrym ſtrza-
łami mąia: Skadem wielkimi ziety trwogami/
Językiem gorzezy niż mieczem wcinąia.

5 Boże/ Chwale ſwa wznieſ nad oblaki/ Tłuch
ia ſwiat wyrzy iako ſkeroki/ Sieci ſwe na mie ze-
wſad zaſtawili: Po ſtronach moje zawarli boti/
Wtaluczo duſze mey nie wtorwili.

6 A żeby wpał moy ogladali/ Doł na mie byli
nagotowali: Aleć to Pan Bog z ſwey ſprawy-
oliwoſci Sprawił/ Je ſami weń potwradali: A
ia zaś ſobie buiam na wolnoſci.

Czym

PSALMY

7 Czym serce moje wwešelone/ Cále do tego iest
rozniecone/ Aby cie Bogá za twoie litości/ A to
na czaſy nie zamierzone/ W Pieśniach chwaliło
3 wprzejmęć wdzięczności:

8 Powstań iezyku moy do śpiewania / Pow-
stań y Lutnio z Arfa do grania/ Zabawcie głos
swoy Bożym chwałami/ Zaráz zacząwſzy ie od
świtańia/ Bo go chce ſławić między narodami.

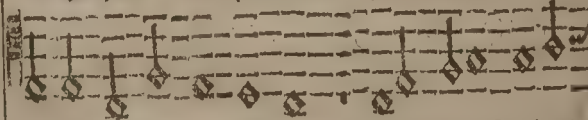
9 Dobroć twa Pánie w niebie przeſtála/ Pra-
wda z obłokow ſámych wyiſzżała/ O Boże chwa-
ła ſwa wznieś nád obłoki/ Aby ia wſzytká ziemiá
poznála/ Kiedy ia wyſzry świát iáko ſyroki.

PSALM 58.

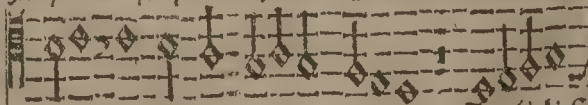
Si verè vtique iuſtitiam loquimini.

Wco ſie Káda być mieniće / Przy-

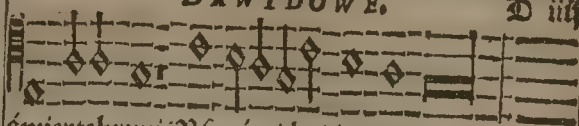

znaycie mi ſie prawdziwie / Jeſli kiedy ſpráwie-

dlowie/ Ták iáko przyſtoi/ ſadzićie / Znácieli ſi

śmierci

śmiertelnymi / A synami być ludzkimi.

2 Lecz się widzę w złości kochacie / A miasto
sprawiedliwości / Gwałtem frogiey okrutności /
Dá Prawo krzywdę wdawacie : Koronie iáko in-
sze ludzi / Złość was przyrodzona budzi.

3 A tymesście się nam wydali / Ze rádzi kłam-
stwo mawiacie / Jáko węże iad puszczacie / Coście
go w się dawno nábráli : Ani chcecie słucháć
mowy / Co dodać rády zdrowey.

4 W czymesście podobni do Śmie / A tora gdy
czarownik swymi Dáklina słowy pewnymi / Oná
swe wšy w ziemié kryje / Aby nie słucháć kłnącego
A one czaruiącego.

5 Ale im ty ták uczyn Pánie / Potłucz ich wśe-
teczne geby / A zwytracay frogie zeby / Táć że za-
dnego nie zostánie : Dáćkay Lwow frogie pászczę-
ki / Niech twym nie škodzą ná wieki.

6 Niech się iáko wodá rozpłyną / Wodá ná zie-
mie rozlána : A iáko strzałá zlamána Niechay
mármie wšyscy pogina : A iáko ślimak od słonca
Táć niech zniszczenia do końca.

7 Niech się táć ze wšytkimi sstanie / Jáć z pło-
dem niedonośkonym / Ná słoncu nie osuśkonym :
Niech táć wezmą dokonanie / Jáć Głóg za mło-
du spalony / A wichrem wykorzystany.

8 A učiesz się sprawiedliwy / Widzac pomstę

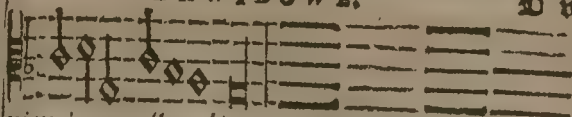
PSALMY

nad złym wstędzcie / W którego krwi brodzić be-
dzcie. Owa zawsze żył ma cnotliwy Przecie cno-
cie jest zapłatą / Przecie Bog jest Sędzią światą.

PSALM 59.

Eripe me de inimicis meis Deus.

W Anie nieprzyjaciółom moim / Odey-
mie w miłosierdziu swoim / Tęch ci co się wyryw-
ją / Bóg mój / Pán mój / Wyrwiże
mnie z mocy złoślików / Tęch ty d'iwych i równo-
grzeszników / Którzy na cie nie niedbają / Krew
niewinną

niewinna rozlewają.

2 Oto na gardło me czyhaia / A co możnięszy
się zmarwiała tła mie / Chac zgładzić niedźnego /
Procz wszelkiego grzechu mego: Bo w niczymem
im nie przewinil / Anim źle komu z nich uczynil
Ockm się a obacz Panie / A rącz mi sam pomoc
na nie.

3 Boże Izraelskie Kochanie / Wstań a patrz co
czynia Paganie / W strogiey swey sprawiedliwo-
ści / Starz ich niehamowane złości: Ani badz mi-
łosćiw nad nimi / Gdyż tāt w grzechach są xpor-
nymi. W wieczor po mieście biegaia / A iāt pśi-
głodni pachają.

4 Zgeby imida słowa krwawe / Jadowite /
iāt miecze prawe. Tāt się chytrzy sobie zdadza /
Ze nikt nie wie o czym radza: Lecz ty Panie co
wszystko widziś / A z nich / y z rad się ich nasydziś
Choc się na mie wszyscy zniosą / Sam wstyd tylko
stad odniosą.

5 Bowiem kiedy mi beda silni / Bede się ciebie
trzymał pilniey: Tłuchayże co racza broia / Ja cie
znam wtęciśka swoia. Ty sam wszystkie moje cięż-
kości / Wprzedyś ratunkiem lirości: A sprawiś
co że ogladam / Pomste nad złym / Ktoży ja-
dam.

6 Nie wytracayże ich wściejaj Panie / By nie
poszła

PSALMT

pošla w zapamiętanie Ludziom twoiá sprawi-
dliwość/ A toż karześ ich brzydliwość: Tylko
ie rekami mojnymi Draz/ á rosprosz po wszystkiey
ziemi. Dawno ná to zasłużyli/ Aby rosproszeni
byli.

7 Za bluźnierstwa y kłamstwa żywe/ Za há-
dość y przysięgi krzywe/ Wyniścże ie: niechay
świat cżuie/ Ze Bog Jakobow pánuie. W wie-
cior po vlicách ciekáia/ Jáť psi ktorzy ieś co nie
máia: Ale nie nie vgoniwšy / Spáć ieś mušá
głodni bywšy.

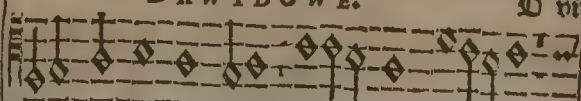
8 A ia o twoiey wśchmocności/ Zaśpiwam
z serdeczney wdzięczności: Wnet sporáńku łáste
twoie/ Wyznam być vcieczkę swoie. Boże moy y
vcieczko moia/ Obrońco moy y perwona zbroia/ O
tobie moy iezyk wśchdźie / Pieśni wdzięczne spie-
wać badźie.

PSALM 60.

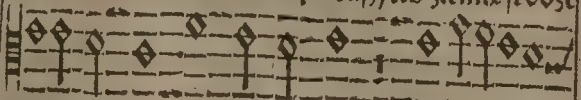
Deus repulisti nos, et destruxisti.

Bóg ktorýś nas odrzucił/ A w gniewie
swoim porzucił/ Ráćzże sie w gniewie okróćć/ A

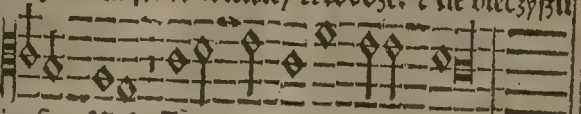
do nas

do nas się zaś nawróci: Poruszyłś ziemię irodzic

Rozsiadła się w wielkiej trwodzie: Nie wleczyszli

cię sam Boże/ I trudnić się w całe ostacie moje.

2 Postąpiłeś ostrzeżenie z nami/ Dalesz nam pieśń
strachu ze łzami: Chorągiew twoją niosą/ Ci co
w bojaźni twojej trwali: Bądźcież y nam miłośnier
ni/ Pokaż się nam w słowie wierny/ Wędrz się na
swoy lud utrapiony/ A przyimi go do swej obrony.

3 Mówił Pan z Syonu swego/ Czym wcieśzył
mnie smutnego: Tę mój dzień przyjdzie Sychi
na/ Także Sukotsta kraina/ Galaad jest wła
sność moją/ A Manassesowa zbroja: Ephraim
moc mojej głowy/ A Judas prawodawca
zdrowy.

4 A hardzi Moabecytkowie/ Bada mi iak śmie
kowie: Idumecyżk mie zaś zzuwać Bądźcież y
w bory obuwac/ Lecż y filistinczytkowie/ I inšy
Tudzoziemcowie: Wšyscy ci bada mi służyli/ Co
mi nieprzyjacieli byli.

5 Kto mie w miasto nie dobyte/ Kto w kráie

P S A L M T

W dom obfite/ Zaprowadzi slugę twego: Tęsk-
o proci ciebie samego: Ktorego gniew na sie zna-
my/ A wodzem woysk swych nie mamy. Za czym
tęsk od ciebie wzgardzeni/ Lekcesmy v wŝech po-
wazeni.

6 Już nam też pomoż z trudności/ A wroc
nam darowne wolności: Prożnać nadzieiś w
człowieczę/ Bo gdzie gwałt/ rada wciecze. Lec
kto w tobie dusa Boże/ Ten sie męźnie potkac
może: Bo ty zdepcesz przed nami śmieie/ Wŝy-
kie nasze nieprzyiaciele.

P S A L M 61.

Exaudi Deus orationem meam.

Dze wŝlyŝ me wolanie/ A wzdychanie:

Na cie samego wolam/ Z ostatniego kraiu swia-

ta/ Arzyczac ratá/ Bo sam sobie nie zdotam.

2 Raczże mie w moiey testności/ Z swey mto-

ści/

ści/Postawić na swej ścieżce/ Wszakże mie ty (wa-
możnością/ Przed szych złością/ Zawszy zachowa-
wał w całe.

3 A teraz mieszkać przy tobie/ Tusze sobie/ W
świątym namieście twoim: Dayże mi tam wlec
zawszy/ W twój dom każdy/ Pod cieniem skrzy-
deł twoich.

4 Boś ty modlitwami moimi/ Acz lichymi/
Nie gardził nigdy Panie: Ty co drżącym na twe-
mie/ Dawaś ziemię/ W dziedzicinę używanie.

5 Wyższe Królowi swemu Wybranemu/ Dłu-
gich lat y opieki: Day/ że nad wszystkie narody/
Wiek swój młody W prowadzi w długie wieki.

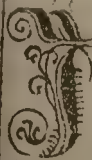
6 Niechaj przed oczyma twymi/ Łaskawymi/
Trwa aż na wieki wieczne/ A trwa dobroć twoja
świąta. Prawda wzięta/ Niech go strzeże be-
spiecznie.

7 Tam wolen będąc trudności/ I powinności/
A twej czci śpiewać zasięde/ A to comci obieco-
wał/ A ślubował/ Każdy dzień płacić będa.

P S A L M 62.

Nonne Deo subiecta erit anima.

Ná Rara note.

Zali dusza moja stusnie Pánu swemu/
Rep. Nie ma być podzucona w postu-
szenie iemu/ Gdyż on jest moim zbaw-
ieniem a moim prawym Bogiem/ I

PSALM T

wyruszon nie mogą być żadnym strachem srogim.

2 Jakoż wy sprzeciwionicy wżdy ta śmiałość macie? Rep. Jś sie na mie człowiek złościwie targacie? Jako ściągane pochyła a w polu przepadła/ Tak mie chcecie zaniścić swoia złością ziaćta?

3 A ia w srogim pragnieniu wiode nędzny swoy wiek; Rep. Widzac iż mie pokrycie przesładnie człowiek / Wsty mie pięknie chwali a sercem przeklina/ Mniemając iż na pieczy Pan moy tego nie ma.

4 Ale ty duszo moia bądź posłuszną Pána/ Re. Abowiem ta cierpliwosć nmie od niego dana ; Gdyż on sam iest mym Bogiem a opiekąlnikiem / Tlic sie źle nie może stać nademną nędznością.

5 A tak moia nadzieia y moje kochanie / Rep. Ni w kim niechay nie będzie iedno w moim Pánie; A wszyscy wciśnieni ciśńcie sie do niego / Kładac niewinne serce przed możnością iego.

6 Abowiem on takowych zawżdy Bogiem będzie/ Rep. A złościwi wpadać przed nim muszą wśędzie/ Nieprawdziwy w ięzyku y w swej káźdey sprawie/ Ktory na wśem zdradliwie obchodzi sie prawie.

7 Ale wy wierni Páńscy nie duszaycie w złości/ Rep. W drapieżtwie ni w bogactwie / ni w żadney chytrości ; A iesli co przypadnie od światá zacnego / Nigdy nie przykładaycie k temu sercá swego.

8 Abowiem co raz iest rzekł/zmienić sie nie może/ Rep.

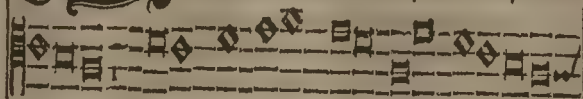
że/ Rep. Jż on bedac tak moźnym zmiłowac sie
moje/ A wedle spraw káždego odpłaca prawodzi-
wie / Ktory w Bostwie od wiekow y ná wieki
żywie.

P S A L M 63.

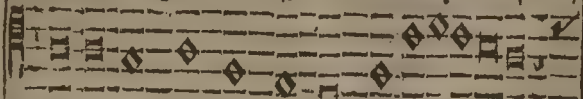
Deus Deus meus, ad te de luce.

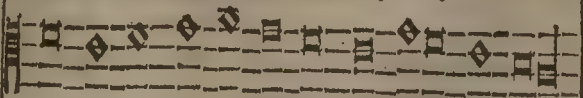
Dze/Boże Pánie moy / od wstánia

moiego/Prágne cie duřá moia iáko Pána sweo/

Także w tym błednym świecie y nedźne me ciało

Záwždy twa świata chwale rádoby widziało.

2 Bo ná tey nedźney ziemi práwcy spustofáley/
Widziř iáko nżywam cieřkořci niemáley / Zá-
ředtem w błedne drogi w rozliczne przygody/
Nie mogac nigdziey náleřć zdroiu żywey wody.

3 Jákoż kiedym cie widział w twym świetym

PSALM

kościele/ Kiedy sie okazało moich wiece/
Tamci niedznie oko me twa chwale widziało/
Stąd mi wielkich radości w duszy przybawo.

4 Bawiem miłosierdzie twe nad winną macie-
sz/ Bawnie może wśmierzyć mnie taką testnicę/
Gdy rece swe podniosz do imienia twego/ Chwa-
lac cie przez wszystkie czas żywota moiego.

5 Bo ty wielką hojnością napełniłś ma duszę/
Ża co ja ciebie niedził wiecnie chwalić muszę/
Tę tożkę y w powstaniu ciebie wspominać/ A
żesz moy obrońcą zawsze wystawiać.

6 A pod cieniem strzydel twych wszystkich rośko-
moia/ Albowiem mie zakryła moją ręką twoją;
A prośno sie stąraia co mie przesładowia/ Gdyż
moie niedzina duszę w twej opiece czuia.

7 Bawiem ni sami zwiedza kiedy w piekło wpá-
dną; A gdy ie miecz posieczę ani tego zgadną; A
zwierzęta ich kości beda nasyćeni: A co w Panu
duszaia/ beda wybawieni.

8 A Arol sie rozraduie wiecnie z Bogą swe-
go/ A ci co sie sprawuia w imie święte iego/ A
złościvym zatkana być musi pascieką: Bo tak
zawsze bywalo od wszystkiego wieka.

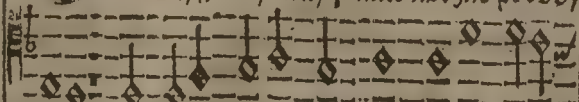
PSALM 64.

Exaudi Deus orationem meam.

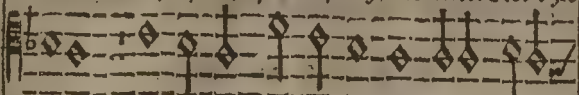
Wszyst

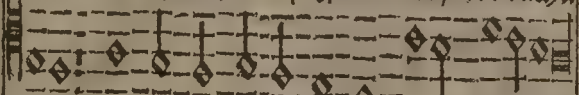
Słysz moy miły Pánie nędzne próśby

moie/ A niechay wždy ná tym znam miłosierdzie

twoie: A z stráchu nieprzyiaciół wyrwi ducha

meo: Boś ty mnie záwsze bronil bráctwá złości

Cwého.

2 A torzy záwždy złościwie swe spráwy sprá-
wuias: A iáko ostre miecze ięzyki swe kuia: Tácia
gáia strzelby swe w káżdey fałszywości/ By zbo-
rzyli wiernego w iego niewinności.

3 Pokrycie náń strzelaiac słowy fałszywnymi/
Chcac go márníie włowić sídlámi chytrymi. A ża-
den sie tych swych spraw ták márnych nie wsty-
dzi/ Mniemáiac: iż tego Bog/ámi cztowiek widzi.

4 O cudzych káždych spráwach pilnie sie pytá-
iac: A swych ná żadney piccży nigdy nie miemáiac.
Jedno wzniowšy myśl wzgore ná wšsem dziwoy

broia

PSALMT

broia; Ani ludzi sie wstydzia / ani Boga boia.

5 Aleć takie ich strzelby współ sie obracają / A
iezyki faleszne marnie im wstaia / Ze ci co na to pa-
trza prawnie sie wstydaia / Widzac tak marnie
sprawy czasem sie lekcia.

6 Te sprawy Pańskie dziwne na wśm wyzna-
wają / A iego tym postępom wždy zrozumiewa-
ją; J; sie w nim sprawiedliwy zawždy rozradowu-
ie / A każdy go wznawia kto w sobie wstyd czuie.

PSALM 65.

Te decet hymnus Deus in Syon.

DObie chwala moy Panie w niedzym
Na wśm własn timer przystoi wposłu

duchu moim / Rep. A ty z łaski wysłuchaj niedzna-
bieniu swoim.

prośba moie / A day innym narodom znać te mi-
łosć swoia.

2 Bo sie słowa złościwe przeciw mnie zmocnie-
ły; Rep.

ty; Rep. Teby nie; gdyby się twoje łaski otworzyły:
Bo to błogosławiony kim się ty opiekasz/ A iż mu
w swym przybytku przemieszkać dopuszczasz.

3 Bowiem ten każdy bywa hojnie nasycony/
Rep. Który bywa w twoich wiernych poczet po-
liczony. Przyimi nas miły Panie/ tyś nasze zbawie-
niemię; A innego takiego y w końcu świata nie

4 Który gor wysokośći w swej mocy sprawu-
ieść/ Rep. A srogie morskie wody iak chęść za-
wściąguieś; Tak iż co patrzy na to strasze się le-
kaia/ Ktorzy rano y w wieczor twoje cuda znają.

5 Takżec ty w łasce swojej ziemię opatruneś/
Rep. A rozliczne hojności nam na niey sprawu-
ieś/. Poiać ię zawsze rosa miłosierdzia swego;
By wydać swoj owoc dla człeka nędznego.

6 Rzeki swoje napełniaś żywoimi wodami/ Re.
Aby się świat ochładzał ich wilgotnościami/
Skąd ziemia musi podać rozliczne żywności/ A-
by się dziela chwala twej świętej miłości.

7 A gdy ty zaś pożegnaś/ roku poczetego/ Rep.
Muszą pola zakwitnąć/ z zwyżaiu swojego; A
miejsca puste muszą podać swe hojności; Tak iż
będzie wszystkiego na wśem w obfitości.

8 Każde zwierze welna swa przyodziano be-
dzie; Rep. Skąd się nędzemu człeku mnoży dobro
wśędzie; A też znając te hojność do ciebie wolają
ię/ A twoje wieczna chwala na wśem wysta-
wiaia.

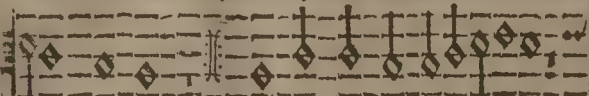
Psalm tenże 65.

Na Syno-

PSALMT

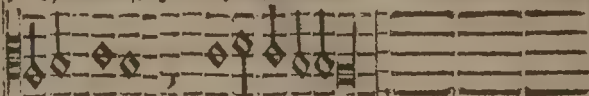
A Syonie sis odpráwuie Służbá
Támżeć Boże kto co ślubeuie Odda-

Boża rządznie: Rep. Támże też y náśse modlenia
wa porządznie/

Przymuieś 3 wdzięcznością: Támże do ciebie

połolenia Ida z ochotnością.

2 Brzydliwec zerwszad niepráwosci/ Nas opá-
nowály/ Rep. Lecż ie tám głádzisz 3 swey miłos-
ści/ By nie potepiály: Przetoż kto od ciebie sameo-
go Jest zaprowadzony/ Mieszkáć w ściemiách na-
miotu twego/ Jest błogostáwiony.

3 W domu twym wszytkiego dobrego Mamy
do sytości: Rep. Cieśka nas Kościółá twoiego
zbáwienne światości/ I támtąd dawasz wyro-
ki srogie/ Ná złych potepienie: I támtąd też ślesz
nowiny drogic Swoim ná zbáwienie.

4 I rad wszedy po ki ziemie sstáie Wsyzcy w cie

dusáia/

dusáia/ Rep. A nadálše zamorskie kráie / Na cie-
bie wzglád máia : Boś ty stwierdził gor wy-
sokości Wszechmocnością swoia / A w ktoreś ie
stworzył pewności/ Nie odmiennie stoia.

5 Ty śmierzyłś kum morzá srogiego / I tego na-
wálnością Rep. Ty burdy narodu wściekłego
Krociłś swa możnością : Twoichci sie cudow le-
káia/ Widzac cie groźnego/ Ci co aż ná kráiu mie-
stáia Swiátá Berotiego. * * *

6 Od ciebie ludzie wzywáia Wdzięcznego poko-
iu/ Rep. Swobodnie żyjac/ nie niedbáia / Na strá-
chy rozboiu : Roboty swoje z ochotnością Ráno
zácynáia; Ale ie nie z mnieyszą radością W wie-
czór zamykáia.

7 Ty błogostawiłś swa miłością A nawiedzałś
ziemie: Rep. Ty suche rozwiłzałś wilgością Pro-
dzaiow plemie/ Aby w nieprzebrány hojności/
W tym błogostawieniu / Dawało dostátek żyw-
ności/ Wszelkiemu stworzeniu.

8 Ty zaśchle polewałś zagony / Práwie iáko
trzebá: Rep. Ty spuszczałś dejd; nie przepłácony
Z wyśokiego niebá : Aby ták w twoim pojeźná-
niu Wśelákie nasienie/ Wśelkiemu ciátu ku ży-
wności/ Míało rozkrzewienie.

9 Dárow twoich hojna szczodrością Rok ká-
żdy opływa/ Rep. A iáko korona/ wdzięcznością/
Ozdobiony bywa : Bo gdziekolwiek stopa polo-
żyłś / I swej Boskiej miłości/ Wśedzie wielką ob-
fitość mnożyłś Rostekney tłustości.

Twoicy

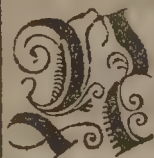
P S A L M Y

10 Twoiey dobroci zázywáia A strážne pu-
stynie/ Rep. Págori dziw że nie plasaia W ták-
wey przyczynie. Szczędrobliwość twoia równi-
ny Stády nápełniła; Szczędrobliwość twa y
doliny Zbożem polożyła.

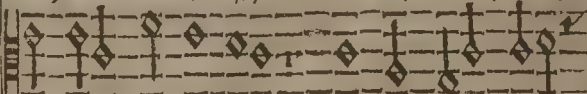
11 Wszytko z twego wdárowáia Wesele ra-
zywa: Rep. Wszytko lásta twa do śpiewánia
Pobudżono bywa. Owa z twoiey szcześnie-
ści Wszytko sie ráduie: A zá to cie chwalić/ z
wdzieczności/ Winnym sie być czuie.

P S A L M 66.

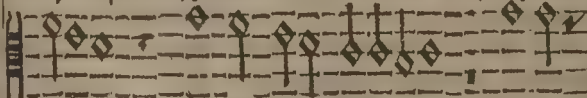
Iubilate Deo omnis terra.

Vs wszytkie kraie wykrzykaycie / J-

mie Pánstie wyznawáiac: Tá cześć Boska pieśni

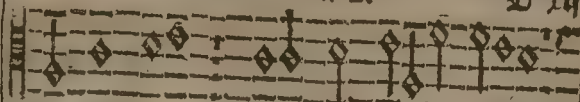

śpiewaycie/ Chwale iego rozszerzáiac. Rzeczcież

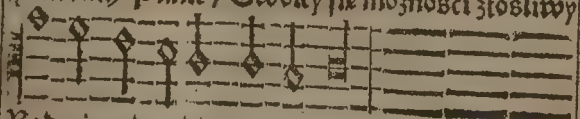

Bogu: Jákoś strážliwy We wszytkich swych

sprawach

sprawaćh Pánie / Twoiey sie możności złośliwy

Rad nie rad podda poddanie.

2 Przed twą nasświetza wielbnością / Ciebie
chay sie wszyscy klaniaia / A imie twoie z weźciwo
ścią W pieśniach niechay wyznawiać. Sám sie
przypátrzyć Páńskim czynom / Chcieyćcie ie pilno
wzając / Bo w nich Bog strach swoy ludzkim sy-
nom Wszystkim iáwnie chciał pokazać.

3 Onći nas gruntem dná morskiego Przepro-
wádził z swey możności / On głębia Jordanu by-
strego Sucho dał przebyć w radości : On ná-
wieki moźnie pánuie Nád narodami wszystkimi /
On złość nieprzyiaciół hánuie / Uczymá swymi
srogimi.

4 Błogosławie Bogá nášego Wszelki naro-
dzie Pogański : Przyczynięs sie wszyscy do tego /
Ze zábrzmi głos chwaly Páńskiej : Boć on mo-
źnie od zagimienia Sam dusze náše wybáwił / A
nog nášych od podwinięcia Broniac / mocnie
nas postáwił.

5 A gdyś nas już Boże doświadczył / Jáko sre-
brá doświadczáia / Ná jednę kupę nas zlać ra-
czył / Jáko y srebro zlewáia. Bo ażajesmy raz by-

PSALM

wali W nściach ludzi niecnotliwych : Alaz
nam raz zli przypinali Poprzegow bärzo testli-
wych :

6 Tute lutościwieć obieǳali / Jako Osle / nasze
kärki / Przez wodę y ogień nas gnali / Powiaza-
wszy nas za bärki : Aleś ty nas w swoiey litości /
Wyrwawşy z tego wşytkiego / Postawił na w-
dzieczney wolności / Tego bytu roştoşnego. ***

7 Przetoż poyde do twego domu / Tioşacci z so-
ba ofiary / Tobie a nie inşemu komu / Dikćia po-
şlubione dary / Com ie przyrzekł wşy swoimi /
Gdym był w cieşkim wtrapieniu / Żem cie bydle-
ty co tłuştşymi / Czeştować miał w ich paleniu.

8 Täm też żaraz nie przepomniawşy / Twych
przećiw mnie rczymoşci : Wşytkich do siebie za-
woławşy / Rzekę z serdeczney wdzięczności : Słus-
chaycie co mi Pan dobrego Z łäşti swey rczymie
raczył / Wzbawiwşy mnie ode złego / Wćieşćyć mie
nie przebaczył.

9 Ziedym nań zawołać z duszności / Żaraz mia
Pan poratował : Przetoż mu też z wielką rado-
şciä Wştawnie bede dziekowal. Ależ gdyby byto
serce moje Kochäło sie w iäkiey złości : Pewnieby
był Pan wşy swoje Odwrócił od mych żadości.

10 Aleć na głos mego wołania / Wşu swych
näkłonił mile / A proşby moie / y wzdychania / Tłä-
pełnił oneyże chwile : Tliechże za to będzie chwa-
lony ; Jż wşyżal proşby moie / Tliech Pan będzie
błogostawiony Żä to miłosierdzie swoje.

PSALM

P S A L M 67.

Deus misereatur nostri, &c.

Daj Boże nad nami swoje zmiłowa-

nie/ Jesli nam też pocieszne swe błogostawienie/

Jasność oną twarzy twej która końcá nie ma/

Niechaj tu nam nasz Pánie záwždy światło da-

wa/ A niech nigdy nie wstawa.

2 Nieby tu ná ziemi mogły być poznáne/ Od
twych wiernych drogi twe/ dobrze torowane/ A
od wšzego narodu tego tu ziemskiego/ Skutek y
objáśnienie zbáwienia twoiego/ A dziś y czasu
wšelkiego.

3 Niechże tobie chwale da / o Boże łáśńawy/

PSALM

Lud twoy naprzód wybrany/ y inne narody/ R^u
dując się z wesel^em/ że ty sądzić raczyś/ Lud twoy
w sprawiedliwości/ A tak go prowadziś / że
żadnego nie utraciś.

4 Tłuchcie o Boże lud twoy/ da słusne chwa-
lenie/ A inny w^oszetek narod/ częś y wystawienie/
A nam też niech da ziemi^a żywność czasu swe-
go/ Bo to łączno uczyni z win^oszowania twego/
Jako P^aná w^oszemocnego.

5 R^uczje nam błogostawie/ y r^ucz nas przeje-
gn^ac/ Boże náš miłosier^owy/ r^ucz też swa ł^aska
dać/ Aby się ciebie bali w^oszyscy co mieszk^aia/ Ná
kr^aiu świata tego/ á ciebie w^ozyw^aia/ A P^anem
swym w^oyznaw^aia.

Psalm tenże 67. Ná Star^a Note.

Błogostaw nam náš P^anie 3
miłosierdzia twego/ Rep. Oświeci-
w^oszy światłości^a oblicza sw^oiego/ A-
bysmy tu ná ziemi ználi drogi twoie/
Okaz nam tu przed lud^zmi miłosierdzie sw^oie.

2 Tłuchay cie wystaw^aia w^oszyscy narodowie/
Rep. A z tad się rozr^udu^a y niewiernikowie/
Kiedy ty sw^oie wierne w ł^asce będziesz r^uadził/
Strzegac aby ná strone żaden nie z^abladził.

3 Wystaw^aiy cieś iuz P^aná wystaw^aiy cieś lu-
dzie/ Rep. Bo widzi^ecie że z ziemi^a wam pożytek
idzie/ Ty nas błogostaw P^anie / á twe sw^oiete

imio

imie / Tliech po wŝytkich narodziech z wielkim
stráchem ſłynie.

Psálm tenże. 67.

Ná te Note iáko Psálm. 33.

Tuż ſpráwiedliwi záſpiewaycie / rć:

Bżmiłuy ſia nád námi Pánie / Rácz nám
nadznym błogóſławić : Twóy twarzy iá-
ſność niech zoſtanie Przy nas / rácz to z-
láſti ſpráwić. Tliech droga twa znamy / Z chwa-
la twa wyznamy / Ześ ſwoych obroná : Tliech o
twym zbáwieniu / W káżdym pokoleniu / Wie-
wŝelka stroná.

2 Tliechay cie ſławnie wyſtawiaia Wŝyſcy ná-
ſwiećcie ſtanowie / Tliechay cie w Pieſniách wy-
znawiaia Wŝyſcy ziemſcy narodowie : Bo ty nie
poſtáwione Sadziſz / ále práwnie / W ſpráwiedli-
woſći : A wladáſz ná ziemi / Narody wŝytkimi /
W ſwoiey moźnoſći.

3 Tliehci wŝytek ſwiát chwale dáie / Tliech
cie ſławi bez przestánia / A ziemiá teź ſwe wrodzác-
ie Tliech da z twego poźegnánia. Błogóſław nas
Pánie / Swe nám poźegnánie Œoyne dawáiac :
Tliechże grozy twoiey / Wŝytek ſia ſwiát boi /
Pánem cie znáiac.

P S A L M 68.

Exſurgat Deus, & diſſipentur.

Ná te Note, iáko Psálm 36.

Wporna złoſć bezboźnego / ieſt mi rć.

Danie za twoim powstaniem
Twarzy srogiej okazaniem/ Wszy-
scy nieprzyjaciele/ Rep. Coż to wie-
dzieć iak pierzchali/ A sromownie tyl
podali/ Co cie wzgardzali śmiecie.
Naszbyćci byli zhardzieli/ Rep. Ale nagle wyni-
szeli: Jako wiasc dym niszczcie. Wszyscy przed Bo-
stwim imieniem Niszczeli; iak przed plomieniem
Wost rozgrzany topniecie.

2 Alle zaście sprawiedliwi/ Ludzie dobrzy y cno-
tliwi/ Bärzo sie radowali: Rep. Sämti w Bogu
wytrzytając/ W nim wesela zaśywając/ A inżych
pobudzali. Spiewaycie Bogu/ spiewaycie/ Re.
Imie iego wynasfaycie; Imie pełne zacności:
Bog co dotad na pustyniach Nieszkał w wytar-
tych korytnach/ Bog stawy y wieczności.

3 Idzie do Miasta świętego/ Do miastania
rozkofnego/ On iest wszystkich piastunem: Rep.
Wszyscy sis z niego raduycie/ Opcem sierot go
mianuycie: On iest wdow opietunem. On nie-
plodnym plodność daie/ Rep. On ie rozradza w
rodzacie/ Wrodzacie niezliczone: Okowy z wie-
niom zdeymnie/ A na sporne zachowuie Cieszkon-
ści niesfokzone. ***

4 Ziedys przed ludem swym chodził Boże/ y
ones sam wodził Puszczami ogromnymi/ Rep.
Ziemie grunty strasznie drżały/ A niebios zaś
topniały/ Przed oczyma twoimi: A gorą Syon
sie chwiała/ Rep. Ziedy straszna twarz widział

Boga

Boga
dym
dzierwa
5 Aby
potraw
sobie od
twoiey
stawi
stwm/
zaczyna
lily cie
6 Ar
niekt
doma
ciaż
dan
des
ny/
7 Lec
tebie
rych
w powie
cy/
dzierwa
lato/
iastnego.
8 Tu
Beroka/
sięgaia

Boga Izraelskiego: Aleś strapał deszczem śc:o
dym/ A napawał wszytkim dobrym/ Grunt dzie
dzicwa swojego.

5 Abyż twoja wprawa / Cieżył się lud twoy
potrawa/ Wdziacney bázro sytości: Rep. Túc
sobie odpoczywaia / Tu opátzienie swe máia/ Z
twoiey Boże/Śczodrości. Za tym twym błogo
stawienstwem/ Rep. Jes nas darował zwycię
stwem/ Dziekuiacci serdecznie/ Pánny Tryumf
zaczynaiać/ W tole wdziaczny opiewaiać/ Chwa
lily cie społeczniesz

6 Krolowie z woyski pierzchaia / A sromotnie
wcietaia; Bo portać się nie śmieli: Rep. A ci co
doma zostáli/ Lupow się wielkich nábráli; Cho
ciaż; wcietać mieli Dotądś o Izraelu/ Rep. Pod
dan był ciężkości wielu/ Kiedyc żli nálegáli/ Sta
dś się był sstał mierziony/ A tak brudno vmurzo
ny/ Ják co w piecu legáli.

7 Lecz iuż ślicznieysze maś lice/ Tuzli piora gos
tebice/ A tore srebrny bláśt máia; Rep. A od kro
rych też wiec syie/ A ztory bláśt cássem biie/ Gdy
w powietrzu lataia Bo iák prákto wszechmoga
cy/ Rep. Wygnal precz narod škodzacy/ Z dzie
dzictwa nam dánego/ Wszytko się światłem ob
lato/ Ják gorá Salmon zbielato/ Pełná śniegu
iásnego.

8 Tu ácz iest gorá wysoka/ Bázan/ w págorki
Heroka/ A z gorami inšymi/ Rep. Co áż w oblóki
sięgaia/ Wielka wśedzie stawa máia/ Wyniosło

PSALM T

ściami swymit Lecz ich Pan nie upodobał / Rep.
Ale same te to obrał / Do swiego miesztania / Na
tey chce Pan odpoczywać / Na tey y z nami prze-
bywać / Na wieki bez przestania.

9 Wozow Pánstich stoi ciami / A Aniołow ty
siacami / Pan zaś srodo między nimi : Rep. Tak
wiec na Synajcu stawal / Kiedysie nam widzieć
dawal / W swioley stawney swiatyni: Wstapites
na wysokośći / Rep. Nabralsz wieźniow w mo-
żności / Z korzyściami wielkimi : A rozdałs lu-
dziom dary / Tle mieć w hojności miary : Bos
Pan między wssystkimi.

10 A zwoiowawssy uporne Przy nas / co znaś
z soba zforne / Miłoscia swa zostawasz : Rep.
Niechciec sie dzieia chwaleńia : Iz nam darow
swych zbawienia / Káždego dnia dodawasz. Tyś
Bog mocny / tyś Bog wieczny / Rep. Sam nas
zbawieć dostateczny / Ty gwałt naywietsszy zmo-
żesz / Ty sam ze wsselátiey trwogi / Ty y zgardła
śmierci frogiey Snádniej nas wyrwać mo-
żesz. * * *

11 Pan porázi frogę rána / Jesliże nań gdy
powstána / Wssytkie swe przeciwniki : Rep. A toż
káždemu uczyni / Kto mu sie iedno przewini / Wy-
trácić chce grzeszniki. Bo co niegdy Pan spráwo-
wat / Rep. Ze lud swoy w Bázan zachował / A w
morstiey glibokości / To ieszcze myśli spráwo-
wać / Jáko to raczył ślubować / Miesztáncóm
świetych włości.

Wssat

12 Wszak wieście/żeście w czasiech tych/Leiac
 krewnieprzyjaciół swych / Pogani w niey bro-
 dzili: Rep. Wiec y ich ścierwem obfitym/ A w
 3a reka pobitym/ Żeście swe psy karmili. Widzie-
 lic Boże Poganie / Rep. Twoie Krolewskie sta-
 panie/ Gdyśmy tryumfowali: Wprzód śła muzy-
 kę śpiewając/ A druga za nimi grając / Wszyscy
 sie radowali.

13 Pánienki zátym wéjciwe Pieśni bázro oso-
 bliwe/ Głosem zgodnym śpiewáły: Rep. Błogo-
 sławcie zbawiciela/ Coście posłiz Izráclá/ Pá-
 nem go swym znáły. Tu Beniamin ácz máły: Re.
 Alle żołnierz z nie^o śmiáły/ Śnącznięszy przed wśy-
 tkimi. Tu są Judskie Szabuloniskie/ Tu Kizzeatá
 Nephtalinskic/ A z Paniety inšnymi. ***

14 Pan iest swym pobudka w boiu/ On posil-
 kiem w niepokoiu: Tędy nas nie przebaczył. Re.
 Pánie day w tym utwierdzenie/ Day y szczęśliwe
 skończenie/ Coś w nas sam zacząć raczył. Pośilay
 ludu swoiego/ Rep. Z Kościółá twego świętego/
 Stowry twymi świętymi: Tęchci tamniósá swe
 dary Krolowie/ czyniac ofiary / Z námi chwal-
 cami twymi.

15 A tym zaś co sie wspináia/ Zbroi y síle du-
 faia/ Staw sie srogo strážliwy/ Rep. Tęchay
 zebrána družyná/ Tęchay y każdy hárdżiná Wie-
 żeś Pan spráwiedliwy. Okróć serca Pogan mście-
 we/ Rep. Tak arm woyny boiu chéiwe/ By sie
 wiec obaczywszy / Tobie czołem wderzyli / A w

P S A L M Y

ſtukach ſrebro noſili/ Głowy ſwe wniżywſzy.
16 Tobie Egipcſcy Pánowie/ Tobie czarni Mu-
rynowie/ Niechay dary dawają/ Rep. Niechay
y wſyſtkie Kroleſtwa/ Śniąc twoie dobrodziej-
ſtwa/ A u czi twoiey ſpiewają: Tobie co ſiedziſz
ná niebie/ Rep. Ktore dawność ma od ciebie/
Tobie niech ſie kłaniają: Ná ktorego to głos ſro-
gi/ Wſytká ziemiá pełná twogi/ A ci co go ſlu-
chają.

17 Temuż moc wſhelka przyznaycie / A chwale
wdzięczną oddaycie/ Z iego ku wam dobroć: Re.
Panci to náder wyſoki / Wzniost chwale ſwa-
ną obłoki/ A niſt go nie okroci. Groźnyś w ſwoey
ſwiatnicy Pánie/ Rep. Ktoż ſie przed toba oſta-
nie/ Nápełnił twoy ſtrach wſzedzie: Ty ſerce da-
waſz y ſily / Izraelowi cóć miły; Niechże za to
część będzie.

P S A L M 69.

Salvum me fac Deus, quoniam.

Ná te note, iáko Pſalm 51. O Ráćże ſie náde. 2c.

N Atuy mie ty ſam wſzechmo-
cny Boże / Boć mie iuż práwie zále-
wają wody/ Lgnacego w błocie nie-
ſczęſney przygody/ A porátować mie
niſt nie moze: Powodź gwałtowna iuż mie por-
wala/ Jużem omicmił ráunku wołając/ Już y
moc oczu wſytká oſtala/ Do ciebie w niebo o po-
moc pátrząiac.

Ná gło-

2 Na głowie tyle swej nie nąyduie Włosow/
ile tych co mie w nienawiści Maiać/ z mey skody
szukają korzyści: Żeby za moia wina/ nie czuie/
Wzieli nademną moc/ co ma duże Trapią: A ty
wiesz że bez moiej winy. Tlicem nie wydart/ a płac
ć cię muszę: Śmyslaia na mie rozliczne przyczyny.

3 Nieprzeliczonych Dąstepow Panie/ Day że
sie za mie nigdy nie wstydaia/ Ci wstysey co sie na
cie ogladaia: Niechay co maia w tobie dufanie/
Dla mnie sie nigdy nie zapalaia: Bóg wrogamia
Boże żalosnego/ Dla ciebie vszy moje sluchaia/
Przećie y wstydu używam ciężkiego. * * *

4 Stalem sie bráćiey swej nieznaiony/ Syno-
wie mátki mey nie znaia swego Brata/ ale mie
maia za obcego/ Żem sie gorlit o Dom twoy zel-
żony A iż wzgarde twa/ y pohánbienie/ Z serca
swoiego wbolaniem nosze/ Świadezac postem
swym płacz y trapienie/ Śmiech tylko z wstydem
od nich stad odnośze.

5 A iesli mie zaś plączac widáli/ Przypowieść
żaraz ze mnie uczynili/ D mnie sie w branach śie-
dzac namowili / Przy kuflu o mnie Pieśni
składáli: A ia tu co mam czynić inżego? Przed-
toba serce ia swoje wylewam/ Dla miłosierdzia
wslyś mie swego/ Gdyż sie od ciebie ratunku spo-
dziewam.

6 Wyrwi mie z błota moich ciężkości/ Nie do-
puszczay mi w nim marnie zaginać/ Nieprzyciaio-
ty day mi wszytkie minać/ Wyrwi mie z strasznych

P. S A L M Y

wod głąbości/ Niechay mi gwałtem dusze mey
smatney z twych reku bystra powodzi nie wydzio-
ra: Niechay mie ani wir kolekratny W bezdenia
przepasć nigdy nie zawniera.

7 Wysłuchayże mie z łaski swey Pánie/ Ráczże
oczymá miłosierdzia swego/ Złitowánia niezá-
mierzonego/ Wesóło porzucć ná me wolanie/ A
twarzy swoiey pełney miłości/ Nie kryj odemnie
służebniá twego: Ogárnelyć mie zewszád cie-
skości / Przyspiesz z ráunkiem do utrapio-
nego. ***

8 Przybliż sie/ przybliż ku moiey duszy/ Spraw
żywotowi memu wybáwienie/ Nieprzyjaciólom
mym nápoháńbienie: Okup iá/ że sie wiecey nie
fuszý/ Bacz iáko hárdzie mi vragáia z wścýpki/
šydzac ze mnie miedzy soba/ Znáiomieć dobrze co
to działáia/ Bo mnie trapiacy wšyscy sa przed
toba.

9 Jużci ná poly mie zámordowal/ Nie wkoiony
żał serca moiego/ A nikogo tak nie widze dobre-
go/ Coby mis iáki kes požalował: A owšem ie-
šće miásto cieszenia/ Šli ludžie/ gorzka mie zółcia
řarmili/ A nie máiac nic ná mie baczenia/ W
prágnieniu moim octem mie poili.

10 Niechże dobrych dni zá to nie máia / Nie-
chay im kóšcia chleb ich w gárdle stánie: A řad
poćiechy řukáia wíec Pánie / Tám niechay sme-
tek řad odnářáia: Wyřol im oczy niech nie pá-
tráia: Niech sie nábióra řráchów ciemney ne-

cys: Poraż ie w krzyże / niech wpadąia / Niech w biodrach swoich nie mają nic mocy. ***

11 Popedliwość swa wyleyże na nie / Niechay ie ściga rozniewanie twoie / Niechay ich dworcy y pyśne pokoie Popustofseia / y ich mieśkanie: Bowiem od ciebie mnie vbitego / Nie lutościwie oni dobiłia: A choćiaż widza iuż zramionego / Okrutnych mi ran więcej przydawia.

12 Pátrz iáko z grzechu w grzech wpadąia: Niechże nie mają twej sprawiedliwości / S Kragie żywiacych wymaż bez litości: Niech z cnotliwymi działu nie mają: Ale ia áczem niedził zbołaty: Kiedy mnie Pánie wybawisz z trudności / Kaze wstam swym áby śpiewały / Na chwale wielkiej twej Boskiej litości.

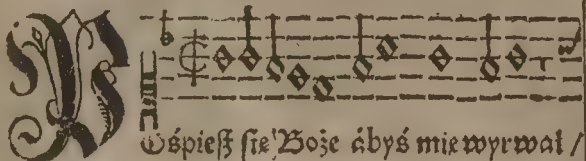
13 Co wiem że będzie wdzięcznięśa tobie / Niżli wol tłusty / rogami bodacy / A niżli cielec kopytem grzebacy: A tedy dobrze potuśa sobie / Niżerni ludzie ciebie prągnacy: Widzac cie / á tys prośbami vbogich Nie bywał nigdy pogardzaiacy: Owszemes pomniał na swe w petách swoich.

14 Niebo y ziemiá / y co w was żywie / Daycie cześć Pánu: bo Pan opátruie Syon / A Judskie miásta sam buduje. Tám lud dziedzięzy Pánstwu prawdziwie: Támże spokoyne y Boży studzy / We społ z potomstwem swym / przemieściwáia: Tám y co Pána miluią drudzy / Poćiechy wielkie y radość swa mają.

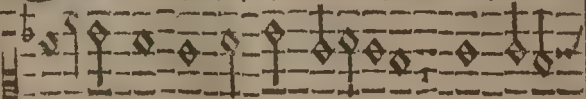
PSALM

PSALM 70.

Deus in adiutorium meum.

Wspieś się Boże abyś mnie wyrwał /

A pochwąp się żebyś mnie ratował / Ciebie hanba

maia / Ciebie się wstydia / Ci którzy na moje dusze
Czyhaia.

2 Niechay podadza tył z lekoscia / Ci którzy
mi źle życza swoia chucia / Ciebie by sie na zad z
hanba wrocili / Ci co mi wiec Zhey / Zhey mo-
wili.

3 Ciebie sie raduia y wesela ci / Ktorzy ciebie
Panie szukia wstyscy / Ciebie mowia / Bog nasz
niech bedzie zacny / Ci co miluia ratunek twoy za-
wzdy.

4 Ale ja niedzny y utrapiony / Spieś się Boże
abych był ratowany. Tyś pomoc ma / wyrwanie
me Panie / Przeto nie mieśkay / boć mi się ssta-
nie.

Tenże

Tenże Psalm 70. A Notd tego, iako 17.

Panie pomóż mey słuszności/ i c.

Boże przybadź mi z pomoca/
 A nie mieścić iac rychlo przyspiesz/ Że
 mie od nieprzyjaciół wyrwieś/ Co mi
 nąlegająca moca: Wszyscy co dusze mey
 szukaia/ Boday byli pohánbieni/ Sromotnie na
 zad cofnieni/ Ci co sie w złym moim kochaia.

2 Uczyniże to z swey dobroci/ Że ci ktorzy za mna
 wołaia Ják za błaznem/ sami pierzchaia: Niech
 ie wstyd na zad obroci. A ci zaś co ciebie szukaia/
 Niech wzywają radości: Niech z całej serca
 wdziacznosci/ Chwala twa święta wyznawają.

3 Mowiac: Bądź pochwalon Panie/ Że swe
 wierne ktore miłuięś/ Laskawie zawždy opatru-
 ieś/ Miałac o nie swe staranie. Ja też pelen rze-
 nego kłania/ Wolam/ Boże ratuy mie sam/ Boś
 ty moy Zbawiciel y Pan/ Pośpieszże sie iuż bez
 mieśkánia.

P S A L M 71.

In te Domine speravi, non confundar.

Ná Stara Note.

BTobie Panie nądziciemam
 Wszytko ufanie postadam/ Tak nie
 bede pohánbiony/ Wzywając twej
 obrony.

2 Wyzwol mie z twoiey lutości/ Od wszelkiey
 niebezpie-

PSALMY

niebezpieczności; Tłachyl tu mnie wchą twego; A
zbaw człowieka grzesznego.

3 Bądź ty Pánie ma obroná; Boć moia rzecz
jest straconá/ Wszakęs obiecał wysłuchać / Czło-
wieka w smutku pocieszać.

4 Boże ciebie oczekawam/ Od młodości moiey
wzywam / Wyzwol mnie z ręki gwałtowney /
Tłachyżności swiata zdradney.

5 Stalem sie swiatu wzgardzony / Od wszech
práwie opuśczoney; Wszakże ia oto nic nie dbam/
W Bódze mocna nadzieia mam.

6 Oto przeciwnici moi/ Przeciwno sie mnie spia-
kneli/ Rádząc iakoby škodzili / Duże moja za-
tráćili.

7 Mowiac iuz go Bog porzucił/ Z obrony swo-
iey opuścił/ Juz go latwie zatápiemy/ Jáko chce-
my utrápiemy.

8 Boże moy przydź mi ná pomoc / Potlum ich
wshytke wśilność/ Co sie ze mnie wragáia / Bo cie-
bie Pána nie znáia.

9 Tłechże sie ich rádá zmieni/ Aby byli pohán-
biemi; A niech sie wśtydza zdrády swey/ A to. a
czynili duşy mey.

10 Boże ciebie beda chwalić/ Spráwiedliwóść
twoie sławić/ Ciebie iedyná pomoc mam/ Bo in-
nego Boga nie znam.

11 Ty Pánie z młodości moiey / Wczyteś mie
woley swoiey/ Dayże mi w niey do końca trwać/
Nie ráćz mnie nigdy opuśczać.

Odtąd

12 O
pierce
tu mnie
13 T
sam po
Tłachyż
14 P
to słus
twoiey
15 T
wot mo
zywora

Do
Náie

16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ści / W
twoie Je
2 Gory
trádości/
spráwied
Sam obr
gich W
3 A za n

12 Odtąd do stárości moiey/ Niech bede w opiece twoiey; Abych y innym obiawiał/ Jákás ty ku mnie lutość miał.

13 Tyś mie był Pánie zasmucił/ Aleś mie ząś sam pocieszył/ Wyrwales mie z tey przepáści/ Nieprzyacielskiey chytróści.

14 Przeto tobie moia duszá/ Bedzie śpiewać iáko służá/ Jezyt tákież wárgi moie/ Nie wstána w twoiey chwale.

15 Tobie porucżam Boże moy/ Dusze ciáło y żywot moy/ Spráwuy ty mnie słuze swego/ Aż do żywota wiecznego.

P S A L M 72.

Deus iudicium tuum Regi da.

Náteż note, iáko Psalm 65. Ná Syonie sie.

Nayze o Boże náš krolowi rozsadek swoiemu/ A spráwiedliwość swoá synowi iego Królewskiemu/ Niechay lud twoy w spráwiedliwośći/ Wstáwicznie sádzi/ Niech Pány y vbogie twoie Jednym práwem rzádzi.

2 Góry niechay pókoj rozplódza Ludziom do rádości/ Niech págorcki obfitość zrodza Dla spráwiedliwości. Bo on wśkytkich ludzi vbogich Sam obrońca będzie/ On wéisti Tyránnow wrogich Wśczęt wyniszczy wśędzie.

3 A za niego będzie bez końca Służba Boża

P S A L M T

Świtać / A do kad miesiąca y słońca / Żorze beda
świtać : Pan na kray sobie poświęcony Lecz
bedzie swe dary / Jako deszcz na suche zagony :
Gdy pada bez miary.

4 Za czasow panowania jego / Świtać cnie-
tliwi / Na wciśsiech potoku wdzicznego Beda
dlugo żywi. Alon od morza aż do morza Bedzie
rostrzawiał / Gdzie wychodzi y zachodzi zorza / On
bedzie panował.

5 Poganie beda wpadać / Przed nim na kolana
Oporn proch beda lizali / Śniac go za Pánaz
Krolowie co morzem władaia Poniosa mu dary
Aci co na wyspach mieszkaja / Dadza swe of-
fiary.

6 Arabscy y Seba Krolowie / Kłaniać mu sie
beda / A wszyscy wobec narodowie Do poslug
przybeda : On wyslyszy krzywdzonego Krewolwe
wołanie : On na ratunek wpadłego Predziuchno
powstanie.

7 Wszystkim strapionym dla frasunku Bedzie
miłosiernym / Strzegac ich dusze / w swym ratun-
ku Pokaze sie wiernym : Od zdrady y gwałtu
káždego Tędyne odeymie : Albowiem on y na-
chudźnego / Krew drogo ścacie.

8 Zaczynam mu też Pan z swey miłości Przedlu-
ży żywota : A da je bedzie miał w hojności A-
rabskiego złota : Wszyscy za zdrowie Arcta swoa
go Beda sie modlili : Wszyscy beda postępom ię-
go A błogosławili.

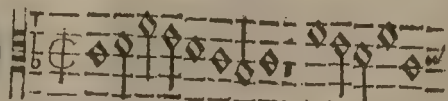
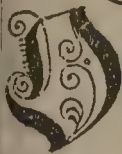
W ten

II Bądźcie chwala Boże prawdziwy / Izrael-
ski Boże. Ty sam na świecie czynisz dzieła / Jaa-
kich nikt nie może / Imię twoje zacne wielmoż-
ności / Niechaj zabrzmi wędzicie: Niechaj chwala
twoja litości / Świat napełnion będzie.

CZĘŚĆ TRZECIA.

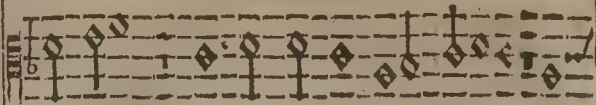
P S A L M 73.

Quam bonus Israël DEUS.

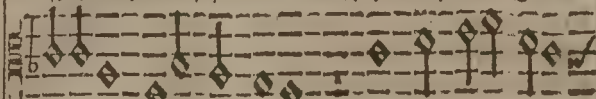

Jak Bog w łasce dobry / R Izraelo-
wi sęci.

PSALMT

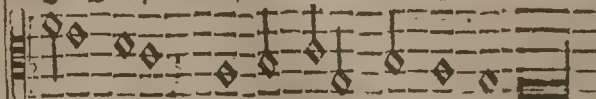
wi szkodry: Wszytkim/ktorzy serca szczyrego/ O-

chroniącia czasu woskeltiego. Jednak nędzne moie

nogi/ Już prawie swankować miały/ A wstąpić

mocno chciwały/ Z twoiey Boże prostej drogi.

2 Patrząc iako szczęście służy/ A wosktyko po my-
śli ptuży/ Ludziom szalonym y złośliwym/ Ato-
rymem sie ształ zazdrościwym: Ze wolni bedac
cieśkłości/ Tedy tu zadney nie znáia/ Zdrowie y
dostátek máia/ Żywiac zawždy w bezpiecności.

3 Co to robić nic nie wiedza/ W proźnowaniu
sobie siedza; Przypidzieli ná nie co cieśkego/ Náia
sie obroćić do czego: A przetoż sie w hárdosć stre-
ia/ Jáł w kleynoty naypyśniece/ Szary ich nay-
ozdobniece; Kiedy komu co że broia.

4 W rośkośach leżac potyli/ Tak; że ledwie co
patrzyli: A ná to sie cále chowali/ Aby co iedno-
chca pacháli: Bliźnie swoje obciążáia Pyśnym

swym

swym rosfazowaniem / A gwałtownym wstąpi-
niem Wielkie bezprawie działają. ***

5 Niemasz w nich żadney boiaźni / Ti Boskiey /
ni ludzkiej kazi : Ciebie w y ziemia poruśaia /
Gdy złość iezykow rospuszczają : Zaczynam w wie-
lu dobrych ludzi / Zielich wody / Który pija / Kie-
dy ie żli ludzie buja / Ta żalofna mowa budzi :

6 Alboć Bog tego nie widzi / Alboć sie wiec y
nie brzydzi / Złościami ludu bezbożnego / Przeciwo
to sobie występnego : Patrz iako bezpiecznie sie-
dza / A choć o Bogu niedbaia / Szczęścia zerwad
wzywają / O żadney nedzy nie wiedza !

7 Prożnom sie y ia frąsował / Bym serce czyste
zachował / Prożnom strzegac sie nieprawości / Co-
mywał rece w niwinności. Nie było y dnia ie-
dnego / Zeby mie prześladowanie / Albo niešťcze-
sne karanie / Nie utrapilo nedzycznego.

8 Lecż serce gdy tak myślilo / Czulem / bez grze-
chu nie bylo : Bo toć iest w wierze swey świan-
kowac / Twym wiernym wzgardę pokazywać. A
chcac myśl na czym postawic / Dziwnem sobie
rzeczy myślit / To y owow głowie kreslit / Jed-
nakem sie nie mogli sprawic.

9 Aż wśedłszy w twoie swiatnice / Zrozumia-
łem tajemnice : Koniec niebożnirow wyrzawłszy
A tego sie tam dowiedziawłszy ; Ze żli niešťczne
swe nogi / W śliskim gruncie postavili : Przetoż / o
czym nie myślili / Upadna w upadek srogi. ***

10 Predzey a miż w ocemgnienu / Przychodza

PSALMY

tu spustoszeniu: Bo iako iedno rychło Panie /
Swoie strachy sam puścił na nie / A ich samych /
y ich mienia / Szczętu na świecie nie słońcie / A
przyida w zapamiętanie / Jak sen z pierwszego
ośnienia.

11 Tęgo / a niż myśl poieła / Siła trość z frą-
funkiem wziała: A imem był w wiełszym myśle-
niu / Tymem był y w wiełszym watpieniu: Tak /
żem słuźnie policzony / Mogł być / przed oczyma
twaymi: // Miedzy bydłety sprosnyimi / Bedac tak
żle wyćwiczony.

12 Lecż wiedzac o tobie w niebie / Niechciałem
się puścić ciebie: A tyś mie też w tey biedzie me-
iey / Nie wypuścił z prawice swoiey: Jużże mie
wiedź po swych drogach / Sycowostkey swoiey mi-
łości / A weź mie do swey sławności / Po rozlicz-
nych moich trwogach.

13 Jac w Ciebie nie mam inżego / Oprocz cie-
bie Boga swego: Tyżes sam też y tu na ziemi /
Grunt / miedzy pociechami memi / Gdy duch moy
y ciało mdleie: Jżes skłala ma na wieki / A nie
spuszczasz mie z opieki / W tobie składam swe na-
dzieie.

14 Bo ktorzy cie odstepuia / Znać że zginienie
miluia: A ktorzy cudzym Bogom słuza / Ta swo-
ie się zbawienie dluza. Lecż ia przy tobie zostane
Ciebie Bogiem swym znając / W tobie stątecznie
duśaiac. Spraw twych sławieć nieprzestane.

P S A L M 74.

Vt quid Deus repulisti in finem?

Ciemuż ná wi ki nas wždy opuśczaś.

Boże? Ciemu sie daś gniewowi swemu? Srożyć/

przeciwko ludu wybranemu? Ciemuż nas wilkom

śarpac dopuśczaś?

2 Wspomni ná ludu swego zetrąnie / Atores

ty sobie sam drogo okupił: Patrz iako złośnik

dzieństwo twoje złupił / Gore Syońska / gdzie twoje

3 Przyspiesz co rychley nie myślac wiele / A

wytrąć srodze wszystkie bezbożniki / Co z nie lepsze

mi swymi pomocniki / Taczynili škodę w twoim

4 Bo gdzieśmy pierwey słow twoych słuchali / Słu

chamy teraz huku przemierzłego: Tam roścocy-

PSALMT

wſzy proporce brzydkiego Bálwochwálſtwá /
część twą podeptáli.

5 Nie przepuſzczáia ni budowaniu / W który-
meſmy twa ſłużba ſpráwowáli / Jáko by w leſie
drew w nim nárábáli / Myſláć o iego wſzczet ze-
pſowaniu.

6 Subtelne Domu twego rzeźania / Obuchem
ſproſnie potłukli y młoty : Wſzytkie po ſcíanách
koſtowane roboty / Pſnia żáłoſnie bez pámietania

7 Ach y ogieńci iuż żáložyli W ſwiatnicy /
gdzie twe bywáło mieſzkanie / Twego imienia iuż
przybytek Pánie / Do gruntu práwie w niwecz
zmiſzczyli.

8 Ná cóż ſie byli pyſknie zmówili / Morwiac :
wytráemy wſzytkie do iednego : A ták namioty
Boga wſzechmocnego / Wſzytkie w tey ziemi
ogniem ſpalili. * * *

9 To żlá / chorągwi ſwoych nie widzimy / Już
wiecey áni Proroków nie znamy / Od kogo by ſie
dowiedzieć nie mamy / Długoli ſie ták trapić be-
dziemy ?

10 O Boże / do kąd vcho twe będzie ſłucháć
złych ludzi tobie wrágania ? Nieprzyziáciel twoy
táż bez przeſtania / Będzie ſromocił imię twe
wſzedziej ?

11 Coż to że od nas ták długo ſtronomiſz ? A w re-
ce / ſwoie nie porwieſz żłoſników ? Przecż práwia-
ca ſwá nas ſwoych miłoſników / Wyciągnawſzy
iá możnie nie bronisz ?

Wſzákies

12 W
ktory
wſzytek
gał w n
13 G
ſzrodku
hárde g
ná nie r
14 Ty
twoy po
iego ſtr
mu lud
15 N
ie plyn
nie wy
ſiały.
16 T
dy ty ch
la y dzie
ſłoić
17 Ty
dziem na
na tej d
plego lá
18 To
cie hárde
mieſiac
ganie.
19 Beſ

12 Wszakęs ty nasz Krol ieżcie z dawności/
Któryś nas sobie tak był umiłował / Że się też
wzhytek świat temu dziwował / Kiedys nas dziw-
gał w naszej cięskości.

13 Gdzie ież nie było drogęs wskazał / W po-
środku morza dna grunt oższywszy / A smokom
hárde głowy potrużywszy / Wodameś się ziac
na nie rozkazał.

14 Tyś stął y głowę Wielorybowi / Gdy lud
twoy poźrzeć chcąc okrutnie gonił : Tyś woystá
iego strážliwie rozgromił / A podał ná łup swe-
mu ludowi.

15 Nad przyrodzenie swe z twárdey stály Źdro-
ie płynely ná twe rozkazanie : A ieżcieś stowá y
nie wyrzekł Pánie / A rzeki wielkie oschnąć mu-
siály.

16 Twoie wszechmocność y czasy czuia / Bo kie-
dy ty chceś noc ciemna przychodzi / Żá twoia wo-
la y dzień iáśny wschodzi / Wraz się y Miesiac z
Słońcem spráwuia.

17 Tyś bázro mądrze / wzhytkiego świata Lu-
dziom ná ziemi gránicę postawił : Tyś pożytecz-
ną też odmianę spráwił z przytremi mrozy cie-
plego lata.

18 To czyniac przecie pamiętay Pánie / Jáko
cie hárdzie ścypiac sromócili / Jáko y twoie J-
mie lżąc bluźnili / Żli y niewierni / brzydcy Po-
ganie.

19 Bestiam frogim do rozdrápiania Synogárd

PSALM V

lice swoicy nie wydaway / Lecz przy stadku swym
obrona swa staway: Pożaj mu w niedzy [we
zmiłowania.

20 Wez 3yż nā swoie przymierze Pānie : Bo
coż świat ledno stoł wŹytkiego zlego. Rat taa
zdy peien mierzadu sprosinego / WŹedzie dla gwał
tow sŹwirk / narzetanie.

21 Nie day wpađlym nošić na sobie Wstydu/
pomiewaj do ciebie wołaia : Tlieh sie rādũa y
lajre twa znāia/ Ża ti ora beda dŕękowāć tobie.

22 O Panie rǎcŭŝe teŝ tŭŝ wŝdy powŝtǎc / Wc
ŝni ŝie zǎ tǎk iǎwne trŝywydy ŝwoie / Zǎcŝ ŝe kǎz-
dy dŝien bluŝnia imie twoie Sproŝni bluŝnierze:
moŝeŝ im ŝroŝtǎc.

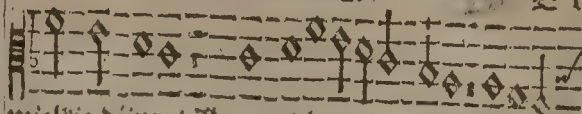
23 Nie wypuszczajcie z swoiey pamięci / Jakié
otrzyli / i jakie też y słowa Wskietecine náder / pusz-
czali ich morá / Niech tak wiecey niebada ná-
daci.

P S A L M 75.

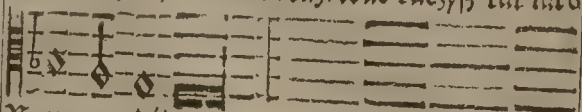
Confitebimur tibi Deus, confitebimur

SPráwować się tobie będziem a nikomu
Oprocz Ciebie Pánu swemu/a Imieniu

A musical score on a five-line staff. The notation includes various note values (minims, crotchets, quavers), rests, and bar lines. There are also some decorative flourishes and a large 'C' time signature.

wielkie dziwy / Ktore okazać racysz tak iako

Bog prawdziwy.

2 Abowiem ty w oney swoicy Bosticy dziwney
możności / Rep. Tyle tylko grzech / ale sadzisz wszy-
stkie sprawiedliwości; Ziemia przed możliwością
twoją / iako wosł sie rospytanie / A wszdy nigdy za-
twoja sprawa y żaden z nię nie zginie.

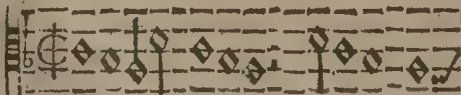
3 Ty wołasz namiętnego aby przestał swę-
żności / Rep. A w oney namiętny myśli swych prze-
wrotnych chciwości; Gdyż pod wszystkim słońcą
biegiem / niemasz Boga takiego / Któryby tak
przestrzegawał sadu swego wiernego.

4 Ten kogo chce umie podnieść y umie też po-
tłoczyć; Rep. A ten kres przez iego wolej iścić
trudno przeskoczyć. Dzierży w ręce kielich winy /
którym poi wiernego / A drożdżami natrze gębe
niewiernika każdego.

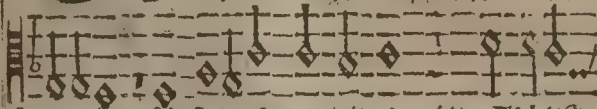
5 A tak ja mój miły Panie / muszę ciębie wyzna-
wać / Rep. A gdyżes Bog przodków naszych / z
nimi wiecznie wystawiać; Wzgardziszby harda
myśl grzesznych z pokornymi zostawieć / A two-
ją chwale bez przestanku aż na wieki rozstawiać.

PSALMY

Psalm tenje 75.

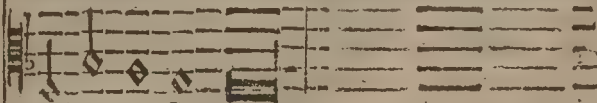
Głebie Pánie wżznamy/Wżznamy z o

choćnościa/A zserdeczna wdzięcznościa/Iż blisťo

śiebie mamy Imię twoe/ będziem chwalić/ Cudá

twoe będziem sławić.

2 Aia więc sprawiedliwy Sad odpráwować
biede/ Gdy Máiestat osieda: Bedac te: swym ży-
czliwy/ Stwierdze słupy zachwiane/ A pogodza
poddane.

3 Rzeká ludźim słonym/ Już wiecey nie há-
leycie/ Ale się zlepšyc chcieycie. Gárdzie zaś wy-
nieśionym: Tłie wżnoście rogów hárdzie/ Mo-
wiac Bogu ku wżgárdzie.

4 Niemaś sławy nádziecie/ Od tad gđzie słońce
wschodzi/ A'bo y gđzie zachodzi/ Tłi ślad Aqui-
lon wieie

lon wi-
zás d-
5 B-
przyt-
smaczn-
chach-
6 A-
Záspie-
mując-
wżnoś-

Ná te
S

chánie/
2 Tá-
ostre m-
ztrudná-
tmáni/
3 Tł-
ocknion-
rat do o-
Dápton-

Ion wiecie : Bog sam zniży iednego / A wznosi
zās drugiego.

5 Bo ma Bog w ręce swoiey Kubeł winā
przytęrego / I drożdżami mieżanego / Którym nie
smacznie poi Wszystkie niesprawiedliwe / W grze
chach wśtetecznie żywe.

6 A ia zāsie dziękuiać Bogu Izraelskiemu /
Zāspiewam ku czci iemu / Rogow złym przypia-
mniać / Rogi cnotliwych wśrodzie / Łaska ma
wznosić będzie.

P S A L M 76.

Notus in Iudæa Deus.

Ná te Notę, iako Psálm 30. Pánie moy bede cie. 2c.

Judskiey ziemi Bogā znāia Jāko
wzey iest wielmożności / W Izrae-
lu pewność māia O iego świąto-
bliwości Bo Salem iest iego ko-
chānie / A Syon zās iego mieśkanie.

2 Tām pokruszył wszystkie zbroie / Luki / tarcie /
ostre miecze / Wspokoit wszystkie boie / Którym
ztrudná kro rńiecie. Świādkāmi twey stawy sę-
tmāni / Świeżo nā gorách zwoiowani.

3 Nā łup sie twoim dostali / Zāsnawśy sen nie
ockniony : Choć sie nā wojne wybrali / Nie mieli
rat do obrony : Bo strāchem / Boże / twoiey grozy
Wspione są konie y wozy.

Strāśnyś

PSALMT

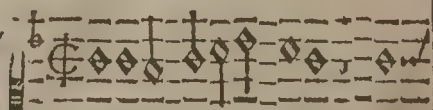
4 Strąśnys ty Pan w grozie swoiey / Zwolaś
cja tym co harde baczyś : Atoż sie przed toba es
stoi / Aiedy sie rozgniewać raczyś : Na twoe Pá
nie z nieba wyroki / Milcząc / drzy świat / iáto
byroki.

5 A coż gdy ná sad powstawaś / Wiernym swo
im ku obronie : Tam wiec iáwne znác to da
waś / Ze zlych hardość iuż ná zgonie / Twoia to
część / zlych zápalczywość / Z ich gniewu roście
twoa pocjeiwość.

6 Sluby czynicie Pánu swemu / Ale ie y odda
wacie : Dary swe temu strąśnemu / Coście przy
nim / przynaśzacie : On bowiem żywot odeymu
ie Arolom / ktorym strąśnie Pánuie.

PSALM 77.

Voce mea ad Dominum clamaui.

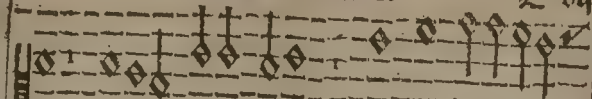

Cieşti czas frąsunku mego / Wzy

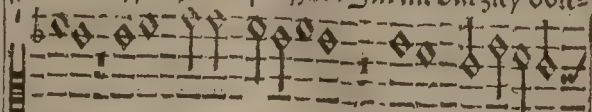

wa'em Bogá swoie^o / Glos swoy do niego wznos

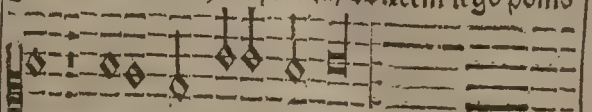
hac

Proszę/ O wysłuchanie prosić/ Im mi bierzciey dole-

gać/ A sił moich wbywają/ Wiecem iego pomo-

cy/ Szukał we dnie y w nocy.

2 Ale dusza wtrąpiona/ Nie mogła być uciek-
na/ Ję Pan pomoc odwrócił/ Jakiż y mę-
baczał/ A choć duch mój ledwo wzdychał/ Je-
zyk wołaniem wstychał/ Nie wstałem w ciężkości/
Wzywając iego miłości.

3 W takim ciężkim zfrasowaniu/ Prożnem
myślul y o spaniu/ Jak zabity leżałem/ Nowie-
iuz nie umiałem/ Aż w myśli mey rozciągnięciu/
Na pamięć przysł y sumnieniu/ Czasz Pańskiej
miłości/ Gdy wyrzwał z trudności.

4 Tamem przypominał sobie/ Jakem kiedyś
śpiewał tobie/ Boże łaskę swą znając/ A za nie-
chwale dając/ A to z serdeczney wdzięczności/ Co
rozmyślając w tajemności/ Tymem sercá swiego/
Posiłał z truchlatego.

Nowiac

P S A L M Y

5 Mowiac/ zaż Pan moy obrońcá Porzucił cie
iuz do końca? Czyli zapomniat swego/ Miłośnier
dzia wielkiego? Zaż Pánstwiey iego opiet/ Nás
ruszyć co moga wieki? Czy obietnice iego/ Wsta
pią z miejsca swego? ***

6 Zaż zapamiętat litości/ A toradawał w obs
firości? Czyli to zmiłowanie Jego/ corozgnie
wanie? A rzekłem sie więcej nie bać/ Choćby y
śmierć tuż miała stać/ Prawicac najwyższego
Prétko rátuie swego.

7 A żebyym vždy mogł przysć k sobie/ Wspomnia
nałem/ iáko tobie Nie trudne było Pánie Wiers
nych twych wspomaganie. Twoich cudow mo
żne dzieło/ Myśli moje spokoito: Bom w nich
twą wpatrowat Noc/ ktorás swe ráutowat.

8 O Pánie twoich spraw chwata/ Porci ciebie/
bedzie stala/ Zaden nigdziey nie może Wyrownac
tobie Boże/ Sameś ty wprawdzie możny Pan/
Taki/ od wśech cudow wznan: Bo pokázuiesz
mocy/ Dodając swym pomocy.

9 Tyś mocą ramienia swego/ Wybáwił z iárze
nia cieśkiego/ Potomstwo Jákobowe/ Także y
Jozefowe: Twoie moc poczuly wody/ A strá
chem iey drżały brody: Przepásci przepáść chciá
ły/ By ná cie nie pátrzały.

10 Niebo za twym poruszeniem/ Strách czyniá
to swym trzesieniem/ Jáłby sie walić miało/
Stráśnie sie náder chwiało. Po nim strzelba
rwa huczáła/ Wśytkie stráchem nápełniała/ O

gnie

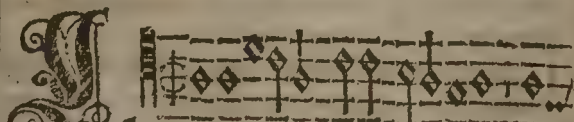
gnie swe wypuścićaiac / Caley świat oświecaiac.

11. Tuz y ziemia srodze drżatā / Kiedy cie idac
widziatā / Przez morze swego Boga / Gdzie nie
bywatā drogā. W ten czas kiedy wiernych rzeżā
Prowadzonā od Mojżesza W pasze / y od Aronā
Kosztowne rwiedzionā.

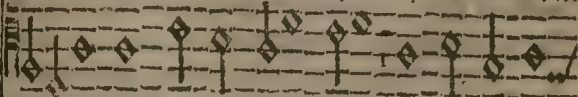
12. Przetoż yā swych cięskosci / Choczym nie
pozbyt w rychłosci : Czemubym źle miał tuskyc /
Jāby mie Bog miał skruszyc : Poczetam go w
cierpliwosci / A on mie z moich trudności Nād-
nādzicie wybāwi / A nā swobodzie stāwi.

P S A L M 78.

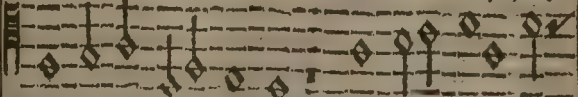
Attendite popule meus Legem meam.

Vdu moy wraź pilnie słowa moie / A

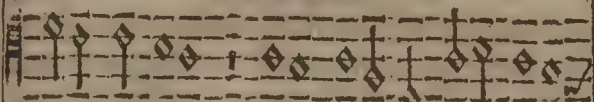

do nauk mych nātklōn uszy swoje / O dziwnych rze-

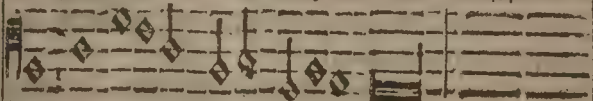

czāch mowic bede z wāmi / O tāiemnicāch pod

PSALMY

przypowieściami / A tote przodkowie nasy widzi

li / A swoim ie synom powiadali.

2 Od nich slyszawszy za perwa to mamy Prze-
toz to dobrze w pamieci chowamy / Abylmy sie
tymy sami czadzili / A swym potomkom toz pozos-
stawili. O dzirwnych sprawach Panskich rozma-
wiać / A sie iego wszedzie rozstawiać.

3 Prawem to wiecznym podal Jakobowi /
Przymierzem stwierdzil to Izraelowi : Aby Oyc-
cowie synom powiedali / A ci zas takze swoim
zwiastowali : Potomnym wiekom to podawaiac
Zadnego z dzieci tym nie milaiac.

4 Aby nadzicie swa w Bogu skladali / Jego
spraw dzirwnych nie zapominali Przypazai iego
strzegac zawzdy pilnie / A za Oycy isc strzegac sie
wsilnie / A torzy narodem wpornym byli / A zaw-
zdy z Bogiem swym wprzek chodzili. ***

5 Jako potomstwo Ephraimacnego / Swia-
dome luku / choc serca wielkiego / Jednak w po-
trzebie tyl z hanba podali / Nie potkawizy sie
wzyscy zuetrali : Bowiem przymierze Boze
zgwalcili / A w zakonie Panskim nie chodzili.

6 Zap. mietawizy Pana Boga swego / A sta-
wnych

wnych dziwow wielmożnych spraw iego/ Ktore
ocjom ich riedys pokazywał / Kiedy przed nimi
cudow dokazywał W ziemi Egipskiej w polu
Soanjskim / Przypatrowali sie dziwom Pana
/ Kim.

7 Morze na poly moca swa rozsadził/ Przejnie
suchuciko swoje przeprowadził/ Wody z obu stron
tak iako mur staly. Na dzien w obrotu Pan Bog
wieczney chwaly Przed nimi chodzil/ a zaś w nim
w nocy Słupem ognistym świecił w swej mocy.

8 A żeby lud swoy w pragnieniu nápoil/ Stále
na puszczy nápoly rozdwoił/ A tak wypuscił z ká-
mienią twardego/ Strumienie/ iako ze źródła ży-
wego : Stąd tuż obste wody linely / Szumem
iák rzeki iákie plynely. ***

9 Ale sie y ztąd nie wpamiętáli/ Ani swych grze-
chow przecie poprzesztáli/ Wpornie drażniac Bo-
gá bez przestania/ Przeciwo ko niemu czynili szem-
rania : Napieráiac sie do swej sytości/ Pokárnu
náiesć/ wedlug lubości.

10 Ażáß (mowili) on temu podola? Ażáß ná
puszczy stół zgotowác zdola? Bo chociaż wody
wyprowadził z twardey stály/ Tak że strumienie iák
rzeki wezbrały / Bedzieli też mogli chleb nágoto-
wác/ Albo y miesem nas opátrować?

11 To uslyßawßy/ bárzo sie obraził/ A ná Já-
kobá Pan wyslytet gniew zráził / Wielkim zape-
dem ku Izraelowi Ruffon/ y przeciw swoiemu lu-
dowi : Przeto że cále w nim nie dusáli / Ani ná

PSALM T

mocy iego przestawali.

12 Abowiem on był obłokom rozkazat / A drzwi do nieba wszytkie pootwarzał / Aby lud iego nro dze nie uznawał / Mianne im z nieba do potarmu dawał : A przecie na głod narzekać śmieli / Choć niebieskiego chleba dość mieli. ***

13 Cztowiek śmiertelny z Anioły zasiadał / (Rzec; meszychana) Kiedy chleb ich iadał / A torca go im Bog dawał do sytości : A gdy im przyszędł do obrzydliwości / Rozpuszcł Eury z skarbów swego / Pobudził wiatru południowego.

14 A oto z wiatrem miasa rozlicznego / Dostał ten wielki ptastwa skrzydłastego / Jakie zamieci na polach bywaia / Ją wiele piastu brzegi morskie mąia / Prosto w namioty do nich leciało W okół obozu wśedzie padało.

15 A tak sie miasa w swej poządliwości / Wszyscy naiedli prąwie do sytości ; Bog też ktoremu tak wragać śmieli / Sprawił mocą swą ze dostał ten mieli : Lec; ieszcze mało gąrdło ich miało / Jec; ieszcze im mięso w gębie ich tkwiało.

16 Kiedy Bog srogim gniewem zapalony / Rzucił sie z kżnia na on lud mierziony / Ludzie przedniyszy / Ludzie znátomić / Lud Izraelski naog le sa pobici. Nie pomogło to / przecie grzeszyli / A cudom Páńskim nie wwierzyli. ***

17 Wiec też nieścieszciem Bog niszczyl ich lata / A przed czasem ie stracał z tego swiata : A oni widzac sie w niebezpieczeństwie / Ze ie mordował

w strą

w strasnym okrucienstwie / Dopiero nadzi Pá-
ná szukali / A do niego sie y nawracali.

18 Wspomniawszy sobie że Bog zbawicielem /
Taywyższy bywał ich wspomozycielem. A tenże
y dziś nadznych nie przebaczy / Lecz ie z cięskości
wszystkich wyrwać raczy / Alec obtudnie wszystko
zmyślali / Chcąc zdrądzić Boga / wsty kłamali.

19 Nie byli z Bogiem serca wprzymego / Ani
wiernymi strzedz Przymierza iego: Jednak on
przecie z darowney swey miłości / Choćiaś niego-
dnym odpuszczal ich złości: A mogąc na nie ostrze
nastąpić / Gniwu słusznego raczył wstąpić.

20 Pamiętał zawždy że sa krótkie ciało / Ze
przyrodzenie ich sie zepsowało / Ze wiątru równi
precz odchodzącemu / A iuz sie wiecey nie wraca-
jącemu: Acz go na puścizy często drażnili / A do
żałości też przywodzili.

21 Będąc karani nic sie nie zlepiali / Do swych
nalogow zawždy sie wracali: Doświadczając
śmieli Pána Boga swego / Ograniczając siłę
najsławszego: Zapamiętali że ie wybawił / A
na swobodzie z niewoli stawił.

22 Kiedy w Egipcie na polu Sońskim Cu-
dą sprawował w imieniu swym Páńskim: Kie-
dy im naprzod wody poginely / Źdroie y rzeki
krwia żywa plynely: Miedzy wodami pić co nie
mieli / Schnąć od prągnięcia wielkiego mdleli.

23 Przepuścił na nie gwałt gądu przykrego /
Muchy y mszyce żarły z nich każdego: Aż im y ża-
dy biedy

P S A L M Y

by biedy przydawaly / Gdy sie w ich gmachach
mierzione czoigaly / Chrzascie z karancza zboza
pozarly / Wszytkie ich praca winnecz potarly.

24 Grady potukly pyśne ich winnice / Drzewa
figowe / y wszytkie szczepnice : Na polach stada
grom srogi popalit / Lecz wszytko to zle od swoich
oddalit. Owa wszytek gniew swojej srogości /
Wylat Pan na nie w zapalczywości.

25 Srogimi zewszad plagami strapieni / Od
niewidomych duchow odraczeni : Przesztorw
czynil Bog swemu gniewowi / Zywot ich dajac
ostremu mieczowi : Nad wszytkimi sie zla smierc
srozyla / Zarowno z bydem ludzie dawila.

26 Plod pierworodny ile go zastala / W calym
Egipcie wszytek zmordowala : Miodz wytraco-
na z rodu Chamowego / Smierc nie zywila z nich
y nayduszego : Ale Pan zaiat lud swoy iak owce /
Wybiwszy wszytkie ich przesladowce.

27 Prowadzil ie sam puszczami srogimi / Soba
ie samym czynil bezpiecznymi : Zaprowadzil ie
w swojej milosci / Na tray dziedzictwa swej
swiatobliwosci / Gdzie gora iego rostkoszna sta-
la / Ktozey prawica iego dostala.

28 Przed ich obliczem wygnal przecz pogany /
Ana ich miyscu poczynil ie Pany / Podzielit wszyt-
kie ich miedzy swe wlosci / Prawo dziedzicznejey
dawil osiadlosci : Wszak znouu przecie Boga
gniewali / Zakonu iego nie przestrzegali.

29 Glupim rozumem swoim sie sprawuiac / A
przod

przodków swoich złości nąśląduiac : Cosneli sie
wzad/ iako lud zdradliwy/ Jeli sie służby bāt-
wánów brzydliwy : Czym náder znornu Boga
zdráznili/ A z pomsta sroga ná sie wzbudžili. ***

30 Bopobaczywszy ich nieślácherności/ Prze-
ciwko nim sie zapalit w srogości : Lud Izrael-
ski porzucił do końca/ A mieysce Sylo choć mu był
obronicą/ Choć przed tym było iego kochaniem/
Tá ziemi bārzo wdziaczn, m mieřkaniem.

31 Nieprzyaciółem znát wey przytomności/
Arks świadceniwá swoiey wśechmocności/ Do
ręku podał/ a lud swoy wybrány Podał ná miecze
by był zmordowany : Ták sie gniew iego ná nie
rospalit/ Ze od dziedziciwá chęć swą oddalit.

32 Nilotdż co rzeźwieysza ogniem popalono/ Pa-
mienki wśytkie też zesremococono / Wiec y Apta-
now nie wśánowano/ Odrutnie mieczem wśytkie
kie wysćcinano : A wdow nie stáło coby plátáły
Miejow/ a pogrzeb im spráwowały.

33 Oucit sie Pan ze snu obudzony / Arzytnal
iák Mocarz winem wráżony : Zádát cieřci raz
nieprzyaciółowi / Podát go ná śmiech wśytkie-
mu wiekowi. Ale potom^o om Izráimowym/ Nie
zlecił władze/ ni Jozefowym. ***

34 Lecż pokolenie Judskie obrát sobie/ A gore
Syon swoey świętey ofol ie Umiłowawşy/ ślicz-
ne budowánia Tá niey postáwił swiego mieř-
kánia/ A tore trwác máia ná wiccjne látá/ A po-
kad będzie y tego swiátá.

PSALMT.

35. Wiec wziął od stada cziowiek prostego/
Dawida/sługe swego powolnego: Aby co przed-
tym za owcami chodził/ Dziedzictwo iego Izra-
elskie wodził: Ten ie z pilnością past y sprawo-
wał/ A w swym wrzędzie wiare zachował.

PSALM 79.

Deus venerunt gentes.

B

Anie Boże wszechmogacy toć sroga

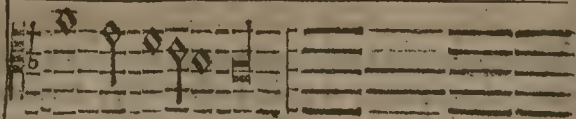
moc wzięli/ Pogani co w twoe święte dziedzictwo

wtargnali/ Swym bálwochwalsiwem kóściół

twoy święty zmázali/ Ono twoe święte miasto

śnadź z ziemia zrownali/ A práwie straż ogrodna

z niego/

3 niego wdziąłali.

2 Składli ná pokarm ptástrwu trupy twych
sług wzietych/ Dali bestyam ziemskim ciátá ludzi
światych/ Rozlali srodze krew ich práwie iáko
wode/ W okrag miásta świętego czyniac wielkú
škodę/ Nie byt ktoby im czynil pogrzeb w ich
przygodę.

3 Jużechmy v wošech sąsiad zbámbieniem sie
słtáli/ A práwie wšytkim w pošmiech co zná-
mi mieštáli/ A iužę ták do końca będzie gniew
twoy Pánie/ Niech sie popedliwość twa iáko
ogień słtanie/ A rácz swá sroga pomsta iuž obro-
ćić ná nie.

4 Rozkerz gniew ná Pogány ktorzy cię nie
znáia/ A ná ty co imienia twego nie wzywáia/ A
ktorzy on wierny naród Jákobow požarli/ A
srodze sie do końca iuž náń ták wparli/ Aby mie-
sce y pámięć iego wiecznie stárli.

5 Nie rácz Pánie wspominać nášych stárych
złostí/ Ale owšem iákoś zwytl z swey Boskiej
miłostí/ Rácz nas z miłosierdziem swym co rych-
le y przedzić/ A v bogie niedzniki lástka swa ná-
wiedzić/ Bo oprocz lástki twoiey złeć o nas musi
być.

6 Wspomoz nas Pánie Boże zbáwieniam náše-

P S A L M I

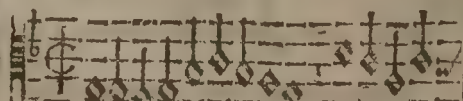
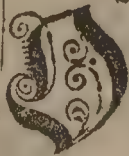
go/Al rącz okazać możność imienia twoiego/Rącz
nas nędzne wybawić z tak wielkiej srogości/Al
dla imienia twego odpusć nasze złości; Bos ty
jest Pan nasz nad pány w swej Boskiej możności.
7 Tłechie wszystkie narody twa możność pozna-
ia/By nie rzekli niewierni: Gdzieś ci Boga miał?
Rącz pomścić krwie niewinney slug twoich nad
nimi/Al wysłuchay nas nędzne ktorzy cie prosimy
Wejm nas w moc isk dzieci swe potk nie zemi-
szemy.

8 Rącz Pánie tym złośnikom siedmiorako płá-
cić/Atorzy chcieli twe wierne do gruntu wytrá-
cić/Al rącz ie wszystkie srodze możności twa skro-
cić/To pohánbienie nasze rącz ná nie obroci; Bo
chca Pánie chwale twa iuz prawnie potłoczyć.

9 Al tak my Pánie lud twoy pástwoisť twych o-
wieczki/Alie mamy oproc ciebie nigdziey swej wa-
cieczki/Al iż w twoiey obronie vsanie jwe mamy;
Przeto po wójzech narodziech ciebie wyznawamy;
Al iuz ná wielki wieczne tobie. częśc działamy.

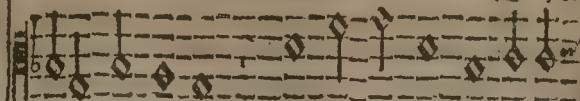
P S A L M 80.

Qui regis Israël, intende.

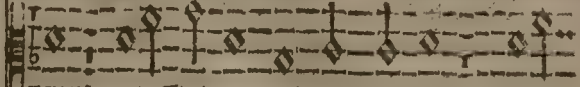

Izraelski náš Pásterzu/Al wodzu Joa

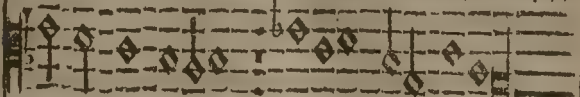
zeforo

zefow w Przymierzu / Ktory na Cherubach sta-

daś / Ktory wſzytkim światem władaś / Wſzy-

nas ſwoimi wſyma / A oſwieć ſwoimi oczyma.

2 Bądźże przy ſwoim Izraimie / Ráćże być y
przy Beniáminie / Mánáſſesa nie miáiąc / Two-
im go być pámietaiąc : Chćieyże ruſzyć ſwoiey mo-
cy / A przybądź nam tu pomocy.

3 Przywróc nas Pánie w mocy twoiey / Do
miłościwcy láſki ſwoiey / A twarzą ſwoiey ſwiá-
tłości / Oſwieć nas w náſzey ciemności : Tedy
zbędziem utrapienia / Z twego wdzięcznego
weyſzzenia.

4 Wſzytkich zaſtapow moſzny Pánie / A pókiż
twoie rozniewanie / Nie dać ſłuchać Ludu twee-
go / Do ciebie wołájącego : Karmiż nas chlebem
ze tżámi / A náprawáż gorzkoſćiami.

5 Przepuſćileś ná nas ſaſiády / Ktorzy z námi
ſukáia zwády / Deſpekty nam wyrządzaia / Jáko
z błaznow przeſzydzáia : Pánie okaż ſię w ſwiá-
tłości / A pozbędziem wnet jáłoſci.

Twoyć

PSALMT

6 Twoyci to szcep Ludu twoiego / Coś go z Egiptu okrutnego / Przenioś w ten kraj pojeżnany / Wgnałszy przed nim pogany / Włości iego rozpostrzenił / By sie zewszad rozkorzenił.

7 Cieniem swoim barzo wysokie Otrył gory nader syrokie / A buyne gąlezi iego / Wyśke drzewa Cedrowego: Łatorosłki zaśie z niego / Zaśieagły brzegu morskiego.

8 Ciemujesz plot iego rozgrodził: Żeby mu ktod jedno chce skodził. Patrząy co w Winnicy twoiey / Wieprz lesny / wieprz frogi broi: Jużci ia zwierz porwoiował / Już ia do szcietu zepfował.

9 O Panie ciebieć nam potrzeba / Racz kiedy na nas poyrzec z nieba / Śmituy sie nad swa winnica / Coś ia szcepil swa prawica / A to dla Syna swoiego / Przez cie tobie zmocnionego.

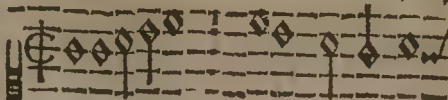
10 Racz że ia ogniem wypaleno / A korzeń z gruntu wykopano / Ginie wszytką w twey frogości: Ściagnijż rękę wysokości / Do Syna tweago milego / Moca twa vmocnionego.

11 Day że cie nie odstepuiemy / Zachoway nas że wždy żywiemy: Abyśmy cie wyznawali / Imienia twego wyzywali: Panie okaz sie w światłości / A pozbedziem wszech cieśkości.

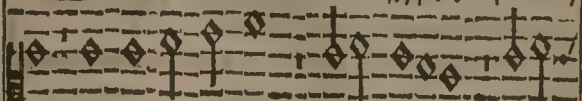
PSALM 81.

Exultate Deo adiutori nostro.

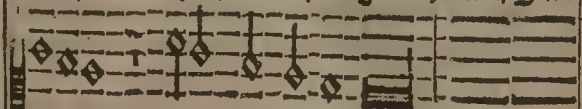
3 wiel.

Wielka radością Wszyscy zaśpieway

cie / Z sercą wdzięcznością / Bogu mojnemu / Jako

bowemu / Głosem wykrzykaycie.

2 Pieśni začniacie Głosu wesolego / A w habny
biycie / Psälmy śpiewajac / Na Arfach grajac / Ku
czci Pana swego.

3 W Nieścaci nowie / By nie było tayne / Niech
sie zapowie Z miedzi trąbami / Ze miedzy nami /
Jest swieto zwycayne.

4 Sam to Ludowi / By sie tym sprawował / A
Jozefowi Bog postanowił / Gdy z nimi mowił /
A prawem wárował.

5 Na ten czas / Kiedy Egipt trapić raczył / A
nas zaś z biedy Ludzi zuchwałych / Niezrozumia-
łych / Wyrwać nie przebaczył. ***

6 Jam Człek Bog) sprawił / Zem z iármá cie-
skiego Grzbiet twoy wybawił / A twoie ręce Od
iałem mece / Cieżaru srogiego.

PSALM T

7 Bo gdyś mnie wzywał W oney swej ciężko-
ści/ Jam wnet przybywał W gromu o sobie/ Nie
dając tobie Wyrządzać przykrości.

8 Doświadczałem cie Przez wod niedostatek:
Pokazałeś sie Jeś lud uporny/ A temu niesforny
A w wierze niestatek.

9 Sluchay ludu moy / Przed toba oświadcze
Wszystek umysł swoy/ Bedzieśli mego Głosu świe-
tego Chciał słuchać/ obacz.

10 Boga żadnego Ludzkiego nie mieway/ Procz
mnie samego: A mnie słuchajac/ We mnie dufa-
iac/ Mnie cześć/ y mnie wzyway.

11 Jam Jam iest twoy Pan / Bog wieczney
istności/ Jam cie przywiódł sam W ten kraj ob-
sity/ A znamiennicy/ Z Egipskiej ciężkości. ***

12 Otworz usta swe/ A wyrzekni słowo: Do-
zna serce twe/ A ze wszystkiego Żoyność dobrego
Nieć bedzieś gotowo.

13 Lecz nie słuchali Choć są ludem moim: Ani
przestali Na mnie swym Panie / Com się brał za
nie/ Jak za ludem swoim.

14 Przetom ie puścił/ Żądom po ich woli/
Wszystkim rospuścił; Niech gdy mna gąrdzą/ W
sobie rądzą/ Bedac na swej woli.

15 O gdyby byli/ W postuśczeniu stali/ A gdy
by żyli Według praw moich / Ani z drog swoich
Zwodzić się nie dali.

16 W rychleżbym ja był Wszystkie ich okro-
cił / A przed nimi zbil Nieprzyjacioly / A miecz

swoy

woy go
17
17
18
18
19
20

Deu

W
S
S
S

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

swoy goły / Ta nie był obrocił.

17 A choć ku wygárdzie / Ta Pána niedbáiac /
Wlawiaia hárdzie / Wnetby wstáli / Lásti száli /
Pánu sie klámáiac.

18 Azásie moi Miestkáiác bezpiecznie / Poki
świat stoi / Z zboż obfitości / Miodu słodkości /
Wżyliby wiecznie.

P S A L M 82.

Deus stetit in Synagoga Deorum.

Ná 18 Note, iáko Psalm 71.

W tobie Pánie nádziecie mam / 18.

Sebraniu Bogow Bog siedzi / A w
pośrodku Bogi sady / A długo
złość sadzić chcecie / Osobom złym
folgować.

2 Niedziatá z sierota sadyć / Spráwiedliwość
takim czynić / Wyrwać niedziat w bogich / Wy-
drzyć z ręki niebożnych.

3 Nierozumieia ni widzą / Bo w ciemnościach
wielkich chodzą / Są sady ich niebożnymi / Roz-
ruchy sa po wśey ziemi.

4 Jam rzekł / iesteście Bogowie / A naywy-
szego synowie / Wszakże iáć ludzie zemrzecie / Ják
jedno z kózat pádniecie.

5 Powstań Boże tyś iest náś Pan / Abyś iuż
sadył ziemię sam / Albowiem opánuieś ty / Dzie-
dziejstwem wszystkie narody.

PSALM

Tenże Psalm 82. Ná te Nótę iáko Psalm. 46.

Bog náš w káždy nášey potrzebie té.

BAn Bog stánał miedzy Bogámi/ Sza-
dzia wieczny miedzy Sedziámi/ A sa-
dy ich rozsádzáiac / Ná nieślusne sie
gniewáiac / Mowí: Jákoż sie nie boi-
cie / Gdy niespráwiedliwie sádzicie ? A potíř pá-
rzyć przez spáry Ná zle bedziecie / zá dary?

2 Míysc swoich pilnie przestrzegácie / Ná
nich powinność swá konácie : Sádzcie práwem
spráwiedliwie / Nie z áfektow sádzac krzywíe.
Gwałt y bezpráwie cierpiacego Broncie / y ośie-
rociátého : Wydzierácie z rat złośliwych / Nie-
winność ludzi cnotliwych.

3 Aleć mie widza nie słucháia / A co mowíe nie
wvážáia : Droga ich wšytká zácmona / Ziemiá
z gruntu poruřona. Ale mie máto posłucháycie /
A wiecey hárdzie nie dumáycie : Ależem was ná-
zwat Bogámi / A Náywýřřego synámi :

4 Jednáť to wšyscy wiedzieć mácie / Że przecie
śmierćia dokonácie : Rownie iáko nayliřřemu /
Ták umrzec y z was káždemu. A stánie ty sam sa-
dzíc świat Boże / Sadow twych niť zgánie nie
może / Twec sa wšytkie ziemskie kráie / A wšyt-
kie ná nich rodzáie.

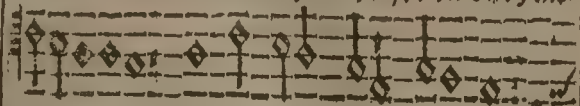
PSALM 85.

Deus, qui similis erit tibi.

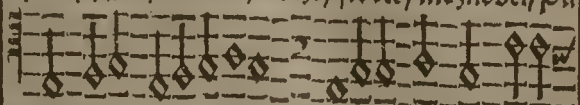
O Boże

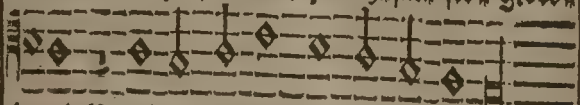
Boże nie bądź milczący / Nie bądź iako

by nieślyśzacy / Nie tak dłużej swojej możności / Pa

trząj iako nieprzyjaciele / Potrzasaia swa głowa

śmiele Przeciw Boskiej twej wielbności.

2 Nigdy nie byli wściekleyſzy / Ani w radách
swych chytrzeyſzy: Śmierć okrutna obmyſława-
iać / Tym nad którymi ty ſam czuieſz / Ktore na
tonie ſwym piaſtuieſz / Przeciw nim pyſnie tak
mawiaiąc:

3 Wy nuż wſzyſcy na to plemię / Co nam zaprzae-
tnoło ziemię / Oderzmy iuż / a nie mieſzkamy / Z-
mienia tego nam brzydkiego / Pokolenia Izrae-
lſkiego / A pamiatki nie zoſtawiamy.

4 Naporzadci ſie ſpiłniali / Buntem y przysięga
ſpieli / Idumeyczyt z Izmaelitami / Moabczycy /
Algarencyzy / Przeciw tobie powſtali wſzyſcy:

PSALM T

Aż y Gábel z Amónitámi.

5 Znimi y Mámáluchowie / Z Tyrem y Fili-
stynowie : Wszyscy ci z soba sie spiżeli. A Assur
potomkom Loiowym / To tey potrzeby był goto-
wym / Gdy iednym ebozem ciągneli.

6 Lecz ty Boże postap z nimi / Jáko y z Mady-
ánstimi / Jáko z Syzára y z Jabinem. Ktorzy to
w Endor pod miecz dáni / A w ziemié iáko gnoy
wdeptáni / Przy rzecze Cyzon nád strumieniem.

7 Tacz przyśłedi Zebách z Borebem / Albo y
Sálmáná z Debem / A ci niech przyida z woyski
swoimi : Bo aż nązbyt hárdzie mówili / Zeby twoy
kray odjedziczyli / Władáiac przybytkámi twymi.

8 Boże niech sie mocá swojá Ják perz po po-
wietrzu roia : Ják kólá z gory rospuszczone Tica-
hay przed toba wciékáia / Jáko gdy pożarem by-
wáia Lásy ná gorách pustożone.

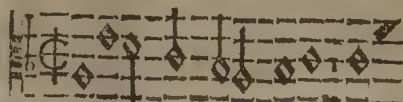
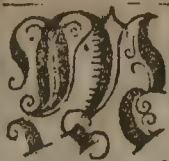
9 Puść po nich wichér swoy frogsi / Zeby nákár-
mieni trwogi / Co z soba czynić niewiedzieli : Tacz
pełń twarzy ich pohánbienia / Zeby wždy święte-
go imienia Twego Pánie skutác musieli.

10 Niech wstydem z trwoga strapieni / Będą
wiecznie wygładzeni : Niechayże to wszyscy po-
znáia / Żes ty sam spráwiedliwie nązwan / A nie-
bá y ziemié sławny Pan / A wyższego nád cie nie-
máia.

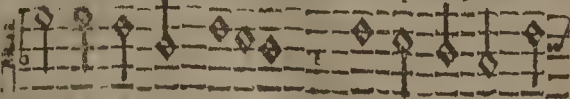
PSALM 84.

Quam dilecta tabernacula tua.

Mojm

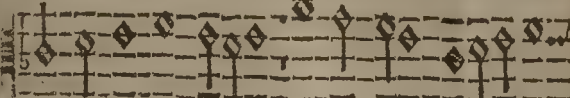
Ojny wszech dastepow Panie/O

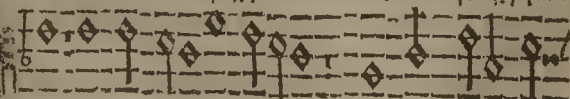
iat wdzieczne twe miastanie/Przybytkow two

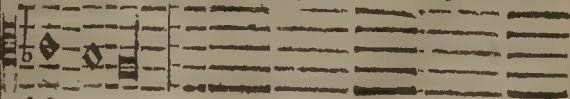
ich pokoi/Tych ia pragnac/dziw ze duszy/ Teste

nosć zbytńia nie vsuży/Bo tam czuie rostosy swo

ie: Duch y ciáło do żywego Wzdychá Pána Bo-

gá swego.

2 Wroble y Jaskółki máia Domy swe/ w ktor-
 tych miastáia/ Gdzie máia y dżiatkom zchowá-
 nie: Jam tylko tak nieszczęśliwy/ Ze mi sie w
 twym Boże żywy Przybytku miastác niedostá-

PSALMT

nie. O błogoż tym co mieszkają W domu twym/
tobie częśc dają.

3 Szczęśliwi co sie zmocnili Przez cie/ y serca
nabyli/ By twymi chodzili ścieżkami: W nędzy
y w pragnieniu trwając/ Ani sie też odtracając
A nawierżymi trudnościami/ By im wod z ży-
mie dobywać/ Albo y dżdżać oczekiwac.

4 Nic sie tego nie lekają/ Jedni drugie wbiegają/
Na Syon do Boga moznego. Możny w szlach-
stepow Panie/ Niech znam prośb mych wysta-
chanie. Nałóżże do nich ręką swego/ Boże Ja-
kobow/ moy Boże/ Atoż mie procz ciebie wspo-
moje?

5 Tarczo każdego wiernego/ Obacz pomazania
ca swego. Lepiej w domu twym ieden dzień żyć/
Niżli gdzie indziej w światą Trawic y nadluzsze
lata: Wole w ciebie Odźwiernym być/ Niżli mien-
szkac w porządku złych/ Choć w pałacach na-
pyśnionych.

6 Bo Pan iest nam miasto słońca/ On nape-
wniejszy obrońca: On łaska y sława sąsuię/ A
tym co chodzą w ścżyrości/ Udziela dobr swych
w hojności/ Bo on ścżyrość zawsze miłuię:
Szczęśliwy to każdy Panie/ Ato kładzie w to-
bie duszanie.

PSALM 85.

Benedixisti Domine terram tuam.

Źdawnas

S

Dawnaś ty Pánie swym miłościwy/

Tys rod Jákobow wyrwiodł z więzienia: Bywa-

łes grzesznym Pan lutościwy / Odpuszczáiac im

wielkie zgrzeszenia / Anis rospuszczáł popędliwo-

ści / Zámowales gniew w swoiey litości: Obeydź

śe sie też łaskawie z námi / Nie day sie sprożyć gnie-
(wu nád námi.

2 Ażá ná wielki nas utrapionych W swym
gniewie

P S A L M T

Gniewie Pánie zabacysz? Alaz obzywic niedza
zmorzonych/ Takze wciešyć smetnych nieraczysz?
Czuiemy my to żeś obrażony/ A ku gniewowi
przez nas wzbudzony: Lecz siety nam rącz w
lascie obiawić/ A ze wšytkiego zlego wybawic.

3 Niech co Pan mowi/ posłucham tego: To że
od niego będziemy mieli Pokoy/ y hoynosc wše-
go dobrego: Byśmy sie iedno nawrocić chcieli.
Bo blisko siebie zbawienie máie/ Acorzy tu w
Pánstwie boiaźni trwáia. A idzie też cžaz/ że Pán
ška chwala Będzie w tey ziemi z námi miešćala.

4 Tedy sie wiara zšedšy z miłosćia/ Nadoba-
nie w ziemi tey przywitaia/ A pokoy sie też z sprá-
wiedliwością z nieba przyšedšy z ášrošćocháia/
A da nam Pan náš wiele dobre/ Da wrodzáiie
z plodu ziemskiego: W spráwiedliwošći rzadu
štrzedz będzie/ Tam gdzie sie kolwiek obróci wše-
dzie.

P S A L M 86.

Inclina Domine aurem tuam.

Ná stárá Noie.

N Alkon Pánie ku mnie rcho twoie/
Wysłuchay žalosne prosby moie;
Rep. Abowiem niedzny y utrapiony/
Jestem práwie zewšad opušćiony.
Rącz być strožem duše moiey; Wšákem ia w o-
piecę twoiey/ A wyswobodz sluge swego/ Bože
moy w tobie wšaiącego.

Rącz

2 Kacj mi być moy Panie miłościwoy / A tobie
 wolam zawaśże takim żywoy. Rep. Rozwesel mie
 Boże moy w radości / A tobie wolam głosem
 mym w żalości ; Gdyż cie wiem być Bogą tego /
 Tak barzo miłosiernego / Przyimiś prośby slugi
 swego / Boże moy k tobie wolańcącego.

3 Wkyscy ludzie zbież sie do tego / Słyszac cie
 być Pana tak dobrego ; Rep. A toremu nigdziey
 Boga żadnego / Tu maś nigdy w niczym podob-
 nego : A towiem i we świecie sprawy / Świado-
 cza iżes ty Bog prawy / W edziś mie na drogi
 swoje / Boże moy a nrośel serce moje.

4 A towiem iście z serca prawego / Musze wy-
 znać możność Bostwa twego ; Rep. Bowiemes
 ty z miłosierdzia swego / Wydarles mie z piekła
 goracego ; Bo możności światá tego ogarnęły
 mnie niedznego / Cieśło czyniac duszy moiey / Boże
 moy ktora iest w opiece twoiey.

5 Lecż ty iżes iest Bog miłościwoy / Na wśsem
 moźny a dziwnie prawdziwoy : Rep. Weyżrzy na
 mie niedzniká swoiego / A wyzwol mie zewszad
 pądlego ; A okaż znać mocy swoiey / Pomoż ne-
 dzney duszy moiey / Aby sie ci zawaśtydżili / Boże
 moy co sie tobie sprzećiwili.

P S A L M 87.

Fundamenta eius in montibus.

PSALMT

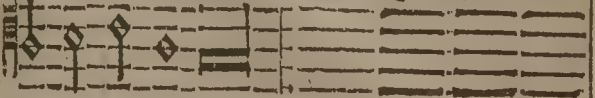
A gorách swietych do swego mieř-

řánia/Sobie przybytek Pan vbudował/Tád in-

ře miářtá/ y vmiřował Syon / gdzie Jákob ma

řwe przebywánia.

2 O ťlawne miářto pieknie wředzie řynieř /
 Ĺgypt (mowi Pan) y Babilone/ Miedzy ťwo-
 imi ťwoia wřpomiane : A ty dopieroř w řlawie
 řwey nie zginieř.

3 Wo y Tyrčycy y řiliřtynowie/ Ĺ Murzyno-
 wie beda mowali/ ře ťie w tym mieřcie wřřycy
 zrodřili/ Ĺ przy tobie řie řáždý z nich opowie.

4 Ĺo řyonie beda powiedáli/Ten řie tám zro-
 dřil/ ten y wychował/ Ĺ Pan naywřyřřy řam ie
 zbudował: Beda to miářto wřřycy wřřawiali.

5 Ĺleć řamemu przydřie tobie Pánie řpiřáć
 narody/y poráchoráć/Co řie z řyonu máia miá-

řowáć

nować: Stawić cie bede ia po ki mie sstanie.

P S A L M 88.

Domine Deus salutis meæ.

Boże me^o zbawienia/ Na cie wołam

we dnie y w nocy/ Abyś mi przybył ku pomocy :

Przypuść przed sie me modlenia/ Nałóżże vch

łaskawego/ Do cieśkiego wołania mego.

2 Niezmiernieć zerwał cieśkości Tak dusze
moie przepelnily/ Żywot moy do grobu zchylily :
Ze kto widzi me żalości/ Nie rzecze o mnie nic in-
szego/ Jedno zem obraz umarłego.

3 Leże iako vmorzony/ A nie moge dać rady so-
bie/ Rownie iak ow co leży w grobie/ Zem od cie-
bie opuśczoney. Podobienem zamordowanym/
Z oczu ludzkich w grob pochowanym.

P S A L M I

4 Wrzuciłeś mnie w odchłań froga / W przepaść ciemna bårzo strąśliwa / Gdzie sie gniewu twego testliwa / Bez przestania / macze trwooga. Nawiodłeś na mnie nawatności / W swoiey frogiey zapalczywości.

5 Jeszczes mi też y to sprawił / Żes mie mym przyaciolom wõhytkim / Uczynił wõgårdzonym y brzydkiem / A w takas mie cieõnia wprawił / W ktorey ia cierpiac wiele zlego / Nie nayduie z mieny wyõcia swego.

6 Wypłynely oczy moje / Płaczem / lecz ia przecie do ciebie Ręce ściagam / wabiac do siebie : Azaz bedziesz cudã swoje / Umartym pokázewat : Czyli żmártli wstawisz beda cie czcili ?

7 Czyli beda wyznawali Dobrotliwość twoie / umartli : Albo ci ktorzy śmierć pożarli / Cudã twoie wystawiali ? Czyli ten / prawdy twoiey Panie / Co iuż zgnil / uczyni wyznanie ?

8 Żaż sie moga przypatrywac Dziwom twym / co oczu nie mają ? / A ci co nie niepamiętają / Sprawiedliwość wspomiatywac ? / Ależem tedy godzien karania / Jednak cie wyzywam bez wstãnia.

9 Ciemuż mie odrzucac racysz ? / Ciemu twarz swa przedemną kryiesz ? / Ciemu bez miłosierdzia buiesz ? / Czy / że iuż gine / nie baczysz ? / Bacz że iuż umieram w tey trwodze / Tak mi zewõsad doymuiesz srodze.

10 W twoey frogiey zapalczywości / Prowadzi na

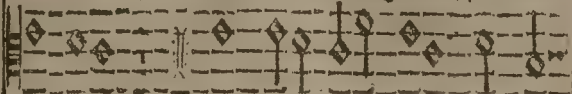
nie przypłynęły / Zewszad nie strąśnie ogarnęły /
 Jako morście nawałności / Dla ciebie krewni
 mnie nie znają / A znáomi o mie nie dbają.

P S A L M 89.

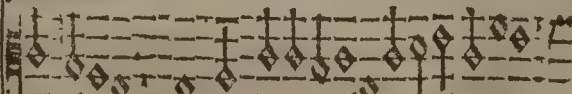
Misericordias Domini in æternum.

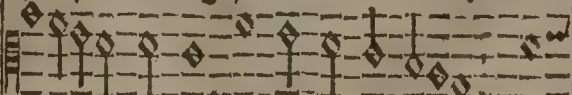
Dobrociach Pánstich wiecznie śpie-
 Perwność słowá iego wyśławiać

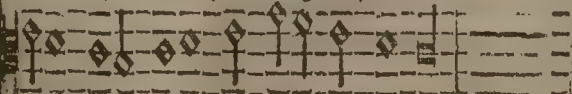
wác bede / Rep. Bom o nim bywał zawszy tey cás-
 ząsiede :

tey dufności / Ze gdy co obiecuie / iści to zmiłości.

A niebiosá wiara słow iego wysławiają : Bo

nimi utwierdzone odmiány nie znają.

PSALMY

2 Bżekt Bog/Obiecałem menu wybranemu A
przyśiągł/Dawidowi słudze wiernemu : Iż po-
ki nadłużey wieków będzie stawąć/ Plemię nie-
ma y iego stolicą wstawąć : Przetoż dziwnych
spraw twoich niebiosą/ o Pánie/ A prawdy two-
iey/ świętych Zbor/ czynią wyznánie.

3 Bo któż iest ná niebie/ coby zrownał z tobą ?
Albo któć z mocarzow zrowna swa osoba? Wszy-
tkimś stráśny co iedno w kol ciebie stoia/ A cie-
bie się mocarze nawietşy boia. Pánie zastępow/
gdzie moc coby z twa zrownała ? Ciebie prawda
iako płaszcz zewşad przyodziała. * * *

4 Ty sam morzu możnie pyşnemu pánuieş Ty
y náwalnościam iego roştázuięş/ Tyś Egipczyki
srodze plága swa wştromił / A nieprzyiaciółyś
swe/ tyś wşytkie rozgromił. Twec iest nábo/ y
ziemiá iáć byroćá tobie/ Tálezy/ z tymże wşytkim
co iedno ma w sobie.

5 Tyś stworzył południe/ tyś stworzył półno-
cy/ Tábor y Zermón twej pámietne są mocy :
Możne iest twoie ramię/ wysoka prawica/ Sad
twey y spráwiedliwość są twoia stolicá : Praw-
dą z miłością twoie oczy poprzedzia/ Ludzie to
są ściesliwi/ co głos trąb twych znáia.

6 Ci twarzy twej Pánie światłem oświeceni/
W ciemnościách nie beda nigdy záchwyceni. W
imieniu twoim świętym beda się cieszyli : Boś ty
stawá meştrwá ich/ ty ie z swej miłości/ Dżwigáş
ná dostoięştwa/ do wielkiej godności.

Pan ci

7 Pan
Święty
Powied
Naznac
wida flu
nego sw
8 Tem
w potrze
zaden mi
tem chci
go ia pr
chme i
9 Pra
kiey stan
ke iego n
kich stru
wał zaw
Bogiem
10 A i
A wysz
lascie moi
mierzu p
w domu
dziej za
11 Gd
ty/ A w
kazni nie
plata god
miłostí
moie.

7 Panci jest tarcz naszą / ktora sie szczytemy /
 Swietym Izraelskim Krola swego wiemy.
 Powiedziales w widzeniu swemu Prorokowi :
 Naznaczyłem ia Krola iuz swemu ludowi / Dae
 widá sluga mego do tego obratem / A oleiem go-
 nego swietym pomazalem.

8 Temu sercá bede y sily dodowal / A przy nim
 w potrzebie káżdey beda stawal : Nie náciessy sie
 żaden nieprzyiaciel iego / Lub zdráda / lub y gwał-
 tem chciałby drzeć co z niego : Nieprzyacioly ie-
 go ia przed nim wygládze / Wszytkie iemu nie-
 chetne ia z swiátá sprowadze. ***

9 Prawdą go z litością moią nie odstapi / Wiel-
 kiey sławy w moim imieniu dostapi : Połoze re-
 kę iego ná morzu szerokim / A druga ná rzek wiel-
 kich / strumieniu głębokim : On mie będzie wyzna-
 wát záwozdy Dycem swoim / Rzeczę : Tyś skála /
 Bogiem / y zbawieniem moim.

10 A ia pierworodztwá práwo mu zostawie /
 A wyżsley nád wszytkie Krole go pcztawie : W
 łasce moiey ná wieki nie vzna odmiány / W Przy-
 mierzu poslubionym będzie zachowany / Potomek
 w domu iego nigdy nie zaginie / Ani stolica ; po ki-
 dzien za dniem popłynie.

11 Gdzieby dzieci iego prawem mym wzgardzi-
 ly / A w przykazaniub y moim nie chodziły : Onie
 káżni nie vsta zá swe wstececzności / A odniosą za-
 plátę godną swoich złości : Ale iemu zachowam
 miłosierdzie swoje / Ani go oszukaia kiedy słowá
 moje.

Dotrzy-

P S A L M Y

12 Wierzymam mu przymierza / á com ślubo-
wał / Bez odmiány státecznie bede mu chował :
Kazem ja Dawidowi ná státeczność swoie / Stú-
dze wiernemu przysięgl / y przy tym ie stoie : Poto-
meż nie wstanie w domu iego sławnym / Ani má-
iestat iego / póki śládem dawnym

13 Słońce swa iásnośćią po wśhem świecie
wśbedzie / A z nim Miesiac świecac / ludziom stu-
pyc będzie. Terazés sie obruszył Pánie przeciw nie-
mu / Jáwna nieláste studze okázuieš swemu : Wy-
wrociles Przymierze / zepchnales korona z głowy
iego / odiales wśheláką obronę.

14 Mury / bášty leża / zewślad go targaia / Ze-
wślad go sromoca / zewślad vragaia : Nieprzysia-
cioly iego nádenés wystáwił / A ludzie zazdro-
ściwe rádościś nabáwił : Przytępiłs miecz iego
á w swoiey potrzebie / Obrońce nie miał ani po-
mocniká z ciebie.

15 Sława wśhytká iego y świetność zácienio-
na / Stolicá przewážna z gruntu wywrocona / W-
trociles lat iego kwitnacey mlodości / Oczu pod-
nieść nie moze / pelen zeliywości. Będzieš wždy
kiedy koniec twocy nieláste Pánie : Kiedyž wždy
twoy frogi gniewu przeciw mnie wstanie : ***

16 Wspomni je ná świecie krotko mego wielká
Zalibys ty próžno stworzyć miał cżłowieká : Ze-
by y ten lichy cżás w troskách miał polozyć / Bo
krotz śmierci mogł zniknąć / álbo zmartwych ożyć :
Gdzie teraz ono twoie miłosierdzie dawne :

Gdzie

Gdzie P
17
A vraga
zanadze
iacle :
zancowi
la twola

P S
D
C

Do

wśhyti n

od káśdey

DAWIDOWE.

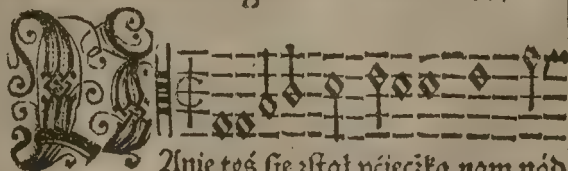
5 iij

Gdzie Pánie zwykła dobroć y Przymierze sławne
17 Z Dawidem zawarte: ty skłón oczu swoich/
A wraganiu slug przypátruy się twoich: Pełne
zánadrze mam sknupet/którymi lżyli łlas nieprzy-
iaciele: Lec; też nie przepuścili Twemu Pomá-
zańcowi. Bądźcie chwala Pánie; Alák iest wo-
la twoia/ták się niechay stánie.

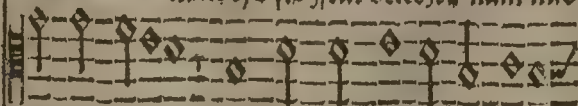
PSAŁTERZA
DAWIDOWEGO
CZĘŚĆ CZWARTA.

PSALM 90.

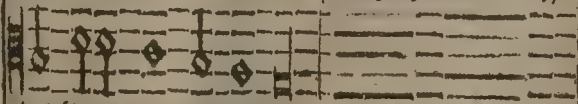
Domine refugium factus es no.

Anie tós się zstát véieczka nam nád

wšykłi narody/ Boś nas sam záchowác raczył

od káżdey zley przygody.

Pierwep

PSALM

2 Pierwey niżli gory były/ á niżli iest świat stworzon / Tyś od wiekow moźny Boże náde-
wszytkim przelożon.

3 Ty ktory wniwec; obracaś człowieka śmier-
telnego/ A mowiś do synow ludzkich odwróćcie
sie od złego.

4 Boviem v ciebie tyśiac lat práwie iest iák
dzień ieden/ Ktory krociuchno przemienie/ iák czło-
wieku pierwszy sen.

5 Ná wszem tu czas; te náśe/ ták nam rychlo
miiáia; Jáko rzeczy ktore ludzie sobie zá nie
miewáia.

6 Z poranku sie iákó trawka ná mály czas zie-
lenia/ A pod wieczor w grube siano przedziuchno
sie odmienia;

7 Tákciechmy w frogim gniewie twym ne-
dzicznikowie wstáli / W wielkiey popedliwości
twey stráśliwie zfrásowali.

8 Skladaś przed obliczem twoim náśe wśfe-
teczne złości/ W iáśności twey dziwnies prze-
żzał náśe nędzne skrytości.

9 Abowiem wszytki dni náśe w gniewie two-
im zwatlály/ Jáko lekka páieczyna ták sie má-
nie rozchwiály.

10 Snadź nawiecey siedmdziesiąt lat tego ne-
dznego wieku / Przedluży sie tu ná świecie mi-
zernemu człowieku.

11 Agdy ósmdziesiąt lat przeydzie / nád to co
wiecey będzie / Już tám bolesć / już tám pra-

ca/

ca/ zgarnie się ku nam wszechdzie.

12 Abowiem pratti jest bieg nasz/ iak to y sami znamy/ A nigdzie pewnego miejsca tu na świecie nie mamy.

13 Ktoż ma znać moc gniewu twego wszechmocny Panie Boże/ A ktoż przed strachem srogości tu go rozliczyć może.

14 Naucz nas sam iak dni naszych liczba tu wie dzieć mamy/ Day zrostopnym sercem chodźcie w nich/ gdyż ie trotkie znamy.

15 Obroć się o Panie nasz vždy kiedy k nam łaskawie/ A slugi twe rącz podpomoc w takiey ich trotkiey sprawie.

16 Rącz się ty nas sam napelnić miłosierdzia twoiego/ A rozraduim się w tobie tu iuż czasu każdego.

17 Tych dni trapienia naszego rącz łaskawie obroć/ Smutne lata które mamy rącz w wesele obroć.

18 Rącz weyźrzyć na slugi twoie / y na moźne twe sprawy/ A wywieść wszystkie syny ich z trudności/ iak Bog prawy.

19 Niech iarność twa Panie Boże iuż zostanie nad nami Slugami twymi własnymi/ y naszymi działkami.

20 Tyle nam lat vjyc strawić/ w wesołey swey radości/ Niechmy ich iuż strawili w niezmierney swey żalości.

21 Bądź też na nas Panie zawszy z swey do-

PSALMT

broci łaskawy/ Kładź/ y zdarz swą świętą łaskę
ręć naszych wszystkie sprawy.

PSALM 91.

Qui habitat in adiutorio altissimi.

To mieszka w obronie najwyższego/

w ciemiu Boga wszechmogącego/ Noga to ja przed

każdym śmieie mówić/ A też to za rzecz napew-

nieysza twierdzić/ O Pánu nadziei bąsście moiey/

O Bogu mym w którym ufam zawždy.

2 Ze on ciebie wyrwie z siatek łowczych/ A od
zarázy ludzi niebożnych: Skrzydłami cie swoymi
nákrycie wiecznie/ Pod którymi ty będziesz żył be-
piecznie.

piecinnie. Prawda iego zdawna zaślubiona/ Bo
dzie iak tarcza dobrze sprawiona.

3 Nie bedziesz sie nocnego strachu bał/ Ti strza-
ly w dzień lataiącey leżał/ Od powietrza w ciem-
ności chodzącego/ Także y w południe pustoszą-
cego/ Choć ich tysiąc przy twym boku legnie/ Po-
prawicy dziesięć tysięcy pądnie.

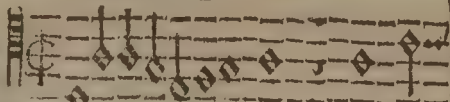
4 Tobie przedsie ten iad nie zaszkodzi/ Wtęsem
oko twoie to obaczysz/ Jako Pan złym ludziom be-
dzie źle płacił/ A iako grzeszne będzie srogo tracił;
A to jes Pana miał nadzieia twa/ Naywyższegoś
wziął za obrone swa.

5 Nie potka cie nic z frąsunku złego/ Nie poy-
dzie plagą do domu twego: Bo Aniołom swym
polecil cie pilnie/ By cie w drogach twych strze-
gli w nocy we dnie/ Bada cie nosić na rękach swo-
ich/ Żebyś o kāmien nie zbil nog twoich.

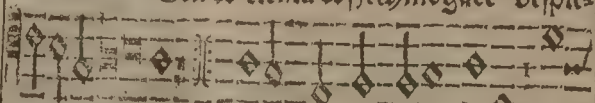
6 Ty Lwa y Bazylišką podepceś/ Lwie nogą-
mi y smoką też zetrześ. Że mie miłue (mowi Pan)
wyrwe go/ Jż poznał imie moje zaszczyca go/
Wzywac mie będzie/ ia go wysłucham/ W każ-
dym wdręczeniu/ z nim bede sam.

7 Że wśzey trudności wybawie iego/ A uwielbie
iak swego miłego. Dam długie zdrowie iemu na
świecie tym/ A zbawienie me potażę mu potym.
Tec rzeczy słubue Pan każdemu/ Ktory go chwa-
li śludze wiernemu.

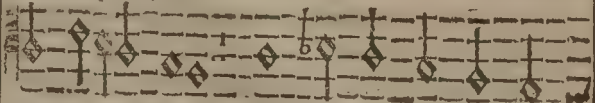
PSALMY

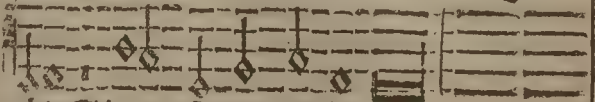
To opieki Najwyższego / W straży
Ten w cieniu wszechmogace^o bezpie-

iego nżywa / Rep. Przetoż y ia mówię sobie: Tyś
cznie odpoczywa.

ma obroną Panie / Tyś twierdza / tyś Bog / ia w

tobie Sámym składam dufanie.

2 Bo mie on z sідła łowczego / Ktorego sie ia
boię / Rep. Wyrwie / y z żarżliwego Powietrza /
przez moc swoje. Da mi pod strzydłami swy-
mi Wledez zawsze bezpiecznie: Jak tarcza mie
prawdziwymi Słowy strzedz będzie wiecznie.

3 Przetoż mnie nie nie żatrwoża Trwogi nocy
strąśliwych / Re. Ani / co sie we dnie sroża Strza-
ty przygod škodliwych: Ani sie powietrza boię /
Co sie z mierzkim przechodzi. Żarżie płacu do-
stoie / Co w południe wiec škodzi.

4 Niech ich choć kłká tysięcy / Wedla mnie

strąśnie

strąśnie
wiecey
dac zach
okrutnie
mi.

5 Pon
Rep. Ani
dufność

cie żatr
żarżcia

6 Ani

gach tw

bys tied

bedzie

mu plem

7 Prze

wybaw

we iego

Wnet g

ności / P

Bor

strasznie leże/ Rep. Niech z drugiey strony choć
wiecey: Nienie ten iad nie dosięże. Wrosem ia be-
dac zachowan/ Wyjrze oczyma swymi/ Jako sie
okrutnie mści Pan Nád wszytkimi grzesz-
nymi.

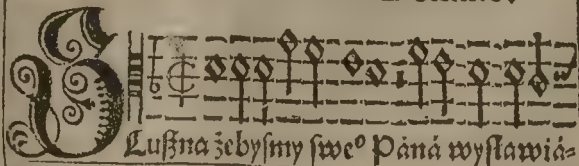
5 Ponieważ tedy samego Pána wtiecżke moie/
Rep. Kładzieś za obrońce swego/ Máiac w nim
duśność swoie/ Nie tknieć sie ciebie nic złego/ Ani
cie zaśraśnie: Dom też nigdy przeciwnego Twoy
ścześnie nie poczuie.

6 Umiołom cie swym pilnować Kazał na dro-
gach twoich/ Rep. Aż y na reku piastować/ A-
bys kiedy nog swoich Nie obraził na kamieniu:
Bedzieś po zmiłach chodził/ Bedzieś frog Lwie-
mu plemieniu/ Smokci nie bedzie skodził.

7 Przeto iż mie umiłował/ (Kzekt Bog) ia go
wybawie Rep. A iż mie ścyrze śłanował/ Sta-
we iego wystawie: Zawołali mie w ciężkości/
Wnet go wyrwa z kłopotu/ A nabawie go zaci-
ności/ Przedłuże mu żywota.

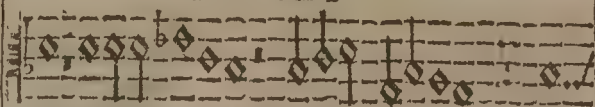
P S A L M 92.

Bonum est confiteri Domino.

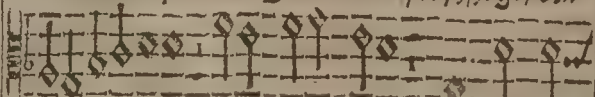

Lusna jebyśmy swe° Pána wystawia-

PSALMY

li / A tu cześć śpiewali Imienia najwyższego / Rá-

no opowiadając Łaskę jego świętą / A zaś praw-

de świętą A w wieczor wyznawając.

2 Wynosząc pod niebiosy Regalem / Cytrami / Zarfą y Lutniami / A rozzumnemi głosy: Bóg mnie Pánie radości W sprawách swych nabawił: A toś we mnie sprawił / Wymie chwalit z możliwości

3 O jak wielka śerokość Wszękich spraw twych Pánie / Kogoż na to stánie śmierzyć lub też głębokość Myśli? Których głupiego Ciebie poznamie serce: Ti ich uważać chce Myśl czterna bzdurczego.

4 Widząc na co grzesznicy / Ależ żelono wstania A kwiat rozwiłcia / Przechodzą niemál wszyscy: Bo koniec ich radości / Wiecznie zatracenie. Ty sam nieskończenie Trwasz Pánie na wieczności.

5 Oto idą przeciwnicy Twoi Pánie gina / Wszyscy sie rozwiną / Niewiedzieć gdzie złośnicy: A imnie łaska gotowa Dáiesz y chęć swoia Wynosi-

Bac

Bac mo
6 Da
Za cym
grze nie
długi c
7 At
A rozra
kto w p
widz/
zielony
8 Ta
cierstw
wocow
lepszy sa
zlym nie

D
W

maszwo

Mac moc moie / Jako Jednorozcowa.

6 Dales mi pomazanie Swietym oleiem twym;
Ja czym ja okiem swym Zalosne dokonanie Wy-
srze nieprzyaciol swych: O ich wyniszczeniu/ Nie
dlugi czas temu/ Przyidzie wieść do uszu mych.

7 A ten co dusa w Panie / Zieleniec sie bedzie/
A rozrastac wshedzie/ Jak Cedry na Libanie: Bo
kto w Panskim wshedziepiony Domu/ Kwitnac za-
wzdy/ Jak Palma w czas kazdy/ Bedzie slicznie
zielony.

8 Takze y na swa starosc / Trwajac w swej
cierstwości/ Nie straci plodności/ Przynoszac o-
wocow dosc/ By byl opowiedany Ze wshed na-
lepszy sam Bog/ co go za tarcz mam/ W niwczym
złym nie wzany.

P S A L M 95.

Dominus regnauit, decorem.

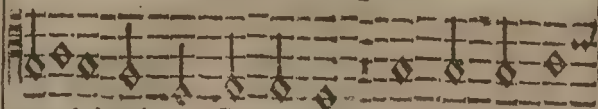
W

An nasz Krolue/ w slawe odziany/ W

mas two y w dzielność zacnie wbrany: Pan/ przez

O 4 Ktorego

PSALMT

ktore° świat ten stworzony/ Stoi w swym grun-

cie nieporuszony.

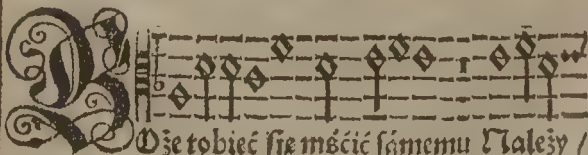
2 Młaiestat iego bez odmiennosci/ Tak iako on
sam trwa od wieczności. Niech sie rzeki iak chce
nadymaia/ Niech hucza/ z brzegow niech wyle-
waia :

3 Niech sie y morze iako chce burzy/ Niech sie
az w niebo nawalnosc kury: Groznieyszy mo-
rza y nawalnosci / Jest y moznieyszy Bog
z wysokosci.

4 Swiadectwo twoie chybić nie moze/ Cokol-
wiek rzeczesz stanie sie Boze : Dom twoy ozdoo-
bion swiatobliwoscia/ Atera pospotu chodzi z
wiecznoscia.

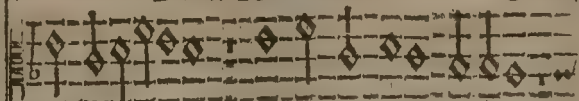
PSALM 94.

Deus ultionum Domine.

Oze tobiec sie mścić samemu Należy /

iak/

iać sprawiedliwe^o i Rączy się zemścić skutecznie/

Ty co sądziś wszystkie ziemie/ Rączy w pomście

swę pyśne plemię zetrzeć i wyniszczyć wiecznie.

2 Dokąd beda hardziej kazali? Dokąd Panie/ ludzie zachwali/ W wielkiej swej niewstydlivości/ Niecnoty wszelkie pachając/ Na twoie sądy niedbając/ Chlubić się beda ze złości?

3 Grodzą się na lud twój targając/ Gwałtem dziedzicwo twoje śarpiąc/ Nie przepuszcza ni Gościowi/ Nędzne wdowy wciścając/ A sieroty wkrzywając Bez wstydu z nich każdy mówi:

4 Nie mać Pan Bog światła na pieczy/ Ni on wważa ludzkich rzeczy/ Nie widzić on z nas żadnego. O głupcy coż to działacie/ Czemuż wżdy nie wważacie? Czy niechcecie baczyć tego?

5 Kto dał uszy i oczy/ temu Jaki być głuchym/ i ślepym samemu? Kto ludzkie karze zle sprawy/ Grodzą się o nie gniewając Plagi na nie dopuszczając/ Jaki wam ma być łaskawy? ***

6 Ten który dawa innym wszędzie Rozum: i

PSALMY

1 Ktoż wždy sam będzie Bez rozumu/ bez mądro-
ści? Owszem on sam nasze sprawy/ Nasztryfse
myśli zabawy/ Widzi ściżre być marność.

7 Szczęśliwy to jest człowiek Panie/ Co w
twoj siole wziat wychowanie/ A w twoym zakoo-
nie ćwiczony: Taki w trwodze pospolitey Nie-
wa pokoy znamięnity/ Aż ży w dol będzie we-
pchniony.

8 Bowiem Pan swoich nie opuści/ Ani ich te-
ż karpac dopuści: Iż oni dziedzictwem iego. Je-
ścię sprawiedliwe sady Wroca się/ y dobre rza-
dy/ Co wcięża cnotliwego.

9 Ktoż był tak łaskawy y na mie; Żeby się był
miał wiać za mie/ Przeciwoż złości złych ludzi?
By był Pan nie dał pomocy/ Wsnałbym był wie-
czney nocy Snem/ co go niēt nie obudzi.

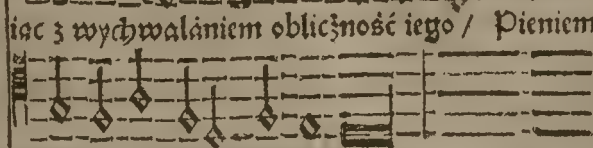
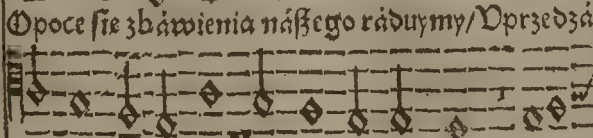
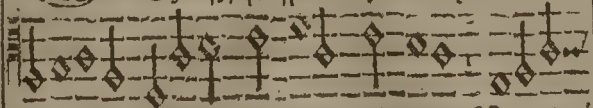
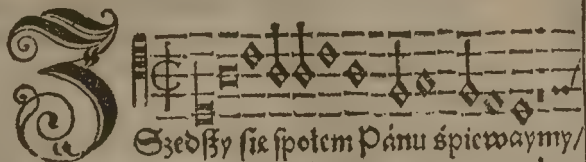
10 Jeśli mi nogą śwankowała/ Wnet mie
twoia łaska wspierała: Jeśli mie gdy utrapily
Panie/ smętne myśli moie/ Śaraz zaś poćiechy
twoie Dusze moie ochłodziły.

11 Przed tronem twoym miejsca nie miał/ Co
inże gwałtem wciśkaia/ Nie strzegac sprawiedli-
wości. Co na dobre prątrykuia/ Nie winne ludzic
skazuisz Na śmierć/ bez wszelkiey litości.

12 Lecż Pan jest moy zamek y siata/ W nim dru-
żka ma zamieszdy wśata/ Nadeń nic lepszego nie
mają. Ten zle za ich nieprawości/ Wyglądzi w
swoiey sirogości/ Wyglądzi ie wieczny Bog nasz.

P S A L M 95.

Venite exultemus Domino.

2 Abowiem Pan náſz ieſćci Bog moſzny/ Wiel-
kiy nád wſzytki Bogi Krol bázno mocny/ W kto-
rego ſa reku kázde ſkrytoſći ziemſkie/ Takſe wſzech
gor wyſokoſći wſzytkie.

3 Jego ieſć morze bo ie on ſtworzył; A wſzytka
też ziemie on ſam ſwa moca ſprawił; Przetoż ſpo-
łem kórzac ſie przed bymoſćiá iego/ Vpadáiac
chwalmy Pána ſwego.

4 Onći bowiem ieſć Pánem kázdego/ My zaś
wſzyſcy ludem páſtwiſt wybornych iego; A tak

ſtadka

PSALMY

Nadko owieczek iego własney ręki / Gdybym go
słuchali bez odwłoki.

5 A nie zadržali serca swego / Obyczaiem
ludu na puszczę wpornego; Gdzie przodkowie wá-
szy (mowi Pan) mna kusili/ Ale też mych wczyn-
ków doznali.

6 Dla ktorey przyczyny lat czterdzieści/ Dzier-
żalem on lud wporny z gniewem na puszczę/ Taki
żem też mowił/ lud tento na sercu błądzi; Bo drog
moich y cudów nie widzi.

7 Których wpor/żłość/y zaślepienie/ Przywio-
dło mnie prawie w wielkie rozgniewanie/ Żem też
przysiągł: Ci nie wniada w odpoczywanie/ Że-
mie oney wprzód im obiecany.

8 Których przykładem strzeżmy się tego/ Bym
nie nie wywołali wzywiania naszego. Nie odkła-
dajmyż tego co może być teraz; Ale czynimy co ka-
że Pan zaraz.

9 A on też swej odwłoki przestanie/ A tu nam
zgoda da y spokojne mieszkanie/ A zaśie po dokoń-
czeniu żywota tego / Przyimie nas do królestwa
swoiego.

Tenże Psalm. Ná te Note, iako Psalm 23.
Pan moy Pasterz/ ic.

Wódzmy z ochota / Panu chwale day-
my/ A także iego wieczną wyznaway-
my/ Stawmy się przed nim zbawcą
wszech trudności / Szafarzem zdro-
wia

wia

wia/y tr
spieśm
dzwiek
2 Pan
inse wś
siemkie
kości/
wsktor
3 Pod
nie mieś
statem i
to jest p
wczasie/
4 Dżiś
bliwży
swych O
puszczę
czali No
5. Prze
ktorem
na konie
słow um
palony/

Cantat

wia/ y trwałych radości: Spieśmy sie ł niemu/
 śpieśmy sie z dziękami / A z wdzięcznym sercá
 dźwiękiem/ y Pieśniami.

2 Pan to iest wielki/ Arol niezwyćiezony/ Tád
 inſze wſzytki Bogi przełożony: W iego ſa reku
 ſiemskie głębokoſci/ A niedoſtepane gorne wyſo-
 koſci / Jego iest morze/ y on ie ſam ſprawił/ A
 wſzytkorodną ziennie on poſtawił.

3 Podźmy ſciągnawſzy ręce ſwe do Páná / A
 nie mieſzkaymy wpaść ná koláná / Przed Mái-
 ſtatem iego wielmożnoſci / To iest náſz tworcá/
 to iest Pan litoſci / A my lud iego o ktorych on
 wcześáſie/ Závždy przemyſlá/ y ktore ſam páſie.

4 Dſiſ ieſli w wſzy ſwoie wſtyſycie/ Tás wiſto-
 bliwſzy glos iego pomnicie / Sercá przyłozyc nie
 ſwych Oycow wzorem/ Ktorzy mie ſczyrem ná-
 puſzczy wporem/ Sluchác niechćieli/ ále doſwiad-
 czáli Możnoſci moiey/ á teź ieý doználi.

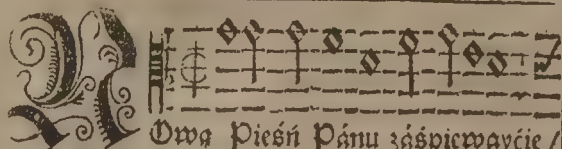
5 Przez lat czterdzieſci ten mie lud ſrąſował/
 Ktoremum ia teź ták dlugo ſolgował: Zém rzekł
 ná koniec: Ci ludſie ſálcia / Ani wważyć moich
 ſłow umieia/ Przetom teź przyſiaǵł gniewem zá-
 palony / Ze ich miał minąć pokoy námiemiony.

P S A L M 96.

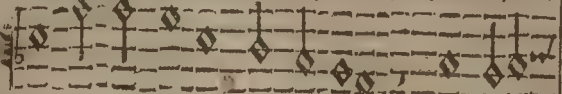
Cantate Domino canticum nouum.

Nowa

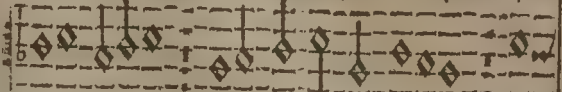
PSALMT

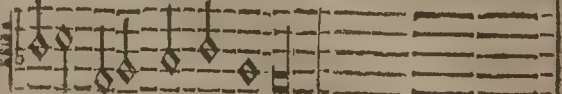
Owa Pieśń Pánu zaśpiewaycie /

Wszyscy go wzgora wynaszkaycie : Spiemaycie

Pánu swoiemu / Ku cści Imieniu świętemu / Zbá

wienie iego rozgłaszkaycie.

2 Niechay będzie między Pogány W chwale swey zdziwnych spraw uznány / Niechay Bog nasz nazacniemy / Nad wszystkie Bogi godniemy / Będzie z boiáznia szanowany.

3 Bo coż są Pogánscy Bogowie / Jedno brzydliwi bátwánowie : Ale Pan niebo z gwiazdami Własnymi stworzył rekámi / A one swoia chwata zowie.

4 Namiot iego śliczny zacnością / Wielka iest ozdobion możnością : Przetoż mu wszyscy przyznaycie Ciesć a chwale mu oddaycie. Z uprzymą serc waszych wdzięcznością. ***

5 Przyznay-

5 Przyznaycie władza Bogu swemu / A chwale
imieniu swietemu / Dary mu z soba przyniescie /
Bez mieśkania wniść przyspieście / Do sieni do-
mu Boga swego.

6 Boskiey iego światobliwości / Połkony czyn-
cie w ucziwości : Oblicza sie iego boycie / W
posłuszeństwie iego stojcie / Po wszystkiey światá
kerokości.

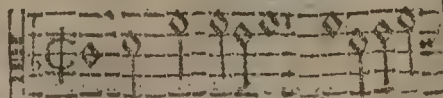
7 Niechay ten głos wszystkiey światá czuie / Ze
nás naywyższy Pan kroluie : Wszystkiey światem
sprawnie rządzi / Wszystkie sprawiedliwie sędzi /
Wszędzie sie wielmożnie sprawuie.

8 Niech sie z tego niebo raduie / Niech te rą-
dosc y ziemiá czuie : Niech płasá w te to czasy /
Morze / polá / wszystkie lasy / A cokolwiek sie w
nich nayduie.

9 Jużci w drodze Pan Bog prawdziwy / Bli-
skoć iuz Sedzia sprawiedliwy : Sprawiedliwie
sędzić będzie / W rządzie prawdy iego wszędzie
Trwać musi wszelki naród żywy.

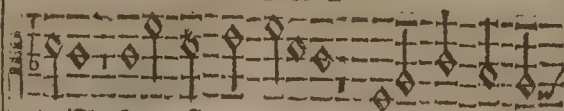
P S A L M 97.

Dominus regnauit, exultet terra.

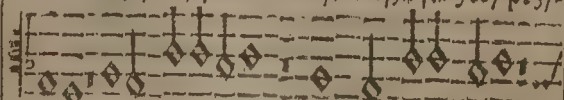

Niech / gdyż Pan kroluie / Ziemiá sie rá-
duie.

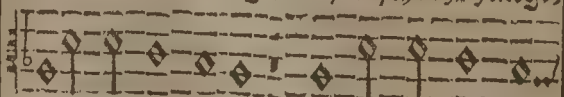
PSALMT

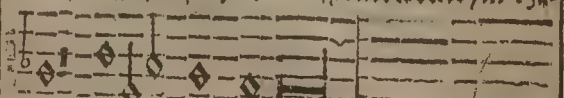
duie: Niech y wŝytkie kráiny/ Cieŝa ſie z tey przyp

ŝyny. Oblók kóło niego/ Cmy wychodzą z niego:

A ná ſtráŝnym ſadzie / W ſpráwiedliwym rza

dzie/ Źátożon Tron iego.

2 Ogień przed nim chodzi/ A tory wŝytkim ſko
dzi/ Co ná Páná nie dbáią/ Jemu ſie ſprzećiwiá
ia: Bystáwice iego / A rąy ſwiátá wŝytkiego
Tagle oŝwiecáią: Tlá co gdy pátrzáią Lúdzie/
ſtrách ich tego.

3 Ják móſt w goracoſci/ Ták teŝ w przytoma
noſci Pánſticy wierch y gor táia; Bó go ſwym
Pánem znáią. Niebios wyſokoſci/ O ſpráwiedli
woſci Jego wyſwiadczáią/ Wŝytkich náuczáią
Boſticy znáiomóſci.

4 Niechay záwſtydzeni Będa/ ci ſaleni/ Co
częſć obrázom dáia / A z nich ſie przechwaláią.
Pánu częſć dawaycie/ Pánu ſie kłaniaycie/ Wŝy

[cy]

ſcy Amio
trząćci
7 Ják
kie cor
Bos Pa
nád wŝ
ſcy ieſt
6 Wy
cie w ob
ſtrách
ſtrzeż
ſmetn
7 Pan
Náſiat
ſci. Cie
Páná w
Poliſci

Canta

do zná
ſtráŝne
ſrogie.

scy Aniołowie: Czego gdy się dowie Syon/ aż pa-
trzącie/

5 Jaki się wraduią: Gdy ten głos uczuia Wy-
tkie corti Syonskie / Patrząc na sady Pańskie.
Boś Pan niezmierzony / I nigdy nieścończony: Tyś
nad wszystkie ziemie / Wład Anielskie plemie Wy-
śey jest wyniesiony.

6 Wy co na tym świecie Pana miłujecie / Nie-
cie w obrzydliwości / Grzechy y wszelkie złości /
Strachow się nie bojąc / Przy swym Panu stojąc
Strzeże Pan cnotliwych / Broom od złościwych /
Smetne sercá koiąc.

7 Pan sprawiedliwemu / A sercu ścziwemu /
Własną w swojej światłości / Bårzo wiele rado-
ści. Cieśćcieś się cnotliwi / A wy sprawiedliwi /
Pana wspominając / Wdzięcznie wystawiając /
Pokiście tu żywi.

P S A L M 98.

Cantate Domino Canticum nouum.

Náte Note, iáko Psálm 66.

Nuż wszystkie kráie wykrzykaycie / ić.

Śpiewaycie Panu Psálm nowy / Co
sam rąmieniem swym dżiwy / Dáiąc
swym rátunek gotowy / Czyny iáko
Bog prawdziwy. Podał wśem Pan-
do zności Swoie wybáwienie drogier Jego
stráśney sprawiedliwości / Doznáło pogánstwo
frogie.

P S A L M Y

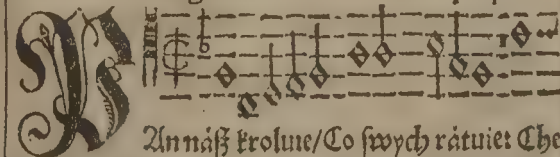
2 Wpomniał iako iest miłosiernym Przeciwo
ludowi swemu/ Stadze sie stawił w stowie wier
nym Ludowi Izraelskiemu: Widza wszytkie
świata kończyń Zbawienie Boga naszego. Przec
toż go za tak sławne czyny / Chwalcie wszelkiew
częci godnego.

3 Krzyczac głosem wszyscy śpiewaycie/ A Pa
nu ku wdzięczności/ Na Cytrach y na Lutniach
graycie/ Na znak wielkiew swej radości: Bicie
w bębny / trąbcie trąbami / Niechay sie wszytko
raduje: Niechay morze zagrzmi wiałami/ Niech
wszytek świat radość czuie.

4 Niechay przed Pańską oblicznością Rzeki
wesoło płasła/ Niechay go z wielką ochotnością
Wszytkie gory przywitaia: W drodze iuż Sa
dzia sprawiedliwy/ Sprawiedliwie sadzić bedzie
Trwać musi wszelki naród żywy/ W rządzie pra
wy iego wszedzie.

P S A L M 99.

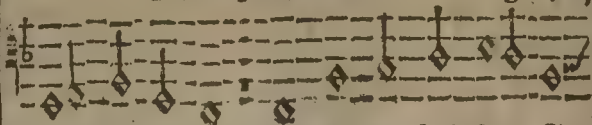
Dominus regnavit, irascentur populi.

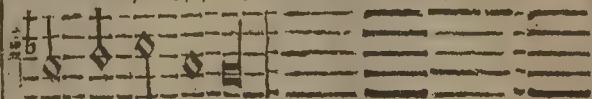
An nasz Krolue/ Co swych ratuie: Che

ruby włada/ Bo na nich siada. Niech sie poruszy
narod

Narod nayduższy : Przed nim niech się boi/ Dzię-

mią śpąży swoiey.

2 Krol nazacnieysz/ Krol namojnieysz/ Nie-
dzy wszytkimi Krolmi ziemskimi Siadł na Syo-
nie/ Wzłotey Koronie : Imię iego święte/
Niech jest w nas wzięte.

3 Oty wielmożny/ A krolu grożny/ Miluiac
sady/ Stánowił rzady W spráwiedliwośći/ Nie
lubiąc złości : Járny dowód tego/ W ludu
ciwym/ wszytkiego.

4 Takim go znáiac/ Przed nim kłakáiac/ Boga
swoiego/ Czcicie sáme go : Przed iego Thronem/
Moyszeż z Aaronem Ofiáry palili/ A tak mu stu-
żyli.

5 Tak yż inšymi/ Pánu wiernymi/ Sámuel
stawáł/ Aby oddawał/ Swoie jadości : Wier-
gdy w ciężkości Na Pána woláli/ Járz rą-
kunt bráli.

6 Z śkupá dziwnego/ Oblókowego/ Co w po-
wietrzu stał/ Bog z Oycy marwiáł Z tymi co iego
Storá świętego Pilnie przestrzegáli/ A Zakon
trzymáli.

PSALMY

7 Tys ie nasz Panie/ Tłá ich wołanie/ Zárzby
rátowné: Tys im folgował/ A w swej srogosci/
Karczác ich złości/ Ze nie pogineli/ Choć zapłáté
wzięli.

8 Przetoż samego Boga nášego/ Czcząc wy-
nażaycie: Przed nim kłakaycie/ Tłá gorze tego/
Pána swietego: Tłáści to Król/ náš Pan/
Ze wszech naświatłhy sam.

PSALM 100.

Iubilate Deo omnis terra.

Wz teraz narodowie ziemscy Daycie

chwata Pánu wszyscy/ Slawiac z radością Pá-

na swego/ Chciwie przed oblicznością iego.

2 Znaiac iż Pan iest Bogiem wáśzym/ Bo on
was stworzył słowem swym/ A nie poráda z nas
żadnego/ Ktorzysmy lud yowce iego.

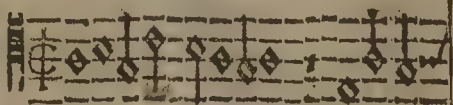
3 Przetoż własnemi drzewiami iego/ Wśedłhy

do przy-

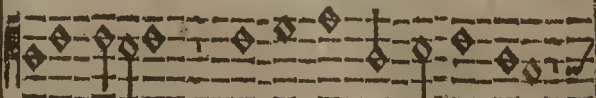
do przybytku iego/ Czynie dzieła Pánu swoiemu/
 I imieniu iego świętemu.

4 Baczac iáko to iest Pan dobry / Iáko tu
 wšsem miłosierny/ Pełniac záwždy gdy co obieca/
 Káżdemu co go z wiara wyzwa.

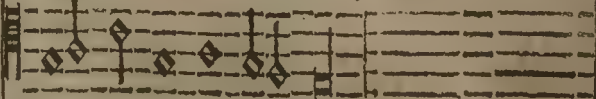
Tenie Psálm 100.

Kćci Pánu zátrzytnicie/ Ktorzy po

ziemi chodźcie: Służcie mu z wielką radością /

Podźcie przedeń z ochotnością.

2 On sam iest Bog/że żywiemy/ On to sprawił
 perwne nie my: Mysmy lud iego wybrány / Ná
 iego paśách schowány.

3 A przetoż to wważaiac/ Do Kościoła sie scha
 dzaiac / Służcież tám Pánu swoiemu/ Pánu ná
 was łáskáwemu.

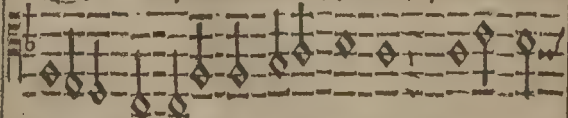
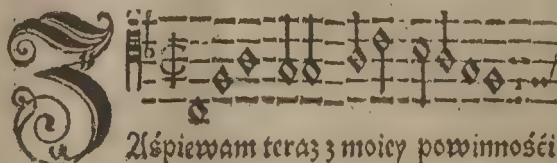
4 Chwale serdeczney wdzięczności/ Czynie iego
 wielebności/ Imie iego wynasłaycie/ Chwal
 cie/ cźćicie/ wyznawaycie.

PSALM

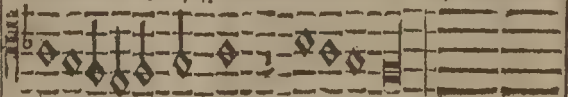
5 Pan to bowiem miłośnierny/ Pan w obietni-
cach swych wierny: Łaska iego iest stateczna/ A
prawda słow iego wieczna.

PSALM 101.

Misericordiam & iudicium canta.

O miłosierdziu y sprawiedliwości/ Spiewać te

bie bede Pánu memu/ Nie innemu.

2 Pilnować bede gościncá prawego/ Aż mi
nawiedziś z miłosierdzia twego/ Rządzić dom
swoy bede w niewinności/ A w ścisłości.

3 Bowiem złościwey rzeczy nie rad widze/ Lu-
dzi przewrotnych sprawami sie brzydze. Nie przy-
stawam (bo mam to ná pieczy) ku zley rzeczy.

4 Serce zdradliwe od dworu moiego/ Musi
odstąpić/ Nie znam sie do tego/ Co pilnuie wśle-
dźcy nieprawości/ Krom żalości.

Ja/

5 Ja żadna miara nie zfolguie temu/Co czei w-
wołacza pokatnie bliźniemu. Ja nie ścierpie czełk-
zuchwałego/ Ti hárdego.

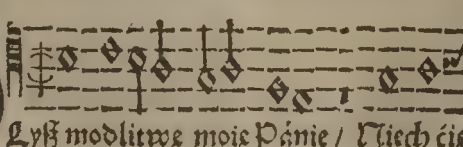
6 Bede rad widział pobożne ná ziemi / Ci przy-
mnie beda/ci slugami memi/ Ktorzy prawey dro-
gi sie trzymáia/ W prawdzie trwáia.

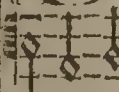
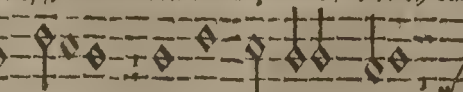
7 Obludny cizowiek/ y serca chytrego / Nie be-
dzie przyiet do domu moiego. Nie ostoi sie prze-
demna żadny/ Ktamecá zdrádný.

8 Z ziemi wytráce złošniká wšelkiego/ Bez o-
mieškania / y z miásta Pánškiego / Wytorzenia
wšytki nieprawošci/ Bledy/ złošci.

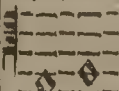
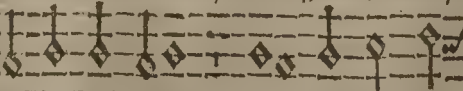
P S A L M 102.

Domine exaudi orationem meam.

  Dzys modlitwe moie Pánie / Niech cie

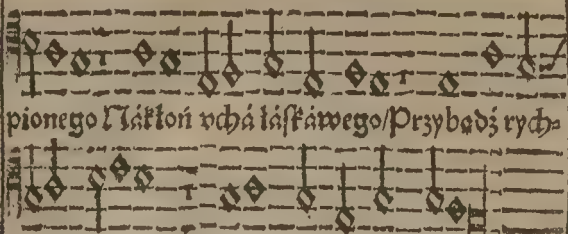
  doydzie me wotanie: Nie kryj w cieškošci moiey/

  Przedemna twarzý swoiey: Ráczey do mnie stra-

  pionca

Ja

PSALMY

pionego / Taktoń wchą łaskawego / Przybadź rych-

to na ratunek / Słysz y obacz moy strasunek.

2 Boć iako dym wleciały / Lata moje zućciały /
W cieśkiey mey doległości / Wygorzały me ko-
ści: Tak wriedło serce moje / Jako trawa w le-
tne znoie / Już y chleba iść nie moge / Czując na-
sie zewszad trwoge.

3 Z ustawicznego wzdychania / Żalofnego na-
rzekania / Stora ma pokuczona / Do kości przy-
suszona: Podobnym Pelikanowi / A nocnemu Pu-
haczowi / Który w smertney swoiey chwili / Na-
puszczy wiece rzewnie kwili.

4 Narzekam iako wrobl mały / Gdy go stare
odleciały / Ti ia odpocymienia Nie mając / ni wy-
tchnienia: Lecz same nieprzyiaciele / Co me karo-
pają zbyt śmieie / Wściekle przeciw mnie powsta-
iac / Na ma biedę przysięgając. ***

5 A ia sie karmie za stołem Swym / miasto chle-
ba / popiołem: Ne każdodziennie trunki Lzy zmie-
sżane z strasunki: A to z rozniewania twego /
Przeciw mnie zapalonego: Bo aczem był powyż-
siony / Ale sie sstat odrzucony.

6 Chodze by cień pochylony / Zafściem Stonać

wtopiony:

utopiony: Uchła zemna ma sława/ Jak poświęce
na trawą. Ale twoja bytność Panie/ Aż na wiek
wieków zostanie/ Pamiętką twej wielmożności/
W narodziech trwa na wieczności.

7 Ty powstawszy czasu swego Olituięś się
wiernego Syonu / co kochaniem Jest twoim y
mieszkańciem: Tęgoć teraz pożądany Czas jest/
przez cie obwołany: Różjże się tedy zmiłować/ A
swoich wiernych ratować.

8 Niechaj słuzebnicy twoi / Zażywa poćiechy
swoiej/ Z rumow Syon stawić iac/ Pustki w nim
osadzając: Aby się narody bały/ Imienia twoie-
go chwały: A Krolowie twej moźności/ Ałani-
li się z węższości.

9 Patrząc iako Pan buduje Syon/ Ktory swym
miąnuie/ Staro mu przywróciwszy/ A laskę na-
czyniwszy: Poyrzał na płac Ludu swego / Od-
wstyktich opuszczonego: A nie wygardił modli-
twami/ Ani lichymi sługami. ***

10 Co niech będzie zapisano / W potomny wiek
zachowano/ Zeby to wszyscy znali/ A pilnie wra-
żali/ Jedni drugim podawając/ A po sobie zosła-
wiając/ Na cześć Pana najwyższego/ A na wie-
czną chwałę iego.

11 Ktory poyrzał z wysokości/ Z thronu swej
światobliwości / Poyrzał Pan z nieba swego /
Na dol kráiu ziemskiego: Słykał więziow ná-
rzekanie / Widział ich na śmierć skazanie / A z
więzienia ie wybawił/ A na wolności postawił.

PSALMY

12 Aby imię wielmożnego/ Syon stawil / Páa
ná swego / A Jerolimscy By go chwaili
wszyscy: W ten czas kiedy przetożeni s ludem bę-
da zgromádzeni/ Ofiary Bogu sprawować/ Stu-
żby mu swe ofiarować.

13 Ależ w tej drodze moje siły Utrapieniem sie
námdlily / Gdy Pan straca moiego Żywota tu
biednego. Jednak wołam: Mnie ciotwieka/ Nie
bierz stad Pánie w pulwięka / Ty co záwždy od
wieczności/ Trwasz bez wszelkiej odmienności:

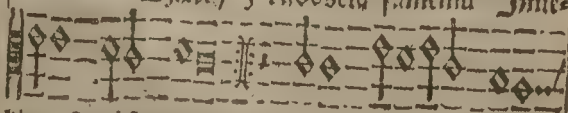
14 Tyś ziemię sam vgruntował / Niebo ręká
swá zbudował: Lecz to zginie/ w całosci Sam
ty trwasz ná wieczności. A przyjdzie zwiorzec
wszystemu/ Jáko odzieniu stáremu: Sames w
lata męskończoney/ Bierz swe do wieczney obrony.

PSALM 103.

Benedic anima mea Domino.

Żwal duśko ma Páná mego ze wszyta
Dziękuy z radością samemu Imię

Kiego serca swego; Re Uciechciey zápomniác iego
niu iego świetemu.

Dobro

Dobrodziejstwa wśhelátiego; Ktoryc iest miło-

siernym/ Wśhem niepráwosciám twym / A rad

zdrawia wśhytkie Ciemocy twe ciśzkies Dyrwoi

twoy wykupue/ Z zátrocenia wybáruie.

2 Ktory cie ták koronuie/ Miłosierdziem przy-
práwuie: Rep. Żadza twa dobrym nápełnia/
Młodość twa z Orla odnawia; Pan iest Sędzia/
spráwiedliwym/ Ktenu Pánem miłosciwym/
Wśhem ktorzy krzywde cierpia / Od złych gdy ie-
trapia. Ktory Mojseszowi/ y Izráelowi/ Drogi
swe wklázował/ A wola swa opowiedał.

3 Jest nam Pánem miłosciwym. Nád złościá
náśza ciérpliwym. Rep. Nie wiecznie sie będzie
gniewał/ Ani wiecznie odpowiedał. Nie czynić
nam podług złości/ Ani podług niepráwosci; Jak
niebo piękne stworzył/ Nád ziemia przetożył; Tá-
k sie hoynie złutował/ Miłosierdzie swe dał: Tym

ktorzy

PSALMT

ktorzy sie go boia/ A za grzechy pokutuią.

4 Ják iest daleki od siebie/ Wschod od zachodu na niebie. Rep. Takci dalekie uczynili; A wszystkie od nas oddalil/ Nasze złości/ nieprawości/ I samey ścizrey łaskowości. Ják Ociec rad miłuię Synow swych lutuię; Ták sie też Pan złutowal/ Miłość swa okazał/ Tym ktorzy sie go boia/ A o łaskę iego stoia.

5 Boć on sam zna nasze krewkość / A wszystkie nasze ničemności; Rep. Pámietaiac zawždy ná to / Śesmy prech á ścizre błoto. Cztowiekci iest iáko siano/ Ktore posiekuią ráno/ I trasa kwiecia polnego/ Wnet zginie dzień iego; Gdy wiatr mocny wderzy/ A wiat sie nie odzierzy/ Wiecy nie pozna swego/ Żaden kwiat mieysca pierwszego.

6 Alle miłosierdzie Páńskie/ Toć trwa od wieku na wieki / Rep. Nád tymi co sie go boia/ Ża grzechy pokuta czynia. A trwa sprawiedliwość iego/ Do pokolenia trzeciego / Nád synmi synow dobrych/ Ludzi wszystkich zbożnych/ Co przymierze trzymáia/ A przed soba máia; Przykazanie chowaia/ Ná nie zawždy pámietáia.

7 Pan na niebie wbudował/ Stolec mocny przygotował/ Rep. Ná którym będzie krolował/ Ná wśemi ludźmi pánował. Błogosławcie Pána wszyscy / Aniolowie iego święci / Mocni będąc w mocności/ A także w stałości/ Ku wypełnieniu wśego Rozkazania iego/ By go ludzie służali/ Skutkiem zawždy wypełniáli.

Dobro

8 Dobro
iego w
Pana f
skazani
Ktorzy
Nád tr
Chwała
9 Ch
stworz
ta tego
napier
(Chwa
Duchem
była pie

B
Nota

S

ma ch
odziała

3 Ty
Nád ni

4 Ch
gnione

8 Dobro rzec będzie Panu w szynkie / Wy mocarstwa
iego wielkie / Rep. Wszyscy słuzebnicy iego / Ják
Pána swego milego / Co wola iego czynicie / A roz
kazania pełnicie. Chwalcież wszyscy bezpiecznie /
A którzyście w królestwie / Królá tego wielkiego /
Nád królmi wyższego / A wy rycerstwo iego
Chwalcie Hetmána swiego.

9 Chwalcieś stworzyciela swego Wy w szynkie
stworzenia iego / Rep. W każdym mieyscu swiá
tá tego / W szego pánowania iego: A ty duśo ma
napierwey / Chwal Pána swego nabożniey.
(Chwała Panu nášemu Oycu niebieskiemu / Z
Duchem iego Synowi Nas zbáwicielowi / Ják
była pierwey / ninie / Wiecznie nigdy nie záginie.)

P S A L M 104.

Benedic anima mea Domino.

Notá iáko. Czego chceś po nas Pánie / zé.

Duśo śpieway Pánu pieśń: O nieo
gárniony / Niebá y ziemié sprawco /
wielceś uwielbiony.

2 Ciebie obeśłá w kóło cześ y świe
tna chwálá; Ciebie iáśnoś iáko płászcz ozdoby
odziátá.

3 Tyś niebo iáko namiot rozbił ręká swojá;
Nád nim wody zá twoim rozrządzeniem stoia.

4 Chmury twoy wóz / twoe konie wiátry nieści
gnione: Duchy / postáńcy; studzy / gromy zápalone.

PSALMT

- 5 Twym rozumem tak miernie ziemia vsadzzo-
na; de na wieci nie bedzie nigdy poruszona.
- 6 Na iey / iako powlota przepasci lezaty / A
gory niezmiernie wody zakrywaly.
- 7 Ale storos rzeki stowo / a niebo zagrzmielo /
Wody spadly / a morze na dot wcielalo.
- 8 Staly tu gorze posily / pola rosciagnione / C-
panowaly mieysca przez cie nznaczone.
- 9 Zamierzyles kres perony morzu / ze wieczny-
mi Czasy wzembrac nie moze / ani szkodzie ziemi.
- 10 Ty w skale wkazuiesz droge zdroiom nowym
Ktore posilek miosa rzekam kryształowym.
- 11 Tu sie wshelki zwierz chlodzi / ktory w polu
spie / Tu toś mieszkaniac lesny wpragniony piie.
- 12 Tamże ptacy mieszkaja / a w krzakach zielo-
nych / Nie przestaja powtarzac pieśni ulubionych
- 13 Ty z palacow twych swiatych oycze ulubio-
ny / Spuszczasz na niska ziemie dejdz nieprzeptas-
cony.
- 14 A ona nieprzebrancy laski twoiey syta /
Wszystkiego wszystkim starczy / stad trawa obfita
- 15 Bydlu tu pozzywieniu : stad ziola ogrodne /
A wshelki rodzaj zboza : stad wino lagodne.
- 16 Dobrey mysli naczynie : stad chleb ktory sni-
dnie Sile twierdzi : stad oley po ktorym twarz
gladnie.
- 17 Taj wilgotnosc y lasy zywi niezmiernie / A
Cedry na Libanie twa reka szcepione.
- 18 Tam wroble gniazda miosa ; Jodla Boicia-

nowi/ Sarnem gorą mieszkanie/ skata krolitowi.

19 Tyś na znat czasow sprawil bledna twarz
Niesieczna / Ty niepowściągniętego Słońca
lampa wdzieczna

20 Prowadziś do zachodu / w tym nocne cmy
wstaia / W ten czas leśne bestye wszystkie sie ru-
haia.

21 Zwieta rycza po armu zadaiac od ciebie :
Storo zaś iasna zorza zaś witnie na niebie

22 Zwierz do iasniń wchodzi / ludzie następuia /
Na roboty / gdzie także do mroku praciua.

23 Zacne są twoie sprawy y wielkiey mądrości
Pełna iest wszelka ziemia twoy szczodroblivosti :

24 Pełne Panie y wody : kto wyliczyć może
Wszystkie rybie rodzaie / ktore żywi morze ?

25 Tam zaglem rozpuszczonym okrety biegaią /
Tam swe igrzyska srodzy Wielorybi maia.

26 Wszystko to co iest w morzu / wszystko co na
ziemi / A co siecze powietrze piory pierzchliwe-
mi :

27 Czy ku tobie wznosi / ktory siedziś w nie-
bie / Rozjetawa zwytkiey żywności od ciebie :

28 Kiedy raka otworzyłś wszyscy nasyceni / A
kiedy twarz odwróciś / wszyscy zasmuceni.

29 Jesli im ducha weźmiesz / w proch sie wnet
obroca ; Jesli im ducha natchniesz / na świat sie
zaś wroca.

30 Wieczna iest Pańska chwala / a on z tak ma-
dre / Nie przestanie sie kochać nigdy czyni swe.

Pan

PSALMY

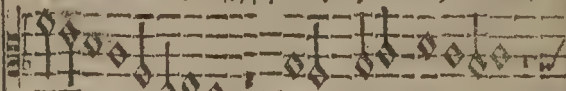
31 Pan/ktory kiedy poyrzysz/ziemią drż: Pan/
ktory Kiedy ręką gor dotknie/dymem poyda gory
32 Dokad mi tedy mego żywota dostanie/Głos
moy Panie y lutnią spiewać nie przestanie.
33 Tylko tobie niech wodzięczne będą pieśni mo
ie: Bom ia wszystko polożył w nich wesele swoje.
34 Boday wszyscy złośliwi zagubieni byli/Tak
zeby sie na wieki już nie poprawili.
35 A ty o duszo moia day cześć Pánu swemus
Daycie wszyscy narody winną chwałę iemu.

PSALM 105.

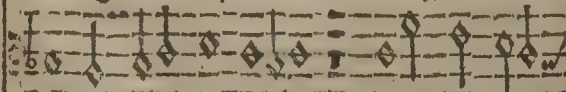
Confitemini Domino & inuocate.

Vz wszyscy ludzje Pána chwalcie/ A

Imie iego obwołaycie: Głoscie między narodami

Chwałę iego y z sprawami: Pieśni mu ku cęci

spiewaycie/ O nim z sobą rozmawiajcie.

Waża:

2 Władac chwata są jego sprawy/ Imię jego dodać sławy: W nim prawdziwa radość macie/ A którzy go z serca szukacie: Przetoż siły twarz jego Szukajcie czasu wszelkiego.

3 Luda jego sobie wspomnicie/ A sądy na bazieniu mierzcie/ O potomstwo Abrahánowe/ O wy dzieci Jakobowe/ Wierni Pańscy służebnicy/ A jego wybrani wszyscy.

4 Należci to Pan/ jego wyroki Wiaza wszystek świat iak żyroki: Wieczna pamięć jest u niego/ Przymierza nam stwierdzonego: Trzyma słowo przyrzeczone/ Wszem narodom uczynione.

5 Co obiecał Abrahánowi/ Co przysiągł Izáácowi/ O czym rozmawiał z Jakubem/ A co mu był przyrzekł ślubem: W tym się pokazał stateczny/ Nie odmienny na czas wieczny.

6 Rzekł/ Je się to koniecznie stanie/ Dam wam w dziedziczne używanie Wszystką Kanáneyską ziemię/ Osiedzie ią wasze plemię: Choć tam w małym poczęcie byli/ A iako goście w niej żyli.

7 Sám y tam się przeprowadzając/ Pewnego mieśkánia nie mając: Jednak ich Pan zawsze bronił/ A Tyrány dla nich gromił: Wybránym (rzekł) pokój dajcie/ Prorokom mych nie trąćcie.

8 Potym gdy głód na one kraje Przepuścił/ Przez niewrodzaje/ Posłał iednego przed niemi/ W niewola Egipskiej ziemi/ Jozephá męża zasnętego/ Od bráciey zaprzędanego.

PSALM T

9 Tam iego nogi okowano/ A w ciężkim więzieniu chorowano/ Alże do czasu onego/ Od Boga naznaczonego: Gdy go Pan słowem doświadczył/ Stąteczność iego wybaczył.

10 Zą tymże go Król puścić kazał/ A wielką mu łaskę potażał/ Uczynił go Panem swego Dworu y Cárstwa wśytkiego: Tak aby ná iego zdanie/ Kieżetá bráły karanie.

11 Kády wśytkie nic nie czynił/ W czymby się go nie dolożyły: Ná ten czas w Egipska ziemia Węśło Izraelskie plemię: A mięstał w oney krásinie/ Jákob w Chánowey dziedzinie.

12 Tąmże się bázro rozrodzili/ Że też sąsiádom strážni byli: Tychci fercá Pan odmienił/ Niechcime ku swym uczynił/ Tak że o tym społ rádzili/ Jákoby ie wytráčili. ***

13 Alżá cząsem swoje postáńce / Postat Pan między te poháńce/ Móyseszá y z Ááronem/ Slużga sobie ulubionem: Ci cudá wielkie czynili/ Áray on strážu nákarmili.

14 Co iedno rzekł Pan wnet się ostáło / A nic mu się nie sprzeciwiało: Postat im strážne ciemności/ Odiawşy wódyeczne éwiátłóści: Wódy się w krwó z odmieniły / Ryby wśytkie wyzdyháły:

15 Z ziemię się táń záby rodził/ Po gmáchach Królewstich chodził: W iec ná Pánstie przykázanie / Gwałt gádziny przypádl ná nie/ Przykre wśy stády latały/ Wśytek on kray okrywáły.

Uiašto

16 Niasło dżoż spadł grad kamienisty / Z o-
nym gradem wichler ognisty : W cymy winnice
spustoszały / Sady wszystkie opadały : Chrzaszcy
żarancza przypadła / Ostatek zboża wyiadła.

17 Nakoniec plod pierworodzony Wszet o ie-
bne noc wyglądzony : Dopiero ubogacyony Gres-
brem / Złotem / lud pużcżony : A Egipt rad że po-
zbyli Tych co sie dla nich trapili. ***

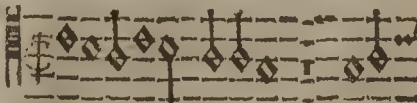
18 W dzień ie Pan obłotkiem okrywał / W nocy
żas Ogien przy nich miewał : Prastwa im dat
gdy prosili / Chlebem sie z nieba karmili : Im
woli wody sie z stały Po pużczy iak rzeki laly.

19 Borem słow swych Pan nie przebaczył /
Co Abramowi słubić raczył : Ciestkicy ie niewo-
li zbawil / Pieśni wesolych nabawil : Kracie im
dat w używanie / A tore trzymali Poganie.

20 Dat prace Pogánow używać / Tąd to dzie-
dzicznym prawem trzymać : Aby wstawy chowa-
li / A praw Pańskich przestrzegali : Oddawiaac
chwale swemu / Dobrodziejowi wiecznemu.

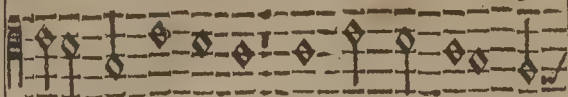
P S A L M 106.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Jelbićie Pána dobrego / W mto-

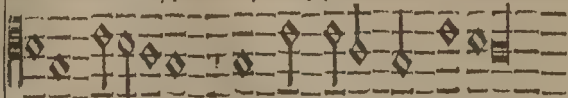
PSALMY

sierdżiu swy wiecznego: Bo ktoż moc iego wśch

mocności Wyprawi słowy śtatecznie: A chwata

iego wielbności Kto wypowie dostatecznie.

2 Szczęśliwi/ co pobożności Przestrzegają w
nierwinności: Pomni Panie na mie w swej da
wney Chęci/ktoraś pokazywał Ludowi swemu/
kiedys w sławney Swej pomocy ich ratował.

3 Wybaw mie/że między twymi Od wieczno
ści wybranymi/Twoich Panie dobr zażywając/
Wiecznie sie bade radował/ W dziedzictwie twy
z nimi mieszkając/ I chwatami tobie dziękował.

4 Zgrzeszyli naszy Oycowie/ A my z nimi ich sy
nowie: Sprośniesmy wszyscy wystapili/ Płodząc
wśhelkie nieprawości. Bo chociaż Oycowie pa
trzyli Na sprawy twej wśchmocności/

5 Wśakoż ich nie uważali / A owsem zapo
mierzali: Bo wnet v morza czerwonego / Szem
rzac on Lud cia frąsował: Aleś ie dla imienia
swego/ A woli sławie swej zachował.

Bo iak

6 Bo iak suk twoy wstyskato Morze / wnet sie suchym sstalo: Poyśrzedkiem przepasći strąśliwych Przez cie byli prowadzeni / A od nieprzyjaciół zlosliwych Moźnie z reku wybawieni.

7 Tak nieprzyjacielskiej zlosći Odiawszy swe / y w ściśłości / Żalales te / co Lud gonili / Żaden z nich nie zostal żywy : Tam słowu twemu wwierzyli / Wyznawaiac żeś prawdziwy. ***

8 Alec po niedługiey chwili / Spraw tych twoich zabaczyli / Opieta twoia pogardzaiac / Łakoci ciatu żadali / A mocy twoiey przymawiaiac / Bez wstydu cie doświadczali.

9 Dal im pokarm za żadością / Lecz im stanał w gardle łoscia. Żnowu porużeni zazdrością / Wstali przeciw Moysesowi / A zemrali zwieltą hardością / Naprzeciwko Aronowi.

10 Tam Abiron y Dabhanem / Zostali sie w piekle samem : A te wszystkie co przy nich stali / Srogi ogień spalił z niebą. Oniż przed tym cieba wlałi / Alec przed nim w Orebą.

11 Tak zmienili Boga sława / Do wolu co iada trawa / Boga swoiego przyrownawszy / Tak y zbawiciela swego / Mocy nie raz iego doznawszy / Zapomnieli łaskawego. ***

12 Cudow Pańskich zapomnieli / Co ie w Egipcie widzieli / Nad morzem y w Chánowey włości / Skad ie raczył wyprowadzić : Przeco w swojej zapalczywości / Rzekt ie był wszystki wyglądzić

13 A pewnieby to był sprawił / By sie był za nie

P S A L M Y

nie stawił / I Mojżesz sługa jego wybrany / Który
się modlił za nimi / A Páná co był rozgniewany /
Diał modlitwami swemi.

14 Lecz się y tak nie zlepzyli / Ziemia święta po
gardzili / Słowa Pánstkiego nie słuchaiac / W po
dzyżzenie sobie bráli / A posłuchac się go zbrania
iac / W namięciech swoich śemrali.

15 Stad Pan ná ich wytrácenie / Wzniósł ręke
w poprzyśiężenie / Że ie ná puszczy wytrácić chciał
A między grube Pogany / Że potomstwo ich roz
prosyć miał / Bedac ciężko rozgniewany. ***

16 A niż się tu poprawili / Z Bálphegorem się
zbrócili / Jedli brzydkie ofiary jego : Czym znówu
Páná zdrażnili / A plagi od rozgniewanego Gro
gie ná się obrócili.

17 A Phineás rozgorlony / Mieczeniósł się
krzywdy oney : Tam dopiero plaga wstátá. Za
cym jego gorliwości / Ná wielki policzona chw
ta / Ku jego sprawiedliwości.

18 Znowu gdy w Merybie byli / Páná do gnie
wu wzbudzili / Mojżesza Zetmána świętego W
nieláste Pánstka wprawiwszy : Który obraził
Boga swego / Nieopátznie przemawiwszy.

19 Wiec mi Pogan wytráćili / Jáko roztázanie
wzięli : A owšem się z nimi miešaiac / Ich się zło
ściám przyuczyli / A bálwochwálstwa pomagá
iac / Gniew Pánstki ná się wzburyli.

20 Nawet się tego wazyli / Że ná ofiary palili
Diabłom dzieci płodu swego / Arew niewinna

wylec

wylewáli/ Dla bátwánów Kánáney skiego/ Ma-
roduie mordowáli.

21 Ták sie oná ziemiá święta/ Mordy ich ssta-
tá przekleta/ Kiedy sie wśhelka brzydliwością/
Bez boiaźni plugawili/ Służac bátwánom/ Śczy-
ra złością/ S n. mi y cudzolożyli.

22 Przetoż sie Pan zapaliwşy/ Lud swoy sobie
obrzydziwşy/ Wydat wśhytkie w rece Poganom/
Ták że sie klániac musiłi Srogim y nieznaionym
Pánom/ Ktorzy ie cieşko trapili. ***

23 Okrutnie ie wśstáli/ Jáko chcieli náchyláli:
A choiaż ich Pan porátował/ Oni znou ná-
kiel wzięli/ Zapomniawşy że ie zachował/ Gie-
biey w złościách swych toneli.

24 A Pan przecie w swey litości/ Pátrząiac ná
ich cieşkości/ Wysłuchawał ie w ich wolaniu:
A iż ná przymierze baczył/ W wielkim swoim w-
litowaniu/ Żátowác ich záwždy raczył:

25 A dat/ że ich żátowali Ci co w wieziemiu
trzymáli. O raczyş y nas wspomoc Pánie/ Że
iármá Pogan zbedziemy/ Żá czym my twoiego
wyznámie Imienia czynić bedziemy.

26 Niechay ie Pan w Izráelu Od nas y od in-
şych wielu Bedzie chwalon w swey dośtoyności/
A teraz/ y potem záwždy: Ná co z serdeczney swey
wdzięczności/ Rzekni gloscm/ Amen/ Káždy.

PSALMY

PSAŁTERZA
DAWIDOWEGO
CZĘŚĆ PIĄTA.

PSALM 107.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Czwale Pánu dawaycie Śá iego do-
broci/ Ktorych wieczność/ przyznaycie/ Żadna
nie okroci. A ci wśe litości Páńskie niech wyzna-
wáia/ Co przezeń z cięskości Śwych wybáwienie
máia.
2 Ci które on w swey/ mocy Ode słońcá wschodu/
Od południá/ z północy/ Zebrat/ od záchodu. Ci

co ná

co na puſtyniach Błądzac mieyſca ſzuki/ Lec-
go w onych ziemiach/ Sobie nie nąydowali.

3 To głodu/ to cieſkiego Prągnięcia doznali/
A z fruſunku wielkiego Prawie oſtawiali: A
oney ſwey cieſkości/ Zaráz iá zámowali. Od Pa-
ná z miłości Wybawienie ſwe bráli.

4 Drogami ie proſtymi Onze ſam prowadził/
A w roſtoſſney ie ziemi Onze ſam poſadził. Ci nie-
chay dziekuia Pánu z iego liſości/Ci niech wſhem
zwiáſtuia Cudá iego moſności.

5 Przeto że on prągnących Duſze chłodzić raczy
Tenże w głodzie łáknących Nigdy nie przebaczy.
A ci co w ciemnoſciách Ná śmierć ſroga ſiedzie-
li/Otrzyć w teſtnoſciách/Cieſzyć ſię czym nie mieli.

6 Bówiem odmienić ſmieli Słowa Boga ſwe-
go/ A wſtucháć niechcieli Rády naywyſſzego: A
przetoż ich hárdę Sercá wniſáć raczył/ A zás ká-
rki twárde Schyláć potrzeba baczył.

7 Jednak w ſwoiey cieſkości/ Skoro zámowa-
li/ Z wielkiey Páńſkiey liſości Wybawienie brá-
li: Bo ie on z ciemnoſci Potężnie ſam wybáwiał/
Sokoro ná wolnoſci Wybáwivſzy ie ſtáwiał.

8 Ci niech Pánu dziekuia Za iego liſości/Ci nie-
chay wſhem zwiáſtuia Páńſkie wſſechnoſności:
Bo on wrotá truſſy Zelázne w twárdey bramie/
Prog z miedzinaduſſſy Snédniuchno on wyła-
mie.

9 Kowi teſz ſáleni/ Co dla niepráwoſci By-
wáia utrapieni/ A dla ſwoich złoſci/ Co myſlic

P S A L M Y

w chorobie Ta potrawy nie moga / A co prawnie
w grobie Staneli iedna noga :

10 A ci w swoiey ciezkosci Skoro zawolali / Z
wielkiej Panskiej litości Wybawienie brali :
Sam ie Pan uzdrawia Słowem swej wszech-
mocności Sam moźnie wybawia Z dotu niebez-
spieczności.

11 Ci niech Pánu dziekują Za iego litości / Ci nie-
chay wśhem zwiastują Pánskie wszechmocności /
Dzięki ofiarując / Jego świętey miłości : Wśha-
dzie wyspiewując / Sprawy iego moźności.***

12 Także ci co pod nieby Przez morze żeglują / A
ktorzy swe potrzeby Pławem odprawia / Ci po-
wiedzieć moga / O Pánski y wielmoźności / Wi-
dzac nie raz z trwoga Cuda ná głębokości.

13 Na twoie słowo / Boże / Wstała popedliwie
Wiatry á oto morze Tánucie gniewoliwe / Okret
pod obłoki Wąły raz wyrzucaia / Raz ie w grunt
głęboki / Jak do piekła spuszczaia.

14 Żeglarze błędna w mace / Serce żiał strách
srogi / Zapamiętały race Co czynić od trwogi :
Jakby sie popili / Wśhscy sie zataczaia / Rozumu
pozbyli / Siebie nie pamiętaia.

15 A ci w swoiey ciezkosci Skoro zawolali / Z
wielkiej Panskiej litości Rátunek swoy brali :
Stanał wiatr y wáły / A żeglarze ożyli / A do
portu cały Okret swoy przypławili.

16 Ci niech Pánu dziekują Za iego litości / Ci
niechay wśhem zwiastują Pánskie wszechmoc-
ności.

ności. Niech go wystawiaia/ Gdzie nawietrzy
Zbor będzie: Niech go wychwalaia/ Gdzie ra-
dą stárcow siedzie.

17 On rzeki y nawietrze Jáko chce hámuie/ On
strumienie nápretze Jáko chce tierwie; On y
grunty płodne/ Prze ludzkie niepráwosci. W po-
lá nie wrodne Obraca w swey srogości.

18 Gdy zaś chce/ sucha ziemie W piękna rzeka
mieni/ A wygorzale plemie Rozwila z strumie-
ni. Tánje lud zgłodzony Kupańi Pan prowá-
dzi/ A ten opátrzony Chlebem lud / w miásto sie
sádzi.

19 Tán polá osiewaia/ Winnice kopáia/ A
pożytki zbieráia/ Znoność wielka máia: Láska
Pánsta w wielki Naród sie rozrodzili/ Z teyz do-
bytek wóhelki Predziuchno rozmnożyli.

20 Tyś im wmiął tási swey/ Aż ich bázno má-
ło Od zápalczywości twey Ledwo co zostáło:
To iedni nedzámi Sf. áli sie poráženi / A drudzy
trostámi Od ciebie okroceni.

21 Tlá Pány przysła wzgárdá/ Ze sie kryć mu-
sieli/ Choć w nich była myśl hárdá/ Z lása wyisc
nie śmieli: Ale wbogiego W przypadku Pan zá-
łóżył z miłosierdzia swego/ W naród wielki roz-
mnożył.

22 Tlá co pátrzac cnotliwy W sercu sie ráduie/
Ale cztowiek złośliwy / Zánbe stad rezuie Kto
ma co mądrości/ Ten co wważać będzie/ Wync-
szac litości Pána swiego wszędzie.

PSALMT

PSALM 108.

Paratum cor meum.

Nota iako Psalm 60. Boże ktoryś nas odrzucił.

Gotowem z serca prawego / Chwalić
cie Boże samego : Gotowemci na
część Panie / Spiewać wesole spie-
wanie : Ockniże się Arso moia / A po-
wstań z swego pokoia : Zaczni na część Pánstka
swe grania / Sáraż od pierwszego switania.

2 Chwalić cie beda moy Panie / Aedy nawieta-
šy Zbor stanie : Chwalić beda rymy swymi / Nie
dzy narody wszytkimi. Dobroć twa w niebo prze-
stala / Prawda z obłoki zrownata : Wznies chwa-
le swa nád niaba Boże / Tylkoć moc twa nam po-
moc moze.

3 Nowi Pan z Syona swego / Czym wciešyli
mnie smutnego : Ná moy dział przydzie Sychia-
ná / Takze Sukotska kraína : Galaad iest wlas-
ność moia / A Manassešowa zbroia : A Ephra-
im moc moiey głowy / A Judas prawodawca
zdrowy.

4 Moab zaś w przeciwnym rzedzie / Vmiotac
w gniachu mym bedzie : Idumeczyk mie zaś
z juwać Bedzie / y w bory obuwac : Lecz y filis-
tyńczykowie A inszy cudzoziemcowie : Wšyscy mi
iuz beda sluzyli / Co mi nieprzyiacielmi byli.

5 Kto mie w miasto niedobYTE / Kto w kraie
Edon obšte / Zaprowadzi sluge twego : Tikt /
oprocž

oprocž
my / A
tak od
wajeni.
6 Ju
dawne
cze / Bo
bie vsa
zdepceš
przyaci

Deu
Nate

D

zofrzyly
2 Wo
przyczyn
za serdec
nimi Ja
3 Lecz
śmia odd
Tiech bo
niech prz

oprocź ciebie samego. Ktorego gniew na sie zna-
my/ A wodzem woysk swych nie mamy? Za czym
tak od ciebie wzgardzeni/ Lekcesmy v wsszech po-
ważeni.

6 Już nam też pomóż z trudności/ A wróc nam
dawne wolności: Proźnać nadzieiá w ciłowia-
cze/ Bo gódje gwałt/ ráda vciecze/ Lecź kto w to-
bie wśa Boże/ Ten sie mężnie potkác moze: Bo ty
zdepcesz przed námi śmieie Wśytkie náše nie-
przyiaciele.

P S A L M 109.

Deus laudem meam ne tacueris.

Ná te Noze iáko Psálm 1. Błogostáwiony on-
máź káždy/ 1c.

Oże ktoryś iest chwala moia/ Ożwi sie
do mnie z lástka swoia: Boć wśtá ludzi
niecnotliwych / Nápełnione bedac
klamstwem żywych/ Przeciwo sie mnie
zostrzyły/ Aby mie w czym wtowily.

2 W ohyde mie wśsem podawáia/ Choć ná mie
przyczyny nie máia/ A to zá moje życzliwosci/ A
zá serdeczne wprzeymości: Bom sie ia modlił zá
nimi Jak zá przyiaciolmi swymi.

3 Lecź mi z tym dobre odplacáia/ A miłosc wa-
śnia oddawáia: Niechje im też Tyran pánuie/
Niech bokow ich nie odstepuie: Nieprzyiaciel
niech przykrości Oddawa im zá ich zlości.

Niechay

PSALMY

4 Niechay przed sadem obwiniony Zawszy zostawa naganiiony. Niech mu własne iego obro-
ny Szkodza v prawa z kájdęj strony Niech iego
świat nie iest dlugi / Po nim wrząd weś kto drugi

5 Dzieci niech w sieroctwie zostána / A z máta
swa Wdowa ztrofána: Niechay ná świecie tu-
lakami / Niechay beda y zebrakami / Gdzie sie przy-
tulic nie máiac / Aesá chleba wpraszaiac.

6 Niech lichwiarz szarpa iego státet / Niech mu
okcy wydrze ostáiet: Niech go nikt z ludzi nie za-
luc / Niech nędze iego nie lituie: Niech nád sie-
rotami iego Nie ma baczenia żadnego.

7 Niech z nim zgina y iego dzieci / Niech o nich
pamięć precz wleci: Niech Pan grzech Dycá iego
pomni / Niechay y mátecyne złość wspomni:
Niech przed Pánem zawszy stoia / Z nieśczejna
pamięcia swoia.

8 Przeto że zapomniat litości Nád biednym ra-
zywac w ciestkości: Owszem prześladowat nadz-
nego / Trapiac iuz przed tym strapionego: A iz
przeklectwo miluie / Niechże go nie odstepuie.

9 Błogostawienstwo go mierziáto / Bodayże
go wiec nie miáto: Kochat sie iáto w płaszczu
iákim / W złości y w przeklectwie wśhelákim / Dla
tegoż iáto tuł w łości / Wpáto sie w iego wna-
trznosci.

10 Niechże go iuz ten płaszcz okrywa / Niechże
tego pásá wrywa: Tec zapláte v Pána máia / Co
mi przytkości wyrzadzaiá. Lecz ty o Pánie Boże

moj /

moj / Pr
11 Pr
twi z nie
dzony /
pcwnego
12 Ro
ścia ná
gáia /
ścho zt
13 Za
dye me
głowa z
Panie /
14 T
prypisá
Owszem
twá nie
15 Ni
swa sta
dzie /
moi prz
16 A
wśytki
wzdy S
muigac v

Dixi

moy/ Przy mnie łaskawie zawsze stoy.

11 Prze imię swe y swych łitości/ Bron mia/ wy
rwi z niebezpieczności: Bomci ia chudzi na zna-
dzony/ Na sercu swym ciężko zraniony/ Nieysca
perwonego nie mając/ Rownie iak cień uciekać.

12 Rownie iako skarancza lecie/ Tak mie pla-
skaia na tym świecie: Sily mie wszystkie odbie-
gają/ Iż pożywku z potraw nie mają: A ciało wy-
schło z tłustości/ A pozbyło swey czerstwości.

13 Zaden sie mnie nie wlituie/ Dwohem sie z ne-
dze mey raduie: A iesli mie kiedy widają/ Tedy
głowa za mna kiwają: Rátuy mie ty sam moy
Panie/ Przez swe dżitwne zlitowanie.

14 Tak aby to wszyscy poznali/ A twey rece to
przypisali/ Żeś mie ty moy Pan nie przebaczył/
Dwohem niebezpieczeństwu odiać raczył: Ich mie kła-
twą nie wśusz/ Ty błogostaw moiey duszy.

15 Niech sie iako racza buntuią/ Tyko hańbe
swą stad uczuia: One wstyd w oczy ich kłoc be-
dziej/ A sluga twoy cięży sie wśedzie. Niech sie
moi przeciwnicy/ Wstydem okrywają wszyscy:

16 A moy iesyk wystawiać będzie Pana przede
wszystkimi wśedzie/ Jako tego/ co z niedzym za-
wždy Stawać raczy w potrzebie każdy/ Odey-
mując wbojiego z rąk Tyrana srogiego.

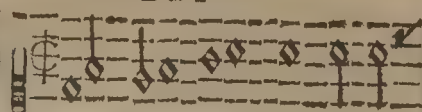
P S A L M 110.

Dixit Dominus Domino meo.

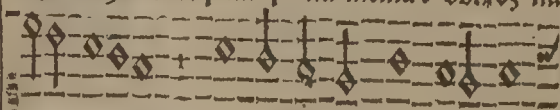
Rzekł

PSALMT

M

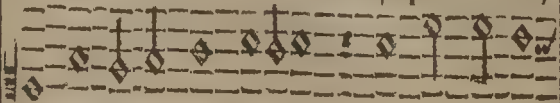
Żeł Pan Pánu memu : vsiądź ná

moiey práwicy / Aż podnożkiem nogom twoim/

Przeciwniki twe wrzuce : Bo sceptrum mocy

twey/wypuści Pan z Syonu/Wpośrzed twoich

nieprzyjaciół/Xu ich opánowaniu.

2 Posłuszny lud będzie/ tobie onego czasu twoy
Świetny w pobożności świętey ; Gdy będziesz
3 bierał huf swoy : A rozrodzenie twe z młodu
żywota będzie/ Rownie iáko ranna rosa/ Wszyt-
ke ziemie osiedzie.

3 Nie zmiennie Pan przysiągl/nie będzie iemu

żał

śal tego: Jżes ty ieśt sam na wieki / Ośiarowni-
kiem tego / Na kżtalt podobieństwa / onego co
przed tym był / Melchisedechą Kąplaną / co w
sprawiedliwości był.

3 Onże Pan co stoi / po prąwicy mocy two-
zey / Potrze wżyskie Krole w on dzień popedli-
wości swozey. Będzie sad z narody / Miejsca trus-
py nąpełni / Głowe / co sie wynosita nād ziemią
środze słumi: Rep. Pić będzie z strumienia w
drodze / A śtad głowe wywyższy.

Tenże Psálm 110.

W Oczęwży Pan swą chwałą Páná

mego: Kżekł do niego: Siadź po mey prąwicy / Aż

położe nieprzyiaciela twego / I tog twych podnoży

kiem w twej stolicy.

PSALMY

2 Z Syoná na świat wszytek rozciągnie Pan
Moc Pánowania moźnych rącion twych/ Aie-
dy do ciebie w te słowa rzeczy sam: Pánuy w po-
szrodku nieprzyjaciół swych.

3 W dzień Tryumfu twego przy tobie Pánie/
Z ofiárámi cnot y poboźności / Lud twoy chet ja-
wie w Kościele twym stánie / Płod twoy y rosa
twoiey młodości.

4 Przysiągl Pan / tego nie zginiwšy sobie/
Tys wedle Melchisedechowego Porządku Aa-
plan wieczny/ Pan przy tobie Lamiac Arole mo-
cą gniemu swego.

5 Sad rozciągnie / trupow náściele wszędzie/
Od iego reku Kież poleje/ Z koleie wode w dro-
dze pić będzie/ A przetoż niebá głowa dosięże.

PSALM III.

Confitebor tibi Domine in toto.

Ná te Note, iáko Psálm 24. Araz ziemie
y ze wszytkimi / ié.

Bedeia Páná swieiego Wychwałat
z serca całego/ W zgromáczeniu lu-
dzi cnotliwych: Bo sprawy iego
wielebne/ Uczynki wszytki chwale-
bne/ y wšech ludzi Pánu szczęliwych

2 Peten Pan w sprawách zacności/ A w swo-
iey spráwiedliwości Trwa wiekuiſty y niezmiér-
ny. W cudách swoich stynąć będzie/ Jáko świat

Heroti

Heroki w żędzie/ Ten Pan dobry y miłosierny.

3 Dawał pokarm ludu swemu/ A siebie sie bicialemu/ Tę swoe Przymierze pamiatając: Noc swa Ludowi obiaćwał/ A co kiedy przez nie sprawił/ Włości Poganow mu dawając.

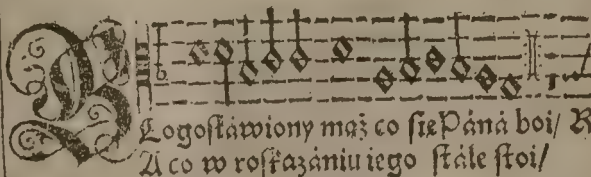
4 Sprawy rat iego prawdziwe/ Sady wszystkie sprawiedliwe/ Przykazania bez odmienności/ Wszystkie aż na wieki trwają/ Bo perony fundament mają/ Prawdy słow Pańskich y szczęści.

5 Gdy ludz niewoley wybawił/ Przymierze z nim wieczne sprawił/ A toreboby łamać nie śmiali: Ale żeby świętobliwe Imię iego/ y straszliwe/ Tę wieki między sobą mieli.

6 Toć przykoi na mądrego/ Bać się Pana Boga swego/ Boc to iest rozum bać się Boga: Toć do wszystkich szczęśliwości/ To y do wieczney sławności/ Każdemu naprowadza drogą.

P S A L M 112.

Beatus vir, qui timet Dominum.

PSALM

1 Nożny tu na ziemi będzie narod iego/ Rep.

Bo Pan błogosławi potomstwu wiernego.

2 W domu iego zawsze bogactwa/pocztliwość
Rep. Na wieki trwać będzie iego sprawiedli-
wość/ Wstąpi światłość wiernych y w srogi-
ciemności/ Rep. Ktora sprawiedliwy Pan im
dał miłości.

3 Wdzięcznyż to masz co się nad drugim zmił-
ie/ Rep. A ktory niedziatkem dobrą swę szafuje/
Ten gdy przyjdzie przed sąd z obmowa swa wyka-
że/ Rep. A na wieki wieczne poruszon nie będzie.

4 Ten w pamiętce wieczney będzie sprawiedli-
wy/ Rep. A od złych postuchow nie będzie trwo-
żliwy: A choćby przypało nań co nie trefnego/
Re. Przecie go Pan wymie snadnie ze wszystkiego.

5 Gotowe jest serce iego w Panu wśać/ Rep.
Ani też żaden strach nań nie może przypaść: Prze-
to iż ma iego w sobie utwierdzenie/ Rep. Wiaz-
y sprzeciwicy przyszli mu wzgardzenie.

6 Rozdawa ubogim wszystko z swej hojności/
Rep. Jakże niema wiecznie trwać w sprawiedli-
wości: Jak zarodek iego wywyższy się w chwale.
Rep. Gdyż tak przy Panu swym zawsze wy-
trwał stale.

7 A grzeszny widząc to w srogi się gniew w-
ruszy/ Rep. Zgrzytając zębami frásuje się w dus-
zy/

37/ A jednak taka chuć tych grzeszników zginie/
 Rep. Bo ich wieczna pomsta na wieki nie minie.

Tenże Psálm 112.

Szczęśliwy to jest człowiek każdy / Który

sie Pana boi zawsze / Który iego rozkazanie / Na

za osobliwe kochanie / Takiego potomstwo na zie-

mi / Liczyć beda między możnemi.

2 Plemię z dobrych ludzi sptodzone / Trwa na
 wieki błogosławione / Dom iego pełen majątno-
 ści / Trwa wiecznie w swej sprawiedliwości :
 Niechaj ciemność iaka chce wstanie / Cnotliwym
 światła zawsze sstanie.

3 Dla tego że sa miłośiemi / A w tym co komu
 rzeka wierni : Dobry każdy z chęcią rad dawa
 Potrzebnemu / y pożyczawa : A sprawy swoje tak
 miarkuie / Ze w nich powinność odprawuie.

PSALMY

4 Wiec też niebezpieściem z żadney strony Na
wieki nie bądźcie wzruszony / Bo cztowięć spras
wiedliwego Pamiatka trwa czasu wiecznego :
Ani go zły izzyt zadržoy / Bo bezpieczn w nas
dziei Bożej.

5 Na to że zgina (każe śmieć) Wszyscy iego
nieprzyiaciele : Siciac bezodrze ubogim daru /
Przeioz też na wieki zostawa Etawa iego spras
wiedliwości/Rog wyniesiony iego zacności.

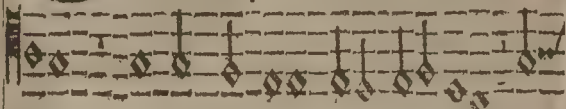
6 Na co gdy zli ludzie patus na / Dziero że sie
gniewem nie pukala: Ogrzytała zębami z zardzo
ści/ A od teyże schyna w nich y kości. Alce zamysł
wszystkich zlych ludzi/ Opadę ich nad nimi budzi.

PSALM 113.

Laudate pueri Dominum.

Zwalcie prawodziwi chwalcę Pana

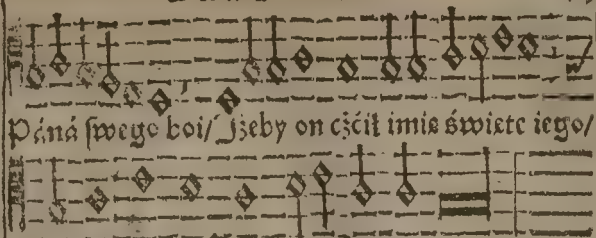

swego/Chwalcie też dziatki innie swiete iego; Bo

wiemci to kazdemu przystoi / Ktory sie kolwiek

Pana

Odrychmiał aź do czasu wiecznego.

2 Od wschodu słońca aż do zachodu iego / We
wszech krainach narodu każdego / Ma być częs-
no imię Pana tego / Który przewyższa człowieka
każdego; Którego też Władztwu na wieki / Nie
ogarnie ten obrąg niebieści.

3 Ktoż wzdry ze wszech tego narodu / Może się
przyrównać temu to Bogu / Który to na wyso-
kości miejsca / A wszystko przedsię on sam w swej
mocy ma / Patrząc na podłość wsze go stworze-
nia / Ktore tu na ziemi y w niebie ma.

4 Wydzwigając z prochu niedostatkniego / Tak-
że y z gnoiu człowieka niedzkiego; By go między
Książęty posadził / Na stolcu swych wybranych po-
sadowił: Czyniąc też y z nieplodney matki pło-
dzą / A w dziełach swoich bardo boyną.

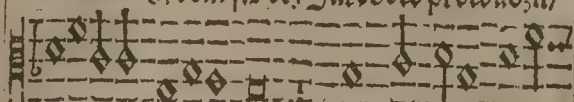
P S A L M 114.

In exitu Israel de Ægypto:

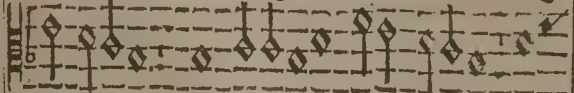
PSALMY

Gy Izrael z Egiptu wychodził/ Rep.
A dom się też Jakobem prowadził/

Od narodu postromego/ Tam był Juda iego

poświęceniem/ A Izrael zaś opamiętaniem/ P

na y Boga swiego.

2 Morze gdy takie sprawy widziało/ Re. Przed
onym to ludem wciekało; A Jordan się nazad
wrocili Gory stały jako iagniatka: A pagorki
zaś jako kozłatka; Moca to Bog swia sprawił.

3 A coż ci morze iż tak wciekał? Rep. Jordanie
czemu się nazad wracał? A wam gory co się dzie
ie? Ze tak staciecie jako iagniatka? A pagorki
zaś jako kozłatka? Nie z was się to pierwne dziecie/

4 Lec Pánas przed bytnością ktorego/ Rep.
Przed twarzą Boga Jakobowego/ Wszętká ścia
miá zdrżec musi. On odmienia opoki w Jezio
ra/ A

rá/ A żrzdółá wodne czyni z krzemienia : Bo co
on chce sstać sie musi.

P S A L M 115.

Non nobis Domine non nobis.

Nata iako Psálmu przesłego 114. Gdy Izrá-
el z Egiptu wychodził / rć.

Nie nam daway/nie nam; ále twemu
Rep. Day Pánie cześć imieniu świę-
temu : Dla lutości y prawdy twej
A także mówić Pogańi będą: Gdzież
ci teraz Boga swego mają : Pewnie to rzeka z
złości swej.

2. Lecż záprawde Bog náš iest ná niebie/ Rep.
A wszystko co chce czyni sam z siebie : A pogańscy
nie nie mogą/ A tych z srebřá/ złotá sa bálwa-
ny/ Ludzimi rękámi zrobieni/ A sobie nic nie po-
mogą.

3. Wstá máia lecż nimi nie mówia : Rep. O-
czy máia ále nie patrzaia; Máia wšy á nie styżas
Womiej nie czuia choć nozdrze máias; Rece máia
nie sie nie tyłaia; Slepi/ głuſzy / y niemi sa.

4. Máia nogi á nie chodza nimi/ Rep. Ani wo-
láia gárdly swoimi. A tak niech to potka wšzego
Izeby sie on podobny sstał tym / A które zrobil
bálwanom swoim/ A co w nich wsa każdego.

5. Ale Izráel niech w Pánu wsa/ Rep. Bo iego
rátunkiem y tarczą ma. Tymże sposobem dem za-

PSALM

cny/ Aáronow niechay w Pánu vsa/ Bo iego rá-
tunkiem y tarcza ma/ On go broni ná čás wiecejny

6 Wsýscy či co sie Pána boia/ Rep. Niechayze
w Pánu swoim vsaia; On rátunkiem y tarcza im.
Pomnie ná nas Pan błogosławiac nam/ Jzrac-
ioroi dobrozreczy sam/ A synom Aáronowym.

7 Bedzie Pan błogosławil te wsýtkie/ Rep. Co
sie go boia mále y wielkie : Ná to Pan przyda
w rcey wam / Przyda Synom wáśnym; bo od
niego / Szczęśliwi iestecie času waszego/ On
sprawil niebo ziemie sam.

8 Niebo niebo Pan sobie sam obrat/ Rep. Zie-
mie synom cłowieczym dárowat. Nie beda cie
Pámie chwalić X mární: nie beda isćie y či/ Co w
młóciemu zotawia wsýscy/ Ciebie o Pámie náš
stawit.

9 Alle my wsýscy ktorzy żywiemy/ Rep. Pána
swego wychwalać bedziemy/ Błogosławiac za-
wsze iego/ Od tego času aż y ná wieki/ Niechay
chwali Pána cłowiek wsýtki/ Káždy czas ży-
wota swego.

PSALM 116.

Dilexi, quoniam exaudiuit Dominus.

Ná te Noie iáko Psálm 74. Ciemuż ná wieki/ ic.

Kocham sie w Pánu/ ktory prośb mo-
ich Wysłuchać raczył glos bázro te-
skliwy : dá czym go beda pokim iedno
żywy / Z dufaniem wyzwał w cieś-
kościach

kościach swoich.

2 Ziely mie byly śmierci boleści / A ogarnęły
restnice grobowe / Aniż minęły iedne / aści nowe
Następowały matz bez wieści.

3 Jednąk wzywając Pána swoiego / A mówiac
Panie wybaw duszę moie: Pan miłościerny poma-
niać łaskę swoje Zaraz mie wyrwał z wszelkiego
złego.

4 Takci zawożył Pan Sępyrch ratuie / A mnie
ratował bārzo znęzonego: Wroc się duszo ma-
ro wczasu swoiego / Kiedy cie tak ten twoy Pan
mituie.

5 On cie od śmierci srogiey zachował / Placz
twoy utulił / nogi od wpadu Wstrzymał: za co
mu inżym ku przykładowi Bede potim żyw / służąc
dziśkowat.

6 Wwierzyłem mu com y wyznawał / Ależ mi
iuz zerwał prawię duszno bylo / Jednąk y w ten
czas serce me mówiło: Bog a nie człowiek pra-
wde zachował.

7 Czymże się ia wždy wyplacę swemu Pánu za
iego przeciw mnie litości? Kubeł zbawienia z
serdeczney wdzięczności Weźmie / y oddam chwale
sámemu.

8 A com słubował będąc w cięskości. To isćcie
będę w poyśrzod ludu iego: Mówiac / iże śmierć
káždego świętego / Jest droga w oczach Pán-
skiey miłości.

9 Nicieś wśhem na przykład Pánie wystawit /

PSALMY

Bo áćjem ze wśech ſlug twoich naniſzy / A nie-
wońce twoiey ſyn naliſzy / Przecieś mie z perá
śmierci wybáwił.

o Dá co ia tobie z ſercá wdzięcznoſci Ofiáre
chwały bede ofiarował / Oddam y ſluby cemci
ie ſlubował / Przy twego Zboru cney przyomno-
ſci.

II Twa ſwieta chwala nápełnić mam / Sie-
ni Przybytkow w poyszrod Jeruzalem / Kiedy
kuſtoſci ofiar ſwych zápalę / A Zálleluia gdy
záſpiewamy.

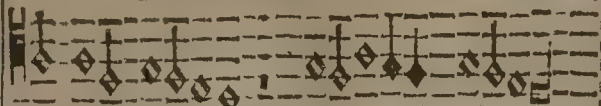
PSALM 117.

Laudate Dominum omnes gentes.

S Alleluia. Chwalcie Pána Boga

wśechmocnego / Narodowie wſzyſcy ſwiata te-

go / A wielbićie imie ſwiete iego / Ludzie wſzy-

scy stanu wojsłariego. Zalleluia Zalleluia.

2 Zalleluia. Abowiem sie nád námi zjawiłá/
Miłosć Pánsta y wielce zmocniłá/ Zmocniłá sie
świeta prawda iego/ A kędzie trwac do czaśu
wojsłariego. Zalleluia Zalleluia.

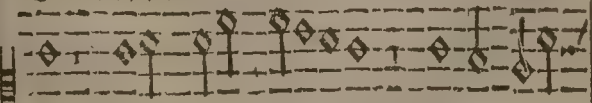
Psalm tenże 117.

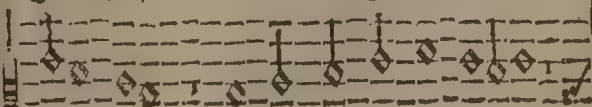
Chwalcie Pána narodowie/ Chwalcie

go wšyscy stanowie: Boriem miłosierdzie ie-

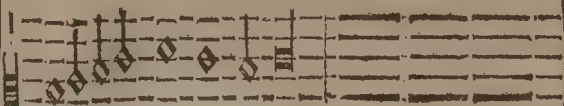
go/ Szeršze światá syrokiego/ A ná trwałosć

iego wiary/ Wiecznosć nie może wziac miary:

zalic

PSALMT

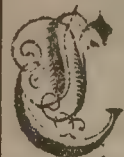

Bálleluia/ Bálleluia.

PSALM 118.

Confitemini Domino, quoniam.

Ná ie Notę iáko Psalm 66. Tuz wšytkie
kraie wykrzyłyćie / ić.

Jeść z chwałą Pánu oddawayćie Bo
iego dobroć státecźna: Litości iego
przyznawayćie/ Jie bez końca iest wie
cźna. Izráel niechay to wyznánie W-
czyni z serca wdzięczności / Je dobroćliwości w
tym Pánie/ Poty póki y wieczności.

2 Aronow dom niech to wyznánie Je wšeláka
ochotności/ Uczyni/o tym swoim Pánie/ Je do-
bry rowno z wiecznością: Toż niechay wšyscy
wyznawáia/ Co sie boia Pána swego/ Je dobro-
ć iego zrownáia Zdawností wieku wiecznego.

3 Woználem ia sam w swey osobie / Tey Pán-
kiej dobroćliwości/ Gdy ná prosbę má dał/ zem
sobie Wyrchnął w cięskłey swey cięskłości: A iz
przy mnie moy Pan być raczy/ Zawszy czásu
wšelákiego/ Przetoż po mnie niht nie doświad-
czyz Bym sie bal cžłeka ktorego. * * *

4 Młáiec Pána swego po sobie/ A te co mi po-

magáia

magáia:
niemaw
Amieli
Tis nar
5 Zgubie
mie obleg
zil/ je wš
Oblegáli
przegrá
6 Rom
nie zátur
Wimie
złóśłwy
rownik
swoy.
7 Pan
moie pie
moie per
wowie A
sta doś
8 Wyn
zawždy
Ustom
stemu/ A
dółstemu
9 Stro
swoicy z
niem Pr
drzwi so

magają: Lekce waga oczy me obie/ Co mie w
nienawiści mają. Lepiej dufać Panu swoiemu/
A niżeli człowiekowi Lepiej się y oddać samemu/
Niż nawietżemu Królowi.

5 Zgubić mie myśla wocemgnienu/ Narodowie
mie oblegli: Ale mi ia w Pánim imieniu Porę-
ził/ że wszyscy legli: Tęsto mie prawnie oblegali/
Oblegali w swej wściekłości/ Ale też zawżdy
przegrywali W imie Pánstkiey wielmożności.

6 Rownie iak pszczoły mie osiedli/ Lecż iak ćiera-
nie zátumieni: Pierwey niż swiego dowiedli/
W imie Pánstie porażeni. Sprętkas o człowiecze
złośliwy Táciérat ná vpadek moy: Lecż Pan rá-
townik nie wátplivy / Dal mi ná cie ráturnek
swoy.

7 Pan iest siła żywota mego/ O nim moy rym
moie pienie: On czasu wciśtu wółekiego / Jest
moie perwne zbawienie: O czym weselo wyśpie-
wue Káždy dom sprawiedliwego; Iz reká Páń-
ska dokázuie Nęstwá/broniac niewinnego.***

8 Wyniosła iest práwica Pánstka / Nieżnie się
zawżdy sprawuiet: Práwica iego iest Hetmánstka/
Utkomu nie wstępuie: Przetoż nie vmre ná złość
zlemu/ Ale żywac/bede swego/ Narodowi y na-
dálżemu/Slawił spráwy wielmożnego.

9 Srogimci mie był Pan karaniem Zwoley
swoiey záfásowat / Ale mie za swym zmiłowá-
niem Przecie od śmierci záchowat: Przetoż mi
drzwi sprawiedliwości Otworzyć/ abym wie-

tiemu

PSALMY

kiemu Dzięk oddał za uczynności Dobrodziejstwa
w swoim.

10 Drzwi to są Pana Boga mego / Którymi
wierni wchodzą: Godz się wedle powołania swego
Prawa jego przestrzegają: Tuć go y ja myślę
wystawiać / Bo usłyszal me kwilenie: Godzi mi się
wszystkim wyrażać / Je^o nademną zbawienie. **

11 Kamień który od rzemieśników Niedbalych
był pogardzony / Ten z sława Bożych miłośni-
ków W narodzinach jest włożony: Sprawa się
to Pana samego Wszemmocna odprawowało /
Aby na to patrząc każdego Serce się zadrzewo-
wało.

12 Dzień ten to jest dzień radości / Który Pan
uczynić raczył / Słuszna by z serdecznej wdzięcz-
ności Węń się każdy cieszyć baczył: O Panie za-
chowaj prośim: / We wszystkim dobrym Krola swego /
Niech się wszyscy z jego cieszymy Powodze-
nia szczęśliwego.

13 Błogosławiony który idzie W nasławiłym
Pańskim imieniu / Z nim niech wam wszystko do-
bre przyjdzie W Pańskim błogosławieniu: Pan
światłem swojej życzliwości Rozświecił ciemno-
ści nasze / Za co niechaj jego miłości Pala się c-
fiary zawośże.

14 Tyś jest Bog mojej / Ciebie samego Ja sław-
nie będę wystawiał: Tyś jest Bog mojej / Ciebie ie-
dnego Zawszy ja będę wystawiał. Cześć chwała
Panu oddawajcie / Bo jego dobroć stateczna /

Litości

Litości iego przyznawaycie / Jże bez końca iest
w. eczna.

P S A L M 119.

Beati immaculati in via.

N Aleph.

Jak szczęśliwy iest każdy ciotwiek /

Który przestrzega sumnienia dobrego / A Páń-

skiego sie przez wšzytek swoy wiek Trzyma za-

nu/iák toru perwonego : Cálým sie sercem záwždy

pytáiac Po swoim Pánie/y w nim sie Kocháiac.

Tákiemu

PSALMY

2 Takiemu przyjdzie ostrzedz się snadnie Wzja-
lających bledow/ y wszelających złości: A bez trudno-
ści takiemu padnie/ Drogami chodzić cney sprze-
wiedliwości. Twoiec to Panie iest roztazanie/
Aby pamietał każdy człowiek na nie.

3 Obyżem y ja nie ostepował z gościnną świe-
tych praw y ustaw twoich/ Pewnie/ że gdybym
pilnie ie chował/ A strzegł ze wszystkich mocy y sił
swoich/ Moglbym się nie bać ani potknienia/ Ani
jakiegokolwiek pohańbienia.

4 Owszembył na część y chwale twoie Cie-
bie swojego Pána wyśpiewował: A w twym za-
konie dużejbył swoje Cwiczeniem pilnym wśilnie
wprawował: Beda strzegł Panie Statutu twee-
go/ Tylko mię też strzeż z miłosierdzia swego.

2 Beth.

1 Alko się ostrzedz młodzieniec może Drogi nie-
spewney/ y żywota zlego: Tak: kiedy będzie
przeostrzegać Boże Świętych praw twoich/ y
słowo głosu twego: Takym swym sercem szukam
cie Panie/ Day że nie błądze/ przez twe przykazanie.

2 Głęboko w sercu w umyśle swoim Składam
ja zawždy twoie święte słowa/ Uciechac abyś ty
żywotem moim Obrązon być miał/ albo twoją
mową: Tylko mię Panie błogosławiony/ Wpra-
wuy w ten Zakon swoy nie naganiony.

3 Prawa co wyszły z ust twej miłości/ Wszystkie

kie są

Kie á wŝykŝte/wŝpominaŝ z wdziecznoŝciá : Bo
nie mam nád nie wiŝŝŝey rádoŝci Nád poćiedhá-
ni/ te moia rádoŝcia : Niechay ŝi inŝy w ŝtár-
biech kochaia/Nád me kochanie/lepŝe° nie máia.

4 Stad napilnicyŝe o przykázaniu Twoim/ieŝt
zawŝdy me przemyŝlawanie : A w twoich ŝwie-
tych drog przeŝtrzeganiu / Poŝladam ŝwoie na-
wiŝŝŝe kochanie : Státut twoy v mnie w nadroz-
ŝŝey cenie / Słowá nie przyida nigdy w zápom-
nienie.

¶ Gimel.

Pokaŝ w tym káŝŝe mnie ŝtudze ŝwemu/Abym
do ŝmierći wola ŝwa poddawał Tobie/y ŝlo-
wu ŝwieremu twemu / A w tym poŝim żyw ni-
gdy nie wŝŝawał : Rádŝ oczy moie áby pátrzyły
Ná cudá/ktore rce twe czynily.

2 Czásu moiego wielgrzymowania / A poŝi mia
maŝ w tey tu ŝmierćelnoŝci/Nie kryj przedemná
ŝwoiego zdania/ Uczyn to z ŝwoiey przećiw mnie
litoŝci : ŝchne bowiem prágnac Zákonu twego/
Jŝ w nim kochanie mam czásu wŝŝelkiego.

3 Ty ktory pyŝŝne ludŝie nádate Wyracaŝ w
ŝrogiey ŝwoey ŝpráwiedliwoŝci / A tym co ŝobie
twe ŝłowo ŝwiete ŝbyt leŝko wáŝa/ nie czyniŝ li-
toŝci. Odeym mie wzgárdŝie y pohánbieniu /
Wieŝŝ jeć twych ŝwiádectwo ŝrŝeŝe w ŝwoym ŝu-
mmieniu.

4 Kiedy Kiazetá ŝpoŝem záŝiedli Rádŝie prze-
ćiw mnie/w táyney ŝwoiey rádŝie/Nyŝlac konie-

PSALMY

cynie żeby dowiedli/Co sobie rzekli o mym złym na
zdrądzie: Jam w ten czas myślił o twym Żak o-
nie/W którego radzisz dufam y obronie.

7 Daleth.

Szła ma mdleć w wielkiej tęskności / A do-
ziemie się już prawie gotuje / Kacisza wzdre-
wie z swojej miłości Słowem swym świętym
w którym żywot czuje: Wszakże ty zawsze me
wyliczanie Potrzeb słychywał/ceś mnie drog swych
Panie.

2 Day zrozumiewam twe drogi święte/ Dro-
gi mandatów twych nie naganione: Day że roz-
myślam cuda twe wzięte/Cuda możliwości twoe-
ja uczynione: Żywot mój także w wielkim strachu
ku/ Według słów swoich uszyj mi ratunku.

3 Nie day mi błądzić śladu drogami / Ale mi
obierz proste drogi swoje: Te niechaj depce stopy
mi nogami/ Te niechaj zawsze cięższe dusze mojej
Tem sobie obrat od swej młodości / A tey prze-
strzegam podług swej możliwości.

4 Przy twych wyrokach stoje ja Panie/ A stać
mam wola/ aż do śmierci swojej: Tylko cie pro-
szę niech nie zostanie Postronienie na osobie mo-
jej: A ja twych ustaw przestrzegać będę / Kiedy
to sprawisz że trosk wśch pozbede.

7 He.

Nalucź mie Panie drogi prawy swoich/ Nie-
chay ostrzegam twego przykazania: Niech twe
dlug

blug wstaw rzadze sie twoich / Alz do żywota mo-
iego skonania : Niech tajemnice Zakonu twego
Rozumiem / y pełnie z serca całego.

2 Niechay nie błądząc idę bezpiecznie / Peronym
gościńcem przykazania twego / Ktore y teraz / y
potym wiecinnie Jest rękochaniem sumnienia mo-
iego : Skłoń tylko rmyśl moy do praw twoich /
Abym ich szukał / nie pozostawiając swoich.

3 Odwróć oczy me by nie patrzały Na światą
tego obłudne marności : Różney smysłem day /
żeby chodziły Drogami świętey twey sprawnie-
wości : Zisć słowo swoje mnie słudze swemu /
Ktory rad służy tobie Panu memu.

4 Odeym mie wzgardzisz y pohąnbieniu / Kto-
regosie ja lekam z dusze zawždy : Bo prawda kto-
res dał ku pełnieniu / Być sprawiedliwe / musi
wyznać każdy. Bacz iakie do twych wstaw testno-
ści We mnie day żywe w twej sprawiedliwości.

7 Vau.

Al gdy ja znam twoie nade sobą Od wieku sta-
wne miłosierdzie / Panie / Al gdy zbawienie
nade mną osoba Według twej świętey obietnice /
stanie / Odpowiem śmieie obmowcy swemu /
I że ja zawždy dusam słowu twemu.

2 Niedopuszczajże aby z ust moich Odchodzić
miało słowo twe prawdziwe / Al zwołasz ja i ja
w namietłach swoich Pociągach klade prawda
twoje żywe / A obiecuieć przestrzegać twego / Na

PSALMY

wieki wieczne/ Zakonu świętego.

3 Obiecuieć też/ że bez przestania Gościńcem
twoim prostym bede chodzil: Bo twego szukam
ia przykazania/ Niekobym mu we wszystkim do-
godzil. O twych świadectwach świadczyc ia
Panie Przed Arolmi bede: Bo mie nie wsty-
ża nie.

4 Alec to rostkossy nad rostkossami Zakon twoy
święty/ y twe rostkazania: Te y pociecha nad po-
ciechami/ Te serca mego nawietże kochania: Te
w roku nosze / bo ie śpianue / Alec y w myśli swey
one piastue.

T Zain.

Wspomni coś Przyrzeki słudze swoiemu/ Sto-
wem swym Boskim/ słowem nieomylnym:
Pokaż na oko iawnie każdemu/ Jhes obietnic swo-
ich isccem silnymi Tacc jest wciecha w mey trwo-
dze każdej/ Ze mie słowo twe obżywi w niey zaa-
wzdy.

2 Ależ ludzie hárdzie kiedy to widza / Ze sie ia
trzymam Zakonu twoiego/ Ze mnie sie o to iaw-
nie náżydza/ Czyniac igryská z nabozeństwá me-
go. Ja pámietáiac ná sady twoie Od wiekow/
w ten czas cieśże serce swoje.

3 A gdy nawiecey burzac sie wstáia W swoiey
przeciw to mnie popedliwosci/ Ci co o zakon twoy
nie niedbaia/ Porzucáiac go z swey lekkomyślnos-
sci/ Ja sobie o twych wstáwach śpiewam / A z
nich y w cudzey ziemi rostoss miwam.

Imienia

3 Imienia twego rozpominania **A** o pultnocy czynię nie przestawam : Także y twego (wieść) przykazania Przestrzegąc pilnie nigdy nie wstawam. Bo to jest moje przednie kochanie/ Cho- wac z pilnością twoie przykazanie.

II Cheth,

Anie tyś moy dział/ y dobre mienie/ Przetoż strzedz tego mam wola z pilnością/ Według słow twoich rzadzić sumnienie / **A** w nich zostawac z wielką statecznością : Tylko cie proszę z serca całego/ Bądź mi miłościw/ według słow twoego.

2 Żebym prosto szedł/ a nie zablądził/ Często się z swymi drogami rachuję / O tym myśl moja/ bym wola rzadził/ Podług twych świadectw/ w których prawdę czynię. Ide kwapiąc się bez omyślenia/ Ostrzegąc pilnie twego przykazania.

3 Oblupili mnie y splundrowali Rzesza niebo- znych serc okrutnego : Lecż myśli swoich nie dotkali/ Żebym zapomniał zakonu twoiego : **A** o pultnocy sławić z wdzięcznością Wstawam pra- wia twe/ z ich sprawiedliwością.

4 Z takimi ludźmi tylko przestawam/ Co przed oczyma boiaźni twoie maia : Takim do siebie iść prawo dawam/ Co przykazania twego ostrzegają. Twoiey dobroci pełne jest Panie Ziemia/ niech wniemi twoie przykazanie.

Thet.

Nieś dobrego mnie studze swemu Pokazał
Panie/3 obietnice swoiey: Cwicze mie sobie
niechay prawemu Dam rozumowi mieysce w
głowie moiey: Niech w znaiomości twoiey
wzrost bierze/ Abowiem słowam twoim mocno
wierze.

2 Jęczę y mówić nie umiał Panie/ Kiedym
od drogi twej świetej pobłądził: Lecz sie już ście-
ram/ná twoie zdanie Aby sie vmyśl moy ná po-
tym rzadził: Dobryś ty záwždy y miłościwy /
Nauczcie mie znáć woli swej prawdziwey.

3 Pyśni przeciw mnie kłamstwa zmyśláia/ A-
le ia twego ze wszytká pilnościá Strzege Zakonu
co on niedbáia Sercá oyle/ iáko sádem/ złościá.
Aleć ia (ty wieś) twe przykazanie/ Já osobliwie
mam swoje kochanie.

4 Dobrześ uczynił/ żeś w utrapienie Vniża-
iáć mie podał dusze moia/ Abys otworzył moie
sumnienie/ Uczac iáko mam pełnić wola twoie.
Ważniejszy v mnie praw twoych prostotá/ Niádz
wszytkie stárby y srebro y zlotá.

Iod.

Race mie twoie wyśstaktowały / Niechay sie
tedy rozumem spráwuie: Niechay y Zakon
twoy doskonály Znáuki twoiey w sercu swym po-
czuie: Co widzac ci co sie ciebie boia / Ucieśia sie
tym/ żeś nádzieia moia.

Spráwie-

2 Sprawiedliwys ty w sadziach swych Panie/
 A w karaniu swym nie ustes nieprawoy: Zarobi-
 lcin ia na twe karanie/ Ale mi iuz w nim ukaz sie
 kaskawoy: Dym sie wciepzył/ podlug twoiego Slo-
 wa/ Ktores rzekl do slugi swoiego.

3 Ukaz nademna miłosierdzie swe/ A ia żyć be-
 des: Boć tobie smakuie Tienaganiene przykoza-
 nie twe/ A nade wszystko wiecey ie miluie: Tiedy
 sie zli wstydza co mie bez winy Trapia: Ja
 twych wroزام spraw przyczyny.

4 Bodayze sie mnie wszyscy trzymali/ Co sie ich
 kolwiek ciebie Pana boia: A co swiadectiona two-
 ie poznali/ A w posluszenstwie onych zawody sto-
 ia: Ja całym sercem postanowienia Twe cho-
 wac chce/ bez swego zawstydzenia.

3 Caph.

SChnie we mnie dusza zbytnia testnościś Do-
 swego Panie drogiego zbawienia/ Ale y cze-
 ka z ciałą dusznością/ Coś ie obiecal słowem swym
 ziszczenia/ A oczy pragnac słowa twoiego/ Słyna
 mowiac: Kiedyz wciepzył smatnego?

2 Rownie tak skora schnie zawieszona W go-
 racym dymie/ iako ia w testności: A wszakoż w
 mnie nie zapomniona Prawda Zakonu twej
 światobliwości. Dlugoz sluga twoy w takiej
 ciężkości Bedzie? Kiedyz sie wždy zemścił zlych
 złości?

3 Pyśni nasmierocy Zakonu twego Doly po-

PSALMY

demna zdradliwe kopaia: Aleć to przyidzie /
 czaśu swego Twe przykazania / prawda być wy-
 znaia / Nieustannieć Panie mnie przesładuią /
 Niechże to / żeś ty iest zemna / ucziuią.

4 Omátoć mie iuż byli nie ziedli / Tłocząc mie
 w ziemié práwie bez przestánia: Lecz przecie my-
 śli swych nie dowiedli / Bom nie opuścił twego
 przykazania: O dobrodzieiu broń dusze moiey /
 Abym strzegł świadectw świętey mowy twoiey.

Lamed.

W wielki słowá twego / o Panie / Nie przebie-
 rze sie w twym niebieskim domu: Wszytkie
 narody prawda przestánia: Trwáłość iey wiecz-
 na / nie táyna nikomu: Mocno iuż státa / nie tylko
 była / Kiedy moc twoia ziemié stánowiła.

2 Náwet w swey rezie wszystko stworzenie Stoa-
 iac / iáż dawno do dnia dzisieyszego / Prawdy
 twey státey / czyni stwierdzenie: Gdyby mie prá-
 wo Zakonu twoiego W moich cięskościách cie-
 szyć nie miało / Dawnoby dusze w nich było nie
 stáło.

3 Przetoż póki mie naydlużey stánie / Nie zápa-
 mietam twego przykazania: Albowiem przez nie
 mam otrzymanie Żywota mego / z twego zmiło-
 wania: Twoyćiem iá / przeto zachoway swego /
 Pomniac że strzege przykazania twego.

4 Toć myśl złośników / to ich stárání / Żeby
 zykádžili mnie w ozuchnego: Aleć iá świadectw

twoych

Twoich przykazanie Rozmyślam sobie czasu wśze-
lkiego/ Bo widzę wszystko ma dokonanie / Sa-
mo go nie ma twoie przykazanie.

Mem.

Toż ia bärzo z sercä miluie Zakon twoy świe-
ty/ y twoie wstawy/ W nich rozmyślaieć nie
prożnuie : Bo mi dawaię we wśem rozum prę-
wy/ Nad wszystko moje nieprzyiaciele/ z nimi ia
zawždy wśedzie stane śmieie.

2 Te mnie nad wszystko y mistrze moje Uczeń-
szym czynię/ swymi naukami : Wieć dla tego i-
świadectwä twoie Wstawnie bawie swoimi my-
ślami. Przechodzę w rozum stärke śedziwe; Be-
strzege twych praw/ które sprawiedliwe.

3 Nie wwieǳie mnie ścieżkă do zlego/ Abym
miał puścić za nią drogi swoje : Trzymam się bo-
wiem gościńcä twego Zakonu/ w którym świe-
te słowo twoie : Od sądow twoich nie odstępuię/
Bo iż w nich dăieś zdrową radę/ czuie.

4 O iak wdziejczne twe krasomowności/ Nad
wszystkă słodkość miodu następogel/ Nie czuie w-
nściech wietřey słodkości/ Nad słodkość która
idzie z słowa twego : W twym ia zakonie rozum
moy widzę/ Dla tegoż drogi błędu nie nawidzę.

Nun.

Panie słowo twej wielbności/ Jest nogam
moim pochodnią świecaca/ Jest iasnä świe-
ca w moicy ciemności/ Droga mnie twoia bezpie-
cznie

P S A L M Y

czynie wiodaca: Rzekłem (co zisze) rzadzić sia
twoimi Prawy świętymi y sprawiedliwymi.

2 Widzisz mie Panie utrapionego/ A niemáš
práwie miary mey ciężkości/ Ráczże mie według
słowa swojego żywo zostawić z swey wielkiej li-
tości: Nie wzgardzay prosze vst mych ofiary/
Ale mie náucz według swych praw wiary.

3 Widzisz to w iákiey niebezpiečnosti Tędźna
jest duszá moia zostawiona/ A przecia v mnie
twoy wielmożności Prawdą zákonu nie jest zá-
pomniona: Bo chocia možny chciał mie potępić/
Nie dowiodł tego/ bym cie miał odstepić.

4 Napewnięścić to me osiádłości/ Swiade-
ctwa twoie y twe przykazania: Te sercá mego
wielkie radosci/ Po tych ia czynię testliwe wzdya-
chania: Na tym vmysl moy/ żyć wedla twoich
Vstaw/ dokąd mie sstawa y dni moich.

D Samech.

W Am w nienawiści táżie sumnienia/ Co obec-
nie nie nabożeństwo stroia/ Lecz twoie święte
postánowienia Niluie/ y te co sie ciebie boia:
Obroncas ty moy y stroz pókoia/ W twym sto-
wie wšytká jest nádzieia moia.

2 Precz žli odemnie/ niech ia Páńskiego W
światobliwosci strzege przykazania: A ty o Pá-
nie podlug swojego Słowa/ wspieray mie do me-
go skonania/ Niech żywe nigdy nie záwštydzony/
Jż w cie dufaiac twej czekam obrony.

Wespryz

3 Wespzy mie Pánie swoia miłoscia/ Abym sie
 cieszył twym swiatym zbawieniem / A żęłym za-
 wždy z wielka pilnoscia Pátrzył za twoich praw
 postanowieniem: Podepc przestępce statutu swe-
 go: Zdrayce sa borem serca obludnego.

4 Co pospolicie śmieciam działáia/ To ty wdziá-
 laś ludziom niepobożnym/ Wyglądziś z ziemie te
 co niedbáia Tā twoy sad/ Ktory mnie czyni ostro-
 żnym. Drzy ná mnie ciáto stráchem twym Pánie/
 Bo któż ná sádjie twoim sie ostanie?

V Ain.

R Ostóż to moia przestrzegáć sadu/ Nie odste-
 puiać w nim spráwiedliwosci: Nie podae-
 wayże mie do nierządu Ludziom okrutnym / Lu-
 dziom pełnym złości: Stuge swóiego ráć oswo-
 bodzić/ Nie day hárdemu nádemná przewodzić.

2 Oczy me niemał iuż wyrok stráciły Twego
 zbawienia pilnie wygládaiac/ A żeby słowa twey
 sie spełniły Spráwiedliwosci / z radościa cieká-
 iaci Postap z swym sluga podług litości / Náucz
 go nstaw swey spráwiedliwosci.

3 Tobieć ia sluże Pánie samemu/ Náuczże stuge
 swego rostopności: Niechayże wmiem świáda-
 ctwu twemu Poddáność czynić/ w wielkiej po-
 wolności. Jużci czas Pánie/ byś doyrzał tego/
 Jáka iest wzgárdá Sákonu twoiego.

4 Dla tegoć ia twoy Sákon miłuię Tád wsfy-
 kie świátá nadrožíe kleynoty / Przykazania twe
 drożey Sácuie Tád wypláwiony dobrze kruszec

złoty:

PSALM T

ktory: Zakon twoy sznurem/ według ktorego Sz-
dze co prosto a co zaś krzywego.

D Phe.

Słowne są twoie świadectwa Panie/ W kto-
rych jest wola objawiona twoja: A dla te-
goż ich strzedz nie przestanieś wprzemyślenia chęci
nigdy dusza moja: Oświeca słowo twoie ślepe-
go/ A mądrym czyni człowieka głupiego.

2 Jestem iako owca co wiec z brzemienia / Z-
szedłszy na siłach y zwykłej czerstwości/ Serde-
cznie pragnie sobie wytchnienia: Tak y ja pra-
gne twej sprawiedliwości/ Weyrzyż na mnie z
litości swojej / Ktorey wiadomi co są w łasce
twojej.

3 Wyuczmyśły me aby biegaly Drogami sło-
wa twoiego swietego / A nieday aby panowac
miały Nademną złości/ czyniac mnie winnego.
Odeym mie krzywdzie ludzi Tyránstich / Abym
przestrzegal twych mándatorów Pánstich.

4 Slugám twoy/racj mie wdzieczna swiatło-
ścia Oświecić/ swego oblicza wdziecznego: Racj
y nauczyć z wielką pilnością Przestrzegac usta-
w zakonu twoiego: Strumieniem cięka bzy z oczu
moich/ Gdy widza w ludziach wzgardę ustaw
twoich.

Y Zade.

Wszystkiches ty Panie sprawach swych
Sprawiedliwości jest nienaganiomy/ Wiec y
w szczyro-

v ścysłości swietych sądow twych Nie iestes
luznie nigdy obwiniony : coś ie rozkazał/sa spra-
wiedliwe Świadcetwa twoie/ y nader praw-
dziwe.

2 Gniwam sie z dusze/ a wgorliwośći/ To-
ponieie wszytek widzac co sie dzieie : Prześladow-
ca moy twoiey możności Zapamiętawoży/ z slow
sie twoich śmieie. Lecż je slowa twe w ogniu
ptawione/ Stad nade wszytko ia miluie one.

3 Niemáš liższego nád mie moy Pánie/ A coby
tak był od wszytkich wygárdzony : A wszákoż
świäte twe przykazanie/ A Zákon v mnie twoy
nie zapomniony: Prawda Zákonu twego státecza
na/ A spráwiedliwość/ spráwiedliwość wieczna.

4 Kiedy myśl moie vfrásowania/ A niezliczone
troski utrapily / Tedy ná ten czás twe przykazá-
nia Sáme ia tylko skutecznie cieszyly: Świadcetw
twoch wieczney spráwiedliwości/ Abym dlugo
żył/ wcz mie rostropności.

7 Koph.

Słysz mie Pánie/ wślyś łástáwy / Do ciebie
wolam z umysłu całego/ Abym Zákonu twee-
go wstáwy Chował/ po wszytkim dni żywota me-
go. Prośbacego cie zachoway Pánie / Abym pám-
miał ná twe przykazanie.

2 Oprzedzam (idąc przed cie) śwóitanie / A
b. m cie swoim obudził wwołaniem : A w twoim
słowie swoje dufanie Záwdy ia kładę z wielkim

joy m

PSALMT

Wym tohaniem: Oprzedzaią straż y oczy moje/
Rozmyśląc sobie święte słowo twoie.

3 O Pánie podług swoiey litości/Słysz żałosny
głos wołania moiego/A podług swoiey sprawie-
dliwości/ Záchowayże mie tu ieżże żywego: Żli-
tuż nádemna co mie szukaia/ Atoży twoy Zakon
z daleka szukaia.

4 Błiskoś ty záwždy swych wiernych Pánie/
Nie odstepuiac ich w czasy testliwé: Wiec y Za-
kon twoy y przykazanie/ Jest y prawdziwe/ jest y
sprawiedliwe: Dawnoć ia to wiem/ że twe w-
chwały Tak fundowane/ aby wiecznie stały.

7 Resch.

Wzryzy ná cięskłość mego strapienia / Wy-
bawże mie z niey / bo sie upać boia: Wieś-
iało ia prawo twych stánowienia/ Nie zapomina-
m y tym samym stoia: Bron sam mey sprawy/ odcym-
mie złemu/ Niech żywe/ bo ia wierze słowu twe^o

2 Nieśczęścia ná sie záwždy czekaia/ Ludzie
niezbożni dalecy zbáwienia: Boriem sie nigdy
też nie pytaia/ Takie wyrokow twych sa stáno-
wienia: Miłosierdzia twe wielkie sa Pánie/
Według sadow twych niech sie zemna stánie.

3 Wieleć iest Pánie nieprzyiaciół mych/ Ato-
rzyz mie cięsko zewszad prześláduia / Lecż zmysły
moie z drogi świadectw twych/ Na żadna stronę
nigdy nie zstępuia: Pátrzac ná złe/ bázno sie brzy-
dże/ Gdy go stroniacy od twoich słow widze.

Proffe

4 Prośbę moją Panie mięć namiętności/ że przy-
kazania twoje ja miłuię: Uciechę też za to z two-
jej miłości. Pierwszy niż umrę pociecha uczuie.
Kosztowne słowo twoje/ bo prawdziwe/ Wieczne/
adę twoje/ bo sprawiedliwe.

Schin.

Wzruszając mię Książęta moje/ A bez przy-
czyny trapię niewinnego: Ale ja mając ser-
ce pokorne/ Boję się ciebie/ y słowa twojego/ Nad
wselę korzyść drożęj sławię Słowo twoje/ iż w
nim swoje radość czuie.

2 Nie wiem by mię co bierzcie mierziło Nad
kłamstwo/ którym się iako żyw brzydzę/ Lecz się
zawsze serce me wstydziło/ W zakonie twoim/ w któ-
rym prawdę widzę. Siedmiokroć każdy dzień
chwale oddawam Słomę twoją/ które słuszne
być uznawam.

3 Atorzy twoj zakon Panie miłuię/ Wszyscy
pokoiu w sercach używają: A choć zgorżenia ro-
zliczne czuia/ Przecięcie pięknie z daleka miłują: O
Panie czekam zbawienia twojego/ Ani praw two-
ich spuszcza z serca swego.

4 Bo w tym nawietrze moje kochania / Abych
twoich świadectw uawiszeć pilnował/ A w swo-
ich sprawach bez wstawiania Według wyroków
twoich żyć wsiłował: Wiem iako zawżdy poczy-
nam sobie/ Bo drogi moje nie tajne są tobie.

¶ Tau.

Niech sie przybliży moje wołanie Przed miłos-
ć swą twarz oblicza twego / A według sko-
wá swiego Pánie / Dawóży mi rozum / uczyn mie
mądrego : Niech iest má prosba ważna v ciebie /
A iakós przyrzekł ráuty mie w potrzebie.

2 Tedy to vznaś / że wárgi moje Nie przestána
cie stawic swego Pána / Boś mi obiawił wstawy
swoie / Ktorych obelżyć nie może nágána : Sło-
wo twe śpiewać moy iezyk będzie / Spráwiedli-
wym ie wyznawáiac wóśędzie.

3 Przybadś mi prosze rekámi swymi / A w ták-
zley toni ráuty mie sam Pánie : Gdyżem ia sobie
miedzy wśytkimi Obrat zá rostós twoie przyka-
zanie : Prágneć ia twego prágne zbáwienią / Za-
kon twoy rostós iest mego sumnienia.

4 Niechayże iestże duszá má żywie / Aby cie Pá-
ná swiego chwaliłá : Rácże ia sadem swym
spráwiedliwie Wespzeć / áborwiem cierpi krzyw-
dy síłá : Błazdy iák owcá / Szukay mie swego Słu-
gi / niech strzege przykazania twego.

PSALM 120.

Ad Dominum cum tribularer clamaui.

Ná Stára Note.

W każdym

Każdym wciśku moim wolałem do
Pana/Re. A prosba moja zawždy
była wysłuchana. A dziś cie tymże
sercem proszę Pana mego/ Rep. O-
broń mie od potwarzy ięzyka zdrádnego.

2 Co swym kłamstwem pożył się ięzyku wśka-
teczny/ Rep. Jedno ludzka nienawiść/ a gniew
Boży wieczny? Słowa twoie są strzały iadem
napięte/ Rep. Śmiertelnym/ słowa twoie wa-
głem rozpalone.

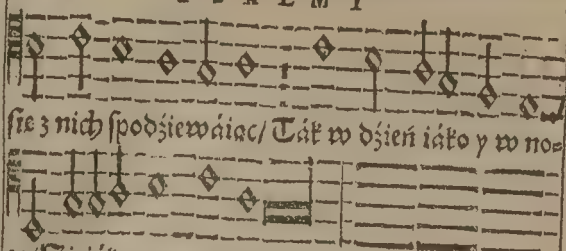
3 Niedzy zbojcy/niestety/ jest mieszkanie mo-
je/ Rep. Niedzy ludem nieludzkim / trawie lata
swoje. Mnie mił pokoy / a oni w zwádjie się ko-
chają/ Rep. A gdy zgoda wspomniona miedzy
pomykają.

P S A L M 121.

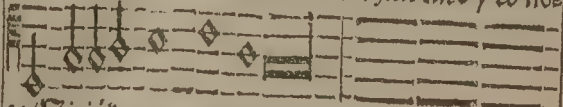
Leuau i oculos meos ad montes.

A i wysokich górach stojąc / Wzrym
swe podnosił/ I ta wśhem strony patrzył/ Skąd de-
T 2 nie z nich

PSALMY

sie z nich spodziewaiac/ Tak w dzień iako y w no-

cy/ Nie iakowey pomocy.

2 Od Pana me wspomozienie/ Atory niebo sprá-
wil/ A ziemię sam stworzył. Nie da nog troych w
poruszenie/ Bo sie nie wzdrzemie ten Pan/ Atory
ciebie strzeże sam.

3 Oro Izraelu stroż twoy / Co nie będzie drze-
mał/ Ani też będzie spał. Pan stroż twoy/ Pan o-
bronca twoy/ On uśtawicznie stoi/ Po prawey
ręce twoiey.

4 Słońce cie w dzień nie wpali / Ani w nocy
Księżyc/ Będzie mogł zaszkodzić. Pan stroż twoy
ciebie wyzwoli/ Strzedz będzie twoiey dusze/ Od
wszego złego zawiść.

5 Wyścicia twego y zwrocenia/ Myśli twych y
sprawy/ Jako stroż twoy prawy/ Nigdy ażę do
skończenia/ Nie puści z swey opieki Pan / Strzec
będzie na wieki.

PSALM 122.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt.

Náre Nore, iako Psálm 63. Boże/ Boże

Pámie moy od wstánia moiego/ ié.

Wocham

Kładnie

2 Gd

ia / 3 r

Tam sa

uśtawic

3 3yc

dobrze

przeby

ciel w d

4 Dla

ich / 5

Dla don

kułat p

Nota

2 Jak

Kocham się w tych / którzy mia tak na-
pominia: Podz do domu Bożego;
gdy sami iść mają. W twych bra-
mach Jeruzalem stana nasze nogi /
Rządnie pobudowane nawiedzimy progi.

2 Gdzie Pańskie pokolenia gromada wstępu-
ia / I rozkazania Pańskiego tamże mu dziękua.
Tam są postanowione stolice sądowe / Od Boga
wstawnione rzady Dawidowe.

3 Dycie Jerozolimie pokoiu świętego / Boć się
dobrze powodzi miłośnikom iego; Boday pokoy
przebywał między twymi murami / Niech nieprzyja-
ciel w domiech twych nie czyni dziury.

4 Dla bratow y przyjaciół w tobie miłych mo-
ich / Bede rądził o dobrach Jeruzalem twoich;
Dla domu Pana Boga naszego wiecznego / Bede
szukał pokoiu Jeruzalem twego.

P S A L M 125.

Ad te leuau i oculos meos.

Nota tego Psalmu, iako Piosnki 2. Poobiedney,

Panie Boże wszechmogacy / ić.

Ku tobie Boże wszechmocny / Ku to-
bie wznosim swe oczy / Atory swoje
miejskanie masz / I ta niebie / a w szakże
patrzasz I tu na nas.

2 Jak którym kstatem wścia / I też obrony cze-

P S A L M Y

káia/ Oczy sługi wśhelátiego/ Ż rat Páná swego
własnego/ Namilšego:

3 Ják též y oczy dziewki cney/ Ż reku swoiey mi-
tey Pániey/ Obrony sie spodźiewáia/ A wśnośc w
nich pokládáia/ A miewáia:

4 Tym též sposobem náš Pánie / A nášych o-
czu wynośenie / Bywa do ciebie sámego / Byś
wspomogł czáśu wśhelátiego/ Ż nas ráždego.

5 Rádźse sie z námi lášťáwie / Obchodźie náš
mily Pánie; Bówiemesmyć iuż syći tey/ Nieláști
nieprzyiaćielstkiey/ Bárzo ciešťkiey.

6 A duśá iuż syťá wśhego/ Od czáśu práwie da-
wonego/ Pośmiewánia od máietnych / A wzgár-
dzenia též od innyh/ Ludži pyśnyh.

P S A L M 124.

Nisi Dominus ipse fuisset nobis.

Ná stára note.

G Zásu tey nášey pokusy/ by Pan Bog
nie byi z námi/ Rep. Ták Izráel wy-
znáć musí z swoimi owieczkám i : My
wbodzy á strapieni/ Od wiela ludži w-
zgárdzeni/ Bylibysmy strwożeni.

2 Ták sie ná nas náśádžili/ Ż wporu á ze zlości/
Rep. Myśl wśyrke swa náśádžili/ Ż wielkiey po-
cedliwosci/ A śnadž by te możnośc mieli/ Żywo-
by nas poirzec chćieli/ Byśmy rážem zgineli.

3 A ktorým křátktem gdy zbiora Ż wielkiego
dždžá

dzia potoki / Rep. Silnym gwałtem zewszad
zbiora Wnet zaráżem potopy / W powódź co sie
wiecej nawinie / Tak sie sadzi ich myslenie / Ta na-
he zadrženie.

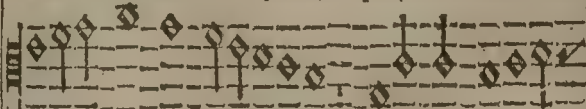
4 Bogu słuszną chwałą ma być Tej łaski a z
miłości / Rep. Żeć on nas nie da drapieżyc Ich
wielkiej okrutności / Duszą naszą iako ptasiek /
Wymiliłata sie z ich siatek / A buia na wolności.

5 Szły sie im pomieścić / Którymi bli k nam
srodze / Rep. Już sie sidiła potargaly / A mysmy
na swobodzie / A w Imie twoje miły Panie / Co rza-
dził wszystko stworzenie / Już mamy wspomozie-
nie.

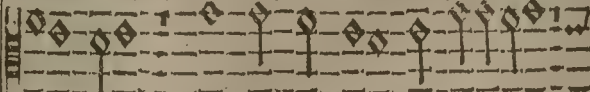
Tenże Psalm 124.

Dyby nie Pańska przytomność była

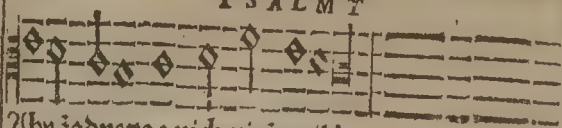
Israël niechay teraz to powie: Gdyby sie nie starał

o ich zdrowie / Tak sie zlych była złość rozstrożyła

Alby

PSALM 7

Alby żadnego z nich nie żywiła.

2 Na ten czas w gniewie swym rozpali /
Żywo by byli wszystkich pożarli / Tak się i z byli
na to wparli: Prowadziachmy ich już zatópieni /
Już do dna mieli być pogrążeni.

3 Alle chwała bądź Bogu wiecznemu / Ze z mi-
łosierdzia swego darowego / Nie dał nas na łup
ciłowieką złego / Owszem nas odiał z zębów sro-
giemu Przeciwnikowi na nas wściektemu.

4 Jako ptak duszą naszą łowcowi z obierzy
zdradnych się wywikłala / Kiedy zdradliwe się
dla stargala: Dufamyż tedy zbawicielowi /
Nieba y ziemi stworzycielowi.

PSALM 125.

Qui confidunt in Domino.

Nota jako Psalm 20. Niech cie Pan słyży. 12.

Niko gorą Syon wiecznie trwa / Z mie-
scą się nie ruha; Tak trwać beda co wsta-
ia W swym Panu myśla prawa: Jak
też Jeruzalem gorami Obronne jest mo-
cnymi; Tak iest Pan w okrag ludu swego / Od
tąd do dnia wiecznego.

2 Nie długo żli beda pánować / Sceptum ich
nie ma trwać / Tąd czaska ludzi sprawniedliwych

Ku

Ku opar
Bati su
złości /
3 Op
sercu pra
wicia /
co niepr
Izraeli

In co

był wys

to by mu

nie: Tak

Ku opánowaniu ich; Jieby sie smac nie zgorzeli/
 Reki swe y nie ściagneli/ Ludzie sprawiedliwi ku
 złości/ Dla Pánow niezbożności.

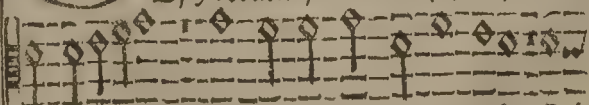
3 O Pánie czynie dobrze dobrym/ Ludziom w
 sercu práwym; Wszak tych co sie w próżność wdá
 wáia/ Przerobotność dżiałáia/ Puscisz za tym
 co niepráwość Broia y wszelká złość: A ták náw
 Izráelem pókoj Uczynisz; bo jest lud twoy.

P S A L M 126.

In conuertendo Dñus captiuitatem.

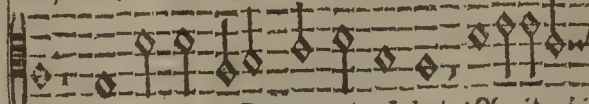
Gdy z okrutney Babilony Pánstsi lud

był wyzwolony / Człowiekowi sie ták zdáło/ Já

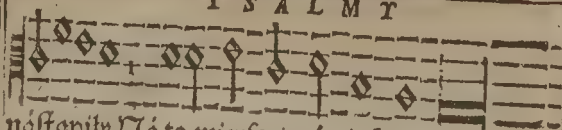

koby mu sie sníć miáło: Tám dopiero y nárzeká

nie; Tám y włác: wstat/ y wzdychánie/ A radości

P S A L M T

nastąpiły Tā to mięysce/ y śmiech miły.

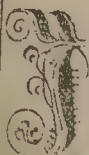
2 Tām Pogānin zazdrościwy/ Znāt (powie-
da) niewatpl. wy Okazał Bog światu wŝemu /
Ze iest łaskaw ludu temu. Łaskawci iest Pan lu-
du swemu/ Bo to okazał światu wŝemu/ Ź okor-
cieŝkich nas wybawił/ A nā swobodzie postawił.

3 A ci Pānie co zostali Day aby tām nie mieŝ-
kali: Ale ŝli tāk śpiesznym biegiem / Jāko stru-
mień pełnym brzegiem. Kto śiał w płaczu/ ten
żnie w radości/ A nāŝ zaśierweł był w gorzkości/
Ale zdārzył Pan/ że y my Ź weselem snopy noŝimy

P S A L M 127.

Nisi Dominus ædificauerit.

Nā słara note.

Żśli sam Pan domu nie zbudnie / Rep.
Prożno cżlowiek o nim sie frāsuie: Jesli
sam Pan miāstā strzedz nie bedzie/ Pro-
żno cżuie straż po murzech wŝedzie.

2 Prożno z domu przede dniem wychodziŝ/ Re.
Prożno mrokiem oŝtātnim przychodziŝ/ Nie zā-
robisz āni pożywienia/ Rep. Nie bedzieli z niebā
wŝpomojenia.

3 Ale komu Pan iest miłościwy/ Rep. Dāie mu
an ocion roizd'wy / Dāie dżiatek iāk pŝczol
wdziez

wdzięczne roie: Rep. Toć iest Pánie przejeżdżać
nie twoie.

4 Tę tak srogie/ nie tak są strąśliwe/ Rep. W
rełách meſkich ſtrzały popędliwe / Jáko kiedy
przy oycowſkiej głowie/ Rep. Ząstawia ſie cno-
tliwi ſynowie.

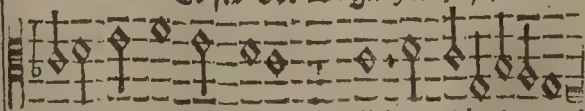
5 Szczęśliwy ten między ſzczęśliwemi/ Rep. Co
ſwoy ſądał ſtrzałami takiemi / Obwárował
gdy przed ſadem ſtanie/ Rep. A prawá mu y ſer-
cá doſtanie.

P S A L M 128.

Beati omnes qui timent Dominū.

Dziśce iest ſzczęśliwy każdy/ Rep. A
Co ſie boi Boga ząwždy /

chodźi też w drogá h iego / Kąždy czas żywota
(ſwego.

2 A tylko tego pożywa/ Co z wyrobku rąk ſwo-
ich ma / Szczęśliwy iuż taki będzie/ A dobrze mu
ſie poradzie.

3 Żoná iego będzie płodná/ Rownie iáł máciá
winna / Kąždy kąt domu ſwoiego / Ochedo-
y czaśu wſzego.

Synaczkos.

PSALMT

4 Synaczkowie także iego/ Według porządku
prawa go/ O stołu stana rzeźwie/ Jak roszczę
w buyney oliwie.

5 Orosz tak Pan wszechmogacy/ Zawszy błogo-
sławić raczy/ Meza który sie go boi/ Przy nim
zawsze mocnie stoi.

6 Niechże Pan Bóg błogosławi/ Z Syoná á
niech cie żywi/ A ogladaś dobrá wszytkie/ Słá-
chetne Jerozolimskie/

7 Jerozalem niebieskiego/ We wszech dniach
żywota twego/ Wyżrzyć też syny twych synów/
A temu pokoy Izraelow.

Psalm tenże 128.

Szczęśliwy to prawdziwie/ To sie Pana
boi/ Trzymając sie go żywie/ Przy nim mocno stoi
Prace rat swoich taki Zdrowo zażywać będzie :
Atemu na czas wśfelaki Dozna szczęścia wśfeladzie

W don
Tacie kry
Świeżeli
Jak elwe
3 Tátor
Ktwo Temu
Niechże
Wśhem cie
4 Wyś 3
Wyżrzał/á
Izrael 3 d
wójaczneg

S
Notá iá

W

2 Orac
był zagor
postronki/
3 Zanie
ste Syono
trasa/ star
4 3 ten g

2 W dom mu pożytki żoná Tákowe przywodzi
 Jakie krzak winny groná / Gdy ie hoynie zrodzi:
 Usiedzieli zá stolem / Dzieci przy nim wśedzie/
 Jak oliwečki kólem Stána w swoim rzędzie.
 3 Tákoweć nágotował Pan błógostáwiená
 swo Temu/coby záchował Jemu posłuszeństwo:
 Niechżeć Pan błógostáwi 3 swojego Syoná /
 Wśem cie dobrym nabáwi Niech iego obrená.
 4 Bys zá swego żywotá Synow swoich syny
 Wyżzał/á bez kłopotá Sluchał tej nowiny: Ze
 Izráel z dawnego Już wydycha boiu/ A używa
 wdzięcznego W ziemi swej pokoju.

P S A L M 129.

Sæpe expugnauerunt me.

Notá iáko Piesni 2. Ná wstápienie Pańskie.

Ráduymy sie wszyscy zc.

Często mie już z dawná dobywano /
 Często ná mie srodze sturmowano /
 Ták iż chocia mi zerząd dobito / A
 wždy mie do gruntu nie dobyto.

2 Gracze po mým grzbiecie oráli / Długie ná-
 zbył zagony działáli / Lecż Pan porwał ich regie
 postronki / Już da Bog beda krotke zagonki.

3 Zaniebnie sie wśtecz obroćć musza / Co sie o-
 zle Syonowi kuszá / Których zwiédnie / srogosć /
 krasá / sławá / Jak ná dachu niedorósła trawá.

4 3 tej gársći nic nie lápáia żenicy / Ani siopká ná

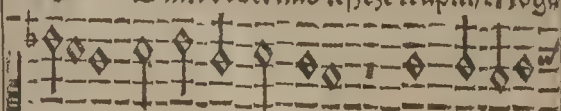
P S A L M I.

wiaza młodziency/ani rzeka tamtedy idacy/ **N**ied
wam ścieżki Pan Bog wszechmogacy.

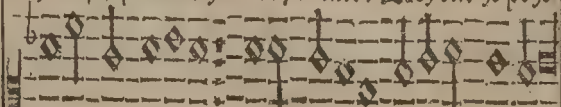
Tenże Psalm 129.

D młodości nas ieśćje trapiłi/ **M**oga

to Pánscy powiedzieć wybrani: Lecz tak że prze-

ie nas nie pożyli **A**li á okrutni niewierni Pogań
2 **T**łumnościernieć grzbiet nasz orali/ **N**iewy-
trwánymi ciężkimi plagami: **G**łodem nieznoś-
nym nas mordowali/ **T**woistymi w grob wpie-
rząc pracami.

3 **A**li sie Pan wieczny sprawiedliwości **O** wy-
brány swoy lud mażnie zażart / **A** skutkły petá
w swoiey srogości/ **N**ieprzypięcielskiej nas niewo-
li zbawił.

4 **B**oday zgineli ci/co ie sławá **W**oicy ich kole
Syonu Pánstiego: **B**oday wwiędli/iak wwiędnie
trawá/ **A**tora wrosta w wierzech muru twárde°.

Trawá

5 Trawa ktora to nie doczekała/ Aby od kopy
poległa siekacę / Ale przed czasem zniszczyć mu-
siała Ogniem zbytecznym Planety goracey.

6 A ktora rękę nie napełniła Żencowi w pracy
swoiey ochotnemu/ Ani też ramię nie obciążyla
Toszarzowi niepracowanemu.

7 Wiec y ci ktorzy tedy mieli/ Błogosławienia
stwa Pána Boga swego Robotnikom tym nie
winkowali / Ani mówili ; Bog zdarz do wszyst-
kiego.

P S A L M 130.

De profundis clamaui. &c.

Ná sláru noie.

S Głębokości grzechow moich / Wo-
łam k tobie miły Pánie / Rep. Wystu-
chay moje wołanie / Poładam w to-
bie ufanie / Skłoń uszy miłosierne
twoie / Pomni ná obietnice swoje / Słysz płacze-
we prosby moje.

2 Bedzieszli miał ná baczności / Lásze wśhelákie
krewkości / Rep. Jeśli wedle sprawiedliwości /
Bedziesz sádził náše złości: Tedyć sie nie zostoi za-
den / Ktoryby był zbawienia pierwien / Káždy po-
stapienia winien.

3 Alles ty jest miłosierny W obietnicách twoich
wierny / Rep. Przeto w tobie nie wątpiemy / Ale
lástki twej żadamy. Duszą moią Pána cześć / Lá-
tego

PSALMY

iego słowie dosyć ma/ Tłā wśelki czas iego wy-
wa.

4 Przeto iest wśytka nādziejā/ W Pānu wśe-
go Izrāelā/ Rep. Wśelki co znaś zbāwicielā/
Tas wśytlich odkupicielā/ Jegoś wyzwoy nie-
chcāy nie wāpić: Boć on gotow wśytlich sam
zbāwić/ Przeto nas raczył odkupić.

Psalm tenże. Notā iego iako Psalmu 4.
Wyzwam cie Boże świadku / ić.

Niezmierney swey cieſkkości / Tłā
cie Pānā swego Wotalem z glebo-
kości Upadtu moiego: Pānie glos
moy rzeciwizy Przyimi w wśy swo-
ie/ Zacz mi być miłościwy Tłā modlitwy moie.

2 Jesli nas z nieprāwosci Zārāć bedzieś Pā-
nie! A toż przed twoiey srogosci Sadem sie ojtā-
nie! Altes ścienneyſzy zāwōdy Tłam do odpuszcze-
nia/ Aby cie chwālił kāždy dā twoe zmiłowania.

3 A Izrāel lūpā iego Grzeſnym iest gotowa/
Dglodam se nā mego/ A nā iego słowa: A z
wielkſz go iudoſciā Duſzā ma pożada/ A niſz ſtraż
co z teſtneſciā Switānia wygłāda.

4 Tłuchcie ſie co chce dſiecie / Izrāelu w Pānie
Klādź zāwōdy ſwe nādziejie/ W znaſ zmiłowanie i
Pān Izrāelā swego Jest wykupicielem/ Oniſe y
grzechow iego Sam iest zglādźciēlem.

PSALM

P S A L M 131.

Domine non est exaltatum.

Notá tego Psálmu, iáko Psálm 3. Pánie iák
ich wiele iest / 1c.

Nanie kiedy cie o co w swej potrzebie
prosze / Rep. Wieś żeć sercá y oczu
hárdzie nie podnosze / D rzeczy sie wy
sokie ná świecie nie kusz; Lecz tu to-
bie póřornie dźwigam niedźna dűsse.

2 Ják dziecie niemie nigdziey iedno do má-
cierze / Rep. Po swe wśhytkie potrzeby / Od tey
wśhytko bierze / Ták ia teź twe dzieciatko / nie-
wiem křom do ciebie / Oycze moy mátko moia /
ktory mieřkař w niebie.

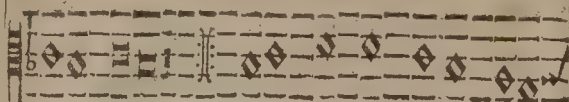
3 Przeto teź ty strapiomy miły Izraęlu / Rep.
Wśay w Bogu iedynym nie w omylnych wielu :
Boć ná tym żaden wierny nigdy nie wtráci : Gdyż
Pan swym dźiatkom boynie / tu y w niebie pláci.

P S A L M 132.

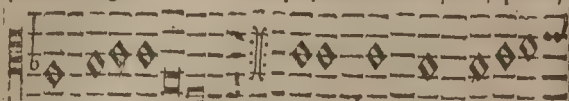
Memento Domine Dauid, &c.

N Spomni Pánie ná Dawida służe
A ná wśhytki dla twej chwały wtrá-
ca

PSALMT

bnika swego/Rep. Atory przysiągl tobie Bogu/
pienia iego/ Nie poyde ia na swoy pokoy

tak Jakol owemu/Rep. Ani dam spać oczem swo
k tozu Arolewskiemu/ Alz gdy nayde miejsce Pa

im/ ni drzemac powiekam/Rep.
nu/ czego testniac czekam.

2 Wnidzie w ten gmach z twoia strzynia/ nasz
niebieski Arolu/Rep. Bociesmy ie juz nalezli mie
dzy lasy w polu/ Niechay obloka sprawiedliwosc
Ofiarownicy / Rep. A niechci wykrzykaja
twoi milosnicy/ Wy tez na twoim podnozku be
dzem nisko klekac/Rep. Jedno wiecey Dawido
wi nie day w duszy stekac.

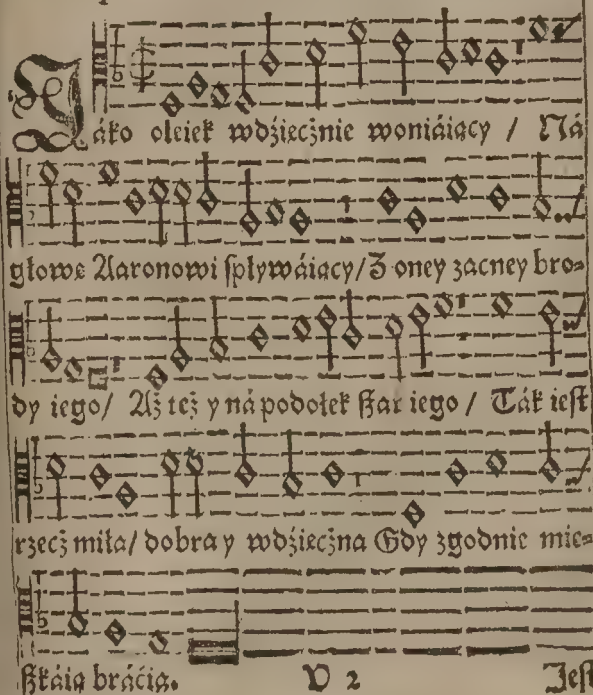
3 Przysiągl Pan/ nie zawiedzie Dawida slugi
swego/Rep. Is mial wsadziec na maiestat owoc
ciala iego. A bedali twoie dziatki strzec przymie
rza mego/Rep. Bada siedziec na twym stolcu bez
konca zadnego / Bo sobie Pan obrat Syon na
wodziejne mieszkanie / Rep. Tu ma swe wieczne
pokoie/ tu wieczne kochanie.

Ja

4 Ja sam będę błogosławił w powstędnicy
 wności/Rep. Ja nakarmię lud ubogi chlebem
 do sytości/Ubiorę w zbawienie wszytki me Ośi-
 rowniki/Rep. Droście Rog twoy Dawidzie/ię-
 sne twe świeczniki/Rozkwitnie się twa Krolew-
 ska Korona chwalebnie/Rep. A twoje nieprzy-
 iaciele ią zniszczą hamiębnie.

P S A L M 133.

Ecce quam bonum & quam iucundum

Sako olejek wdzięcznie woniący / Na
 głowę Aaronowi spływający / Z oney zacney bro-
 dy iego / Aż też y na podobieństwo Bar iego / Tak jest
 rzecz miła / dobra y wdzięczna Gdy zgodnie mie-
 skają bracia.

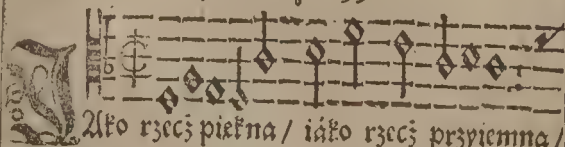
V 2

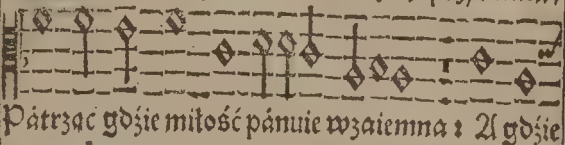
Jest

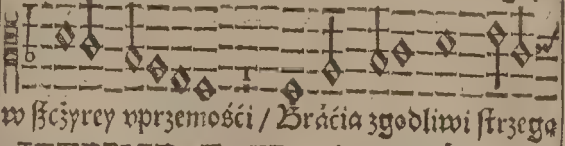
PSALMY

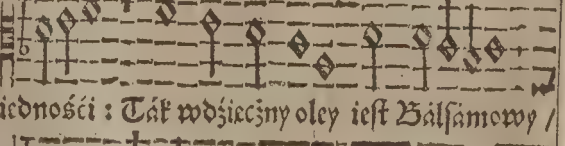
2. Jest też iestże tákowa miłość brácka/ Já-
ko oná chłodna rosa Zermónsta / Co ná gory
Syon spada/ odwilża ziemié y owoc dáwa/ Bo
gdzie miłość tam Pan błogostáwi/ Żywot wie-
czny takim spráwi.

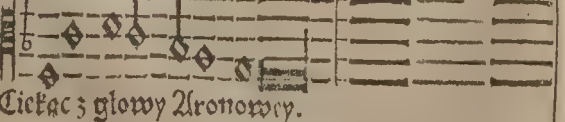
Psalm tenże 133.

 Ako rzecz piękna / iáko rzecz przyjemna /

 Patrząc gdzie miłość pánuie wzajemna : A gdzie

 w ścýrey nprzemości / Bráćia zgodliwi strzega

 iedności : Ták wdzięczny olej iest Bálsamowy /

 Ciekac z głowy Aronowej.

2. Ciekac po brodzie Káplana Bożego/ Wo-
nia swa zlewa śliczny kray śkat iego : Ták wdzię-
czny kro-

czny kro-

czne krople Hermonſkiey Roſy / pādaiac na
wierzch Syonſki : Tam laſka ſwa / y wieczne
zbawienie / Rozdawa Pāńſcie przejrzenie.

P S A L M 134.

Ecce nunc Benedicite Domino.

Notá tego Pſálmu iako, Poſegnay nas Bo-
że Oycze / i c.

Toż teraz dobrozeczcie / Pānu wſkryſcy
chwałe dajcie / Studzy Pāńſcy ſławia-
cy go / Stoiać wſtawonym domu tego.

2 Podmieſcie wáſze tu temu / Rece
mieyſcu naſwietſſemu / Błogoſławić Pānā tego
Káždy czaſ żywota ſwego.

3 Niechayſeć Pan błogoſławi 3 Syonu / y
niech cie zbawi / A tory ſiworzył niebo / ſiemia /
ſławne czyniać ſwoie imię.

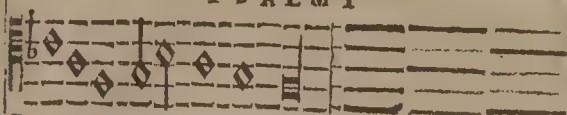
Pſálm tenże 134.

A nuż Pāńſcy ſłużebnicy / Domu Pāń-

ſkiego ſtrażnicy / Dniem y noca Pānā chwalcie /

PSALMY

Imienia iego wyzywajcie.

2 Kce swe w światobliwości / Wznosćcie do iego miłości : Pána swego błogosławcie / Chwała iego myśl swa bawcie.

3 A Pan który wszystko sprawił / Będzie wam też błogosławił : Będzie z Syoná swego Łatną was wiele dobrego.

PSALM 135.

Laudate nomen Domini.

Notá iáko Psalmu 107. Chwale Pánu dawajcie/ 1c.

S Alleluia. Wielbićcie imię Pána swego / Wszyscy wierni coście tu służebnicy iego / Wszyscy co stoicie w domu Pána swego / W tak zacnych pátacach Boga miłosiernego.

2 Chwalcieś Boga boć on Pan iest dobry każdemu / Spiewajcie imieniu iego wśem namilskemu : Obrat Pan Jakóbá służebniká wiernego / A Izraelá wziął za dziedzicá własnego.

3 Jácim iuż tego doznał / i wielki iest ten Pan / Pan náš nád inšemi Bogi / gore zwierzchność ma sam : On niebo swa mocą sprawił zemie y morze / A wszystko to co chciał / y głębokości także.

4 On z ziemi obłot wznosi / a grom w deszcz obraca /
I wiatry też z swych skarbów on to sam wypuszcza /
On pierworodzięstwo w Egipcie pomordował /
I w bydłach y w ludziach / siłę swoją okazał.

5 Puścił w pośród Egiptu wielkie cuda znaki /
Których doznał Faraó / y słuzebnik wseleń. Tenże to Pan zabił /
wielkie mnostwo Poganów : Onże pobit innych iście dość zacnych Krolów :

6 Schon Amoreyskiego / y Og Bazańskiego /
I wszystkie też Królestwa ludu Chananńskiego : I dał wszystką ziemię /
ich własciwa swojemu / Zajądziedzićwo wieczne /
Ludu Izraelskiemu.

7 O Panie nasz / Imię twoe wiecznie zawstę trwa :
O Boże nasz pamięć twoa / końca nigdy nie zna. Ty Panie sadziś swoy lud iście sprawiedliwie ;
I z slugami swemi / obchodziś się łaskawie.

8 Pogańskie bóstwaństwa ze srebra ze złota /
Faleśni są Bogowie / ludzkich rąk robotą ;
Wstami nie mówią / oczyma nie widzą /
W uszach nie mają słychu / y wszystkim nie słyszą.

9 Niech im podobni będą ci co ich działają /
I inni wszyscy w otoc / co też w nich duszą. A ty Izraelu y z Aaronowymi Potomkami Pana chwalcie głosy zgodnymi.

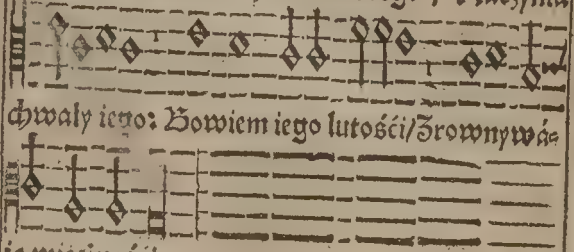
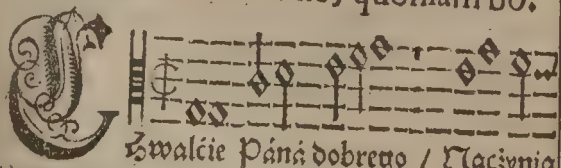
10 I ty domie Lewiego / sław też Pana swego ;
Wszystki co się go boją / chwal z serca prę-

PSALMY

wego: Bowiem słusznie chwalon ma być Pan
na Syonie/ Co mieszka w niebieskiej swojej Jero-
rozolimie.

PSALM 136.

Confitemini Domino, quoniam bo.

19 wieczności.

2 Chwalcie Boga wielkiego/ Wszelkich Bo-
gow wyższego: Bo łaska swej podanie W wszyst-
kie wieki y kraie.

3 Chwalcie Pána nad Pány Ludu iego wy-
brany: Albowiem miłosierny/ A swym na wieki
wierny.

4 Tego co sam dziwnymi Słynie cudami
swymi/ Chwalcie: bo łaska iego Znaczna wieku
każdego.

5 Tego / co w swej mądrości Stawil nie-
bieście

bieście
Cieja ier-

6
Bo hoj-
ści.

7 T
na niebu
dobroci

8 S
nem był
co cynie

9
nad no-
ney dob-

10 T
wszyst-
bedzie r

11 C
Bo on-

12
broior
nie yst-

13 T
ca Bos-
wiecin-

14 S
iego: 2
furec-

15

bieście włości / Chwalcie : bo wszyscy święci
Czaja iego wieczne chęci.

6 A co ziemie szeroka Odkrył woda głęboka :
Bo hojnym iest w lutości / Poki stawa wieczno-
ści.

7 Tego / ktory sam z siebie Wielkie światła
na niebie Sprawił / chwalcie : bo wieczny / A w
dobroci stateczny.

8 Słońce / by w dzień świeciło / A iego Pa-
nem było : Chwalcie : bo w dobroć wielki Pan /
co czuje wiek wszelki.

9 Miesiąc zaś by z gwiazdami Pánował
nád nocami : Chwalcie Pana dobrego / A wiecz-
ney dobroci iego.

10 Tego co zbil Egipskie Pierworodzeństwa
wszystkie : Bo chęć iego koniecznie Trwa / y trwać
będzie wiecznie.

11 Co wyrwał Izraelá z ręki nieprzyaciela ;
Bo on z wieczna każdemu Gotow łaska wierne^o.

12 Wywiodł swe niezmójona Ręka / w moc w-
zbroioną : Bo poki wiekow stawa / W lutości
nie wstawa.

13 Tego co odchłanił morzka Rozciął swą mo-
cą Rósta : Bo grunt Pánstwey lutości Złożony w
wieczności.

14 Szodkiem prowadzac swego Izraelá mi-
łego : Bo w miłosierdziu wieczny / A w pomocy
stateczny.

15 Lecż Faraóná z ludem Zátopił w morzu

PSALMY

cudem: Bo srogi Bog złośnemu / Wiecznie dobry
dobremu.

16 Co puszczami prowadził Lud / o którym
sam rządził: Bo taśt jego wielkości Nie ogarna
wieczności.

17 Kco potarli Tyrány / By nie byli ich Pány:
A jego Boskich chęci Wiek nie wydrze z pamięci.

18 Pobit Krole wałeczne / Czyniac swoje be-
pieczne: Bo sam nad wszystkie Pány W lutości
nieprzebrány.

19 Schoná wprzód możnego / Krolá Umoc-
reyskiego: Bowiem wiecznymi laty W miłosier-
dzie bogaty.

20 Potym y Bázánstiego Ogá / Krolá pyś-
nego: Bo w siłę nieskonczony / W dobroć nie po-
mierzony.

21 A dal pyśne ich włości W dziedziczne o-
siadłości: Bo miłosierdzie jego Nie ma końca
żadnego.

22 Swemu Izraelowi / Wielkiemu Kochán-
kowi: Bo Pan ná wieli rądzi Dobrze o swej
czelądzi.

23 Co nas y w utrapieniu Ma ná Pánstwie
baczeniu: Bo jego okazał Miłosierdzie / w wiek
trwale.

24 Nieprzyjacielskiej złości Odiął nas z swej
miłości: Sąd miłos. ernym słynie / Chocia wszy-
tko pomine.

25 Ten y ciálu wśelkiemu Żywność darowa
łaczące.

łaczące
wieczno
26
niebios
ti pełno

Nota

la nąfse
gnali /
2 M
cie / P
A myśn
śpiw
tego /
3 O
cie prze
ciey pra
wypleg
stal /
4 Ci
jeby to

łaczniemu: Bowiem iego lutości Przechodza kres
wieczności.

26 Chwalcieś Boga możnego / Wsztych
niebios wyższego: Bo łaski iego wśzędzie / A wie
ki pełno będzie.

P S A L M 137.

Super flumina Babylonis.

Nota tego Psǎlmu, iako Psǎlm 13. A iakże dlu
go moy Pánie nędznego/ 1c.

GDysmy v rzek Bábilonſkich ſiedzieli/
I płaczemeſmy tam Syon wſpomina
nali / Zawieſiwſzy ná wierzbách
ſrzod niego/ Wſzytkie Zárſy weſe
la náſzego / Tam nam ci co nas w niewola zá
gnáli / A Zárſách ſobie grác roſkázowali.

2 Mowiác do nas: nuż nam też záſpiwaj
cie / Pioſnki Syonſkie / y ná Zárſách graycie /
A myſmy im ták odpowiedzieli: A iakobysmy tu
ſpiewác mieli / Pioſneczki ſwe Pána Boga ná
ſzego/ W ziemi nieſtkając v ludu obcego.

3 O Jeruzálem Jeruzálem mile / Wiechby
cie przepomnieć miał teyto chwile / Niechby rá
czej prawicá ma ſwego/ Zápomniála iuż grania
zwykłego/ Niechby do podniebunia iezyk przy
ſtat/ Jeſlibych ia tu ciebie zápomniál.

4 Niechayby mie tu moy Pánie portáło/ Jeſli
jeby to v mnie mieyſce miało: Abych miał mieć

Ktore inſze weſele / Przekładać nad Jeruzalem mia-
le. O Panie wspomniſz na ſyny Edomſkie / Co
wolał: miasto Jerolimskie

5 Zburście ie / zburście aż do gruntu iego. Ale
le doczekaſz zburzenia ſwoiego / Coko Babilonia
ſka nieomylnie: Bo ſzczęśliwy ieſt on każdy pew-
nie / Co odda według wczynku twoiego / Pom-
ſte coſ nam czyniła z gniewu ſwego.

6 Błogoſławieństwo będzie miał ten każdy /
O Izraelskiego narodu zawždy / Który poima-
wſzy y potłucze / Na mocney kámieniſcey opoce /
Dziatczęki twoie Babilonie ſrogi / Gdy cie Bog
poddą pod ſwych wiernych nogi.

Psalm Tenże 137. y ná tej Note.

Siedzac po brzegach Babilonſkiej wody /
Pieſne Syonſkie wspominaiac grody /
Bzewnoſmy plakać wſzyſcy musi / Na
wierzbach Lutnie ſwe powieſili: Ale Pohána-
ſtwo dbaiać ná to mało / Pioſnki Syonſkie ſpie-
wać nam każało.

2 Lecſz gdzie podobna / aby Pieſni Pánſkich
Glos miał byc ſlyſzan w kráinách Poganſkich :
Gdzie cie zapomnie kráino ſwieta / Niech reka
moia grác zapamieta : Niech iezyk wſchnie / ieſli
cie nie wspomni / Jeſli w poczatku weſela prze-
pomni.

3 Pamieta y Panie co nam wyrzadzali ſi
Edomczycy / iak ná nas wolałi: Zagubcie ten lud

á mia

a miasto spalcie / Tury z samego gruntu rozwal-
cie. Pamietać wściekła grogosc ich nad nami:
Tiech iey od ciebie doznowaia sami.

4 A ty Babilon ochraniaj swej glowy / A
ciebiec czeka wpadek gotowy: Szczęśliwy który
odmierzy złości / Coś nimi trapił nas bez litości
Szczęśliwy który odmierzy y winy / Twoje o sta-
le roztracając syny.

P S A L M 138.

Confitebor tibi Domine.

Notá tego Psálmu iáko Psálm 5. Posłuchaj
Panie słow moich / it.

Serce moje ciebie Panie / Nie przestá-
nie wyznawać wśędzies Rep. A przed
Krolmi cie wystawiać / A wystawiać
w Pieśniach swych będzie. Z uctwie-
nością w twym kościele / Wyznam śmiele Imie
twoe wżiete Wyznam że iest miłosierne / W pra-
wodzie wierne / Słowo twoe święte.

2 Bos ty imienia swojego Tświatłego Nie-
zelsył słowem / Rep. Zlem dość westchnał w
swym strąunku / Do ratunku stałeś gotowem :
Przetoż cie Panie wystawiać / A wystawiać Be-
da Krolowie : Słuchając co im dobrego / A mi-
tego / Słowo twoe powie.

3 Boda twa / Pána wielkiego A sławnego /

Moc

P S A L M T

Moc wystawiali/ Rep. Beda y o drogach two-
ich w Pieśniach swoich Głośno śpiewali : Ją-
ko że ty bedac Pánem Jąwołanem / Z swey wy-
sokości/ Na dol tu poglądać raczyś / Wszystko
baczyś Na tey miłości.

4 Choćia na mie co przypádmie/ Ty mie śná-
dnie Sam porátnieś : Rep. Z mych mie nieprzy-
iacioli mocy/ W swey pomocy/ Ty záchowuieś
Przedśiewzięcie moje Pánie / Na twe zdanie /
Puśćzam bezpiecznie : Tłech sie wnioecz nie
obraca Twoia praca / Day z lásti wiecejnie.

P S A L M 139.

Domine probasti me, & cognouisti me.

Notá tego Psálmu iáko Psalm 30. Pánie moy
bede cie sławił / ic.

DObie wśzechmogacy Boże Skryć sie
we mnie nic nie może : Lub ia sie-
dze / lub ia stoie / Znaś y z daleka
mysł moje : Chod moy / odpoczywá-
nie moje / Wszystko to widza oczy twoie.

2 Jesteżem nie przemowił słowa / A ty iuż
wiesz co za mowa Z wst mych Pánie wynisć miá-
ła. Twac reka uformowała Stan iaki jest ciá-
ła moiego / Skora zewśhad przywleczonogo.

3 Twocy tak dziwney spráwy Boże / Dości-
gnąć rozum nie może : Kedyż znikne Ducha twe-
go :

go? Kedy oblicza strąśnego? Jesli do nieba/
 iestes w niebie: Alec y pietto nie bez ciebie.

4 Choczym tez wziat ranney Zorze Strzydla/
 y lecial za morze/ A tam mie wymacaś snadnie/
 A tam reką twa dopadnie. Jeslibym tez tak my-
 ślit sobie W ciemnych gdzie nocach wlec tobie/

5 Amyslibym: Noc naciemniejszy A ciebie/
 nad dzien iasniejszy: Cma y nagestże ciemno-
 ści Swieca twoiey opatrności. Nawet y na to
 patrzył wzrok twoy/ Jaki w matce był początek
 moy.

6 Ten zwiasek ciała naszego / Cud iest rozu-
 mu twoiego: Dziwnes twoie czyny Boze / Jaz
 przec tego nikt nie moze. Zadnac kostka taina
 nie była/ Gdy mna ieszce matka chodzila.

7 Gdzim rost kunsztownie wiazany / Niko-
 mu nie ogladany: Tys napierwsza brele ciała/ A
 w iaki kztat wymisć miala Widziat: A tys y w
 księgach swoich Wypisal postepet dni moich. **

8 O Panie toć známienite Sprawy twoie/
 y obste/ Snadniey piaset porachuie / A niz myśl
 twa wyspieguie: Abowiem myśl twa myśli
 moiey/ A za naglabza przepasć stoi.

9 Jesli wytracic maż wola Panie/ zlych lu-
 dzi swawola / Mowiac: precz odemnie wshyscy
 Idziecie/mezoboyce brzydcy: A iac sie nie Kocham
 w zlosnitach/ Woli twej swiete/ przestępni-
 kach.

10 Bo azaj sie ia nie brzydze Tymi / co ie ied-
 no wi-

PSALMT

no widze/ Ze cie w nienawiści maia / Przecit
tobie przestawiaia? Ach brzydzeć/ y pokim na zi
mi/ Przyiążni nie powioda z nimi.

II. Boże doświadcz sługi swego / Przejrz
go wnątrz w myślach jego: Śmacay sercá y su
mnienia / Śeć droga zlych do zginienia Nie id
przeciw woli twoiey: Prowadz mie ty Pánie p
swoiey.

PSALM 140.

Eripe me Domine ab homine malo.

Nota Psálmu tego 140. idko Psálm 100.

Tuż teraz narodowie ziemscy/ ic.

Pánie z twey wielkiey litości Odeym
mie nieciotliwemu/ Odeym od wście
kley okrutności Człowiekowi okrut
nemu.

2 Ktory ná mie to raz zdrádlíwie W tájney
rádziejé próktrykúie/ To zaś drugi raz zapálczywie
Woystá przeciw mnie słykúie.

3 Podobien ostrymi zębami Jádowitemu
wężowi/ Achowaiac iad pod wargami Podobi
en jest Pádálcowi.

4 Pánie reku rákich złośników Rácz mie z
lástki swey wchowác/ Ať woli myśli okrutników/
Togam mym nie day szwánkować.

5 Boć hárdziej ná mie zgotowáli Utáione
sídła swoie/ Wszytkie siećmi pozástawiali Dro
gi/ ná zginienie moje.

Alemci

6 Alleluia o tobie Pánie Bżekt: Jżes ty
Bog moy mocen. Wsłykże prośb moich wołanie/
A bądź mi w zły czas pomocen.

7 Ciebieć ia Páná swego záwždy žnam mo-
ca zbáwienía swego/ Tyś mie w potrzebie moiey
kázdey Vniośt zdrowo y całego.

8 Nie dopuścżayże o moy Pánie Cieśhyć sie
w swey dumie zlemu: Niechay niecnotliwce stá-
rání Nie idzie k myśli hárdemu.

9 Niech iádem škodliwcey swey mowoy Sáo-
miś sie pozáráżáia: Niech wegle spadşy ná ich
głowy Wskurác im nie dopuścżáia.

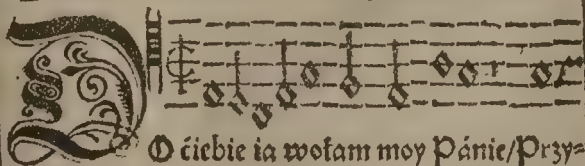
10 Człowiek zley geby y klamliwcey/ Niech sie
nie mocni ná ziemi/ Niechay kázdy niespráwie-
dliwy Speta sie złościami swemi.

11 Wiem to pewnie/ że sie Pan iymie Já krzy-
wde wtrápionego: Wiem że sie y bronić pode-
mie Chudżiny gwałt cierpiacego.

12 A beda ludzie spráwiedliwi Imie Pánskie
wystawiali: Beda y dobrzy á cnotliwi W obli-
cze Pánskie pátrżáli.

P S A L M 141.

Domine clamaui ad te, exaudi me.

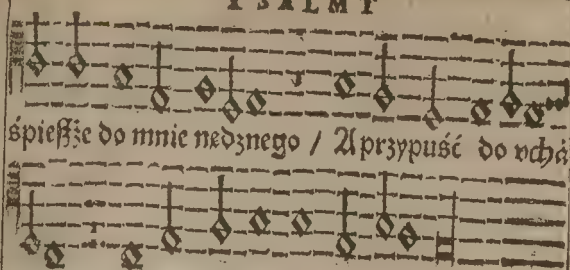

O ciebie ia wotam moy Pánie/Przy-

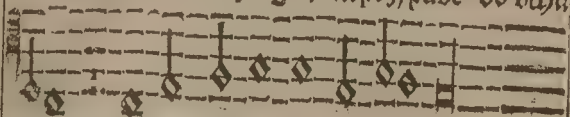
X

śpiekże

PSALM

śpieść do mnie niedźnego / A przypuść do rcha

swego Głos moy testliwy / y wołanie.

2 Przyimiże odemnie wzywianie / Jako nawonnieysze dary / Miasto wieczornej ofiary / Przyimi moich reku składanie.

3 Rącz Panie z swej wielkiej litości Język moy zapieczetować : Rącz pod strażą wstać : / Te nie zabaczą przystoyności.

4 Nie dayże sie sercu moiemu Jā zlym do zlego rnościć / Nie day sie w pyche podnosić / A wołi szczęściu łagodzacemu.

5 Miłść mi dobrego karanie / Tū gdy mi zły pochlebuie / Balsamem rżkomo smaruie : Miłść choć ostre strofowanie.

6 A owżem o to proszę Pána / Żeby złość ludzi złośliwych / W grzechach swoich niewstydlivych / Widomie była pokarana.

7 Sedziowie ich mnie szpiegowáli / W ścieżkach lochy wpátruiać / Wstępy me przewiaduiac : Choć rądom mym stuśność przyználi.

8 Takżemie plugiem rozsypuię / Jak sie wemnie moje kości / Poddane zewşad ciężkości / Do strachu śmierci rozstepuię.

Aleć

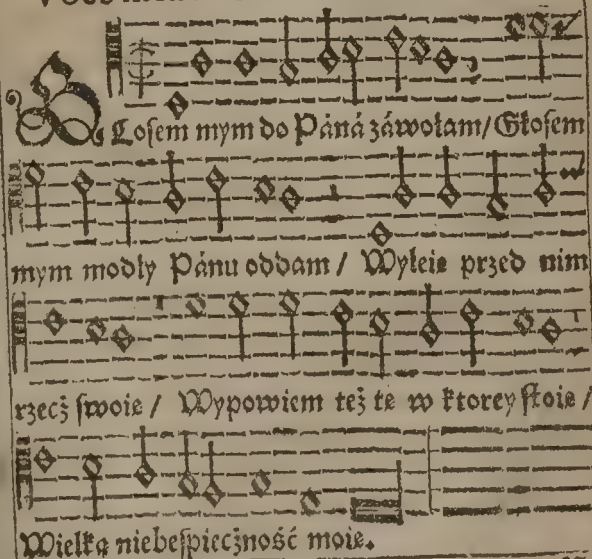
9 Aleć o moy Pánie do ciebie Oczy me zá-
 3dy wzglád máia/ Ciebie vćieczka swa znaia: Nie
 pchayze dusze mey od siebie.

10 Wybawże mie z sídel zdrádlivy ch Chy-
 10 trze ná mie zástáwiony ch : Wybaw z sieći roz-
 rzucony ch Ná mie/od ludzi niecnorliwy ch.

11 Niech sia žli sámí vplataia W siatkách
 11 wlasney swey chytróści: A mnie widzac ná wol-
 ności/ Niechay sie w sercá ch swy ch pukáia.

P S A L M 142.

Voce mea ad Dominum clamaui.

A large initial 'A' is followed by the text: **A**losam mym do Pána záwołam/ Głosem
 mym modly Pánu oddam / Wyleis przed nim
 rzecż swoie / Wypowiem też te w ktorey stoia /
 Wielka niebespieczność moia.

PSALM T

2 Bo chocia duch moy we mnie wstal / Tyś przed sie wśe ścieśki moje znal / Wiedziales też y o wśytkich śidlach na mie rozbytowanych / W drodze od nieprzyjaciół mych.

3 Wyzrzyysz iedno na prawa strone / A obacz iesliż mam obrone / A uciekac niemasz tedy / Bo nieprzyjaciół pełno wśedy / Tikt nie dba na me potrzeby.

4 Przetoż cie o Panie moy wyzywam / Ciebie samego wyznawam / Prawdziwa moja ucieczka / Nadzieja y pomocą wśytką / Wziemi żywionych czaśtką.

5 Niey baczność na moje wołanie / A na me od wśech opuśczenie / Od tych co mie przesładuią / A co sie przeciw mnie buntuią / Wyrwi boć mie iuż zdusię.

6 Wymieć z ciemnice dusze moje / Abych wyznawał chwałę twoię / Zeby też radość mogli brąc / Pobożni / y tobie dziękować / I łaski twoię miracysz dąć.

Psalm Tenże, Notá iego iáko Psalm 100.

Kucięi Pánu zatrzytnięcie.

W Aná wolam / Pána proszę / Rece swe k memu wynoszę : Przed nim krzywo de swa przekładam / Jemu jał swoy opowiadam.

2 Ledwie mi iuż ducha sstanie / Ale tobie
mocny

mocny Pánie Swiádomo/ że bez winności Cier-
pie takie doległości.

3 Po drogách góże mie wiádaia / Sióla ná
mie zástáwiáia: Poyrże w lewo álbo w prawo/
Nie stáwi sie nikt tástáwo.

4 Jesli wéiec niemáß kedy / Nieprzyáciol
petno wßkedy: A nikt sie z tym nie opowie / Zeby
tástáwo ná me zdrowie.

5 Do ciebie ia Boże żywy Vécikam sie nieo-
bjesliwy: Tys nádzieia/ tys ná ziemi Dział moy
miedzy żywiacemi.

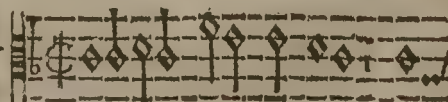
6 Przyimi w vsy moy plácj frogi / Bo mie
zewßadzieli trwogi: Wyrwi mie z ręki ciészkie-
mu Nieprzyácielowi memu.

7 Zbaw wieżenia dusze moie / Abym wy-
znał táste twoie: Vzyia dobrzy rádości/ Z twej
przeciwko mnie litości.

P S A L M 143.

Domine exaudi orationem meam.

W

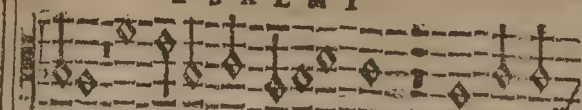

Ostuchay Pánie mey modlitwy / Au

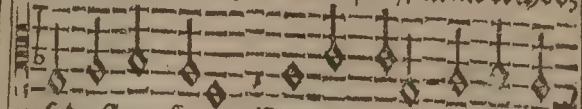

prośbie mey vchá twego / Táktoń á stuchay nádz-

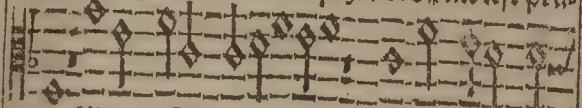
PSALM

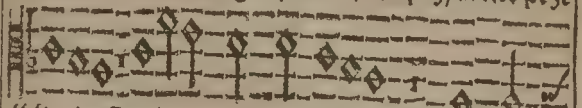
nego/ Dla wiary y prawości swey/ A nie wchodź

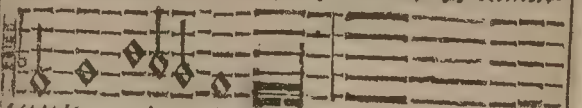
w sad z sluga swoim/ Tyle przed toba nie jest prao

wym/ Bo y dusze mego żywota/ Nieprzyjaciel prze

ślądnie/ Do ziemię tka y wyprawnie/ W ciemno-

ści/ iak pomarłe z światá.

2 Ach duch sia moy we mnie zátwożył/ y stru-
chláło moje serce/ Ale ie wždy ciešse iещe / Po-
mniac ná wiel co przedtym był. Spráwy twe
z soba rozmyślam/ Uczynki rák twych wspoimá-
nam/ Kccc moje do ciebie wznosze: nádto iещe
y dusze mam / Rownie iáko ziemię wśchla: Wy-
chlo Pánie wysłuchay prośse.

3 Jużci we mnie duch moy wstał / Nie kroy
twarzy swey odemnie/ Bo w grob wstępującym

pewnie

pewnie
no Pám
sluga
A i; duš
prośse/
4 W
moy nie
drobze.
iey sprá
ści/ A
przená
Wstá

Te
C
S

ie/ S
2 T
sia zado
nošcie
šciw
3 O
wiedna
ciemny
by zabit
4 A
je nie st

peronie / Wnetcibym się podobnym stał. Rá-
no Pánie usłysz głos moy / Wszak w tobie ufam
sluga twoy / Pokaż drogę w ktoreybym chodził.
Alż duszę k tobie podnożę / Wyrwiję mię ciebie
proszę / Od nieprzyjaciół bych nie zbłądził.

4 Wolej twoiey naucz mię pelnić / Tyś Bog
moy niechże mię wiedzie / Duch twoy w prośbey
drodze. Prze imię twe rącz mię żywić / Dla two-
iey sprawiedliwości / wywiedź duszę mą z cięsko-
ści / A dla swoiey dobroci rosprosz / wszystkie
przenąśladowniki / Duszę moiey sprzeciwniki /
Wszakom sluga twoy / a tyś stróż moy.

Tenże Psálm. Notá iego iáko Psálm 142.

Głosem mym do Pána zawolam / ię.

S Pánie usłysz prośby moie / A nátki ku
mnie uszy swoje : Dla prawdy swey w
moy cięskości / Pokaż mi miłosierdzie two-
ie / Słysz mię w swey sprawiedliwości.

2 Nie wstępuy w prawo z sluga swoim / Boć
się żaden przed sądem twoim / Nie ostoí w niewin-
ności : Raczey bądź nieprawością moim / Miło-
ściw z swoiey litości.

3 Oto żli trapią moją duszę / A ja y z swymi
wiednać muszę : Dla nieprzyjaciół nękrty W
ciemnych się iáskiniach nie ruszę / Rownie iáko
by zabity.

4 A duch moy w takowey cięskości / Dziw-
je nie stydnie od żalości : Stąd ná cie pętrząc sro-

giego / Żowad sie lekając wściekłości Nieprzy-
iaciela swiego.

5 Żem wspomniał na czasy one / Zdarona
wybránym pocieszone / W którychś cudá sprá-
wował / Abyś był swoje poświęcone W całe y
zdrowo zachował.

6 Przetoż ręce do ciebie wznoszę / Zmiluyże
sie nadenmą prośbę : Ciebieć czeka wtrąpiona
Dusza / (która załedwie noszę) Ják dżdża zię-
mią xpalona.

7 Pospieście / a wstysz mie Pánie / Boć mi sił
y Duchá nie ostanie : Pochwili mie beda w zię-
mi (Nie bedzieli twe zmilowanie) Szukác mie
dzy umártemi.

8 Niech te ráno słyśże nowinę / Że tobie du-
śaiąc nie zgine : Naucź mie znác drogi twoie /
Niechay ztego zdaleká mine / Wszak znaś śczy-
re serce moje.

9 Pánie od nieprzyiaciół frogich Wyrwi mie /
boć twierdza obogich : Naucź mie żyć w słowie
swoim / Naucź mie swych wyroków drogich /
Boś ty sam iest Bogiem moim.

10 Duch twoy dobry niech mie spráwuie /
Niech drogi me wszystkie prostuie : Pánie dla
Imienia swego / Day że duszá moia uczuie Zbá-
wienie swe ode złego.

11 A dla swoiey sprawiedliwości Rozwiąż
mie od wszelch mych trudności : Zniszczę w fro-
gim gniewie swoim Wszystkie / co mi czynia przy-

trości /

Prości / Pomniac jem ia stuga twoim.

P S A L M 144.

Benedictus Dominus Deus.

Ná te Note iáko Pieśń 3. O Mmistrách.
Komu miło zbáwienie / ié.

Błogosławiony Pan Bog co rece ma
ćwiczy / Ku boiu / á ná wśhem tu zwoy-
ćiestwa mi życzy / Ktory moźne pálce
me ku walce gotuie / A moc sprzeci-
wników mych moca swa zholduie.

2 On iest miłosierdziem mym á wćieczka mo-
ia / Pod ktorego obrona iego wierni stoia ; On
sam moy wybáwiciel / sprawca / y obrońca / Przy
ktorym z wśaniem swym iuż wytrwam do końca.

3 Pánie coż iest nadzny człek co onim pie-
cza maś / A syn człowieczy co go tak zacnie wy-
wyższá ; Gdyż ten człek iest podobnym wśelá-
kiey próżności / A dni iego przechodzą iák nocne
ciemności.

4 Nákłóń Pánie niebá twe á rácz iuż k nam
zstąpić : Dotkni gor á beda sie wielkim dymem
kurzyć : Spuść gromy twe / á rosprowż twoie sprze-
ciwniki ; Rozpuść strzaly frogości ná ty twe
gniewniki.

5 Wyciągni reke twoie Pánie z wysokości /
A wyrwi mie z frogich wod y z ich nawálności :

PSALMT

3 moźnych rąk cudzych synow rącz mie sam wy-
bawieć / A hoyność łaski twoiey rącz nademna
ziawieć.

6 Bo ci wsty swoimi mówili proźności / Re-
ce ich były pełne zdrady a chytrności / Kłamstwo
a fałsz ięzyk ich zawždy wyprawował / Na rozla-
nie krwi rece swe każdy gotował.

7 Boże moy nowa piosnka tobie bede śpiewał /
Ku twoey chwale wesele swoje bede miewał / Na
rozlicznych przyprawach bede cie wystawiał /
Na wodzięcznym instrumentcie ku cści twoey przy-
grawał.

8 Ktory dawał zbawienie Arolom w ich
moźności / A na wśem tu wywyższł stan ich y
zacności : Tyś wyzwolił Dawida słuzebniká
twego / Z mocy nieprzyacielskiej od mieczá sro-
giego.

9 Z ręki synow postronnych rącz mie ty sam
wydrzec / Ktorych wsta nie moga nic wiecey po-
wiedzieć / Jedno fałsz a proźności / teź rece ich sro-
gie / Sa prettkie ku łupieństwu drac ludzi w bogie.

10 Ci iż w wielkich bogactwiech wstawić nie
żyli / Wiec wsty wśetecznymi tym śmieley mów-
li : Oto iak łatorosłki w swoiey zieloności / Tak
sie nam rozrodzili synowie w młodości.

11 Obory / gumna nasze sa pełne wśytkiego /
Na wśem mamy obfiość pożywienia swego /
Owce nasze tak płodne a obfistujące / Oto w oli-
wach naszych ich chodza tysiące.

Wolę

12 W
blatá w
czuim
swoch m
13 Co
li / Mow
li. Ano
dnie Pa
14 W
ny / Co
strony /
cá / Z
tonica.

E

Ciebie o
wiecej

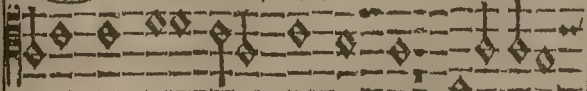
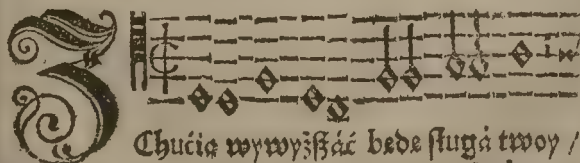
12 Woly nasze są tłuście nie nie zachorząle/ Wy-
dletą wszystkie zdrowe tak wielkie iak małe: Nie-
czuiemy niniejszym niedostatkowi swego/ W wlicach
swych nie słyszym wołania żadnego.

13 Co widząc ludzie w nich tak za to nmiemają-
li/ Mówiąc: to lud szczęśliwy/ iż bogactwo zná-
li. Ano to wszystko ieszcze są krotkie rosofzy/ Sna-
dnie Pan Bog gdy raczy wniwecz to rosofzy.

14 Aleć to jest tu na całym lud błogosławio-
ny/ Co go sam Pan Bog strzeże moźnie z każdej
strony/ A któremu on sam jest Bog moźny obroń-
cą/ Zachowując ie w łasce swej wieczney bez-
końcá.

P S A L M 145.

Exaltabo te Deus meus Rex.

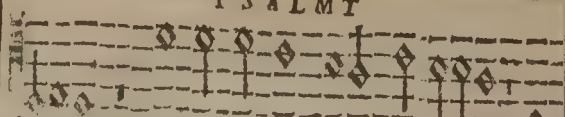

Ciebie o Boże wieczny Królu moy / A na wieki

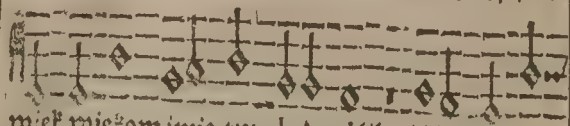

wieczne imieniu twemu Dobrzezyczę będe wielce
świete-

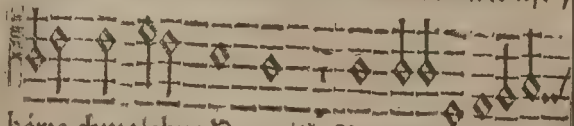
PSALMY

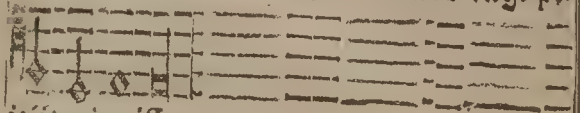
świątemu/ Każdy dzieńci beda dobrorzeczy/ i

wiel wieżom imie twe bede cził: Wielkie jest y

bárzo chwalebny Pan nasz/ A wielkości iego po-

iecia niemáß.

2 Narod narodowi opowiedać/ Sprawy twej
moc będzie oznaymiać / Ozydobność chwaty wiel
możności twoiej/ Dziwne rzeczy rospomnia w my
śli moiej / Moc strážnych spraw twych bede
powiadać/ A ia zacności twoie bede kazać/ Pá-
mieć wielkiej dobroci twej wyznáia / A sprá-
wiedliwość twoie rozwiáia.

3 Miłosierny jest Pan y łaskawy/ Mierychly
ku gniewu/ dobrotliwy. Dobry jest Pan wśytki-
m / á miłość iego Jest nád wśytkimi uczy-
nami iego : Wśytkie cie twe spráwy Pámie sta-
wia/ A świąci cie twoi błogostáwia / Chwala

trole-

trolestwo
wśy
4 By
ta trolest
lestwo w
poromny
piera Pan
Ocy wśy
w swoy c
5 Ocy
ce karmia
Pan we
sprawach
Pan iáin
wybrány
Ci co go
6 Ocy
ich y strze
ry go mi
stáia. I
wiedac ba
dobrorz
wiecinego

Lau

Notá

e

Krolestwa twego oznaymiaia/ A o mocy twoiey
wszyscy gadaia.

4 By mocy twe ludziom powiadali/ A chwa
le krolestwa twego czcili/ Krolestwo twe kro
lestwo wszystkich wiekow / A panowanie twe
potomnych czasow. Wszech wpadaiacych pod
piera Pan/ A tych co iuz wpadli wynosi sam.
Oczy wszystkich w tobie Panie vsaia/ A pokarm
w swoy czas od ciebie miewaia.

5 Otwarzaj reke twa y nasycaj/ Wsze zywia
ce karmia ktora dawaj. Sprawiedliwy jest
Pan we wszech drogach swych/ A miłosierny w
sprawach swoich wszystkich. Bliſti barzo jest
Pan takim wszystkim / Co go zwiara wyzwaia
wybranim : Nowie iscie iz go bliſiuc to maia/
Ci co go wszyscy prawdziwie wyzwaia.

6 Czyni wola boiacych sie iego/ Stacha glosu
ich y strzeze wszego. Strzeze Pan wszystkich tro
rzy go miuia / A potraci tych co w zlosci mie
ſcia. Wsta moie y iezyk moy / Panſka Do
wiedac bedzie chwale wielka/ A roſkietie ciato
dobro rzeczyć iego / Bedzie imie ſwiecie do dnia
wiecznego.

P S A L M 146.

Lauda anima mea Dominum.

Notá Psálmu tego 146. iáko Psálm 118.

Szczęśliwy to prawdziwie/ie.

Chwal

P S A L M Y

Głowa duszo moia Pána: Pána iście
chwalić Ja bede po ki żywa/ śpiewa-
jąc go sławić. A wy też wszyscy inſzy
nądźcie nie mieycie / W tych co zbaw-
ić nie mogą/ w Kłazetách/ w cztowiecze.

2 Bo cztowiek ſtoro umrze/ Ziemia ciało po-
żre/ A myśli wszyscy iego/ wſtana zarazżc. Lecz
kto czeka pomocy / y nądźcie miewa / W Bódze
Jakóbá cnego / błogóſławion bywa.

3 Od Boga który ſtworzył mebo/ ziemię/ mo-
rze/ A to wszystko co w nich ieſt / á prawdy ſam
ſtrzeże/ Sad czyniac wdreżonym/ chleb dawa-
jącym / Dawa Pan wolnoſć więziom
niemola cierpiacym. ***

4 Pan ſam oczy otwiera/ Slepych y podpie-
ra/ Tych którzy wpadła / á prawych obiera /
Miłość im okazyiac/ ſtrzeże też przychodniow /
Wyrzyſkać sieroty/ Nie zámiedbawa wdow.

5 Onże złoſliwe ludzic z gruntu wykorzenia /
Pan Bog który Kroleſtvo ſwoie wieczyſte ma /
Pan Bog twoy o Syonie / wieczny w tym cie-
iſci A toremu wyſpiwamy/ Szalleluia wszyscy.

P S A L M 147.

Laudate Dominum, quoniam.

Notá tego Pſálmu, iáko Pioſnká 2. o wniebowſta-
pieniu Páńskim, Rádujemy ſię / ić.

Daway

Dawajcie chwale Pánu nášemu: Bo
rzecz słusna wdzięcznie śpiewać ie-
mu; Błedne zbiera / wpádle buduje/
Sercá leczy / rány zawięzuia.

2 Pan sam wszytki gwiazdy poráchował /
Káżdą własným imieniem názwał. Wielki Pan
náš y wielkiey możności / Niepoiety / niezmierney
mądrości.

3 Pan podnosi cieleć pokornego; A zaś z ży-
cia równa niezbożnego; Przeto chwale Pánu
Bogu dajcie / Tę serdecznych Arfách mu zaś-
graycie.

4 Ktory deżdż z obłokow ziemi dawa; Aby
rosła po wszech gorách trawa. On daie pokarm
wszytkim bydlatom / A krzyczącym do niego kru-
czatom.

5 Nie kocha się Pan w kónstkiey dużości; Nie
kocha się w městach nog przekości; Miliue te
ktory się go boia / A w łasce iego nądzienie máia.

6 Chwalie Jeruzalem Pána swego / Chwal
Syonie Boga wszechmocnego: Bo on zamki w
tweych bram hártuie; Dziatki twoie ścieżáci y piá-
stuiue.

7 Z iego dárú pokoy w twej granicy: Tę
twey pokarm dal tustosć pszenicy. Gdy da ży-
mi steronie rostrazanie / Wszytko z trząstiem zará-
zem się sstanie.

8 Biały śnieg á śrzon iąż popiół miece;

Przed

PSALMY

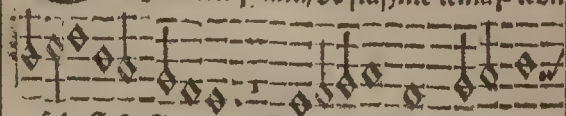
Przed grądem y mrozem ktoż uciecże? A Pan sko-
ro słowo wiatrom rzecze / Żymnych lodow cie-
pła woda ciecie.

o Obiawil swe słowo Jakobowi / A prawa
swoie Izraelowi : Nie uczył tak narodu żadne-
go / Coby wiedział wszystkie sady iego.

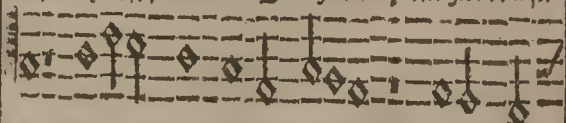
Psalm tenże 147.

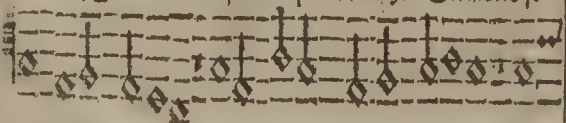
Zwalcie Pana / bo słuſznie iemu Pieśń

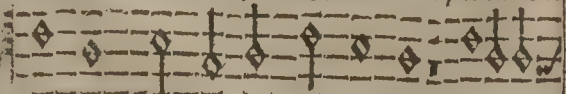
wesola służy samemu : Jeruzalem Pan znowu śa-

dzi / Wyrzuci tam swoje prowadzi. Smetne ser-

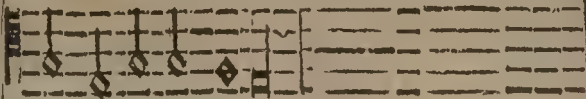

ca cieſzac leknie / Rány wiążąc boleść wymuie / On

wszystkich gwiazd liczba ma w głowie / A każda

swym

swym imieniem zowie.

2 Bog nasz jest Pan wielkiej możności/ Nie
wiedzący w swojej mądrości : On pokorne na gora
siedzi/ Głazę na dolę z hąbką zprawdza : Pa
nu dzięki czyniac śpiewajcie/ A na wódzicznych
Zarząch mu grajcie : A który z burze ziemi
dźdżem chłodzi / Trawę bujna po gorach rodzi.

3 A który żywioł dawa zwierzętem/ A co nam
wołania kruczetom : Nie patrzy on na bystrość ko
ni / Nie okłada żerem skłoni : W tych sie
kocha co mu statecznie Służa/ a nam kaza bezpie
cznie. Jeruzalem chwal Pana swego/ A ty Syn
on Boga wiecznego :

4 A który z miedzi brany twe kował/ Synom
tym dobr wiele zgotował : Pokoim twe w
stat granice / Tłustością cie karmiac pszenice :
A którego gdy ziemia wyproki Słysz / pełni ie bez
odwroti. Świat by wetną śniegiem odziewa/
Erzon iak popioł po nim rozsiewa.

5 Lod miece iak blachy tupane / Timno iego
kci muż wytrwane/ Rzeczę słowo a lody taja/ Wia
nie wiater a wody wybieraia. Ten wyproki swe
Jakobowi Dał y sady Izraelowi : Żadney ziemi
Pan sie nie stawil Tak iak stawie/ ni praw swych
zawil.

PSALM 148.

Wady próżne śmiertelności / Dajcie

część na wysokość/Pánu ze wzrostu narowyższemu/

This detail shows a section of a manuscript page with a grid of text. Large, ornate initial letters in red and blue ink are visible, marking the beginning of new sections or paragraphs. The text is written in a Gothic script, and the page is decorated with red and blue ink.

Pánu niewychwalonemu : A wszyscy Aniolowie

This image shows a page from a manuscript, likely a calendar or a table of contents. The page is filled with a grid of diamond-shaped symbols, which are arranged in rows and columns. The symbols are drawn in a simple, stylized manner, with some variations in size and orientation. The text is written in a cursive script, and the overall layout is organized and systematic. The page is numbered '117' in the top right corner.

iego/ A wſzytkie woysk^a wyznaycie go. Słońce y

10

Koło Miesięczne/Wyznaczyć go gwiazdy wdziec;

{ne.

2 Niebo pieknie zaślepione / Wody wygora
zaświeżone / Wina chwale naszwieżemu / Daja
cie imieniu Pańskiemu: Onci wyrzekł swe świe-
te słowo / A świat stał na żaraz gotowo: Ku

wieczno=

wieczni
wsta
3
gora
ktory
geracy
kie duc
4
drzem
odzian
tozeni
czypos
5
rości/
godzie
ieft nie
my reg
podar

Ca

wieczności wszystko sprawił/ Nie zmieni się co
wstał.

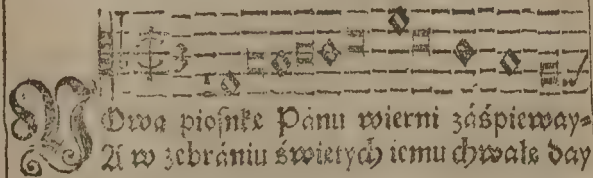
3 Xy Pána chwalić macie Smocy / co w
gorách mieszkanie : X wielorybowie z wami /
Xtorzy graia pod wodami: Pára / tak je ogień
goracy / X grad / y śnieg z nieba płynacy: X predo
kie duchy wichrowe / Cia Pánstie słowa gotowe.

4 Gory y pola zniżone / Drzewa płodne /
drzewa płonne : Zwierzęta / bydło / robacy / X
odżiani pierzem ptacy : Xrolowie : wszyscy prze
lozeni / Cia sady ludzkie wysadzeni / Wolne Rze
czypospolite / X Książęta znamięte.

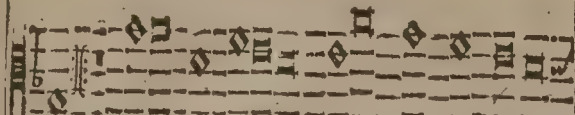
5 X ty kwitnaca młodości / X ty dojrzała sta
rości / Daycie Pánu cieszę społecznie : On sam
godzien chwały wiecznie. Jego sława wyśka
ieft nieba / On nam iako Pan dał co trzeba : X
my jego lud wybrány / Spiewaymy mu Psalm
podany.

P S A L M 149.

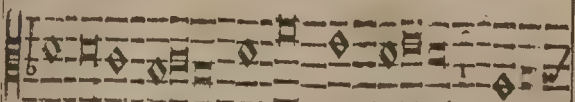
Cantate Domino canticum nouum.

 Owa piosnka Pánu wierni zaśpieway
X w zebraniu świętych iemu chwale day

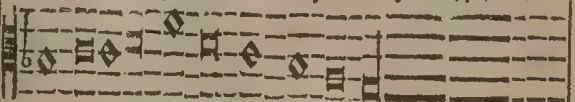
PSALMY

cie Rep. Wesel sie Izrael w Pánu co cie stworzył
cie.

Wy corki z Syonu co was Pan rozmnożył / A kre-

lá zacnego nád wámi przetożył.

2 Chwalcie imie iego w Zborze swym nabes-
znie / Rep. Býcie mu z weselem y ná głośnym
bębnie: W rozlicznych przyprawách wesełcie sie
iemu: Bo bázro to miło Pánu ták możnemu /
Pomoc ku zbáwieniu ludu strapionemu.

3 Rozráduia sie też w chwale świeci iego / R.
Z weselem náwiedza do przybytku iego / W ro-
ściach swych rádości Bostich pełno máiac / Ostre-
mieče w reku ku boiu trzymáiac; A wżákož w
obronie Páństwey wfnosć máiac.

4 Jż zá można spráwa Betmána tákiego / Re.
Snádmie pomiste weźma z pogánstwa frogiego /
Wszystkie narody stráž iwie zfućia / Rócle-
ich w okowy frogie popetáia / Rycerstwo ich
zbroyne w moc swa poimáia.

A gdy

5 A gdy to Pogaństwo zholduia tak możnie /
 Repe. Uczynia nad nimi sad spisany groźnie.
 A tąc będzie chwala wszystkim świętym tego /
 Iż tã kzywcieli sprzeciwitã swego /
 Za moźnym
 ratunziem Pána wszechmocnego.

Psalm Tenże 149.

Jeśń nowa Pánu zaśpiewaycie /

Wszyscy go wespół wystawiajcie: W zgromádze

niu Ludu wiernego / Niechay brzmi chwala iego

Rozwiesel się Izráelu / W Bogu swoim stworzy-

cielut Ciesćcieś się y wy w swym Pánie / Syniscy

Nieścżanie

PSALMY

2 Imię iego święte wyznaycie/ Przy bekniech
na piśczalkach graycie: Chwalcie go w dzę-
nymi cytrami/ Chwalcie go y pieśniami: Bo-
wiem Pan lud swoy miłuić / Wzłaskim dobrym
opátruie/ Nágotował mu zbawienie / W iego
utrapienia.

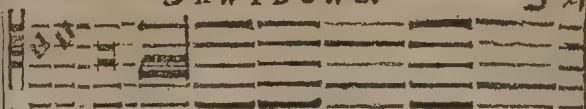
3 Wierni sie cieście w swoy zacności / W
swych pokoiach żyćie w radości Chwalcieś go
miec w reku trzymáiac / A im pochutniwáiac /
Ná pomste poganstrey złości/ A ztlumienie ich
hárdości: Ná Arolow ich zholdowanie / A
Zsigzat zimanie.

4 Abyście według piśanego Práwá/ od Bo-
gá wydanego/ Pohánce niewierne sadzili/ Arzy
wdy sie swoy zemścili: Z czego by chwala wiecz-
nemu Bogu restá/ á wiernemu Ludu iego sta-
wá wieczna / A radość bezpieczna.

PSALM 150.

Laudate Dominum in sanctis eius.

Głóśńcie Pana w ier-
go świątyni/ Chwalcie go w utwierdzeniu mocy
iego

iego wziętych.

2 Wcześnie wieczna chwale tu iego możności /
Chwalcie go według iego tak hojney wielkości.

3 W głosy wdzięcznych tręb Bogu swego /
wychwalaycie / Na przyprawach weselnych ie-
mu przygrawaycie.

4 Chwalcie go w huczne bębny / w strony / y
w orgány / Wyznawiając iż to jest Pan nad
wszemi Pány.

5 Chwalcie go na cymbałach / które głośno
brzeczają / Niech na wszech instrumentach Pana
dobrobrzeczają.

6 Teraz już niech wszelki duch co na świecie
żywie / Stanie przed Panem swoim z chwale-
stwą prawdziwie.

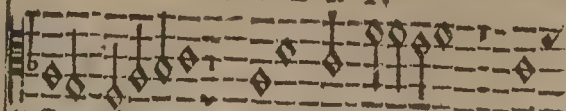
7 Już wszyscy spotecznie zeznają go Panem /
Który wiecznie króluje na wiek wiekom /
Amen.

Tenże Psalm 150.

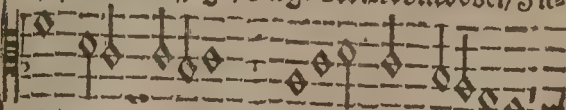

Chwalcieś namożniejszyego / Chwal-

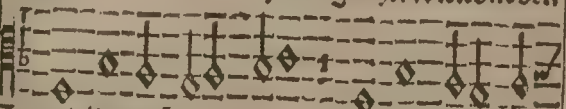
PSALMY.

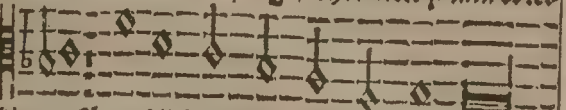
cież y nas wietszego / Z jego światłości / Z ie-

go dziwney możności / Pełnego czei wielbności:

Z przedziwnych mocy jego / Chwalcie Pana wiel-

kiego / Chwalcie go w prawey wdzięczności.

2 Ogromnymi bebnami / Krzykliwemi trąbami / Wdzięcznymi lutniami : Przyjemnymi Cytrami / Chwalcie Pana najwyższego : Niech słoty y regaly / Pełny głos niosą chwały / Monarchy wszechmogącego.

3 Niechay y Symphonaly / Nie przedstawia chwały : Z Cymbaly rozkośnymi / Z pieśniami serdecznymi : Owa Pana najwyższego Wskazy rzeć która żywie / Niech cześć mnożę chwalicie : Chwalcie wielki Twórca swego.

PSALMOW DAWIDOWYCH KONIEC.

REC

Alleluia
Alleluia

Bede ch
Bede ia
Bede ci
Błogos
Błogos
Błogos
Bog na
Boże m
Boże m
Boże m
Boże k
Boże x
Boże / 2
Boże p
Boże r
Boże k

Chwal
Chwal
Chwal
Chwal

REGISTR PSALMOW

Dla prędszego znalezienia.

A.

Alleluia. Chwalcie Páná Boga/ G 14

Alleluia. Wielbicie imię Páná swego/ B 15

B.

Bede chwalit Páná czasu wšzego/ B 17

Bede ia Páná swiego wychwalat/ G 9

Bede cie z serca miłował moy Pánie/ A 18

Błogostawiony on maż każdy/ A 1

Błogostawiony on maż co sie Páná boi/ G 9

Błogostawiony P. Bog co race moje/ J 4

Błogostaw nam náš Pánie z miłosie. D 14

Bog nas w każdej sprawie/ C 12

Boże moy Boże czemuż opuścił/ B 3

Boże moy sedzia sprawiedliwy/ C 9

Boże moy przez imię swoje/ C 20

Boże ktoryś nas odrzucił/ D 6

Boże wslyśz me wolanie/ D 7

Boże/Boże Pánie moy od wstania/ D 8

Boże przybadź mi z pomoca/ D 19

Boże tobiec sie mścić samemu/ F 8

Boże ktoryś iest chwala/ G 6

C.

Chwal duśo ma Páná mego/ F 17

Chwal duśo moia Páná/ Páná iście/ J 7

Chwalcie Páná dobrego/ B 16

Chwalcie Páná narodowie/ G 13

Chwalcie

REGESTR

Chwalcie prawdziwi chwalcyc Pána/	G	11
Chwalcie Pána bo słuźnie/	J	8
Chwalcie namożniejszyego/	J	11
Ciebie Pánie wyznamy/	E	6
Ciebie Pánie záwždy brdžie/	A	10
Czástu tey nášcey pokusy/	B	7
Ciemuž stoiš z dálek á náš Pánie/	A	11
Ciemuž ná wieki nas wždy opuščzajš/	W	3
Cieść chwale Pánu oddaycie/	G	19
Czešto mie iuž zdawná dobywano.	B	10
D.		
Dawaycie chwale Pánu nášemu/	J	7
Daye o Bože náš Krolowi/	D	20
Dla czego sie z zgrzytániem zbiegáia	A	2
Dla zlosnikow sie nie wzruszaj	B	20
Do ciebie Pánie ducha mego/	B	8
Do ciebie ia wolám moy Pánie/	B	11
Do ciebie ia wolám moy Pánie/	B	20
Dokádem czekał Pánskiey litości/	C	5
Duch mie moy budži/	C	11
Duchy prožne śmiertelności/	J	10
Duszo śpieway Pánu pieśń/	J	18
E.		
Ey nuž Potentatowie/	B	11
Ey nuž Pánscey słuźebnicy/	B	14
G.		
Gdyby nie Pánska przytomność/	B	7
Gdy Izrael z Egiptu wychodził/	G	12
Gdyśmy w rzek Babilonskich	B	17
Glosm		

Glosm m
Gotowem
Jako tele
Jako gor
Jako olei
Jako rzec
Jesli sam
Jzali dusz
Kocham
Kocham
Krag jier
Krolu nie
Kto ma b
Kto mieś
Kto opie
Ku tobie
Ludu mo
Mawian
Możny p
Możny w
Nagorac
Nakon K
Na Syon
Na wyso

PSALMOW

G II	Głosem mym do Pána zawołam/	J	I
J 8	Gotowem z serca prawego/	G	6
J II	I.		
E 6	Jako ielen szuka zdrojá/	E	8
U 10	Jako gorá Syon/	B	8
B 7	Jako oleiek wdzięcznie/	B	13
U 11	Jako rzecz piękna/y iáko przyjemna/	B	14
E 3	Jeśli sam Pan domu nie zbuduje/	B	9
G 15	Jsali duszá mojá słuśnie Pánu	D	7
B 10	K.		
J 7	Xocham sie w tych którzy mie /	B	6
D 20	Xocham sie w Pánu który prosb	G	13
U 2	Xrag ziemie y ze wszystkichimi/	B	7
B 20	Xrolu niebieski zdrowie dusze moicy/	B	10
B 8	Xto ma baczenie nád utrapionym/	E	6
B II	Xto mieřta w obronie naywyższego /	F	5
B 20	Xto opieki naywyższego/	F	6
E 5	Xu tobie Boże wszechmocny/	B	6
E II	L.		
J 10	Ludu moy rważ pilnie słowa moie/	E	8
F 18	M.		
B II	Mawiam ták z soba ciotowiek utrať	E	4
B 14	Mozny Pan wola ná wszystkie ziemie/	E	16
B 7	Mozny wszech zastepow Pánie/	E	17
G 12	N.		
B 17	Nágorách swietych do swego mieřte	E	20
G 12	Náskón Pánie ku mnie wchá twego/	E	19
B 17	Ná Syonie sie odpráwuie/	D	11
G 12	Ná wysokich gorách stoiac/	B	5
G 12	Niech		

REGESTR

Niech w woim rządzcie /
 Niech cie Pan słyży /
 Niech gdy Pan królue / ziemią sie
 Nie karz w zapalczywość i Panie /
 Nie nam daway / nie nam
 Nie rącz w popedliwośći Panie /
 Nowa pieśń zaśpiewaycie /
 Nowa piośńkę Pánu wierni /
 Nuż sprawiedliwi zaśpiewaycie /
 Nuż teraz narodowie ziemscy /
 Nuż wszyscy ludźie Pána chwalcie /
 Nuż wszyscy spolem / wderzmy czołem /
 Nuż wszystkie kráie wykrzykaycie /

A 2
 B 1
 F 1
 A 1
 G 1
 A 1
 F 1
 J 1
 B 1
 F 1
 F 1
 C 1
 D 1

O.

O Boże nie bądź milczący /
 O Boże moiego zbawienia /
 O Boże słyż moje żadości /
 Od młodości nas ieśćcie trapił /
 O dobrociach Pánstich wiecznie
 O iák iest chwalebne náš Panie /
 O iáko Bog w łasce dobry /
 O iák ścieśliwy iest każdy człowiek /
 O Izrálski náš pasterzu /
 O który mieszkaś na wyśkim niebie /
 Oraz Boże nad nami /
 O Páne z twej wielkiej litości /
 O Páne wysłyż prośby moje
 O rączcie sie nádenng zmiłowac /

E 16
 E 20
 D 1
 B 11
 F 1
 A 9
 E 1
 G 16
 E 13
 A 16
 D 13
 B 20
 J 3
 C 17

Oros

PSALMOW.

21	Prosz teraz błogostawcie	A	14
B	Żmiłuy się nad nami Panie	D	14
F	P.		
21	Pan światłość ma/ zbawienie me/	B	9
G	Pan moy pasterz czego mi niedostawa/	B	5
21	Pan moy który zawsze mnie sam/	B	6
F	Pan Bog stanął między Bogami/	E	16
13	Pan nasz król wie w sławie odziany	F	7
B	Pan nasz król wie co swych ratuje/	F	13
F	Pana ja ufam/ czemuż mi/	A	12
F	Pana wolam/ Pana proszę/	J	2
C	Panie jak ich wiele jest którzy	A	4
D	Panie którego imię nastawnieysze	A	9
	Panie pomóż mey słusności/	A	17
E	Panie twoy się król raduje/	B	2
E	Panie moy bede cie sławił/	B	12
20	Panie stań zemną w potrzebie	B	18
D	Panie nie w popedliwości/	C	2
S	Panie w wyszym swej syfeli/	C	9
F	Panie za twoim powstaniem	D	15
21	Panie Boże wszechmogący	E	12
E	Panie tyś się stał wcieciska	F	3
G	Panie nieprzyjaciolom moim/	D	5
E	Panie kiedy cie o co w swej potrzebie/	B	12
21	Panie z twoj wielkiej litości/	B	20
D	Panśka jest wszystka ziemia	B	6
B	Wiesz nowa Panu zaśpiewaycie/	J	10
J	Woczęciwszy Pan swa chwala/	G	8
C	Wodźmy z ochota Panu chwale dajmy	F	10

Oros

Postu.

REGISTR

Posłuchaj Pánie słow moich/
 Posłuchaj Pánie mey modlitwy
 Pospieś sie Boże ábys mie wyrwał
 Przeczże sie mocarzu/
 Przez jwe o Boże zmitowánie/
 Przybadź Pánie á spraw nam

R.

Rátuy mie ty sam wśzechmocny Boże/
 Rownie iák buyny ielen/
 Rzet Pan Pánu memu/

S.

Radź mie Pánie/ á wyżrzyś
 Serce moje ciebie Pánie
 Siedzac po brzegách Bábilonstkiey wody
 Słuchaycieś tego o Narodowie/
 Słuszna jebyśmy swego Pána/
 Słysz modlitwe moje Pánie/
 Sprawować sie tobie bede/
 Státeczna myśla chwalcie/
 Szczęścia pewnego ten człowiek wzywa/
 Szczęśliwy to iest człowiek káždy/
 Szczęśliwy to prawdziwie co sie Pána

T.

Táká iest mowá w sercu głupiego/
 Tobie chwala moy Pánie w niedziwym
 Tobie wśchemogacy Boże/
 Twey Pánie wśam wielbności/

V.

Uporna złość bezbożnego/

A

J

D

C

D

A

D

C

G

B

B

B

C

F

F

Z

J

B

G

B

B

B

J

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

B

PSALMOW.

300

A	6	Wysłł moy miły Pánie nedznye prosby/	D	9
J	2	W.		
D	19	W cieřki czas frásunku mego/	E	7
C	19	Wielce ieřt řcieřliwy káždy/	E	9
D	2	Wielbáie Pána dobrego/	G	1
A	14	Wielki Pan nieryřkawiony/	C	14
		W Iudřkiey ziemi Boga znáia/	E	6
D	17	W káždym wářtu moim/wolatem	E	5
C	7	W niezmierney swey cieřkořci/	E	12
G	8	Wspomni Pánie Dawida/	E	12
		W tobie Pánie nádzieie mam/	D	19
B	9	W tobie Pánie nádzieia moia/	A	8
E	18	Wy co řie ráda býć mienićie/	D	4
E	18	W zebrániu Bogow Bog řiedzi/	E	15
C	15	Wzywam ćie Boże řwiádku moiey	A	4
F	6	Y.		
F	14	X iákie dlugo moy Pánie nedznego/	A	14
E	6	X křoź bedřie przemieřkawáć	A	16
J	10	Z.		
B	19	Záchoway mie o sprawco niebieřkiego	A	3
G	10	Zářpieřwayćie Pánu Přálm nowy/	F	12
E	10	Zářpieřwam teraz z moiey powinnnořci/	F	15
		Z hećia wyryřřáć bede/	E	5
C	19	Zdawnás ty Pánie řwým miłořćiwyy/	E	18
D	10	Zdřiwie řie nie moře/	A	3
E	19	Zglebořćořci grzechow moich/	E	11
B	1	Zmiluy řie/ zmiluy nádemna Pánie/	D	3
		Zředřly řie řpotem Pánu řpieřwaymy/	F	9
B	23	Z wielka rádořćia wřyřcy zářpieřwaymy	E	14

Koniec Regestru.

* * *

Regeſtr Artykułow przednieyſzych
wiaſy S. Chreſciáńſkiey, poſwierdzenie
przynoſzący z Pſalmow.

○ Bogu w Trocy S. iedyńm. Pſalm 2. 33. 51. 95.
97. 102. 110. 143.

○ Naturze Boſkiey y człowieczy w Pánu Chriſtusie/
Pſalm 2. 95. 97. 110. ○ Kroleſtwie iego / Pſalm 2.
72. 89. 93. 96. 97. 98. 99. Poſrednicwie / Pſalm 2. 132.
Kapláhnwie / Pſalm 110.

○ Stworzeniu wſſech rzeczy y przedziwney w nich opátry-
noſci Bożej / Pſalm 8. 33. 104. 107. 136.

○ Anielech / 34. 35. 68. 91. 103. 104. 148.

○ Stworzeniu człowieka / Pſalm 8. Wpadku iego y ſlázie /
Pſalm 5. 14. ○ Grzechu pierworodnym / 14. 51. 53.

○ Wſprawiedliwieniu albo odpuſzczeniu grzechow / láſki
Bożej / á poiednániu człowieka z Bogiem przez Po-
ſredniká iedyńego P. Chriſtusa / Pſalm 6. 25. 32. 51. 130.

○ Dobrych weyſnákách / znákách wſprawiedliwienia / Pſal.
1. 15. 24. 84.

○ Roznoſci mądroſci ſwiátá / od mądroſci Boſkiey w Œa-
konie y Ewángeliey jámniſionej Pſalm 19.

○ Roznoſci ſtáregá y nowego Teſtámentu / Pſalm 110.

○ Rodziele S. co / iáſi / y gdzie ieſt : Œe on jáwždy ma
Boga / Pſalm 24. 27. 84. 87. 89. 92. ○ Iego rozmnożeniu
po oſtátnim zburzeniu Jeruzalem / 21. 108.

○ Poſúcie albo náwroceniu ſie do Boga / 32. 38. 42. 102.

○ Krzypu y przyczynie nádz / y ku czemu przyprowadza :
Pſalm 38. 44. 90. 119.

○ Frotkoſci ſywota ludzkiego / Pſalm 39. 49. 89. 90. 102.
102. 146.

○ Śmierci zháwienney wierzących / Pſalm 116.

○ Oczyſzczeniu z grzechow wſpółich we łtewi Páná
Chriſtusowey / Pſalm 51.

* *

51. 95.

ristusie/

Psalm 2.

m 2. 132.

opátr;

op słażie/

51. 53.

ow; laři

prze; po;

2. 13. 130.

ia/Pál.

ey w óz,

m 110.

wódy ma

mnożeniu

8. 42. 102.

wódz;

9. 90. 102.

i Pána

Czwarta część

Katechizmu Chreścian-
skiego uborów Wiel.
Xęstwa Litewskiego
w której są pieśni
z modlitwami.

P

K

C

at Bog

La dw

3 Pic

roc; m

yn / an

Tr

io sw

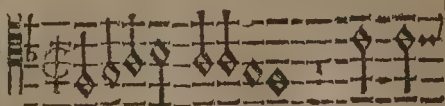
/ nie

7. Cit

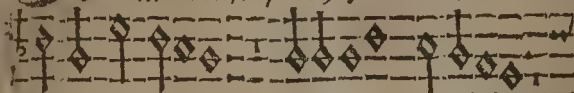
nistay

PIERWSZA CZĘŚĆ PIEŚNI
KATECHIZMV
CHZESCIANSKIEGO,
O Przykazaniu Bożym.

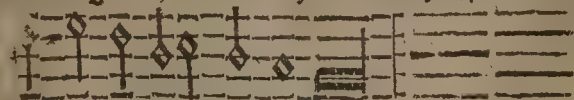
PIEŚN I.

Wzietażmy Chrześciance / Ze nam

że al Bog na chowanie Dziesięciro Przykazanie /

Ja dwu tablicach pisane.

3. Pierwsze jest; Nie miew innego / Boga o-
rocz; mnie samego. Wtore obrazu żadnego / Nie
yni / ani chwał onego.

2. Trzecie; Imienia Bożego / Nie bierz dare-
no swietego; Bowiem on nie staranego / Nie
y nie pusci takiego.

4. Czwarte; Siódmy Niedzielny dzień / Pa-
nietaż abyś świecił wien. To czworo pierwszey

PIESNI NA

tablice/ Bogá sie tylko dotycze.

5 Piate; Masz Opcá/ Mátkę czcić/ Chceśli długo na świecie żyć. Szostę; Nie morduy bliźniego/ Nie żyć mu nic škodliwego.

6 Siódme; Grzechu nieczystego Strzeż sie czásu wśhelátiego. Ósmę; Nie krádni/ nie zdrádzay. Dziewiate; Fałszu nie mawiaj.

7 Dzięsiate; Sercá twoiego/ Nie żaday co jest bliźniego/ Żony/ sługi/ wolu iego/ Ni żadney własności iego.

8 Wtora tablicá ma w sobie: Cosmy winni sami sobie: Jáko w zwierćiedle swe złości/ Tu widzím/ y powinności.

9 Krótkie ogárnienie tego/ Mamy Zakonu Bożego/ U Máttheusza powtorzone/ Przez Chrystá w Nowym Zakonie:

10 Miluy Páná Boga twego/ Ze wśytkiego sercá swego: Bliźniego jáko sam siebie; Chceśli byś wiecznie żył w niebie.

11 * Ráczysz nam dáć miły Pánie/ Skruche y grzechow wznánie/ Abyśmy pobożnie żyli/ Twa święta wola pełnili.

PIESN 2.

Notá iey jáko Psalm 100. Tuż teraz narodowie/ ić.

Mówił Pan Bog wśytkie te słowa: Jam iest Pan Bog twoy Jehowá/ Com cie wywiodł z ziemi Egiptskiej/ Z domu niewoley bárzo cieśkiey.

2 Nie micy

2 Nie miej przedemną cudzych Bogow. Nie
dźiałay sobie obrazow ; Ani podobieństwá za-
nego/ Ná niebie wzgore będącego ;

3 Ani rzeczy ktore są nisko / Ná ziemi/ w wo-
dách głęboko ; Nie będziesz się im nigdy klaniał/
Ich chwalił/ albo czci wyrządzał.

4 Jam iest bōwciem Pan Bog twoy mocny/
Atemu zawisny w miłości/ Mścąc się zgrzesze-
nia Oycowstkiego/ Aż do pokolenia czwartego/

5 W synich ktorzy mnie nienawidzą ; A oká-
zuie miłość swą / Ná tysiącami mnie miłują-
cych/ A mądatow moich strzegących.

6 Nie weźmiesz imienia swietego/ Ná proz-
ność Boga twoiego : Bo nie pusił nieśkarane-
go/ Pan Bog człowieká takowego.

7 Pamiętay Tiedzielný siódmy dzień/ Abyś
światobliwie żył weń/ Sześć dni rob / y skoncz
swe roboty/ W siódmy odpoczn ; bo iest swiety.

8 Dádnego weń rezynku nie czyn/ Ty/ Córka
twa/ ani twoy Syn/ Slugá twoy/ ani służebni-
cá/ Bydło/ ani iessi masz gościá.

9 Bōwciem Pan Bog w sześci dniách stwo-
rzył Niebo/ ziemię/ morze spráwił/ A to cokol-
wiek w nich iest wszystko/ A odpocynał dnia sio-
dmego :

10. Dlategoż błogosławić raczył ; Dzień sio-
dmy y on poświęcił/ By go w tym każdy náśládo-
wał/ W sześć robił/ w siódmy odpocynwał.

11 Czi Oycá twego/ y Matkę twą/ Byś dlu-

PIESNI NA

go żył za kółka ma/ Na ziemi/ktora ia tobie dam/
Pan Bog twoy co sie o cie staram.

12 Nie zabieysz żadnego cieleśa. Nie popelnisz
cudzołóstwa. Nie bedziesz kradł. Nie bedziesz
mowil/ Przeciw Bliżniemu fałszu świadczył.

13. Nie pożaday bliźniego twego Domu/ ani
żony iego/ Stugi / dziewki/ wolu ni ośia/ Ani
żadnego iego dobra.

14 Mowil Pan Bog wszystkie te słowa; Jam
jest Pan Bog twoy Jehowá/ Com cie wywiodł
z Ziemi Egipskiej/ z domu niewoley bázro cie-
skiej.

15 * Kącysz nam dać / náš miły Pánie /
Strucha / y grzechow wznánie; Abyśmy tu po-
bożnie żyli/ A twa święta wola pełnili.

PIESN 3.

B Amietay wszelki człowiecze/ Czego Bog

po tobie chce/ Abyś z pilnością chował / Co on

nam tobie przykazał.

2 Dziesięcioro przykazanie / Na dwu tablicach dane / Czynże co w nim rozkazał; A strzeż się czegoż zakazał.

3 W pierwszym przykazaniu tobie; Żebyś nie szukał sobie / Władę Bogą innego; Ale / byś chwalił samego.

4 W wtórym; Obrząz żadnego / Reka uczynionego / Na kłótnie rzeczy wsfelakich; Tak ziemi skich / iak y niebieskich.

5 W trzecim / Imienia Bożego / Chceśli wysć kazi iego / W rzeczech próżnych nie miąnuy; Ale go z pilnością ślanuy.

6 W czwartym; Abyś odpoczywał / W dzień siódmy / iak rozkazał / Od wszystkich prac cielesnych; Abyś mu służył w duchownych.

7 To Czworo z pierwszey tablice / Daje nam znać obficie; Cośmy powinni swemu / Stworzycielowi miłemu.

8 W piątym kaze rodzice czcić; Abyś tu dłużej mogł żyć. W Szóstym zakazał srogo / Zabijać człowieka wskiego.

9. W Siódmym broni cudzołóstwa. W Osmym zaśie złodzieystwa. W Dziewiatym / Saksymego Zakazał świadectwa wskiego.

10 W Dziesiątym zakazał żądać / Co raczył bliźniemu dać / Żony / y co innego: Przestań na tym co masz swego.

11 Te Sześć są drugiey tablice / Wczą co się dotyce / Wszech nas co tu mieszkamy; Jak się

PIESNI NA

społem rządzić mamy.

12 Miłuyemyś naprzód z prawego Serca Bo-
gá samego; A potem zaś bliźniego / Tak iakó
siebie samego.

13 * Boże przez twoie litości / Wyjść świe-
tey miłości / Ze my nad wszystko ciebie / Bliźnie
miłuiem iak siebie.

14 A w takiey z wiary miłości / Prowadź k
doskonałości; Day Swiętych obcowanie W nie-
śmiertelney chwale Panie.

PSALMT O PRZYKAZANIU BOŻYM.

Obiadnienie pierwszego Przykazania, Psalm 81.

Obiadnienie wtorego Przykazania, Psalm 106. 115.

Innych przykazań Summariusz; Psalm 15.

O Pożytkach rozmyślania y zachowania przykaza-
nia Bożego. Psalm 1. 119.

MODLITWA O zachowanie Przykazania Bożego.

BOże iedyny Zakonodawco
nasz, ponieważ wola twoja iest
abyśmy Przykazanie twoie
zachowali: Prosiemy cie, zmartwiś
pożądliwość zła w ciebie naszym przez
Duchá.

Duchá twego świętego, y stworz w nas
 serce czyste, abyśmy to, czego ty chcesz
 w Zakonie swoim świętym światobli-
 wie zachowali. Tego zaś, czego sie
 nád Zakon twoy z krewkości dopuś-
 czamy, Z miłosierdzia swego nie po-
 czytay zaś grzech nam ku potępieniu:
 Dla Syná twiego Jezusá Chrystusá
 zakonu zaś nas wypełnienia, y
 przekleństwa przez śmierć
 srogą iego zniesie-
 nia. Amen.

PIESNI O

WTORA CZĘŚĆ PIEŚNI
KATECHIZMU
CHRZESCIANSKIEGO

O WYZNANIU WIARY S.
Chrześcińskiej.

I. PIESN O WIERZE.
Sam Skład Apostolski.

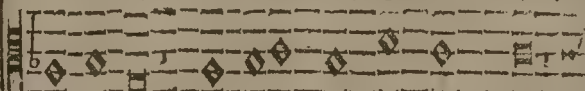
Wierze w iedne^o Boga / Oycá wśech
mogace^o / Stworzyciela nieba y ziemi. Wierze w
Jezu Chrystusa / Syná iego iedynego / Pána náſze
go / Który ſie poczał z Duchá ſwiętego / Urodził
ſie z Má-

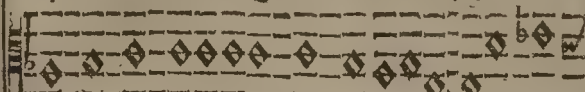
sie 3 Maryey dziewice/umaczon pod Pontskim Pi

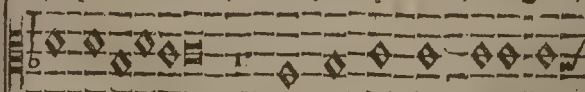
latem/ wkrzyżowan/ umarl/y pogrzebion: Wstapil

do pieklow. Trzeciego dnia zmartwych wstał.

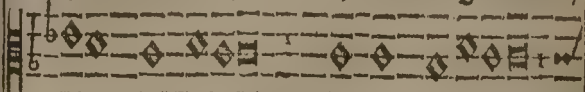
Wstapil na niebiosá/ siedzi na prawicy Boga oy

ca wśchmogacego i tamtąd przyidzie sadzić ży-

we y zmarle. Wierze w Duchá swietego i swiety

Rościot Chrześciański: swietych obcowanie:

grzechow

P I E Ś N I O

Grzechow odpuszczenie: Ciała zmartwych wsta-

nie: A żywot wieczny / Amen.

2. P I E S N O W I E R Z E.

Wierzymy w iednego Boga / Stwo-

rzyciela wszytkiego świata / Który sie zwąc Oy-

cem kazał / Alby go każdy miłował.

2 Imie iest mu wszechmogacy / Krol nād krol-
mi kroluiacy: Tegoż Oycem swym zowiemy: O
tym z pismā dobrze wiemy.

3 Wierzymy też w Synā iego / Jezu Chrystā
łāstāwego / Pānem go nāszym stawiemy: Nā-
tym sie nie nie mylemy.

4 Który

4 Który się poczał z świętego Ducha / Boga prawdziwego : Bóg prawy y człowiek isty / Narodził się z Panny czystey.

5 Tey Pannie imię Mária / Z łaski Bożej wmitowana : W czystości wieczney została : Nigdy męża nie miała.

6 Wierzymy iż Christus nasz Pan / Pod Pontyjskim Pilatem wmaczon / Pan chwały użyzowany / I umarł prze nasze winy.

7. Pogrzebion jest : Zstał do piekła : I wstał zmartwych trzeciego dnia : To dla usprawnienia / Wszego ludzkiego plemienia.

8 Wierzymy iż wstał do nieba / Siedzi na prawicy u Boga Oycy swego wszechmocnego / Tam mamy przyczynę z niego.

9 Z tamtego miejsca świętego / Przyjdzie Pan sędzić każdego / Żywego y umarłego : Wszyscy staniem przed sądem jego.

10 Wierzymy w Ducha świętego / Od Oycy pochodzącego / I od Syna : tak dźcierzymy : Wielką zradę pociechy mamy.

11 Wierzymy być Zbor Chrześcijański / Od Chrystusa zebrany z łaski : W którym świętych obcowanie / Łaski Bożej używanie.

12 Wierzymy iż grzechy nasze / Odpuszcza nam Bóg w tym tu czasie : Gdy zwiara o to prosimy : Od Pana to z łaski mamy.

13 Wierzymy iż toż nasze ciało / Na sąd wstanie : W nim na Pana patrzyć będziemy /

Gdy tu

PIESNI O

Gdy tu sędu iego przyjdziem.

14 Wierzymy iż żywot wieczny / Będziemy mieć on bezpieczny ; Atory nam nasz Pan obiecał / Gdy nas za działki sposabiał.

15 Amen/ Amen iuz śpiewamy / A Pána Boga żadaymy : Byśmy w tey Wierze skonali ; Day to nam nasz Pánie miły.

5 PIESN O Wierze.

Ná stárá Note.

MY wierzymy w iednego Boga / Stworzyciela wsęgo świata ; Jż on naszym Oycem został / Nas za bieżá działki obrał. Ten nas ná wszelki czas widzi / Ciáło duşe on sam żywi / Słych wsętych nas przygod brani ; Od czártá / y od pokus chroni ; Nie spi / stóra sie o nas ; Strzeże sam y pilno czuie ; Bo ten swoje wierne miłue.

2 My wierzymy w Syná Bożego / W Jezu Christá / Pána swęgo ; Ten z Oycem z wielow kroluie / W Joca / cćia z nim porownuie. Ą czystey Pámm sie národził : Duch święty w żywocie sprawił. Ná krzyżu tu za wierne wiisał / Bóranek niewinny wćierpiat : Umarł ; Pogrzebion ; Ąmar twychwstał : W niebo wstąpił / siadł ná práwicy ; Ná sędu iego stániemy wsęscy.

3 My wierzymy w Duchá świętego / Ą Oycem z Synem iedynego / Ktory smierne sercá náşe /

Cnoty

Cnoty ná
ánstki zb
Grzech
troych
Żywot w
káždy.

Sámo
318. Bisk
Spolecznie
wsęym w

wsęchm
wsęch r
iednego

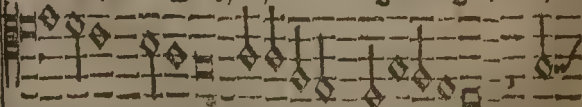
Cnoty nabawia/cieśły zawnę : Kościot chrześcia-
ński zbiera/ Broni/ w iedność ten nas zwiara ;
Grzechow tu odpust obiecuie/ Ten śmierć zmár-
twoychwstaniem zepsuie/ Po tey tu częstney medzy/
Żywot wieczny sprawi/ A da że z nim żyć będzie
každy.

4 PIESN o Wierze.

Sámo Symbolum pierwsze Nicenskie wydane od
318. Biskupow przeciw Ariusowi około Roku 324.
Spolecznie z Symbolum Constantinopolskim pier-
wszym wydanym przeciw Macedoniusowi y Pneuma-
tychom około Roku 380.

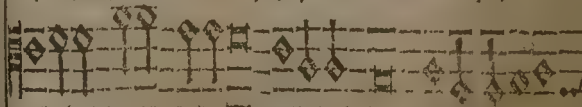
Wierzymy w iednego Boga / Oycá

wśchmogacego / Stworzyciela nieba y ziemię y

wśch rzeczy widomych y też niewidomych. A w

iednego Pána nášego Jezu Chrystá Syná Bożego

zmárłego

PIESNI O

iednorodzonego/ a z Oycą przed wszytkimi wieki

narodzonego : Bogą z Bogą/ światłość z swia-

tłości: Bogą prawdziwego/ z Bogą prawdziwego narodo-

nego/ nie stworzonego : iedney istności z Oycem

wiecznym/ przez ktorego wszytko iest stworzono.

Ktory dla nas grzesznych ludzi/ y dla naszego zbá-

wienia zstapil z niebá wysokie^o y wcielil sie z Du-

ch

WIERZE.

A viii

mi wieki
 cha święt^o / 3 Maryey narodził się z cney Panny /

3 swia
 y: Tak się człowiekiem. Dla nas też jest y ukrzy

marodzo
 żowan pod Pontskim Pilatem / umeczon y pogrze-

3 Oycem
 bion: A wstał z martwych dnia trzeciego / podług

worzone.
 świętych Pism: A wstał na niebiosá / siedzi ná

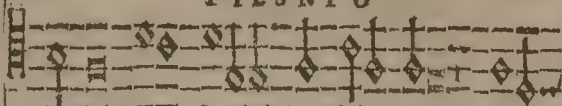
tego zbá
 prawięcy Oycá wszechmogącego I támtąd zás

sie 3 Du
 przyjdzie z wielką sławą sádzić w sýtkie żywe / y

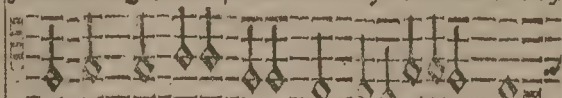
b

3 marte

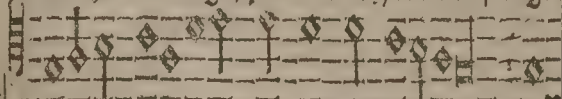
PIESNIO

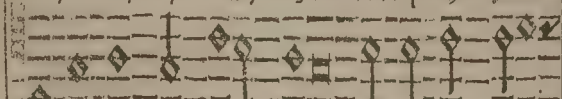
zmarte: iego: Królestwu nie będzie końca. Wierzy

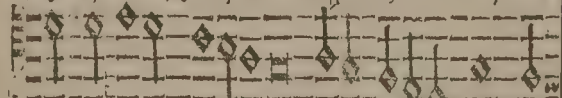
w Duchá świętego / Páná á obywiciela swego:

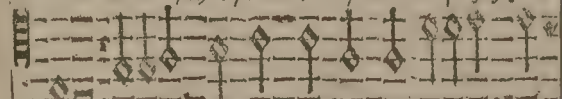
ktory od Oycá y od Syná z wielow pochodzi. Kto

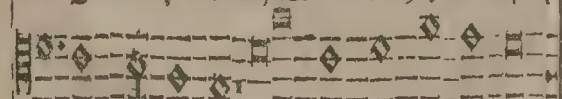
ry z Oycem y z Synem wespół chwalon y wiel

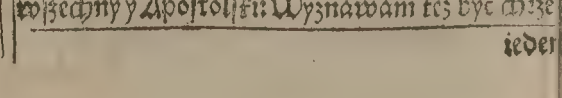
bion od wiernych bywa: ktory mowił przez Pro:

roki. Jeden być święty Kościół Chrześciański p

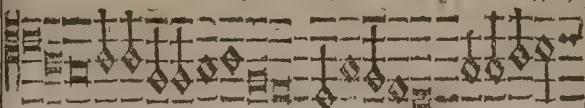
w szehny y Apostolski: Wyznamam też być chze

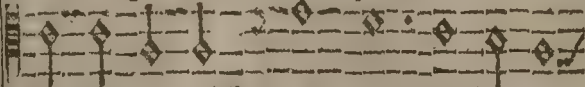
ieden

WIERZE.

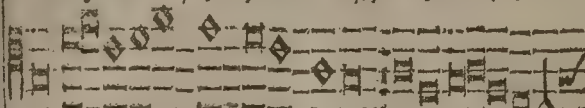
A ix

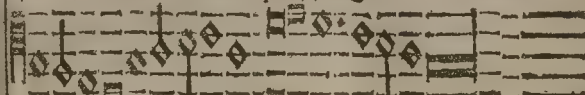
Wierze ieden/ na grzechow moich odpuszczenie : y oczekia

wam zmarwych wstania wszystkich ludzi zmar-

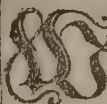
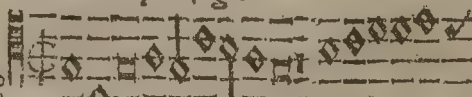
tych: y żywota wieku przyślego/ Amen/

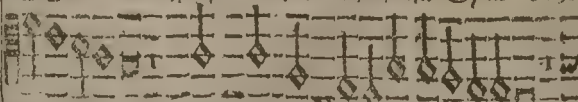
Amen/ Amen.

S. PIESN O WIERZE

Z tegoż Symbolum Niceńskiego, y Konstanty-
nopolskiego.

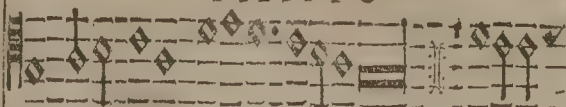

Wierzymy w iednego Boga/ Stworzyciela wszy
Wierzymy w Jezusa Chrystusa Syna Boże-

wiego świata / Wszech rzeczy widomych y niewidomych/
zo iednorodzonego/ A; Opcą wiecznego vrodzonego

PIESNIO

Ná niebie wzgore y ná ziemi bedaacych. Rep. Boga z Bo
Przed wszytłimi wieli/zawŝe be da cego.

gá/Swiatłość z światłości/Źstąpił z nieba ná te niskości

Bysmy byli przezeń zbawieni wszyscy.

2 Ź Máryey słáchetney Pámy/ Narodził się
cłowiek y Bog prawy : A z swoiey wielkiey mi-
łości/ Ucierpiat dla nas nedze y wielkie bolesti.

Rep. Pod Pontskim Pítatem krzyżowan/ O-
márt/ potym y w grobie pochowan ; A wstał
z martwych trzeciego dnia/ Tak iáko o tym świá-
dzyły świéte Pisma.

A wstał wzgore ná niebiosá/Siedzi ná pra-
wicy v Oycá/ Ź támgd przyidzie sadzić wszege
cłowieká.

3 Wi.rzemy y w Duchá swietego/ Páná ob-
żywiáiacego/ A tory od Oycá y od Syná pocho-
dzi : A torego z Oycem y z Synem chwalemy
wszyscy. Rep. A tory mowił przez Proroki : A
iedyny Kościol Apóstolski : Wyznawamy też y

ieden

ieden krzy-
żowan i
A oje-
wszech p-
miania.

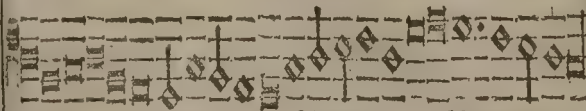
Amen/

PSA

simy b-
deczno-
ze wst-
podob-
żywot-
nam o-

ieden krześć / który na odpuszczenie grzechom wsta-
wion jest.

A oczekiwamy wskrzeszenia / od umarłych nas
wszech powstania / Żywota wiecznego otrzy-
miania.

Amen/ Amen/ Amen/ Amen.

PSALMY o wierze świętej Chrześcijań-
skiej, która wszystkie zwycięża
pokusy.

Pśalm 76. 77. 121. 125.

MODLITWA o Stateczną

WIARE.

MSzechmogacy Pánie Boże náš
iedyny, iż od ciebie wszelki dar
tek y dar doskonały iest; Pro-
simy cie, dayże nam wiare mocną ser-
deczną, żywą, którą moglibyśmy sie
ze wszystkimi sprawami naszymi tobie
podobac, odpuszczenie grzechom y
żywot wieczny otrzymać. A dawşy
nam one; nie dopuśćayże, abyśmy ia

WYZNANIE

mieli utrącać; lecz, utwierdza y po-
mnażay nas w niey, aż do skonania
naszego, Przez Jezusá Chrystusá Pá-
náy Zbawiciela naszego, Amen.

WYZNANIE WIART ATHANA- ZIUSZÁ świętego około Roku 340.

KTokolwiek chce być zbawiony, Potrzebá na-
przód, áby w wierze Kátholickiey był umo-
cniony. Ktorey kto nie zachowa zupełney á
menárufsoney; bez wszelkiey wątpliwości ná wieki be-
dzie játrácon. A WIARA KATHOLICKA NA
T M NALÉŻT:

Abychmy iednemu Bogu w Troycy (to iest w Trzech
Osobách) á TROTCY w iedności poklon czynili. Ani
person mieśárac, áni iśtności nie rozdzielárac.

Abowiem inśá iest personá OYCA, inśá SYNA,
inśá DUCHA S. Ale Oycá, y Syná, y Ducha świę-
tego, iedno iest Bóstwo, równa chwala, spólwieczny
máieśtat.

Íaki Oćiec, taki Syn, taki Duch S. Niestworzony
Oćiec, niestworzony Syn, niestworzony Duch S. Nie-
zmierny Oćiec, Niezmierny Syn, Niezmierny Duch s.
wiekuisty Oćiec, wiekuisty Syn, wiekuisty Duch
świety.

A wśákoż nie trzey sá wiekuści, ále ieden wiekui-
sty. Íakóż też, nie trzey niestworzeni, y nie trzey nie-
zmierni: ále ieden niestworzony, y niezmierny.

Ták też

Ták teſz wſechemocny Oćiec, wſechemocny Syn, wſechemocny Duch ſwięty: *A przecie nie trzye wſechemocni, ale ieden wſechemocny.*

Takſe Oćiec Bogiem, Syn Bogiem, Duch ſwięty Bogiem: *Wſakſe nie trzye Bogowie; ale ieden wſt Bog.*

Tymſe ſpoſobem Oćiec Pánem, Syn Pánem, Duch ſwięty Pánem: *A przecie nie trzye Pánowie; ale ieden ieſt Pan.*

Bo iako kájdá ſoſobná perſone Bogiem, y Pánem, i obiaſwionej Chreſććianom prawdy, wyznáwáć muſimy i tak od trzech Bogow, álbo Pánow miánowania, powszechną wiara bywamy odwiedzeni.

Oćiec od żadnego ſpráwiony nie ieſt, áni ſtworzony, áni wrodzony.

Syn od Oycá ſámego ieſt nieſpráwiony, áni ſtworzony, ále wrodzony.

Duch ſwięty od Oycá, y od Syná nieſpráwiony, áni ſtworzony, áni wrodzony; ále pochodzący.

Ieden tedy ieſt Oćiec, nie trzye Oycowie; ieden Syn nie trzye synowie; ieden Duch ſwięty, nie trzye Duchowie ſwięci.

A w tey Troycy niemáſz nic pierwſzego, áni poſlednieyſzego i niemáſz nic wieſzego, áni mnieyſzego i ále wſykie trzy perſony ſpolwieczne ſá, y ſpolowne. Ták iſe wſykim. (iako wyſſey powiedziano,) y iedność w Troycy, y Troycá w iedności ma być chwáloná.

Kto tedy chce zbáwienia doſtąpić, tak ma o Troycy ſwiętey wierzyć.

Aléc potrzebna ieſt teſz dla zbáwienia wiecznego, á

WYZNANIE

by też wcielenie Páná nášego Iezusa Chrystusa wier-
nie wierzył. Ieśt tedy práwa wiára, abyśmy wierzy-
li y też wynawdli: iże Pan náš Iezus Christus, Syn
Boży, ieśt Bog y człowiek. Bog w istności Oycowy,
przed wieki wrodzony: á człowiek z istności Mátki ná
świecie narodzony. Doskonały Bog, y doskonały cło-
wiek, z dusze rozumney, y z ciała cł. wi. cżego bedący.
Rowny Oycu wedlug Boštwa, á mnieyszy niżej Ociec,
wedlug człowieczeństwa. Ktory á człowiek B g ieśt
y człowiek, nie dwáy przećie; ále ieden ieśt Christus:
Ieden nie odmiéniać Boštwa w ciáto, ále przynawfsy
człowieczeństwo ku Bogu. Zgoła ieden, nie pomie-
ścaniem istności: ále iednością persóny. Ab wiem
iáko dusza rozumna, y ciáto, ieden ieśt człowiek: tak
Bog y człowiek, ieden ieśt Christus.

Ktory vmeczon ieśt dla zbawienia nášego, zstąpił
do piekłow, trzeciego dnia z martwych wstał. Wsta-
pił ná niebiosá, siedzi ná prawicy Boga Oycá wszechmo-
gącego: z támtąd ma przysć sádzić żywe y umárte.
Ná ktorego przysćie, wszyscy ludzie z martwych pow-
stáná, w cielech swych: á oddádá liczbę z uczynków
swych własnych. Y ci ktorzy dobrze czynili, powdą do
żywotá wiecznegotá ktorzy zle żyli, do ognia wiekuiſtego.

☞ TAC IEST WIARA KATHOLICKA:
ktorey kto wiernie y státecznie trzymać nie
bedzie, z adną miarą zbawion nie
bedzie.

WYZNA

W R Z N
wſech
T

W R Z N

ſłowo Bo
nápiſano
niech bed

2 Ieśt
ſci ſłacio
ſtus z wla
weſpolek

3 Ieśt
la po zied
tym ieſc
też powa
ſtáto pr
bedzie.

4 Ieśt
wá, ktore
Ewángeli
wia ſie od
dná z ryc
wá Bożego

WYZNANIE WIARY SYNODU Po-
wszechnego Epheskiego pierwszego / przeciw
Nestoryuszowi Heretykowi / uczynione.
Okolo Roku 468. od 200.
Biskupow.

Niesli kto nie wyznawa Bogá byc prawdziwie
Emánuelem, y dla tegoż Bogarodzicą Swietey
Pánny, (porodziła abowiem podlug ciała;
Słowo Boże, które sie stało ciałem, podlug czego iest
nápisano, Słowo Ciałem sie stało) Przekleństwem
niech będzie,

2. Iesli kto nie wyznawa, iż z ciałem podlug istno-
ści łączone iest Bogá Oycá Słowo, á iż ieden iest Chri-
stus z własnym ciałem; to iest: iż tenże iest Bogiem
wspolek y Ciałowiekciem, Przekleństwem niech będzie.

3. Iesli kto w iednym Chrystusie substancie rozdzie-
la po zjednoczeniu, samym ich związaniem łącząc, á
tym ieszcze które podlug godności ciała dzieje sie, álbo
też poważności y mocy, á nie raczej zcieniem które sie
stało prze iednoie przyrodzoną, Przekleństwem niech
będzie.

4. Iesli kto w personách dwu álbo postaciach te slo-
wá, które w Apostolskich pismiech gámykają sie, y w
Ewángelickich, rozdziela; álbo które o Chrystusie mo-
wią sie od Swietych, álbo od niego samego; niektóre ie-
dnák z tych, idakoby Ciałowiekowi, któryby oprócz Sło-
wá Bożego miał sie szczególnie rozumiec, przywiaszczał:

WYZNANIE

à one zaś iako należące Bogu, samemu Bogu Oycu Słowu przypisał, Przekleństwem niech będzie.

5 Iesliby sie kto ważył mówić, iż Chrystus iest deopopow, to iest, Bogonośca, a nie rączyby go być Bogiem prawdziwie, mówił, iako Syna przez naturę, podług ciego SŁOWO ciałem stało sie, y stało sie uczestnikiem, równie iako y my ciała y krwi, Przekleństwem niech będzie.

6 Iesli kto mówi, Bogiem być y Pánem Chrystusowym Słowo Bogu Oycu, a nie rączy onego samego wyznawa Bogiem wespół y człowiekiem, dla tego, że Słowo ciałem sie stało, podług Pism, Przekleństwem niech będzie.

7 Iesli kto iako człowieka, Iezusá za sprawą Bogu Słowa mówi być rátowanego, y iednorodzonego Chwały, iako innemu oprócz niego badacemu, oddawa, Przekleństwem niech będzie.

8 Iesli kto waży sie mówić, iż przywziety człowiek spotchwalony ma być z Bogiem Słowem, y spotchwaliony y spotnazywany Bogiem, iako drugi z drugim (bo spot syllabá wyzdána to wymaga wyrozumienie) a nie rączy iednym poklonem wielbi Emmánuelá, y iednemu uczestwość oddawa, podług ciego słowo sie stało ciałem, Przekleństwem niech będzie.

9 Iesli kto iednego Pána Iezusá Chrystusa w wielbionym powiada być od Ducha świętego, tak iakoby on cudzey mocy przez niego używał, y od niego miał wziąć skuteczność przeciw duchom nieczystym, y moc przed ludźmi Boskich cudów czynienia: a nie rączy wyzna-

wa wła-

wa własnego iego Duchá, przez którego Boskie cudá wykonał, Przekleństwem niech będzie.

IO Iż Biskupem y Apostołem wyznánia nášego sstał sie Chrystus, Boskie pismo wspomina; Osiátował ábowiê sáme go siebie z á nas ná wonnośc wdzieczną Bogu y Oycu: Iesli tedy kto mowi, iż Biskupem y Apostołem nášym stało sie nie sámo Boże Slovo gdy sie ciádem stało, y ciłowiekem według nas ludzizále iákoby innym oprocj onego osobliwie Ciłowiekem z Niewiasty: Albo kto mowi, że z á siebie osiátował sáme go siebie osiátować, á nie racjey z á nas sámych (bo niepotrzebowal osiátowy, który z góla grzechu nie znał) Przekleństwem niech będzie.

II Iesli kto nie wyznawa, ciáda Páńskiego obżywiającym być, y własnym sáme go Słowá Boga Oycá, lecz iákoby drugiego oprocj niego przyláczónego temuż przegodność, ábo iákó Boskie májacego mieszkánie, á nie racjey obżywiającym być, że sie stało własne Słowá wstytko obżywić mózacego, Niech będzie przekleństwem.

12. Iesli kto nie wyznawa Słowá Bożego umecjónego ciádem, y ukrzyżowánego ciádem, y śmierci doználego ciádem, y które sie pierworodnym sstało z umartwych, podług czego zywotem iest, y obżywicielem iákó Bog, Niech będzie przekleństwem.

WYZNANIE

WYZNANIE WIARY SYNODU
Powszechnego Chalcedońskiego prze-
ciw Nestoriuszowi y Eutychezo-
wi Heretykom wydane około
roku 488. od 630.

Biskupom.

TAK twierzych Oycow naśladować, iednego
tego; wynawamy Syna, Pána naszego Iezu-
sa Chrystusa, y zgodnie wczemy wszyscy: i
doskonałym iest w Bóstwie, y tenże doskonałym iest
ciałowicieństwem i prawdynym Bogiem, y prawd-
wym człowiekiem, tymże i dusze rozumney y z ciała
Spółistnym Oycu podług Bóstwa, y Spółistnym nam po-
dług człowieczeństwa, we wszystkich nam podobnym, w-
szystkim grzech: przed wieki iednak wrodzonym i Oycu
podług Bóstwa; ale ostatnich dni dla nas, y dla naszego
Zbawienia, z Maryey Panny y Bogarodzicielki, pod-
ług człowieczeństwa iednym y tymże Iezusem Chrystusem
Synem Bożym, Pánem y iednorodzonym, w dwu natu-
rach, niezmieszanie, nieprzemienne, nierozdzielne,
nierozdzielnie obitawionym: żadna miara roznice na-
tur dla iedności nie znoszą; ale bądz i obojczy natury
(w iednej personie, y podstate zchodzącej) własności i
chowały: nie żeby sie miał w dwie osoby rozdzielać
albo rozrywać; ale żeby był iednym, y tymże Sy-
nem iednorodzonym, Bog słowem, y Pánem naszym Ie-
zusem Chrystusem: iako o nim niegdy Prorocy proroko-
wali, y sam nas Chrystus nauczył, y skład Oycow S-
nam podał.

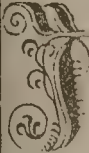

Atte

A teć to są Symbola przez które wiada S. Chrześcijańska Kościoły Kátholicka iak jest podług Pism świętych, od Głównych czterech Synodów y Athanasiusa obiańcona y opisana: że też y oni Cesarzowie pierwszy Chrześcijańscy, Gratianus, Valentinianus, y Theodosius, te wyznawiających z Kościoła Chrześcijańskiego Kátholicki rozkazali mieć, a odrzucające, z Heretykami. Tripartita Historia lib. 9. c. 7.

P I E S N I
O T R O Y C Y
PRZENASWIETSZEY.

I. P I E Ś N.

Notá ie y iako, Ráczysz nas dziś wspomóc
Panie/ zc.

 Wz wesłło światło słoneczne / My przez
Niedlitwy społeczne/ Słuszną byśmy Pa-
nu swemu/ Bogu w Trocy iedynemu/
 Wabożne chwale wzdawali / O pomoc
ie go żądali.

1 Dla naswietłey twoiey chwały / Jáko
obronca łaskawy / Rácz nas dziś służy swe bro-
nić/ Mocna ręká swa ochronić/ Od wśsego nam
szkodliwego/ Od wśsech porus czártá złego.

3 Jeszt nász ráczysz hánować/ A ku czci swo-
iey sprá.

P I E S N I O

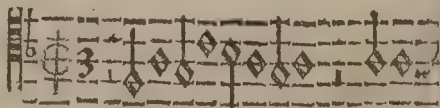
iey sprawować : By snadź co z przyczyny iego/
Nie wrosto zgorzliwego : Záchoway też w state-
czności Wyrok/by nie pátrzał márności.

4 Wszytkie serdeczne wnetrzności Oczyszc sam
od złych chciwości ; Broń nas sprosney wstet-
czności ; Spraw niech miszeje w mierności / Je-
dzenia/picia skromnego / Buyność ciała swowol-
nego.

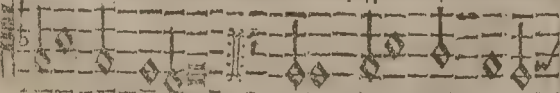
5 A skoro iedno dzień przydzie / A nocna cie-
mność nádeydie / Byśmy w świetey wstrzyma-
łości / (Daj to Boże y w trzeźwości) Tobie częsć
chwale rozdawali / A rák wesolo śpiewáli :

6. Bogu Dycu wszechmocnemu / A Synowi
iedynemu / Także światemu Duchowi / Duś ná-
szych ciężycielowi / Niechay beda záwsze dzieki /
A częsć y chwala ná wieki.

2 P I E S N.

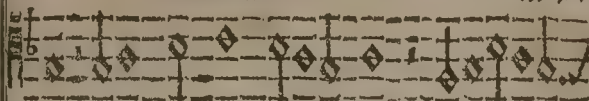

Zwała Bogu z wysokości / A dzie-
Dla ie° wielmożney spráwy / Bo nam

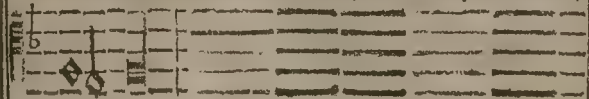

ki iego miłości / Rep. Dobra wola Bog ma ku
żadna rzecz nieszkodzi.

nam/

nam/ Pokoy wieczny uczyni sam/ Tlieprzyiacioly

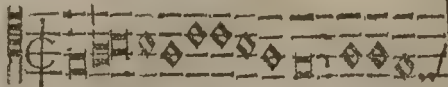
portumil.

2 O nasz wieczny Boze Dycze/ Aroluiaty w
niebie wiecznie/ Rep. Slawimy cie y chwalemy/
Dla wielce slawney mocy twey : Bo niezmierzo-
na moc twoia/ Skad nasza wielka obrona/ Od
ciebie wiecznego Pana.

3 O Jezu Chryste/ iedyny Synu Dycu niebie-
skiego/ Rep. Tyś nas straconych z wiecznego Wy-
ciagnal gniewu Bozego. Baranku Boży/ nasz
Panie/ Przyim prosby nasze łaskawie : Zmiluy
sie nad nami Panie.

4 O Duchu naswietluy Panie/ Zasmuconych
pocieszenie/ Rep. Oddal od nas czarta złego/
Moca Bosstwa wszechmocnego : Ratuyże nas
czasu wšego/ A wybaw z smutku każdego/ Cze-
snego y też wiecznego.

3 P I E S N.

Anie nasz studnico dobroci/ Dycze bez
początku

PIEŚNI O

początku Do Ciebie wszystko dobro pochodzi/ Śmi

luy się nad nami.

Repet. Panie nasz studnico/ rć.

Repet. Panie nasz studnico/ rć.

Chryste iedyny/3 Bogá Oycá wrodzony: Cie-

bie z Panny narodzonego/ Świątu potrzebnego/

Opowiadali Prorocy/ Śmi luy się nad nami.

Repet. Chryste iedyny/ rć.

Repet. Chryste iedyny/ rć.

Duchu święty/ ogniu niebieski. Rącz oświe

cić

TROICY PRZENAS:

21 xvj

ćie nasze ciemności : Bysiny wszyscy godnie Me-

gli ciebie chwalić zgodnie / Śmiluy sie nad nami.

Rep. Duchu święty ogniu/ zc.

Rep. Duchu święty ogniu/ zc.

4 P I E S N.

Szechmogacy Stworzycielu/ Nie-

bá/ ziemie moźny Krolu/ Uład cie moźniejszyego /

niemasz/ nie bedzie/ ani bylo.

2 Trzeches osob w iednym Bostwie Dziwnies moźny w swym Krolestwie : Przez cie / wsze stworzono/ A wszystko dobro nam sprawiono.

3 Bez poczatku w swej istności/ Wielces dźi

6 wny

P I E S N I O

wny w swej iasności : Wiecznie sam królujesz /
Wszystkie rzeczy moźnie sprawujesz.

4 Niebo/ ziemia/ y też morze/ Ciebie wyzna-
wa náš Boże / W wielkich twoich siłach/ Kto-
res zjawil we wszech żywiołach.

5 Wszystkie niebo Planetami/ Oświeciłeś y
gwiazdami; Rzeczy roznyimi/ Sprawujesz pio-
runy y gromy.

6 Anioły duchy czystemi / Ośadziłeś niebo
swemi; By na cie patrzałi / A w chwale sie
twoj radowali.

7 A ziemię też dziwnie sprawił/ Człowiekaś
na niej postawił; By cie posłuszny byl / Wedle
woley twojej sie rządził.

8 Atemus ią pięknie ozdobił/ By tu na niej
ku czci twoj żył/ Lasy y gorami / Z rozlicznymi
ich okrasami.

9 Niezmierna Mądrośćią Boską / Napełni-
łeś przepaść morza/ Dziwnemi rybami/ Zew-
szad plynacemi rzekami.

10 Wszystko powietrzem napełnil / Rozlicz-
neś w nim ptastwo sprawił / By go zżywał
człek/ Dziękując ci po wszystkiey swoj wiek.

11 Co ma w sobie przepaść morza / Albo
też szerokość ziemi/ Wszystko ku pożytku/ Da-
łeś ludzkiemu pokoleniu.

12 Nad toś go ieszcze wywyższył / Pod moc
iego wszystko podbil; By nad tym panował /
Ciebie nade wszystko miłował.

13 Wszak
mieszka
ka: p
14 B
chal D
row z ni
15 Z
cine nad
cine pot
16 W
dnego n
ludzkie
17 Z
we sw
twoj ch
18 Z
własne
myl na
19 Z
grzeźni
przez gr
20 E
zenia w
przysied
21 T
wienie s
śmierć o
22 T
y grzech

13 Wszakże nad wszystko stworzenie / Tędyż
miejscowego na tym świecie / Niemasz nad człowie-
ka : Przysła nań za grzech pomsta wielka.

14 Bo nie został w niewinności ; Gdy rzu-
chał Diabły złości : Doznał naruszenia / Da-
row z nim stworzonych stracenia.

15 Zrośtosznego Kaju wygnan / A w rozli-
czne nadze podan ; Doczesne na świecie / A wie-
czne potym to żywocie.

16 W czym ratunku ni pomocy / Nie było z za-
dnego mocy : Bo w to wtrapienie / Przysła wse
ludzkie pokolenie.

17 A wszakoz ty Boże Oycze / Weyrzates na
we stworzenie / Niechcac by zginelo : Ale w
twoj chwale wiecznie żyło :

18 Zestates Syna swojego / Jedynego y
własnego / Tu na te niłości / Wykrwia swa ce-
myl nasze złości.

19 Ktory bedac w naszym cieie / Cierpiat dla
grzesznikow wiele / A nabył onego Dziedzictwa
przez grzech straconego.

20 Synu Oycá niebieskiego / Sprawco stwo-
rzenia wszelkiego / Lutość twoia wielka ; Jes
przyszedł na świat dla człowieka.

21 Tu na świecie przebywając / Ludzkie zbá-
wienie sprawować / Zakones wypełnił : Potym
śmierć okrutną podstał.

22 Takę z Czartowskiej wybawił Mocy /
y grzechow pozbawił / Wszystkich w cie wierza-

PIESNI O

cych; A za złości pokutujących.

23 Trzeciego dnia potym powstał Z martwych/ byś iawnie okazał/ Twe dość uczynienie/ A przez nie usprawiedliwienie.

24 W niebieśtas wstąpił stolice/ Osiadł oy cowaśa prawice/ Tam oredownikiem Jesteś; boś naszym pośrednikiem.

25 Jesteś nam z wysokości/ Z swej Boskiej łaski miłości/ Duchą nasświeciszego/ Pocięsz ciała wszech prawego.

26 A teraz go wszystkim dawaś Bożnie/ Kto re za wierne maś. O nasświecisz Panie/ Łaską twą niech w tym nie ustanie.

27 Byśmy się tu wspoć cieszyli: A tam na wieki chwaliłi/ Ciebie Pana swego; Ják zbawisz ciała iedynego.

28 Duchu świąty rącz nas cieszyc: Myśli/ czynków sprawca być: Gdyżes wszechmogacy Bog/ wszystko we wszech sprawuicy:

29 Byśmy światobliwie żyli/ Oycy y Syna chwaliłi/ Wespoć z toba Panem: Na to mówimy wszyscy; Amen.

5. PIEŚN Przed Kazaniem.

Nadziey, iako, Śmituy się Boże nad nami.

Bośim cie Oycze niebieśti / Rączże nam zawiady wyczać twej świętey łaski. A Rącz nas od grzechow wchowac / A w łasce swoiey zachowac: Boże Oycze day.

Prosim

2 Prośim cie też Synu Boży / Różne nam
zawołań nycząc słowa swojego; Bychmy ie do-
brze zrozumieć / W tobie nadzieie pokładali: Sy-
nu Boży day.

3 Prośim cie też Duchu święty / z Bogiem
Oycem / y też z Synem w Trojcy iedyny / Prawo-
dziwey wiary byś nauczył / Podług wolej swo-
iey rzadził: Duchu święty day.

6. PIEŚN PoKazaniu,

Ná stárá note.

Błogay nas Boże Oycze / Moc
twoy świętey prawice. Jezu Chryste
Śbawicielu / Okaż nad námi łaskę
swą.

2 Duchu święty rącz nas cieścić / Myśli ná-
stych rącz sprawca być. Day Boże w Trojcy ie-
dyny / Byśmy tento dzień strawili;

3 W twoiey łasce a w miłości / W miłosier-
dziu w pobożności: Zachoway nas wšęgo grze-
chu / Nie day dyabłu z nas pośmiechu.

4 Day myśleć o ostatnim dniu / Day pámie-
tać o stonaniu. A gdy się tu zwrócisz Panie / Sa-
dząc żywe y też zmarłe.

5 Postaw nas ná swej prawicy / Rącz nas w-
znąć za swe syny. Amen / Amen / Boże day to / By
się to w nas wypełniło / Coby ku czci twoiey by-
ło.

7. P I E Ś N.

Ná Stara Note.

O Ojcze przy słowie twym / Rącz
nas zachować prawdziwym : Na-
wroć wszystkie Heretyki / Syna twego
przeciwniki.

2 O Chryste Pánie nád Pány / Obroń swoje
Chrześciány : Okaż moc swej Boskiej ręki / Niech
cie ztąd chwala ná wieki.

3 Duchu święty rącz nas cieszyć : A iednością
wiary złączyć : A czasu ostatecznego / Domieść
z ywota wiecznego.

8. P I E Ś N Po Kazaniu.

Z Augusty y Ambroży S. Hymnu wzięta.

Nota tej, iako, Wesoło śpiewamy / Boga
Opcą chwalimy.

Boga cie chwalimy / Pánem wyzna-
wamy / TROICO przenaświatła :
Cici cie wszelka ziemia / Także y to mo-
rze / Chwale wydawa tobie.

2 Anieli Możności / Archanieli y siły / Thro-
nowie y Pánstwa / Cherubiny y Księstwa / y Se-
raphin tobie / mowiacy śpiewaia :

3 Święty / święty / święty Pan Bog nád za-
stępy : Patra sa niebiosá / y ziemiá twej sławy

Tys sam

TROYCY PRZENAS: A xviii

Tys sam błogosławiony Pan Bóg nasz na wieki.

4 Zbor cie Apostolski/ A poczet Prorocki/ Dą-
step Nieszennicki/ A ten okrag ziemski/ Wszys-
to cie wyznawa/ A lud Chrześcijański.

5 Oycá niebieskiego/ Niezmiernie dobrego/
Wielbi każda dusza/ Jako ná to słusza: Gdyż
dał Syná swego/ Dla zbawienia naszego.

6 Tys Aroi Chwały Chryste/ Syn wieczne-
go Oycá/ Chcac nas sam wykupić/ Raczyłeś sie
wcielić; A żywotem Pánienstkim niechciałeś sie
brzydzić.

7 Skończyłeś zwycięstwo/ Zstąpiłeś śmierci
żądło/ Otworzyłeś niebo wiernym żądaiącym:
Ná prawicy siedzisz/ w sławie Boga Oycá.

8 Je przyjdiesz wierzymy/ Sadzić spráwie-
dliwie; Racz pomoc prosimy/ Wszem swym do-
brociwie/ A toż w cie duszą/ Z miłości czeł áia.

9 Raczże nas policzyć/ Wliczbe świętych wło-
żyć/ Tu y w tey sławności. Pánie racz nas zbá-
wić; także y pożegnać/ Dziedzictwo swe nam dać.

10 Duchu święty Boże/ Bez ciebie nie może/
nikt zbawiennie wierzyć/ Ti światobliwie żyć:
Owa co dobrego/ Przez cie Pána swego

11 Nicie tylko możemy: Dayże nam prosie-
my; By zbawiennie wierzyć/ Zbożnie mogliśmy
żyć; A potom Pána swego Ná wiek wiekow
chwalić.

12 O błogosławieni wszyscy/ co cie chwala
TROYCO przenasławiejsza/ A tobie część wyda-

P I E S N I O

ia ; Przed światem się nie wstydzac / Śmieie
wyznawiaia /

13 Oycá niebieskiego / Niezmiernie dobrego /
y Syná mądrego / y Duchá świętego / Wiernych
ciełszyćielá Przedobrotliwego /

14 Nowiac : Święty / Święty Pan Bog
nád zastępy ; Pełne są niebiosá / y ziemiá twej
chwały ; Jesteś błogosławiony Pan Bog náš
ná wieki.

9. P I E Ś N P o K a z á n i u .

Ná Stárá note.

Kolowi nád wśemi Krolmi / á
Pánu nád Pány / Który on sam nie-
śmiertelność ma / Temuż bądź częśc
y chwałá wieczná :

2 Bogu Oycu / y Synowi / y Duchu święte-
mu / Niechay będzie wieczná częśc / chwałá / iáko
Bogu wśechmogacemu / Amen.

PSALMY O TROJCY Przenaświetszey.

Psalm 2. 33. 45. 67. 101. 110.

MODLITWA DO TROYCE S.

Badź tobie częśc y chwałá Bo-
że Oycze, żeś nas stworzył, á
stworzenie swoje rządzisz, opá-

ruueß,

truięś, we wszystkim dobrem dopomagaś.
Zachowaj nas prosimy cie, przy łasce
swoiej Oycowskiej na wieki wieków:
Amen,

Badź tobie cześć y chwała Panie
Jezu Chryste Synu Bogá żywego;
żeś nas wykupił, y za grzechy nasze
Bogu Oycu dosyć uczynił, przez śmierć
swoję. Racz o nas prosimy cie pracę
y staranie mieć, iako Pan y Pasterz
nam od Oycá dany: á sam nas wspoma-
gay, y godne czyn, ku łasce Oycá two-
iego: Amen.

Badź tobie cześć y chwała Boże Du-
chu święty, któryś sercá nasze po-
święcił, y ku poznaniu imienia Boże-
go sprawić raczył. Racz sercá nasze
rządzić y sprawować mocą y łaską
swoją: ku wszystkim dobremu racz pobu-
dzać: ciemności nasze y nieumiejetno-
ści racz oświecać, ku stałości racz
mocne czynić, w wierze y w nabożeń-
stwie Chrześcijańskim racz nas otwier

P I E Ś N I

dząć, y we wszystkich smutkach naszym
róż nas sam zawsze cieszyć. Amen
Boże Ojczy i Synu i Duchu S, Boże
w Trojcy iedyny, zmiłuj się nad
nami grzesznymi, Amen.

P I E Ś N I
O S Y N U B O Z Y M
N A A D W E N T;
To jest;
O W C I E L E N I V S Y N A
B O Z E G O.

I. P I E Ś N Adwentowa.

Notá iey idź, Pieśń 3. O Trojcy świętey.
Panie nasz studnico / ić.

Mnie nasz Ojczy miłościwy / Boże
wszechmogący / Tobie my grzeszni
dziękujemy: Zmiłuj się nad nami.
Rep. Jes dla nas Syna na
miłego / Z nieba wysłanego / Zesłał dla zbawie
nia naszego: Zmiłuj się nad nami.

Rep. Studnicą ty wielkiej dobroci: Rātu
w dole

naśyci / A przywiedź ku wieczney radości:
 Śmituy się nād nami.

2 Chryste iedyny / z niebā do nas posłany /
 I dawnā nam z Oycy obiecany : Dla nas wŝy-
 tkich grzeŝnych / Raczyles się z łaski wcielić i śmi-
 luy się nād nami.

Rep. Cłowiek zaśluzyl / za grzechy ktore czy-
 nił / Śmierć / piekło / wieczne potępienie : Tyś sprā-
 wit zbawienie / Przez ono twoie ŝwiete wciele-
 nie Śmituy się nād nami.

Rep. O Jezu naświetŝy / Synu Boży wŝechno-
 mogacy / Day nam byśmy przez twoe wciele nie /
 Śmierci wieczney wŝli / Potym w Królestwie
 z toba żyli : Śmituy się nād nami.

3 Wŝechnmocny naśz miły Pānie / Tyś nam nie-
 mie omieŝkał / Gdyś iuż nas zbawić miał : Pro-
 śbys ŝwietych twoich wysłuchał : Śmituy się
 nād nami.

Rep. Jużci się twoa łaska ziāwila / Nas zbā-
 wienia nabāwila / Ktorego Prorocy / Nam ie o-
 powiādać żadali Śmituy się nād nami.

Rep. Dziękujemy wŝyscy tobie / Jeś nas
 raczył przypieć sobie / Dla Synā twoiego / W
 żywocie Pānny wcielonego : Śmituy się nād na-
 mi.

(* Piesni na wtora Niedziele Adwen-
 towa / patrz o Sadnym dniu / Piesn 2.
 Jezus Chrystus wiecznie żywy.)

2 PIEŚN Adwentowa.

Następnote.

SWesoło śpiewamy / Bogą Oyc
chwalmy: de nam Syna swego /
dnorodzonego / Dał na wykupienie
Prze ludzkie zbawienie.

2 O przysćciu Chrystowym / Czworo pism
o nim: Pierwsze / w cięło iego: Wier / w ser
ce wiernego: Trzecie / przy skonaniu: Czwarte
ku sadzeniu.

3 Pierwsze przysćcie iego: Jest przodkiem dla
tego: By poselsstwo sprawił: Wesele nam zia
wił: Do pokuty wołał / Wiele ich uzdrawiał.

4 Tak mówiąc uczył sam: Przykład moy da
ie wam: Tak iakom ja czynił / Wołam Oycą pe
nił: Także y wy czynicie / Woła Oycą pełniacie.

5 Wołam Oycą konal / Grzesznych k sobie wo
łał: Proroctwa nie wzruszył / Bowiem cierpieć ra
czył. Tak lud swoy wykupił: Czartą z mocy złupił.

6 Wtore przysćcie iego / W serce wierzącego
Przez swe święte słowo / Wchodzi do grzesznego
Co pokute czyni / Jego słowu wierzy.

7 O tym sam powiedział / A obietnice dał
Gdzie sta w nauce mey / Teyda dwa / albo trzy.
Jam iest między nimi / Przebywając z nimi:

8 Nie opuszczając ich / Do mnie wołających
Ale chce być z nimi / Każdey ich godziny / Wsę
wdraczenia / Aże do skonania.

Trzeci

9 Trzecie przysćie iego / W czas śmierci ká-
zdego: Przetoż nam czuć kazał/ Objárstwa zaka-
zał: Bowiem niewie cłowiek/ W który śmierć
przyjdzie wiek.

10 Przeto sie wiárujemy / A nie obćiażamy/
Serc nášych objárstwem/ Ani też piánstwem;
Kosťofy przestánmy/ Pána w tym słuchamy.

11 Czwarte przysćie będzie / Gdy tu sádzieć
przyjdzie. Tám będzie dziwny dzień/ Gdy wstá-
niem z grobow wien: Támby sie rad zly skrył /
By przed Pánem nie był.

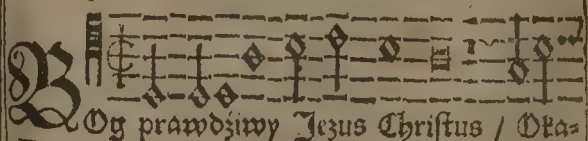
12 Wsłyscy Aniolowie / Christowi posłowie/
Tá sá z Pánem przyida/ Wielkie cudá beda:
Túž ná sádzie siedzie/ Ziemiá sie trząść będzie.

13 Dzień tym stráśny będzie / Dzień smutku y
niedze/ Co sie Pána przeli / Zá nim iść niechćieli/
Swiátu w tym folguiać/ Ludzi náśláduiać.

14 Przetoż sie przygoťmy / Wszech złości
przestánmy: Ták Pána czełamy; Tá Modli-
twách trwaymy/ A w pokutowaniu/ W swie-
tych obcowaniu.

15 * Ráćzje spráwić Pánie/ W nas pokutowá-
nie; Zebychmy ták żyli / A ćiebie wiádzili / Pána
láskáwego/ Tá dzień przysćia twego.

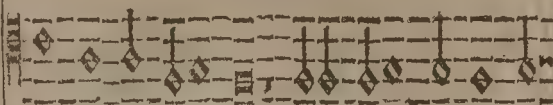
3. PIEŚN Adwentowa.

Og prawdziwy Jezus Christus / Oka-

zał nam

P I E S N I

zał nam swa łaskę iuż / Kiedy raczył z nieba zsta

pie / A z nami się spolem złączyć.

2 Chcąc być ludzkim zbawicielem / Bóstwo
złączył z naszym ciałem / Za sprawą Ducha świę-
tego : Dla wykupienia naszego.

3 Słowo ciałem się tu stało / Panny czyste-
nie wzruszyło : Jścić to nąd rozum ludzki / W
to sprawił nąd bieg zwykły.

4 Bo gdy Panna wwierzyła : Moc najwyż-
szego zaćmiła. Wypatrzył Bóg na ich zmięcenie
Duch święty sprawił wcielenie.

5 Wyśzedł od Oycy wiecznego / Przyszedł
miłość świata tego : Przywziął nasze ciała
Panny ; Dla naszej dusznej obrony.

6 Wyśzedł z żywota czystego / Jaki z pałacu
Arolewskiego : Jaki olbrzym tu boiowaniu / P
szedł z naszym zbawieniu.

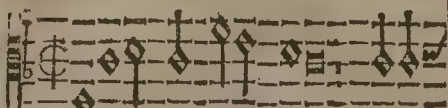
7 A zwyciężył Czartą złego : Śmierć / piekło
wzryte moc jego : A to / czym był świat zaraż-
Aby z nim wiecznie stracon był.

8 * Atoryś równy Oycu swemu / Pom
przyrodzeniu młdemu : Wlecz sam nasze krew
ści / Podług niezmiernej miłości.

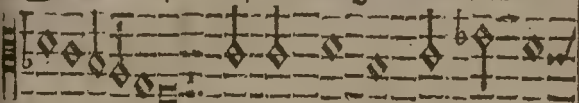
9 O Jezu Chryste z lutości / Któryś się po-
 czał w czystości / Błogosław nam ; Obroń zle-
 go ; Domieść Królestwa wiecznego.

4. PIESN Adwentowa.

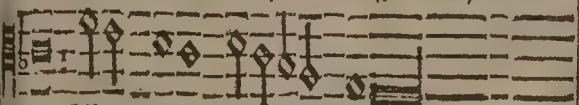
W

Ostan iest od Boga Anioł / Ktore-

mu imie Gabriel ; O czym Łukasz święty świado-

czy / Aby temu wierzył każdy.

2 Do krainy Galilejskiej / Gdzie iest miasto
 Nazaretskie / W którym to Marya Panna / Jo-
 zephowi poslubiona.

3 A wszedł do niej z tym poselstwem / Bedac
 Bogu w tym posłusznym ; Który / niż poselstwo
 sprawił / Tymi ia słowy pozdrowił :

4 Zdrowa bądź / nmiłowana / Z łaski naye-
 wyższego Pana : Synowi cie swemu obral / Wy-
 w twym żywocie miejsce miał.

5 Panna słyżac pozdrowienie / Miała to za

podję

PIEŚNI

podziwienie; Jakowyby to posel był / Który o-
ne tak pozdrowił:

6 Nie boj się / rzekł Anioł do niej: To za pe-
wne poselstwo miew: Bądź z tego daru wesola.
Boś łaskę Bożą znalazła.

7 Poczniesz Syna yporodziś; Imię mu Je-
zus położysz: A ten będzie tak królował / Nigdy
końca nie będzie miał.

8 Za sprawa Duchá świętego / Poczniesz ty
Syna Bożego: Moc najwyższego to sprawi / Z-
on to sam w tobie zacięmi.

9 Abyś w tym nic nie wątpiła; Oto Zeli-
bia poczęła / Prawie już w swojej starości; Smu-
tna będąc z niepłodności.

10 Miesiąc hosty jest Zeli-
biecie / Jako pocze-
ła w żywocie: Bo u Pána wszechmocnego / Ni-
jest nic niepodobnego.

11 Panna zątym pozwoiła / Pánu się swemu
poddala: Otom ja jest sluga iego; Zstań się po-
dlug słowa twego.

12 Tąmże w iey świętym żywocie / Tąd zwy-
czay było poczęcie: Bog się z człowieczeństwa
złączył; Pannie Pánięństwo zostawił.

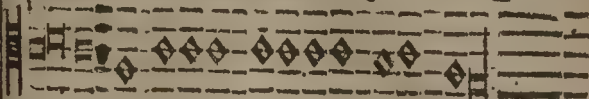
13 * O Chryste dla nas wcielony / W ży-
wocie Maryey Panny / Raczże nam grzechy od-
puścić / Radości wieczney domieścić.

5. PIESN Adwentowa.

Chwała

Gwalebny iest Bog narodu Izrael-

skiego; Iż czynił odkupienie ludu swego.

2 Podniósł upadłą moc zbawienia naszego :
W domu Dawida sługi wiernego swego.

3 Tak iako to obiecał / przez usta swiatych/
Prorokow swoich od wieku zawsze swiatych.

4 Iż nas miał wybawić od nieprzyjaciół na-
szych Atorzy nas trapiłi czasow wśhelatich.

5 A chcąc żyć nad Docy miłosierdzia swego/
Nie zapomniat Testamentu naszego swiatwego.

6 Przyśięge Abrahámowi oycu naszemu / Zy-
ścił / darowy to już ludowi swojemu.

7 Bysmy będąc z rak nieprzyjaciół wybawie-
ni / Mogli mu służyć nieczym nieustraszeni /

8 W pobożności / w sprawiedliwości przed
nim chodząc ; Przez wszystkie dni nasze żywot
swiety wiodąc.

9 Ty dziecie będziesz zwan Prorokiem naya-
wyższego ; Poydziesz przed Pánem / gotując dro-
gi iego.

10 Oznáymuiac o zbawieniu ludowi iego / A
odpuszczeniu grzechow / z dobroci iego.

PIESNI NA

11 Przez niezmiernie miłosierdzie Boga naszego
Który zstąpił dla nas z nieba wysokiego.

12 Aby oświecił tych/co w ciemnościach siedzieli/
A tych ktorzy także w ciemiu śmierci byli.

13 Sprawując nogi nasze czasu wszelakiego/
Au drogom zbawciennym pokoju wiecznego.

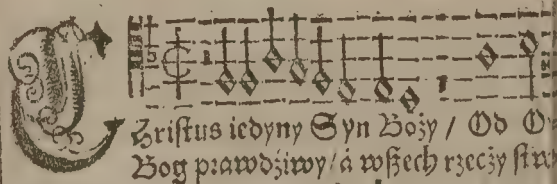
14 * Bądźże wieczna chwala Bogu Ojcu naszemu/
Synowi iego/ y Duchowi świętemu/

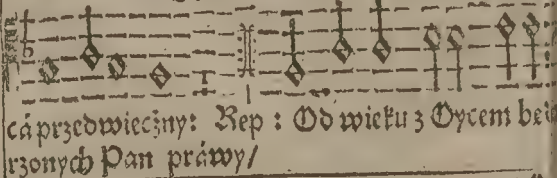
15 Takż iako wstawicznic/była odwieczności:
Tlichay będzie wiecznie iego wielmożności.

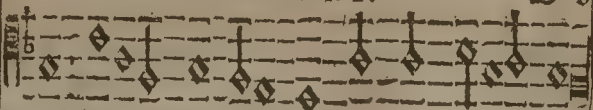
6. PIESN Adwentowa.

Boga cie chwalimy Pánem/ i. c. Pátrę
Troycy świętey w Pieśniach. Pieśń 8. Moja
być też śpiewana po Kazaniu.

7. PIEŚN Adwentowa.

 Chrystus iedyny Syn Boży / Od Ojca
Bog prawdziwy / a wszech rzeczy stworzy

 ca przedwieczny: Rep : Od wieku z Ojcem be-
rzonych Pan prawy/

cy/ Obroncą wszechmogący na świat tu zstąpić
Craczył.

2 Dla nas się stał Ciałowiektem/ z Panny się
narodził. Rep. Aicy Pamięstkiej czystości
ni wczym nie zaszkodził/ Noc swoje Boga w tym
ziawit; że sobie ciało sprawił/ By nas z grze-
chu zbawił.

3 Jesteś sam Bog Ociec w Raju/ o tym prze-
powiedział. Rep. Iż Syn iego namileyszy/ na ten
świat zstąpić miał; Gdy do wżá onego/ Kto-
ry człowiek a pierwżego zwiódłszy/ wwiódł do
złego/

4 Mówił: żeś człowiek a zdrądził; Będziesz
się z nim wadził. Rep. Wicznymi cżasy/ bowiem
ia nieprzyjaźń vsadził/ Miedzy toba a nasie-
niem/ Ucieścim iey plemieniem: To zetrze
glowe tobie.

5 Przez inne potym Proroki/ Syna swego
wziawit. Rep. że miał na świat przysć/ aby
tu wsze grzeszniki zbawił; Smiercią swą z grze-
chu wykupił/ z potępienia wybawił/ Zbawie-
niem obdarzył.

6 Bo po nпадku człowieczym/ żaden się nie o-
brał/ Rep. Ani Aniot/ ani człowiek/ coby go
ratował; Aż się nam na ten świat ziawit/ Co z
dawna obiecan był/ Który grzeszne zbawił.

PIESNI

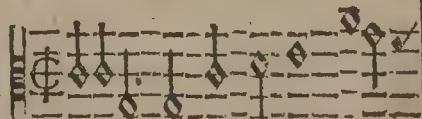
7 Tenże sam potym obiecał; Ocz prosić bez
dziecie/ Rep. Boga Oycę w imię moje/ wszystko
otrzymać: Wola/ podźcie ku mnie wszyscy/
W grzechach swych obciążeni/ Byście wolni byli.

8 O raczże nam Chryste Panie/ te łaskę twoją
dać/ Rep. Abyśmy tu w tej krewotoci/ przy
wierze mogli trwać: A niech twoje święte sto
wa/ Gdyż ty naszą głowę/nam każda pociecha.

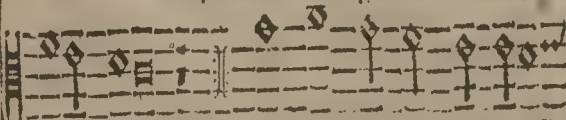
9 Rosciagmi już królestwo twoe nasze: i sse
nad nami: Rep: Aby twoja święta łaska/ za
wsze była znami. A niech my twoje owieczki/nie
mamy innej wieczki/ Tład cie Pana swego.

10 A gdy przydziesz na ten to świat/ w wiel
kiej wielmożności / Rep. A w tym doświada
czysz każdego wiary y stałości; Day byśmy twoy
głos słyszeł; Podźcież już moi mili/ Tład wiecz
ne radości.

8. PIESN Adwentowa.

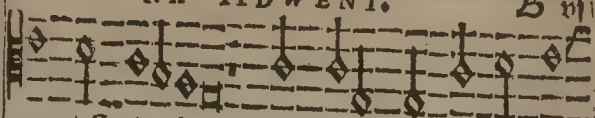

Dz wszyscy Chrześciane / zaśpie
Rozpamiętaiac siolem Christo-

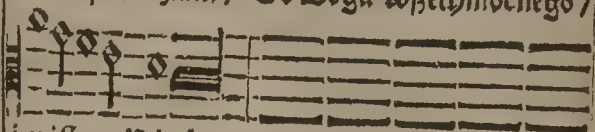

waymy ninie. Rep. W którym miłość najwyża
wo wcielenie;

nam

nam iest wskazana / Od Boga wszechmocnego /

o naszego Pána.

2 Bo sie wielce zlitował/nad wszytkimi námi/
Rep. Widzac á ono Szátan pánuie nad námi.
Ktorzysmy przez Adámá pierwszego zgrzeszyli ;
Przez wtorego Adámá z grzechu wybáwieni.

3 To co Pan Bog od wieku w swej radzie w-
tożył/ Rep. Postawšy tu ku Pánnie / to nam
iście ziawił : Gdy postat przez Aniola / do niey
z wysokošci ; Aby iey ziawił nowe ná swiecie rá-
došci.

4 Przyšedšy Aniol ku niey / pięknie ia po-
zdrowił ; Rep. A poselstwo od Boga tymi sto-
wy spráwił : Bądź pozdrowiona Páнно z lástki
mlubiona ; Tyś miedzy niewiáštami / iest błogo-
sláwiona.

5 Pámma sie wielce temu poselstwu zdiwiła
Rep: Bo takiego poselstwa nigdy nie slycháta: A
Aniol rzekł ; iż sie to mocą Boška stánie : Bo
wszechmocnošci iego/ nie iest zámierzenie.

6 Plod swiety w twym żywocie będzie zwan
Syn Božy/ Rep. Ná ktorego Bog Ociec moc

PIESNI NA

á cześć swa włoży : By ná stolcu Dawida sam
wiecznie królował : Lud vspráwiedliwiziac w
sobie poświęcował.

7 Ták Pánná wwierzywszy / wnetki przyzwo-
liła / Rep: Aby Mátká zostála / ták zacnego
Syná : A z swey wielkiej pokory ták odpowie-
działa / Do Anioła co przezeń to poselstwo miał :

8 Otom ja iest pokorna słuźebnicá iego : Re.
Stań mi sie posle wierny / według słowa two-
go. A ták w iey czystym cieie / raczył sie Pan
wcielić / Ktory nas z śmierci wieczney miał zno-
wu ożywić.

9 Tám Bogu wstąpiło práwo przyrodzone :
Rep. Pánnie zostało Pánięństwo nienaruszone :
Moc Boża to zacięła co nie má początku : Bog
słowo stał sie ciałem / w tym dziwnym porządku.

10 Przetoż to już pewnie wiedz wśelkie po-
lenie : Rep. Jś sie Bog stał człowiekiem prze-
ludzkie zbawienie. Na świecie z ludźmi będąc /
tu w pokorze mieszkał : Stráconych dárow ná-
stych / zaś znówu nabywał.

11 * Chwalmyś Boga wiecznego / społecz-
nie śpiewając : Rep. A w swym sercu rado-
śnie chwale mu wdawając / Z ták koszt-
ownego dáru / Syná wcielonego :

Bądź ná wielki chwałebne imię
świète iego.

9. PIEŚN Adwentowa.

Która jest Máriey Panny. Luc: 1.

Nota iey, iáko Psálmu 5. Posłuchay Pá-
nie słow moich. 16.

Sercá práwie ochotnego / Wielbi
duśko ma Páná swego. Rep. A Duch
sie moy rozrádował: Iż mie Bog zbá-
wieniem dárował: A iż weyjrzał ná
mie wdzięcznie / Stuga swa ták podła táńkawie:
Przeto ziemscy narodowie / Wszyscy mie szczęśli-
wą nájowią.

2 Iż on Pan moy wszechmogacy / A mnie z
táńki swey miłuiacy / Rep. Oprocz wśey god-
ności moiey / Wielce mie weźcił z táńki swoiey.
Lecz nie dźw; gdyż imie iego Swiate iest zám-
żydy czasu wśey: A trwa miłosierdzie iego /
W narodziech boiacych sie iego.

3 On sam pokazał moc swoie (Kámieniem
swym) pod ktora stoie / Rep. Kosproszył wy-
niosłych hárdosć / Myśli sercá ich / zła niezbo-
żosć: Mocarze ich z stolic zrzucił / A podle wy-
wyiszył y weźcił. Nápełnił dobrym táńkace / Wy-
puscił częśo obśtuiace.

4 Przyiał wdzięcznie powolnego / Izráelá stu-
ge swoiego: Rep. Aby to pokazał wiernym;
Iż on iest Pánem miłosiernym: A iż nie przepo-
mniał swego / Slubu Wycom weźynionego / A

bramowi z domem iego/ Życząc mu szczęścia
wiecznego.

10 PIEŚN TĄŻ Máriae Panny.

Nota iey iako; Wszehmogacy stworzycielu.

Duszo moia Pána swego/ Wielbi cię
tu wśhelátiego: Duch moy się radu-
ie/ W Bogu zbawienia dostępuje.

2 Bo weyżrzał na wniżenie/ Po-
forney swej służebnice: Żad mie zwać szczęśli-
wa/ Wszytkie narody wiecznie beda.

3 Ten mi moine rzeczy spráwił/ Tiewymowa-
ne cudá ziáwił: Możnym będąc słynie/ A świe-
te záwśie iego imia.

4 A miłosierdzie onego/ Do narodu wśhelátie-
go/ Rościagnie się wśhedzie: Ktory się go ie-
dno bać będzie.

5 Ten moiny uczynek spráwił/ W tym moc
swa Boska obiawił: Jsi pyśne rozproszył/ Mysł
ich hárdá wniwecz obrocił.

6 Ten też zepchnął z Thronow moine/ Ná-
ich mieysce dał pokorne: Nákarmit látnące/ A
bogáte opuścił łacine.

7 Izráclá służe swego/ Przyiał z láski swej
dla tego: Aby to okazał: Jsi obietnic swych nie
zapomniał.

8 Toć sam Oycom obiecał był/ Abrahámo-

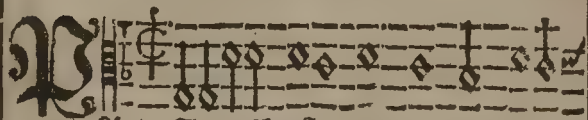
wi zán

wi zaś lubił / A potem swu iego: że miał postać
Syna swiego.

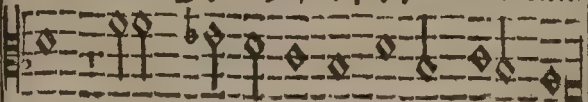
o * Bogu Oycu wszechmocnemu / Chwała
niech będzie samemu; Iż nam Syna swego ze-
stał dla zbawienia naszego.

II. PIESN Adwentowa.

Która lubo przed Kazaniem, lubo po Kazaniu może być
śpiewana, Słowo, wcielenie, odmieniwszy cięśłow in-
nych, w Słowo, Zmówanie, albo i we nara-
dzenie, &c. &c.

Anie Jezu Chryste / przez twoie wcielenie

nie / Kącysz nam dać prośim Bostie przejeżdżać
Cnie.

2 Żebyśmy się ciebie tak rozmyślowali / Tobie
część y chwale samemu wdawali.

3 A potym żywocie przyimi nas ku sobie :
Gdyż nasza nadzieja / położona w tobie.

4 Abyśmy cię już tam prawie oglądali / Cze-
gosmy z radością tu oczekawali.

P I E S N I O

PSALMY O ADWENCIE.

Albo

O Wcieleniu Syna Bożego.

Psalm 72. 85. 89. 132.

MODLITWA Adwentowa.

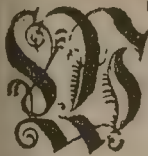
WSzechmogacy Boże Oycze, kto-
ryś chciał aby Słowo ono Syn ie-
dnorodzony twoy za sprawą Ducha
świątego, wziął ciało z Panny blo-
gosławionej Maryey: day nam pro-
simy pokornie, ktorzy temu wierzymy,
zstać się uczestnikami pożytku tego ie-
go z ciałem naszym złączenia. Przez
tegoż Páná nášego Jezusa Chrystusa,
Amen.

P I E S N I
O NARODZENIU SY-
NA BOŻEGO,
według ciała

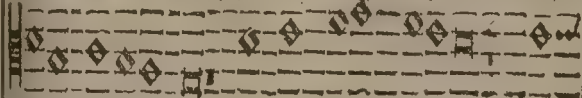
I. P I E Ś N.

Panie nasz studnicę dobroci / Oycze bez po-
czatku / i. c. Patrz o Trojcy S. Pieśń 3.

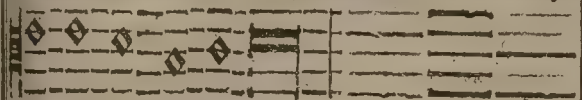
2. P I E Ś N.

Szyscy ludzie weselcie się; Boć Syn

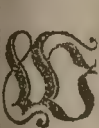
Boży narodził się / Który z dawną obietnicą / Dzię

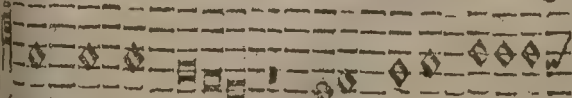
śia nam już jest zesłan.

Rep. Narodził się dziś w Bethleem / Mieście
sławnym Dawidowym / Za Augusta Cesarza /
Ta święta weszła zorza.

Rep. Panna nam go porodziła / A w pieluszkę
i wwinęła: Powinny w żłob włożyła / Tłuszcę
zbawiciela.

Stayni się nam narodził / Choć iego

świat w sztetek ten był / A wždy nie miał kedyby

Odpoczy

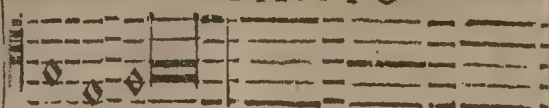
... kto:
Synie=
Duchá
y blo=
m pro=
zimy,
egoie=
Przez
Jisusa,

SY-

bez po
n 3.

PIESN

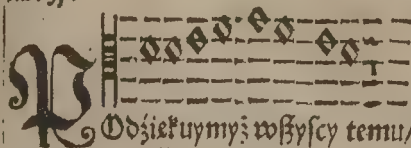
PIESNI O

odpoczywał.

Rep. Do Egiptu wciekał / Gdy go Herod zabić razął: / Tędyż cierpiał / By grzeszne z Bogiem zjednał.

Rep. W Bethleem miejsca nie miał: / A tym to znać już dawał: / Jako słudzy mieli być jego / Nedzy.

Odzieży myż wszyscy temu / Synowi narodzonemu / Który się dziś narodził / Na smutek wweśelił.

Rep. Śpiewamyż już z Aniołami / A ze wszystkimi wiernymi / Panu temu wiecznemu / Dla naszego narodzonego.

Rep. Anieli go objawili / A w Bethleem wskazywali: / Przetoż go przywitamy / Pieśni wdzięcznej śpiewamy.

3. PIEŚN.

Następna nota.

Zwalmyż wszyscy z weselem stworzyciela swego / Rep. Bo przez narodzienie zstąpił Syna swego / Dzieci się narodziło / Proroctwo

spełni

spełniło/ Wiego narodzeniu. Dziwne to naro-
dzenie! Bo się stało złączenie/ Bośważ człowie-
czeństwem.

2 Tłusty chanie wcielenie to Syna Bożego?
Rep. Przedziwne narodzenie/ Krola Anielskie-
go! Radowa się Anieli/ Spiewający wesele/
Stworzycielu swemu: Bo ludzkie pokolenie/
Przez to swe narodzenie/ Odiat czartu złemu.

3 Ziaasz powieǳiał; iż się narodzić miał:
Rep. Aniel Pannie zwiastował: Ze się w niej
wcielić miał. Szczęśliwa jest ta Panna; Ję-
temu jest obrana/ Z Krolewskiego rodu; By m-
ką Bożą była/ Krola nam porodziła/ Z niebie-
skiego dworu.

4 Gdy był świat popisowan z dekretu Augu-
sta/ Rep. Szła Panna y z Jozefem do tego to-
miasta/ Bethleem nazwanego/ Powiatu Judo-
wskiego: Gdy tam w ten czas była/ Syna nam
porodziła/ Z dawna obiecane/ Od Oycy wie-
cznego.

5 A gdy go porodziła/ y w swe ręce wzięła/
Rep. W pieiustki go powiła/ iakie w ten czas
miała: W iaslech go położyła/ Tego zacnego
Syna/ z nieba posłanego; Gdzie są ci waly An-
ielskie/ A spiewanie roztosne; bez wszelkiej uc-
śności.

9 Patrzą iaka to pokorą/ tak zacnego Krola/
Rep. Co go w niebie Anieli bez przestanku chwa-
lą: A wszdy tu w stajni leżał/ Ten co nam wszy-
tko zie-

PIESNI O

tko zjednał / Miłość Dycą swego: Potym prz
śmierć grzech zgładził / Z niego nas wyswobo
dził / radości nabawił.

7 Anioł sławny pasterzom nad stadem czuie
 cym/ Rep. Onym w nocy zwiastował Królá ni-
 bieściego/ W iásłifiách leżacego/ W pieluski p-
 wirego/ Páná wśhego świátá ; Dla rodzaíu l-
 dzkiego / Wezjásu nie mając swego / ná tym n-
 dzym świećcie.

8 Chwała Bogu na niebie / Anieli śpiewali
Rep. Pokoy ludziom na świecie wdzięczny zwi-
stowali. Gwiazda się rżazała / Nadzi-
świeciła / Nad zwyczaj gwiazd in-
była znać tego / Przysięca Syna Bożego;
zbawienia naszego.

9 Medrey ia obaczywszy z kwapieniem iech
li/ Rep. Is sie ten Pan narodzil zdawna obied
ny : Gwiazda ie wprzeczala/ A tora im znak
wala/ az do tego miejsca Gdzie sie ten Pan
rodzil / A tora nas wyswobodzil ; Zwieczne
przeklectwa.

10 Potym wespółek wešli do domu oney
 Rep. Tam dzieciatko należli / y matuchne ie
 Wnet tam przed nim wpadży / Chwale mu w
 niwoży / iako Pánu swemu : Stárby swe otr
 rzywoży / iemu ie dárowali : Potym precz o
 chali.

II Pátrzmyśť ůz wšyřcy pilno ná Syná B. Pan Bog
go/ Rep. Játo sie tu on zmyřl/ mogac byt be bla nas p

go. Wstrzegaymyż sie pychy / A pokory sie uc-
my od Pána swiego: Bo nam przykład zostá-
wil / Jáko tu on sam czynil / By każdy z nas tak
że żył.

12 * Chryste Krolu niebieski od Oycá postány;
Rep. A prze náše zbáwienie národzony z Pánný /
Rácz nam pokoy sposobić / od Antichristá bro-
nić: Pasterzu swey trzody / Wypadź precz iego
bledy / A prawde rozmnoż wśhedy: Náś mocny
obronco.

4. P I E Ś N.

Ná stárá Note.

Alstał nam iuż czas wesoly: Ze sie
nam z czystey Pánný národził Syn
Boży: Przezeń sie wśhem wierzą-
cym zbáwienie mnoży.

2 Ktoremu słońce y miesiąc / A wśhetyk gwia-
zdy niebieskie służą ná czasy swe: A czynią rosta-
żanie ku iego chwale.

3 Chwalmyż go z takiey miłości / W bráter-
skiey nášey iedności / serdeczną wdzięcznością:
Jż nas raczył obdarzyć swoią łaską i dobrocią.

4 Bo sie nam w nim okazała Miłość: Ktora
też nie była takowa słychána: Jż dał Ociec nie-
bieski nam swego Syna:

5 A któryż to człowiek słyszał / By nas tak
Pan Bog milował: że Syná swego dał! Tegoż
dla nas poniżył / Sługa uczynił.

P I E Ś N I O

6 O dżitonaż to łaska iego / Że nam dał Bóg Syná swego! Czegośmy niegodni: Przetoż mu za to wszyscy chwale wdawamy.

7 Ten widząc ludzkie zgrześzenie / A też wielkie zawiędzienie / idąc w zatracenie / A od chwasty niebieskiej / precz oddalenie :

8 Ktorego żadná światá moc / Ani Anielska pomoc / nie mogła rátować ; Przetoż się sam nad nami raczył zmiłować.

9 A weyjrzał na nas łaskawie / Dał Syná krey naprawie; aby nas rátował : Dla tegoż go tak zmizyl / fluga uczynił.

10 Ten też z niezmierney miłości / Podstąpił tu cięskości / rozliczne trudności : Jż co Adam zaśluszył / na sobie znośił.

11 Przetoż się raczył národzić / A na świecie widżian być; aby nas wykupił / Z grzechu / śmierci / y piekła / wiecznie wybáwił.

12 A przetoż my tu na ziemi / Cześć / chwale iemu wdawamy ; ze wśemi Aniolmi / Bez przestania go chwalać / wdzięcznie śpiewając.

13 * Wdziakujemy miłości iego : Jż od diabła ztego wyrwał nas w swej mocy : Abyśmy mu słuszyli we dnie y w nocy.

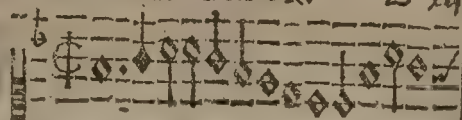
14 Bądź chwałá Oycu wiecznemu / Stworzył cielowi nášemu / Bogu wśechmocnemu / Ktoru nam dał swoiego Syná miłego.

Ś. P I E Ś N.

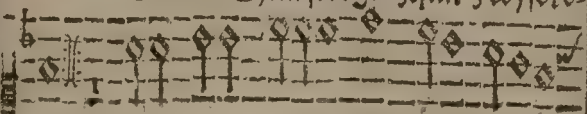
Oyc.

NARODZENIV PANSK.

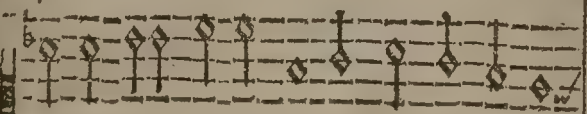
B xij

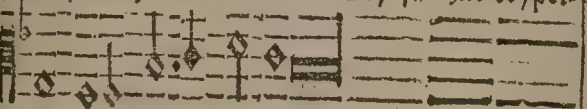
Dziś niebieskiego pochwalmy z miłos-
 ścią nam Syna swego zesił z wysoko-

ści. Rep. Czcią sobie równego / A bärzo milego /
 ści /

Jenż sie w Pannie wcielił: Gdy sie czas wypet-

nił / Tedy sie narodził.

2 Jego narózenie tu w wielkiej miskości /
 Rep Nie wielom na świecie było w znaiomości
 Święci Prorokowie / A wielcy Krolowie / Chcie-
 li wedle ciała / Widzieć zbawiciela / Swego cie-
 lyczela.

3 Wszakże im nie dane żadze wypełnienie / Re.
 Innym zachowano Chrysta narózenie. Anioł
 sie wraził Pasterzom rozkazat: Do Bethleem idź-
 cie / I narózone dziecko / W iasteczkach naysięcie.

Opcá

PIESNI O

4 Dycá w niebiesiech ma/ władnie po wśhem
świecie; Rep. Matka ná ziemi ma/ to ślacherne
dziecie. W pokorze raczył przysć / Śmierć wie-
czną dla nas zgryść. Kto chce przysć do niebá/
Zá tym iść potrzebá/ Ktory zstąpił z niebá.

5 Ná świecie mieszkając/ wszystkie grzeszne
ciechy Rep. Chore uzdrawiając/ martwe sto-
wem wstrześlił. Cudá wielkie czynił; Gdyż pra-
wym Bogiem był: Po tych miał poznán być /
Ktory ná świat miał przysć/ Grzeszne wyswo-
bodzić.

6 Wszyscy go żądali z wielką ochotnością/ R.
Kzadcy go poználi swoją wpornością: Ktorzy go
przyieli/ Noc od niego wzięli; Czartá zwyciężyli;
Świat ten opuścili; A zá nim chodzili.

7 Ktorzy go zá dobroć/serdecznie miłuią; Re.
Ci go skutkiem samym/ chętnie náśladowia/ Máiąc
to od niego / Z zasłużenia iego: Zá nie oreduić/
Grzechy z nich zdeymuie/ A łaská dáruić.

8 * Przez twe národzenie raczyś nam dáro-
wać Rep. W dobrym pomnożenie/ złego się wia-
rować: Byśmy w cnotách żyli / W pokorze cho-
dzili/ Ciebie nie gniewáli / Wiernie pracowáli /
Łaski twej doználi.

9 Coś w nas raczył spráwić/ Z swej kochanej
miłości/ Rep. Chciejże nam to zdárzyć ku wiecz-
ney radości: Światłem nas swym oświeć/ W
sercach ie nam roznieć: Nie dopuśćżay złości/ Ani
cielesności/ Zgásić twej iasności.

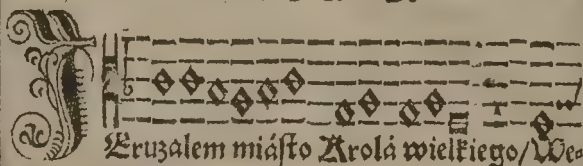
Day

NARODZENIV PANSK.

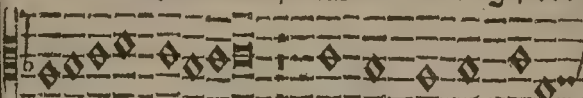
B xlii

IO Day nam vcieſzenie w Niebieſkiej radoſ-
 ſci; Rep. Wieczne pomieſzkanie / Gdzie niemaſz
 żaloſci; Gdzie cie wſyſcy ſwięci Aniołowie
 chwala; Tich cie z nimi chwalim/ nigdy nieprze-
 ſtaiac/ Rzeczmy wſyſcy/ Amen.

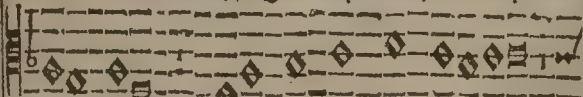
P I E S N 6.

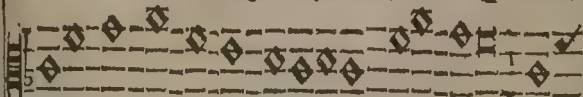
Jeruzalem miasto Krola wielkiego/ We-

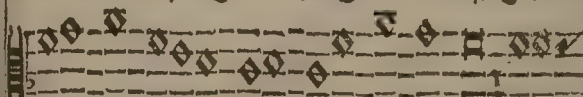
selze ſie dnia dzisieyſzego; Spieway nowe pieśni

Pánu ſwemu / Bogu Oycu wſzechmogacemu/

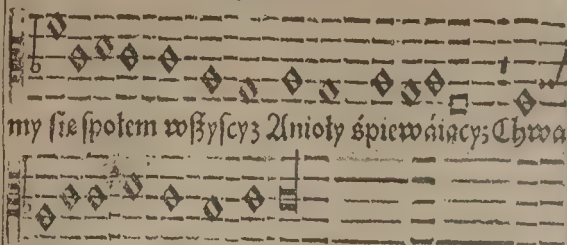

Atory Syna ſwego/ iedynego/ Namillſzego/ Je-

ſtat ná te niſtoſci/ Aby nas zbawil złoſci. Raduy

PIESNI O

my sie spolem wszyscy z Anioły śpiewający; Chwa

ła Bogu na wysokość.

2 Słowo które Adam w Raiu usłyszał/ W on
czas/ gdy Pan węża przełinał: Aby głowę jego
świate plemię/ Potoczyło żeńskie nasienie/ Wy-
pełniło się to w domu zacnym Dawidowym: Gdy
porodziła Syna Maria święta Panna. Rádumy
my sie spolem wszyscy z Anioły śpiewający :
Chwała Bogu na wysokość.

3 Wieczne słowo Boga Oycá wiecznego /
Które zawsze było w niego; Przez które to niebo/
y ziemię stworzył / A nam wieczna bytność swo-
ziawił; Już się ciałem prawdziwie stało y wy-
niśczyło siebie samo / przyiawszy na się stał
służebniká. Rádumy sie spolem wszyscy z Anioły
śpiewający: Chwała Bogu na wysokość.

4 Ten którego niebo/ziemiá y morze/w bytno-
ści ogarnąć nie może/ W stáyni w żłobie podłym
położon był / Gdy się z czystey Panny narodził :
Nie wstydził się ten Król wieczney chwały má-
tki swoiey/ Pierśiami być karmiony/ będąc swo-
rzycielem iey. Rádumy sie spolem wszyscy/ z Ana-
ioły śpiewający; Chwała Bogu na wyso-
ości.

5 O prze-

NARODZENIV PANSK. B xiiij

5 O przedziwna miłość Dycá wiecznego/Boga
 Stworzyciela naszego: Jto przyszedł z łaski
 swej od wieka/ Aby upadłego człowieka/ Przez
 Syna swojego/ Namilszego wcielonego/ z grze-
 chow śmierci wybawił; I za dziatki spo.obit.
 Rádumy sie wszyscy spolem z Anioły śpiewaia-
 cy: Chwała Bogu na wysokości.

7. P I E Ś N.

Dy sie Christus narodził/ Anioły roz-

weselił: I radością mu śpiewáli / Bogu cześć/

chwale dali; Pánná Syná poczetá / Christusa

perodziłá/ Czysta pánna zostála.

2 W Bethleem sie narodził/ Ktorego wszy-

stek świat był: Do żłobu był włożony/ Pan wie-

kuistej chwały: Mária go powitá/ W pieluszkę

obwinetá/ Obwinawszy kármilá.

PIEŚNI - O

3. Anieli obiaiwili/ Pasterzom te nowiny: Do
Bethleem biezeli: Tam Jezusa znalezi: Talaz-
szy go chwalili/ A Bogu dziekowali/ I Jezusa
poznali.

4. My go tez poznawaymy / Z radością przy-
witaymy; Nie brzydźmy sie nagiego / A tak ra-
bożuchnego: Dla nasci to uczynil/ Ze sie on tak
narodzil / A Bostwo z ciałem zlaczył.

5. Dla ciebie to wdzialat/ Abys sie go niewsty-
dal: Przystap k niemu nie boy sie: Dla grze-
chow nie strachay sie: Bo to o niego naydziesz /
I grzechow twych pozbedziesz / A ku zbawie-
niu przydziesz.

6 * O narodzony Chryste/ Zbawze nas prosie-
my cie: Przez narodzenie twoie / Przyimi nas
w łaske swoie: Bos sie dla nas narodzil/ W ży-
woćie Panny wcielil / Bys nam zbawicielem
był.

7. Przetoż my iuz z Aniolmi/ Bogu cześć chwa-
le daymy/ Bogu na wysokości; Ze nam dal z
swey miłości/ Syna swego własnego/ W Bo-
stwie sobie rownego/ Dla zbawienia naszego.

8. PIEŚN

Ná stára Note.

Wz my dziatki zaśpiwaymy zwese-
lem; Ze Pan Christus iest naszym
zbawicielem.

2. Ktory sie nam na tym świecie
narodzil/

narodził/ A tym sercá ludzi wiernych ochłodził.

3 O czym zdawná Prorocy powiedáli; Przy
ście iego od wieku zwiastowali.

4 Iże Pánientá syná począc miała / A tora-
by mežá nigdy nie vznála.

5 Tego syná Emmánuel zwác miano; Pan
Bog známi/ To imie wyłożono.

6 Boviem przez iego świete Narodzenie /
Spráwione iest wśhem ludziom odkupienie:

7 Z Bogiem Oycem nas wśystkich ziedno-
czenie; A wiecznego żywotá przywrocenie.

8 * Bądźże iemu chwałá ná wysokości/ Z tey
lásti/ y niewymowney miłości:

9 A nam tu ná ziemi w tey śmiertelności/ Po-
koy dobrej woley/ y teź iedności.

9. P I E S N.

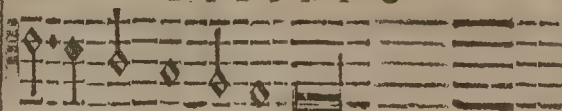
Wspomniże każdy dziś/ dobroć Pána
Ozponniże każdy dziś/ dobroć Pána

swego; Żeć on Syná namilšego Żestál dla ciebie

wpádłego; Bys przez iego wykupienie / Mogł o-

sięgnąc

P I E S N I O

sięgnąć wieczne zbawienie.

2 Żywota narodzić się raczył Pamienskiego /
Za sprawą Ducha świętego / Okrom złączenia
mężczyńskiego : Miał na wśm prawdziwe
ciało / Okrom tego że grzechu nie miało.

3 A chociaż zakonowi niwczym nie przewinił ;
Jednak wśemu dosyć czynił / Co w nim iedno
Pan Bog przykazał : Jako to naprzod pokazał :
Gdy się w osmy dzień obrzezać dał.

4 A te wszystkie w tym swoim ciełe sprawy /
Dla naszey czynił naprawy : By to co nam nie
możno było / Przezeń się już wypełniło / Nas z
wieczney nędzy wybawiło.

5 Bo każdy czeł w swym ciełe grzechem za-
rażonym / Pod srogim Pańskim zakonem / Wy-
trwać nie mógł ; A z swey krewkości / czyniac ro-
zmaite złości / Gwałcił wola Boskiej zwierzh-
ności.

6 A tak onym srogim przeklectwom był podda-
ny / Ktore na te są wydane ; Co Zakon Boski
przestapili. A iż wszyscy tacy byli / Wiekuiста
śmierć zasłużyli.

7 Ale Pan Bog lituiac upadku naszego / Ra-
czył zesać Syna swego ; Aby zakonnej porwin-
ności / Uczynił za wszystkie dosyć / A zgładził na-
sę wszystkie złości.

8 Przyiął

8 Przypat ná sie przeklectwo cztowietá grze-
šnego/ A tak wpernit káždego/ Wen prawie z
serca wierzacego; Ze mu swoje zasluzenie/ Przy-
wlaszczy ná wieczne zbawienie.

9 Pociestnac to nowina iscie iest káždemu/
Prze sprosny grzech trostliwemu; Ze tat snadna
droga sprawiona/ Jest nam przez samego Pa-
ná/ Wymisc z frogiey mocy Szatána.

10 Wychodzymyż iuz co rychley/á spieszmy sie
k niemu/ Ku Panu tat tasterwemu/ Przyjmiec
on nas k swey chwale wdziacznie/ A postanowi
bespiecznie; Byśmy z nim zyli w niebie wiecznie.

10 P I E Ś N tak przed Kazaniem iako y po Kazaniu.

Ná stárga Note.

Vż teraz wszyscy spiewaymy / A Panu
swoiemu dziekuymy; Ze nam przez swe-
go Syná milego / Dat wybawienie od
Diabla złego. Rep. Zaspiewaymyż
mu iuz wdziacznie / Chwalmyż go wszyscy serdec-
cznie/ Dla zmitowania y wykupienia; Ktore
mamy ziego darowania. Jemu przystusza spie-
wac z Anioły w radości; Chwała zawzze ná
wysokości.

2 Chryste Pánie náš iedyny/ Bogu Oycu Sy-
nu miły/ Tobie my niedzni/ Chwale dawamy/
Ze wszyscy twoiemi wybranemi: Rep. Bo przez

P I E S N I O

cie świat iest wczynion / A przez cie człowiek od-
kupion / A torego żywił / A zachowywał; Bo w
swey mocy niebo / y ziemię mał. Tobie przysłu-
ża śpiewać z Anioły w radości: Chwała zawsze
na wysokości.

II P I E S N.

Po Ewangeliey 12. Pieśni Trzeciey o náro-
dzeniu Páńskim. Chryste Królu Twa
biełki od Oycá posłány. 12.

PSALMY NA NARODZENIE Páńskie.

Pśalm 2. 19. 93. 97. 98. 99. 110.
136. 145.

MODLITWA Cząsu Pamiątki Narodzenia Páńskiego.

WSzechmogacy Boże Oycze, kto-
ryś iednorodzonego Syná twego
dał nam. aby náše náture przywziął. a
z czystey Pánnny sie národził; Spraw
prosimy, abyśmy będąc odrodzeni, y
działkami twoimi stawałsy sie przez
przysposobienie y łáskę twoię, twoim
Duchem ś. na każdy dzień odna-
wiali

wiali sie: Przez tegoż Syná twego namilsego, á Páná násego Jezusá Chrystusá, Amen.

N A D Z I E N
M L O D Z I A N K O W.

P I E S N.

Jedy Krol Herod krolował / Nád

Zydy pánował / W ten czas sie Chrustus narodził:

Uby lud swoy wierny wystwobodził.

2 Tegoż ci miedrey szukáli / W nim sie pytáli:
Aż do Jeruzalem przysšli / Ażaliby go tamże nálešli:

3 !Nowiac: gdzie iest narodzony / Zydowski
Krol nowy? Widzieliichmy gwiazde iego / Kto-
ra nas teraz wiedzie do niego.

4 Przy-

P I E S N I O

4 Przybliſzmy ſie iemu modlić/ A onego chwalić: Bo wiemy iż ieſt wieczny Pan / A który ſie raczył tak obdarować nam.

5 Gdy to Arol Herod wſłyſzał/ Iż tak ieſt/ zrozumiął/ Dleſnat ſie y ſmęcił bärzo/ A z nim Jeruzalem wſzytko miaſto.

6 Tedy zebrałſzy Biſkupy / y Licemicrniki/ Badaiąc ſie od nich pytał: Gdzie ſie ten to Chriſtus narodzić miał.

7 Rzekli: Iż w Bethleem mieſcie / Wiedzą to Arolu iſcie: Tamci ſie Chriſtus narodził / Jaki o tym Prorok Micheaſz mówił.

8 Wziawſzy Arol Medrce oſobnie/ Pytał ich tajemnie: Iżeby mu powiedzieli / Kiedy oni tę gwiazdę widzieli.

9 A gdy ſie od nich dowiedział/ Wnetki ie cedeſzał/ Do Bethleem/ by pytał: Pilnie tego dzieciatka ſzukali.

10 A rzekł im: gdy ie naydziecie / Wiedzenie mi dacie: Ja też do niego przyiade / A wſzego dobra wiſzować bede.

11 Gdy od Arola wyiechali/ Gwiazda wnet wyſzła: Świecać onym nad nimi ſłā: Aż pręwie nad tym domem ſtānē.

12 A gdy tam do domu weſli/ Dzieciatko nāleżli: Pānā Jezusā milego / A z nim też Mārya mātke iego.

13 Tam nā ſwoe kolānā pādli/ Jemu ſie modlili: I ſtārbow ſwych wyiawſzy dāry / Złoto/

Aādzi-

N
Aādzi-
14 A
mniał;
to iechali
15 G
rozgmię
niewinne
16 Ta
nie/Obor
ich miły
17 *
zmiłowā
A u tobie
18 A
Aādzi-
soba wie

P
MOD
B
ecz Tm
my cie, x

Kądżido/ Mirrhe mu dali.

14 A Bog im te naukę dał / We śnie ie napo-
mniał; By Herodá ominali; A droga inſza/ nie
ta ieháli.

15 Gdy to Arol Herod wſtyſzał/ Bårzo ſie
rozgniewał; Do Bethleem záraz poſtał/ Dziaćci
nierwinne mordowác kazał.

16 Tamci było záſmucenie / Głoſne nárzeka-
nie/Obogich y ſmetnych mátek; Gdy plákáły ſwo-
ich miłych dźiatek.

17 * Proſimy cie Chriſte Pámie / Rácż dáć
zmiłowanie: Spraw w nas wiárę/ ſerce tákie/
A tobie ci Nedrcy mieli iákcie.

18 Abyſmyć práwie wierzyli/ A ciebie ſukálił
Tálazſzy cie w twoim ſłowie / Dayſe nam być
z ſobą wiecznie w niebie.

PSALM ná ten dzień.

Pſálm 2. 8.

MODLITWA dnia Młodziankow.

BOże wſſechmogący, ktorego
dnia dſiſieyſzego chwale niez-
winni meczennicy nie mówiąc
lecz umierając wyználi; rácz proſie-
my cie, wſſytko w nas wyſtepkow złe
wmożyć

Umorzyć, aby wiare twoie, którą ie-
zyk mówi, też Żywot obyczajami świe-
tymi wyznawał: Przez Páná ná-
šego Jeżusá Chrystusá, Amen.

NA NOWE LATO.

To iest, wdzień obrzezania Pańskiego.

1. P I E S N.

Ná Stara Note.

Chwalmyż wszyscy społem Páná
Bogá z tego; Rep. Że ná świat zesłać
raczył Syná iedyneho; Tegoż Páná
ná Márya w Bethleem porodziła /
Jeżusá miłego; A w pieluski powitá / A do żłobi
włożyła / Królá niebieskiego.

2 Byli w oney kráinie Pásterze pásacy / Rep
A stánat Anioł przy nich / ták do nich mówiaczy
Wesele wam obiówiam / Narodził sie Chrystus
Pan: To známie weźmiecie: Że w Dawidowym
mieście / W żłobie leżące dziecko / Powite nay
dziecie.

3 Nagle z onym Aniołem / y niebieskie rzesze
Rep. Śmierzymowym weselem wespół zebra-
wszy sie / Páná Bogá chwalily / A ták głosem mó-
wiły: Bódsze wieczna chwala Bogu ná wysoko-
ści / Ludziom w ziemstey miłości / Pokoy dobrego
woley.

Medri

4 Medrcy też ná wschod słońca / gdy gwiaz-
de wyrzeli / Rep. Przyšli do Jeruzalem / o nim
się pytali : Potym do Bethleem šli / Tam dzie-
ciatko nálešli / Modlili się iemu : Dálic mu też y
poczte / Słoto / Kádždlo / Mirrhe / Krolowi wie-
cznemu.

5 Jáko było w Zakonie Źydom przykazano /
Rep. By każde osmego dnia dziecía obrzezano /
Jego też obrzezáli / Jezus mu imie dáli: Boć náš
jest Źbáwiciel. Dla tegoć się národził / Aby nas
wyswobodził / Wierny odkupiciel.

6 A gdy go do Kościoła stáwili Bożego; R.
Spráwiedliwy Symeon wziął ná łokcie iego ;
Chwalac Boga rzekł iáwnie : Już puść w poko-
iu Pánie / Służebniká swego / Abowiem ogladá-
ły / Oczy moje widziáły / Źbáwicielá swego.

7 * Chryste Krolu niebieski / od Dycá postá-
ny: Rep. A prze náše zbáwienie / dla nas obrze-
zány / Rácz nam pokoy sposobić / Od Złntychristá
bronić / Pásterzu twej trzody / Wypadź precz ie-
go błedy / A prawda rozmnoż wštedy / Náš moc-
ny obrońco.

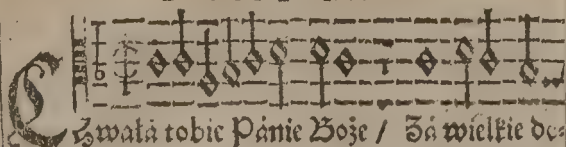
2. P I E Ś N.

Rz. Wspomnijcie káždy dziś / dobroć Páná swego /
Rz. Pátrzo Národzeniu Syná Bożego Pieśń 9.

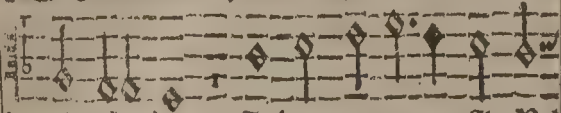
3. P I E Ś N.

Chwała

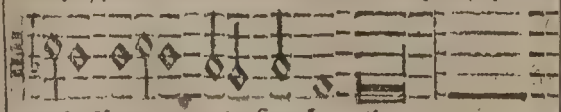
PIEŚNI NA

Zwała tobie Panie Boże / Za wielkie des

brodzieystwa twe ; Żeś nas w ten przešły Rok

żywił / A mocna reka swa bronił.

2 Prosim cie też Roku tego / Broń nas od
wszego zlego / Zdrowie y Połoy rącz nam daj.
Ku swej świetey chwale chować.

3 Rącz serca nasze odnowić / Ku świętym spr
wem pobądźcie / Aby w nich Roku nowego / Ci
było nic obłudnego.

4 Day abyśmy sie odnowili : To ieść / ze zły
dobrzy byli : Poprzestawšy pierwszych złości
Tobie służyli w czystości.

5 Tłochay będzie nasze serce / Duchowi twoim
mu mieysce ; Aby w nim zawšse przebywał / W
dlug twej wolej sprawował

6 Błogosławie Państwu temu ; Day ratune
ludu swemu ; Day miłość y świętą zgodę / Z li
dem przeciwnym wgodę.

7 Od niezgodnych ludzi buntow / Broń A
ciolá twego gruntow. Odbiay Szatanšcie s

ty. Nie day burzyć twoiey chwaty.

8. Zgrem swowolnych ludzi dumy / Dśmierz
wykrotne rozumy: Nie day słowem twym wi-
chować / Błozm. iłitych Sekt budować.

9. Niech nie będzie zamieśanie / Krolestwa
wego stąrganie: Pohamuy bystrych pierzchli-
wosc / Day zgodę / zetrzy niewirownosc.

10. Strzeż Pánie tey to Korony / Nie odey-
muy swey obrony: Bądź strożem we dnie y w no-
cy / Od nieprzyacielskiej mocy.

11. Przełożonym dobra spráwe / Day mądrość
y zgodną radę: Niech powinność swa władza
ma / Na podarki niech nie nie dba.

12. Żyw Krolá: day Różnódzicie: Obieć ie
w duchowna zbroie; Aby trzody pilnowáli /
Słowo prawdy rozszerzáli.

13. Niech beda pilni strożowie / Ewángeliey
wodziowie: Jakoby sie nie stąrgála / A potym też
nie zniszczála.

14. By potomstwu zostáwili / Jak od Oycow
swoich wzíeli / Wszetka ta korona sławna: Uczyn
to przez dobroć dawna.

15. Day im Pánie Duchá swego / By byli serca
jednego: Spolecznie sie kánowáli; Nieprzyia-
ciol sie nie bali.

16. Bron od głodu / mieczá / moru / Powstech-
nego twego Zboru: Záchoway nas Roku tego /
Ode wśhego Chryste zlego.

P I E S N I

4. P I E Ś N

Norá iey iáko: Tuz my dziatki zaśpiwaws
my z weselem/ ić.

D Obie bądź Pánie chwala wšego
świata / Żeś nam dał doczekać
Nowego lata.

2 Day abyśmy sie wszyscy odno-
wili: Grzech opuścić / W niewinności żyli.

3 Wżycj pokoju / wżycj świętey zgody: Tliech
sie nas boia Pogańskie narody.

4 Aty nas niechciey odstepować Pánie: Ale
nam owšem dopomagay ná nie.

5 Laska twa święta / niech iuż będzie z námi
Boć nic dobrego nie czynim sami.

6 Mnoż w nas nádziecie / Przysporz prawey
wiary: Tliech rożnamy prawdziwe twe dary.

7 Błogosław Pánie ziemi z swey łżędrości:
Tliechay nam doda dostatę żywności.

8 Vchway głodu y powietrza złego: Day
wszyko dobre z miłosierdzia swego.

5. P I E S N.

Litania / Ktozey patrz w Pieśniach, o Pokucie
na końcu.

P S A L M Y.

Pśalm 1. 44. 45. 78. 90. 118. 143.

NA NOWE ŁATO.

C

MODLITWA Na dzień Nowego
Łatá.

WSzechmogacy Boże Oycze, kto-
rys iednorodzonego Syná twego
ciałá obrzeske cierpieć, y zakonowi
poddánym chciał mieć, dla nas grze-
snych ludzi: day prosimy, áby sercá
náše, právem y duchownym obrze-
zaniem, tak byly obrzezáne, áby o-
martwiwszy ziemskie, y cielesne poża-
dliwości, byliśmy we wszystkim wolej
twoiey Boskiey posłusznymi: Przez
tegoż Syná twego namilszego á Pá-
ná nášego Jezuá Chrystusa, Amen.

NA DZIEŃ

M E D R C O W I

Albo

Według pospolitey mowy,

TRZECH KROLOW.

P I E Ś N I E

1. Pochwalmy wszyscy spolem / 3c. Pieśń I.
Nowego Łatá.

P I E S N I

2. *Kiedy Król Herod królował/ ić. Pieśń 1*
O Młodziankach.

P S A L M Y,

Pśalm 1. 19. 36. 37. 72. III.

MODLITWA ná dzień Mędrcom.

WSzechmogacy Boże Oycze, kto-
 ryś iednorodzonego Syná tweg-
 Pogánom zá powodem gwiazdy ob-
 wić raczył, użyć z láski swey, aby-
 smy, ktorzy cie iuż z wiary znamy,
 twey Boskiey swiátłości po tym ży-
 wocie z áżywáli: Przez tegoż Páni-
 nášego Jezusá Chrystusá, Amen.

P I E Ś N I.

O M E C E P A N S K I E Y.

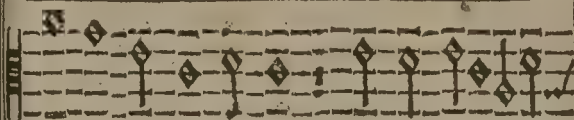
I. P I E Ś Ń.

Śawicielu Chryste náš Pánie / *Tal-*

přy ná

Pieśń I

III. pchy nād wśke stworzenie/ Day nam wznāc lāske

III.
rcow.

twoie/ Z lāski swoiey.

2 Boć wielka iest lāska twoia k nam / Kto-
raś hoynie wkażal nam/ Wziawşy nāşe przyro-
dzenie/ Z swey miłości.

3 Vcierales przed złym Zerodem / A byles
tuşon złym Diabłem/ Nie zwoliles iego złości;
Z swey miłości.

4 A spodobāto sie też tobie / Przebywāc w
nedzy w chudobie/ W głodzie/ w czuciu/ w pra-
cāch wielkich; Z swey miłości.

5 Pracās wielka w drogāch swych znaśal /
Dobrześ nam czynić nie przestał; Czyniac dobrze
złym/ y dobrym; Z swey miłości.

6 Słowos kazał / y cudās czynił / Zakonēs
wşytel wypelnil; A wżdy sie żli sprzeciwił /
Twey miłości.

7 Twoje święta prawda gānili / Przed sedz-
mi nā cie skārzyli: Mowili fałszywie przeciw
Twey miłości.

8 Wydaneś był / zdrādzon y wplwan; Gro-
gos bićrowan / pośmierwan: Nie miał żaden

P I E S N I

w ucziwości / Twęj miłości.

9 Schowaneś w grob / y do piekłaś wyszedł: Trzeciego dnia z grobuś wyszedł. Wypuścił swoje wierne / Z swej miłości.

10. Day abyśmy prawdziwie znali / Coś dla nas czynił / wazyli: A dobrodziejstw wdziaćni byli / Twęj miłości.

11 Różne nas też wżetkich pocieśać: Prośby nasze wysłuchiwać. Day co jest podług wolności / Z swej miłości.

12 Chryste iść się podobą tobie / Różne nas sprawować sobie: Żebyśmy došli radości / Z twęj miłości.

13 Gdy przyjdzieś sędzić sprawiedliwie / Tam się prozęś strasliwie: Tym którzy nie byli wdziaćni / Twęj miłości.

14 Ktore odkaześ precz od siebie / Biada im będzie przez ciebie. Szczęśliwi ktore ty przyjmiesz / Z swej miłości.

15 Bieda na cie zawsze patrzyli / A na wieloletow chwaliłi / Miałac wżetkiego to boyności / Z twęj miłości.

16 Tobie Chryste Pānu naszemu / Od Boga Oycā danemu / Ciebie chwala / wydawamy wżetcy / Twęj miłości.

2. P I E Ś Ń.

Na Stara Note.

Jezus

Sżus Christus syn Boży/ Mądrość Oyc
ca swego/ Rządził tu wiele cierpieć w ciele
dla grzesznego. W niedzielę przed swą
męką/ Pan nasz irodze płakał : Przychodziła wiel-
kanoc śmierci na sie czekał.

2 Wyšli z niemu przed miasto/ cześć mu wczę-
nili : Tęli minał trzeci dzień / inat sie zmienili.
Odśedł Judaś Stariot Pana swego przedal/ Za
trzydzieści srebnikow/ dydom go złym wydal.

3 We czwartek po wieczery w ogrodzie z swy-
mi był : Bogu Oycu sie modlił/ by kielich oddalił.
Potrzykroć oto prosił/ by go rządził odiać : Na
iego wola spuścił/ a krwawie sie pocił.

4 Przypadli nań żołnierze iakoby na zlego :
Judaś pocatowaniem zdrądził Pana swego.
A gdy sie nań rzucili/ poczał go Piotr bromić/
Młachowi wcho wciał/ Pan sie nie kazał mścić.

5 Do Biskupow go wiedli/ Po swej woley
mieli : Ciała noc z nim nie spali/ Buiac iako chćie-
li : Twarz nasświetza wpliwali : Oczy zawiąza-
li/ Policzki mu dawaiac/ Gadać mu kazali.

6 Potym Piotr z strachem wielkim / gdy w o-
gnia stanał / Pierwey niż kur zaśpiewał / Trzy-
kroć sie go zaprzął. Na dzień pierwszey godziny
Wiedzion do Pilata : Fałszywie nań stąrzyli /
Stąrzy y Kiazetą.

7 Niechciał go Pilat sadzić/ widząc go bez wi-
ny : Rzekli / bądź ta krew na nas y na nasze Sy-
ny. Zatem go Pilat wydal biczować nągiego/

P I E Ś N I O

Nie zostawiono na nim członka nie zbitego.

8 Cierniem koronowanie Pan raczył podsta-
pić: Rozliczne pośmiewanie; potym y na śmierć
iść. Czasu hostey godziny z krzyżem z miastą wie-
dzion: Z wielkim posromoceniem / tym krzyżem
obciążon.

9 Mieyskie panie płakały; iż cierpiał bez winy.
Rzekł im: nie płaczcie na mie / ale na swe syny.
Był tak bärzo strapiony; że iść z krzyżem nie mogli:
Symon był przyniewolon by mu go nieść pomógł.

10 Na krzyżu go rozbili: Gorzki napoy dali:
O suknia los miotano; Ják Prorożowano. Ja-
nowi poruczoná mátká miła iego: Atoż on
wziął zarazem do domu swego.

11 O dziewiatey godzinie Christus wołał Ze-
li: Z czego się zaślepieni żydzi nasmiewali: Ze-
liałá ten woła / aby go ratował / Wszak dobrze
ogadamy / Bedzieli go tu miał.

12 Zawolał głosem wielkim / do Oycá w bo-
leściách. By czemuś mie opuścił w tak wielkich
cierpkościách. Za nieprzyiacioly swe / Oycá swe-
go prosił: A skloniwşy swą głowę / duszę swą
wypuścił.

13 Gdy náß miły Zbawiciel na krzyżu był w-
márt / Słońce się też zámilo: Oćiec gniew oka-
zał / Za takie okrucieństwa ktore náð nim wie-
dzał. W ten też czas z grobow świętych pow-
stało wiele ciał.

14 Zastóna się przetrwała / stały się pádały /

Niewinne

Tiewinney śmierci iego wielce litowały. A gdy
się ziemia trzęsła/iaków tam strach był! Potym
też Kotmistrz wyznał; J; Synem Bożym był.

15 Za takowymi dziwoy ludzie się znali/ Za
lując śmierci iego/ Bogu chwale dali. Potym
ieden z żołnierzo w bok otworzył iemu / Krew z
woda wypłynęła/ i zbawieniu naszemu.

16 Tam wyciekły światości naszego zbawie-
nia; Woda y krew poświęcił wody wiernych
chrzczenia. Dier był z krzyża i wieczoru/ dany od
Pilata; Gdy iuż był za nas umarł / Odkupiciel
świata.

17 A gdy iuż iego ciało do grobu włożono /
Od miłych przyjacielow Mirrą pomazano.
Grob strożą osadzono; pieczęć przycisniono; By
ciała iego z grobu wnocy nie strądziono.

18 Baczmyż iuż Chrześciane / co nam ten
Pan sprawił; Bo wszystko dla nas cierpiał /
sam nic nie przewinił. Szczęśliwi którzy z nim
mra / a maia zmartwychwstać; Bo bez wshey
watpliwości/ beda z nim krolować.

19 * Gdy bedziem mieli pomrzeć / a z ciałem
się rozstać/ Racz Panie nasze dusze w ręce swoje
przyjąć. Chryste dla umazania żywota twoiego/
Racz nas przywieść po śmierci do Krolestwa
swego.

3 P I E S N.
Ná stápa note.

Uzwalmyż Boga Wszechmocnego
Który dał Syna swiego. Rep. **N**
okrutne vmeczenie / Skąd mamy wy
bawienie : Bo wieczna śmierć u
zwyćszyl / Grzech / Świat / Diabła porąził.

2 Gdy Adam w Raiu postawion był / Wne
go tam Diabel zdrądził. Rep. **I** okłascenia iabl
ka w śmierć wpadł / **I** dobrego wśwego wypadł
Miłosciwy nasz zbawiciel / **I** tegoć go on sam o
czyścił.

3 Jaki przeciwnik swa chytrością zwiódł chto
wieką pierwszego: Rep. **T**ak Pan Chrystus
swa Mądrością przywiódł do Oycy swego
Wszystko nam przez śmierć swą przywrócił; **C**
był Adam przez grzech stracił :

4 Bo cierpiał dla tej przyczyny / Aby za nas
winę ; Bogu Oycu dość uczynił : Rep. **G**dy
sam nic nie przewinił : Bo żadnym grzechem nie
jest zmazany Jezus Chrystus nasz miły Pan.

5 Od wieczności był obiecan rzad tego wykup
ienia / Rep. **A**by grzeszny nic nie wstępil / że
dostapi zbawienia : Bo lekarstwo ma gotowe /
I Mery Zbawicielowey.

6 Tak nam było trzeba tego / aby za nas ucier
piał / Re. **E**ludziac Oycy swoiego / na drzewie
Krzyża wisiał : Miał tak żywot nam naprawić /
Noc diabelską wywrócić.

7 Wit okrunie strapien srodze / **I** Miłostą miost

Trzyj na sobie: Rep. By na wieki był pomocem
człowiecze grzeszny tobie: Twarz jego się odmie-
niła/ Wytrysła we krwi opłynęła.

8 Na trzyju gdy był zawieszon/ Ociem z so-
cia napawan: Rep. Głosem wielkim też zawo-
łał/ Gdy duszę swą oddawał: Boże Ojczy w ręce
twoje/ Porucza mi duszę moją.

9. Dłta włocinia był przytopy od żołnierza
jednego: Rep. Krew a woda wypłynęła z jego
ciężła świętego/ Ku omyciu naszych złości/ W
wielkich nieprawości.

10 Przeróż tedy Páná swego/ wielbimy przy
prześtaniu: Rep. Który z umiędzenia swego na-
bawił nas zbawienia: Śmiercią swoją śmierć
wieczną zgładził/ A wierne swe wyswobodził.

11 * Chwała Ojcu niebieskiemu/ Pánu mi-
łościwemu: Rep. Że tu nam Syná swojego/
Zbawiciela naszego/ Posłał na świat k wykupie-
niu/ Swym trybránym ku zbawieniu.

12 Ten się nad nami zmiłował/ A drogę praw-
dy ukazał: Re. Z kłedw cięskich nas sam wy-
wiodł/ Gdyż tego żaden nie mógł: Śmiercią swoją
śmierć naszą zgładził: Aby z nim każdy wiecznie
żył.

4. PIĘSN.

Ná sláwa Noté.

N Adrość Ojca wśzechmocnego/ Christus
on wieczny Syn ie/ Przyszedł w miłość
świątą tego/ Według pisma Prorocze

W wiel

P I E S N I O

2 W wielkiej pochorze w ciichości ; Nie lituia
y trudności / Dla narodu cztowieczego; Widzą
wielki upad iego.

3 A z oney Boskiej miłości / Przyiał nasze n
śie złości / Podiał mekę dobrowolną / Prze naszą
krewkość swowolną.

4 O gdyby to kto obaczył / Co ten Pan uczyni
raczył; Ji dla cztowieka nędznego / Nie lito
wał sie samego.

5 Był na krzyżu zamieszony / Wszetk świat
krwia skropiony / Wolając z wielkiego pragnie
nia / Nędzemu cztu zbawienia.

6 A my nic nie bacząc tego / Dobrodziejstwo
Pána swego / Wolemy światu folgować / Jego
złych spraw naśladować.

7 Tak nas bardzo rozbuiło / W grzechu nasze
márne ciáło / Które swowolnie kochamy; Ze tej
łáski nic nie dbamy.

8 Ano Pan swe święte ciáło / Dał aby za nas
cierpiało; Sycząc nam miejsca onego / Przez A
dámá straconego.

9 A tak wśchmogacy Pánie / Rácz dać z łá
ski swej uznánie: Bychmy cie práwie poználi /
Wolej twej naśladowáli.

10 Rácz nas przez swą sroga mekę / Przyiąć
pod swą mocną rękę; Boć o nas źle z káżdey stro
ny; Nie bylieli twej obrony.

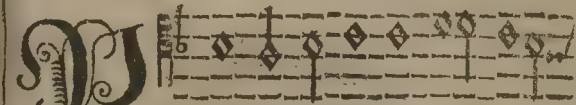
11 Żewśhad nieprzyiaciół dośić: A gdsież nam
swe ręce wznosić? Jedno ku tobie náš Pánie:
Gdyż

Gdyż w tobie nasze wśanie.

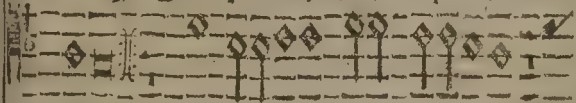
12 * O Dycze nasz dobrotliwy / Różce nam
być miłościwy : Nas marnotrawne Dziateczki /
Przymi w łasce nieboraczki.

13 Bo wielceciechmy zgrzeszyli / Miałeśtat
trojy obrązili : Wszakże z swej Bostiey miłości /
Róż odpuszcic nasze złości.

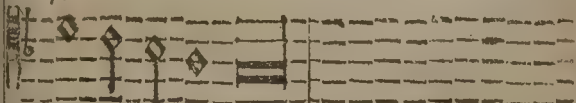
S. P I E Ś Ń.

Ozmyślaymy dziś wierni Chrześci-
Jako Pan Chrystus cierpiat dla nas

anie / Rep. Od poimania / Nie miał odpocznienia /
rany.

Uz do skonania.

2 Naprzod w Ogroycu wziat pocałowanie /
Rep. To Judasz zdrajca dal byl Żydom známie :
Oto Żydowie me^o mistrza macie / Tegoż imaycie.

3 Wnet sie rzucili / jako psi okrutni. Rep. A-
postolowie od niego wcielili : Tam z wielkim huro-
mem wiedzion do Annasza / Pocięha nasz.

Pierwhey

P I E S N I O

4 Pierwszey godziny przed Pilatem stánal
Rep. Nie spráwiedliwie od Żydow ostárzon. R
Kazał Pilat aby był bicjowan / Tłáś niebieski
Pán.

5 Krzykneli wszyscy / o godzinie trzeciey / Re
Nie chcemy dáley swejey krzywo dy cierpieć: Nie
d ay ná krzyżu swoj żywet poloży / Ten to Sy
Boży.

6 Zestrego ciernia korone wvili / Rep. Na
Bemu Pánu ná głowe włożyli; Peśniemi wáiac
przed nim sie kłáníáli / Krolew go zwáli.

7 Szedł z Krzyżem z miásta Pán siostry go
dziny / Rep. Żydowie z niego odzienie złożyli: Po
tem go ná krzyż okrutnie krzybili: Octem poili.

8 Oycu sie modlił za swe krzyżownicy: Rep.
Odpusć im oycze; A bac; te niedźmili; Ktorzy ni
wiedzi co mi wyrządzáją / Bo mie nie znáją.

9 Máte pod krzyżem stojáca obaczył / Rep.
Jone wi ona w opieke porucił: Oto niewiáśt
mał syná swego; Dzierżę sie wgo.

10 Wziął Apostól máte Pána swego / Re
Szedł z nią od krzyża do domu swego: Já
to Syn włásny one opátruiac / A w smutku cie
bac.

11. Polecil Duchá Bogu Oycu w rece / Rep.
Woláiac vmárł: zámilo si: słońce / Ziemiá si
zgasła dświeiatey godziny; Nie bez przyczyny.

12 Co widząc on lud / zstąpił si na bożnym: Re
A Sernik wyznał być go Synem Bożym / Ciał
vmár

umarłych z grobow też wstawaly; Widzieć sie
daly.

13 Nikodem z Jozefem uczynili prosby/ Rep.
By ciało z krzyża bezpiecznie zdiać mogli: Pilat
ich prosby w niczym nie przebaczył; Jż tak Bog
raczył.

14 Czasow niespornych/ byl z krzyża zdeymo-
wan/ Rep. Przez swoje slugi/ wżęgo stworzenia
Pan. Panie też swiete tamz daleka staly / Na to
patrzący.

15 Nasciāmami iego ciało pomazali: Rep. Aż
nabożeństwem w Syndon wwineli: Wlozyli ie
w grob ostatniey godziny: Placz uczynili.

16 Uwajamyż to wszyscy Chrześciane / Re.
Dziękuiac Panu za nadrozżę rany: Jż za nas ra-
czył tak okrutnie cierpieć/ Chcąc nas sobie mieć.

17. * O Pānie Jezu Boże wszechmogacy/
Wysłuchay lud twoy k tobie wotaiacy; Racz nam
odpuścić nasze wszystkie złości: Przyim do radości.

6. P I E Ś N, Albo po Ewāgeliey, albo po Kazaniu.

Notāiey iako, Przez twoe słowa poślubione/żc.

Jezu Chryste wszechmogacy/ Prosimy cie my
Synedznicy: Day sie nam zstać ucześtni swo-
iey przenaświetszey meki: Przy słowie twym nas
zachoway; Po śmierci wieczny żywot day.

P I E Ś N

P I E S N I O

7. P I E Ś N, także po Ewángelicy
S. álbo po Kazániu.

Notá iey iáko: Jezus Chrystus Syn Bo-
ży mądrość Dycá swego/ié.

W Rzez twoę mekę niewinna/Chryste Synu Bo-
ży/ Ciebie prosim potórmie / nas grzesznych
wspomoż: Byśmy z grzechow powstałi/ świa-
tobliwie żyli/ A twoey meki y śmierci záwoże wdzia-
czni byli.

8. P I E S N, po Kazániu.

G Dy będziemy mieli pomrzeć / ié. *W. oślátn*
Pieśni 2. o Mece Páńskiey.

9. P I E Ś N, także po Kazániu.

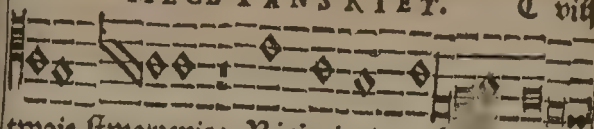
Ná Stára Not.

A Adrożka Krwia swoia odkupiłś nas Pá-
nie; A zaś tám przywodziś skąd wypadł A-
dam łamiec twoe święte przykazanie. Rep. 2
gdy przyjdzieś sádzić świat czasu oślátniego/ Ti-
rász nas oddalác z twoimi świętymi odpoczyw-
nia wiecznego. Gdzie tobie śpiewác będziemy
Halleluia.

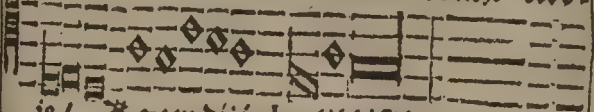
10. P I E Ś N, Wieczorna.

Amietay ná nas Pánie / Wśkáfesw

twoie stworzenie: Kac̃z swiate obucze two-

ie / A nam dzis obrocić las̃tawie.

2 Opuść nam winy nas̃ze / Którymi gniewa-
my z̃aw̃szę / Dobroć y wielmożność twoie: Ukaz-
że nam las̃tę swoie.

3 Pomni ña śmierć Syña swego / Jezus̃a P̃a-
ña nas̃zego / Który nas śmiercią zastąpił / I gnie-
wu twoiego wykupił.

4 Nie day nas na potępienie: Dusz̃ nas̃zych ña
zatrącenie: Gdyż mamy zastępcę swego / Chrystu-
s̃a Syña twoiego.

5 Ten za grzech dosięvczynił / Ktorego sie był
dopuscił / A dam nieposłuszeństwem swym / Kto-
rym nam piekło z̃astużył.

6 Wszak nam to twoy Syñ powiedział: I
śmierć wieczna zwyciężyć miał: I toba też nas
Oycem ziednać / A potym żywot d̃arować.

7 Niy temu mocnie wierzymy / Śmierci sie iuż
nie boimy / Ani grzechu / ani diabła: B̃owiem iuż
ich moc upadła.

8 Jest za nami Zycerz ñ cny / Jezus Christus
Pan waleczny / Który to w̃zyciło zwyciężył / Moc
ich podnożkiem potoczył.

P I E S N I N A

9 * Chwała bądź Oycu wiecznemu/Synowi
jego miłemu/Także Duchowi świętemu/Bogu
w Trocy iedynemu

10 Jechmy są wybawieni/ Zrak Diabelskich
wywolani; Z grzechów cieśkich rozgrzeszeni
Z do niebá przypuszczeni.

P S A L M Y.

Psalm 16. 22. 40. 53. 56. 57. 69. 88.

MODLITWA cżásu męki Pánskiey.

WSzechmocny Bóże oycze, Rác
weyźrzyć prosimy cię okiem ma
łosiernym ná lud twoy, zá ktor
Pan náš Iezus Chrystus Syn twoy na
milşy niż zbrániał się w ręce grzeşni
kow być wydánym, y okrutną smie
cią ná krzyżu zámordowánym. Daj
to, ábychmy wien mocnie wierząc
śmierci się nie bali, á pokus sátáńskich
wşli. Proszę tegoż Syná twego miłeg,
á Pá
Ch
iedynego Jezulá
nas vkrzyżos
Amen.

PIESNI
NA KWIETNA NIE-
DZIELE.

I. P I E S N.

Sławą y chwale bądź tobie Arolu

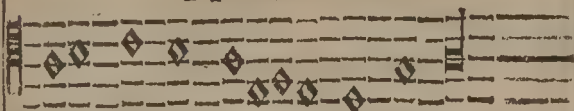
Chryste wykupicielu. Tobie dziarki w Kościele

chwale dany / Zbawienia żądający Zbawj nas.

Złóż jest Izraelski Arol / z Dawidowego

rokołenia / Któryś już znam w imie Pańskie

PIESNI NA

Zdawna od nas żądający Arol przyszedł.

3 Wszystek zastęp niebieski/ Chwali cie Pánie zbor Apostolski/ Tákże y śmiertelny człowiek/ Wystawiać cie będzie przez wszystkie swoy wiek.

4 Lud Izráelski przeciw tobie / Z palmámi wyszedł bytná droge : My tobie Aroluicemu/ Nabożnie ku ciebie śpiewamy samemu.

5 Onie się podobáli : Przyimiś też nabożenia two náše. Miłościwy/ dobrotliwy/ Śmituj się dzisiaj nad námi grzesznymi.

6 Dzisiaj cie ze częścią przyieli/ A w Piątek cie w przywołáli : Nie rączę ná nas dopuszcząć / Abyśmy te łaskę twoą mieli wżgardzać.

7 Rozgi przed toba stáli : Potym się z ciebie náśmiewáli : O Pánie rączę ná nas weyrzecz/ A nie day się nam prawdy twoiey zaprzec.

8 Szaty swe przed cie stáli : Potym twoie : ciebie zdzieráli : Rączę z nas zdiąć odzienie złości/ A day nam chodzić w żywota nowości:

9 Arolem cie przywitáli : Potym się ku tobie nie ználi : Nie rączę ná nas dopuszcząć / Abyśmy ciebie mieli zapominąć.

10 Lud cie ten błogosławił : A potym cie okrutnie zhańbił : Day byśmy cie zawsze ználi, A przy tobie samym stáć nie trwáli.

11 Byśmy w tobie ufáli / Nádziejcie krom ciebie ni

bie nie n
ciebie m
12
Pánem
my : B
my.

2 Bo
ordnieś
wdziec : n
3 My
wyznawo
wiem prz
4 A n
jne myśli
słowu two
5 Rozn
lestwo łá
twemu :
6 Arol
ná wieli z
nápraw w
7 Niec

bie nie mieli: Boś ty iest nasze zbawienie / Od
ciebie mamy grzechow odpuszczenie.

12 Bądź cześć chwała tobie; Boś ty sam iest
Panem na niebie. Tobiec ja słusnie wydawa-
my: Bowiemy cie Bogiem Izraelskim zna-
my.

2 P I E S N.

Notá iey iáko y pierwszey.

Chryste Krolu niebieski / Ty z námi
mieszkaś z swoiey łaski. Przez sprá-
wa Duchá swietego / Wchodźś w
serce do człowieka grzesznego.

2 Bo ty nas zastępuieś / Tam w niebie za nas
oreduieś: Tys iest za grzechy zapłata / ośiara
wdzieczna / przed Oycem swym ważna.

3 My ciebie Krolew znamy / Zbawicielem być
wyznawamy: Ciebie czcimy y chwalamy: Abo-
wiemy przez cie wykupienie mamy.

4 A miásto látorośli / Ścielemyć swe nabo-
żne myśli: W sercá cie też przyjmuiemy; Gdy
słowu twemu swietemu wierzymy.

5 Rozmnoż z miłości swoiey / W ludziách kro-
lestwo łaski twoiey: Rącz dąć wolność słowu
twemu; Day by wszyscy byli posłusni iemu.

6 Kroluyże sam nád námi: A rącz mieszkáć
ná wieki z námi: Wytráć náuki Szatáńskie; A
nápraw w prawdzie wszystkie sercá ludzkie.

7 Niechże cie swemi głószy / Chwalemy tu

P I E S N I N A

przez wszystkie czasy : Day byśmy cie godnie cze-
li / A tam po śmierci wiecznie z tobą żyli.

P S A L M.

Z Psalmu 118. od v. 12. Dzień ten to iście dzień
radości. aż do końca.

MODLITWA ná Niedzielę Kwietną.

N Szechmocny á wiekwiśty Bo-
że Oycze , któryś ludzkiemu
narodowi też ku násladowá-
niu pokory przykładu Zbáwiciela ná-
šego , á Krolá Syońskiego , wbożuchno
wprowadzić chciałeś do Jeruzálem ;
Spraw w nas prosimy iego pokory ná-
śladowanie : Zebyśmy też iego wy-
wyższenia uczestnikami swego cżásu
byli : Przez tegoż Páná y Krolá ná-
šego iedyneho , ná niebie y ná
ziemi wszelka władza má-
iacego. Amen.

P I E Ś N I N A W I E L K I C Z W A R T E K.

1. P I E Ś N.

Ale i nam wola sam Syn Boży i c. *Patrz o
Pokucie, Piesń siódma.*

2. P I E Ś N.

*Koza iey, iako; Mądrość Oycą wszech-
mocnego. i c.*

Bżus Christus náš mily Pan/ Przyszedł
na świat ukazał nam/ Wiele dobra zwoła
Bżęca dusznych/ Wzywając i wieczney rze-
dosci.

2. Widzacie dni swych dokończenie/ Jás do
Oycą nawrocenie/ Miłował swych co na świe-
cie/ Mieszkali z nim w tym żywocie.

3. Gdy potym z nimi wieszczęzał/ Ktore on był
i temu wybrał/ Skończywszy figurę dawną /
Tamże począł służbę nową.

4. Wstałszy od stolu nogi mył/ Który Mi-
strzem y Pánem był. Nie wstydzil sie czynić tego;
Dejąc pokory każdego.

5. Tym umywaniem pozwierzchnym/ Świadc-
dectwem

P I E S N I N A

dectwem prawie widomym / Na pamięć przy-
wiodł omycie / W pewnym zbawieniu / Ducho-
wne.

6 Panie tyś się ł nogom słał / Ktoryś z
niebá do nas posłał. Coś ta woda zwierchnia
znaczył; Coś nam krwia święta twoja sprawił.

7 Gdy przyszedł nog myć Piotrowi / Tam się
zniżył z swej pokory : Piotr mu nog swych umyć
zbrał / Bo tajemnice nie wiedział.

8 Ktoremu Pan odpowiedział : Co ja czynię
gdybys wiedział; Tedybys tego nie zbrał : A-
le będziesz potym wiedział.

9 Rzekł Piotr niechce byś nogi mył / Wiecznie
niechce byś to czynił. Ale mu Pan odpowiedział;
Jś omycia potrzebował.

10 Bo ieslibych cie nie omył / Uczestnikiem
bys też nie był / Krolestwa mego wiecznego / Był-
bys odtaczon od niego.

11 Bądźmyż tedy posłusznymi / A na wszystko
powolnymi / Co nam ten Pan rozkazuje / Kto
zbawienie swe mluwie.

12 Złazł się Piotr wnet mu rzecze ; Nie tyl-
ko nogi y rece : Ale y głowa ma obmy ; Jedno
mie w swym Krolestwie miey.

13 Pan rzekł ; Ato jedno jest czystym / A
wierze prawdziwey istym / Nie potrzeba mu in-
szego ; Jedno omyć nogi iego.

14 * Day nam Panie czystymi być ; Sto-
wem twoim rącz oczyścić : Bysmy serce czyst-
mieli

mieli / A
15 By
wyzwał
Day nam

Ato

MODE

lennikon

pokazał

grzechon

żywoicie

Sam we k

chą świę

Re: a byś

Niebiesk

racz sam

świętego

NA V

Tej Pie

ne.

mieli/ A żywota poprawili.

15 By nasza myśl była w niebie/ Bo nas tam
wyrwał do siebie. A po tym pielgrzymowaniu /
Daj nam przysć ku odpocznieniu.

PSALM 41.

Kto ma baczenie nad utrapionym/ ić.

MODLITWA w Wielki Czwartek.

Panie Jezu Chryste, któryś z
niezmierney swojej Pokory
dnia niegdy dzisieyszego z wo-
lennikom swoim nogi umywał, toż
pokazał; iż kogo ty sam nie umyjesz z
grzechow, ten z toba nie ma części w
żywocie wiecznym: Prosimy cie, racz
sam we krwi swojej umyć przez Du-
chą świętego nieprawości wszystkie na-
se: a byśmy ztym godni byli wniść do
Niebieskiej twojej świątnice. Co
racz sam uczynić dla imienia swojego
świętego, Amen.

NA WIELKI PIĄTEK.

Tej Pieśni które o Mece Pańskiej są polo-
ne, y Modlitwa.

P I E S N I N A

NA WIELKĄ SOBOTĘ

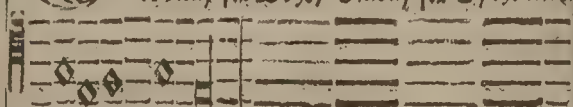
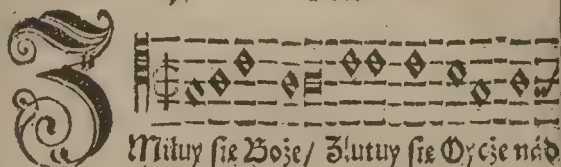
Też Pieśni, y Modlitwy. PSALM 3.

Żdźwić się nie mogę / rć. y Psalm 16.

O który mieszkaś na wysokim / rć.

NA ZMARTWYCH
WSTANIE PANSKIE.

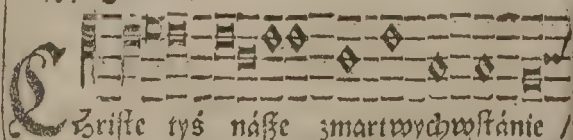
I. PIEŚN.

działkami swemi.

Rep. Rátuy nas Pánie / Wspomóż nas Pánie
boć w tobie ufamy.

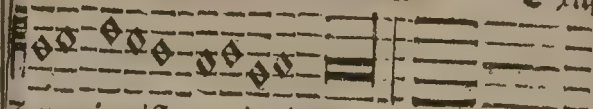
Rep. Wysłuchay Pánie / przyimiże Pánie /
teraz sługi twoie.

Żywota

ZMARTW. PANSK.

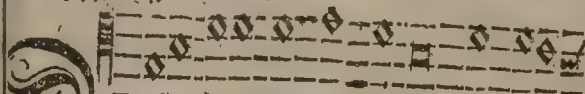
C rity

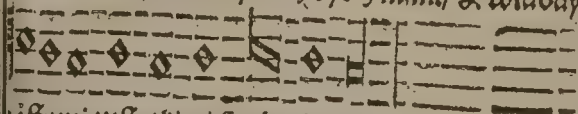
Żywota naszego naprawienie.

Rep. Jezus tyś sam nasze zbawienie/Grzechom
naszych wszystkich odpuszczenie i

Rep. Prosim nasz dobrotliwy Panie/Śmiley
się/nasze wołanie.

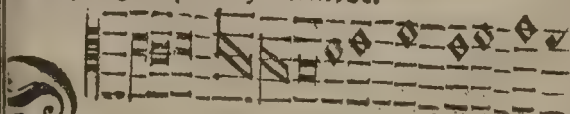

Duchu święty rącz być z nami/ I właday

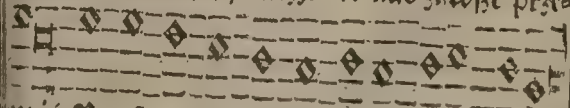

naszymi wszystkimi sprawami.

Rep. Oddal od serc naszych ciemność/ A day
owa swego zupełna známosć.

Duchu święty rączże w nas żywe prze-

wać/ I w sercach naszych wiara y zgoda sprę-
(wować.

2 P I E S N.

Na ślars

PIESNI NA

Ná Hlára Note.

Naduymy sie Chrześciance / Czynie
wesołe śpiewanie / Ná Christow
zmarłych chwstanie / Alleluia.

2 Bo ten który za nas umarł /
reki ścátáńskiey nas wydarł / W wszystkie moc ieg
potárł / Alleluia.

3 Krolestwem nas swym obdarzył / W wszystki
go dobrá nádárzył / Gdy zmarłych chwstanie
swe zjawił / Alleluia.

4 To naprzód Anioł powiedział / Mária
gdy w grobie siedział / Aby to iuż każdy wiedzia
Alleluia.

5 Mowiąc : Ze iuż zmarłych chwstał Pa
Christus / który tu pochowan : Owo mieysc
gdzie leżał tam. Alleluia.

6 Opowiedzieć Uczniom iego : Ze wyzr
zmarłych chwstałego / W Galilei Pána sweg
Alleluia.

7 Toż też żołnierze zeznali / Ktorzy v grobu
zeli / Gdy do miastá przybieżeli / Alleluia.

8 Choć ie Kieja przenaiełi / Pieniadzyi kte
im dali / By tego nie powiádali / Alleluia.

9 Wszakże sie to rozstawiło / Za pewną rz
wszystkim było / A Biskupy omyliło / Alleluia.

10 Wesełmyz sie wszyscy z tego / Zwycięst
bárzo sławnego / Christusa Pána nášego / Alleluia.

11 Bosmy z nim spolem ożyli / Z śmierci w k
reiesmy byli

reiesmy byli
12 Jego
wiedli
13 A ta
wszystkiego
tamy. Alle
14 * Pr
Day nam iu
mał w moc
15 Bez c
rzebujemy

C

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

reiesmy byli/ Użeszmy się narodziłi. Alleluia.

12 Jęgosmy śmiercią zbawieni/ Wiara uspra-
wiedliwieni/ A za dobre policzeni. Alleluia.

13 A tak w nim samym usaymy; Przezeń
wszytkiego żadaymy/ Inśkich przyczyn nie ku-
saymy. Alleluia.

14 * Przez twe Chryste zmartwych wstanie/
Daj nam iuż z grzechow powstanie; Bo ty nas
masz w mocy Panie. Alleluia.

15 Bez ciebie nic nie możemy; Łaski twej po-
rzebuiemy; Do Oycá przez cie wołamy. Alleluia.

3. P I E S N.

Chrystus Pan zmartwychwstał/ Swo-
je wyz-
na swego

grobu nie two otrzymał; Bo zburzył śmierć sroga/ Swo-
je wyz-
na swego

śmiercią droga. Alleluia. Zmiłuy się Panie
do nas.

reiesmy
Zwałczył

PIESNI NA

2 Zwałeżył ciężarą złego/ A stął głowę iego/
Człowieka grzesznego Wydarł z mocy iego. Alle-
luia. Zmiłuy się Panie nad nami.

3 Wiecznie grzech porąził/ A moc iego stąził/
Żywot nasz naprawił; To z łaski swej sprawił/
Alleluia. Zmiłuy się Panie nad nami.

4 O Chryste nasz Panie/ Przez twe zmartwych-
wstanie; Day nam z grzechow powstać/ Łaski two-
iej dostać: Alleluia. Zmiłuy się Panie nad nami.

5 A po tym kłopotie/ Day w wiecznym żyw-
ocie; Widzieć Oycą swego/ Bogą wszechmocne-
go. Alleluia. Zmiłuy się Panie nad nami.

4 P I E Ś N.

Ná Stara Nota.

Niesz sie teyto chwile ludzkie pokole-
nie; Staw z pamiętka mile/ Chr-
stowo wstrzeżeniet Boriem g-
zmarłych wstął/ Ják Pan wszech-
mogący/ wieczny nam żywot dał.

2 Adamow rod wykupił z ciemnego więzienia/
Gdy chciwie podstał cięskie rmeżenia; Smie-
wieczna przewalczył; Gdy śmierć przeokrut-
dla nas podiać raczył.

3 Nocna ciemność oświćcił/ Światłem w-
sionym/ Gdy z śmierci ocaćcił/ Bedac już wstrze-
żonym Wlocarzą pyłnego/ Młoca swa zwycię-
zył/ A wziął korzysć iego.

4 A porym w niebo wstąpił/ do Oycą swo-
go: T

go: Tak w m wiernym droge wkażal do niego.
 Tam je bedac rzadzi Sercą swoich wiernych/ A
 Duchem swym żywi.

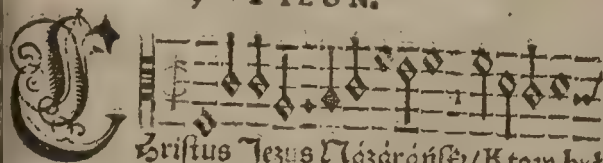
5 Przyczyniając się zawsze / za Zbor swych
 wybranych/ Ktorzy trzymać cierpia od ludzi nie-
 zbojnych: Proszac Oycę swego; By mu dał cier-
 pliwosc; Do dnia ostatniego.

6 I tamtaś wiec potym przyjdzie W on dzień
 ostateczny; Aby według spraw swych/ Wziął za-
 plate każdy: Dobrzy uwielkienie; A zli zaśie-
 rożyscy/ Wieczne pobawienie.

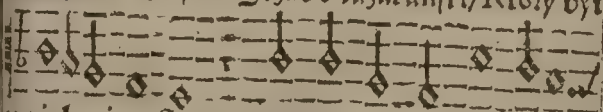
7 Prosimyż tego sławnego Chrysta Zbawi-
 ciela; Jeni nam okrutnego zmógł nieprzyaciela;
 By z Oycem raczył dać / Gdy zmartwychwsta-
 niemy/ A z soba przebywać.

8 Będmy chwale z Anioły iemuż oddawali/
 Wiego Boskie lice pospolu patrząli. Amen wszy-
 scy rzeczymy: Raczysz to nam wszem dać / Chryste
 Boże wieczny.

S. PIEŚN.

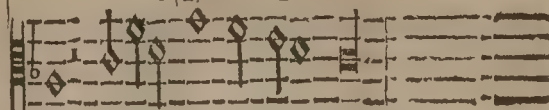

Christus Jezus Nazarański/ Który był

omiał za wszystkich / Trzeciego dnia zwoycie nie
 wstał/

P I E S N I N A

wstał/ A ciało w wielbione wziął.

2 Jego starone zmartwychwstańcie/ Z wódzic
cznością rozpamiętujemy : Alleluia / wyspiewu
my/ A iemu się już radujemy.

3 On jest pierwszym zmartwychwstańcem
Wszystkich wiernych pocieszeniem : Bo wstał z
ciele wielbionym / Duchownym y nieśmiertel
nym.

4 Abowiem nań tak słuchał; Aby jego świe
te ciało/ Nie widziało narużenia/ A w tej tu zi
mi skżenia.

5 On nas z śmierci wyzwolił/ W nadziei
je żywa odrodził : Abyśmy z tej śmiertelności
Szli tam za nim do radości.

6 Acz teraz ciała śmiertelne / W ziemi ch
wają nie cudne ; Wstając z grobow ku zbawie
niu/ A wiecznemu ośławieniu.

7 Kedy już tam żadne lkanie/ Nie będzie y ne
rzekanie : Bo się w nich żywony wkłada/ W swo
iey niewymowney chwale.

8 Ktorzy za swym Pánem idac / A krzyż
nim z płaciem nosac/ Przeciwności wielkie cie
pia/ A w pewney nadziei trwają;

9 Praca tu na sobie mając / W krzyżu /
wszystkich smutkach trwając; Przyda ci ku och
dzeniu/ A ku wiecznemu zbawieniu.

Już re

10 Już nie beda wiecey łącznić / Gorącą
pragnienia cierpieć; Przyida k studnicom wod
żywych / A Bóich rośkoſzy pełnych.

11 O tym wſkrzeſzeniu radoſnym / Nowi A-
poſtół w liście ſwym / Swemu Tymotheuſzowi /
Piſząc: aż tymi to ſłowy:

12 Abyś to na pamięci miał; Jż Pan twoy
Chriſtus zmartwych wſtął: Tym ſie cieſz we
wſytkich ſmutkach / W rciſtach ſwych / y też
pracach.

13 Boiuy iako Rycerz dobry / Slugą Chriſtu-
ſow prawdziwy / Pracując w trzodzie żywio-
ney / A krwią iego odkupionej.

14 Bo ieſli my z nim pomrzemy / Społem też
z nim ożywiemy: A ieſli co z nim cierpiemy;
Też z nim krolować będziemy.

15 Młaiac to już na pamięci / Już ſie k dobrej
miejmy pracy. Obſituy kądż w miłości / Trwa-
iac w ſwoiej powinności.

16 Bo tak tu zbawienia ſwego / W Chriſtu-
ſie zgotowanego / Doydziemy ſławy niebieſkiej;
Gdzie wdzięczne głoſy Aniełſkie.

17 Dziełuy miż Oycu naſſemu: Jż nas po-
targniał k Synu ſwemu: Bo w iego prawym
życieſtwie / Mamy nadzieie złozenie.

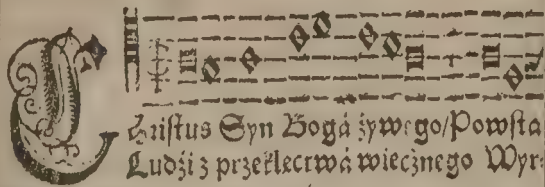
18 Bo on przez ſławę ſwey mocy / Uczyni to z
ſwoiej dobroci / Przywiedzie nas ku ſławności /
z ſoba aż na wyſokości.

19 * Rzeczmyż wſyſcy: Alleluia: Będz tobie
wieczna

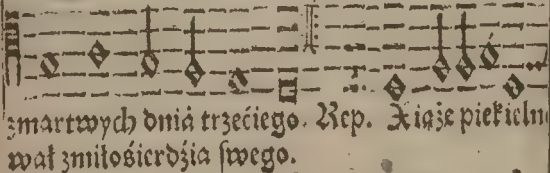
P I E S N I N A

wieczna cześć chwała/ Żywicielstwo/ moc/ y wie-
 cność/ Za twoie k nam wielką miłość.

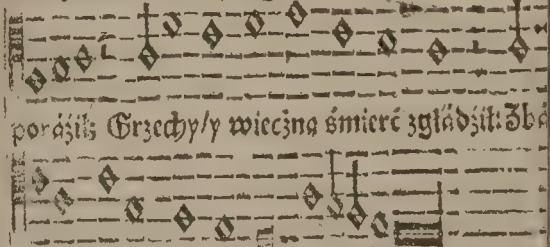
6. P I E Ś N.

Chrystus Syn Boga żywego/ Powsta
 Ludzi z przeklestwa wiecznego Wyr-

zmarłych dnia trzeciego. Rep. Ktoże piekielno-
 wał z miłosierdzia swego.

poraził; Grzechy/ y wieczną śmierć zglądził; Zb-
 wienie ludzkie naprawił. Alleluia.

2 Wadźmyś wszyscy wódzicini tego/ Dobro-
 dziejstwa tak zacnego/ Rep. Temuż z serdeczną
 radości/ Z śpiewamy wspole czynoś i : Jes-
 Chryste Synu Boży/ Uleń sie twoa cześć chwa-
 lmoży/ Od wieków na wieki. Amen/ Allelui

3 Sprawże przez twoe zmarłych wstanie/ grzechow

Z
 grzechow
 no iest ni
 Jesechm
 ni/ X do
 4 Gnie
 narodu lu
 phtagan
 rantu nie
 Bedac ieg
 5 Dch
 twasem p
 ciół/ d
 wdzim f
 Od Acof
 6 Wt
 nątego/ d
 nas do tr
 wotac. A
 my wlyf
 S
 D
 W
 W
 W

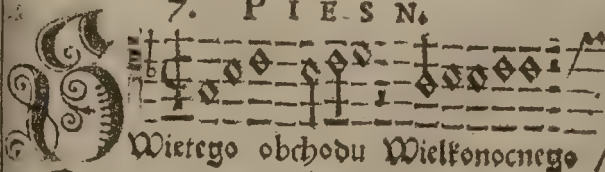
grzechow nasz / ch w nas powstanie: Rep. Gdyż
to jest nasze wstanie: Ze przez twoje krwie wylanie /
Jestechmy z nich oczyszczeni / A za święte policze-
ni / A do nieba przeniesieni: Alleluia.

4 Gniew Bogá Dycá wiecznego Prze grzech
narodu ludzkiego / Rep. Nie mogli być pierwey
ubłagani / Ażes ty zań ofiarowan: Chryste Bó-
rątku niewinny / Tyś zapłacił nasze winy /
Bodac tego Syn iedyny. Alleluia.

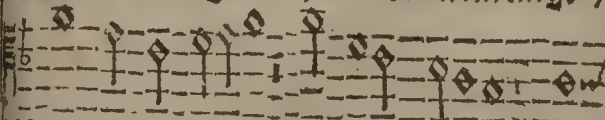
5 Obchodzmyż dni wielkonocne / Lecż nie z
kwaśmi przewrotności: Rep. Ale obchodzmy te
czasy / Swoje z przasnimi ścżyrości. Toć jest pra-
wodziwe swiecenie / Wielkieynocy obchodzenie /
Od Apostolow podane. Alleluia.

6 W które czasy wważając / Uczynność Pana
naszego / Rep. Służmy mu dziękując z tego / Ze
nas do królestwa swego / Raczył łaskawie po-
wzwać. Ażore aby nam raczył dać / Śaśpiwamy
my wszyscy: Amen / Alleluia.

7. P I E S N.

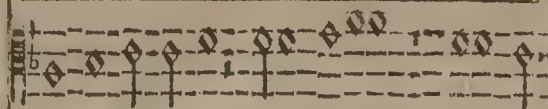

Wietego obchodu Wielkonocnego /

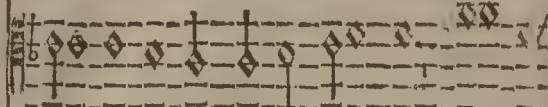

Wszystko stworzenie chwal Syná Bożego: Ato

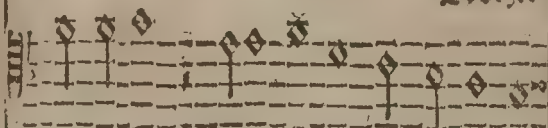
P I E S N I N A

ry w wielki Piątek za nas wciérpiał/ Aby nas r

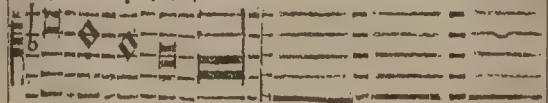
swoim królestwie wiekustym miał. O toż iu
Tobrzeć

zmarł w chwałę/ iako sam przedtym powiadał
nas radził; swą śmiercią naszą śmierć zgładził

Aby nas przez swą niewinną krew do chwał

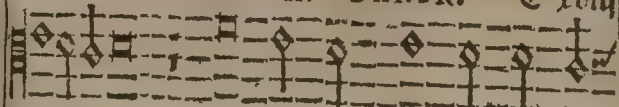
swę doprowadził.

8. P I E Ś N.

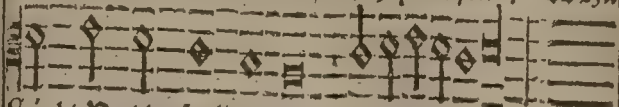

Dzys Chrystus nasz Zbawiciel Smier

ZMARTWYCH. PANSK. C xviii

zwycięzyciel. Już z martwych powstał / Wezła

stał / Piekło zholdował. Alleluia.

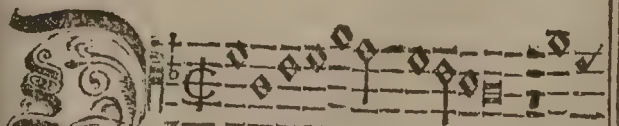
2 Nie mając grzechu własnego / Podiał się
naszego: Nas z Dycem zgodził / Łaska nam ie-
go dogodził. Alleluia.

3 Śmierć / Świat / Piekło się go boi / A nie-
to nim stoi: Śnądnie ratuje / Kogo sobie ścży-
wym cjuje. Alleluia.

4 Przetoż zwycięży naszemu / Królowi wie-
cznemu / Chwałę wzdawamy Sercem / wsty-
żać się wamy. Alleluia.

5 Chryste nasz ciałem zmartwiony / Duchem
obżywiony / Jaki Pan iedyny Day żywot / zglą-
dziwszy winy. Alleluia.

9. P I E Ś N.

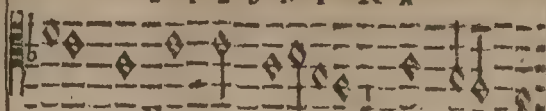

Siwna łaska Boga wszechmocne! J

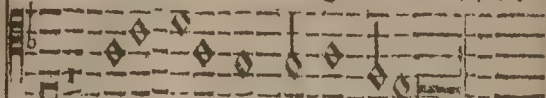
b 3

dal

P I E S N I N A

dal na śmierć Syna iedynego / Dla naszych zło

ści / Czyniąc dosyć swej sprawiedliwości.

2 Bo każdy człek z swego przyrodzenia / Wi
nien śmierci / winien potępienia : Tym go Bo
skaral / Gdy się Adam czartowi rwieść dał.

3 Stad myśl / wola / inne wszystkie siły / Ta
się bårzo na wszem pokąsily : Ji z swej stłome
ści / Ciagna zawżę ku wszelakiey złości.

4 Tak mizerne ludzkie pokolenie / Przez Za
konu Pánskiego zgwałcenie / Śmierć zasłużyło
A czartowi w męc podane było.

5 Ale Pan z miłosierdzia wielkiego / Wzala
się stworzenia swojego / A z tey ilości dał ratu
nek wpádłym w krewkośći:

6 Zesłał na świat Syna iedynego / Ten wy
pełnił wszystkie zakon iego / Da namże grzechy : B
nas wszystkie przywiódł do swej chwały.

7 Stało się już słuszne na grodzynie / Da wsze
laktie namże przewinienie : A w swiata iego / O
myła grzech człowieka każdego.

8 Ato weń wierzy / a z serca prąwego / Wst
wiecznie prągnie łaski iego / Swę z służenie / prz
właścęzy mu na wieczne zbawienie.

Cho

Nam na p

9 Chocia wielkim grzechem obciążony / Będ
dzie za prawego policzony / Przed sądem Bożym;
Chryſtus na ſie winy iego włożył.

10 Podziękujmy; Panu z wyſokości: Że nas
raczył z wielkiej ſwojej miłości / Atemu powołać;
A gotow ieſt ſwa święta łaskę dać.

11 Każdy kto za takim powołaniem / Idzie
za nim z zupełnym wſaniem / Swe zaſłużenie / Da
ruie mu Pan / y odkupienie.

12 Zwłotkij z niego Adama ſtarego / Oble
cze go w człowieka nowego; W wierze / w mi
łości / W wierdzy go / y w świętej ſtalości.

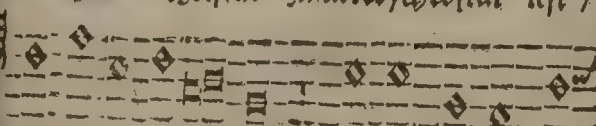
13 Arzyżem marować iego buyne ciało / By
przeciwko Panu nie bujało: Z tej śmiertelności
Przywiedzie go do wieczney radości.

14 * Daycie nam to wſzechmogacy Panie /
Przez chwalebne twoie zmartwychwſtanie / By
śmy tak żyli / Potym z tobą w twym Kroleſtwie
byli.

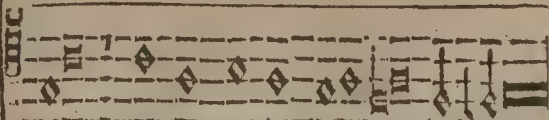
10. P I E S N.

Chryſtus zmartwychwſtał ieſt /

Nam na przykład dan ieſt / Jż mamy zmartwych

porośćać / Z Pánem Bogiem krolować. Alleluia

2 Leżał trzy dni w grobie / A dał przebić so-
bie Bóg / ręce / nóżce obie / Na zbawienie tobie.
Alleluia.

3 Wiec Mária poszła / Drogie maści nieśli /
Chciały Chrysta pomazać / Jemu cześć y chwala
dać. Alleluia.

4 Gdy na drodze były / Tak z sobą mówiły :
Jest tam kamień niemoty / A któż go nam odwła-
dzi. Alleluia.

5 Gdy nad grobem stały / Rzekł im Anioł
biały : Nie бойcie się siostrzyce / Wyjrzyćie Be-
ze lice. Alleluia.

6 Jezusa szukać / Tu go nie nadszecie /
Wstał z martwych tu go nie / Jedno jego c-
dzenie. Alleluia.

7 Jezus Nazarański / Pan Bóg Chrześcijań-
ski / Okazał w tym swoje moc / Wstał z mar-
twych na Wielkanoc Alleluia.

8 Bądźmy wszyscy weseli / Jaki w niebie
Anieli / Czegośmy pożąдали / Tegoesmy docze-
kali. Alleluia.

9 Wierzym żeś wstał iść / Z martwych Je-
zu Chryste : Przetoż i tobie wolamy / Śmiej się
nad nami. Alleluia.

II. P I E Ś N.

Po Ewangeliey albo po Kazaniu.

B

Rzez two święte zmarłych wstanie /

Boży Synu odpuść nam nasze zgrzeszenie. Ty ieś

ten dzień sam wstawił: Żywotes nasz naprawił:

Śmierci wieczney nas zbawił / Ewas moc zid
(wit.

12. P I E Ś N.

Po Ewangeliey albo po Kazaniu.

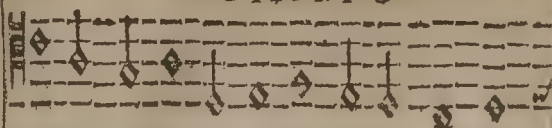
B

Wszystko nam dzień nastał: Gdy Pan

b s

Chri-

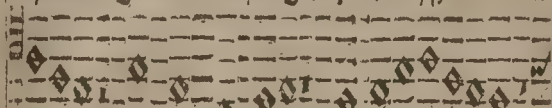
PIESNI O

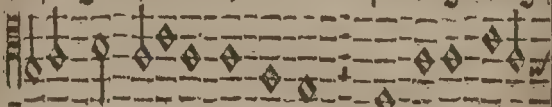
Chrystus zwyciężył trzeciego dnia zmarłych

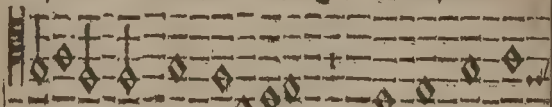
wstał. Tego dnia wesołego/ Prośmy, ż krola nie-

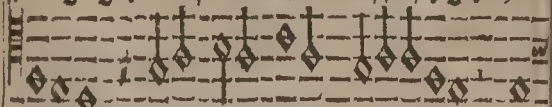
bieskiego/ by nas uchorwał/ Od piekła gorącego,

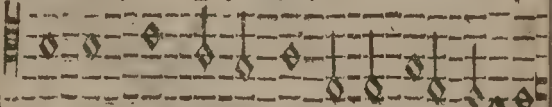
Aby nas domieścił wiecznego/ Królestwa wcie-

łonego gdzie on sam króluje. Byśmy z grzechow-

powstali/ Pana Jezusa Chrysta naśladowali/ Po-

tym z nim w wiecznej radości na wieki królowali

Psalm

95.

M

W S
N

ná jed

przyste

Jkich ra

wrychm

Day na

łaski ieg

wrychm

krolow

Syna tr

dliwie

go. An

N A V

PI

Netá idk

PSALMY Wielkonocne.

Psalm 2. 3. 8. 16. 24. 30. 45. 68. 93.
95. 96. 104. 114. 115. 117. 118. 135.

MODLITWA Wielkonocna.

W Szechmogacy Boże Oycze nasz
Niebieski, któryś nam przez Syna
Jednorodzonego twego sprawił
przystęp do onych wiecznych niebie-
skich radości, zwyciężywszy zmar-
twychwstaniem iego śmierć wieczną:
Daj nam abyśmy wierząc weń, tej
łaski iego wdzięczni byli, a po zmar-
twychwstaniu naszym z tobą wiecznie
krolowali. Przez Jezuśa Chrystuśa
Syna twego miłszego, dla usprawie-
dliwienia naszego zmartwychwstałe-
go. Amen.

NA WNIEBOWSTA-
PIENIE PANSKIE.

I. PIESN.

Notá iako: Przez two światło zmartwychwstanie.

Przez

PIESNIO

Miesz twoe święte Wniebowstapie
nie/ Boży Synu rączył nam da
błogosławienie. Na prawicy
Oycy swego / Bądź przyczyną lu
du twego / W tobie rządczego.

Alleluia.

2 Rączyjże Zbor swocy święty rozmnożyć: Prz
ciwniki jego wskazyć i stolice złożyć / Aniech B
tan z swymi sługami / Ciebie przewodzi nad nami
Nadźnami owieczkami. Alleluia.

3 Ależ isy ostatcznego / Gdy zaś znówu n
świat zstąpił / Sadzić każdego / Day byśmy n
twojej prawicy Stawieni byli wszyscy / Jak
twoi słudzebnicy. Alleluia.

2. P I E Ś N.

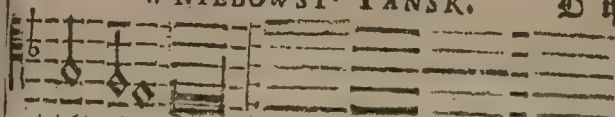
Mówmy się wszyscy Chrześciance

Wzduymy się wszyscy Chrześciance

Czyniac spolem wesołe śpiewanie / O sławny

Panśkim Wniebowstapieniu / A o naszym wspar

wiedliwie

wiedliwieniu.

2 Pan Christus gdy już z martwychwstać raczył / Alśwa śmiercią śmierć wieczną przewalczył / Czerdziejści tu dni raczył przebywać : Dla Apostołow to raczył działać.

3 Bo temu wszyscy wierzyć niechcieli / Zwłaszcza Thomasz który nie był z nimi / Aby Pan Christus moźnie zmartwychwstał / Tak iako im był przedtym obiecał.

4 Potym gdy weni wszyscy wwierzyli / I zmartwychwstał iak Syn Boży prawy / Kazał im po wszystkim świecie chodzić : A Ewangeliey świećcy uczyć.

5 Aby to co od niego słyseli / Wsytkim ludzkiem tu opowiadali ; Kazał im wszystkim Ewangelia Święta / y też nowinę wesola.

6 Potym im też to roztązać raczył ; Alty każdy któryby wwierzył / Był też ochrzczon w imię święte iego / W imię Oycy y Ducha świętego.

7 Ktoby wwierzył / a tak był ochrzczon / Ten o niech wie że już będzie zbawion. Ale ktoby zaś nie chciał wwierzyć : Ten już niech wie / iż potępien ma być.

8 Kazał iść między wszystkie narody / Aby i uczyli pokuty : Powiadać grzechow od

Kęzenie

P I E S N I O

Beżenie/ Wiecejny żywot/ y duszne zbawienie.

9 Potym gdy Pan do nieba wstępowat /
Swe Żwolewniki w smutku pocieszał: A kazał
im w Jeruzalem czekać / Aż im miał Duchá
świątego zesłać.

10 Bo im to już był przedtym obiecał; Gdy
się od nich na swą śmierć gotował / Mowiac:
zesła wam Duchá świątego/ Duchá prawdy od
Oycá swoiego.

11 Potym gdy Pan te rozmowy skończył/ Wnet
go obłok od oczu ich zakrył/ Wstąpił w niebo do
wocy chwaly świątey/ Gdzie Aniołom są wielkie
zastępy.

12 Tamie stał o Oycá na prawicy; Aedy
nań przez wiare pátrza wszyscy: A nas też tam
juz wysłałich posadził/ Atoży wierzym/ iż on z
nas a my w nim.

13 W ten czas żwolewnicy smatni byli: Iż iuż
Pan cielesnie nie był z nimi: Bo za nim w niebo
pilnie pátrzyli/ Aż ie potym Anieli cieszyli/

14 Mowiac: Wy Miezowie Galileyscy/ Cze-
muś tak w niebo pátrzyćcie wszyscy? Ten Pa-
n Chrystus ktory w niebo wstąpił/ Juz nie przyjdzie
aż świat będzie sadził.

15 A my gdyż też to już pewnie wiemy; I
an nie iest tu cielesnie z nami; Niechciejmy
wiecey szukać w chlebie; Gdyż to wiemy /
pewnie w niebie.

Tamie go wszyscy wiara szukamy/ W ni-

bie/ gd

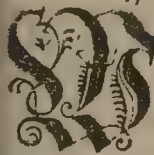
bie/ gdzie go w Aredzie wyznawamy; Jż z tam-
 tad ma przysć nas wszytkich sadzić; Nie daym;/
 sie iuz nikomu zwodzić.

17 * Panie Chryste/ktoryś w niebo wstąpił;
 Że tyś sam za nami przyczynca był; Raczże nam
 zesłać Duchá swietego / Duchá prawdy Dokto-
 ra prawego.

18 Żeby tu nas wszech ná świecie rzadził/ A
 chwaly twej prawdziwoey náuczyl; Żebyśmy cie
 tu zawždy chwalili / A po śmierci z tobą wiecz-
 nie żyli.

3. P I E Ś Ń.

Notá iey iáko, Rádujemy się Chrześcíanie/
 czyniac wesole śpiewanie ic.

Stąpił Pan Christus dnia tego/
 Alleluia/ Alle. Krol do niebá wy-
 sokiego/ Alleluia.

2 Rowncy cżci z Oycem bedacy
 Alleluia/Alle. Ná iego vsiadł prawicy/Alleluia.

3 Wszyscy wierni to obaczćie/ Alleluia/Alle.
 A w Pánu swym się weselćie/ Alleluia.

4 Jezus Pan co od nas wzięty/Alleluia/Alle.
 Przyjdzie świat sadzić z Dąstapy/ Alleluia.

5 Z nami się ciátem rozlażył/ Alleluia/Allel.
 Gdy do niebá wstąpić raczyl/ Alleluia.

6 Juz go tu ciátem nie mamy/Alleluia/ Alle.
 Jáko o tym z písmá wiemy / Alleluia.

7 Bowiemy w nim do niebá wstąpił/ Alleluia

P I E S N I O

By przyczyną w Oycą był/ Alleluia.

8 Miejsce nam w niebie zgotował/ Alle. Al

A Duch świętego zesłał/ Alleluia.

9 Tego czasu wesolego/ Alleluia/ Alle.

Chwalmyż Boga wszechmocnego/ Alleluia.

10 Przez Wniebowstąpienie twoje/ Alle. Al

Day nam Chryste łaskę swą/ Alleluia.

4. P I E Ś N.

Notá iey iak, Wesel się tedy to chwile ludzkie
kie pokolenie ić.

Laduy się teraz wszystko ludzkie pokolenie
Sław z pamiętka miłe/ Christowe wstą-
pienie/ Do swej wiecznej chwały/ Gdzie
jest wielka radość/ Żywot wiecznie stały.

2 Bo gdyż już w Niebo wstąpił do Oycą swo-
iego/ Tak swym wiernym drogę/ wskazał do nie-
go. Tamże będąc rządzi/ Serca swoich wiernych
A Duchem swym żywi.

3 Przyczynia się też zawsze za Zbor swych
wybranych/ Który krzywdę cierpi/ od ludzi nie-
zbożnych; Prośbac Oycą swego / By mu dał cie-
pliwosć/ Aż do dnia sadnego.

4 Strámtadźe potym przyjdzie w on dzień ost-
eczny / Aby według spraw swych wziął zapła-
ć: Dobrzy wwiebień / A źli zaś w wysy-
bień potępienie.

5 Wezrzyż na nas nasz Arolu z nieba w

sofiego.

sokiego / Nie rącz nas oddalac od Krolestwa
swego. Day z soba krolowac / A Duchá swieter-
go rącz nam tu darowac.

5. PIEŚN, po Ewangeliey.

Notá iey iako, Przez twe swiecie zmar-
twochwstanie / ic.

W Przez twe swiecie Wniebowstapienie /
Boży Synu odpuscisz nam nasze zgrze-
szenie. Tyś ten dzień sam wstawił; Ży-
wotem nasz naprawił; Śmierci wieczney nas
zbawił; Swas moc ziawił.

6. PIEŚN, po Kazaniu.

Aldroższa krewia swoia odkupiles nas Panie/
ic. Patrż o Mece Pańskiej Pietń 9.

P S A L M Y.

Psalń 19. 24. 45. 47. 48. 68. 110. 118.
od 7. 12. aż do końca. 148. 149.

MODLITWA dnia Wniebowstapie-
nia Pańskiego.

BOże Oycze Krolu chwały, kto-
ryś Syná twęgo Iezusá Chrystu
śá z wielkim Triumfem nád

Krole-

PIEŚNI NA

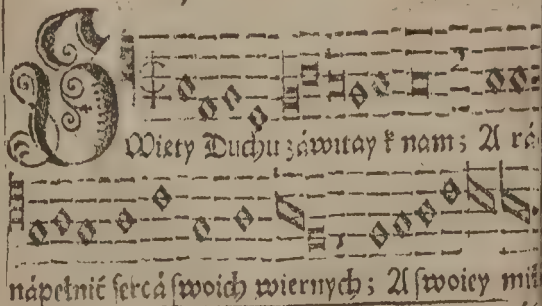
Kroleswem niebieskim swoim wywyż-
szyl: Prosimy, nie zostawiajże nas sie-
rotami; ale posli nam Duchá swietego
Pocieściciela, któryby nas ciešyl; á i że-
by nas wzniósł do oney chwały, do kto-
rey Pan á zbawiciel náš Iezus Chri-
stus pierwszy w naszym ciele wstąpił
mocą swoją Boską. Ktory z tobą ży-
wie y kroluie iáko Bog prány ná wie-
ki wieczne, Amen.

NA SWIATKI.

PIEŚNI O

DVCHV SWIETYM.

I. PIESN.

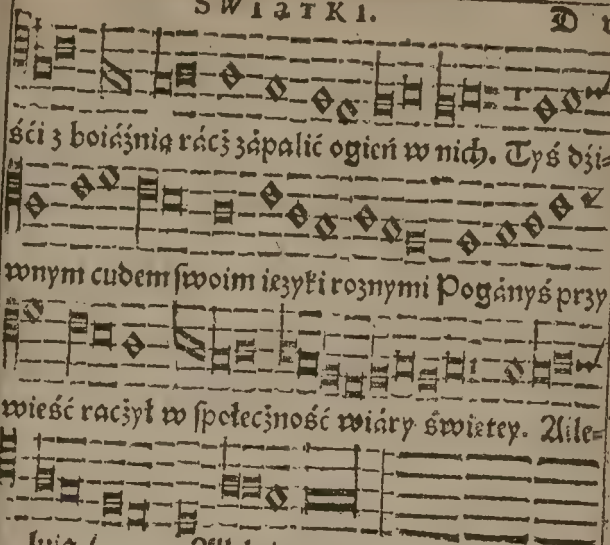

Wiety Duchu zawitay k nam; A ró

nápelnit' fercá swoich wiernych; A swoicy miá

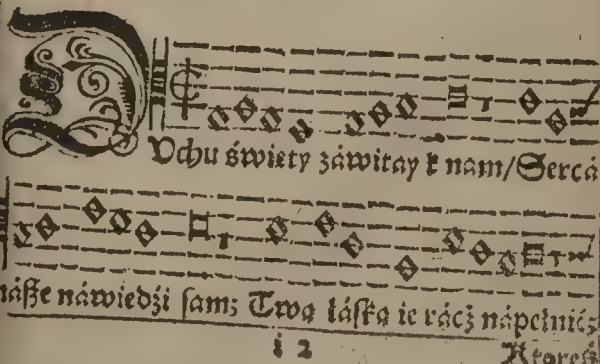
SWIĄTKI.

D v

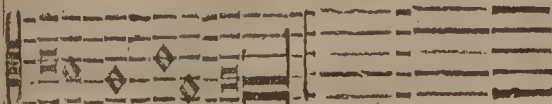
ści z boiǳnią rǳć żǳpalić ogień w nich. Tyś dżi-
wnym cudem swoim ięzyki rożnymi Pogányś przy-
wieść raczył w społeczność wiary świętey. Alle-
luia / Alleluia.

2. P I E Ś N.

Duchu świętey zawitay ł nam / Serca
nasze nawiedzi sam; Twoja łaska ie rǳć nǳpełnić
Ktores

PIESNI NA

Ktoś ty raczył stworzyć.

2 Cieżyć ciem cie zowiemi; Żeś Bog prawy
dobrze wiemy. Ty lekarstwo dałeś duszom / W
tręskliwości cieżył sam.

3 Oświeć ciemne smysły nasze: Day wołey
swey zrozumienie: Serce nasze rącz potwierdzić /
Wedle wołey twej rządzić.

4 Tyś sprawcą darów niebieskich / Do zbá-
wienia nam służących: Swe święte słowo obia-
wiał: Ty ięzykami władał.

5 Chytróści Diabley rącz zbawić: Pokoy y
miłość rącz rzadzić; Bychmy za tobą wodzem
šli / Wszelkicy sie żłości strzegli.

6 Oraz Dycą niebieskiego / Jezu Chrysta Syna
iego / A siebie Duchą świętego; W Trojcy Bo-
gą iednego.

7 Nieustray zawżę w sercach naszych / Poćie-
żay nas w smutkach wszelkich: Bysmy sie śmier-
ci nie bali / A przy słowie twym stali.

8 Cześć bądź Bogu Dycu z Synem / Takie
rownie z Duchem świętym / W iedności iednego
Bóstwa / Żawżdy na wieki / Amen.

3. P I E Ś N.

Duch

Duchu święty zavitay k nam / A z niebios
Przydź k nam oycze ubogich / przydź k nam

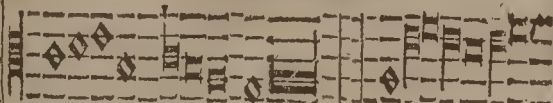
racz spuścić nam / Światłości twej pro-
damco darow swych / Przydź k nam świeco serc

mienie. Cieszył cielu wyborny / Gościu wdzięczny
naszych. W pracach odpoczynienie / w goracu o-

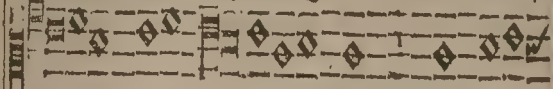
serc naszych / Wdzięczna ochłodo naszą. O do-
chłodzenie : A w płaczu pocieszenie. Bowiem

stojna światłości / Z serca wypadź ciemności /
From twoiey pomocy / Ciebie mamy w sobie mocy /

PIESNI NA

Stulebniow swych wiernych. Omyi co iest
Ticmaß w nas nie prawego. Naktõn co iest

sprosneho; Pokrop co iest zeschlego: Vzdrow co
twardego; Zagrzy co iest zimnego: Nawroć co

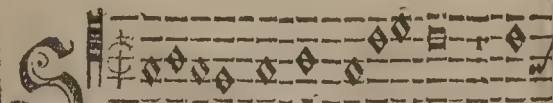

iest rannego: Day to o co zadamy/ Atozy w
iest bladnego. Cnotliwe zachowanie/ Chrześci-

tobie wfamy/ Dary łaski twej światey:
ańskie skonanie/Potym wieczne zbawienie. Amē.

4. P I E Ś N.

W.ery Duchu raczyß zawitać k nam/ A
wiernych

wiernych swych rąć nawiedzić sam: Napełn ie

niebieska miłością; Któryś stworzył serce y myśl/

Bośka swa wszechmocnością.

2 Tyś jest ciełycielem wiernych nązwan/ A
Doktorem prawy mianowan/ Studnica prawa/
woda żywa / Ogniem/ wnetrznym pomazaniem/
Światłością przenaświeta.

3 Ty jesteś Bogiem wiecznie prawdziwym/
Tyś jest Oycowstym zaślubieniem; Tyś jest sam
moc prawice Bożej; Tyś nadzieia wszytkich wier
nych/ A wnetrzne oświecenie.

4 Oświeć światło ciemnym zmysłom naszym
Wleć miłość wnetrznością serdeczną; A
mdle cięło nasze pośilay: W wierze prawdziwey
Chryśtowey/ Swa mocą nas upewniay.

5 Nieprzyiaciele nasze odganiay / A w serca
nasze swoy pokoy day: Tębisiny też z twoey Bo
skiej mocy/ Mogli w wierze staćmi być/ A wszy
tko złe zwyciężyć.

6 Prośim day nam Oycą prawdziwie znać /

PIESNI NA

X Syna namilskiego też poznać / X siebie cieszyć
 ła Duchą ; W trzech osobach iedynego wszechmo-
 gącego Boga.

7 Napełniwszy tak Boskim poznaniem / Dá-
 ruu nas nabożeństwem prawym : A day nam w
 zastudze Chrystowej trwać / Nauki jego prze-
 strzegać / X wiecznie z nim trolować.

8 Day byśmy ciebie Boga naszego / Czcili po-
 dług słowa twoiego : A z twej dobrotliwej łcjo-
 drości / Dochodzili zawsze даров ̑ niebieskie
 wysokości.

9 * Dayże nam też y w dzisiejszey sprawie
 Duchu cieszyć cię łaskawym ; Abyśmy cieszę / chwa-
 łę wydawali / Chwaląc ciebie aż na wieki z twoi-
 mi wybranymi.

10 Bądź wieczna chwała Oycu / y Synu / X te-
 bie Duchowi świętemu / ̑a wszystko coś dał z swe-
 miłości. W czym rącz nas ty sam pomnażać / ̑
 przywieść ł swej radości. Amen.

Ś. P I E Ś N.

Po Ewangeliey albo po Kazaniu.

Wiesz twoe święte Duchu zesłanie / Bo-
 Synu odpuść nam nasze zgrzeszenie. Ten
 iesz ten dzień sam wstawił / ̑ywoteś na-
 náprawił / Smierciś wieczney nas zbawił
 Swas moc ziawił.

PSAL

PSALMT Świąteczne.

Psalm 45. 46. 48. 69. 114. 138. 143.

MODLITWA Świąteczna.

W Szechmogacy Boże Oycze, ktorys
Duchem swym swietym, sercá
Apostolskie, y wszytkich swych wier-
nych oświecił, y wolej swej swietey
rozumienie dać raczył: Dayże nam
też przez tegoż Duchá twego swiete-
go prąwe rozumienie, y z tego poćieše-
nia w smutkách nászych wśelákich roz-
weselenie: Przez zasługi Zbáwiciela
nášego Iezusá Chrystusá, Który z toba
Żyje y kroluie, w iedności tegoż Du-
chá swietego, ná wieki wiekow, *Am.*

6. P I E Ś N

Ná Poniedziałek Świąteczny.

Notá iey, iáko: Day nam Pánie miłosćia,
wy/ pokoy/ zc.

Ak Pan Bog świat wmiłował/ Ze
dla niego nie litował/ Posłać tu
swego miłego/ Syná iednorodzone^o.

2 Káždy ktory weni wwierzy / iuż

P I E S N I O

nie może zginać nigdy; Owszem iest tego bęspie-
czny / Że otrzyma żywot wieczny.

3 Bo go nie dla tego postat / Aby ten świat
potepić miał: Ale aby go zachował / A w łas-
twojey sprawował.

4 Wszelki tedy co wierzy weń / Już każdy zb-
wienią pewien: Ale kto weń nie wierzy / P-
wnie w potępienie zmierzy.

5 A toć prawe potępienie / A wszech niewie-
nych zginienie; Iż nie poznali światłości / A-
ra przykła w te miskości.

6 Gdyż ludzie sercá krnąbrnego / Wola ciem-
ność światá tego: A zawždy złe sprawy mają-
Przetoż o światłość nie dbają.

7 Bo ten co wszystko złe broi / Wårzo się świ-
tłości boi / A dziwnie iey nienawidzi / Gdyż
niey swe złe sprawy widzi.

8 Lecż ten co prawdę miłuje / Według ni-
żywot sprawuje; Temuć nie światłość nie b-
dzi / Rad zawždy do niey przychodzi.

9 Już są jasne sprawy iego / Od Boga wszech-
mogącego / Ktore w nim sprawować raczy /
nigdy go nie przebaczy.

10 A tak się w tym obaczamy, Prawcy św-
tłości szukamy: Poznawając w niey swe zło-
Nie chcemyli byż w ciemności.

II * Różne w nas sprawić nasz Pánie / Jasn-
twoy prawdy poznanie: Day bychmy w niey st-
le trwali / Zbawienie twe otrzymali;

Przy

KOŚCIELE SWIE.

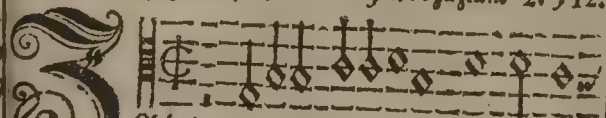
Dix

12 Przez Syna twego miłego / Pośrednika
jedynego ; Ktoregoś tu nam dać raczył ; By z
nas każdego oświecił.

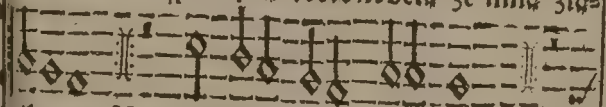
OKOŚCIELE SWIE- TYM.

1. PIEŚN. o Kościele.

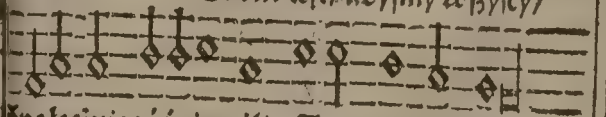
Z Ewangelia rozdziału 5. y Ieremiasza rozdziału 2. y 12.

Aśpiwam Pánu me^o mnie ze wśech
A społeczną krewnością ze mna zla-

niemu/ Rep. Oiego sławney winnicy : Rep.
sonemus ; Godno iest/ abyśmy wszyscy/

Společnie zaśpiwáli/ Temu chwale dali.
A tora on z łáski swoiey ták płotem ogrodził/
Rep. Wybrawšy z niey kámiennie/ hoynie ia ro-
złodził : W pośrzod niey wieś postáwił/ Rep.
w niey piękna práśe spráwił : Owocu z niey
odziecznego/ Czekáł czáśu swego.

A chciat

PIESNIO

3 A chciał aby mu wdziałne iągody rodziła
Rep: Ale ona cierpiące / y przykre puściła. Po
toż Jerolimczycy / Rep. A meżowie Jud
wyszcy / Rozsadźcie te roznice / Nie y tey winni

4 A cożem ia z winnica ta daley czynić mia
Rep. Wszytko w niey naprawiwszy / bierzom
w niey kochał: A zawsz dym iuz czekał tego; Rep.
Aby z niey czasu słusznego / wdziałne iągody
sły; Alec z niey złe poszły.

5 A teraz wam pokaze co z nią bede czynić
Rep. Gdyż z tey złey winnicy mey niechciał o
wynieść: A tak iey ploty rozgrodzę / Rep. G
moga tam iey zaszkodzić; A będzie rozrzucon
Tey plot z każdej strony.

6 Wyżycie co się w rychle iey buynośći sp
nie. Rep. Jakie iey będzie mieć srogie pode
nie. Albowiem ia tak rozniosę: Rep. Wszytk
korzeń rozprosze; Bo iey nie okopają; T
iey zaniedbają.

7 A zrosta na niey ciernie / y ostre iczyny.
A nie kaze obłokom puszczać dżdża y przyny:
wilgotności nie miała; Rep. Gdyż się tak
płodna stala / Nie podając żadnego Owocu
dnego.

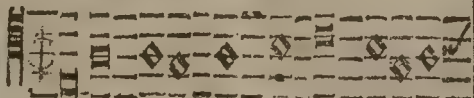
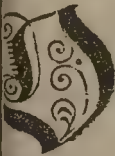
8 Albowiem ta Winnica wśech zastepow
na / Rep. Z ludu Izraelskiego iest zacnie zek
na: (A maż z narodu Judyckiego / Rep.
wdziałnym kochaniem iego; Ktoremu dlugo
tak; By się ścięrzeż wznął.)

9 A dziwne mu folgował / czekał w nim
 sadu: Rep. Aleć on w złościach leżał / nie czy-
 niacy sadu: A miasto sprawiedliwości / Rep.
 Oląc / krzyk / a wielkie ciężkości / Ubogim zwyk-
 ładawac / O Pana nie niedbać.

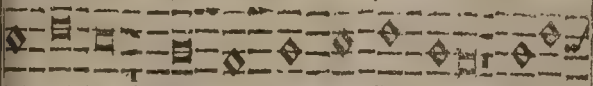
10 Przetoż go Pan odrzucił od oblicza swego:
 Rep. Położył go na przykład tu oczom każdego:
 Bychmy się też strzegli złości: Rep. A zyli
 w sprawiedliwości / Ku chwale Pana swego /
 Wiecznie trwającego.

2. PIEŚN o Kościele ś.

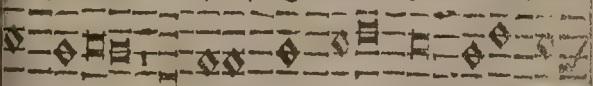
Wzięta z Psalmu 12.

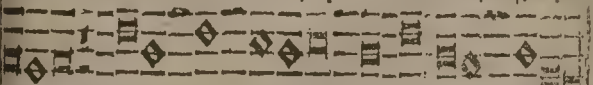
Nasze wŹzechmocy Panie / racute to

im sprawić / W tym srogim zaburzeniu / racute nas

z wybawić: Abowiem iest peten świat fałszu no

liwego: Trudno dziś na nim znaleźć / ciotwieka

(Świętego.)

P I E S N I O

2 A wszyscy Synowie ludzcy prawdę porzuci-
Bo się błędnym naukom swoim przyuczyli. A
żdy już tedy moje / z wymysłu swojego / Pra-
nych baśni snów swoich / nauczają bliźniego.

3 Bo serca ich są srogim błędem napelnione
A zoney okłótyści wstają ich zmamione : Zdrad-
wym językiem swoim fałsz opowiadają ; A pr-
staczkowie na wszystkim / w tym im wiara dają.

4 Rozprosz Panie te wstają zdrada napelnione
Języki wielomowne / fałszem zarażone : Stun-
wszytkie którzy sobie wsłotecznie mówili : I
my języki nasze będziemy wielbili :

5 Bo mocne wstają nasze / Wszak to sami zna-
my. Ażaj my już nad sobą tedy Pana mamy.
Ale Pan Bóg widząc ich takie wsłoteczności
Rzekł : Już ja powstańe sam / w swej Boskiej
możności

6 Bo widzę płacz ubogich / a wielkie cięż-
ści / Jako są zawiedzeni w swojej niewinności.
A już im postanowie na wszystkim inakszy rząd / O-
rzućmyśy od nich precz / ludźmi omylnych błąd.

7 Różne to rychło sprząwić nasz wszechmo-
ny Panie : Bo w ten czas w zbawieniu twy-
będziem mieć wspanie. Albowiem umowy twe
wszdy Panie czyste : Jak srebro wyplawione :
sa przejrzyście.

8 Róż przy twej świętej prawdzie chow-
nas społecznie / A strzedz po wszech narodzie
twoich wiernych wicecznie : Gdyż wstawnie z-

porzucił / śnicy okoto nas kraja / A zdradliwe sidiła swe
 yli. A ną nąste zle wiają.

o / Pro 9 Wic gdyżes miły Panie według swej mo-
 go. żności / Rozmnożył syny ludzkie w tej ziemskiej
 pełnione niskości; Rączje małe swe stadko wiernych w łas-
 zdrad sce chować: Jak mocny Pan rączj wiecznie nas
 s A pr sam opánować.

dąia. 3. PIEŚN.

pełnione Z Psǎlmu 46.

W Rzednie mocny grunt iest Pan Bog
 Bronić on nas w niebespieczny

ie cieft / Wzrost / A zbroia mocna broniaca nas / Rep. Nie-
 winność / Widzac utrapienie wszystkich nas.

szedmo / rzyaciel nasz duszny / Ten o nas myśli: Temuć

ie chw / prodaona iest złość / fałsz y chytróść / Na ziemi
 narodzie nie iest

PIESNI O

nie iest iemu równość.

2 Nie tu nie przemoże moc naszą / Bowiem przeciw iemu iest máta/ Rep. Walczyć za nam wszechmocny Pan / Który Bogu Oycu iest mi sam. Pytašli ktory to iest: Jezus Chrystus Pan Bog zastepow zbawiciel nasz iedyny/ Chrońcá stroj chrześciański.

3 By też ten świat pełen Czartow był/ A na wszystkich poźrzeć wradził: Re. Jednak sie go nie lekamy: Gdyż pomoc pewną z nieba mamy. Niech Książę świata tego/ Grozi nam srogo; Tłum może/ bo mocno osadzone/ A potępia go słowo Boże.

4 Bożego słowa nikt nie zwalczy: Ale przed nim wstąpić musi/ Rep. Bo z nami sam Bog słowo polu/ Posilając wszystkich w tym boiu: Jesli żywot twój biora/ Dłone/ majątność/ Puść z dobra wola: Zysku w tym nie mają/ Arolestwo wieczne w tym gotuia.

5 * Prosiemy cie Boże wszechmocny/ Gdyż ty iest Pan nasz waleczny; Rep. Wyrwi nas z rąk nieprzyjacielskich/ Także od Prorokow falesznych. Niech wiedza bátwochwalcy/ y niebożnicy/ Złoty nas swoje maś dziatki na pieczy. Ta to/ Amen iusz rzecjmy wszyscy.

KOŚCIELE S.

D xij

4. PIEŚN.

Z Psǎlmu 8.

A Ch Pánie Boże/ktory rządziś Zborem
 A w nimes obrat ná wiéki mieśkánie

swoim/Prowadziś go iáko owieczki/y iest ludem
 swoje: Aby tu bylo ná wiéki chwalone imie

twoim/Rep. Okaz moc swoje/á przydź żebyś nas
 twoier

wybáwił;Bóg sie okrutny iuż nád námi nieprzy-

ciáciel zmocnił.

2 Ach miły Pánie rácz weyjrzec ná nas stra-
 pione/Ráczże okazać nád námi twoe świete zmi-
 lowanie/Rep. Dopomożysz nam/ żebyśmy sie ná-
 wrocili

P I E S N I O

wrocili; Z grzechow powstawaj / za nie szczyr
pożutę czynili. Bądź nam miłościw a odpus
nam nasze zgrzeszenie / A to rymesmy zastrzyli t
twoie karanie.

3 Ach Panie Boże iak długo na nas się gnie
waś; A modlitwy ludu twoiego ciemu nie wy
słuchasz! Rep. Tak armieś nas chlebem płaczu
y żalosci / Tak awaś nas łzami frąsunku / y wie
kiey cięskosci. Boże wszechmocny zmiłuy się / da
nam pocieszenie: Nieprzyjaciolom naszym wś
tkim day xpamiętanie.

4 Ach ta winnica ktoraś sam przenioś z Egi
ptu / A rozszerzyłś korzenie iej z swego Testa
mentu: Rep. A wyrzuciles z niej moca swoia po
gany: Aby w niej wierni / na ich miejscu by
wkorzeni: Tak pełniła ziemia z błogosławien
stwa twoiego / A zmocniła się bärzo mocno
ludu cudzego.

5 Ach ta winnica potym ciernia namnożyła
A od oney hojney plodności / bärzo odstąpiła: Re
Te odrzuciwszy / y zaś ias inna nasadził / A w
Syna swego Jesu Chrysta omyły poświęcił: U
stawiłś krolestwo aby się rozmnożyło / A toreb
zawośe moc królestwa na świecie tłumito.

6 Ach miły Panie toś plot tej winnicy skąży
A to rymś tak mocno od początku z pilnością post
wił: Rep. Dla tegoż ja wszyscy którzy ida targ
ia / Ześ ja opuścił z obrony swej to na oko znają
Werwał się do niej wieprz z wielką okrutnością

Ten targa/depce/psuie/kazi bez wszelkietey liości.

7 Ach Boże nasz wszechmogacy/ ciebie prosimy/ Weyźrzyż na te wciști nasze/ ktore tu cierpiemy/ Rep. Żatrąć miły Pánie te bestia okrutna/ Ktora plugawí te winnice swa náuka emylna. Rácże przyiać Żbor swoy w opiekę/ nie day go pustoszyć: Żlutuy sie nád nami rácz koniec tym bledom rczynić.

8 Żapalona iest tá winnica/ y wycieta/ Rozrzucona wszytká iey pierwsza krasa/ y odieta. Re. Ach nasz miły Pánie/ iáko przed tym kwitnela/ Owoce dáiac / látorosle wszedzie rospuszczata/ Od oblicza twego słusznie za złości skarána: A nie bedzieli żlutowania twego/ iest strácona.

9 Weyźrzyż o Pánie ná Syná twego miłego/ Ktoregos wydał dla zbawienia Kościola swego/ Rep. Dla tegoż odpusć/ rácz sie żmiltować nád nami; Wszakés nasz Ociec miłościwy/ iáko wyznawamy: Nie day zaginać nagle/ prosimy cie nabożnie: Żachoway nas swa mocna raka/ przy twoiey obronie.

10 A wybawieni z wdreczenia ták cięskiego/ Bedziemy chwalić imie święte máiestatu twego: Rep. A nie odstapiemy iuż od słowa twoiego; Chcemy sie zlepścić/ ciebie słuchác Pasterzá nášego. O Boże wszechmogacy wkład táske swa nád nami; Wybaw nas z mocy okrutników/ Amen/ wszyscy rzeczymy.

P I E Ś N I O

5. P I E S N. z Psalmu 84.

Ná Stará Note.

Jak są mile twe przybytki Panie /
Jak wdzięczne w nich przemieszkawa-
nie / W których imię twoie sławne.

2 A nim; wielkiej chuci duszą mo-
ją pragnię / Aby miała w nich swoje mieszkanie,
A społeczne obcowanie.

3 Strapiłone serce / y to moje ciało / Pragnie
aby w twym domu mieszkało; A w nim zawżdy
przebywało.

4 Bom już w nim znalazł wciśnięte mieszkanie
Jak wrobliczek wdzięczne gniazdko swoje /
Gdzieby miał słaść dziatki swoje.

5 Bo tu przebywaś Boże wszechmogący /
Dary dawaś / wszech obżywiający / Wiernym
k tobie wołającym.

6 Do twego domu wierni się zhadzają / Jak
ku gniazdom ptacy się zlatają; Gdzie imię two-
je wystawiają.

7 W nim sobie służą k rodzeniu nowemu / W
nim się rodzą k błęysremu wierzeniu / Z twego Du-
cha naszwierzego.

8 Tuć twe Oltarze moy wszechmocny Panie
Krolu moy tuć jest moie kochanie / A z wiernym
obcowanie.

9 Błogosławieni ktorzy tu mieszkaia / A z n

wiel

84. wieli w domu twoim trwają / Imię twoje wystawiają.

10 Cię wyśpicwują/imię twoje stawiać; Radość mają wespół cię ciesząc / A w smutnym padole płacząc.

11 Za co im da Pan tu dobrozreczenie / A we wszystkich cnotach pomnożenie / Przy swoim wierzynym Syonie.

12 Boże wszechmocny wysłysz prośby moje: Wszakże Bog nasz/nakłoń ucho swoje / A weźm nas w obronę twoją.

13 Raczże sam wezrzeć nasz łaskawy Panie / Na własnego Syna zastruszenie; Co nam sprawił odkupienie.

14 Boć miłszy jest dzień w twoich przybytkach mieszkać; Niż tysiąc dni w złych zbiorzech przebywać / A z nimi także obcować.

15 Szczęśliwy jest ten kogoś ty sam obrat / Aby w domu twym świętym przebywał / Imię twoje święte wystawiał.

16 Gdzie wszystkie wierne wśmem dobrym napelniaś / Swoje dary z hojnością im dawasz / A łaski swej świętey zbawiaś.

17 Boś też ty jest sam Słońcem przezroczytym / Wodzem pewnym wszystkim swym wybranym / A mecnym obrońcą wiernym.

18 Dayże nam mieszkać w tych przybytkach twoich; A day chodzić do twych zbiorów świętych / Gdzie jest obcowanie wiernych.

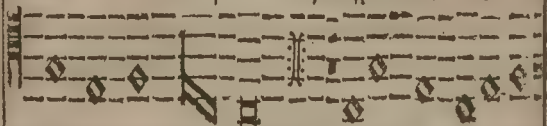
P I E S N I O

19 Jbychmy cie tam na wieki chwalili /
wszystkimi twymi wybranymi: Porzym z tob
wiecznie żyli.

6. P I E S N.

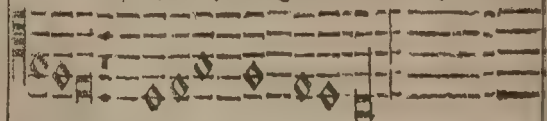
Wstań Panie/iuz powstań/Al ne
Tia swe sluby rozpomni/ Tuz two

wiedz ty lud swoy sam: Rep. Obacz nas opuśc
sad przyjdzie groźny:

ne/ Od wszech ludzi wzgardzone. My do cieb

wolamy/ Pomocy twoy zadamy.

2 Prawda twoa barzo w cieśni/ prze złośliwe
złodniki: Rep. Sbor też twoy wciśniony w B
bilonie strapiiony: Zmituy sie/a zlutuy sie Pást
rzu náš tedyny: Wslysz wiernych stekanie / A do

in wyb
3 We
przek
wami ob
mu sa w n
nit/Láer
4 Chy
Kawit: 2
my swoje
Tia cie Pa
By sie mł
5 Bo k
muzba wid
two/ Dle
nás Pánie
ocy pislá
6 Obac
óna: Rep
mce tistat
nás moc
nás imie
7 Káci
two swie
Mistrza n
Babilóna/
obudzali:
8 Day
ryali: K
dony odu

im wybawienie.

3 Weyrzyjś iuż ná Zbor święty/ Miedzy zlymi
przekleſz. Rep. Ten Antychryſt wtrapił/ Vſtá-
wami obciążył : Słowo/ ſłudzy/ ſwiątoſci/ Cie-
mu ſa w nienawiſci : Prawde wſzytkę przemie-
nił/ Lárwe z wierzchu zoſtawił.

4 Chwała twoja odmienił/ A toraś ty ſam w-
ſtawił : Rep. Słowo twoje zmienił/ Vſtá-
wy ſwoje wtracił : Sakraménta z odmieniał /
Ná cie Pána nie pomniał/ A torýś tego zakazał :
By ſie ni kt nie domyſlał.

5 Bo kto pierwyj Zbor twoy znał/ Náuke/
ſłużba wiódził : Rep. Niemáſz mu podobień-
ſtwa/ Dla złego nabożeńſtwa. Ráczje weyrzyć
náſz Pánie : Przyſzłóć iuż wypełnienie/ Co Pro-
rocy piſali/ A wierne przeſtrzegáli.

6 Obacź te Nakłonka ſwa/ Antikriſtem zma-
żana : Rep. Rácz wspomnieć ná ſluby ſwe Obie-
mice táſkawe : Boć niemáſz koby cieſzył/ A Bá-
táńſka moc zburzył. Jedno ty Pánie mocny/ Co
maſz imie wſzechmocny.

7 Ráczje wzbudzić ſługi ſwe / Oznáymi
ſłowo ſwiate : Rep. Day im Duchá ſwietego /
Miſtrza napprawdziwego : By w ſrzedku
Bábilona/ Mowili twoie ſłowa : Lud wynieſć
wobudzáli : By grzechu/ pomſty wſſli.

8 Day Arolom ſerce tákie/ By two ſłowo
rozzyli : Rep. By zlych koſciół wzgardzili/ Jak
jedny odrucili. Ráczje im dáć náſz Pánie/ Dáć

P I E S N I O

ski swoiey wznamię : Aby cie też poznali / Imię
two wystawiali.

9 By zaś twoy Kościół światy / Przyśledł w
swoie dostojność : Rep. Aby w nim studzy by-
li / A prawdy nauczali : Aby oblubienicą two-
przez cie odnowiona / Żążywaiąc słow twoich,
Potym była zbawiona.

10 Różże iuż nas wysłuchać / Pocięśeni-
nam swe dąć : Rep. Różże nas sam wybawić
A sprzeciwnik i stłumić. Day to za naszych cza-
sow / Na prośbę naszych głosow ; Byśmy tu
prawdźie żyli / Ciebie wiecznie chwaili.

7. P I E S N.

Ná řárę Note.

Nazyczym k tobie wieczny mily Pánie
O lástáwe wysłuchanie ; Weyzrzy-
ná swoje stworzenie / A day w rych-
wspomożenie.

2 Młc sie pod straż twoie vćiekamy / W ty-
trudnościach / ktore mamy : Bo wšytkie štátá-
skie síly / Gwałtem sie ná nas wzburzyły.

3 A práwie ze wšelákíey strony / Potrzebu-
iem twej obrony : Ktorey gdy mieć nie będzi-
my / Wšyscy rázem poginiemy.

4 O wieczny Bože Dycze prawdźiwý / Wš-
kęs ty Pan lutošćiwý / Prošim cie twoie šieroty
Wšfrom te náše kłopoty.

Musi

5 Musim to znać żeśmy przewinili / Każn o-
krutna zaśluzyli: Bo czynim rozliczne złości/ Prze-
ciw twoy sprawiedliwości.

6 Wszakże iednak to vsanie mamy; Ze łaska
twoja otrzymamy: Gdy twego miłego Syna/ Be-
dźcie za nami przyczyna.

7 Bo dla tego krew swa święta przelał; By
srogi gniew twoy wblagał; Nas wiecznie z toba
zjednoczył/ Ku łasce pierwszey przywrócił.

8 A iako pośrednik nasz iedyny / Pokrywając
nasze winy/ Chce przez swoje zaśluzenie; By-
śmy mieli wybawienie.

9 A wypewnił nas swym obietcanim / W Pi-
śmie świętym napisanym; Co przezeń żądać be-
dziemy/ Ze to wszystko odzierzemy.

10 Przetoż każdy bez wśhego wątpienia / O-
czekaway pocieszenia: Gdy swe oczy w niebo
wznosisz / W pokorze w cichości prosisz.

11 Weyrzył na to/ wieczny miły Panie/ Sy-
na twego obietkanie; A w tak wielkie zamieszá-
nie / Mley nád nami zlutowanie.

12 Jakoś miał nád młodzieńcy onymi / W
Babilonie sługi swymi; A torzy do ognia wrzu-
ceni/ Nie byli nic wskódzeni.

13 W posrzed piecá z Aniołem chodzili/ Wśhe-
chmocność twoic wielbili; Des przez dziw ośá-
żać raczył/ Jakoś slug swych nie przebaczył.

14 Także też do Lwicy iamy wrzucony/ Dá-
niel Błogosławiony/ Widział znać niepospolitę/

PIESNI O

Wszemu światu znamięnity.

15 Arzycząc k tobie Pánu Bogu swemu/ Po-
mocnikowi prawnemu/ Był prześpieczen Prorok
świety / Miedzy frogimi zwierzety.

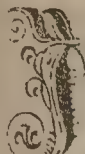
16 * Tymże kształtem nas sieroty swoje/ Za-
choway w te niepokoię ; Byśmy pod twą strażą
żyli/ Ciebie prześpiecźnie chwaliłi.

17 Rącz potłumić wszystkie sprzeciwnik i z ich
wszystkimi słuzebnik i: Niech znaia twoi wybrani ;
Jes ty Pan nad wszystki Pány.

18 My w tobie pewne ufanie mamy ; Je to
wszystko otrzymamy. Amen niech sie już tak sta-
nie : Wysłuchay nas miły Pánie.

8. P I E Ś N.

Ná Stara Note.

 Ws sie godzi serce swe ku Bogu podno-
sić. Rep. A na obronę iego bezpiecznie-
cie pusć / W tym terazniejszy ściśnien-
niu / W ciężkim pokuszeniu / Nie mając
sami ; siebie mocy k wybawieniu.

2 Przetoż k niemu wolaymy w swej umiżono-
ści / Rep. A ustawnie żadaymy iego przytoma-
ności : Wierząc / iż nie opuści nas. Boże na wy-
sokości / rącz sam wa'czyć za nas.

3 Bo siła nieprzyjaciół już powstawa wygo-
re : Rep. Nam trzódzie twoiey groża / wiodac
swoie spore : Chcący nas z świata wygładzić /

do końca

do końca stać; Twoje zbawienią prawdę do
gruntu wywrócić.

4 Bo niechca temu wierzyć; Jesay twoją
trzodą: Rep. Ani na to pomyśleć; Jes ty nasz
obroncą: Ale też to śmiała mówić / A z tego sie
dylubić; Ze nad nami mocą swą mogą zwycię-
stwo mieć.

5 Ty wiesz / iż nas obrat z niebieskiej rado-
ści; Rep. Z błędow / z grzechow wybawit / z
swoiey Boskiej mocy: W śbor święty twoj
nas przylaczył; Ktoremuś ługi dał; Przez
nie o łasce swoiey nas wszystkich wperwniał.

6 O Boże wszechmogacy / bądźże zawsze z na-
mi / Rep. A we dnie / y też w nocy / dzierz rękę
nad nami. Okaż w nas twoie moc Boską / y Ma-
drość niebieską; Jaszremay pycha / spora / moc nie-
przyacielską.

7 Boć już ręce ściągają przeciw twym wy-
branym; Rep. A bärzo one trapią / Tyran-
stwem swym srogim: Nie rączę nas im w moc
dawać / A hanbić dopuszczając / A imię swoje świę-
te im dąć posremacąc.

8 Powstańże w swoiey mocy / Boże wszech-
mogacy: Rep. Sluchay naszych żadości /
z swoiey świętey gory: Przestrasż wszystkie nie-
zbożniki / Błędu miłośniki / Ludu twego wier-
nego / srogie przeciwniki.

9 Podnieś swoje prawice / nam ku pocieszeniu /
Rep. Day okrutnikom w lice / ku ich zasmuceniu:

PIESNI O

Zetrzyść ie y ich Tyráństwo / Salsz y Otruć ier
stwo: Day nam teraz ściśmionym / swe Bosk
zwoyciestwo.

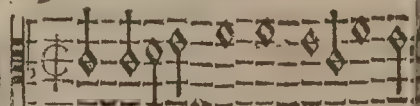
10 Bądźcie prawica naša przeciw ich srogo
ści/ Rep. Teraz / y też w każdy czas / z swoje
wszechmocności. Day niech przespiecnie mie
skanny; A tobie służymy / Badać w twym c
patrzeniu/ Z tego sie cieszymy.

11 Nie bojący sie siły / niezliczonych ludzi/ R
Ktorzy nas swym tyráństwem wszedy ogárneli.
Mamy ciebie przytomnego/ Krola niebieskiego
Co we wszystkim zastawiasz każdego wiernego.

12 Dayże nam statymi być Boże wszechmoga
cy: Rep. Wasza droga przechodzić przez nie
przypacioty: Bo iest Pánie twoe zbawienie, A wy
swobodzenie/ Tu w Zborze twym / y w niebie
wieczne pozegnánie.

13 O ráczże to uczynić dla Syná swojego. R
Day szczęśliwie dostąpić Krolestwa wiecznego
A tobie tam chwale wdawác/ Wiecznie rościć
kować; Swiety/ Swiety/ z Anioły/ aż na wi
ki śpiewać.

9. P I E Ś N.

Wszechmocny Boże stworzenia wś
Weyzrzyś na nas grzeszne z miłością

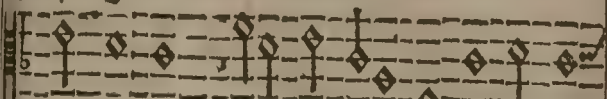
kiego

KOSCIELE S.

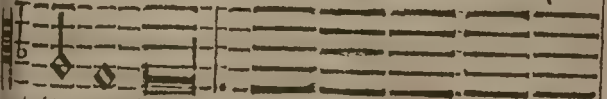
D xviij

kiego/ Rep. Boć wielki fałsz / y błąd wszędy na
dzia swego:

świat wyszedł: Wszakże temu dobrze/ co tu pras

wdzie przyszedł.

2 Pátrżay ná to káždy / iáť fałsz z káżdey stro-
ny. Repe. Puść swoşy pogánstwo/ pátrż ná
Chrześcíanym. Ato Chrystá wyznawa/ Od złych
nieprzypiań ma : Sámiz go sądza złym / y też po-
niepionym.

3 Wszakże to nie dziwna ; iż się to ták dzieie :
Rep. Nie káždy prawde zna / ráczey się z niey
mnie. Nie w świeckiey mądrości / Przysć tu
ná iomości ; Ale pokornemu/ Zprosta wierzące.

4 Prostaćkom zaślubił Pan siebie obiawić :
Rep. A iuż to wypełnił/ ráczywszy się ziáwić.
Wodza siebie sami mądrzy / y uczeni ; Co dziw-
nie wicherua/ Pánu wierzyć niechca.

5 Boć ten skarb iest skryty/ Chrystus prawda
wieczna. Rep. A iásnie odkryta náuka falecz-
na. Pierwszy on Zbor święty/ Wielce obnáżony :

Ato go

P I E S N I O

Kto go nąśladuie/ Bywa: nieważony.

6 Prawiebysmy wszyscy bezrozumni byli/ R
Edyby mieć wolność/ w niewola się wdać
A y przeciw sumieniu Wierząc i go słowu/ A
czynić nie śmiemy; Boga się boimy.

7 A Antychrystowy błędów nie trzymamy
Rep. Ku zbawiennej prawdzie/ wola zawż
mamy; Chcąc ia każdej chwili/ z Piśmą trz
mąć mile; W którym jest nauka/ z Christ
wego Duchá.

8 * O wszechmocny Panie Boże od wieczność
Rep. My k tobie wolamy w swej wielkiej ci
żkości: Dla ciebie cierpiemy/ pomocy żadam
Odrąć bronić nas/ W ten niebezpieczny czas.

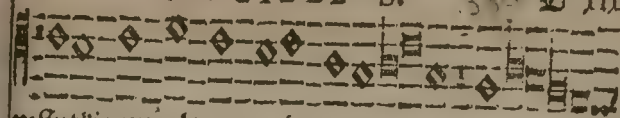
9 Tary nas słatostia/ niech nami nie sch
dzi; Rep. Nad światem zwycięstwem: co z
bie pochodzi: W pancerz prawej wiary/ Obł
nas z łaski twojej/ Byśmy mogli słatecznie Jaro
wytrwać przy niej.

10 Bądźcie wiec na Chwała wszechmoga
Boże: Rep. A nas nieprzyjaciół przewalc
nie może: Bo walczysz za nami Swymi dział
kami. Bądźcie chwalon z tego/ Przez Sy
woiego.

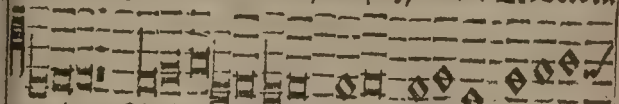
10. P I E Ś N.

2 Trzy mocna ręka swoja/ wieczny Bo

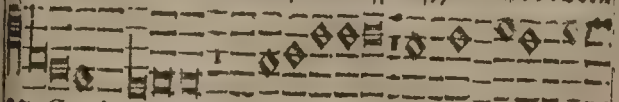
wsp

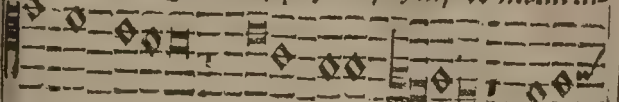
wszystkie gwałtowne siły nieprzyjaciół Kościoła

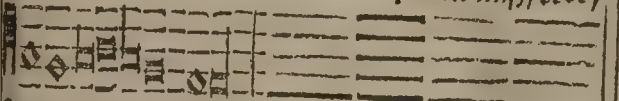
twoiego/ A rącz ich myśli rozproszyc mądrością

Bostwa twego/ Aby poznali/ iż my w nikim in-

nym nie ufamy/ iedno w tobie Panie nasz/ktory

sam walczyś za nami.

P S A L M Y.

O Kościoła Bożego vtrapieniu y pocieszeniu.

Pśalm 2. 3. 4. 5. 8. 16. 23. 24. 37. 42. 44.

45. 46. 48. 65. 71. 89. 124. 129. 149. Patr-

mych w Reiestrzach Pśalmowych o Kościele.

P S A L M Y.

Ktore wskazują w samym Bogu być vfnosc

y trwałość Kościoła Bożego.

Pśalm 4. 37. 91. 113. 115. 118. 125. 130. 146. 147.

Przeciw

P I E S N I O

Przećiw Apostatom Psalm. 55. Przećiw
obłudnym Iudasom Psalm 109. Przećiw
prześladowcom y wygubićielom kościoła
Bożego Psalm 28. 44. 54. 61. 74. 79. 80. 13.
Za społeczność kościoła Bożego dziękcz-
nienie Psalm 26. 27. 42. 61. 63. 65. 84. 92

MODLITWA za Kościół wszytek.

BOże miłosierny, Oycze nasz
niebieski, racz strzedz Kościół
Twój łaską twoiego miłosierdzia swego
im wiecznym, aby od wszelkich nie-
bezpieczeństw, y przeciwnieństw za twą
obroną będąc wolnym, a czując ra-
dunek twej łaski, od wszelkich škoda-
wych rzeczy był odwiedziony, do zbaw-
iennych zaś był obrocony, ku służbie
wieczney imieniu twemu świe-
temu wszystkie swe sprawy obra-
cając. Przez Páná nášego
Jezusá Chrystusá,
Amen.

O ŚWIĘTYCH
BOŻYCH.

A Naprzód szczególnie
O Błogosławioney Máriey Pánnie.

1. P I E Ś N.

Wszystcy Chrześciance / ić. Pátrę Adwento-
wey Pieśni 8.

2. P I E Ś N.

Ż sercá prawnie ochotnego. ić. Pátrę tamże
Pieśni 9.

3. P I E Ś N.

Duszo moia Pána swego. Pátrę tamże Pieśni 10.
y innych.

P S A L M Y.

Pśálmy obiadniające Máriey Pánnny świętęy Pieśni,
(Magnificat, Wielbi duszo moia Lucx I.)
Te sa.

Pśálm 33. 34. 132. 146.

P I E S N I O

MODLITWA czasu pamiatki Błogo-
sławioney Máriej Pánny.

 Y cze náš niebieski, któryś z
sobliwey láski swoiey obrał bło-
gosławioną Márią Pánnę mátka pe-
aług ciáłá Synowi swoiemu Jezusowi
Christusowi: dayże nam też z tey lá-
ski swoiey, áby przez przyięcie słow
twoiego swietego wsercá náše, y ieg
záchowanie uczynkiem w wierze pro-
wdźimey, byliśmy tobie y Synowi
twojemu milemu Jezusowi Christusowi
miłymi, tak; iáko on nas v pewniał sa-
mowiac: Ktokolwiek czyni wolá O-
cá moiego, ten ci iest brátem, y siostr
y mátka moia: A potym z toba
chwale wieczney żyli. Przez tego
Syná twoiego milego, á Páná náše
Jezusá Christusá, Amen.

POTYM WOBEC
O SWIETYCH INNYCH
WSZYTEK BÓŻYCH.

1. P I E S N,

S

Wielkiej mocy/ y mądrości/ Chwal-

my; Boga z wysokości: Chwalmy; go też z świe-

tych ie^o/ Który moca iego/ Zwycięzili cięrtą zle^o.

2 Násłádujemy; żywotow ich/ A cnot pobo-
żności pełnych: Chodźmy ná świećcie w tropách
ich: Tak wjściemy onych. Strzeżmy sie zátym
ludzi zlych.

3 Swiećci ácz ná świećcie byli; Wždy według
swiátá nie żyli: Bo wzgárdzili iego miłosć /
Wskytke mając chciwość / Tám tedy iest wie-
czna rádość.

4 Byli tu iáko nie będąc / On sie żywot prá-
cuiac; Góście bez srebrá y bez zlotá / Bożna iest
zapláta/ Wiernym wiecznego żywotá.

5 Kedy áni mol áni rdzá / Ani też iuz żadna
nędzá / Nie będąc też áni žáłosć/ Jedno wielka
miłosć / Wicze nie niešťońezona rádość.

P I E Ś N I O

6 Ktorey pycha nie wniosta/ W prawey wie
rze trwali z prostą: We wżytym dobrym pra
cuiac/ Światu nie folguiac/ Ciału duchowi pod
daiać.

7 Świecka chwala nie wniosta/ Cieszkosc za
dna nie odwiodla/ Od mitowania Bozego/ Ro
woley iego/ Biorac posilenie z niego.

8 Ciała nie związała miłość/ Ani iego żadn
chciwość: Reka sie też powściągała/ Cudzeg
nie brata: Gniew/ zazdrość/ mięscia nie miała.

9 Wzgardzili świeckie marności/ Żyli w zg
dzie/ y w miłości/ Staraiać sie o zbawienie / O
stałe wytrwanie/ Wiecey niż o dobre mienie.

10 Państwa świeckie za nic mieli: Wiele i
w ubóstwie trwali/ Wzgardziwszy doczesne mi
nie: Cierpieli więzienie/ Prze Pana Chrystu
imie.

11 Głód/ pragnienie/ y trapienie/ Mieli wie
cie sromocenie; O laste świecka niedbaiać/ A
nie ia marac: W samym sie Bogu Kochaiać.

12 I miast ie ze wsi wyganiano/ A za odssc
pienice miano: Jako złoczyńce ie bili/ A dziwn
mecz yli; Dla prawdy ktorey ucyli.

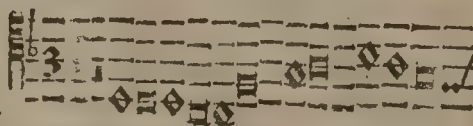
13 Nie lituiac gardła swego / Położyć d
Pana swego; I radością śmierci podieli/ Aby
niebie byli: A z Panem swym wiecznie żyli.

14 A doskli tego wżytiego / Za taką Pa
swoiego/ Ze radości używają Ktora z Pana n
ia: Jemu chwale wieczna daiać.

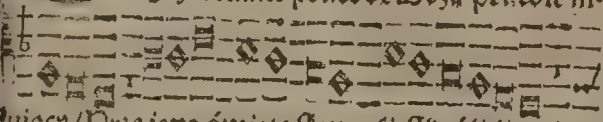
Nied

15 * Niechże się też nam tak stanie / Prosim
cie nasz miły Panie : Dopomóż nam w światło-
ści żyć / A w niebie z tobą być ; Tam cie na wiek
wieków chwalić.

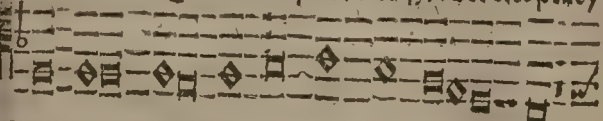
2. P I E Ś N.

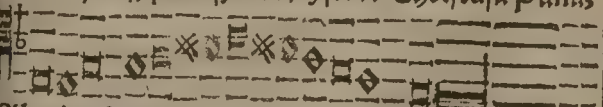
Grzeszcianie prawdę Bożą prawie mi

niacy / Przez jego święte słowo ciężkości cierpiecy

Szukajcieś pocieszenia / z słow Chrystusa Pana;

Abyscie byli stali / W pokuszeniu trwali.

2 Weźmiecieś tu przykładu żywot jego świe-
ty; On będąc wszechmogący / nie był w złych wzia-
ty; Krzyż / boleść / y chudość / rad mile podsta-
pił; Aby tak z wieczney nadzie nas grzeszne wykupił.

3 Trzydzieści y trzy lata / tu będąc pracował;

A cierpiac przeciwności / z tym nie odpłacować
 Tak w tym przykład zostawil / by za nim iść chcie-
 li; A przac sie sami siebie / krzyż swoy na sie wzięli:

4 Te rzeczy opowiadał / swoimi zwolennikom
 A innym ich potomkiem / y naśladownikom / Rze-
 kacz iż tu będziecie wciśnienie cierpieć: Ale w
 mnie będziecie / wesele duszne mieć.

5 Będziecie w nienawiści y w śchod / dla mnie
 w śchodzie: Cierpiac też pośmiewanie / y rozliczne
 nędzy; Świat sie będzie radować / a wy zaś
 płakać / Potym w wieczne wesele / odmienni si-
 waś płacz.

6 A mowił: Gdy was beda dla mnie wie-
 sztorzeczyć / A wszystko złe przeciw wam fałszywie
 przewodzić / Z tego sie wy weselcie / y radujcie
 w śchodzie; Bowiem waszą zapłatą w niebie hoy-
 na będzie.

7 Ponieważ Gospodarza zowa opętaniem
 Obżerca y opilca / y Samarytanem; Tym wiacci-
 iego czeładź beda tak nazywać / A to go serce
 całym będzie naśladować.

8 Dawłszy im ten to przykład / na sie wstążnie
 Ponieważ na zielonym to sie drzewie dżicie; Co
 sie wiec z drzewem suchym potym będzie dżiale
 Gdy wietrze pokuszenie będzie nastawiało.

9 A czemuż sie lekamy od złych wragania
 A ław / krzyków haniebnych / y kacerowania
 Thcemyli z Christem Pánem swym w niebie pr-
 bywać; Musimy sromocenia / dla niego nżywać

10 Nie ważmyż sobie dobr swych/ dla wiary
wtracić: Wszak nam słubuje stołroć więcej zaś
nagrodić / Mowiac; iż kto tu dla mnie dobrą
we wtraci/ Temu Ociec Królestwem niebieskim
zapłaci.

11 Wszak co mamy dobrego / wszystko jest
od niego; Przeczcie tego nastawic lutiem dla nie-
go! Nie jest ten żaden wierny sługa Pana swo-
go/ Co się go tylko trzyma czasu szczęśliwego.

12 Stałość wiary poznana w pokuszeniu by-
wa; A rycerskie zwycięstwo bez boju nie bywa:
Trwamyż stale do końca wedle swego Pana; A
trwającym korona wieczna będzie dana.

13 Groźby się nie strachamy; nie Antychristo-
wey; Bo nas Pan Christus cieśzy sam / tymi to
słowami: Stadko moje małe; niechciejcie się le-
kać / Tak się Ojcu zлюбиło / swe królestwo wam
dać.

14 Takowe pokuszenie/ od Pana być znamy:
Gdy przyda pokuszenia nie się nie lekamy; Aby-
śmy w odrzeczaniach dusze swe chowali/ Od pra-
wdy się poznanej już nie odwracali.

15 Bwiewam sam tak zbawiciel / rzekł osty-
woimi: Kto się we mnie nie zgorzy/ jest błogo-
ławiony. Bo lepiej prawdy Bożey w znaiemo-
ści nie mieć; Niżli się iey poznanej dla bojaźni
odprzeć.

16 Udaymyż się na wierne w czas pokutowa-
nia / A sposobmy się pełnić Boże przykazanie. Co

P I E S N I O

na nas Bog dopuści grzechom przyczytaymy :
grzechom odpuszczenia/od niego żadaymy.

17 Wiedzac/ że z god na gody nie mozem ni
gdy iść; Nie lenmyż się ciężkości/ na tym świecie
nosić: Jżysmy po tym smutku mieli radożani
Tamż swietyjni Anioły: Amen day to Panie.

3 P I E Ś N.

Notá iey iáko, Wesel sie tey to chwile ludz-
kie pokolenie/ ić.

K To tu chce Bogu służyć/ żywac w p
bożności; Musi nadze użyć/ y frásu
ków dosyć; Być wśhem w nienar-
ści; Jak w Ewangeliey sam Pa
Christus iści.

2 X musi zawżdy chodźć w duchownym
dzieniu; Cierpliwości dobyć przeciw pokuszen-
Przegladając boie/ Tákore musi iść/ bez cie-
sney zbroie.

3 Znájac tu być na świecie swoy żywot ni-
zerny/ Pokuszenia wielkich wstawicme pchny-
Jákoż tego skusił / Job słuzebnik Boży / X
znác to musiał.

4 Wśakże sie żaden nie ma lekáć tego kr-
ża : Nie sie ma stáwić zá stálego meża : Bo
troskości cżasu/ Przyjdzie koniec perwny/ tákic
nie w cżasu.

5 To znáiacy/ naywieccy kogo Bog miluie:

tego nacięściey na świecie trybunie/ Do nieba go-
wiodac; Dla którego musi wiele złego podiać.

6 Tęgo też przykład mamy / w Chrystu na-
szym Panie / Który był bez grzechu / żyjąc tu w
tym stanie; Wszakże wiele cierpiał/ Niżli do
chwały swej/ przez mekę swą wnieść miał.

7 Nie jestci sługa wielki/ niżli sam iego Pan
Bo Chrystus nasświetły opętany był zwan;
Ten nie nie przewinił; Ale wszystko dobre wśsem
na świecie czynił.

8 Także też iego łaska świeci nawiedzeni/
Byli niedza zięci ode wśzech wzgardzeni; W tym
się weselili/ Gdy dla Pana swego sromoceni byli.

9 Przetoż też my tu znając k sobie iego łaskę
Ich przykłady mając/ mieymyż z nimi częstkę/ Tu
w wielkim trapieniu/ A potym w niebiesiech/ w
wiecznym odpocznieniu.

10 Tych się nie nie strachamy / Ktorzy ciało
trapia: przy swym Panu stoimy; Ten ciało y z
duśią/ Może sam zachować: Albo zaś do piekła
na wieki odesłać.

11 Mieymyż to już za radość/ za nadrośse mie-
nie; Gdy na nas tu żalność przyjdzie y trapienie;
Gdy będzie kłamano/ Wszystko złe przecier nam/
dla Pana mówiono.

12 Boć nie są te żalności równe częsci tego / A
niebieskiej radości/ zbawienia wiecznego/ A te-
re Bog gotuje/ Temu kto dla niego śmierć podę-
muie.

P I E S N I O

13 Traczył tak ślubować; że z każdym w tra-
pieniu/ Chce zawſze przy nim być/ aż y przy sto-
naniu. Obietnica swa dał; Ktoby tu dla prawdy
co cierpiał/ y płatał.

14 Wſzák y wroblatko żadne/ kromia woli ie-
go/ Náziennia nie spádnie z gniazdeczka swoje-
go; S głowy też żaden włos/ S liczby swej nie zgi-
nie; tak prawi Pánſti głos.

15 Błogóſławieni ci ja ktorzy ta to chwila,
Bezpráwie tu miosa/ á káia y kwila. Biada kto
ſie śmieie: Bo wieczney rádoſci/ niemaſz w nim
nádzieie.

16 * Rácz dáć/ ciebie proſimy / o Niebieſt-
Xrolu; Je wſzyſtko zmieſiemy/ ſtáli będąc w bo-
iu: Po częſney żáłoſci / Rácz nas k ſobie przyiąć
do wieczney rádoſci.

17 Ráczyſz nas iuż wylſtucháć/ wſzákęś to o-
biecał; Nigdy nie opuſzczáć/ ktoeby ſie polecał
Amen miły Pánie/ Wierzym tobie wſzyſcy; że ſie
to tak ſtanie.

P S A L M Y.

Pſalm 113. 115. 130. 136. 149.

MODLITWA czaſu pámiatki świę-
tych Bożych.

W Szechmogacy Boże, któryś z
ſcżyrey láski ſwey złączył wy-
bráne

bráne swoje wiedzney społeczności y
 Bractwie Duchownego ciała Syna
 twego Páná nášego Jezusa Chrístusa;
 Day nam prosimy cie, abyśmy Swie-
 tych twoich w Wierze y we wszystkich
 cnotách, á dobrych uczynkách náslá-
 dowáli; żebyśmy też do niewysto-
 wioney radości, któraś nágotował,
 tym którzy w cie wierza, y ścýżrze cie
 miłuią, przysć mogli. Przez Jezusa
 Chrístusa Páná nášego, Amen.

POTRZECIE WOBEC O ANIELECH SS.

P I E Ś N.

Nota iey. iáko; Wszechmogacy Stworzycielu / zé.
 Pieśń 8. o Troycy świętey.

Og który ma świat ná pieczy / Stwo-
 rzyć raczył wszystkie rzeczy / Tu jwey
 Boskiej chwale; Aby był cjezon od
 wszystkich ciele.

2 Stworzyć też raczył Anioły / Seraphiny /
 Archá.

PIESNI O

Archanioty; Aby go chwaliłi/ Jemu służyć wie-
nych bronili.

3 A chwala go wstawnicznie/ Stoiac przy
Thronem oblicznie/ Mowiąc: Świety/ Świ-
ty/ Świety Pan Bog nasz nad zastępy.

4 Straż wiodacy nad wiernymi Ludźmi/ Ś-
gami Pańskimi: Czego doznawali/ Ilekroć ich
potrzebowali.

5 Strzegli Jákobá świętego; Gdy się chr-
nił bratá swego/ Widział zstępuiace / A zaś do
niebá odchodzące.

6 Tobiaśowi świętemu/ W drodze się gotui-
cemu/ Aniol się nágodził/ A w każdéj mu spr-
wie dogodził.

7 Anieli Lotá wiernego/ Z obrzydłego S-
domskiego Ludu wyzwolili/ A z miastá zdrów-
prowádzili.

8 Elizeusz służył swemu/ Od Pohanów
strwożonemu/ Pokazał Zufnowy/ Do obron-
wiernych gotowy.

9 A Daniela Proroká / Obronił Aniol
smoká/ A od stádá lwiego/ Dawszy mu obr-
czásu swego.

10 Przez Anioły Bog poczęcie Obiáwił /
ciátá wzięcie/ Syná namilśzego/ Ź przymierze-
ná świat zstánego.

11 Świeci niebiescy postowie/ Jezusowi na-
śey głowie/ Pieśń nową śpiewáli/ Na świ-
tadacemu się kłaniali.

12 Gdy Pan Szatana odprawił / Zusił się mu
niebieści stawił / Gotow do posługi; Jako na
dobrze służył służy.

13 A byli przy wmaczeniu; Dali znać y o
wskrzeszeniu; A wciąż ciężyli; Gdy za Pánem
w niebo patrzyli.

14 Anioł Piotra wsadzonego / Od Herodá
okrutnego / Z ciemnice wybrał / A brama zela
się chłona prowadził.

15 Aniołowie się radują / Kiedy ludzie poku
cia; Ciż wiernych po śmierci / Dusze prowadzi
do radości.

16 To czyniac / niechca Anieli / Abyśmy ie
chwalić mieli: Nie pragną ofiary / Bogu te zo
Stawimysy dary.

17 * Jezusie Chryste nasz Pánie / Aniołowi
świątych Zetmianie / Tobie cześć wydawamy /
twoiey obrony żadamy.

18 Tyś Pan dworu niebieskiego / Wzycz nam
Sycerstwa swego: Przez swiate Anioły / Pro
wadź z swiata w dom twoy wesoly.

P S A L M.

Psalm 91. 148. Innych Patrę w Regestrze Psal
nowym o Anielech.

MODLITWA cżasu pamiatki
Aniołow świątych.

BOże dziwny w swoich Boskich
sprawach, który dziwnym po
rządkiem

P I E S N I O

rzadkiem Aniołom y Ludźi w stu-
gi sporządzaś; Vżycz prosimy cie
łáski swoiey áby ktorzy tobie w niebi
służą, Ci też ná ziemi żywotá nášeg
z rozkazánia twiego, od wszelkieg
niebepieczénstwa bronili: Przez Je-
żusá Chrystusá Páná nášego. Amen

P I E S N I

O MALZENSTWIE S

1. PIEŚN. Z PSALMV 128.

Notáiey iáko; Christus Jezus Názaráński/ r.
Pieśń 5. wielkonočna.

N Szyscy są błogosławieni / A per-
nie beda zbawieni; Ktorzy má-
boiają bożá / A drogami iego ch-
dzą.

2 Gdy prac reku twych pożywasz / Błogosł-
wienie two otrzymasz: Bárzo dobrze tobie bedz
Jáko domá; tak y wśedzie.

3 Bo w twym domu twoiá żoná / Plode
bedzie obdárzoná; Podobna mácii winney / A
rodzáiu swoim obfitey.

4 W okrag kuśtoku twoiemu / Koroni bę-

piu olivnemu/ Sieda tvoi potomkowie; Tak
Corki iak y Synowie.

5 Tak sie temu blago wodzi / Co w boiazni
Boskiej chodzi; Przeklectwo bedzie zgladzzone /
Ktore iest wsem przyrodzone.

6 Pojegna cie Pan z Syonu / Z swej gory
swietego domu: A dobra miastá onego / Wy-
szysz Jerozolimskiego.

7 Bedziesz sie wescil z tego / Wsztych dniow
zywota swego; Ze Pan Bog oddawa szciodrze /
A rad czyni swoim dobrze.

8 Wyyszysz syny synow swoich / Dociekasz
poeciehy po nich: Vznasz pokoy Izraelsti / Od-
rzye to Pan Bog niebieski.

2. PIEŚN z tegoż Psálmu 128.

Ná Stára Nota.

Swot ten miec bedzie blagostawiony /
Na tey drodze swiatá / wszelkiey go-
dziny:

2 Ktory zna swojego Pána wiecza-
nego: A boi sie iego z serca prawego.

3 Przytym przykazania bedzie strzegł iego /
Nie máiac sumnienia naruszzonego.

4 Bedzie tez pozyswal z swoich rak prace; A
at bedzie slynal v Boga w lasce.

5 Bedzie zóna iego obsitowála; Jákó ko-
zeń winny owoc dawála.

Synon

P I E S N I O

6 Synowie enotliwi do stotu siedzą; Drzewu oliwnemu podobni będą:

7 Tak wojennie żyjący w małżeńskim stanie / Kromia pochyby w błogostąwienie.

8 Takiemu każdemu Boże wśzechmocny: / Kążuy łaskę swą we dnie y w nocy.

9 * Boże który mieysce obrateś sobie / W Jerozolimie mieście y na Syonie /

10 Day temu oglądać szczęśliwe wnuki: / Smutku nie poznąć / aż na wieki.

11 Pokoy Jerozolimie dayże też widzieć; / Twoją chwałą mogła mieysce mieć:

12 Day to wszystko Panie namilostciwośy / Przez swe święte imię na nas wyszrawośy.

3. P I E Ś N.

Notá iey iako; Pożegnay nas Boże Oycze / i c.

W Jerozolimie nam Pan błogostąwi / Z Syonu /
Wniech nas zbawi / Który stworzył niebo ziemię /
Sławne czyniąc swoje imię.

P S A L M Y.

Psal'm 45. 112. 127. 128. 143.

M O D L I T W A z a M a ł ż o n k i.

Boże wieczny, sprawco stanów /
Małżeństwa świętego, błog.

Na

SŁOWIE BOŻE

Z VI

Drze
 flaw mieſzkającym w nim, broń ich, y
 opiekay ſię nimi, iá káwa twarz a pou-
 ſzry ná nie, á wſelákim błogoſłáwień-
 ſtwem duchownym y docześnym ob-
 dáruy ie; á by tu w ſpółeczney zgodzie
 y miłości mieſzkáiąc, praw twoich Bo-
 ſkich przeſtrzegáli, á zátym w przy-
 ſłym wieku, żywotá wiecznego ſpó-
 łeczeńie z tobá Bogiem ſwoim zázzywá-
 i. Przez Jeżuſá Chriſtuſá Páná ná-
 ſego, Amen.

 O SŁOWIE BO-
 ŻE M.

I. PIEŚN.

Ane Boże wieczny dobrotliwy /
 ſwóisty / nieśmiertelny / y prawdziwy / Boże O-
 m
 cow

PIESNI ②

cerw naszych miłości / W obietnicach troje

nie omylny.

2 Ty króluiac w swoim niebie siedziś / A wstę-
tko co się tu dzieie widzisz : Uciechasz nas tu
gdy zapominając : Aleś iest gotow zawstę wsp-
magać :

3 Gdybyśmy tylko Ciebie wzywáli/ Ciebie P
nem swoim wyznawáli / W tobie swa nadzie
Kładac/ I w każda też godzinę vsłaiac.

4 Nauczyl nas Oycze nasz listawoy / Syn two
Jezus Chrystus Pan nasz prawy ; Iż nie on sa-
m jest błogosławiony / Co słucha słow twoich / I
co czyni /

5 Wola twoie Pána wszechmocnego : A
mu sie zawždy wiaruie tego ; Aby w radzie n
zbojnych nie siedział ; Ale i by słow twoich p
strzegat.

6 My wiedząc prawie w nas zepsowan
Grzedem Oycą pierwszego słajona Chuc przy
dzona / Panie ku tobie; Wysłuchac nas racz / k
simy ciebie.

7 Z serca naszego opoſe wyraż; Mamiętn
też nasze w nas żagąs; A ciernie ono niedy m

8 Dec

mogło po-
we pości-

9 Bo
ie Duchá

iego czasu
lo Ka

Panie nã
nas Duch

II An

cie tu pro
nas miey

519.

[illegible]

Flomab

一
 二
 三
 四
 五
 六
 七
 八
 九
 十
 十一
 十二
 十三
 十四
 十五
 十六
 十七
 十八
 十九
 二十
 二十一
 二十二
 二十三
 二十四
 二十五
 二十六
 二十七
 二十八
 二十九
 三十
 三十一
 三十二
 三十三
 三十四
 三十五
 三十六
 三十七
 三十八
 三十九
 四十
 四十一
 四十二
 四十三
 四十四
 四十五
 四十六
 四十七
 四十八
 四十九
 五十
 五十一
 五十二
 五十三
 五十四
 五十五
 五十六
 五十七
 五十八
 五十九
 六十
 六十一
 六十二
 六十三
 六十四
 六十五
 六十六
 六十七
 六十八
 六十九
 七十
 七十一
 七十二
 七十三
 七十四
 七十五
 七十六
 七十七
 七十八
 七十九
 八十
 八十一
 八十二
 八十三
 八十四
 八十五
 八十六
 八十七
 八十八
 八十九
 九十
 九十一
 九十二
 九十三
 九十四
 九十五
 九十六
 九十七
 九十八
 九十九
 一百

ni dāru

śca nie ma/ Ktore nasienie twe w nas zatlumia.

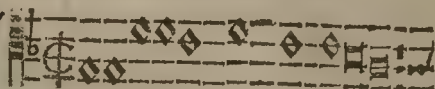
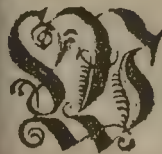
8 Wczyń z niego ziemie dobra sobie/ By czynić mogło pożytek tobie: Gdybys na niey nasienie twe posiał: Debys ie zaśie z pożytkiem zbierał.

9 Bo gdy ty serce nasze naprawiś/ A dździem ie Duchą twego pokropiś/ Będzie dawato swego czasu/ Wielkie mnostwo dobrego owocu.

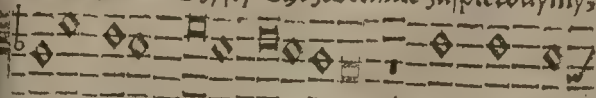
10 Rączy nas w tym wysłuchac przez twego/ Panie nasz/ Syna barzo miłego. Day żeby to w nas Duch twoy sprawował: Wczymbys sie ty stworzycielu kochał.

11 Amen/ Amen/ niech sie iuz tak stanie/ O co cie tu prosimy nasz Panie: By slowo twoie w nas mieysce miało/ A nas z toba zawsze ziedna- czalo.

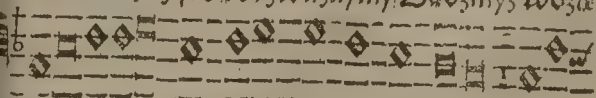
2. P I E S N.

Szyscy Chrześciane zaśpiwamy;

Słowa Boże z soba rozważamy/ Bądźmyś w dźsie

czni dāru tego/ Od Pānā swego miłego/ Ktorem

PIESNI O

tu nas opátrzyć raczył; By sie każdy z nas obacz

Skąd wzięt jest/ álbo czym był.

2 Lecz nie słow samych tylko pátrzymy; W
nauki w nich obączymy: Bo nie ci co słow p
trząia/ Pánu sie wpodobáia! Alle ci co z serca pr
wego / Uczynkiem są pilni tego / Słowa Chr
stusowego.

3 Nie gárdzmy; tak upominkiem začnym; A
chaymy sie iáko w skárbie wielkim / Niewódz
cności sie wiárujemy! Tá to záwsze pánnietaym
Ze więc niewódzicznym odeymuia/ To co im kie
dárnia/ A z láski wyrzucáta.

4 Baczmy jésmy látorośl wściepiona / U
do swego własnego korzenia: Anismy z máci
práwey; Alle z oliwy zley płonney / Do Christu
korzenia práwego/ Wściepieni przez słowo ieg
Miaśto ludu pierwszego.

5 Który był Pan z Izráela obrał: Lecz
tak wielkicy láski zámiedbał. Otoż y my strzeż
tego/ Utrácić dárni wielkiego: Owszem pros
iego miłości; By nam przysparzał stáłości; A
trwáć w tej iáśności.

6 Aby tak trwáiac w náukách ieg / Zyl

my tu c
roci/ á
m: mi
wá/ Od
7 * P
Christu
ago/ Po
worył
ge wczyni
Notá ie
ney státo
2 Rac
Laydroj
nem Syn
pienia du
3 Jásn
Wietu dý
m cšart
niebnie po
4 Aléc
le začnych
le obaczyl

smę tu czasu wszelkiego / Dziękuiac mu z tey do-
broci/ á prosiac we dnie/ y w nocy; By námi na-
dzi; mi niegárdził/ Owszem w dobrej zgodzie ży-
wał/ Od nieprzyjaciół bronił.

7 * Prosimże cie Oycze miłościwy / Przez
Chrystusa twoiego zaślugi/ Od dary Duchá świę-
tego/ Pociężyć cię prącego; Aby on nam sercá
otworzył/ Ku słuchaniu ie zapalił Stale w wie-
rze uczynił.

3. PIEŚN.

Nota iey idko, Wesel się tey to chwile ludz-
kie pokolenie / 1c.

Weselem y z radością wszyscy zaśpie-
wamy / Szczyra chwale Pánsta /
śmiele poczynamy. Boże z wysokości
Duchem swym przysporz nam serdecz-
ney stałości.

2 Raczyles nas obdarzyć/ czasu ostatniego/
Naydroższymi skarbami królestwa wiecznego/ Ste-
wem Syna swego; Stąd się owoc rodzi zbá-
wienia dusznego.

3 Jásnie się okazało/ wielkie zawiedzenie /
Wielu dzisiejszego/ bład y zaślepienie: W któ-
rym czart królował / Szczyra chwale Boża hja
niebnie poprował.

4 Aleć się już náciśnia wszystko okazało/ Wie-
le zacnych królestw tu prawdzie przystało: Już
się obaczyli; Salszywanáute wniwecz obroćili:

5 My też ijesmy k temu od Pana wezwani
 Za spólne Rycerze na ten boy wybrani; Za swoi
 hermanem / Idźmy za Chrystusem / wiekuiſty
 Panem.

6 Nie bądźmy nieśmiały mi wiecey Niko
 my: Bo tak taſte Pańſta ſnądnie pożyſzczem
 Gdy bez obłudności / Służyć mu będziemy /
 prawdzie y w ſciyłości.

7 Jeſli ſie będziemy wſtydać prawdy Pań
 ſwego / Zawſtyda ſie też on nas w Wyca ſw
 go. To ocz ſie boiemy / Zginieniem d
 naſzych / przecie wtrąciemy.

8 Tak Pan w Ewangeliey / wſytkim ozn
 muie: A to wiecey żywot ſwoy / niżli mnie mił
 Nie ieſt godzien tego / By był wjeſtnikiem k
 leſtwa moiego.

9 Nie dayſe tego Pańie Chriſte z nas żadn
 mu: By nie był powołym roſtazam
 twemu. A ſwiātu k lubości / Żeby konać
 miał ſwoich powinności.

10 A my cokolwiek widziemy być z ſłow
 jego / Miecmy ſie ku temu z ſercą wprze
 mego / Niedbając na grozy / Czym nas d
 ſtraſzyć przeciwnicy Boży.

11 Śmordniali nas przeto / wſzák nie zagi
 my: Za docieſny żywot wieczny odzierzem
 A tory Pan zgotował / Temu co dla nieg
 drowia nie litował.

12 Wſzák też Pańa ſamego / pierwey to

tkalo; Okrutnie zmazano iego święte ciało :
Także Zwolennicy Potraceni sroga śmiercią nie-
mali wżyscy.

13 A my w imie Chrystusa dla tego ochrzcie-
ni / A w iego naydroższej śmierci pogrzebieni /
Bysmy uczestnicy / Byli krzyża iego / iako słu-
bnicy.

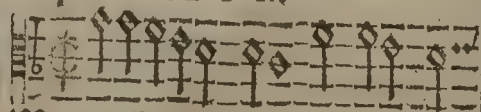
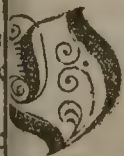
14 A też sie niepotrzeba nam tak bázro trwo-
żyć : Nie dopuścić światu sług swych wniwecz
zburzyć : Ale usolguie / Pan krewkości naszej / bo
on nas miluje.

15 Wszak nie iest żaden ptaszek / tak lichy na
świecie / Coby go on nie miał w swej świętey
opiece; Coż nas swe stworzenie / Ktoremu
uczynił krewia swa odkupienie.

16 My tedy poruczaymy wszystko woley iego /
A sercem nabożnym wołaymy do niego : O nasz
wieczny Pánie / Day przy świętey prawdzie /
do końca wytrwanie.

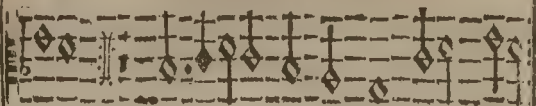
17 Różże ia po wsem świecie obficie rozo-
mnożyć / Salsz okrutny złego Antychrysta zburzyć /
A po tym kłopotie / Day nam z soba w wiecznym
tłumie żywoćie.

4. P I E Ś N.

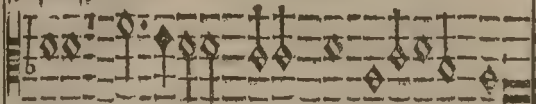

Wieczny Synu Boży / co wszystko sprá-
A rozliczne nam grzesznym dary swe

P I E S N I O

wuieś/ Rep. Boś nam raczył obiawić czaśu ost-
 3456 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

tniego/Przenaświatłe słowo two/zywota wie-
 Cnego

2 Ktore nam wszystkie błędy iawnie okazał
 Rep. A fałszywa nauka wszystkie zepsowało :
 co my tobie Panie wszyscy dziękujemy ; A słowo
 twoje święte/wdzięcznie przyjmujemy.

3 Chociaż świat słowa twego/ nie przyjmie
 wdzięcznie ; Rep. Pada iak na opokę/ nic niepr-
 żytecznie ; Bo serce ludzkie pełne zarzody cierni
 złego ; Iż przed nim niechce przyjąć słowa na-
 świetnego.

4 A choć usyma słyssa słowa twoje święte
 Rep. Przecie to w nich za nic/iak baśni przetłę-
 Bo ich to nic nie ruszy / choć ie wszyscy słyssa/ O
 wocow czi twej godnych/ z niego czynić mehc-

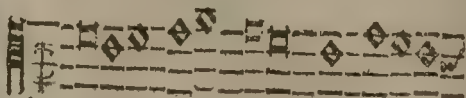
5 A iest prawnie podobne / ku ziarnu onemu
 Rep. Co padło podle drogi ptakom ku zebrani-
 Bo szatan okrutny ptak/ten ie z serc wybiera/2
 sie nie wkorzeniło w nich/o to sie stara.

6 * Racysz nam miły Panie dać two wso-
 mojenie/ Rep. By two słowo padło w nas

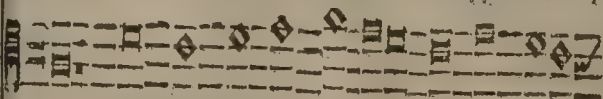
iać w dobra ziemię: Abyśmy z niego owoc sto-
 krotny dawali; A po śmierci w chwale twej /
 wiecznie królowali.

5. PIESN.

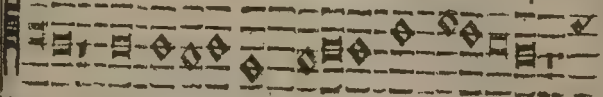
S

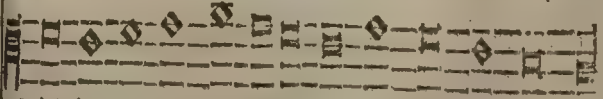
Ochotnym sercem ciebie wystawiamy

Panie; Żeś nam raczył objawić święte słowo

swoie. Nie gardziłeś lichotą nas stworzenia swo-

Atorzy się poddawamy pod moc Bóstwa twego

2 Medrcom y Filozofom pyśnym stoiąca te-
 go / Zakryłeś tajemnice królestwa wiecznego: I
 oni na rozumie swym wszyt'ko sądzą; Jaki to
 sam wyznawa Christus nasz Pan miły.

3 Lecj nas małutkie dzieci raczyłeś powołać;
 A nieprzebrane skarby / swej łaski dawać: Za-

PIEŚNI O

co my si ńska mamy zaprawde przyczyna / Tobie
cześnie chwale wdawać na wszelką godzinę.

4 O Boże wiekuiſty ſzrodło wſſey miłości
Racjze ty nas utwierdzić Duchem ſwey radości
Byſmy w tey prawdzie ſwietey ſtatecznie wytr
wali / A ſwoich powinności pilnie przestrzegali

5 Lepſzeć to nam ſtaranie ſkarb taki zgot
wać / A torego mol ani rda nie moze zepſować
Niż ſwiata obłudności ſprawami ſie bawić
A tory dobra wiecznego moze nas pozbawić.

6 Sprawzje ty nas ſam ktemu o niebieſki Pa
nie / Bo prozjne wſzytko naſſe byłoby ſtaranie / By
nas ktemu nie ciągnął z ſwey Boſkiej miłości ;
mdlych ſam nie podpiciał ręką twoy moſności.

7 My iſcie nie wątpiemy ; że twe obietnice
Wypełnia ſie każdemu z nas ſług twoych obſcie
A tore raczyſz uczynić / gdy k tobie wołamy ;
A prawey wierze ; w tey wſzytko peronie otrzyma
my.

8 Z radością tedy każdy / iako na to ſuſze
Chwał dobrotliwość Boſką ze wſyſtkiej ſwey
duſze ; Jż on oſobne dżiwy z nami czynić raczy /
A ſwoich niedznych robaciſkow / nigdy nie przeba
cży.

9 * O Dye wſſechmogacy ſprawco dóbr
wſzego / Pioſnecili te / y chwaly każdego wiern
go / Skoro uſł. ſzeć raczyſz laſſia Boſtwą ſwego /
Weyſzyſz nań przez zaſługe ſmierci Syna
ſwego.

6. PIEŚN. przed Kazaniem.

Ná Starą Notę.

B Miłuy sie Boże nád námi / Rącz nádárzyć
 swymi dary / Przymnoż nam prawey wiaryz
 Abyśmy ciebie miłowáli / Słowa twoie
 przyjmowali / Łáski twoiey dostáli.

2 Rączysz nam dáć Duchá swego / Mistrzá
 prawdy náswietšego / Pomocniká wiernego
 Świádecstwo swoje nam rączy dáć ; Twárdość
 serca będzie zmiękczáć / Wiecznie z námi przebiwáć

3 Day wolecy swey zrozumienie / Duśám nášym
 poświęcenie / Łáski twey pomnożenie : Pásterze
 rącz sam przyprowadz ; Prawdy przez nie rącz
 dodawáć ; Day nam z soba trolowáć.

7. PIEŚN po czytaniu S.

Ewangeliey.

Ná Starą Notę.

B Rzez twe słowa poślubione w świetey
 Ewangeliey / Jezu Chryste Pánie miły /
 day nam swe pożegnanie : Byśmy grze-
 chów prozni byli / przy Ewangeliey stáli.

2 Ty sam wolaś prośać słodce : Ku mnie sie
 wszyscy ucieczcie / Ciężkościami obciążeni / da mi
 wam swe ochłodzenie : Woda ma z źródnia żywe
 go / Ochłodze wiernego mego.

3 Na to twe Chrystewołanie / śmieie sie my
 spuścżamy ; Mocnie wierząc / Jész Pan wierny /

W słowie

P I E Ś N I O

W słowie swym nieomylny : Coś nam ślubit
wszystkoś spełnił / Nas grzeszne z Oycem zi
dnoczył.

4 * Głos iego my słysząc owce / Bierzmy się i
z nim mocnie : Wzywa nas ku Ocu swemu / N
da zabłądzić żadnemu : Gdyż on droga i nie
prawa / Tym którzy go naśladowia.

5 * My którzy temu wierzymy / Rzecimy gł
sem / Amen / wszyscy. Day to Chryste miłościwo
Byśmy nie nie wstąpili / Naśladowiac Głosu wie
ney Twey świętey Ewangeliey.

8. P I E Ś N przed Kazaniem
albo po Kazaniu.

Patrzyć o Trojcy S. Pieśń 7. Boże Ojcze pr
słowie twym / ię.

9. P I E Ś N, po Kazaniu.

Należy Note, idko; Boże Ojcze przy słowie / ię

Władz nas Panie przy twym słowie
Nawróć twe nieprzyiaciele ; A
rzy Chrysta Syna twego / Przest
duia prawdę iego.

2 Słowo iego wyrzuć / Zacierstwem
przezywaj ; A nad sługami też iego / Dołącz
mistrwa swego.

3 Wymyśli swe wystawia / A sumnienie o

ciaż

ciażąc. A cię sa przeciwni Pánie: Prosim /
Rącz im dać ryzanie.

4 Oraz moc swą Jezu miły / Któryś iest Pan
nád wszytkimi / Bron slug swych. Prosim náš
Pánie / Day wiernym swym zwycięzenie.

5 Day nam stałość przy twym słowie: Na-
wroć twe nieprzyiaciele; By twe słowo miłowá-
li / W niebie z námi krolowali.

10. P I E Ś Ń po Kazaniu.

Notá iey idko Psálmu 2. Dla czego sie
z zgrzytaniem / rć.

O Ojcze stworzenia wseltkiego / Kto
ryś nam dał słowa Syná twoiego /
W pokoju bez wszey przekázy słucháć ;
Prosimy cię ráczże nam też / y to dáć ;
Abby Duch twoy świety to w nas sprawował /
Zeby każdy co słyszał pámietał ; A rzadził sie tu
według tego záwždy / Chwalcá twoy y slugá
wierny każdy.

2 Rączże nam Pánie ludowi twemu / Błogo-
stawić záwždy / y miejscu temu. Rządź y sprá-
wuy Zbor wybránych twoich ; Abby sie nie ciešyl
nieprzyiaciel z nich. Weźmiś ty sam nas / y Kro-
lá nášego / W opiekę twą z miłosierdzia twego ;
Opátrność twoią nechay ná nas przyjdzie ; A
w każdy czas nechay z námi będzie.

3 Wszak w tobie samym wśanie mamy / A
wszytko

PIESNI O

wszystko też na twa wola spuszcżamy : Nie boi
sie dla imienia twego / Ocierpieć tu niewożę
wzśelającego ; Wiedzac zupełnie że ty nie opuśc
żadnego co cierpi dla ciebie krzyż : Owszem tu
Syna twego okazuieś / A żywot w nim wia
ny obiecuieś.

4 Któryś dla swych wybranych zgotował :
A toś nie z zaslug / lecz z łaski wdziałat / Tym t
to/co strzega twoiey wolej : Bo o te nic niedba
co żyia w swej wolej : My tedy prosim pr
Syna twoiego : Zapal w nas ogień Ducha
świątego : Byśmy do końca w prawdzie swo
tej trwali ; A po śmierci ztoba królowali.

*Moga też być śpiewane niektóre Pieśni, które /
Mistrzów, o Kościele, gdy materya przypadnie /
sobna.*

P S A L M Y.

Ktore wskazują ; iż ieśli będziem słucha
Słowa Bożego, Tedy nam Bog da
wszystko dobre.

*Pśalm I. 2. 15. 19. 23. 41. 78. 92. 95. 96. 9
110. 112. 119. 149.*

Pśalmy o pomnożenie Ewangeliey :

Pśalm I. 67. 72. 85. 102.

Modliw o słowie Bożym, patrż w Pasterstwie
Zborowym.

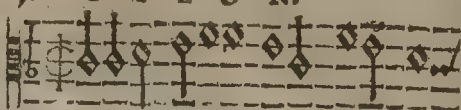
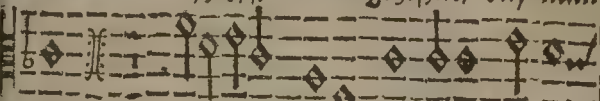
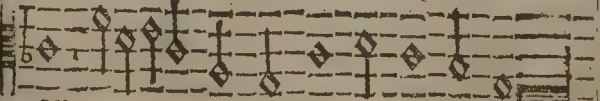
PIE

PIESNI

O MINISTRACH

Przy ich posyłaniu.

I. P I E Ś N.

WAsterzu niebieſti Pánie Jezu Chri-
Weyſrzyſz ná nas grzeſzne/ day namſte/Rep. Duchowne á wierne/ W náuce twej pil-
ſprawce dobre:

ne/ Aby twe owce páſli/ Słowem twoym karmili.

2 Zniwoć teraz wielkie; ále ſeńcow mało Re.
Proſimy cie ſpraw to/ by ich doſtawáło. Zmiłuy
ſie/ ſlutuy ſie / wytrać k zniwu ſeńce: Rácz dáć
wierne Páſterze/ Szczęrye pracuiace.3 Odjeń naieumni/ z drapieżnymi wilki; Rep
ſałſzywe Proroki / z ich náſłádowniki / Niech
wiecy nie dawia: oſtáwámi ſwoymi/ Stádá two-
go máłego/ Zboru ludu twego.

Rácz

P I E S N I O

4 Rącz dać wolność prawdy wśzędę
wśsem świecie. Rep. Nawróć okrutniki/ praw-
dy przeciwniki: Już powstań rącz bronić / na-
co w cie wśfany: A od ciebie samego/ pomocy za-
damy.

5 Nawróć wśyttkie błędne/ Panie Jezu Chr-
ście/ Rep. Od ich wynalaskow/ tu twey prawdy
czyste: Ewieckie y Duchowne / we złym z sob-
rowne: Nawróć ie od drog ich złych/ y błęd-
szodliwych.

6 Rącz postać Anioły/ by ie wybierali: Rep.
Twey Kościół czysćili / wierne zgromadzali
Rącz weyźrzeć / y wspomnieć na swe obiecanie
Boc sie już przybliżyło światá dokonanie.

7 Panie Jezu Chryste/ Pasterzu naylepszy/ Za-
śmiliuy sie nad námi/ tu zgromádonemi/ Rącz
uż wybawić z mocy naciemnikow/ A stádo rozpro-
szone wydrzy z gárdła wilkow.

8 Wspomni ná swe śluby/ coś rzekł przez Pro-
rofi: Rep. Jż nas chceś nawiedzić/ á sam owe
swe pász/ Na gorách zielonych/ pászwiśkach ro-
śkosnych: O rącz ie to wypełnić/ obietnice zisćić

9 A teraz cie prosim Biskupie iedyny/ Re-
Rącz te sam poświęcić/ coć ie tu stáruimy: Rącz
ie sam wzbroidć/ W słowie swym wycwiczyć: Za-
cie náśladowali/ żywotem náuka.

10 Duchem twoim świetym rącz ie ich pom-
żać: Rep. A śmiáłościá ducha rącz ich też do-
rownąć: Aby słowo twoie bezpiecznie kazáli /

świát

świata sie też tego Tlic nie obawiali.

II Chwalimy cie Opcje nasz wszech stworzy-
ciel: Rep. Chwalimy cie Synu/nasz odkupicie-
lu: R ciebie Duchu swiet/nasz pocieszycielu / O
iedyny Boze nasz / Przyimiś chwale od nas.

2. P I E S N.

Nota iey iako, Pozywamyś wierni spou. 2c.

Wzduymy sie dziś spolecznie: A chwa-
le rozdawamy ochotnie / Bogu / O-
cu wszechmocnemu / Synu / y Du-
chu swietemu.

2 Bo weyżrzal podlug wielkości / Tu na nas
swey Boskiej miłości: Zwracając w ten czas
niebiespieczny / Badamyś tego wszyscy wdzieczni.

3 Wzbudził ku duszney pomocy / Wodze swe
wierne w te to czasy: Różne ich Boze przymna-
żając: A swoje sprawy w nas konać /

4 Ktores ty w kościele zaczął / A nas z pa-
szczeki wilkow odiał: My dusamy w tobie Pa-
nie / Iż twa sprawa nie ustanie.

5 Róż wspomnieć na swoje sluby / W ktory-
ch ty zawsze jest wierny: Róż przywieść lud
swoy w iednotę: Uczyni to przez swoje dobre

6 Który jest bierzno rozproszon / Tłuka fałszy-
wa zawiedzion. O Pasterzu nasz dostojny / Tł-
wiedz lud swoy rozproszony.

7 Różże sam k temu przyspieszyć: A lud wszy-

P I E Ś N I O

tek ze snu pobudzić: Rącz im światłość prawdy
ziawić: Cienność fałszu precz odpędzić.

8 Aby twa prawda poznali/ Biedom wiecy
iuz nie sluzyli; Jedno tobie Bogu wemu / W
czynie błogęstawnionemu.

9 Tyś sam ieś nad Pány Pánem / A no
wszystkimi Arolmi Arolem Przerwiśz mocą B
stwa twego/ Okrucieństwo światá tego.

10 Rącz sie náś Boże pospieszyć/ Wierny lo
swoy możnie wyzwolic: Byśmy tu nie záginali/ Za
dac przez cie wyzwoleni.

11 Rącz nam dać Boże wszechmocny / Dá
Boskiey twey świetey mocy; Żebyśmy w tey pr
wodzie trwáli/ A zlemu sie sprzeciwiali.

12 Byśmy w twey łasce trwáiacy/ Wszystki
wszego dobrá życzacy / Żsoba záwždy w wprze
mości/ Przebywáli tu w iedności:

13 Tobie Bogu dzięki czyniac/ Władzie w
bie sámym máiac; J ty nas spolem dowiedzi
Tám do nieba gódzic kroluieś.

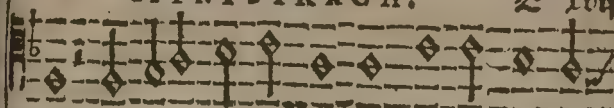
3. P I E Ś N Z Matt: 21. 7. 33.

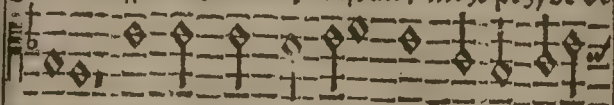
Omu miło zbáwienie/ czaśu dżisiey

MINISTRACH.

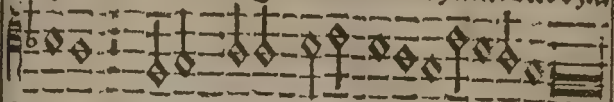
℞ xvij

go / Za wspomozieniem Pánstím / może przyść do

niego: Bo wiem Bog obiawia dni z miłosierdzia

swego / W których było wiele błedow / y też wiele
Człego.

2 Bo w nich człowiek nie widział / ieśli zbawion będzie: Gdyż obietnice Boskie zatumiono wśędzie. Stad rozpaczyle samnienie nań przypadało z tego: Gdyż o łasce niewiedział k sobie Pán swego.

3 Ale Pan Bog wśedhmocny z miłosierdzia swego / Już wiecey niechciał widzieć upadku ludzkiego: Przetoż zaraz z początku Proroki posyłał / Przez które ludu swemu zbawienie oznajmiał.

4 Stał posły swoje wierne do tej to winnicy / Aby z niey robotnicy dawali owoc: Ale ich dla złości swey nigdy nie cierpieli: Zeby ludzie zwozili / one mordowali.

5 Pan przecie nie omieszkal / imie zaś posyłał / Kazać do siebie wzywać: by żaden nie zginał: Ale ich iako pierwszych / także nie cierpieli: Tr-

PIESNI O

poru y złości swey wszystko zabili.

6 Porym Ewangelia/ poselstwo miłości/ C
znaymował narodom tu wielkiej radości: B
nia wszelkie wotpienie z swych wiernych odg
nia/ A o łasce swey Boskiej każdego upewnia.

7 W niey odpuszczenie grzechow/ y też żywe
wieczny; Bez wszystkich zasług naszych każdem
prześpiczny. Czego pewne świadectwo / g
Pan Bog Syna dat: Aby krwia swa nadrozi
grzechy wszystkich zgladzał.

8 Ten w naszym prawym ciełe na świat
pokazał; A wielkie nam świadectwo łaski swe
wydawał. Trzydzieści y trzy lata tu raczył prze
bywać: Wielkie tu cuda czynił/ chcąc tak wsze
pozyskać.

9 Słepe/ chłome / y głuche swym słowem
zdrowiał; Tredowate/ y inſze niemocy oczyszcia
Umarte swoia Boska mocą wstrzeżać raczył
Niemy mowę przywracał słowem swego uczy

10 Na śmierć duszę położył / z wielkiej swe
miłości; Swoją niewinną krew wylał/ dla c
wiecznych złości. A z tad Syna Bożego / łaskę
poznali/ Gdy krew swa za nas wylał / swe ni
przyjaciół.

11 Nad to Duch święty postan/ by świade
two wydał/ Chrysta Panem oświadczył/ a w wie
nych przebywał. Toż y Apostołowie tym
chem świadczyli: A naypierwsiymi świadkami
to łaski byli:

12 Jż grzechow odpuszczenie / przez imię Je-
zusa / A w niebie przebywanie / bierze wierna du-
śa. Dał im te moc Pan Chrystus wierne rozwią-
zować : A niepokutujące kazał też zwiezować /

13 Mowiac : Co tu zwiążecie / to w niebie
związano : A co tu rozwiążecie / będzie rozwiąza-
no. Przetoż ktora moc wzięli od Syna Bożego ;
Tey wiernie używali z rozkazania iego.

14 A ślubit z nami mieszkac do skonczenia
świata : Aby każdy pewien był wiecznego żywo-
ta : Jż jest pewnym dziedzicem Królestwa wie-
cznego / Kto iedno mocno wierzy w imię święte
iego /

15. A coż bezpiecnieyszego na świecie może
być / Jedno słowam Bożego Syna / mocno wia-
ryć. Ten też Zbor swoy odnowił dzisieyszego
czasu : Gdy iuz w nim stugi wzbudził niebieskie
go głosu.

16 By owieczki słuchały w zgromadzeniu wier-
nych ; A niemu sie przyłączały od naut przewro-
tnych : Znowu sie wszyscy rodząc w człowieka
nowego / W Chrystusa sie oblocząc / zbawiciela
swego.

17 Przetoż kto iuz miłuje / to zbawienie wie-
czne : Może go iuz dostąpić przez Chrysta bezpiec-
nie : Jedno iuz każdy opuść swe drogi złośliwe /
A przystap sercem prawym ku Panu chutliwie.

18 * Pochwalże duszo Pana z tey wielkiej mi-
łości ; A zaśpieway mu Piosnke z serdeczney

P I E S N I O

wdzieczności. Tobie chwala nasz Boże Oyc
wśzechmogący / Jesz zstąpił Syna twego na te
świata ginący.

19 A coś nam raczył w swoim Zborze nągo
tować ; Dayże nam tego wdzięcznie od ciebie za
żywać : Byśmy po tym żywocie z Synem twoim
żyliś A z świętymi Anioły wiecznie cie chwalił

4. P I E Ś N, Gdy już wkłada
nie ręk bywa na Ministry.

Nota iey iako Psalmu 2. Dla czego sie z zgrzy
taniem / ic.

Nanie nasz / który w niebie przeby
wał / A wszystkie rzeczy / ty w swo
iey mocy masz / Weyjrzyj tu na na
sze zgromadzenie / A rącz nam da
swe święte przeięgnanie. Ty chcesz to mieć
kościelie twoim świętym ; Aby był przystoyny po
rzadek w nim : Dla tegoś też ustawił słuzebnik
Wierne / y pilne / we robotniki.

2 Rączże nam sługi takie posyłać / A swoim
słowem onych powoływać ; Aterzyby twoie
chwały szukał / A zaś o pożytki swoje niedbał
Aby w winnicy twoiej pracowali / A chwa
twoa święta rozmnazali : Wierne też twoie wśch
zgromadzając ! Słowem ich świętym twym
powoływać.

A ty

3 A tych ktoreś już teraz powołał / A z posrzo-
dku wszech nas sobieś ie obrat; Day by też ta
praca na sie wzięła / Bedac przez cie samego ra-
twierdzeni. Przetoż cie prosim wszechmogacy
Panie / Racz im dać sam twoie potwierdzenie;
Zeby w tey pracy nigdy nie wstali; Antykrysta
sie z tego nie bali.

4 Napełnij ich Duchem twoim świętym; A
by oni przykładem swoim dobrym / Lud wszystek
twój wierny sprawowali / W wierze go prawej
pilnie wyuczała. Raczże im ieśćcie ich wsta otwa-
rzać / A wargi ich ty sam racz sprawować: W
wierze / w słowie / y w pracach sam vmacniaj:
Darów duchownych hojnie przymnażaj.

5 Raczże ie też Duchem swym poświęcić / A
światłem swoim niebieskim oświecić. Pomóż
ie przez Ducha świętego / Ku służbie twoiego
Kościoła miłego: Abyśmy też y my społecznie z
tobą / Ciebie Oycę z Synem twym chwaliłi; Na-
ukę od nich wdzięcznie przyjmowali; Porządek w
Zborze twym zachowali.

S. P I E Ś N, Po wktá-
daniu rak.

Oto teraz dobrorzeczcie / zc. Psálm 134.

6. P I E Ś N, Tákżc.

Bogá cie chwalimy / zc. Pátrz o Troycy S.

Pierśń 7.

PIESNI O

PSALMT

O Powinnościach sług Bożych.

Psalmt 99. 134. 135. 146.

MODLITWA za sługami Słowa
Bożego.

WSzechmogacy y wieczny Bo-
że, trzymay prosimy cie, re-
ke swoje nad Dozorcami y sługami
twymi, y nad wszytkim zgroma-
dzeniem onym porucżonym, vżycżaj
wszy im obfitego Duchá zbáwienia
swoiego: ábyć sie tak w náuce iáko y
żywocie pobożnym podobáiac, Krole-
stwo láski twoie y ná ziemi syroko ro-
mnażáli: Przez przyczynę naywyższ-
ego Pásterzá y Táná nášego iedyne-
go Jezusá Chrystusá, Amen.

O SWIECKIM V-

RZĘDZIE, Y DOMOWEY
zwierzchności y ich powinności.

PSALMT

Te są przednieysze o powinnościach
Zwierzchności y za zwierz-
chnością.

Psalmt

Psal'm 20. 21. 29. 57. 61. 63. 72. 82. 101. 112.
128. 133. 149.

MODLITWA, za Zwierzchnością
wszelaką Chrześciańską.

WSzechmogący y wieczny Boże,
ktory sam dziwnych y cudow-
nych rzeczy dokązuiesz, będąc Krolew,
Pánem pánujących, Sprawcą
y rządzącą wszelkiej Zwierzchności
Ziemskiej: Ktory z nieba wysokiego,
y z Máiestatu twego naywyższego
patrzyć na wszystkie mieszkańce ziem-
skie: Prosiemy abyś na wszelki wrząd
náś Chrześciański łaskawie poyrzreć
raczył, y on Duchá swietego łaska-
táknápełnił; aby záwsze wole y two-
iej rokazaniu dogadzał, y podług nie-
go drogámi twoimi chodził. Przy-
mnoż mu niebieskich dárow twoich:
Zdrowia dobrego, y fortunnego ná-
swiecie pożyćia wżycź, aby długo ży-
jąc nieprzyiaciele swoje wszystkie zwy-
ćiezył, á po tym żywocie chwały wie-

P I E Ś N I O

cżney z tobą żążywał. Przez Pán
nášego Jezusá Christusá, Amen.

P I E Ś N I
O P O K V C I E .

I. P I E Ś N .

Namy Oycze náš niebieski/ Jesi

niegodni twej łáski/ Ani żadnych dárow twoid

Dla złości nášych rozlicznych / Ktoremisny e

gniewáli/ Potępienie zósłuzyli.

2 Wsłáże Oycze miłosćiwý/ Wiedzac żeś ie
lutościwý / Który niechceš potępienia Grzeš
nych; ále náwrocenia : Au tobie się wćiekamy

Pomoc

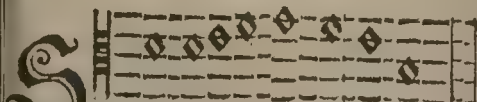
Pomocy twoiey żądamy.

3 Nie rącz z nami w twoy sad wchodzić; Sro-
dze sie z nami obchodzić / Podług twey sprawie-
dliwości: Ponieważ sie uciekam Do miłosier-
dzia twoiego/ Mocnie wierzac w Syna twego.

4 Opuśćże nam nasze złości / Z twoiey nie-
zmierney miłości/ Czesne y wieczne karanie. Day
tu łaskę przywrocenie; Byśmy iuż pobożnie żyli/
A tobie wiernie służyli.

Rączże nas Oycze wysłuchać/ Ocz cie prosimy
wszystko dać; Dla miłosierdzia twoiego/ A Chri-
stus Pán naszego/ Ten z toba królwie wiecznie/
A z Duchem świętym społecznie.

2. P I E Ś N.

8 cer.

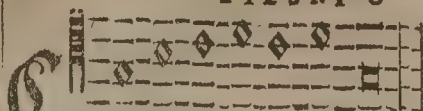
Tworzyćielu wszechmogacy / Boże Oycze
żądający/ Rącz nas grzesznych wysłuchać/ A łas-
kę swą świętą dać.

Rep. Ciebie o pomoc żądamy: Indziej nadsie-
le nie mamy/ Jedno w tobie nasz Pánie/ Samym
mamy wśanie.

Rep. Kto pokute czyni prawnie/ Ty mu odpusz-
asz łaskawie: By iedno grzech opuścić/ A k-
to sie nawrócił.

Christe

PIESNI O

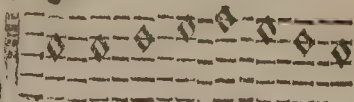

& cet.

Chryste z nieba posłany/ Narodzony z cysły
Panny/ Da co tobie cześć y chwale wzdawan

Rep. Tys sam dla nas pracowal: Słowa
kazał/ taksze dawal/ A wiecnieś nas z Bogiem
Oycem poiednal/

Rep. Cierpiac tu dla nas cieżko. Dayże nam
być wdzięcznym tego: Chryste dobry badźże cze
chwala z tego.

& cet.

Panie nasz odpusć złości; Wczyn to
twoj y miłości: Boś ty sam dla nas cierpiat/ O
Szatanas nas wydart.

Rep. O Panie nasz racz nam to dać; Byśmy
mogli naśladować/ Ciebie Pana naszego/ P
dlug słowa twoiego.

Rep. O Baranku nasz iedyny/ Ktory gładsz
nasze winy/ Prosim cie nadzmi grzeszni/ Zmłuy
sienad nami.

3. P I E S N. z Psalmu 32.

Ná stará note.

Logostawiony iest każdy ten/ Ktor
mu grzech Pan Bog odpuszcza n.
dy dzień/ Rep. Szczęśliwy tak i es
wieł bywa/ Co mu Pan Bog grz

chowa iego już nie poczyta: A w iego Duchu/ Ste-
go wezmytu/ Nie znayduie Pan/ Ni w zdradzie
man/ Bo iest Pánu Bogu poddan.

2 Gdy m chciał zataić swoich złości/ Był m
strapion/ ták iż też we mnie schmaty kóści: Rep.
Bo we dnie y w nocy reka twa/ Już mie zerwał
dla mych złości bázro dotknatá: Com z płaczem
wyznat/ Bom práwie wyschnat/ Swo wielkie
złości/ Niepráwosci/ Przed twarzã twej káś-
ności.

3 X myśliłem już moy Pánie/ Swoich zło-
ści wezmyć przed toba wyznánie/ Rep. A ty zmi-
łosięrdzia swoiego/ Nie odrzucił od swej twarzy
mnie káiącego: Ale odpuścił/ S grzechow oczy-
ścił; Dla Syná swego/ We krwi iego/ Dmyślił
nie wierzącego.

4 Przetoż sie tobie káždy swiaty/ Będzie mo-
lił/ ábys mu też raczył odpuścić/ Rep. Chociaż
náń przyida náwalności/ Albo iáké zátwożenia
iego krewkości: Ale náń przecie / nie nieprzy-
bádnie/ Ták škodliwego/ Gdyż Páná swego/
Na on obrońca pewnego.

5 Tyś iest Boże moja wcieczka / Wieża pe-
wna/ A ná káżdym miejscu obrona/ Rep. Rácz-
mie strzec od zasmucenia/ Żebych tobie obroni-
y dawał chwaleńia/ W Psálmiech śpiewania/
Bez przedstawia; Gdy mie wciełzył/ Tym ob-
wárzył/ Słowem swym swietym poświęcił.

6 Bo mowił ku mnie ty słowa sam/ Iż ia to-

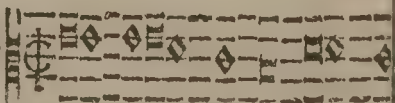
P I E S N I O

bie pewnie już takowy rozum dam/ Rep. Nie
drogę wznania twego/ Poprowadzę cie
z miłosierdzia swojego/ A dam ci radę/ Abyś
w radzie/ Okiem mym iasnym/ Słowem swoim
A iorym sprawiue lud samym:

7 Nie bądźcieś iakoby koń a/ Mui/ A torzyc
sobie żadnego rozumu nie mają/ Rep. Bo co
bre a zle nie znają/ A wždy wzdą/ wedzidtem ra
dzem bywają: Takie y cizowiet/ Przez wysy
woy wiek/ Na sie wstrzymawac/ A utracac
to duchowi poddawac.

8 Już to na oko widze iawnie/ Jak na grze
ne przychodzi od ciebie karanie/ Rep. Ale ci
rzy w cie dusia/ Miłosierdzie wielkie od cie
wznawia. Raduycieś sie już/ w Panu weselcie
Wy sprawiedliwi/ W sercu prości/ Wszyscy
raz/ Amen/ rzekły.

4. P I E Ś N.

Ch mój niebieski Panie Boże wśhe

mogacy/ Stworzycielu wśhego świata/ wiecz

(Croluicy

Niebo

- Rep. 2 Tielza mnie wpádtemu/ á złości pełnemu; Je-
 do no k tobie sie wciétác/ Pánu Bogu swemu.
- Abys 3 Te daleš mi otucha/ w piśmie przez Proro-
 m swoi- ká; Ze ty śmierci nie požadaš/ grzešnego czło-
 wiekâ.
- 4 Rádšey wiďšiš/by powstał/ á przyšedł ku
 Boco to- sobie; A žyl záwše w pobožności/ ku čzi Pánie
 idlem r- tobie.
- 5 Tákowa dobroć znáac; Ktožby sie nie čiešyt;
 3 wšyř- Ku Pánu ták lástáwemu/ Ktožby sie nie špiešyt;
 racác; 6 Žy nuž káždý žaluiac zemna swoidh złości/
- 7 A žadáy o přyczyně Syná iedynego; Mies-
 na grze- dzy námi/iego Oycem/ Jednacjá práwego.
- 8 Ty wšechmogacy Bože stworzenia wšel-
 e ci k- tiego/ Weřžy otkiem miłosierdzia/ ná mie wpá-
 wšel- dtego.
- 9 Rácýš mi býc miłosćiw; wšák Syná two-
 0 wšyř- iego/ Nadrožša śmierć nágrodzila/ wine mnie
 grzešnego.
- 10 A žgládš wšyřtkie okrutne moje niepráwe-
 0 wšyř- ści: A ráč stworyć serce čyste/ bez zlych námi-
 0 wšyř- řešćí.
- 11 A ráč iuž we mnie Duchá odnowić práwe-
 0 wšyř- go; Abym chodil w niewinności žywotâ swietec.
- 12 Čiřše w náďšci swietey duře ma trořli-
 0 wšyř- wa: A vgrumuy Duchem swaim we mnie wáre
 0 wšyř- žywâ.
- 13 A day mořnie zwycięžýć čieřšic boiewniti/
 0 wšyř- Nie

P I E Ś N I O

Ciało z światła / y z światłem / duszne sprzeciwia.

14 By nigdy nie przebrana studnico dobro /
Racj posilac łaska swoia / me wielkie krewkości.

15 Wspomoż Pielgrzymá swego / a nie day
błądzić / Od krolestwa / ktoreś raczył / swoim w
nym zrzadzić.

16 Chryste zbawicielu nasz y Oycá wieczne
Swa przyczyna ná wszelki czas / ratuy sluge sa
go.

17 Jac sie tobie w moc dawam / y z dusz
z ciałem ; Bos ty sam jest Pan nad Pány /
wiek wiekow / Amen.

S. P I E Ś N.

Ná starą notę.

W Omożył nam z grzechow porosta
wieczny miły Boże : Boć to wiem
iż krom ciebie / ni kt nam nie pomoż
Wyzwol nas z mocy światłości :
czyń to z swej łaski Boskiej.

2 Bosmy smutni ná wszelki czas nieuspoko
ni / Bosmy grzechy a złościami wielce obciążen
Nie mamy sie czym pocieszyć / Bo nieprzeżłacie
grzeszyć.

3 Strąciłismy nadroższy dar / niewinnoś
światłość / W Ráiu przez rodzice nasze / y świat
łaka chytrość. Nie może być droższego nic świat
co nam Adam strącił.

4 Nie rozumiał gdy we cści był / ná miecz

rostożym

rostożnym. Gdzie mu było nie potrzeba nigdy
być troskliwym: A wždy Czartowi przyzwolił;
A nam wszystkim źle uczynił.

5 Stad my już nie mojem całe twoiey woley
czynić; Przykazania ktoreś nam rozkazał we
wszem pełnić: Bo on iad wszystek w nas zostat/
Ktorem nas grzech pozarazał.

6 Namy pokus bärzo wielkich zerwad pełno
na sie/ Ktore nas tu grzechu zwodzą zäwždy w
kädym czasie: Diabel/ świat/ y ciäto nasze/
To w nas grzech pobudzą zäwsze.

7 Milodość naszą w grzechach cieśkich märe-
niechmy strawili: Bosmy nigdy nic dobrego tu
twoy części czynili; Żyjac rozpustnie/ swowolnie/
Nie pomniac na sądy twoie.

8 A przetoż my tak strapieni grzechami cieśki-
mi/ Summieniem naszym strapionym ratunku
nie wiemy. Niemäß ktoby nas pocieşył; Bo ka-
dy z nas bärzo zgrzeşył.

9 Nie bżä nam stworzeniu twemu/ ä złości
pełnemu; Jedno sie k tobie wćiekäc Pänu Bogu
swemu: Bówiem tyś nasz łäskawy Pan; Rädzą-
je grzechy odpusćić nam.

10 Wśäc ty śmierci nie požadaş grzeşnego
człowiekä; Boś to sam raczył obiecać w Pismie
przez Prorokä; Ale äby powstał wşy żyl/ Ciebie
łäda to wiecznie chwalił.

11 Dla tegoś też na świat posłał Synä iedy-
nego/ Baräntä co głädzi grzechy światä wobec
wşego

wszego; Aby tu okrutnie cierpiał / A nas z tob
wiecznie zjednał.

12 A wziął na się nasze ciało / w którym za nas
umiał: Potym do swojej chwały wszedł / a b
tām krolował; Będac wiecznym Pośrednikiem
Między tobą / a człowiekiem.

13 Czyżż teraz wszyscy grzeszni / znając swo
złości / Wnieśmy serca k Maieństwu Bożcie
wielmożności; Prośmy grzechow odpuszczeni
ś Christowego zasłużenia.

14 Wszchmogacy wieczny Boże / stworzeni
wszelkiego / Nie rącz nas wiecznie opuszczając m
łosierdzia swego: Rącz na nas weyrzec łask
wie / Gdyż to służę twoicy sprawie.

15 Rączże zgładzić grzechy nasze / wielkie nie
prawości; A rącz stworzyć serce czyste od zły
namienności: Odnów w nas ducha prawego
Naucz żywota świętego.

16 Rącz pocieść Duchem swoim w nas grze
snych sumnienia / Byśmy byli zároveň pewni wi
cznego zbawienia: Rączże nam wiary przymna
żać; Wszakżeś to rączyl obiecać.

17 Dajże nam moźnie zwyciężyć cięślię boi
wniki; Ciało z światem / y z Szatanem nasze prz
ciwniki: Boć ich przemoc nie możemy / Aro
twoicy Bożkiey obrony.

18 Dáruy nas pokuta prawa / byśmy ia czyn
li / A tak w nowości żywota przed tobą chod
li; Strzegac się wszelkich złości / Dzwac z

widy w pobożności.

19 Miłosierny dobrotliwy / Zbawicielu grzesznych / Nie rączę nam już poczytać naszych grzechów wszystkich : Rączę nam dać wszystkim wyznanię / A za złości pokajanie.

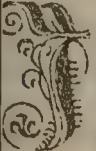
20 Rączę ty sam nas sprawować dobrotliwy Panie : Zepsuy w nas złe przyrodzenie / a daj odnowienie ; Byśmy mogli ku twej cęci żyć / Ciebie aż na wieki chwalić.

21 O Chryste nasz Zbawicielu / Przyczynico iedyny / Rátuy nas swoia przyczyna : Bo za nasze winy / Zstałeś sie ofiarą wdzięczną / Bogu Oycu bardzo miła.

22 Nyc sie tobie oddawamy / rączę nas sam sprawować ; Prawdziwym pokutowaniem rączę nas obdarować : Rączę nam tu dać wspomozienie / A potym wieczne zbawienie.

6. P I E Ś N.

Notá iey iáko ; Rádujemy sie wszyscy Chrześcianie / t. e. Pieśń 2. o wniebowstapieniu Pańskim.

 To już iest nie tájno każdemu / Jáka miłość człowieka nędznemu / Rączył Pan Bog z miłosierdzia swego / Okázować bez wśech zasług iego.

2 A osobna łáste nad nim ziawił ; Gdy Anioły na iego straż stawil ; Iżby záwždy byli pilni

PIESNI O

tego; Aby y włos nie spadł z głowy iego:

3 Sercá tedy któż tak niedbálego/ Śniáac tę
tę łáskę Pána swego/ By nia samje gárdził do
browolnie/ Żyłac tu ná tym świecie swowolnie

4 Ludzie oni co w Sodomie byli/ Jż swowo
nie ná tym świecie żyli/ Wiemy wszyscy iák wiel
kiey frogości/ Ojyl Pan nád nimi/ dla ich złości

5 Ná rozliczne wdáiac sie złości/ Zápomnie
wszy swoiey powinności/ Szuka sobie śrad iná
nádzienie/ A práwie sie z Pána swego śmieie.

6 Właśnie by miał żyć ná świecie wiecznie
Káždy to sobie tulży bezpiecznie/ A żaden nigdy n
to nie baczy/ Że Pan ziemu przepuścić nie raczy.

7 Śnáł tam wkazal gniewu swiego; Jż on z
wždy cieleń złośliwego/ Ktory żywie ná świecie
bezbożnie/ Zgładzi y pámiatke iego wiecznie.

8 Wo ácz im długo folgować raczył; Ale ied
náł tego nie przebaczył/ Sewito im ich złości od
plácił; Wszytkie práwie do gruntu wytrácił.

9 Wy nuż káždy slyšac te frogości/ Wstań k
Pánu/ á poprzestań złości; Śnádnie znajdzie
miłosierdzie iego: Jedno sie też sam chciey mie
do tego.

10 Obiecáć to nam łáskáwie raczył: Jż gdyb
sie nedzyn cieleń obaczył/ A wciekł sie z práwym se
cem k niemu; Że on chce być miłościw táktemu.

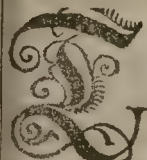
11 Ciemuż tedy o tym warpić mamy: Gdyż t
kówa po nim łáskę znamy/ Z która on záwždy go
tow káżdemu; Kto sie iedno náwróci ku niemu.

12 Żaź nie wiemy wszyscy perwnie tego ; Jż on
raczył poślac Syna swego: Ktory z swej wielkiej
dobrotliwosci/Cierpiał tu za nasze wszystkie złości.

13 * Ty samPanie rącz łaskawie weyjrzeć A
osobna swa praca o nas mieć: Bo procz ciebie my
żadney wcieczki: Nie mamy tu twe nadzwe owieczki

14 Ku tobie sie wszyscy wciekamy ; W tobie
śanym swe ofanie mamy: Rącz nam przez twego
Syna zaślugi/Odpuszcic iuz nasze wszystkie dlugi.

7. PIEŚN.

Alk nam woła sam Syn Boży: Podź

cież do mnie spracowani / Dla grzechow swoich

strofani: Wszelki człowiek w każdym stanie/Żnayo

dzie we mnie wspomozienie/We mnie swe spoczy

Cnienie.

2 Bo iármó moje iest łódkie ; Brzemie mo-
bárzo lekkie : Ktory ie dla mnie poniešie / Nie
wydšie / pomoc má wézmie / A po tym nędznym
żywocie / W niebiesiech wciešenie.

3 Com sam czynił / cżegom wczyl / W cżymie
wam ku przykłádu byl / W tymże się znaleść de-
wáyćie : Co się wam zá to nágródził / To wam
nigdy nie záštkódził / Jesli stali będziecie.

4 Coście się Bogu oddáli / Wšyscy wielcy
też máli / Nie polituyćieš w tym siebie / Stoia-
przy iego słowie : W nim iest nášze pociešenie /
duš nášych zbáwienie.

5 Šlym zá złe nie odpłacayćie : W šwietym
żywocie pracuyćie : Ná ten to šwiat niechćie
dbać : Arzymody swe Bogu porucćie / A ciáśnie-
ška droga idćie ; Bo on šwiat będzie karać.

6 Gdyby się wam ták dźiać miało ; Jákt
wášze ciáto dćiało / Šáginetáby w was boiaź
pokušenie Bog pobudza / Tákt ciáto w služ-
poddáia ; A štraca przez swoje kaźń.

7 Jesli wam ten tu krzyż cięštki / Pátrćie
ná piekielne meki / Jákt w nich cięštkie vtrapienia
Gdšie złošliwi wiecznie ćierpia / Š pláćjem zeb-
mi zgrzytáia / Tych wy próżni będziecie.

8 Potym to żywocie nędznym / Będziem w ro-
došci z Chrystusem / Ná wieki wieków prze-
wáć : Tym się wšyscy pociešaymy ; Dla niego
bie niewáymy / Wšytkich cięštkoši znašć.

9 Kto przy nim stale nie stoi / A w tym bo-

nie ie

nie jest siaty / Radości z nim nie dostapi : Bärzo
sobie źle posłuz / Boiać się tu przeń cięskości
Bo mać wiecznych nie wyjdzie.

10 Światłość Boża wszędy świeci / A to ra
nie złego nie cierpi : Bo wnie wszystko wypatrzyć :
Przetoż kto zbawionym chce być / Ten się musi
całe odrzec Świata / a Bogu służyć.

11 Co nam Bog wieczny zaślubił / Duchem
swym tego potwierdził / Toć wam on spetni zaia
ste / Przez Chrystusa Syna swego / Przywiedzie
nas do wiecznego / Żywota rośkożnego.

12 Światły także chciał zbawion być / A
przecie podług żadz swych żyć / Niechac ich w se
bie rmarć / Jedno przewodzić lubość swa : A
to nicza żadna miara ; Ż rośkoży na rośkoż iść.

13 Cokolwiek się narodziło / A z Boga się odo
rodziło / To musi trudności znośić : A toby nie
chciał tu docześnie / Ten po śmierci musi wieczy
nie / Męki y płacz podstać.

14 Dżis człowiek czerstwy / wdątny / Naza
jutrz k śmierci niemocy / Wszystko to wnetki prze
minie ; Jako ow polny pieżny kwiat / Także y ten
to marny świat / W rychle ze wżem zaginie.

15 Świat niedba na Bostie rzeczy ; Jedno
gdy przyda niemocy / Na ten czas już dobrym
chce być. Dokad ieśćie czas / zdrowie miał / O du
śke swoje nic mied bał ; Niechac y Bogu wierzyć.

16 A ; gdy już sobie nie tuffy ; Toż się chce sta
ać o duży ; Radby wszystko prze Bog rozdać : A

PIESNI O

żąda Bożej miłości/ Którą on miał w nieprawie
ściu/ Lec; mu to nie pomaga.

17 Pyśnego nie wyrwie hárdość : Bogacz
iego majątność : Bo śmierć musza podstąpić
By sam ieden świat wszytek miał/ Złotą srebrą
Pánstwa zyskał : Musi ztąd iednak wynieść.

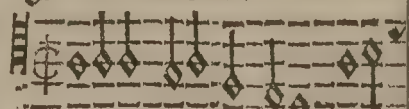
18 Nie pomoze dowcip / mądrość / Ani te
świecka dostojność : Wszytko to w rychle prze
minie. Kto tu z Pánem nie umiera / Dokąd m
czasu wycia/ Ten na wieki zaginie.

19 * Przetoż cie prosimy Pánie/ Wyssucha
nasze wołanie : Day nam pokusy zwyciężyći De
pomoz; y ten świat wżgardzić : Bysmy pobożni
mogli żyć : Z toba Pánem w niebie być.

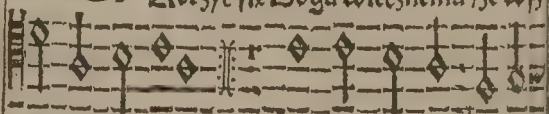
8. P I E Ś N.

S

O

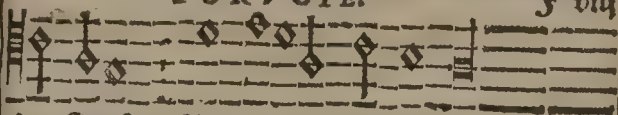
U słusza z wiernych każdemu/ Vzna
Korzyć się Bogu wiecznemu / ze ws

wszy swoje złości/ Rep. Wiedzac nic nie być in
tekich nieprawości;

nego/ Żywot człowieka zbożnego; Jedno uśtaw

cina struche/ A prawdziwa pokuta.

2 Sprawic sie tedy ma k temu/ aby meźnie bo-
iował/ Rep: Przeciw światu obtudnemu / y
zawŝe sie gotował / Na krzyż y prześladowa-
nie / Ktore wierni Chrześcianie / Dla prawdy
wcierpieć musza/ Skoro iey iedno stusza.

3 Nie folguiac niwczym sobie / ani też pobła-
żaiac; Rep. Lecz nature zla hamuiac / a wla-
dze iey nie daiac; Ostramić swowolenstwo;
Wprawuiac sie w nabożeństwo / Za wspomoge-
niem świętego Duchá Boga prawego.

4 Kogoć on znowu przetworzy/ a serce twar-
de struży/ Rep. A namietności vmorzy nierza-
dne/ w iego duszy; Bedzie w cnotách pomnożony
Jako prawie odrodzony; A tak zwycięży ściana/
Świata możnego Pána.

5 On nas łowi dziwnym kstattem/ krazac iako
Lew srogi/ Rep. Ale my staraniem pilnym/ nie
daymy sie zwiesć z drogi. A Bog Ociec miłości-
wy/ W obietnicách swych prawdziwy/ Da ratu-
nek naszey mdłości/ Moca swa z wysokości.

6 Z ktorymbysmy przebywali/ po tey tu śmier-
telności/ Re. A na wieki żywali/ wesela y ra-
dości/ Prośmy sercy nabożnymi/ A bądźmy tego
perwonymi; Żeć on nas wysłucha perwnie/ Przez
Christusa zupełnie.

PIESNI O
9. P I E Ś N.
Ná sláru Note.

N Ależ ukazać miły Pánie/ Nad nám
swe zmitowanie / Rep. Podług
miłosierdzia twego wielkiego nie-
wymownego/ Rácz nas zprzeszłych
grzechow uzdrowić/ A od przyszłych rácz nas o-
bronie: Boć my náše złości baczymy / Wszak
że w łasce twej nie wątpimy.

2 Pocielismy się we złości / W grzechu nie
sprawiedliwości: Rep. A częstokroć my grze-
samy / Wiele złego przewiniamy: Wszakże ty
mocny miły Pánie / Rácz nam dać wskem upa-
mianie; Byśmy już grzechow poniechali/ A za-
nie wczas pokutowáli.

3 Gdy z tego świata zedydziemy/ A ná twym
sądzie staniemy; Rep. Nie pomni ná náše zło-
ści: Rácz użyć twojej litości/ A toreyś ná o-
czás wyrwał/ Kiedys za nas ná krzyżu cierpiał
Przez swiete miłosierdzie twoie/ Rácz nas zbá-
wić stworzenie swoje.

10. P I E Ś N.

Notá iey iáko Psálmu 4.

Z Al mi żem kiedy zgrzeszył przez te wszystkie lá-
stá/ Żem Páná swego gniewał/ dla marnego
światá. W tymem się nie obaczył / żem mi-
winiem słyszeć: Bo mi ón dał ná świecie wskęgo
dobrá użyć.

Anin

2 Anim tego obaczył / by to łaska tego :

Szczęściu to przypisował gdy dał co dobrego.
Dá tom mu nie dziękował / ánim iemu służył :

3 A to nie pochodziło / z dobrego baczenia :
Lecz z zley myśli / uczynków / ze złego sumnie-
nia : W czymem się ja Kochając / nie myślił o
Bodze : Zaczynam oprocz warcpienia / byłem na
zley drodze.

4 A toć tego dobrotą / iż się mścić nie raczy :
Gdyż takowe wystąpi po nas ten Pan ba-
czy. Miłosierdziem zakrywa nasze wszystkie zło-
ści : A łaskawie przegląda nasze nieczystości.

5 Ale że mi żal tego / dobrotliwy Pánie /
Proszę przymi łaskawie moje pokáianie. A iuż
nie rąć pamiętać / moich wszystkich złości : Gdyż
się zdał w pokorę twej świętej miłości.

6 A znałem żeś ty Pan / który wszystko mo-
żesz : Każdemu kiedy raczyś / we wszystkim do-
pomogiesz : Zwłaszcza tym / którzy w tobie uf-
ność swoje kładą : A sercem prawowiernym / łá-
ski twej żądają.

II. P I E Ś N.

Nota iey, iako Psálmu 4. Wzywam cię Boże/ć.

Wzywam Pánie na pomoc / ciebie
Boga mego : Ostroni wszystro to
co jest we mnie śmiertelnego : A-
bym się iuż tego iáł / co twej zákon

każe

P I E S N I O

kaje; Niż mie twa sprawiedliwość na wieczną śmierć staże.

2 Znam swe nieznosne złości; znam y dobroć twoię. Bys sie też chciał krzywdy mścić / sam zaś to nie stoie: Różey uczyń to coś zwykły / niechciey pomnieć złości: A Day mi Ducha twego / podpora krewkości.

3 Pomni Panie ijes dał y rozum y wola; Lecż niewiem / przecż zaś światem zmysły moje wola: Razales też by rozum był nād wszytkim Pánem; Przecie ia widze jem iest od świata związanem.

4 Cokolwiek iedno pocżne / grzech sie zaś mnę wlecze: A zaś grzechem sumnienie / tak iako kę piecżet: Trudno to bym wskurąć miał bez twęgo targnienia: Albo żebych zbawion był z swęgo doszczynienia.

5 Bym sie też chciał y spalić / y majątność rozdać: To wszytko nie może mie z piekła wypráć: Przetoż sie ia Panie moy vćiekam do ciebie, Na żadne záplácenie / nie biore ia sobie.

6 Owa sie odrzec może żywota wiecznego: Jeśli ty nie wydźwigniesz z grzechu wpádego. A tak Panie zmiłuy sie / pospiesz ku pomocy; A ni day mi doświádczyć / oney wieczney nocy.

7 Wspomni Oycze na Syná swęgo iedyngo. A tory sam raczył umrzeć dla grzechu moiego: Ten mie z tobą poiednal / y gniew twoy vblagał. Dla niego; Oycze miły / odpusć moje winy.

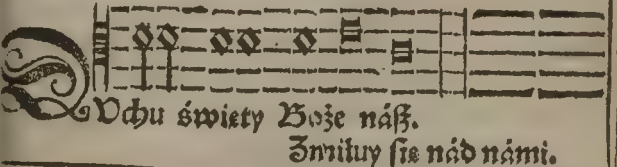
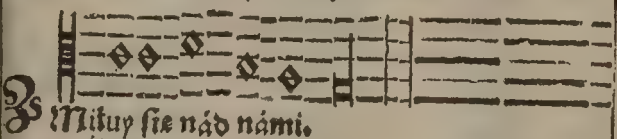
PSALMY pokutne, oodpuszczenie grzechow.

Psalm 6. 25. 32. 37. 38. 51. 88. 90. 102.
130. 143.

LITANIA KTO

ra wszytek Zbor śpie-
wać ma.

BOże Oycze przy słowie twym/ ie. Páirzo
Troycy Przenaświeśey Pieśń 8.

PIEŚNI O

Kacj nam być miłościw: R. Opuść nam ną-
 Wskates Pan miłosierny y że wmy.

wszemogacy:

Od wszego grzechu / błędu / y
 zdrady Diabelstey:

Od nagley śmierci / powietrza
 morowego / y od głodu.

Od walki / y porażki / od ro-
 sterkow / y skrytych nieprzy-
 iaciół.

Od gromu / piorunu / grądu / y
 powietrza szkodliwego.

Od niedowiarstwa / y potepie-
 nia wiecznego.

Przez tajemność wcielenia
 twego świętego.

Przez święte narodzenie twoie

Przez wtrzybowanie y wmacze-
 nie twoie.

Przez śmierć y pogrzebienie
 twoie.

Przez zmartwychwstanie y w-
 mebo wstąpienie twoie.

Przez zesłanie pocieszyciela Du-
 cha świętego.

Nakładzoy czas smertu naszego. R. Pocięś na
 miły Panie.

Czasu niebezpieczeństwa naszego. R. Kacj na
 strzec miły Panie.

W godzi

W godzi

W dzie

W g

Abys

rzadzi

Abys nas

przysia

Abys wst

iemnie

brym /

Abys wie

posłać

Abys wst

nia od n

Abys wie

dy wies

Abys Bata

czył.

Abys rozm

chą s

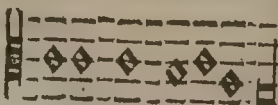
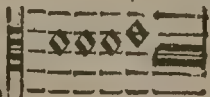
Abys upa

potwier

Abys Cef

W godzinie skonania naszego. R. Day zeście
w prawcy wierze z swiatą tego.

W dzień sadu sprawiedliwego. R. Day znać
laska twoja.

A grzeszni ludzie. R. Prosim cie wysluchay
nas.

Abys Kościół twoy święty Chrześcijański
rządzić y sprawować słowem twoim raczył

Abys nas od bluźnierstwa y morderstwa nie
przysiał naszych wybawić raczył.

Abys wszystkie Ministry Szasarze twoich ta-
iemnic/przy świętym słowie y żywocie do-
brym/ zachować raczył.

Abys wierne Robotniki do Kościoła twego
posyłać raczył.

Abys wszystkie Sekty/ Kacerstwa y zgorze-
nia od nas oddalić raczył.

Abys zwiedzione y błądzące na drodze praw-
dy wieść y nawrócić raczył.

Abys Kataną pod nogami naszymi zetrzeć ra-
czył.

Abys rozmnożenie słowa swego y dąrow Du-
chą s. wszystkim słuchaczom udzielać raczył

Abys upadłe podnieść / a stojące w wierze/
potwierdzić raczył.

Abys Cesarzowi Chrześcijańskiemu serce po-

siuszne

R. Prosim cie wysluchay nas.

LITANIA

fluśne słowu twemu dąć / y onego zmocnić
przeciw Turkowi raczył.

Abys Krola Pana naszego ze wszytkim Kro-
lestwem / y z Rada / y z Germany / rzadzić / y
na drogę sprawiedliwości wieść / y spra-
wować Duchem świętym raczył.

Abys Krolestwa Polskiego / y Wielkie Kie-
stwa Litewskie / y innych wszytkich Państw
Koronnych / strzec y bronić od wşęgo zle-
go / y słowo twoie święte / przeciw wşęle-
kim bledom / w nich rozmnażać raczył.

Abys te Krolestwa / w których twitnie E-
wangelia święta / w pokoju y przy słowie
twoim zachować raczył.

Abys Rzeka Niemiecka / y do niej Kiestwa
y Państwa przyległe / bronić od nieprzyja-
ciol / y w nich pomnażać Ewangelia zbaw-
nienna / raczył.

Abys Wziedowi każdemu / y wşęmu Rycer-
stwu błogosławić / y szczęścić raczył.

Abys Patronow przymnażał do Kościoła
twego: a tych którzy są / żebyś ie zachował
w dobrym y długim zdrowiu :

Abys Pány Patrony naše / ze wszytkim do-
mem ich / w dobrym zdrowiu zachować / a
one k woli swej świętey wieść / y sprawo-
wać raczył.

Abys wszytkim w Matczństwie mieştai-
cym błogosławić raczył.

Prósim cie ty

Abys

Abys te
stwie
spoln
Abys Pa
tom U
Abys da
pię prz
Abys na
stwie p
wejrze
Abys wie
strego/
go / wy
Abys sier
raczył
Abys te w
go / kto
gelicy.
Abys ludz
iacc / w
Abys smu
cyl.
Abys ludu
trwia st
ciol br
Abys mie
przepom
wać rac
Abys żywn

LITANIA.

¶ rif

Abys te ktorzy sa rozney wiary w Natje-
stwie / z łaski swey sprawować / a cne w
spolney miłości / y zgodzie zachować raczył.

Abys Panientkom / Narodzenia Błogostawie raczył.
tom Chrześciańskim błogostawie raczył.

Abys dat wszystkim cierpliwosc / ktorzy ciera-
pią przesławanie dla Ewangelicy.

Abys na ludzie wdarczone / y w niebezpieczeń-
stwie położone / okiem miłosierdzia swego
weyjrzyć raczył.

Abys więznie / z więzienia Tureckiego / Tatar-
skiego / Antychrystowego / y Moskiewskie-
go / wybawić raczył.

Abys sieroty y wdowy opátrować / y bronić
raczył.

Abys te wkrócił / y one nawrócił do słowa swe-
go / ktorzy przesławiają wyznawce Ewan-
gelicy.

Abys ludzie chore / ratunku twego potrzebu-
jące / uzdrowić raczył.

Abys smutne / do ciebie wolające pocieszyć ra-
czył.

Abys ludu twego Chrześciańskiego / ktorys
krwia swa odkupił / od wszystkich nieprzyja-
ciół bronić raczył.

Abys miejsca te / w ktorych słowo twoie iest
przepowiadane / od wszelakich škod zachó-
wać raczył.

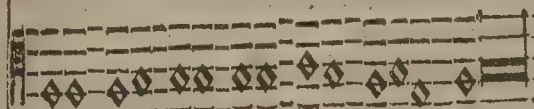
Abys żywnośc z ziemię dać y zachować raczył

Pr. Prosim cie wylubay nas.

PIESNI O

Abys nam dźdża ciche z łaski swej { Te dwie
na ziemie spuścić raczył. } według cja
Abys dni pogodnych z łaski swej { sumadzye
wypcząć raczył. } mowione.
Abys sie nad wszystkimi ludźmi zmiłować ra-
czył.

Inże wszystkie potrzeby / o których ty lepiej
wiesz / w opatrność twoją poruczamy.

Synu Boży który gładziś grzechy wszystkich
świata.

Rep. Synu Boży który gładziś grzechy wszy-
tkiego świata.

Rep. Synu Boży który gładziś grzechy wszy-
tkiego świata.

Prosim cie wysłuchaj nas.
Zmiłuj sie nad nami.
Racysz nam dać pokoy.

Zetrzy mocną ręką swoją ić. Pieśń 10. o K.
ściele Bozym.

MODL

M
N
miłości
ludow
do cie
bowien
pełnym
go mił
my ka
swoim
baż lu
przeba
dziedzi
Panie,
twojego
dnyego
weyżrz
lanych
Mo

MODLITWA Pokutujących.

Nawróć nas sam do siebie o Boże dobrotliwy, a nawróć i my się do ciebie: bądź nam miłościwym Pánie, bądź miłościwym ludowi swojemu, ktorzy się nawracamy do ciebie w płáczu, y w modlitwie: ábowiem ty jesteś miłosiernym Bogiem, pełnym litości, cierpliwym y wielkiego miłosierdzia. Ty przebaczaś, gdy my kaźń zasługujemy, a w gniewie swoim myślisz o miłosierdziu. Przebacź ludowi twojemu Boże dobry, przebacź; a nie dawaj w pośmiech dzieć zictwá twoiego. Wysłuchay nas Pánie, dla wielkiego miłosierdzia twoiego, y dla niezmierney zaślugi iedynego Pośredniká Iezusá Chrystusá weyźrzy ná nas. Amen.

Innych modlitw pokutnych, Pátrz w Pásterstwie zborowym.

MODLITWA Zá pokutujących.

PIESNI O

Boże serdecznie cię prosimy,
wysłuchay modlitwy nasze, od-
puść grzechy tym wszystkim,
ktorzy się ich tobie spowiadają, a
ktorzy się w sumnieniu z nich pote-
piąją, niech z miłosierdzia twoiego ich
darowanie otrzymają: Przez Jezusa
Chrystusa Páná nášego. Amen.

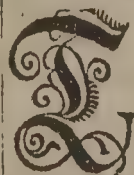
O POKVŠZENIV
OGVLNYM.

To iest.

Przez iákiekolwiek nieszczę-
ście, y frásunek.

I. PIESN.

Notá iey, iáko, O náš všechmocny Pánie / iá
Pieśń wtóra o Kościele Bożym.

D coś niebo wysošie pięknie vřásto-
wał Gwiazdami; a řáždies swa
śność dárovat: Aby ludziom cá-
noc światłość wydawáły: A jáy
do twej chwały onych robudzály.

2 Ty coś y słońcem iásnym dzień ozdobić r

czył: Aby każdy żywiacy/ żeś iest Bogiem baczył:
 A z tad sie wywiadował/ o twey woley Panie:
 Ciebie sie bał/ miłował/ po ki zdrowia stanie.

3 Ty ktory wszytkim władnieś/ naktłon rchą
 twego: Przyimi a nie odrzucay prosby serca me-
 go: Ják os przyimował zawośse/ swych wiernych
 wołanie/ A miewales z łaski swey/ o nich swe
 stáranie.

4 Byli smutkiem ściśnieni/ tyś smutne pocie-
 szal: O ratunek wołali/ tyś sie z nim pośpieszał:
 Prośili cie o mądrość / mądrościes im dawał:
 A nigdyś dobrze czynić onym nie wstawiał.

5 A iżes iest tenże Bog / y będziesz wiecznie
 trwał/ Ty przymierza swowego/ nigdy nie będziesz
 rwał; Chociaż ie ludzie swymi targają złościami:
 A często cie gniewają swymi sprośnościami.

6 Jedną ty iestes tymże / czymś y przed
 tym był/ A swey Boskiej własności/ by namięny
 nie pozbyt: śmiłuyże sie nade mną/ wśkales miło-
 sierny: Ogarni mie łaska twa: Gdyżes własnem
 wierny.

7 Obiecales w smutku być smutnym ku pocie-
 sze/ A rzewliwym/ płacziwym ku ich też wcieśze.
 Kłószales sie rozrywając przez Syna swiego: O-
 toż ia też przychodzi k tobie w imię iego.

8 Bys sirote swiego ku sobie przytulil/ A lzy
 me/ płacz/ wzdychanie/ we mnie sam wtulil. Co-
 fromie y frásunki cieżkie sercá mego/ Ktore do-
 puszczają niedbca/ oczom sinu swiego.

PIESNI O

9 Skąd już prawie wstąty we mnie siły moie/
Wstaniec nie weźmieszli ty mnie w ręce swoje ; A
nie wstroniś mego cieśkiego trapienia ; Co zdro-
wie me iako mol ie/do wyniszczenia.

10 Wszak to robie nie trudno/ wszytko ty sam
możesz/ A laczno mnie smutnemu/ty sam dopomo-
żesz/ Wymść z tego frasunku/ serce me pocieszyc :
Tylko prosz moy Panie/racz sie z tym pospiešyc.

11 A ieslić sie spodoba mnie ieszcze probowac
Akopoty/ boć to wolno/ raczze wždy darowac/
Ducha mocney stałości/ ktoryby mie rzadził/ Ze-
bym nigdy na strona/od ciebie nie zblądził.

2. P I E Ś N.

Notárey, iako, Czego chceš po nas Panie/ré.

Słam Panie izem zgrzeszył/ obrażilem
ciebie : A każn nie od człowieka mam/
ale od ciebie.

2 Boś ty iest Pan na niebie/ y na
ziemi wszedziet A bez twej swietey mocy/ nikt sie
nie obedydzie.

3 Wola twa wszady styniet bo sie tak stać mu-
sisz/Co ty chceš/ a nie człowieka/ gdy sie o co kuśi.

4 Bo iesli niedzi ni wroble k ziemi nie spadaia
Ani mlode kruczeta glodem nie zdychaia.

5 Jako bym ja sluga twoy/ moy Panie xpas-
niał/ Albo hanby nieiatiey nad soba bych doznal.

6 A tora mi człek/ iak y ia smiertelny gotuie.

Chca

Chcąc mie nia posromocić : á tego nie czuies

7 J; rozga te ktora mie ty sam karac raczyß; /
Tákże potym nawiedzisz / zlamieß / zetrzeß /
strużyß.

8 Jákoś czynil z Dawidem / tákże y z innymi /
Sprzeciwniku wzbudziac : bys ie ćwiczył nimi.

9 Lecż zaś mało czekałszy / oncs też pokaral :
Abż znali wybrani / żeś ie umilował.

10 Nic sie tedy nie lekam / gdy to myślę z soba :
Boś ty zemna w mym smutku : ia sie szczyce toba.

11 Choćby rada przeciw mnie wszyscy sie zebrali :
A ty sam przy mnie stoisz : Nicby nie wygrali.

12 Jáko bowiem pohanić z twych iednego
moga ? A ty iak gárniec słaby / mocarze trzeß
noga.

13 A swych skrzydłami swymi stale bronisz
zawdy / Których głowy wloseczek policzyłes
káždy.

14 Toć znał twoiey miłości kiedy karzeß po-
go / A przecie nie oddalaß ratunku swiego

15 Duchá mocy stałości / któryby go cießzył :
A w naywietszym kłopotie prawieby go śmießzył.

16 Ktorego iżeś mi dał / choćias mie nawie-
dził : Ciątoś tylko pokaral / sumnienies poćießzył.

17 Bo co ná mie przychodzi : to wszystko dla
wego / Potyka mie moy Pánie / imienia swietego.

18 Ćwicżze mie tedy Pánie / podług woleý
woieý : A nie zostawiaý we mnie głupieý żądze
noieý.

P I E S N I O

19 Boć to szczęśliwy każdy (z twego to szczęścia mam) Ktorego tu ty karześ : czego y ie żadam.

20 Bo wszystko co sie kolwiek z takimi wemi stać może / Co w bojaźni twej chodzą / to z ich lepszym bywa.

21 Słuch zaś gdy karać pocznieś ; nie tylko docześnie Karześ ie w gniewie twoim ; ale też y wiecznie.

22 Wole tedy moy Panie / byś mie tu nawiedzał : A karania wiecznego żebyś mie uchował

23 Dla twego iedynego Syna namilszego Páná y Zbawiciela / Jezu Chrystá mego.

24 Ktorego ia wyznawam y przezeń cie proszę ; Racz Duchem twym posilać moie smutnośće.

3. P I E Ś N.

Notá iey idko Psalm 28. Krolu niebieski. albo iáko
Ach wszechmogacy dobrotliwy Panie. *Pieśń*
o Pokuszeniu Scjagulnym.

Móje moy racz sie nádemna zmiłować A gniew swoy srogi racz miuz pohamować ; Ktory za grzechy swe słusznie odnośże : Przepuść mi proszę.

2 Nie racz mie karać podług złości moich Bo trudno kto ma wysć srogich rat swoich : 2

Togo Duch twoy z łaski twoy wspomóż/ Ten ich
wysć może.

3 Różnij mi go też z łaski swej użyć: Al-
bych ja złości moich prożeń mogł być: Bo ie-
śli Duch twoy mnie w tym nie wspomóż: A toż
mi pomoże?

4 Bogiemś prawym bacze to y czuiz. Stuz-
bnie mi karzesz/ sam sie w tym winuiz: Od-
iacies raczył me wszystkie pociechy; Za moje
grzechy.

5 Ale jes ną wsem iest miłosierny Pan/ Ażn-
te przyjmie / ktora od ciebie mam: A gniew
swoy srogi różnij iuz oddać/ Mnie sie wżalić.

6 Raczyles skarac / a słusznieś uczynił;
A sprawiedliwie; bomci to zawinił. A izem cżto-
wiek/ zmiłuy sie moy Panie: Boć mie nie asłanie.

7 A rącz pamiętać / coś mówił cżtowiekuz;
Karac go bede dla własnego grzechu: A nie od-
dale mey łaski od niego; Bom stworzył iego.

8 A toż iest tak mocny by w to trącić umiał:
Zeby obrocił w wesele wielki żal. Ty sam
tym władnieś; y przydawaś go sam. Takś mo-
cny Pan.

9 Masz moc nademna/ cżyń zemna co raczysz.
Ja w tobie ufam / że mie nie przebacysz;
Bo ty sam w smutku każdego pocieszasz: A ta
własność masz.

4. P I E Ś N.

P I E S N I O

Noz iey iako; Kto żywi powietrzne praſi/ zé.
Albo iako; W tobie Pánie nádzienie mam.

N Obie wiékuisty Boże/ Rep. Tobie
ſłuży ziemiá morze/ Niebo tákże ſtoń-
ce/ gwiazdy : Rep. Miesiac/ zorze/
ſluziac záwždy.

2 Aniołowie/wierni ludźie/Rep. Sławia cie-
bie Pánie wſzedzie/Zacnoſć ſpraw twych wyſta-
wiáia: Rep. Ku chwale twej wyznawáia.

3 Ráczże też to mnie Pánie dáć/Rep. Żebym cia-
wmiat wyſtawiać : A rácz oſwiecać ſerce me :
By znawáto drogi twe.

4 A znáiac żebych w nich chodził/ Rep. Ku
ciéci twoicy pobożnie żył: Opuſć moje niepráwo-
ſci/ Rep. Wybaw mie ze wſſech trudnoſci.

5 Spraw ducha we mnie práwego : Rep.
Spraw mie ſobie powolnego / Ku chwale
twey bym záwſze żył / Imię twoie zacnie ſławil.

PSALMY O Wybawienie z pokuſzenia
ciężkiego z poćiecha.

Pſálm 6. 13. 25. 27. 31. 121.

PSALMY powybáwieniu z pokuſzenia.

Pſálm 9. 30. 34. 47. 107. 124.

MODLITWA wktorymkolwiek
pokuſzeniu.

Onierácz

 Nie rǎczże Boże opuścić
 tych ktorým kłopoty, y rozma-
 ite pokusy nie przestǎia dogǎrzać: ǎle
 łáskǎwie poużrzasz y ná nášę młóść
 y włomność, dla imienia swóiego oddal
 wszelkie złe, ktore sprǎwiedliwie po-
 nošiemy dla grzechów nášych: y
 spraw, ǎbyšmy we wszelkich sprzeci-
 wienštwách wšność nášę cǎle poklá-
 dǎli w miłóšierdziu twoim, ǎ tobie zá-
 wšę wšwięto bliwym żywoćie służyli,
 ku chwale imienia twoiego: Przejie-
 dynego Pošrzednika Jezusǎ Chri-
 stusǎ Pǎnǎ nášego. Amen.

O POKVSZENIV

Szczegulnym.

Fǎkie iešć;

Naprzod przez Fałszywe náuczycie-
 le, y przešládownicy Košćioła
 Božego.

O tym pátrǎ Piešni y Psǎlmow, o Košćiele
 Bozym.

A oiodli-

PIESNI O

A osobliwie czasu pokusy tey, gdy się złym
dobrze dzieje, a dobrym źle.

PSALMT te są, Psalm 4. 37. 39. 73.

Czaju powstania fałszywych nauk.

Psalm 75.

Czaju ciężkości przychodzących na lud
Boży od Antychrysta.

Psalm 10. 80.

Także innych Tyrannów.

Psalm 12. 14. 37. 58. 94.

POTYMO POKVSZENIV

Jakowe ieść,

Czasu Sufzey, Niepogody, Głodu,
Moru, Woyny, Choroby, &c.

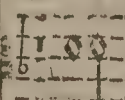
PIEŚNI

O rzech wszystkich społem.

I. PIEŚN,

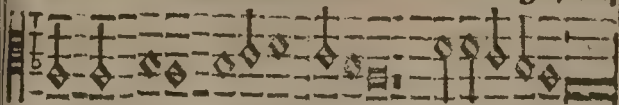

Ch wśchmogacy dobrotliwy Páni

Ce ni wśytet świat maś opánowanie / Wey

szys

szysz na nasze płacziwe wołanie: Day swe zmi-
Cłowanie.

2 Rącz wszystkie nasze czasy uspokoić: Srogie
swe plagi miłościwie zgoić / Ktoś nasadził tu
na nasze złości: Z swej sprawiedliwości.

3 Oddal precz od nas powietrze morowe: A
rącz z łaski swej sprawić lata zdrowe: Oddal też
srogie niemocy y wrzody: Wszystkie złe przygody.

4 Rącz nas zachować od wszelakiej szkody.
Day żyzne lata/ a oddal precz głody. Rącz wepa-
ścić na nas niedziki w bogie: Sroć karanie srogie.

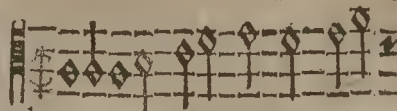
5 * O Boże Dycze / na wszystkim dobrotliwy/
Obroć oczy twe na lud żalostliwy: Ktorzy ku to-
bie nabożnie wołamy: Łaski twej żądamy.

6 Nałotni łaskawie ku nam wchą twego; A
rącz nas bronić od wszystkiego złego. Day nam
we zdrowiu wszego dobrą użyć: Tobie Pánu
służyć.

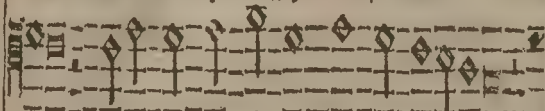
7 Chryste Pánie nasz / przez twe vmaczenie:
Rącz nam dać niedziym spokojne sumnienie. Z tej
niedze wiedź nas do królestwa twego / Wiecz-
nie trwającego.

2. P I E Ś N.

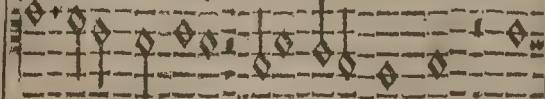
P I E S N I O

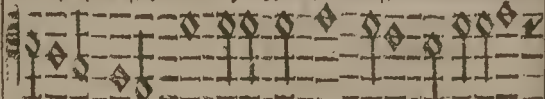
Je opuścisz Panie swoich wiernych

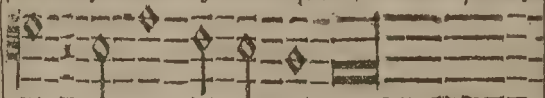
nigdy: Ani im dopuścisz cierpieć żadney krzywd

Bo ty żywiś ptaki: Przypodzierwasz kwiattki: Lec

y robaczkiowie to zbierają sobie / Co im ty narzą

dziś: Bo wśm światem rzadziś.

2 A kruczetą mąć do ciebie wołają / Kied
odbieżane żywności nie mają. Ty sam żywiś P
nie / To liche stworzenie / A kształtem osobliwym
dając im być żywym: By imia twe święte / By
to wśedy wzięte.

3 Wśytko na cie patrzą / Aż rękę otworzyś
Obficie zbierają gdy im ty przyporządziś: Lec gdy
się odwrócisz / A rękę swą skróciś / Wnet wśyt

zemdle

zemdle
obroci /
4 D
nia / Wy
Byłny ni
nas stąra
waniu /
5 A
dobroci
umory /
wa / Jen
Staránie
6 W
ra ot
liasz /
laski spr
nań spu
7 Day
Synow
hmochem
profiac /
pusci W
3
Noz iey
M
W

zemdleie / A prawnie ztruchleie / Wnuwecz sie
obroci / Arom twoiey dobroci.

4 Dla nasci tu przyszedl Pan wšzego stworze-
nia / Wył nędze / głodu / y zwleczoł z odzienia :
Bysmy nie watpili / Żesmy iemu mili. Tak sie o
nas starał / Że y sam siebie dał / Nam tu poży-
waniu / A wiecznemu zbawieniu.

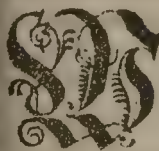
5 A tak całym sercem Panu już wšaymy / Gdyż
dobroci taki przykład iego mamy : Głodem nie
ymorzy / Ato mu mocno wierzy / A onego wzy-
wa / Jemu sie oddawa / Uczciwie pracując /
Staranie nań kładac.

6 Wszak inne przykłady sa iego dobroci / Ato
ra okazywał z swey szczodroblivosti : Żywil Ł-
liaż / Żywil Dánielá Szrodkami dziwnymi / Ż
łaski sprawionymi / Nas też nie opuści / Tylko sie
nań spuścimy.

7 Dajmyż chwale Bogu Oycu niebieskiemu /
Y Synowi iego / y Duchu świętemu / Panu wše-
chmocnemu / Wielce łaskawemu / Pokornie go
proszac / Rece k niemu wznoszac / Że nas nie o-
puści / W tey to błedney puścić.

3. PIEŚN O Deżdż.

Notá iey iako ; Czego chcesz po nas Pánie / ié.

Szego dobrego dawco / y Błágarzu
wieczny / Tobie ziemiá spalona
przez ogień słoneczny

2 Modli sie dżdż / y żiota smie-

tnie po-

P I E S N I O

me pochylone/ A nadzieia oraczow/ zboża wprá-
gnione.

3 Stišni wilgotne chmury światą ręką swoją,
A one/ sucha ziemia y drzewa nápoia

4 Ogniem ziele : O który z suchej skály zdro-
ie / Niesłychane pobudzaś/ oż dary twoie.

5 Ty nocną rosę spuszczaś/ ty dostátkiem hoy-
nym żywey wody dodawaś rzekom niespokoy-
nym.

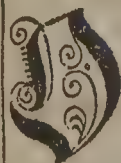
6 Ty przepáści nasycaś/ y tákome morze :
tad gwiazdy żywność máia/ y ogniste zorze.

7 Kiedy ty chcesz wszytek świat powodzić zá-
tenie/ A kiedy chcesz od ognia iáko pióro wśpto-
nie.

8 Przetoż tey twoiey wolej / o wszechmocny
Pánie. Użyj dziś/ á niech wszytko to co chcesz si-
stanie.

4. P I E Ś N o D e ż d ź.

Ná te Note, iáko; Ach wszechmogacy dobrośliw-
Pánie / Pieśń prześła pierwsza.

Pánie Boże ojcze náš niebieski/ Spuś-
z niebios twoich nam dejdź z swo-
iey łáski/ Alby nápełnił wielce wśchl-
ziemie : Spraw to przez swe imie.

2 Niech pozna wszytek Róściot twoy wybra-
ny; Żeś ty ieś Bogiem y Pánem náđ Pány
Który iáko chcesz/ ták sie wszytko stanie : Żm-
łuy sie náš Pánie.

O P O G O D E Pieśn.

Ná tej note.

Panie Boże Oycze náš niebieski / Rácz
dać pogodę z swoicy świętey łaski / Uzá-
grzey ciepłym słońcem wśhytks ziemis /
Spraw to przez swe imię.

2. Niech pozna wśhytet Kościół twoy wybrá-
ny ; Żeś ty iest Bogiem / y Pánem nád Pány /
Ktory iáko chceś tát się wśhytko sstanie. Zmi-
luy się náš Pánie.

P S A L M Y

W tymże Pokuszeniu.

Pśálm 23. 34. 37. 54. 77. 85. 90. 97. 104.
106. 112. 123. 128. 131. 132. 145. 146. 147.

P S A L M Y

Po tym Pokuszeniu.

Pśálm 103. 104. 107. 147.

MODLITWA w ktorymkolwiek
pokuszeniu y vtrapieniu.

NY nie ráczże Boże wśsechmo-
gacy gárdzić ludem twoim do
ciebie w pokuśzeniu y w vtra-
pieniu rozmáitym wołáiacym: ále dla
chwały imienia twoiego, rácz miłóści-

P I E S N I O

wie przez Duchá twoiego stałości y rá-
tunku wszelkiego dodać, którym nie
prześtaie, pokuśá, nedzá, y kłopot do-
kuczać. Przez Páná nášego Jezusá
Chřiśtuśá, Amen.

MODLITWÁ czáśu Suszey,
Niepogody.

BOże Oycze Niebieski, któryś
nam przez Syná twoiego iedno-
rodzonego, obiecał wśyśtkim
twoego Kroleśtwá, y śpráwiedliwości
iego sukáiacym, wśytkie potrzeby te-
go żywotá przydać; dayże nam pro-
simy, w tey náśey gwałtowney potrze-
bie, deżdż potrzebny, (álbo pogode.)
aby žiemskie ożytki ku potrzebie ná-
śey, á ku chwale ģmienia twoiego
mogliśmy otrzymać. Przez Jezusá
Chřiśtuśá Páná nášego. Amen.

MODLITWÁ czáśu głodu, álbo
drogości.

Boż

BOże Oycze nasz niebieski, z którego darem ziemią się stawa
wrodzajna, y cokolwiek ieść na niej
rozmnaża się: Weyźrzy prosimy na
utrapienie ludu twoiego, a użyż, aby
ten głód y drogość które teraz sprzą-
wiedliwie cierpimy dla grzechow na-
szych, dobrotliwością miłosierdzia
twoiego obrotiły się w wrodzaj y obfi-
tość. To rącz nam dać na miłość w-
sy Oycze, dla Jezusa Chrystusa, które-
mu z toba y z Duchem świętym chwa-
ła, cześć y sława na wieki wieczne,
Amen.

PIESNI.

O Pokoy czasu wojny albo potwarzy
y prześladowaniá.

1. PIESN.

Przednie mocny grunt ieść Pan Bog. 16.

Patrz o Kościele Bożym Pieśń 3.

2. PIESN.

Arzyczym z tobie wieczny miły Panie. 12.

Patrz o Kościele Bożym Pieśń 7.

P I E Ś N I O

3. P I E S N.

Sly nam Pánie miłościwy / Pokoy pokisimy
tu żywi/ Boć nie iest żaden Bog inny/ Coby
bronit tej kráiny/ Jedno ty sam Boże iedyny. A.

PSALMT

Psálm 2. 3. 4. 5. 10. 11. 12. 13. 17. 22. 25. 27.
37. 42. 43. 46. 49. 64. 69. 71. 73. 77. 83. 86.
109. 121. 124.

PSALM 109. w spotwarzeniu.

Notá tego Psálmu, iáko Psálmu 3. Pánie iák ich
wiele iest ktorzy sie / zé.

No Pánie moia chwato moy Boże
iedyny/ Rep. Nie milcz tego co cier-
pie bez wśelákiey winy: Abowiem
ná mie złośnik wsta swe otworzył/ A
falšywym ięzykiem ná mie sie oborzył.

2 Pusił ná mie wścypki záwáśmioney złości/
Rep. A podniosł ná mie woynę bez moiey winno-
ści: Żá to com go milował oborzył sie ná mie/ A
podniosł ná mie z predká swe zuchwałé ramię.

3 Oddał mi złość zá dobroć/ zá przyiaźń nie-
przyiaźń/ Rep. Odnieſtem zá chęć swoje niespe-
dziewána waśń. Pánie ráćzże ty sam wziąć ná sie
krzywde moie / Pokaż przed niewdziecznikami
spráwiedliwość twoię.

4 Przepuść nań złego cieleká/ niechay go wtra-
pi/ Rep. Niechay záwzdy od sadu skazány wstąpi:

Niechay

Niechay ma trocki żywot: niechay weźmie drugi / Wzrad iego niech i mrze zostawiwszy dlugi.

5 Niech żoná wdowa będzie / dziatki sierotami / Rep. A niechay sie tuláia między żebrakámi: Niechay w pustkách mieszkáiac chlebá sobie pro-
szá / Niech wszystkie dobrá iego lichwiarze rozniosá.

6 Niechayże iego prace obcy rozszárpáia / Re-
Jego nieprzyjaciele niech ich rzywáia: Niechay
sie żaden człowiek nád nim nie zmiłuié: Niechay
sie dziatki iego nikt nie wśáuié.

7 Sławá iego od ludzi niech będzie wyćietá /
Rep. Niech go w drugim rodzáiu żaden nie pá-
mieta: A niechay záwždy będzie złość rodzicom
iego / Wstáwicznejey pámieci Bogá naywyższego.

8 Abowiem przesládomá czełká niewinnego
Rep. A chciał zágrześć żebraczká w kłopotánego.
Zákochal sie w przeklectwie / wiec przyjdzie do
niego / Niechćiat błogostáwienstwá / y poydźie
od niego.

9 Nieśczęścia iáko wody do wnetrżności
wnidá / Rep. A po gościách sie iáko oliwá roz-
zeydá: Niechże to ma zá káta co w niego chodźie
będzie / Niechayże sie tym pásem opásuié wśędzie.

10 Tę przeciwnicy moi zapláta odniosá / Rep.
A torzy mie kłamliwemi ięzyki roznosá: A ty
moy Pánie teraz z miłosierdzia swego / Wydrzy
mie z geby frogiey czełká przewrotnego.

11 Bómci ia iest chudzińká y niedzińk ubogi /
Rep. A pełne serce nosze wstáwicznejey trwogi /

P I E S N I O

Przemiiam iakoby cień krzywo nąchylony/ Opa-
dam iako chryścijst z drzewa otrząsniony.

12 Drża me nogi od postu/ ciato bez oliwy/ *Rep.* Vschlo/ chodze po ziemi iakoby nie żywy:
Co widzac przeciwnicy głowami kiwają/ A z
moich spraw pobożnych krotosile mają.

13 Boże mój porátuy mię/ okaż swe zbawie-
nie/ *Rep.* Uczyni znaczne przed nimi moje wybá-
wienie/ Niechay oni stráluia/ niechay mi szorzeja:
Byles ty błogosławił/ á miał o mnie pieczę.

14 Tłásádzá sie y stráca/ y weźma żeśzenie/ *Re.*
Aia sie rozráduie ná twe pocieśzenie: Nieprzy-
iáciele moi popádná sromotę/ Wyżrzącwszy two-
ie sławná nádemná robote.

15 Przeto cie chwalić bede wielce wsty swo-
mi/ *Rep.* A opowiem twa świętą dobroć przed
wszystkimi/ Jjes stánał po prawey ręce wbogie-
mu/ A wyrwales go z gęby niespráwiedliwemu.

P S A L M

Powybáwieniu z tegoz po-
kuszienia.

*Psalms 9. 13. 30. 31. 34. 47. 70. 71. 72. 86.
97. 118. 124. 125. 127. 129. 131. 144.*

MODLITWA o Pokoy.

SWIE TY Boże, święty mocny,
święty nieśmiertelny, od kto-
regó święte żądze, dobre rády,

y słuśni

POKUZENIV.

G 11

y słuſzne ſprawy ſa, Day ſługom two-
im on pokoy, ktorego ſwiat dąć nie
może: aby ſercá náſze mándátom two-
im poſłuſzne będąc, y ſtráchu nieprzy-
iaciół pozbywſy, czáſy mieſkánia ná-
ſzego w tym żywocie doczeſnym, zá-
twoia obrona mieliſmy ſpokoyne:
Przez Jeżufá Chriſtuſá Páná náſze-
go. Amen.

MODLITWA Czáſu wojny álbo
przeſládowania.

W Szechmogacy Boże, Krolu kro-
low, y wſytkich nauwyżſy
rządźco, ktorego mocy żadne ſtworze-
nie przeciwić ſie nie może, ktoremu
właſnie należy karác grzeſzniki, a nád-
tymi ſie zmiłowác ktorzy czynia po-
kute, Záchoway y wybaw nas, Vni-
żenie proſimy, z rak nieprzyiaciół:
Pohámuy ich hárdóſć, wſkrom złoſć,
rozgróich zdrády, y chytroſć, abyſmy
twoia obrona będąc obronieni, záwſe

byli zachowani od wszelkich niebespie-
czeństw, ku wychwalaniu ciebie, kto-
ryś jest iedynym zwycięstwa dawcą :
dla zasług iednorodzonego Syna two-
iego Páná nášego Jezusa Chrystusa.
Amen.

P I E Ś N.

Czása choroby álbo moru.

Wzięta z Modlitwy Ezechiasza Krolá. Ezié.
38. cap.

Nadzieję idko, W tobie Pánie nadzieie mam. zc.

Rzekłem ja cielek utrapiony / W ostat-
nich dniach rozdzielony : Poyde t
fortam grebu swego / Widzac sro-
gosc dnia przyszłego.

2 Już swoich lat ostatecznych / Pozbawio-
nem barzo wdziecznych : Ludzka moc nie wy-
drze z tego / Kresu już zamierzonego.

3 Rzekłem w swym sercu niedziwnym sam / Pá-
ná Boga nie ogladam : Tu w tej to ziemi ży-
wiących ; A iego łaski pragnących.

4 Już daley za swego wieka / Nie ogladam
tu ciałowieká / W pokoju mieszkającego ; Bom bli-
ski dnia ostatniego.

5 Narod moy / y me mieszkánie / Nie długo
zemna zostaniesz ; Jáko Pasterz budkę swoje : Tál

zostawiu

zostawie ziemie moie.

6 Żywot moy iak v tkaczá nié / Pretko musi rozerwan byé : Bo y pierwszy moy początek / Znatem że byl słaby watek.

7 Jákto skomá gdy sie wznieci / Wnet spłonie / nie długo świeci : Tak náše dni dziś y wczora / Czekác końca y wieczora.

8 By Jásfoltá beda krzyczá / Bolesci swoje wyliczá : Porównam sie golebicy / Zulkniac w wielkiej testnicy.

9 Widze co sie zemna toczy : Bárzo mi nádmólali oczy / Wznošac ie ku Bogu memu / Ano mie grozi ciśnie k temu.

10 Ach ktoz moze ten ból zgoić ? Rácž sam Pánie vspokoic / By mie tak srodze nie palił / Abych twoie imie chwalił.

11 Tobiem sie iuž mily Pánie / Podal w twoe opátrowánie : Tobiemci sie iuž poruczył / Byś grzech moy w tyl precz zárzučil.

12 Żaž ciebie grob chwalić będzie : Żaž śmierć uczynić częśc wšedzie : Żaž cie wyznáia vmarli / Co sie w grobách swych oparli :

13 W prawdzie twoiey każdy żywy / Wyznácie cžłek spráwiedliwy : Ják y ia ciebie moy Pánie / Gdy vznam twoe zmiłowanie.

14 Pánie ty sam rácž mie zbáwici / Láske twa nadzmemu ziáwić : A ia za te láske wielka / Oddam tobie chwałę wdzięczną.

15 A wšakże moy święty Pánie / Tłech sie

P I E Ś N I O

zemna wszystko stanie / Loby było z chwata twoja
A z wieczną pociechą moją.

Innych Pátrę o śmiertelności. iáko Pieśni
I. 2. 3. 4.

P S A L M Y.

O Pokuszeniu przez Chorobę álbo Mor.

Pśálm 4. 6. 16. 38. 39. 41. 42. 57. 77. 86.
88. 90. 91.

P S A L M Y.

Po wybáwieniu z tegoż Pokuszenia.

Pśálm 18. 38. 41. 71. 103. 104. 116.

P I E Ś N.

Która może być śpiewána po kájdym dobrodzieystwie
Bożym okazánym.

Ciebie Boga chwálimy / rć. Pátrę w Páster-
stwie Zborowym.

Boga cie chwálimy / Pánem wyznawamy / rć.
Pieśń 8. o Troycy przénaswieszczy.

MODLITWA czásu chorob álbo
Moru.

W Szechmogacy Boże, któryś czásu
krolá Dawidá, w gniewie twoim
siedmdziesiąt tysięcy ludu Morem po-
wádził

SMIERTELNOSCI.

G v

trácił, a wśákże pámietájac ná swoje
miłóšierdzie záchowaleš drugich: z mi-
łuy sie nád námi nedzníkámi, ktorzy-
smy teraz rozmáitými chorobámi y cie-
ska záráza śmiertelna frodze śtrapie-
ni, iákoś Aniolá swóiego od dálšego
pokaránia ludu onego záttrzymał; tak
y teraz te záráze śmiertelna cieška,
rácz od nas oddalić. Przez Jezuśá
Chrystuśá Páná nášego, Amen.

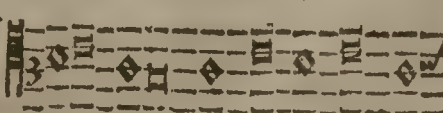
P I E Ś N I O SMIERCI Y SMIER- TELNOSCI.

Czásu Pogrzebu.

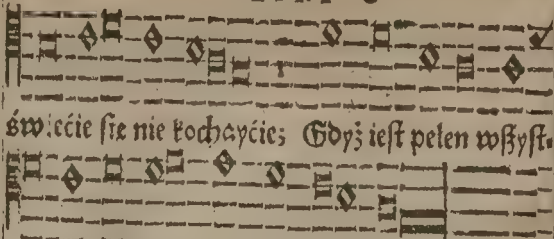
1. P I E Ś N.

N Acz wśázác miły Pánie / rć. Pátrzyey o
Pokucie Piętn 9.

2 P I E Ś N.

N
Ezyscy ludźie sie obacźcie / A w
świećcie

PIESNI O

świećcie sie nie kochajcie; Gdyż iest pelen wŹyŹst.

kich złoŹci; Silne nā nim omylnoŹci.

2 Prorocy to obaczyli/ Że sie w Źwiećcie omylili: Przetoż tāk wŹyŹstkim rādźili; By go w wŹsem opuŹcili.

3 Oznaymuiac złoŹci iego / Ku temu wiedli kāżdego; Żeby pokuta czynili/ Wedlug woli Bożey żyli.

4 Nā nim sobie styŹkowali/ y bārzo sie frāŹowali/ Prāgnacy przyŹŹcia PānŹskiego / A wybāwieniu Źwoiego.

5 TobiaŹ maŹ Źprāwiedliwy / Bedac tu nā nim plāczliwy/ Tāk mu sie byl Źwiat wprykrzyŹ. Że co rychley o Źmierć proŹit.

6 Nā; Boży Prorok EliāŹ/ A drugi teŹ Prorok JonaŹ/ Od Boga Źmierci Źadali / Gdy złoŹci Źwiātā poznali.

7 Dawid mocny ā wielki Krol/ Ktorego teŹ gryzł tenże mol / CzeŹto o Źmierć Boga proŹit; Gdy te mārnoŹć Źwiećkā baczył.

8 Tāk teŹ y ApoŹtoliowie / A inni Źwiećci meŹŹowie/ WŹyŹscy nā nim styŹkowali / RoŹlāczenia z nim Źadali.

Nāpomni

9 Napominając każdego ; Żeby się strzegł za-
dze iego ; Od przyczyn złych nielekali ; Na rośkoſz
iego niedbali.

10 Miłośnik Boży Jan święty / A ten poznał
świat przeklęty / A obiarzył w swym Diawieniu /
O iego złym dokończeniu.

11 Rozważę to wierny wſełki ; Jako to bára-
zo błąd wielki / W świecie sobie rośkoſzować / A
zbawienia zaniedbawać.

12 Obacz człowiecze nie mądry / Niedbaly / a
názbyt krnąbrny / Co weźmieſz z tad za pożytek /
Byś też zyskał y świat wſzytek ;

13 Gdy tu w rośkoſzy żyć będzieſz / A chwały
wieczney pozbędzieſz ; Bo maiećność / y rośkoſzy /
Nie długo to śmierć rozproſzy.

14 Złacby to była odmiana / Z łaski wypaść
tego Pana / A pozbywſzy tu wſzyſkiego / Doſtać
się do Czartá złego.

15 Atak o człowiecze niedziny / Patrzą na żywot
ſwoy miżerny / Jako bárzo prętko mija / A kro-
ciuchny wielce bieg ma.

16 Śmierć w rychle przyjdzie ku tobie / Ciało
twoe położy w grobie ; A tam iako cię zaſtanie ;
Na takie cię da karanie.

17 W ten czas twoie piękne lice / A ślicznych
oczu żrzenice / Wniwecz obrocone beda / A wſzy
ſłuchu pozbeda.

18 Coż tu rzecze wſełki k temu / Co ſolguie
światu

P I E S N I O

światu zlemu / W rośkościach jego lubnie / Rozmnie
cie rośkościć ?

19 Przekość ten żywot przeminie : Tak iako
polny kwiat ginie : A iak światło iasne gaśnie :
Tak każdy z was w śmierci zaśnie.

20 Job nam to święty obiawił / Apostoł te
go poprawił : A wieciu nasz żywot przyrewnał
Gdy troskość dni naszych poznał.

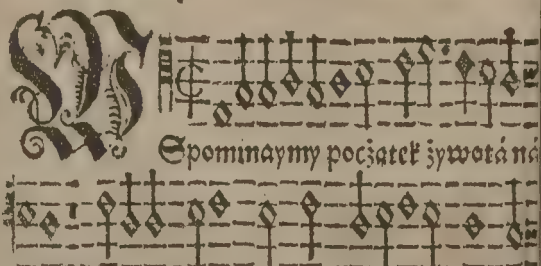
21 * Pomoż Panie wżem twym z tego
Świata na wżem onylnego : Byśmy sie nim nie
parali / A na nim ni ocz niedbali.

22 W prawey wierze zawżdy trwając : Po
winności swe chowając / Tobie w tym posłuszn
byli / Wola twa zawżse pełnili.

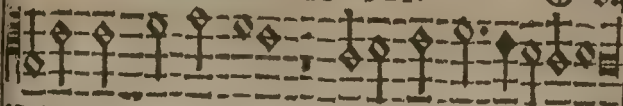
23 Day abyśmy w tymże trwali / Żywot wie
ciny otrzymali : Day też nam y do tego przysć
Wiecznie z toba w chwale twej być.

24 Amen społecznie śpiewamy / A Paniu
Bogu wśpamy / Żeć on nas tu z tej trudności
Weźmie do swojej radości.

3. P I E Ś N.

Bogu / A potom iakie ma być dokończenie jego

Pilnie też na to pátrzymy / Jáko tu w nim żywie-
(my.

2 Baczyć to może każdy ; że się w grzechu ro-
dzi : A skąd do innych grzechów swowolnie przy-
chodzi ; Nie pátrząc nic na żadne / Dobrodziew-
stwa Pánskie.

3 Bowiemy grzech który się w nas / już tak za-
korzenił / Práwie nam wszystkie światłe obyczaje
zmienił ; Iż o Páná niedbamy ; By zwierzętá
mieszkamy.

4 Że stá dziś może náleść człowieká takiego /
Któryby miał pámiatać dobroć Páná swego /
Jáko go słábnym stworzył / A nád wszystko
przełożył.

5 Nędzneś są to rostoszy iście światá tego /
Ktore nas tak odwiodły od Páná nášego / I
którymi ani wzwiemy / Gdy márnice poginiemy.

6 Nikt z nas wiedzieć nie może nigdy czasu
swego ; Gdy ma stánać przed srogi Máiestat se-
dziego : Dziwnieć to ten Pan spráwił / W swej
mocy to zostawił.

7 Każdego przestrzec raczył / áby był w czu-
ności / A záwždy się wárował sprosnych wstę-
pności : Bo tego nie wie żadny / Gdy przyjdzie
dzień Pánski zdrádný.

8 Tu iákoż się już nie ma wznąć człowiek ká-
dy / Gdy

PIESNI O

dy/Gdy w tym niebezpieczeństwie żywota jest za-
wždy/ Musi być bez wątpienia/ Tu iście do skoń-
czenia.

9 Zawszy się kłusa o nas pilnie we dnie w
nocy/ Czart/ cięło/ y marny świat/ zawszy ze-
wszey mocy; Aby nas potumili/ A Pánu ob-
mierzili.

10 Bärzoć to ná nas iście srodzy Zarcownicy
Z ktoremi nie możemy porównać nędziny: A dź-
wnie z káżdey strony/ Trápiá nas bez obrony.

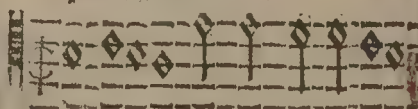
11 Ależ nam rzeczy wesołe pod czas podawáia.
Alle zawszy srogi iad w sobie zátrywáia: Bo co
tu cięło lubi/ To zawsze dusze gubi.

12 Nieprzyiaciel náš duszny tenći pilen swe-
go/ A zawszy we dnie w nocy rycząc szuka tego.
By mogł pojrzeć ciałowiéć/ Zatrącić do wiekú

13 A tak czymże iuż sobie nędzni pomoc mamy
Gdyż takie przeciwniki przeciw sobie znamy? Z
Goźeć szukać Zetmáń? Jedno Chrystusa Pána.

14 Już tedy káždy wiedząc Pána tak mojego.
Wćieć się pod obronę świętey ręki iego: Boć ten
przyimie káżdego/ Do Bogá Oycá swego.

4. PIESN.

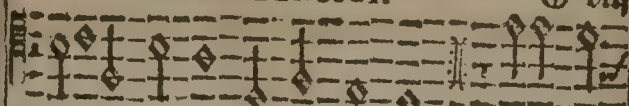

Daremnne świeckie wćieśnienie
Nad śmierć nie niemamy peroniefse

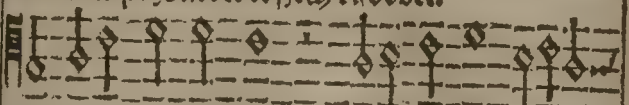
iaćo

SMIERTELNOŚCI.

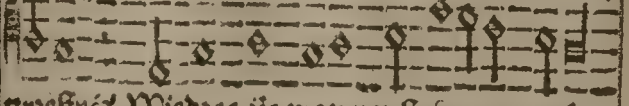
G viii

iać ty przeminieś w rychłości ! Re. Czemuż na
tąc umie pozbawić wśch radości.

to nie chcemy wspomnieć / Ani też przedstawamy

grzeszyć? Wiedząc iż mamy wszyscy pomrzeć.

2 O śmierci toć jest gorzka pamięć twa/ cło-
wieku wesołego serca/ Rep. Tyś młodemu/ y sta-
remu groźna/ Który zawsze żywa szczęścia: Za-
dnego sobie nic nie wazysz/ chudego/ Bogatego
dawisz/ A chytrze z nim postępować umieś.

3 O śmierci tyś śidło bärzo groźne/ Ktore ra-
mieś potargnąć chytrze/ Rep. Przed toba się trze-
dno rwać wć/ y wszędy przed toba zachować:
Nad cie niemasz nic straszliwszego/ Nad cie nie-
masz nic okrutniejszego: Bo bez folgi wprzatasz
káždego.

4 O iaćżem prętko pozbył światą/ y iać mi
prętko zbiegły lataś Rep. O iaćżem ia na to nie
pomniał/ Dem nieodpowiednie umrzeć miał: Już
śmierć ku mnie śle posły swoje; Bolesć frog: /

tragic

P I E Ś N I O

trapienie cieśkie / Odiawşy odemnie wŃe wese-
le moie.

5 Boże wyczerzy na stworzenie twoie / wkaż
wdzięczne oblicze swoje / Rep. Ziemia prochem
byle sie wyznawamy : Przetoż miłosierdzia żada-
my : Day nam opuścić marność : A przebacź
nam też naszych złosci : Day zająć włascę/
wejmdo radości.

5. P I E Ś N.

Ná stárá note.

W my wierni Chrześciane / Przez
żałosne rozmyślanie / Smierci chto-
wieká wŃelkiego / Bądźmy serca
nabożnego.

2 Ná śmierć swoje pámietaymy / Swiátu te-
mu nie rŃaymy : Bo niemáż w nim nic pewne-
go / Omylić iście káżdego.

3 Widźmy dobrze ná oko / I wiela przykła-
dow Ńeroko : Ji gdy nam wiecey folguie / Doly
grzebie / á nas psuie.

4 Długie zdrowie obiecuiac / Myśli dobrej
dodawaiac / I pámieci nam śmierć wyimuić /
A zora przeciw sobie cżuie.

5 Bowiemy bymy pámietáli / Ná ten czas ży-
wota máły / Bylby z nas káždy Ńromni y ży / Ná
wsytkie spráwy bączniemy.

6 Tlie Ńluzylby swiátu temu ; Ani też ciátu

[. . .]

swoiemu / Ktore od Boga odwodzi / Każdego co
z nim chodzi.

7 Gdyż tedy nic pewniejszyego / Nad słowa
Pana naszego / Czy myż a bądźmy gotowi / A tak
nas świat nie włowi.

8 Bowiem do nas tak mowi Pan / Swym
słowem ciagnac k sobie sam : Byśmy bezpiecznie
nie byli / Nie wiedząc ostatniey chwili.

9 Ktorey do nas przysła swego / Śmierć po-
sta bardo srogięgo / Aby z nami liczba czynił / Ze
wszego co kto przewinił.

10 Dla tegoż nas upominał / A przykazanie
swe nam dał : Byśmy wedle niego żyli / Inże dro-
gi opuścili.

11 Wstaw cudzych nie słuchali / Których ludzie
nadszatali / (A two Panie wyrzucili / Jakoby w
tym medrzy byli.)

12 Nie maści czasu żadnego / Nad drugi czas
godniejszyego : Zawszy Bogu mamy służyć / Przy-
kazanie jego pełnić.

13 Zawszy mamy trzeźwymi być / W mierno-
ści iść / w mierności pić : Bo obżarstwo za-
wszy škodzi / Wszystkie złości z siebie rodzi.

14 Nie ieden dzień nad drugiego / Nie ma w
sobie pewniejszyego : Zawszy śmierć za nami cho-
dzi : Nie wiemy w kogo ugodzi.

15 A tak na to pamiętajmy / A żywota po-
prawiaymy : Bowiem grzech srogo karze Pan /
Czego znaki częste dał nam.

6. P I E S N. Gdy iuż ciało
w Grob kładą.

Ná Starą Notę.

W Ogrzebmyś to ciało w ziemi; A w
tym namniemy nie warpiemy; Że w sa-
dny dzień zmartwychwstanie/ Przed
stolec twoy Chryste Panie.

2 Bo było z ziemi stworzone / W ziemi be-
dzie obrocone; A zaś przed sąd w całe wstanie/
Ná Archanielskie trąbienie.

3 Duch wiernych v Pána swego: Ciało spi-
do dnia sadnego/ Tam mocą Boską sprawione/
Będzie dziwnie osłáhcione.

4 Tu żyło w wielkiej trudności/ Tam przy-
dzie k' wieczny radości: Jáko słońce w swej
światłości; Tak ciało będzie w iáśności.

5 A choć leżąc gnie w ziemi/ My ná to nie
nie pomniemy: Ano sie lepiej gotować / A ná
ten sie świat nie spuszczać.

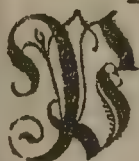
6 Bo nád to nie perwnieyszego; Że śmierć po-
sta z nas káżdego: Ten dług wšyscy zapláćimy/
Atoży sie ná świat rodzimy.

7 * Wspomożyś nas Chryste Panie! A day
dobre dokonanie: Wszakś nas swa krew oku-
pił; Bys nam wieczny żywot sprawił.

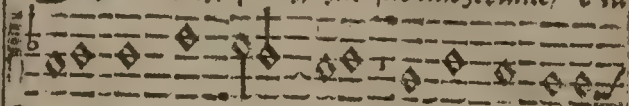
8 Wyrwi nas z kátáńskiej śily/ Bysmy w two-
iej chwale żyli / Z toba nášym miłym Pánem /
Ná to rzecmy społem/ Amen.

7. P I E Ś N.

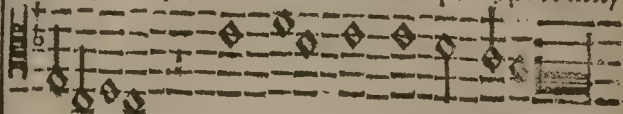
Iam mœsta quiesce querela.

Recz/ precz/ żałosne nârzekanie/ Tł

strona smatnych mâtek kłanie! Nie płacz powinni

powinnego; Smierć zamiąna życia wiecznego.

2 Bo ná coż marmory ciosane; Tł co nagro-
bki złotem lane? Jedno k woli temu składowi /
Ktory zwierzón do czasu snowi.

3 To ciało tak twárdo zmorzone / W rozum
y w pamięć obnázone / W przedce da Pan Bog
zaws w gromada Wszystkich zmysłów przywola
rąde.

4 Idzie/ idzie ten czas ktorego Każda kosa
kła do stanu swego Tłstapiwszy / dom przyjmie
ciała/ W którym żywa dusza bywała.

5 Nic to choć trup w proch obrocony / Nic
choć y proch już w szesat strawiony / Tłaydzie sie
wzyskto á bez zwolóri, Tłe ciało poydzie w okłóti

PIESNI O

6 Tak choć ziarno w rolę wyrzucone / I przy-
frażima umorzone / Na wiosnę wesóło wycho-
dzi / I w ślicznej trawie kłosy rodzi.

7 Odbieray ziemię to cóż się dać / Bierz nie-
śmiertelne prozaję : Powierzamy się twojej
wiernej pieczy / Czysta cney natury stworzycy.

8 Tu swoy pokoy duszą miała / Ażora tchnie-
niem Bożym stała : W tym duch Pana Jezus-
sow ciała / Przechowywał kłopotow wiele.

9 Bierz skład Boży ziemię / Ktorego Cząść
się wspomni pewnego : Bo nie da gnić wiecznie
swojemu / Obrazowi włożanemu.

10 Skoro wiernych nadszcie ziemi / Skoro
się Chrystus na sąd stawi ; Toż właśnie ktoreć się
oddają / Wroci się wiecznej koronie ciała.

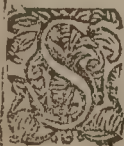
11 Synu Boży Jezu Chrystusie / Nád grze-
snyimi nami zmiłuy się ; Nie dopuszczay nam o
tym wątpić : Że my z toba w niebie mamy być.

PSALM

O nikczemności y krótkości żywota
ludzkiego.

Pśalm 39. 49. 89. 90. 102. 103. 116. 144.

MODLITWA o dobrą śmierć.

Wiedzy Boże, święty mocny,
święty y miłosierny Zbawie-
cielu, nie podawayże nas

śmierci

śmierć
znał
lay
naśe
stepko
sczay
dnemi
mi Sz
Przez

P s a
d
Pśal

O S

W

Władcy
Day

śmierci przeklestej. Ty Pánie który
 znaś skrytości serc nászych, nie zátu-
 lay vřsu swego miłosierdzia ná prośby
 náše; ále przebacź nam nászych prze-
 stepkow. Boże miłosierny nie dopu-
 śczay nam w one oślátnią godzinę za-
 dnemi bolesćiami śmierci, y pokuśá-
 mi Szátáńskimi od ciebie odpádać:
 Przez Jezusá Chrístusá Páná nášego
 Amen.

P S A L M T. Ktore czasu prowadzenia
 do grobu mogą być śpiewane.

Pśálm 39. 86. 130.

P I E Ś N I

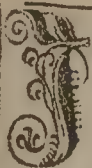
O S A D N Y M D N I V.

I. P I E Ś N.

Wesoło śpiewaymy / Bogá Oycá chwa-
 my / 1c. Pátrż o Adwencie Páńskim, álbo
 o wćieleniu Syná Bożego Pieśń. 2.

2. P I E Ś N.

Notá iey iáko; Mądrość Oycá niebieskiego; álbo
 iáko; Day nam Pánie miłosćiwoy pokoy pokisny
 tu żywi / 1c.

Izus Christus wiecznie żywy / Jako
Krol y Bog prawdziwy / Przyjdzie na
ślad zmarłych żywych ; Według Pism
świtych prawdziwych.

2 Przysćia swego nąznaczenie / Tak znaki w
nowym Żakonie / Mowiac: Bada znaki w sto-
cu / Na gwiazdach / y tej mieściacu.

3 Będzie częste drżenie ziemi / Miedzy ludźmi
zatrwożenie ; Ale się nie nie lekaycie / Głowy
swe wzgore wynasaycie.

4 Już się waśże odkupienie / A ze wśech nadz
wybawienie Przybliża / a potępienie Niewiera-
nych wieczne zginienie.

5 Gdy się poczet wiernych spełni / A złość
złych miarę wypłni / Żaraz się pocźnie dzień sa-
dny / Archaniol w trąbe zątrąbi.

6 Niemu ogromnemu głosu / Wstąna martwi
tego czasu / Rusza się mocy niebieskie / A wśyt-
ko stworzenie ziemskie.

7 Tam Krol w niebieskiej swej sławie / Sie-
dzie na swym Naieście / Na stolcu swej wiel-
możności / W nicogarnionej iasności.

8 Przedeń poyda wśyscy ludzie / Żaden tam
strachu nie rydzie / Na ślad się progi gotuiac /
Sprawam się swym przypatruiac.

9 Tam obiaśni serca ciemne / A skryte rzeczy
niawne : Tam się sunnienia otworza / Każde-
go z nich sadzić beda.

Tam roz-

10 T
Krol spr
dy:ch
11 W
wstawic
cymieniu
12 *
woy nas
za toba /

To ie
Pśalm

Mon

wiedli
siemy,
sadu r
im obc
iako oc
siernie
nie pr

10 Tam rozsądzi wszystkie prawie/ Da dekrety
Krol sprawiedliwie: Dobrym do nieba wstaje/
Dłuch: aś w meki wieczne staje.

11 Wiedząc to my wszyscy wierni/ Bądźmyś
nstawicznie czynni/ W Modlitwach/ w dobru
czynieniu/ Czekając Pana k sadzeniu.

12 * Jezu miej nas na swej pieczy/ Ucho
waj nas strasznych rzeczy: Day stać godnie
za toba/ Day wnieść do nieba za soba.

P S A L M Kutemuż.

To jest o dniu Sadnym y żywocie wiecznym.

Psal'm 16. 17. 49. 50. 76. 83 97. 116. 126.

MODLITWA o Miłosierdzie cza-
su sądu.

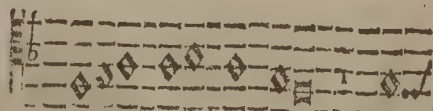
 Boże miłosierny, wiedząc to,
że się żaden żywy człowiek
przed sądem twoim nie uspra-
wiedliwi; Przetoż pokornie cie pro-
siemy, nie rącz w dzień on ostatecznego
sądu twoiego z nami prawem się two-
im obchodzić: ale obeydź się z nami
iako ociec miłosierny, łaskawie y miło-
siernie. Niechay przed oblicze twoje
nie przychodzą grzechy niezliczone.

PIESNI O

násze, przy sadźcie twoim, które tu
oczyszcilá naswietśa krew Syná two-
iego namilśego Ieżusá Chrystusá. Po-
staw nas ná práwicy owieczek iego o-
mytych we krwi iego przez wiare. Z
którym tobie Oycu nášemu y z Du-
chem świetym wieczná część y chw-
ła niechże oddawamy tu y w onym
Krolestwie twoim. Amen.

TRZECIA CZĘŚĆ PIESNI
KATECHIZMU
CHRZESCIANSKIEGO,
O MODLITWIE
PANSKIEY.

I. PIEŚN.

Deje náš Kroryś iest w niebie/ Świeć

się imię

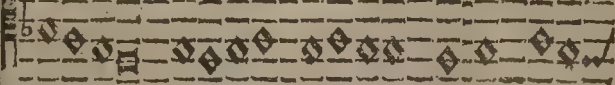
MODLITWIE.

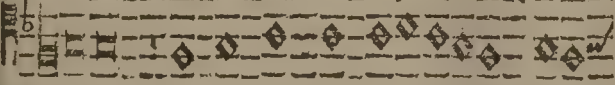
G. xij

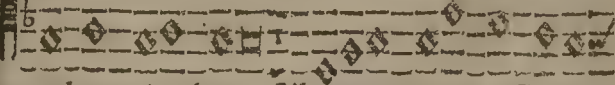

 sie imie twoie: Przyidź krolestwo twoie. Bądź wo

 la two/iało w niebie tak y na ziemi. Chleba nasze

 go powszedniego day nam dzisiaj: I odpusć nam

 nasze winy/iało y my odpuszczamy naszym wino-

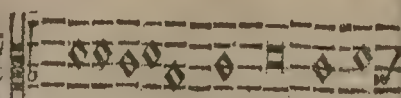

 woycom. I nie w wodz nas na pokuſzenie/ ale

 nas zbaw ode zlego. Albowiem twoie iest krole-

 stwo/y moc/y chwala/na wieki wiekow/ Amen.

2. P. IESN.

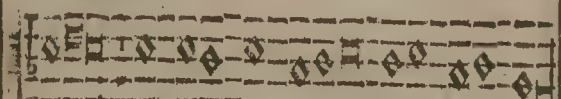
2. P I E S N.

Możem cię który mieścił na wy-
 Nie rącz oycie działo swych odrzu-

sołim niebie / Rep. Ale swe miłosierne nakłoni tu
 cąć od siebie:

nam wsty / A niechay cie nakłoni prośbą naszą ru-
 chy.

2 Imię twoje przed którym też duchy : le pód-
 ia. Rep: Niechay wszystkie narody w poczci-
 wości mają : A d-ry byśmy w tej wierze tak sta-
 tnie trwali : Jakoby z nas niewierni dobry
 przykład brali.

3 A nie odwołajay daley swego panowania /
 Rep. Dział sie tak cięskiego slug swych mora-
 dowania : Nieprzyjaciolom naszym / wyrwi
 nas z paski : A ty sam rącz krolować / iako
 Pan na wieki.

4 Nie dopuszczay nam według myśli naszych
 błąd : c.

bladzie i
 wim sw
 Duchy
 niech d
 5 Pan
 trzeba
 chleba
 siecia /
 mdleia.
 6 *
 wamy
 pokladam
 raczy
 baczy
 7 Nie
 go / Rep.
 swego :
 chwala
 trwala.
 Naidiey
 2
 imi
 10
 ie s
 2 Chleb
 iaiay : G

Ładzić: Rep. Ale rącz nas naświatłym światem swoim rządzić. Alako snadnie władnieś Duchy niebieskiemi; Także się też wola twoja / niech dzieie na ziemi.

5 Pánie ty sam lepiej wieś / czego nam potrzeba; Raczyś nam dziś wżyczyć potrzebnego chleba; Tłedźne polne ptáská / nie orzo / nie sieia / Alwždy przecie z łáski twoey od głodu nie mdleia.

6 * Łtości náše przed toba wśzystkie wyznawamy: Rep. Tładzieie w miłosierdziu twoim pokładamy: Że ty z námi łáskáwie postepować raczyś; A nam iáko my drugim / wśzystkiego przebaczyś.

7 Nie w wodźie ná pokusy przyrodzenia mdłego / Rep. Wtóway wśwego złego / z miłosierdzia twego: Bówiem twe iest królestwo / twoia moc y chwata / A táć będzie ná wieli nie odmienna trwata.

3. P I E Ś N.

Notáiey iáko Psálm 107. Tłuz teraz narodoś ziemscy / ić.

Dreże niebieski prośim ciebie: Świeć się imie twe; Przyidź Pánie / Królestwo twe; Wola iák w niebie / y ná ziemi niech się sítanie.

2 Chleba nášego powszedniego / Day nam dziśiaj: Oduś ztości / Ják innym z roszkania twego /

PIESNI O

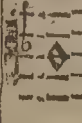
twego/Przebaczamy ich krwkości.

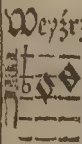
3 Nie wwoǳ nas w pokusy / o Pánie: Ale nas zbaw ode złego: Abowiem twe iest krośwánie/ Moc chwata/do wieku wšęgo.

4. PIEŚN.

 Byu Chryste Boże wieczny / á miebieski

 Pánie / Na żáłośne nas grześnych wzdychanie /

 Weyźrzyś okiem miłosierdzia swęgo / Rátuyże

 nas cíaśu dńisieyşęgo.

2 Młc sie pod straż twoie wšyscy społem wcielamy: Bo w tobie śanym náǳieie mamy; Raczysz cieniem swoiey łáśkowości / Zástonić nas od wšęch nawáłności.

3 Wspomożysz nas / niech sie ku twej prawǳie sercem mamy; Ciálu/ Czartu/ Świátu prze-

ciwiamy:

ciwiamy: A twa wola day nam prawie poznac/
A jercem iey y skutkiem dozonac.

4 Niechcie sie v siebie sami zawŹse ponizamy/
A ku tobie Panie przyblizamy. PrzypimisŹ twe nie
wŹyteczne Źlugi: A odpusc nam nasze wŹŹytkie
Źlugi.

5 WŹŹyŹyŹ nas prze nadroŹŹey krowie twoiey
wylanie: Day nam w wierze spokojne Źkonanie;
By nas nie Źegl wiekuisŹy pŹomieŹ/ Uchoway
nas Panie Chryste/ Amen.

S. P I E S N.

Ná Stára Note.

MOdlny Źie Oycu Źwemu w pokorze
y w cichoŹci / Temu á nie innemu /
co ieŹt ná wyŹokoŹci: Ten Źie ná
námi ŹmŹuŹie/ OcŹ go proŹiŹc będzie-
my/ Ź laŹŹi Źwey nam dáruię.

2 Ták Pan ChriŹtus Źlubował/ Źwym wier-
nym Źwolennikom; Edy Źie od nich gotował/ iá-
ko Źwym miŹoŹnikom/ Mowiác; OcŹ proŹiŹc bę-
dziecie/ Mnie PoŹrzedniká máiac / W imię moje
weŹmiecie.

3 KóŹacmy we drŹwi ięgo/ póki nam chce o-
derŹeć: Przestańmy wŹŹęgo Źlego; bo mamy
wŹŹyŹy pomrzec: Potym ŹedŹiego ŹraŹŹnego /
Musim Źluchác dekrety/ Ná cŹłowieká grzeŹne.

4 O ludŹkie ŹaŹlepienie/ wiele ŹapamiętaŹe;
PrzecŹ

Przeć się w wieczne trapienie / Chcac dawać
zginienie. Wiesz żeć reko / mie nie będzie; Jesli w
on wieczny ogień / twoy żywot poddan będzie.

5 Tu otwarte drzwi / niemu / tu lasz, w
daru / Człowiekowi każdemu; co się grzech
wauie: nie będzie nigdy potępion; Tak przypo
biecąc raczył / swym wiernym nasz miły Pan.

6. Oycze nasz ktoryś w niebie / w swej wie
czney wszechmocności / Usłysz nas prosim cię
w tej tu ciężkiej żałości. Świeć się w nas im
twoe świecie: Niech zwycięstwa nie mają / po
czarty przełate.

7 Przypdaj nam Królestwo twoie / rącz ie w
nas pomnożyć; Pasać nas owce swoje / ktoreś
ty raczył stworzyć. A niechaj się zawżę sftanie /
Jako ty sam raczyłś chcieć / Wola twoa święta
Panie.

8 Day dużam tu żywieniu on chleb prawy
niebieśti / Ciądom tu pośileniu nasz ten ziemski /
cielesny. Ty co niebem / ziemia rządź / Pokarm
przodkiem duchowny / potym cielesny day dżś.

9 Opuść nam nasze winy / iak y my odpusze
czamy / Winnym naszym ich winy / na twoe sft
słowa zdamy; Ze też nam raczyłś odpuszc / A w
dzień on nastrąśliwśy / w poczet wiernych przy
puścić.

10 Nie wwodź nas w pokuszenie / na ciełe y
na duszy. Rącz nam dać wspomozienie / by / my
wszystkie pokusy / Ktore nam chca wielce sft odzić /

Za twoin

3a. twoin
11. Zb
mi. cy /
ni. cy /
przyw
12. Ci
znawam
sie. wiec
mie. Syn
13. B
ziemi /
roniti w
coś raczy

PSAL

Pierw
115. 119.
Wtore
54. 61. I
Trzeci
8. 7. Psalm
Psalm 148
Czwarte
23. 104.
Pięta:
S.
Dziś

za twoim wspomnieniem/mogli za wśe zwyciężyć
 11 Żbaw nas z tego wśelkiego/ Oycze nasz na
 mi'eyszy/ Ciesnego y wiecznego/ obrońco namo-
 żniemy / Tak na duszy/ iak na cieles: Pomóż nam
 przewyciężyć/ wszystkie nieprzyiaciele.

12 Ciebie wszechmocny Oycze/ my sami wy-
 znamamy / W Modlitwie/ y w pokorze k tobie
 sie vciękamy/ Byś tu nas raczył wysłuchać / W
 imie Syna twoiego: potym żywot wieczny dać.

13 Bo twoie jest Królestwo na niebie y na
 ziemi/ Niec/ chwala/y zwycięstwo nad sprze-
 ciwniki wśemi. Amen za rzecz pewną mamy: Je-
 ces raczył obiecać / to wśysko otrzymamy.

**PSALMY objaśniające prośby świętey
 Modlitwy Páńskiej.**

*Pierwsza, świeć sie imie twoie: Psalm 15. 26. 112.
 115. 119.*

*Wtóra, Przyjdź królestwo twoie: Psalm 28. 44.
 54. 61. 137.*

*Trzecia: Bądź wola twoia, zc. Psalm 103. od 7.
 8. y Psalm 119. Litera Gimel, He, Vau, Samech, y
 Psalm 148.*

*Czwarta: Chleba naszego powszedniego, zc. Psalm
 23. 104. 105. 107. 146. 147. 148.*

*Piąta: Odpuść nam, zc. Pátr: Psalmow o pokucie,
 5. 10.*

Szosta: Nie w wodę nas, zc. Psalm 3. 31. 71.

MODLITWA z Modlitwy PANSKIEY
wykładu wzięta.

O Rze nasz ktoryś iest w niebie-
siech. Swiec sie imię twoie :
Day naprzod abyśmy cie do-
brze poználi, y znaczną we wszytkich
sprawach twoich wszechmocność, ma-
drość, dobroć, sprawiedliwość, miło-
sierdzie, y prawdę uważáli, opowia-
dáli, y wystawiali: A potym, aby-
my wszytek nasz żywot, myśli, mowy,
y uczynki do tego zawsze kierowáli,
iákoby naświetse jmię twoie, dla nas
nie było zelżone, ale rączej czcía y
chwała obiaśnione.

Przydź krolestwo twoie. Rządź
nas tak Duchem y słowem twoim, że
byśmy sie tobie, im daley tym wiecey,
poddawali: choway y pomnażay ko-
ściół twoy: psuy sprawy diabelskie,
y wszelaką moc przeciwko maieštato-
wi twoiemu wynoszącą się: obroć w m-

wecz

wecz wszystkie rady, które się przeciw
słowu twemu wsczynają: aż będziesz
zupełnie y doskonałe krolował, gdy się
wstanieś wszystko we wszystkich.

Bądź wola twoja iako w niebie /
tak y na ziemi. Day abyśmy y wszyscy
ludzie własney wolei wyrzekły się,
twoiey wolei, która sama jest święta
chetliwie y bez wszelkiego szemrania
podawali się: Y tak każdy z osobną
zleconą sobie powinność, wiernie y o-
chotnie odprawowali, iako czynią
Aniolowie w niebie.

Chleb naszego powszedniego day
nam dzisiaj. Dodaway nam wszystkie-
go, czego nam do tego żywota potrze-
ba: Abyśmy przez to poznali, żeś ty
jest iedyne źródło, z którego wszystkie
dobry płyną: y gdziebyś ty nie błogo-
sławił, tedy wszelkie nasze stąranie, y
przemyśl, a owszem twoje własne da-
ry, nie powodzą się nam, y škodzą.
A przetoż day abyśmy ufność naszą

PIEŚNI O

od wszelkiego stworzenia odwrócić
 sy, w tobie samym pokładali.

Odpusc nam winy nasze/iako y my
 odpuszczamy naszym winowaycom.
 Nie poczytay nam niedznym grzesni-
 kom, wszytkich grzechow naszych, y
 tey nieprawości, ktora y teraz w nas
 trwa, dla krwie Chrystusowey: iako
 też y my to łaski twey świadectwo w
 sercach naszych poczuwamy, że stałe
 przedsięwzięcie mamy, wszytkim kto-
 rzy nas obrażali, z serca odpuszczając.

Nie wwodź nas w pokuszenie / ale
 nas zbaw odezłego. Ponieważ z
 przyrodzenia tak mdli y słabi jesteśmy,
 iż y przez minute ostać sie nie może-
 my; a główni naszym nieprzyiaciele, są
 tan, świat, y własne nasze ciało, osta-
 wicznie na nas sturmuia, ty nas wspie-
 ray, y Duchá twego mocą posilay, a-
 byśmy w tym boiu duchownym, nie
 swánkowáli: ale tak długo sie tu po-
 teżnie opieráli, aż byśmy zupełne ná-
 o-

stątek

státek zwycięstwo otrzymáli.

Abowiem twoie jest krolestwo / y
moc / y chwałá ná wieki wieków.
Wszystkiego tego od ciebie Żadamy:
iż ponieważ y Kroleśm naszym, y wsze-
chmogącym jesteś, wszystkiego nam też
y chcesz, y możesz dodać. A o to wszy-
tko dla tego prosimy, żeby ztąd, nie
nam; ále imieniowi twemu świętemu
wszystká chwałá oddána była.

Amen. Rzecz pewná y niepochy-
bna mamy; że Modlitwá náśá dále-
ko pewniey od ciebie oycá nášego jest
wysłuchána, niżeli my w sercu naszym
poczuwamy, że tego wszystkiego w-
przeymie pragniemy. O Boże Oy-
cze, y Synu, y Duchu święty, Boże w
Troycy świętey iedyny, zmiłuyże
się nád námi, á wysłuchay te prosby
náśe dla imienia twoiego na-
świętšego, Amen.

P I E S N I O

CZWARTA CZĘŚĆ
P I E S N I
KATECHIZMU
CHRZESCIANSKIEGO,
O SWIATOSCIACH
PANSKICH.
Naprzod
O CHRZCIEŚ.

I. P I E Ś N.

Acz wskazać miły Pánie / nád námi / ié. O
Pokucie Pieśń 9.

2. P I E S N.

Notá iey iáko, Pozywamyż wierni spólu / ié.
O Wierzeſzey Pánskiej Pieśń 4.

Jezus Chrystus miłościwy / Zbáwienią
náſzego chciwy / Co potrzebnego być ba-
czył / W Źborze ſwym wſtáwić raczył.

2. Ná wſzytek krag ſwiátá tego / Poſty przy-
mierza nowego / Poſtať by wcznie czynili / A do
wiáry przywodzili.

Wiodac

3 Wiodac do wieczney ugody / Rozkazat
Arzcić wszytkie narody / W imie Oycá niebieskie-
go / Syná / y Duchá swietego.

4 By wstuga Arztu zwierchnego / A zewne-
trzna Duchá swietego / Wszytek świat byt od-
rodzony / A w iednote przywiedziony.

5 Myktorym z Bozey lutości / Przysła czę-
stą tę społecności / Chwalmy wdzięcznie niebie-
skiego Arolá / á Oycá nášego.

6 Zrodziliśmy się przekleci / Za grzechy wiecz-
na śmiercia iaci ; Byliśmy gniewu Bozego Dzie-
ćmi / z przyrodzenia swego.

7 Leczesmy już odrodzeni / A od grzechow
wszech oczyszczeni / Arwia Barántá niewinnego
Przez wstuga Arztu swietego.

8 Bedac w Chrystusie okrzczeni / Za dziećmi
sa policzeni / Przypuszczeni do dziedzictwa / Ties-
śmiertelnego Arolestwat

9 Do miastá Boga żywego / Jerozolimá nie-
bieskiego ; A do Aniotow swiatobnych / A do
Zboru pierworodnych.

10 W nimiesmy w liczbę włożeni / Z nimi w
niebiesiech zapisani / A z Duchy sprawiedliwymi /
W Chrystusie doskonalszymi.

11 Jużemy nie przychodniami ; Ale własny-
mi mieszkańcami / A Kościolá porożchnego /
Dworu Arolá niebieskiego.

12 Dawamyż Pánu ofiary / Serce czyste y
pełne wiary ; Rządźmy się wyrokiem iego / Pil-

nuiac słowā świętego.

13 Będac drogo odkupieni / Ze wszystkich
stron wwołnieni / Przed Pānem w światobliwość
ści Chodźmy / y w sprawiedliwość.

14 Niech grzech w cieie nie kroluie ; Niechay
nas Duch święty sprawuie : Naślāduymy Bo-
gā swego / Jak dziatki Oycā własnego.

15 Wniebo sie sercem wynasżaymy / W niebie
sobie stārby sītadaymy : Jako niebiescy dziedzicy /
Gdzie iest Christus na prawicy.

16 Z Bogiem sprawy zāczynaymy / W nim tu
żymy / y w nim konaymy : Przestrzegaymy pilnie
tego / Co zbudowaniem bliźniego.

17 Im Bog dawa wiastę dāry / Tym też go-
ratsey badźmy wiāry : Wzgore sie nie wynasżay-
my / Lecz sie z inżymi zgadzaymy.

18 Boy āż do śmierci boiuymy / Zdrowia dla
Pānā nie żāluymy : On po ostatniey potrzebie /
Weźmie nas w niebo do siebie.

19 * Bądź cześć chwala tobie Bogu / Oycu /
Synu / Duchu świętemu : Jes nas z światā sobie
obrał / Przez Krzest / y niebem dārował.

20 Dayże nam w twoim Kościele / Wytrwa-
nie stałe przy swey chwale : A z tego światā zdra-
dnego / Wiedź do niebā spokojnego.

3. P I E Ś N , po Chrzcie.

Notā iey iāko, Już teraz wszyscy śpiwāymy / zc.

O Narodzeniu Pāńskim, zc. bez powia-
rzānia. Pieśń 10. !

Dziatur

Dziękuiem tobie wszechmocny Chryste /
 Zrołu niebieski / Panie Anielski / nasz
 Zbawicielu / wieczny / prawdziwy odku-
 picielu. Żeś nas wykupił / Z mocy Szatańskiej
 wybawił / Łaskę swą dał / A wiecznieś zbawiał.

4. PIEŚN, po Chrzcie.

Adroższa krewia swoja odkupiłeś nas Panie /
 Wt. Pórz o Wmęczeniu Pańskim, Pieśń 9.

5. PIEŚN, po Chrzcie.

z Psǎlmu 71. Wtobie Panie / r.

Dtaś do stárości moiej / Tich będę w
 opiece twoiej ; Abych y inszym obiawiał /
 Jakaś ty ku mnie lutość miał.

2. Tobie porucżam Boże moy / Duszę ciała y
 żywot swoy : Spráwuy ty mnie sługę swego / Aż
 do żywota wiecznego.

PSALMY ku temuż.

Psǎlm 51. aż do w. 6. y Psǎlm 87.

MODLITWA dziękczynienia za Chrzest S.

Wszchemogacy Oycze nasz niebie-
 ski, pokornieć dziękuiemy, iżeś
 nas raczył przez Duchá swego świę-

PIESNI O

tego we Chrście świątym odrodzić w
nadzieję żywota wiecznego, y we zwa-
leś nas przytym do prawdziwey wi-
ry, y znaiomości swey Boskiej. Po-
mnoż prosimy w nas te dary swoje; v-
twierdź nas w nich na wieki. Duchá
swego świętego nie odeymuy od nas;
abyśmy vstańwicznie z á iego spráwa
w odrodzeniu nászym biorąc pomno-
żenie, dziedzictwo żywota wiecznego
mogli otrzymać. Przez Páná nášego
Jeżusá Chrystusá Syná twiego z toba
y z Duchem świątym w iedności wie-
cznie żyjacego, Amen.

Potym

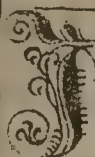
O S. WIECZERZEY
PANSKIEY.

1. PIEŚN.

Stworzyćielu wszechmogący / rć. *Pátrz*
o Pokucie Pieśń 2.

2. PIEŚN.

Tá

Iezus Christus/ on iest nasze zbawienie/

Który nam uczynił z Oycem ziednanie : Bo

sie raczył dla nas grzesznych wcielić / A po-

nym z czystey Panny sie narodzić.

2. Ten od nas wŹŹech oddalił gniew OycowŹŹi ; Gdy sie dał umieczyć za nas z litoŹŹcię Cięło za nas swoje ofiarował ; By przez to żywot nam wieczny dęrował.

3. ByŹŹmy tey łęski nie zapęmięćali ; Lec ziego dobrodzięŹŹtwę wspominięali ; Iż on cięło swoje za nas wydał / A krew też swę za nas na krzyżu wylał.

4. Przetofz raczy mowić te ŹŹłowę swoje : Bierzcie / a iedzcie / to ięŹŹt cięło moie / Ktore iuż iedzie za was wydane ; ŻebyŹŹcie mieli żywot / y zbawienie.

PIESNIO

5. A gdyż mamy k temu stolu przystąpić;
Mamy pierwey sami siebie doświadczyć; Albo
wiem kto niegodnie przyimuie/ Ten sobie za ży-
worot śmierć zasługuie.

6. Napierwey temu wszyscy mamy wierzyć;
Jż sie ten Pan nasz raczył z nami złączyć / Gdy
na sie wziął nasze człowieczeństwo / Chcąc
z nas zgładzić ono wieczne przekleństwo.

7. Przetoż w tej świętey sprawie oświadcza-
my Społeczność / Ktora ziego ciałem mamy;
Ktorem jest v Oycą na prawicy/ A tam go przez
wiarę widzimy wszyscy.

8. Jeżże w nas ma być takie doświadcze-
nie; Byśmy mieli wierne grzechow uznanie;
Sami siebie z nich się oskarżali Przed Bogiem/
Ktoregośmy też gniewali.

9. Za grzechy byśmy z płacem żalowali; A
winowaycom swoim odpuszczali/ Z prawym
swoym wymysłem polepszenia; Strzegąc przy tym
Bożego przykazania.

10. Wszakże w tych znakach zbawienia nie
wiążmy; Lecz z pragnieniem łaski serce podno-
śmy/ Ku siedzącemu na prawicy/ Który nas
wzywa; chodźcie do mnie wszyscy/

11. Ktorzy znacie sumnienia swe zranione /
Wielkością grzechow bårzo obciążone; Jedno

wierz-

wierście/ macie ochłodzenie; I moiey krewie we-
źmiecie onych zglądzenie.

12 Gdy sie tym obyczaiem zgotuiemy; Wyna-
wszy grzech/ żywota polepszymy; Już tak przy-
miem wiara ciało Pánstie/ Także krew duchos-
wne na swe zbawienie.

13 Ten pożytek weźmiem z przyięcia iego; Bez-
dziem mieć Chrystá z soba złączonego; Grzechy
nasze przyczyna sobie sam/ A swoje sprawiedli-
wość daruie nam.

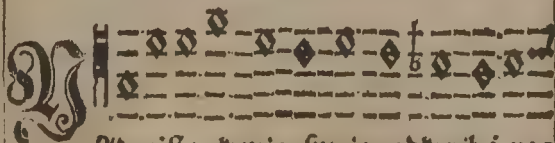
14 A chcemyli ten pożytek zachować/ Tłie-
chcieymy; sie do grzechow wiecey wracać; Bo
ie czyniac łaskę ta utracim/ A gniew Boży znowu
na sie obrocim.

15 * O wszechmocny Boże Oycze iedyny/ Ra-
czyś ty nas sam uczynić godnymi; Abyśmy mogli
przymować godnie Ciało/ y krew Chrystusowa
duchownie.

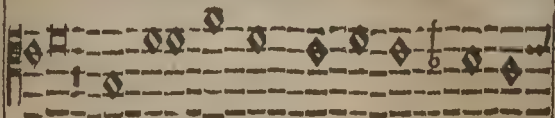
16 Ráczże nas w iego ciało święte wściepić;
Byśmy tu cici twey mogli pobożnie żyć; I łaskę
nas Duchem swoim światym; Wśkás to ra-
czył obiecać swym wiernym.

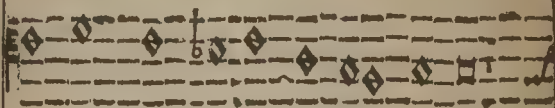
Pieśń przed Kazaniem álbo po
Kazaniu.

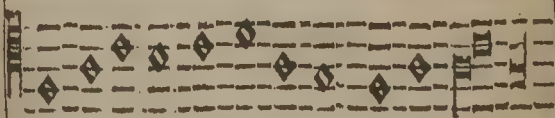
Udrojſza krwia ſwoja odkupięs nas
A gdy przyjdzieſz ſadzić świat czaſu oſtate

Panie/ A zaś tam przywodziſz ſtad wypaść A
niego/ Nie rącz nas oddalać z twoiemi

dam łamiec twoe ſwięte przykazanie/ Rep :
ſwietemi odpoczywania wiecznegor

Gdzie tobie ſpiewać będziemy Alleluia.

Tat Pan

WIECZERZET PANSK.

31

A Bog świat wmitował/ ię. Patrzo
Duchu S. ná Swiatki Pieśń 6.

3 PIEŚN.

Al e nam wola sam Syn Boży/ ię. Patrzo
o Pokucie, Pieśń 7.

4 PIEŚN.

Przy sámym vzywaniu S. Wiečerzey
Pánskiey.
Ná stárá note.

Wzywamyż wierni spolu / Z tego to
iuz Pánstiego stolu/ Máiác spráwice
ne sumnienia/ Podług iego rozkázá-
nia.

2 Przyimuymyż wiára prawdziwa / Ciáło y
krw za nas wylana/ Duchownie ich vzywáiac/
A ták nabożnie spiewáiac.

3 Pánie náš chlebie niebieski / Tyś sam iest
náš pokarm duchowny; Rácżje nas soba nákar-
mić/ A duşe náşe obżywić.

4 Boć wielka łástká twa iest e nam; Jż sie ták
łástkáwie stáwiś nam: Bedac Pánem służyś stu-
gom/ Tam wśhytkim nadzyny grześnikom.

5 Tyś postác stugi ná sie wziat / Zywoteś też
swoy za nas wydał; Abyś nam spráwił zbáwie-
nie/ Przez swey świętey krwie wylanie.

6 Tyś ná sie grzechy náşe wziat / A swoieś
nam spráwiedliwość dat: Dziwnaś vczyńit prze-

miáns/

PIESNI O

miáne/ Przez twe światé vmaczenie.

7 Tym sie wszyscy wierni ciešą ; Iż iuż prze-
cie wykupieni sa/ Z grzechu/ z śmierci/ z potępie-
nia : Pewni wiecznego zbawienia.

8 Szczęśni co cie pożywają/ A swe złączenie
toba mają ; Pragnąć iuż więcej nie grzeszyć/ Je-
dno ku twej części światey żyć.

9 Raczże nas ty sam oczyścić / A w śmierci
swojej racz poświęcić : Pożegnay swym poze-
gnaniem : Dáruy nas swym zmiłowaniem.

10 Boś ty ono światé plemię / W którym
wszystkie narody ziemié/ Miały wziąć swe poze-
gnanie/ A swych grzechów odpuszczenie.

11 Tyś sam nas swą krwią oczyścił/ Duchem
twe krzcie światym poświęcił/ Dáiąc nam sw
zmiłowanie/ Żywot wieczny y zbawienie.

12 Wprowadziłeś nas w swoy Kościół/ a w
nim postanowiłeś swoy stół ; Gdzie nas karmisz
swoim ciałem/ Dla nas wszęch ná śmierć wyda-
nym.

13 Także nas swą krwią napawaś/ (Grze-
chow nam odpuszczenie dawaś) Ktorąś z swego
ciała wylał; Abyś nam wieczny żywot dal.

14 W śamiych znákách tej światości/ Ni-
kujemy sprawiedliwości ; Ale z twego vmace-
nia/ Pragniemy grzechów odpuszczenia.

15 Dla tegoś znaki wstawił; Byś ukazał/coś
ty nam sprawił/ Ciałem swym ná śmierć wyda-
nym/ A krwią swej światey wylaniem.

Bo iako

16 Bo iako chlebem żywiemy / Tym docze-
nym który tu imy / Albo gdy napoy piemy / Ten
nieleśny żywot mamy.

17 Takżec z ciała wydanego / A z krwi świe-
tey wylaney z niego / My wierzacy żywiem wie-
cznie / Z toba Panem swym spolicznie.

18 O Chryste krolu Panie nasz / Ktory z Oj-
cem w niebie przebywaś / Wielką nam łaskę ra-
czyniś / Gdyś sie z nami złączyć raczył.

19 Tyś iest żywy chleb niebieski / Ktoryś sie
zstał pokram duśny ; Bys nas swe wierne
nasycał / Ciałem ktoreś na krzyż wydał.

20 Jesteś forzeń winny prawy / Dales nam
siebie napoy zdrowy ; Bys pragnienie duśne
dial / A krwi swą światą ktoraś wylał.

21 Przetoż wszyscy wierni spolu / Przy tym
wielkim wstugowaniu / Christa wiara dosia-
gamy / Tak duchownie pożywamy /

22 Ciała dla nas wydanego / A krwi świe-
tey wylaney iego : Tak będziemy obżywieni / Bie-
żąc Christem nasyceni.

23 Wzniesmy serdecznie swe oczy / A niebu
do sie siedzi na prawicy Ojca swego niebieskiego
/ Niebo tam ciałem mamy iego.

24 Wszakże y w tym nie wątpiemy ; Że tu mo-
a Boska iest z nami / Przy tey sweicy świeciey
prawiej : Bo to obiecał łaskawie.

25 Prosim cie Chryste niebieski / Wyćzcie nam
wey świetey łaski / Żacz nas godnymi .

PIESNI O

Ciałem swym świętym nakarmić.

26 Myć tego w sobie nie znamy / Byśmy k te
mu byli godnymi ; Wysłysimy ciekko zgrzeszył
według wolei twej nie żyli.

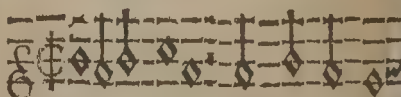
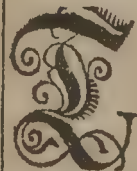
27 Dajże nam godnie przyjmować : A rąc
sam w nas wiecznie przebywać : Rącz nas du
chowinie nakarmić ; Abyśmy mogli wiecznie żyć

28 O Chryste niebieski chlebie / Który z Wy
cem królujesz w niebie / Tobie niechay bądź
chwała / Od wšego stworzenia dana.

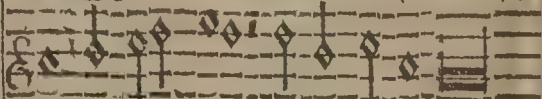
29 Rączże ty sam w nas królować / A pości
lenie swoje dawać : Byśmy w tobie samym żyli
Ciebie na wieki chwaliłi.

S. P I E Ś N.

Także przy vżywaniu S. Wieczerzey
Páńskiej.

Obie część/chwała náš wieczny P

nie / Na wieczne czasy niech nie vstanie.

2 Tobie dziś dáient z Zborem tych ludzi
Połkon y pienie / my trdoi sludzy.

3 Dziękuac wielce twej wielmożności / Z

ten da

ten dar zacny/ twey ł nam miłości

4 Ty idąc na śmierć zostawiłeś sam/ Sakrament ciała/ y krwi dałeś nam.

5 Który my biorąc/ mocno wierzymy/ że ciało y krew wiara bierzemy.

6 Sprawże nam Chryste serce ku temu/ By było godne ł stołu twoiemu.

7 Bosmy niegodni dla cieśkich grzechow/ Abyś do naszych miał wnieść przybytkow.

8 Rącz nas poświęcić / o Chryste Pánie : A po tym wieku day nam zbawienie.

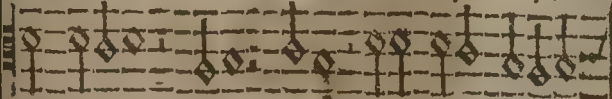
6. PIEŚN z Psálmu 84.

Jak są mile twe przybytki Pánie / i.ć. Pátry
o Kościele Pieśń 5.

7 PIEŚN Przy vżywaniu S. Wicczerzey Páńskiej.

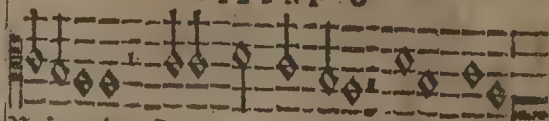
Szelię stworzenie śpieway / A

dzis zawołay : Jezu/ Jezu/ Jezu Pánie łáśńatoy /

Boże

P I E Ś N I O

Boże prawy śmiluy się nad nami/Twymi sługami

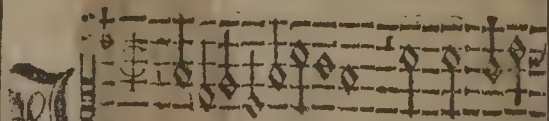
2 Myśmyć tego niegodni; Lecz łaski perwni
Jezu/ Jezu/ Jezu ieśli nas tu w niedzy opuścisz
Za grzechy na nas gniew srogi wypuścisz/

3 Do kogoś się wćieczem? A dokąd poydziem
Jezu/ Jezu/ Jezu niech łaska twoja na ziemi znamy
Gdyż my na tey samey/ prześlawać chcemy.

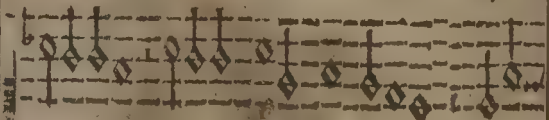
4 Śmiluy się nad nami/ Chryste prośimy. Je-
zu/ Jezu / Jezu day nam z naszych grzechow po-
wstanie: A potym w niebiesiech z tobą mieszka-
mie.

8. P I E Ś N.

Nota iey Pierwsza.

Jezu twoie wspomnianie/ Prawe iest na

śe kochanie A żadna różkoś godności/ Nie zro-

Katolickim tu na dnu 143.

Regul. kart 3.

Parkentinu dnu 143. 9

ikart 2 7-47 = 41.
kart ~~41~~

Regul. Karta - 1.

Parkentinu d A - do Y. ark.

hardy po 8 kart. ark 22. = kart 17.6

Parkentinu ark a - s. po 8.

kart ark 18 = 144 kart

a dwi dnu mi majze = 146.

signature
anna bna

Arum dnu 152. kart 367.

cdn

die 24. 25. 26. Universitätsbibliothek

Chapman

Pyralidae In hortic Kart 2.

Rejalsm Kart 4.

